

رۆمان

منتدی إقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

پشتاشان

P S H T A H A N

دیکایه تیکه خه ریکه به سه رهاتن
ولانگه لیک بگیرت هوه درنده و مروشن تیدا دهمرن

نووسینی

عامر حوسین

له عه ره بیسه وه

رابه ر شهید

۱۵۷

پشتاشان

حیکایه تیکه خه ریکه به سه رهاتی ولانگه لیک
بگنیر پته وه درنده و مرؤفی تیدا ده مرن

دهزگای فام

بۆ چاپ و بلاوکردنه وه

f @ ۛ ۛ ۛ ۛ FAMPublication

به ریۆه بهری گشتی: سهنگەر ززاری

عنوان العربي

خلف الطواحين

حكاية باتت تحكي من بلدان يموت فيها الوحش والإنسان

تأليف: عامر حسين

الناشر: دار ابن رشد للطباعة والنشر ٢٠١٧

ISBN: 9789776510722

مافی چاپ و بلاوکردنه وهی بۆ دهزگای فام پارێزراره.

چاپی یه کهم - ٢٠٢٣

پشتاشان

نووسینی

عامر حوسین

له عه ره بیه وه

رابه ر ره شید

بابه ت: رۆمان

پێوانه

١٣.٥*٢١سم (٧٩٠) لابه ره

ISBN: 978-9922-9877-8-1

له به ریۆه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان/ هه ریتمی کوردستان ژماره سپاردنی
(٥١٢) ی سالی ٢٠٢٣ ی بین دراوه.

پۆمان

للېكچىلار
۲۰/۰۵

پشتاشان

حېكايە تىكە خەرىكە بەسەرھاتى ولاتىگە لىك
بگىرپتەۋە درىندە و مرقۇقى تىدا دەمرن

نووسىنى:

عامر حوسىن

ۋەرگىترانى لە غەربىيەۋە:

پابەر پەشىد

ناوهرۆك

- ناوهرۆك ۵
- پیشه كیي وهرگیز: ۷
- پیشه كی ۱۱
- بهشی یه كه م ۱۳
- بهشی دووهم ۳۷
- بهشی سییه م ۷۳
- بهشی چوارهم ۱۰۱
- بهشی پینجه م ۱۱۵
- بهشی شه شه م ۱۴۷
- بهشی حه وته م ۱۶۹
- بهشی هه شته م ۱۹۳
- بهشی نویه م ۲۱۳
- بهشی ده یه م ۲۵۱
- بهشی یانزه یه م ۲۷۹
- بهشی دو انزه یه م ۳۰۵
- بهشی سیانزه یه م ۳۲۳
- بهشی چوارده یه م ۳۳۷

۳۵۵ به‌شى پانزده‌يم
۳۷۱ به‌شى شانزده‌يم
۳۹۱ به‌شى حه‌فده‌يم
۴۱۹ به‌شى هه‌ژده‌يم
۴۴۹ به‌شى نوزده‌يم
۴۷۹ به‌شى بيستم
۵۱۳ به‌شى بيست و يه‌كهم
۵۳۷ به‌شى بيست و دووهم
۵۹۱ به‌شى بيست و چواره‌م
۶۰۷ به‌شى بيست و پينجهم
۶۳۳ به‌شى بيست و شه‌شهم
۶۵۱ به‌شى بيست و هه‌وته‌م
۶۷۷ به‌شى بيست و هه‌شته‌م
۷۰۵ به‌شى بيست و نويه‌م
۷۳۵ به‌شى سيه‌م
۷۵۵ به‌شى سى و يه‌ك
۷۷۷ كوتايى

پیشه‌کیی وەرگیز:

کرداری وەرگیزان، لای من ره‌وشت و سەرپاستی و پراستگویی، زۆر جار له پیناوی گواسته‌وه‌ی ده‌قی‌کدا پی له تیرامانی هزری خۆم دەنیم، جاری وا هه‌یه پینچه‌وانه‌ی بیرکردنه‌وه‌ی خۆیشم ده‌قی‌ک وەرده‌گیرم، یان بۆ ساغکردنه‌وه‌ی وشه‌یه‌ک، یان ده‌سته‌واژه و دهربریتیک که له‌وانه‌یه هه‌له‌ی چاپیش بیت، ماوه‌یه‌کی باش له وەرگیزانی ده‌قه‌که پامده‌گریت و نه‌گه‌ر خۆم بۆم ساغ نه‌کریته‌وه، هانا بۆ که‌سانی نه‌زموندار و به‌تواناتر ده‌به‌م، تا‌کوو له‌وه‌دا ده‌ستبارم بن، ئاخ‌ر نه‌وه نه‌مانه‌تی وەرگیزانه.

له وەرگیزانی نه‌م پۆمانه‌شدا -پشتاشان- هه‌مان پێچکه‌م گرتۆته‌به‌ر، چونکه‌ نه‌گه‌ر من نه‌م پۆمانه‌م بنووسی‌وایه، به‌ دلناییه‌وه به‌ جۆری‌کی دیکه‌م ده‌نووسی، له‌گه‌ل نه‌وه‌ی مافی ته‌واو به‌ نووسه‌ر ده‌ده‌م، له‌وه‌ی نووسی‌ویه‌تی، وه‌ک نه‌وه‌ی نه‌و مافه‌ به‌ خۆیشم ده‌ده‌م ده‌قی نووسینی نه‌وم وەرگیزاوه‌ته‌سه‌ر زمانی کوردی. له‌گه‌ل نه‌وه‌ی له‌ هه‌ندیک شوی‌ن بۆ ده‌وله‌م‌ندکردنی ده‌قه‌که پسته‌یه‌ک یان ده‌سته‌واژه‌یه‌ک، یاخود

ههتا پهره گرافیکیشم بۆ زیاد کردوو، که هیوادارم له مه یاندا
 رهمانه ندیی نووسهر و خوینه ریشم به ده ست هینابیت، نهک
 پیچه وانه که ی.

"پشتاشان" رۆمانیکه له چوارچێوهی دهقیکی ئه ده بیدا،
 رووداوه کانی رۆژگاریکی پر له ستهمکاری پرژیمیکه درنده و
 خوێتپێژ، بزوتنه وه به کی چه کداری ئالۆز و ته مومژاوی به
 ناوی شۆر شه وه، خیانه تی براکان، دهر د و نه هه مه تیه کۆمه لایه تیه
 کوشنده کان، تیروانین و هزره فله سه فیه جیاوازه کان، سیسته می
 نیرسالاری و په خه له هه موو شتیک، سیخوپی و شۆر شگێری و
 داڕوو خانی وره ی پۆلایینی تیکۆشه رانی سه رسه خت و کۆمه لایک
 سه ردپێری دیکه، ده گێرته وه، که هه ر به که یان شایانی رۆمانیکن
 و له دوو توپی "پشتاشان" دا به شتوازیکی ئه ده بیان و گرێچنیکه
 تۆکمهی رووداوه کان وه ستایانه ئاویتته ی به کتری کراون.

ئوه ی له "پشتاشان" سه رنجی نه رتییانه ی را کیشام،
 پشتگو یخستنی هه ندیک هیزی دیکه ی سه ر گۆر په پانی
 بزوتنه وه ی چه کداری ئه و سه رده مه به، که رووداوه کانی
 رۆمانه که ی تیدا به رجه سه ته کراوه و له خودی ئه و
 خیانه تکاریه ی پشتاشان، ئه وانیش قوربانیی که میان نه داوه.
 پاساوی نووسهر بۆ ئه م سه رنجه، ئه وه به گوایه ئه وانیه ی دیکه ش
 کتومت ئه و هیزانه ن که چه قی قورسایی رووداوه کانی
 رۆمانه که ن.

ئوه ی هانی دام "پشتاشان" بکه مه کوردی، داواکاری

هاورپئ "عومەر خدر کاکیل" و ناویشانی خودی پۆمانه که بوو، چونکه ههردوو هۆکاره که شایانی ئهوه بوون که شان بدهمه بهر ئهه که گرانه. جگه لهوهی کاتی پوودانی تاوانه پڕ له خیانه تکارییه کهی "پشتاشان" خۆشم وه کوو ئهندامیکی یه کیک له وه هیزانهی گورزی گورچکپریان بهر کهوت و کۆمه لیک شهیدی قارهمانیان دا، تا ئیستا له هزر و ویزدانمدا، به داخیکی زۆرهوه هه زیندوووه.

دهمهوی ئهوهش بلیم که من وه کوو وه رگپ له ناوهینانی که سایه تیه کانی ناو پۆمانه که بهر پرسیار نیم.

هیوادارم توانییتم سه رپرستانه و راستگۆیانه پۆمانی "خلف الطواحین" بکه مهوه "پشتاشان" و خوێتهری کورد به ده قتیکی ئه ده بی ناشنا بکه مهوه.

رابه ر شهید

که رکوک - به هاری ۲۰۲۲

پیشه‌کی

ئەو کەسەى من لە بارەبەو دەدویم، لاویکە ھاوشیوێى ھەموو گەنجانی دیکە، ھزرشیواویکی جیھانی سێھەمە و خودان چەردەبەك خەسەلت و خووی نامۆیە، ئەوانەى بە دواى بێھاوتاییبوندا ویل و ھەلۆەدان، ئەوانەى لە ژینگەبە کدا دەژین، خودى ژینگەبەیان بەو پەپى دژوارى و سەختیەو بەشداری لە تیکدانى ھاوسەنگیان دەکات.

ھەست و نەستەکانى تیکەلەبەك بوون لە شەلەژان و پاراپیەكى دژوار و تیکچەرژانیکى بە ژان. لەناو ئەو گێژاو و زاوہ زاوہدا بە دواى خودى خۆیدا ویل و سەرگەردانە. زۆربەى ھەرە زۆرى ئەم جۆرە لاوہ سەرکیش و خۆینگەرمانە، کاتیک شەیدای بیروباوہر و ئایدیۆلۆژیایەكى مرفۆدۆستانە دەبن، ئىدى دەبنە مرفۆتیکى زۆر مەترسیدار. لەبەر ئەوہى ئامادەن ھەموو دونیا لە پێناوی ئەو بیروباوہرە مرفۆفانەبەدا سووتماک و نغرو بکەن، کە خۆیان باوہریان پێتەن! ئەى دەبێ چى ڤوو بدات، کاتیک ئەو جۆرە گەنجانە لەناکاو بۆیان دەربکەوێت، ئەوہى ئەوان لە پێناویدا ڤەنج دەدەن و شەونخونى دەکێشن و ئامادەن بۆ ھێنانەدی ئامانجەکانیان بە نێو کێلگەى مین و دەشتى ڤەر لە دەرکەزیدا بە پێخواسى ڤى بکەن و تەقەى سەریان بێت، جگە لە گەمژە و کالفامیک بەولاوہ ھىچى تر نین و بە دواى تراویلکەدا ویل و سەرگەردانن و لە گەرانیکی بێھوودەدان؟! کەساتیکیش ھەن لەسەر ھاندانیان وە کوو کێچ و میرووہ

مشه خوره كان خويان ده ژينن و ختووكه ي پړوحيان ده دن و بهره و مهرگ پاليان پيوه دنين، بهوه ي خويان هه رزان و بيروباوه په كه شيان له خويان هه رزانتيره، هه ردوولاش - هه م بيروباوه په كه و هه ميش خوي - له بازار ي بهر ژه وندييه تايه تيه كان، شاياني سه ودا كردن و ئالويژ كردن. لهه حاله ته دا، نه و گه نجه يان ده بيته تارمايي و خيويك و نه وه هه لده لوو شيت كه سووكايه تبي پي كردوه و بو بهر ژه ونديي خوي به كاري هيتاوه، يان به بهخت و چاره نووسي خوي پازي ده بيت و له داخي نه و پړوژگاره سهخت و جوانه ي ژياني كه له پيناوي درويه كي شاخداردا به خشيوه تي و باوه پي پي كردوه، به بيدهنگي دهسته پاچه ده بيت و خوي گرموله ده كات و ده ست به خويدا شوپ ده كاته وه و تف له هه موو شتيكي ده وروبه ري خوي ده كات، نه وه ي تاكوو دويتي به لايه وه به شينك بوو له پيروزيه كان، بهر شهق ده دات و ئاوميد ي وه كوو مؤرپيكانه سه رتاپاي خوليا و خه ونه كاني نه نجن نه نجن ده كه ن، هه تا تف له و پيروزي و بيه او تابوونه ي شي ده كات، كه پړويك له پړوزان خوي پي فريو دابوو.

به‌شس يه‌كهم

له يه كيك له شهوه گهرمه‌كاني هاويني ۱۹۸۱، كه نه‌ستيره‌كان له باوه‌شي ئاسماندا بۆ سرووشت بزه‌يان ده‌هاتې و ده‌خانه‌وه، ده‌سته‌يه‌ك له و پيشمه‌رگانه‌ي له‌سه‌ر داروپه‌ردووي گونديكي چۆل و ويرانه‌دا باره‌گايه‌كيان چي كردبوو، نه‌وان گونده‌ي ده‌كه‌ويته‌ ناميزي قه‌دپالتيكي چي‌اي حه‌سارۆست، نه‌وان له‌و كاته‌دا بۆ به‌هاناوه‌چوون و فرياكه‌وتني ده‌سته‌يه‌كي ديكه‌يان رېنگه‌يه‌كي سه‌ختيان گرتبووه‌ به‌ر، كه له‌ دووربي دوو رۆژه‌پني پياده‌ لئيانه‌وه‌ دوور بوون، له‌ نزيك‌ ناوايه‌ك به‌ ناوي وه‌رتي كه‌ نه‌ويش پالي به‌ لايه‌كي چي‌اي كارۆخه‌وه‌ داوه‌ و راسته‌وخۆ له‌ پشت چي‌اي هه‌ندريتي سه‌ر‌كه‌ش و به‌ناوبانگه‌وه‌يه‌.

به‌هاناوه‌چوونه‌كه‌ش له‌ سۆنگه‌ي رووداوي ده‌ستدرېژيكرده‌ سه‌ر نه‌و كۆمه‌له‌ پيشمه‌رگه‌يه‌ي نه‌وي بسو، كه له‌ لايه‌ن پيشمه‌رگه‌ هاوپه‌يمانه‌كاني ديكه‌يانه‌وه‌ كرابووه‌ سه‌ريان، ده‌ستدرېژيه‌ك جاريكي تر خه‌ريكه‌ ريزه‌كان له‌ يه‌كتري ده‌ترازيئيت و خوين له‌ نيوانياندا ده‌رژيته‌وه‌، له‌جياتي نه‌وه‌ي هه‌ردوولايان له‌ شه‌ري دوژمتيكي هاوبه‌شيان بوونايه‌ نه‌ك دژي يه‌كتري بجه‌نگن. وا دياره‌ نه‌و شه‌ر و پيكدادان و ليكترازانه‌ي نيوان پيشمه‌رگه‌كان كۆتايي نايه‌ت، ته‌نانه‌ت له‌ناو نه‌وانه‌ي سه‌ر به‌ يه‌ك نه‌ته‌وه‌شن. تا ئيستا كه‌س هۆكاري پشت نه‌م ده‌ستدرېژيه‌ي دوايي نازانيت. هه‌نديكيان ده‌يانگوت: مام جه‌مالي سه‌ر‌كرده‌يان به‌ نه‌يني ده‌ستي له‌ گه‌ل حكوممه‌تدا تيكه‌له‌ و هاوكاريان ده‌كات، به‌مه‌ش هه‌رچي فه‌رماني رژيم هه‌يه

جېبه جېنى ده كات، تاكوو ئهوانهى له دهستى ستم و زوردارىي دهسولات را ده كهن، نه چنه پىزى پيشمه رگى ئه و لايه نهى خهريكه گه شه ده كهن و به هيز دهن و ناوبانگيان له ناو خه لكيدا زياتر ده بيت و جېنى خوشيان زياتر و پته وتر ده كه نه وه. كه سى ديكه ش هه بوو ده يگوت: پرسه كه تنها مملانيه له سهر سه پاندنى دهسولات و كوئخايه تى به سهر ناوچه كه و هيجى تر. كه سانى ديكه ش هه بوون ده يانگوت: هه موو كيشه كه په يوه سته به و كه يف و هه وه سهى كه مام جه مال هه يه تى، چونكه ئه و جارى وا هه يه هه تا شه پ له گه ل ميشه كانى سهر روخسارى خوشى ده كات.

ئهم مام جه مال، له ده وروبه رى ته مهنى په نجا ساليديا، ده موچاويكى گوپن و جه سته يه كى تيكسمر او و قه له و و ديمه نيكى قه به و زلى هه يه، وهك ئه وهى په يكه ريك بيت له شاخ، كيشيكى وا گرانشى هه يه، هه تا ئه و هيستره ي له سهر پشتى خوشى هه ليده گريت، نركه ي ديت و به ده ست ئه و باره گرانه وه ده ناليتيت، به دلنيايشه وه نفره ت له و به خت و ناوچه وانه ره شهى خوى ده كات كه تووشى ئه و روظگار هى كردووه و به و باره قورسه ي سهر پشتيه وه به و چيايه دا هه لده زني ت، تاكوو به و تووله رپيه دا بيگه يه نيته يه كيك له و شوپته خوشانه ي كه ليره و له وئ بويان دروست كردووه. مام جه مال دهسه لاتيكي به هيز و توكمه و ژماره يه ك چه كدارى زورى هه بوو. رووبه ريكى فراوانى له چيا و پنده شته كانى كوردستان داگير كردبوو. په يوه ندييه كى هه ميشه يى پر له دردوئنگى و ناااراميشى له گه ل سهر كرده يه كى ديكه هه بوو به ناوى مه محمود بوره انى، ئه وپش دهسه لاتيكي يه كسان و هاوشپوهى دهسه لانى مام جه مالى هه بوو ئه گه ر زياتر نه بوويت. هه ر يه كيكيشيان هيا

و ئاواتى لەمىژىنەى سەرکەوتن و زالبوون بوو بەسەر ئەوێ و تردا، چەندىن جار شەپى درىژ و خويتاوييان لە نىواندا هەلە گىرسا و بە سەدان چە کدار لە هەردوو لاىان دە کوزرا و زيانى گەورەيان بەر دە کەوت، هېچ لایە کيان توانای کۆتايهيتان و لادان و دوورخستنهوێ ئەوێ تریانى لە گۆرەپانە کە نەبوو. دیارترین خەسلەت و خوویەك کە مام جەمال هەبىو، بە دەستىك تەوقەى لە گەل دە کردى و بە دەستە کەى دیکەش خەنجەرى لى دەداى. وا دیارە ئىستا دەستى چۆتە خويتى هاوړنکانيان و لە ناکاو و بىئاگایدا باشقولى داوون و غەدرى لە چە کدارە کانيان کردوو، وپراى ئەوێ ئەو هاوړپانەى کە ئىستا دەستدریژيان کراوئە سەر، هەمیشە لە پىشپركيدا بوون بۆ ناوړىکردن و کوزاندنهوێ ئاگرى نىوان خۆى و دژبەرە کەى، بۆ ئەوێ ئەو شەپە خويتاويیەى نىوانيان رابگرن و کۆتايى پى بهيتن و چىتر خويتى گەنجان و چە کدارانى هەردوولا بە دەستى یە کترى نەرژىترىت و بە فېرۆ نەچىت و نە کوزرىن.

دەبوایە دەستە کەى رۆست کە ئىبراهىم سەر بەرشتى دە کردن، بۆ گەيشتن بە چىای هەندرىن خۆيان بخزىتنە نىوان رەبایە سەربازىیە کانى سەر بە حکوومەت، ئەو چىایەى کە دواتر ناویان نا چىای تىنوو. ئەوێش بە هۆى ئەوێ ئەو چىایە سەرکەش و تۆقىنەرە، جگە لە کانياوئىكى بچووك، هېچ کانى و سەرچاوە کى دیکەى ئاوى تىدا نىبە، کانياوئىك پراوړ لە زىروو و جۆرەها کرم و مىکرۆبى تر، ئەو کانىەش "کانى گویژ" بوو، تىکپراى دەستە کە تەنها سى زەمزه مىبەى ناویان پى بوو، کە هەر یە کەيان نزىکەى سى بەرداخ ئاوى دە گرت، ماوێبە کى درىژىش بوو سەربارى رەزىلى و وە کوو پىشمەرگە یە کيان گوتهنى: "قرچۆکى" و دەستپۆەر گرتن و

ناوہ ناوہ دابہ شکر دیشیان لہ نیوان خویاندا، وەلج دووانیان بەتال و سیتھ میشیان بە قەد کەسیتکەوہ بوو ناوی قاسم بوو، وای لہو قاسمە، جووتیارینکی ملھور و لەخۆبایی و کەللە پەقی یە کیتک لہ گوندەکانی ناوچە کە بوو، تەمەنی لہ دەوروبەری بیست و پینج سالیدا بوو، دوای نە گونجان و کیشە ی لہ گەل مالھوہ یان پە یوہندیی بە دەستە کەوہ کردبوو، دواتریش ھۆکارە کە ی بۆ ھەموو لایەک ئاشکرا بوو، بە ھەر حال ئەوانە کیشە ی نەزۆک و ھەمیشە یین و کۆتایان نایەت، ھۆکارە سەرەکیە کە یشی ئافرەت و ژن و ژنخوازی بوو، جووتیاران بە درێژایی دەیان سەدە پشتاو پشست بۆیان ماوہ تەوہ و چەندین سەدە ی دیکەش دەمیتتەوہ و ھیچ یاسا و پێسایە کیش دەستی بۆ نابات، ھیچ با و باھۆزینکی گۆرپانکـار ییش نایانگرت و نایانگۆرپـست و پە ی بە ریشە کیشکردیان نابات.

ئەو قاسمە لای جووتیارانی ناوچە کە پالەواتیک بوو بۆ خۆی، ئاخەر ئەوان پێوہری نامۆ و سەمەرە ی خۆیان بۆ ھەلسەنگاندنی مرۆف ھە یە. قاسم سەمیلکی گەورە و پری ھەبوو، لہ کاتی داربڕیندا کاتیکیش دەسکی بیورە کە ی دەگرت، مرۆف سلی لئ دە کردەوہ، ئەو دوو نیشانە یەش بەس بوون بۆ ئەوہ ی وە کوو پیاوینکی زۆر بە ھیتز دەربکەویت! ئەوہ جگە لہوہ ی کەس نییە قسە ی لہ عەردی بدات، قاسم بە ئاشکرا بپاری کوشتنی خوشکە کە ی و ئەو کوپە ی ھەلیگرتبوو و تەنانەت ئەوانەشی دابوو، کە پیرۆزباییان لئ کردبوو و دال دەیان دابوو، سووریش بوو لەسەر جیہە جیکردنی، لەبەر ئەوہ ی خوشکە شیتە کە ی کارە "قۆر و پپ لہ شەرمەزاری" یە کە ی ئەنجام دابوو، بچ ئەوہ ی حیساینک بۆ سەمیلە بابپ و گەورە کە ی براکە ی بکات، کە ھەردوو لا لئوی داگرتبوو و بەسەر زاریدا ھاتبوونە

خوار. عەشیرە تیش، گەورە و بچووک ئومیدی تۆلەى شەرەفيان لەسەر قاسم ھەلچنابوو، بەوەى كە گوايە ئەو كیژۆلەى سە-حیساب- ئەو شەرەفەى دۆراندبوو. ئیدی خزمانى خیل تا دەهات بۆ تۆلە كردنەو ە ناخیان پرتەر و ویرانتر دە کرد و زیاتر ھانیان دەدا، بەمەش ڕق و كینەى ناخى خۆى دەخواردەو ە و زیاتر ھەستى بە كیماسى و لەدەستدانى پیاو ەتى و سەرشۆرى و شكۆى لەدەستچووى خۆى دە کرد و ڕقى لە ھەموو شتىكى دەورووبەرى خۆى دەبوو ەو ە، ھەتا لە خودى خۆشى، بە تپەپوونى كات ڕەنگى زەرد ھەلدەگەرا و لەپوللاواتر دەبوو و ڕوخسارى ھیچ نیشانە بەكى مرۆقبوونى پتو ە نەدەما، ئەو ەتا ئیستا وا لەگەل دەستە كەدا بەرپتو ەى ە چاو ە كانیشى ڕیشكە و پتیشكە دەكەن، مرۆف لە كاتى سەرنجدان لى و ە مەزەندە دە كات ھىچ نایینت و بیر لە ھىچ شتىكىش ناكاتەو ە.

ئەو دەستە بە زۆر شارەزای بزەپتە كانى چىاى ھەندرىن نەبوون و سەرەدەرە بیان لى دەرنەدە كرد، بە ناچارى لەناو خۆیاندا پشتيان بە كەستىك بەست، كە ڕۆژىك لە ڕۆژان پتیدا تپەپبوو، وەلى ئەو كەسە ھەتا لە ھەنگاو ە كانى خۆشى دلنیا نەبوو، چ جای توولەپتگە كانى قەدپالى ھەندرىن.

رپككەوت واى ھتئا، قەدپالى چىايە كە مىنرپتژ كرابوو، بە كەم كەسىش رپتیشاندەرە كەيان پتو ە بوو. ھىچ بە كىك لە دەستە كە لە ترسى تەقینەو ەى مىنكى تر، بوپرى ئەو ەى تپدا نەما، بەك ھەنگاوى دىكە بۆ پتیشو ە بە قەدپالە كەدا ھەنگاو بنىت، بە ناچارى پشتيان بە قاسم بەست، بەلكوو ئى ئەمە خوايە بزەپتە كانى ئەم شاخە ترسناكە ڕووتەنە بزائىت و بدۆزىتەو ە، بەلام كاتىك داواى ئەو ەيان لە قاسم كرد كە رپتەرىيان بكات، ھەموو ئومىدە كانى بەتال كردنەو ە و گوتى لە ژيانىدا بەم

ناوچه یه‌دا تینه‌په‌په‌په، بۆیه ده‌سته که به بیسه‌روبه‌ره‌یی و ریتیشانده‌رئیک له‌م تاشه‌به‌رده‌وه بۆ ئه‌ویان و له‌و قه‌دپاله‌یانه‌وه بۆ ئه‌میان له‌ بازبازۆکیندا بوون. پاش چهن‌دین کاتژمیر رپتکردن و هه‌لگزان‌یی هه‌رپه‌مه‌کی به‌ شاخه‌که‌دا، تینویتی په‌لاماری دان و پرزه‌ی له‌به‌ر بریوون، خه‌ریک بوو تینویتی ناو هه‌ناویان بسوو‌تینی. تا وایان لئ هات تراویلکه‌ی بیره‌ ئاو، یان کانیای پپ له‌ ئاو و جه‌په‌ی شکاویان به‌ به‌رچاودا گوزه‌ر بکات، کانیای سازگار و جه‌په‌ی ته‌زیوی ئه‌وتۆ که هیشتا دلۆپه‌ ئاوی ساردیان لئ ده‌چۆرپت. به‌لکوو ئه‌م تینویتییه‌ دلپه‌قه‌ خۆی لئیان بکاته هونرمه‌ندیکی هه‌ست ناسک و به‌ په‌رپه‌مووچه‌که‌ی ده‌ستی جوانترین وینه‌ی خوای ئاوی سازگار بکیشیت، ئه‌م تابلۆ باراناوییه‌ بئنده‌نگه‌ ناخی پپ له‌ ژیان ده‌کردنه‌وه، کاتیک گوئیان له‌ خوهری ئاویکی خه‌یالی ده‌بوو که له‌ جۆگه‌له‌ ئاویکی قه‌دپاله‌ که و له‌ نیوان تاشه‌به‌رده‌ کانه‌وه شۆر ده‌بیته‌وه و که‌ف و قه‌لبه‌زه‌ی به‌ ده‌وروبه‌ری خۆیدا ئاوپرژین ده‌کات، وه‌لئ کوانئ ئاو؟! تینویتییه‌ که تا دیت زیاتر گه‌روویان وشک و هه‌نگاوه‌کانیان خاوتر ده‌کاته‌وه.

له‌و کاته‌دا ژماره‌یان هه‌فده‌ که‌س بوو. پیره "کاکیل"ی تیکۆشه‌ر و دونیادیده و خاوه‌ن ئه‌زموونی درپژی خه‌باتیان له‌گه‌لدا نه‌بوو، تاکوو بیته‌ فریادپه‌سیان، ئاخ‌ر ئه‌و هه‌میشه‌ له‌ دۆخی وادا ژیرانه‌ بریاری ده‌دا، خۆ ئه‌گه‌ر له‌گه‌لیان بووایه‌ به‌ دلنیاوییه‌وه چاره‌یه‌کی ده‌کردن، به‌لام ئیبراهیمی سه‌رده‌سته و سه‌رپه‌رشتیاری ئه‌و کۆمه‌له‌ پيشمه‌رگه‌یه، ئه‌و ئه‌زموونه‌ی نه‌بوو، چونکه‌ ئیبراهیم کوپی شاری و زۆربه‌ی ئه‌و ژبان‌ه‌ی ژباوو له‌ شاره‌ گه‌وره‌کاندا به‌سه‌ری بردبوو، هه‌یچ سه‌روکاری به‌ شاخ و شه‌ره‌وه نه‌بوو، به‌لام ئه‌و جه‌نگانه‌ی ده‌سه‌لات به‌رپایان ده‌کات،

رېنگه به که سټيکي وا نادهن له شاردان ټاسووده بټت. لهو سه رو به ندهی هټستا ټهو له شاردان بوو، مهرگ هه موو چر که ساتيک چاوشارکټي له گهل مرؤفه کاندان ده کرد و بيشه زمانه له ده رگای ژيانی ده دان. تا حال گه بيشتبووه ټه وهی خه لکی له هه رزان بوونی ژيانی خوټيان بکه ونه گومانه وه و له وهی بوچی په تاي جهنگ و ده سکه نه يان ده کات؟ بوټه به ناچارى روويان له شاخ و په يوه نديکردن به و پيشمه رگانه وه ده کرد، که بريارى به رهنگار بوونه وهی مهرگی سه رشو پريان دابوو، خو به لايه نی که مه وه له شاخ ده زانن بوچی شه ر ده که ن؟

پيشمه رگه کان خوټيان ټيراهيميان وه کوو سه رده سته و فه رمه نده يان ده ستيشان کردبوو، وه لټى دواى ټه وهی ټيکو شه ره به ټه زموونه که، پيره "کاکيل" رووی له شاخ کرد، ټهو ده سته ردارى به رپرسيار ټيټيه که ی بوو، به لام پيره ټيکو شه ره که وای پين باشر بوو له ژيره وه رټوټيشيان بکات و هه ر کاتيک و له هه ر کار ټيکدا ټه وان راوټزي پين بکه ن، ټهو ټاماده ی هاو کاريان بټت، هه رچه نده خوټيشی به و ته مه نه وه به کټيک بوو له پيشمه رگه کان.

ټيراهيم کو رټيکي ره شتاله و ټيکس مړاو، ده ست و مه چه ک و ټيسک و پرووسکټيکي توکمه و پته وی هه بوو، رټيک له کوله گه و ستوون ده چوو، پټيه کانی کتومت له پټي فيل ده چوون، ټهو بونيان و له شولاره ی که بټي کيشه و ته ندروست ده که ونه به ر چاو و مرؤف ټيره ی پين ده بردن، وه لټى له راستيدا ټهو هټزه ی نه بوو، چونکه نه خوارد ټيکي باشی چنگ ده که وت و نه پشوودان ټيکي ټارام، خو راک و پټخو رى ټه ويش جيا وازيى له گهل پټخو رى ټه وانی تر نه بوو، له له رولا وازيدا له به کترى ده چوون، له تابلؤيه که ده چوون، برسټي و ماندوټي شه که تی کردبن، به لام

وېړای ئه و بیهیزیه ی که له گه ل ئه و بونیاده توکمه و پته ویدا ویک نایه نه وه، ئارامگریکی سهیر بوو، ده لئین له زستانیکې ته ورتو و شدا زنجیره چیا ی حساروستی برپوه، ئه و حساروسته ی وه ک ده لئین له زستاندا ریک له بیابانیکې به فراوی ده چیت، بی ئه وه ی پیته کانی له به لای رچین و ته زینیش پاریریت، بی ئه وه ی که سیک له وانه ی له گه لیدا بوون به وه بزنان، تاکوو پیته کانی به فر ده یان به ستیت و هیچ هه ستیکیان تیدا نامیتیت، بی ئه وه ی خوی هه ستیشی پی بکات، ئه و به فره پیته زه ییانه تاکه پیلوویکی له پی داده مالیتیت، کاتیکش هاوړیکانی پی ده زانن، هیچ چاره یه کیان نامیتیت، جگه له وه ی به پارچه جهمه دانیه کانی سهریان ئه و پیته ساردوسره ی بو ده پیچن، به جوریک ریک له شیوه ی توپ بچیت. دوا ی ئه وه به و حاله وه بو چهن دین کاتزمیری تر له رویشتن به رده وام ده ییت، کاتیکش ده گه نه گوندیک، ئینجا ئیبراهیم گوئ له نازاری پیی ده گریت و وه لامی ئه و نازاره گورچکبره ی لاقی ده داته وه، بی ئه وه ی رینگه بدات ئه وانه ی له گه لیدان هه ستی پی بکن و پیی بزنان، ئیدی به ناچاری خوی ده داته ده ست تابه کی گهرمه وه، کاتیکش پیشمه رگه کانی ده وروبه ری پی ده زانن به نیگه رانییه وه سه رنجی ده دن و هه ولی ئارامکردنه وه ی ده دن، تا خه وی لی ده که ویت و کاتیکش هه لده ستی ژانه که ی وه کسوو په رچوویه ک و موژده یه کی خو ش ده رپه ویته وه و نامیتیت، وه ک ئه وه ی هه ر هیچ نه بوویت، خو ئه گه ر ئه م به لایه تووشی هه ر که سیکې دیکه بووایه، بیگومان ده بووه مایه ی برینه وه ی قاچی، ئاخه ر له هه لومهرجی وادا گانگری کونده به پویه کی شوومه و له سه ر که لاوه ی شکستخواردووی مرؤفه کاندا به ده نگیکی گره وه ده خو پیتیت و هه والی ره شبوونه وه ی قاچه ساردوسره کان راده گه یه نیتیت، وه لی دیاره ریککه وت له ناو هه موویان ئه وی

ههلبژارد، چونکه له ههموویان پشوودرېژتر و خوږاگرتر و بهنارامتر و جهسته پتهوتر بوو.

ئهم دهسته یه کهموکووړپي زوړيان ههبوو، سهرباري سهنگه رگرتن له کاتي شهړ و پینکدادان و نهزموونیش. چونکه سادهترین پیداویستییه کانی مانهوهیان نهبوو، نه ئازووقه یه کی عمبارکراو و نه چهك و جبهخانه یهك، نهوان چاوه پروانی نهو دهستکه وتانه بوون که دواي شهړه کان له دوژمنه وه دهستیان ده که وت. زوړبه ی نهو دهسته پیشمه رگانهش له شهړه کاندای پلانی "لینده و ږاکه" یان په یړه وه ده کرد، زوړ جاریش ده بوونه پاروویه کی چهوری دهسلات، چونکه هه ر سیخوړ و به کریگیروایکی ږژیم که به گونده کاندای په رته یان کردبوو، ږژیمیان له جووله ی نهو دهسته چه کدارانه ئاگادار بکردبووایه وه له هه ر په ناگه و بن بهرد و شاخیک، ده یان و سهدان بو سه یان بو داده نانه وه و کوږته ره کانیس کتومالی شاخه کانیان ده کرد و بهدوایاندا ده گه ږان، هه ر له گه ل دوژینه وه یان، ئیدی گورزی گورچک ږیان لی ده وه شانندن و بهزه ییان به هیچ زیروچیکیش نه ده هاته وه، که له ده ورو به ریاندا بجوولینه وه، تاکوو به ته وای قږیان ده کردن. نهو دهسته یهش که له قه دپالی چیا ی هه ندریتدا ویل بوو بوون، چاوه پروانی هه مان چاره نووسیان ده کرد، به تایبه تیش دواي ته قینه وه ی مینیک به ږتیشانده ره که یانه وه وای سهری لی شیوانندن، نه زانن ههنگاو به ره و کوئ بهاوړژن و ږوو له کام لا بکه ن.

سبه ینی که خوړه لات، هینده ی نه برد تاشه به رده کان گریان لی هه لده ستا و شه بوله گه رمایه کی وای له نیو هه ناویانه وه ده رده چوو، ږیک له گه رمایی ناو کووره ی ئاسنگه ره کانی سهرده می زوو ده چوو. هه لگژان و سهرکه وتیش به و قه دپاله دا

شەكەتى و وشكەھەلاتتىكى وای لىن چاۋەپوان دەكرا، كە بە قسە باس نەكرىت. ھىچ گىانلەبەرىك تۈنای رېكردىنى بۆ ماۋەى چەند كاتژمىرىك نامىنىت، ئەگەر دوا دلۆپە ئارەقى جەستەى چك بكات، چونكە ھەر خانە و بەشىكى ئەو جەستە شەكەتە ھاۋارى ئاۋ دەكەن و دەبنە بەردىكى وشكۈبرىنگى مردوو و بىن ژيان.

پىشمەرگە كان دەيانزانى رېنگەيان ون كىردوو و ھەرگىز ناگەنە سەر كانىيە تاقانە كە و لەناۋچوونىان مسۆگەرە، يەك دوو رۆژى دىكە بۆنى تەرمە كانىان چىاي ھەندىرېن بۆگەنى و پىر دەكات، چونكە تىشكى خۆرە گەرمە كە بۆگەن و وشكىان دەكاتەۋە، رېك لە شىۋەى مرۆفە مۇمياكراۋە كان. ھەتا ئازەلە دېندە و كىۋىيە كانىش بوپىرى و سەر كىشى ئەۋە ناكەن بىن و پوو لە زەۋىيەكى شەقارشەقاربوۋى تىنوۋ بىكەن لە پىتاۋى پاروۋىيەكى بۆگەندا.

گەرۋىيان وشك وشك، لىۋە كانىشان قىلىشابوون، جلوبەرگە چلكنە كانىشان بە ئارەقى جەستەيان بۆنىكى ناخۇشيان لى دەھات، لوۋتى مرۆفى دەچزاندهۋە.

ئومىدى ئەۋەى لىۋە كانىيان بەۋ كەمە ئاۋەى ناۋ تاكە زەمزەمىيە كە تەر بىكەن، ھىشتا كەمىك وزەى پىن بەخىيون و ھىشتا كاتىش بە بەرىيەۋە ماۋە و چەندىن كاتژمىرى دىكەشيان لە بەردەمدايە پىش ئەۋەى يەك يەك لە تىتواندا لە پەلوپۇ بىكەون.

لە نىۋەپۇدا گەرمىى خۆرەكە تاۋى سەند و يەك لە دۋاى يەك دەكەۋتەنە سەر زەۋى و سەرلەنۋى ھەلدەستانەۋە و بە كوورپە كوورپە بەلادا دەھاتن و دەستە كانىشان شلوخواۋ، ۋەك ئەۋەى دەستە كانىيان بەشىك نەبن لە جەستەيان، يان ۋەك ئەۋەى

به دهرزىله به شانيانه وه هه لواسرابن، وه لى ئىبراهيم به زهرده خه نوه هانى ئهوانى دىكهى دهدا له سهر ئارامگرتن و بهرده وامبوون! به لام بهرده وامبوون بۆ كوى؟! كهس نازانیت!

ته نانهت خویشى نازانیت به ره و كوئيان ده بات! جار جارهش نوكته يهك و قسه يه كى خویشى بۆ ده كردن، بۆ ئه وهى پيشمه رگه كانى به نوكته كهى پىبكه نن و بۆ چهند خوله كىك، كوره تۆ بلئى بۆ چهند چركه يهك تىنوئىتیه كه يان له بىر بچىته وه، وه لى نوكته كانى هىچ كارىگه رىيان له سهر دهر وونيان نه بوو، بهلكوو ئه وه بىشى نه ده زانى كه ئه و پىكه نینه ئه گهر له ده ست دهر بچىت، ئه وا گرژىيه كانى ده بنه گرىانئىكى به كول و هىستريايانهى ئه وتۆ، هىچ كه سىك تواناى به رزه فكتردن و جله و كردنى نامىت، چونكه له و جۆره بارودۇخانه دا دهرگا و دهر وازهى سۆزدارى، ههر كامىكىان بن، شادى يان خه مبارى، ده بىت دابخرئىن و نه ورووژئىندرئىن، ئه گهر نا ئه نجامه كهى به دلى كه سىان ناىت.

دواى تىه پبوونى چهند كاتژمىرئىكى تر هه موويان لىره و له وئى ده كه وتن، ئىبراهيم له قاسم نرىك كه وته وه و ده ستىكى له رزؤكى بۆ درىژ كرد، تاكوو زه مزه ميه كهى لى وه ربگرىت، له هه مان كاتدا به وانهى گوت كه به ره و لای قاسم سكه خشكىيان بوو:

- ههر كه سه و به شى خۆى پىن ده ده م، بىن كه م و زىاد، ههر يه كه و نىو سه ره زه مزه ميهى ئاو، ته نها نىو سه ره زه مزه ميه، بهلكوو به شمان بكات!

ههر باشه خۆ به رله وهى بمرن، جارئىكى تر دلۆپه ئاوئىك ده ميان ته پ ده كاته وه. زۆر به يان له خه مى نىو سه ره زه مزه ميه

بەشە ئاۋەكەيان بوون، لە ناكاو ھەموويان بە لای قاسمدا ئاورپان
دايەوہ كاتيك گوتى:

- زەمزەمىيە كە بەتالە.

ئىبراھىم چاۋەكانى بە جۆرىك زەق بوونەوہ خەرىك بوو
لەناو چالى چاويدا يىنە دەرەوہ و بەو قەدپالە وشكەدا خلۆر
يىنەوہ خوارەوہ، ھەرا و دەنگەدەنگ لەناو پىشمەرگەكاندا
تەشەنەى سەند و جۆرىك لە وزە و چالاكى پى بەخشىن و
ھەندىك لەو ھەستانەى بە ناگا ھىنانەوہ كە خۆيان دابوہ دەستى
لەناوچوون و مەرگەوہ.

ئىبراھىم بە سەرسورمانەوہ پرسى:

- چىسى...؟ چۆۋۆن...!؟

مامۇستا عومەر بە تەۋەزەلى و دەنگىكى لەرزۆكەوہ گوتى:

- ئەى ئاۋەكە بۆ كۆى چوو؟

ئىبراھىم بۆى تەۋاۋا كرد، وەك ئەوہى يارمەتى مامۇستا
بدات لە قسە كردن:

- خواردەتەوہ؟

سعوود بە گاگۆلكى بەرەو لای قاسم چوو:

- ئەمە كەى؟! بلنى!

زەمزەمىيەكەى لە دەست راپسكاند، راپشەقاند، تاكوو گوى
لە ئاۋەكەى ناوى بگرىت. وەك ئەوہى باوہ نەكات. پاشان
سەرەكەى كردەوہ، لە بەتالىيەكەى دلنيابوو، سەرەوژىرى كرد،
يىنى ناو ھەناوى زەمزەمىيەكەش لەناو ھەناوى ئەوان وشكترە.
تەنھا دلۆپىكى بچووك لە دەمى زەمزەمىيەكەوہ خزى و بازىدايە

خوارهوه، ئیدی له پی دهسته کان به دوای ئه و دلۆبه ئاوه دا که وتنه جووله بۆ ئه وهی بیگرنه وه، وهك ئه وهی پاشماوهی ژیا ئیکی سرگردان بیت و به ره و نغو بوون و له ناوچوون بچیت.

ئیدی هه مووان به چاوی رق و خه مباره وه سه رنجیان له قاسم ده دا و زه مزه مبه که ش له م دهسته وه بۆ ئه و ده ست له خوولانه وه دا بوو. ئه ویش بیده نگ، وهك ئه وهی که لله سه ری به ر چه کوچ بکه ویت، هیشتا وه لامی پرسیا ریکی نه ده دایه وه، ده یان پرسیا ری دیکه ده باریه سه ری.

ئه وه شیان یه کێکی تره به ناوی هۆبی، که خزمایه تبه کی دووری له گه ل قاسمدا هه یه و ده به ویت له گه لیدا تیکی بدات و بیه ومینج، به روویدا فیژانندی و هاواری کرد و له گه ل هه ر وشه یه کیشدا شانی خزمه که ی به توندی راده وه شاندا. که س نه یده زانی ئه و هه موو هیزه ی له کوئ کۆ کردۆته وه، به و جوۆره یه خه ی قاسم راده ته کینیت:

قاسم که هیشتا په شو کابوو گوئی:

- چی بکه م، هه چ پارچه په رۆیه کم پئ نه بوو؟

یه کێکیان دایه پر مه ی گریان و له نا کاو هاواری کرد:

- کوپی قه چه... واته پاشه لت پئی شوشتوه؟

ئه و گه نجه ره حمان بوو. چه ند خوله کێکه چاود پیری هه موویان ده کات و روخساری سه خت و دژوار ده رده که ویت، قژیکی نه رم و درپژی هه بوو که تا سه رشانئ شۆر بوو بووه وه. ریشیکی توخیشی هه بوو له نه رمه ی گوئچکه یه وه به پانایی دوو په نجه ده ستی پئ ده کرد، تا ده گه یشته خوار چه ناگه یه وه و له توپی تینس ده چوو، پئک وه کوو داری چه یزه رانیش باریکه له.

ئىبراهيم بۇ ھىور كوردنەوھى ئەوانەى خەرىكە بە شەپ دىن
ھاتە دەنگ:

- ھەمووتان واز بىتن. ئەمە چ ھەلسوكە وتىكى گەمژانەيە؟!
ھاتوھاوارتان بىسوودە و زياتر تىنووتان دەكات. ھەموومان ئەم
ھەلەيە لە ئەستو دە گرین، ھەرچىيە كىش بکەين، تازە ئاوە كە
ناگەرپتەوھە و... پاش كەمىك بىدەنگى بزەيە كى كرد و گوتى:
- ئەوھ چ قوون و پاشەلىكە نرخە كەى ژيانى حەفدە
پىشمەرگە بىت..!؟

برىنپىچى دەستە كە، يان چاكتەر وايە بلىين دكتورى
دەستە كە، ئاخەر لە شاخ و لەناو پارتىزانە كان و ھىزە
چە كدارە كانى شاخ، ھەر كەسىك تەنھا تواناى دەرزیلیدانى
ھەبىت، نازناوى دكتورى بە بالادا دەبىر و ھەتاهەتا ئەو
نازناوھى لى نایتتەوھە، پىك وەك ئەوھى كۆلىژى پزىشكى تەواو
كردىت. بۆيە ئىمەش لىرەدا ھەر بە دكتور ناوى دەبەين.
دكتورە كە ساكە كەى لە پىشتى ھىتايە خوارەوھە و بە بىتاقەتى
لەسەر زەويیە كە پراكشا، لەبەر خۆيەوھە منگەمگىكى كرد:

- ھەر بە پاستى كورپى قەچەى.

پىشمەرگەيە كى دىكەش كە ناوى ئازار بوو لە تەنىشتىيەوھە
پراكشا، شەبەنگى زەردەخەنەيە كى ماندوو لەسەر پوخسارى
دەر كەوت و ئەویش لەژىر لىوھە:

- دەك داوھىتى!

ھەندىكى دىكەشيان بەرەو لايان خشین و لە نزىكايەوھە
پراكشان. ئەو پارچە زەويیە پرووتەلان و خۆلاوى بوو، پىژەيە كى
بىتەندازە قارچكى سېيى وشكەوھەبووى وەكوو بەردى لىوھە

دهر چووبوو، هەر یه کیکیان هیندهی گندۆره یه کی مامناوهندی ده بوون.

عومه ر به هه لکیشانی هه ناسه یه کی قووله وه پرسى:

- ئیستا ده بی چی بکه یین!؟

واى گوت و ئه ویش له سه ر زه ویه خۆلاوییه که پراکشا و یه کیک له و قارچکه وشکانه ی هه لگرت و ده ستی به پشکینی کرد، پاشان که مێک توورپی هه لدا. له شویتی خۆیدا وشک بوو و هه یچی نه گوت. عومه ر پێش ئه وه ی بێته پزیزانه وه، له یه کیک له شاره شاخاوییه کان پێشه ی مامۆستا بوو. ئه و نه رکى فێرکردنى زمانى کوردی به م دهسته پێشمه رگه عه ره به ی له نه ستو گرتبوو، به لام له کۆششه که یدا سه ر که وتوو نه بوو.

ئیه راهیم که روخساری ره ش هه لگه پابوو به سه رسو پمانه وه وه لامی دایه وه:

- به لئى. ئه مه پرسیا ریکى گرنگ و چاره نووسسازه ... ئیوه چۆنتان پێ باشه؟! ئایا شه ر له گه ل یه کتریدا بکه یین!؟

خۆی وه لامی خۆی دایه وه:

- هه لبه ته نه خێر... ته نها هه لومه رجه که تووشى ئه م قه یرانه ی کردووین، جگه له وه ش هه تا ئه گه ر ئه م زه مزه مییه یه ئاویشى تێدا بمایه، پیتان وایه به شی حه فده که سبى ده کرد؟! خۆتان ده زانن هه ر سه د هه نگاوێک له م که شه وه وا گه رمه بۆ هه ر که سێکمان پێویستی به زه مزه مییه یه ک ئاوه ... ها... ده ی وه لامم بده نه وه ... ئه رئى وا نییه؟! قسه که م راست نییه؟!؟

دوای بیده‌نگییه کی کورت، دیسانه‌وه خۆی وه‌لامی خۆی

دایه‌وه:

- به دلتیایه‌وه راسته و مه‌عقوولیشه... که‌واته با ئەمه له
بیر بکه‌ین و بیر له‌وه بکه‌ینه‌وه چۆن ته‌گییری حالی خۆمان
بکه‌ین... به بۆچوونی من تاکه رینگه ئەوه‌یه به‌رگه بگرین و
رزگار بوونیشمان له به‌رگه گرتیمان و خۆراگریماندایه، ئیوه
پارتیزانن پارتیزان...

سعوود وه‌ک ئەوه‌ی گوئی له هیچ شتی‌ک نه‌بوویت، پرسی:

- ئیستا چی بکه‌ین!؟

ئیراهیم وه‌ها پیکه‌نی، خه‌ریک بوو زه‌رده‌ه‌لگه‌پیت و
بووریته‌وه، پاشان گوئی:

- ده‌ی هه‌مووتان نه‌فره‌ت له پاشه‌لی قاسم بکه‌ن، دژی
ئو پاشه‌له نه‌گریسه ده‌نگ هه‌لپرن و خۆپیشاندان بکه‌ن!

قاقای هه‌ندیکیان ئەو ناوه‌ی ته‌نییه‌وه، که‌وتنه هوتا‌فکیشان:

- نه‌خیر بۆ پاشه‌لی قاسم.

- پاشه‌لی قاسم خه‌ریکه له‌ناومان ده‌بات.

- بپرووخی قاسم و پاشه‌لیشی!

پاشان بیده‌نگی بالی به‌سه‌رداکیشان، دواتر هه‌ر خۆی به
ساردی و زمانیکی عه‌ره‌یی ناته‌واوه‌وه گوئی:

- من دلنایم حکوومه‌ت خه‌لاتی پاشه‌لی قاسم ده‌که‌ن و
میدالیای زیرپینشی پی ده‌به‌خشن، کاتی‌ک به‌چیرۆکی
له‌ناوچوونی هه‌موومان ده‌زانن.

له ناکاو له شویتى خوږه وه بازيکى دا و دهستى نايه
بينه قاقای قاسم و بهوپه پرى توورپه ييه وه نه پاندى:

- کورپى سؤزانی، ههر ده تکزؤم، بؤچى ئاوه که ت
خوارده وه؟! من دلنيام تۆ ئاوه که ت خوار دؤته وه! ئاخر تۆ له
مالى باوکيشت پاشه لت نه شوشتو وه! ده ته وئ به و درؤيه ت باوهر
بکه ين؟! هه ي هيجو پوچ... هه ي گه مزه.

پيشمه رگه کان به زؤر توانيان سه رى قاسم له نيو
دهسته کانى ده ريپئن، له ناکاو ئاده ميش هاوارى لئ هه ستا و
دواتر ههر خوئ هه ستىکى پراگرت و گوتى:

- هاوهرپيان که ميک بيده نگ بن، بيده نگ... پيم وايه گويم
له دهنگى وه پينى سه گ بوو.

سهوود به بيزارى و ده ستر او ه شانده وه گوتى:

- نه وه نيشانه ي وپينه يه، خه ريکه تووشى به کيکمان
ده بيت... نه وه ي لئى ده ترسام خه ريکه ده ست پئ ده کات،
به رگه بگره نه زيزم، ئاخر هه تا سه گه کانيش له م شاخه
نه فره تليکراوه نازين و ناماده نين ژيانى خوئان به هه ده ر بده ن.

ئاده م خه ريک بوو باوهر به وه بکات که سهوود گوتى،
نه خاسمه چه ند کاتر ميژيکه گوئى نه بوته وه، تاکوو گوئى له
خه يالپلاوى و وپينه ي نه وتؤ بيت که هيج بوونتيکيان نيه.
که چى دهنگى وه پينى سه گ، خه ريکه ليان نزيک ده بيته وه،
دواى نه وه ي بؤ چه ند چرکه ساتيک دهنگى ناميتيت و دووباره
دهنگى ده که ويته وه به ر گوئيان، چيتر ناتوانن نکؤلى له بوونى
بکه ن، يان وای دابنين که خه يال و وپينه يه.

نهم جاره ره حمان هاوارى کرد:

- بؤ خاترى شه يتان، گوى بگرن.

ئاده مېش به شاديه كى بيته نندازه وه هاوارى كرد:

- ئه ها پيم نه گوتن؟ پيم گوتن... گوى بگرن... گوى بگرن.

ئيراهيم گوتى:

- په له مه كهن، با وريا بين. له وانه يه جاشه چلكاوخوره كان بن و شوين پيمان هه لبگرن و به دواماندا بين، دواى ئه وهى شهوى رابردوو ته قينه وهى مينه كه ناشكرائى كردين.

ماموستا عومهر به نارهازايه وه گوتى:

- جاشه به كريگير اوه كان ئه وه نده ئازا نين به بې كوتهر و فرؤكه دوامان بكه ون، دهى با به په له به ره و سه رچاوهى دهنگه كه برؤين و ونى نه كه ين.

ئيراهيم به زمانى كى فرمانده يانه وه هاوارى كرد:

- نه خير... سه رشيتى هه ر يه كينكتان، هه موومان ته فروتونا ده كات و هېچ دوور نيه قرمان بكات.

دكتوره كه قسه كهى پې برى و وه لامى دايه وه:

- به هه رحال هه ر چؤنيك بيت له تينو تيدا هه ر ده مرين و له ناو ده چين. ئهى باشه ئه وه بؤ سه گى شوانه كان نه بيت؟!

ئيراهيم گوتى:

- پيم نالين شوان و رانه كهى له م شاخه پروته نيه چى ده كهن، كه هه تا گزوگيايه كى هيندهى يه ك په نجه شى تيدا نه رواوه تا بيخون، ئه ها نابين...؟!!

- په حمان به دهنگیکي ټوکمه و جیگیره وه هاواری کرد:
- ده باشه... که واته با له پتاوی به ده ستهتانی ناوه کانیان شهربان له گه لدا بکه یین.
- هوبی به ره لهستی کرد و دهنگی خسته پال دهنگی ئیبراهیم و گوتی:
- ئەمه لۆژیکیکي دروست نییه. ئیمه حه فده که سین و ئەوان نزیکه ی سی سهد که س، ئە گهر زیاتریش نه بن.
- سعوود به دهنگیکي کز و لاوازه وه گوتی:
- له راستیدا من گولله ی جاشیکم پی باشته ره له مردن به تینویتی.
- په حمانیش به په رۆشییه وه لایه نگیری کرد:
- ئەوه ریتک ده بیته "گولله ی به زه یی".
- نازاریش دهنگی خسته پال دهنگیان:
- من له گه لتانم... شهربان له گه لدا ده که یین.
- هه ندیکي دیکه شیان خهویان به ناوی جاشه کانه وه ده بیینی، ئەوانیش بوونه لایه نگریان.
- ئیبراهیم بو ئەوه ی ئەو جۆشوخرۆشه یان که م بکاته وه، گوتی:
- به لام خو ئیمه بو ئەوه نه هاتووین تا کوو خو مان بکوژین، بهرگریکردن و تیکۆشانمان دژی تینویتی هیچ که متر نیه له نازایه تی و شه پرکردن دژی جاشه کان.

پاش كەمىك بىر كىردنەوۈ و گۆئ لى گرتىيان، بۇ ئەوۋى بە ترسنۆكى دانەنن، گوتى:

- بۇ ھىچ شىتەك زۆرتان لى ناكەم، مادام بېرىرى خۆتان داوۋ، ئىوۋە كارىكى خۆكوزى دەكەن و مېش لەگەل ئەو شىتى و سەر كىشىيە تانم.

ئىنجا ھەر يەكە و لە پەناى گاشە بەردىكدا خۆيان لە بۆسە نا، بەوپەرى ورىبايەوۋە چاۋەپى پىشھاتىك بوون، دواى تىپەپوونى كاتىكى سەخت، وەك ئەوۋى سەدەيەكى رەبەق لە چاۋەپوانىدان، بىنيان جووتيارىك لەگەل سەگەكانى لىيان نريك دەكەويتەوۋە، دىمكەيەكى پىر لە ئاۋىشى لەسەر شانى خۆى ھەلگرتوۋە، ھاتنەكەيشى رىككەوت نەبوو، بەلكوو لە پىناۋى ئەواندا بوو! خۆ ئەگەر ئەو ھەرا و دەنگەدەنگەيان لەگەل يەكترى نەبوۋايە لەوانەيە سەگەكان ھەر ھەستىشان بە بوونيان نەكردبوۋايە. ھەموۋيان لە ناخى خۆياندا ئۆخەى ئەوۋەيان كىرد كە ئەم جارەش مەرگ مەوداى ژيانىكى دىكەى پىن بەخشىن و ئەو جووتيارە بوۋە فرىادپەسيان و لە مەرگى مسۆگەر پىزگارى كىردن.

جووتيارە كە گەنجىكى جوان و قەدوبالا رىك بوو، لە رەشمالىكى نريك كانىيە تاقانەكەوۋە ھاتبوو، لەوئ لەگەل ھاوسەرە گەنجەكەى و كىژە پىنج سالانەكەى و دايكى و براىەكى بچوۋكى پىكەوۋە دەژيان. ھەر ھەموۋيان لەو رەشمالەدا دەژيان و بە پارچە بەرد و كەرتە شاخ بە دىواربەندىكى نىزم رەشمالەكەيان بۆ دوۋبەش دابەش كىردبوو، رانە بىزىكى بچوۋكىشان ھەبوو، لىرە و لەوئ سەرقالى لەوۋەراندىن و بەخىۋ كىردىيان بوون، شەوانىش لە پەناگەيەكى نىوان تاشەبەردە كاندا كۆيان دەكردنەوۋە و دەيانخەواندىن، كون و

دەروازەى ناو تاشەبەردە كانىشيان بە دىوار و ئەستوندى دارىن گرتىبوو، تەنھايەك دەرچەى تەنگىيان وەكوو دەروازە بۆ ھېشتىبونەو، ھەموو ئەوانەش لە ترسى گورگ و دەعباى كىوى.

ئەم خىزانە وەكوو نەرىتى سالانە، ھەموو ھاوئىتك بۆ ماوہى چەند ھەفتەيەك گونەكەى خۆيان جى دەھىشت و پەنايان بۆ ئەم مىرگە سەوزە دەھىنا و بايەخىكى باشيان پىى دەدا و سەربارى بەخىوکردنى بزەكانيان سەرقالى كوردنەو و كۆكردنەوہى بەرى دارگوئزە گەورەكەش بوون، كە لقوپۆپ و گەلاكانى بە دەورانەورى كانياوہ كەدا پەرشوبلاو و پەخشان بووبونەو، دارگوئزىك بە دلنایيەوہ دەيان و سەدان چىرۆك و سەربوردەى ھەبوو.

لە كاتىكدا ھەموويان لە ئەنجامى كارى رۆژانەياندا شەكەت و ماندوو لە شىرىن خەودا دەبن، حەپەى سەگەكانيان ھەوالى ھاتنى ميوئىتكى غەرىبيان پى رادەگەيەنن و بەر لە قووقەى كەلەشىر لە خەو بىتداریان دەكەنەو. دەيىنن كەسىك بە روخسارىكى تۆزاوى و جلوبەرگىكى دراو و جەستەى خويتاويەوہ بۆ لايان دىت، بەلام بەرلەوہى بگاتە لايان دەكەوئتە سەر زەوى و لە ئىوان بەئاگايى و بىئاگايدا لە سەرمەرگدا دەبىت، تومەزە ئەو ميانە رېتىشانەرى دەستەكەيان دەبىت، كە ئەوان وايان زانىبوو مردووہ.

جووتيارە كە و براكەى ھەليانگرتبوو و بردبوويانە ناو پەشمالەكەيان و برىنەكانيان بۆ تىمار كردبوو. دواى ئەوہى ھاتبووہ سەر خۆى، چىرۆكى تەقىنەوہى مینەكە و ئەو كۆمەلە پىشمەرگەيەى بۆ گىرپابونەو، كە ئەو بە دلنایيەوہ پىى وابوو كەس فرىايان ناكەوئت و ھەموويان لە تىنووئندا لىرە و لەوئى

دهمرن. لهو کاتهوه نهو جووتیاره به ئه مهك و ئازايه ديمكه
 ئاوپكي گه وړه له گهل خوی هله گړت و به دواي
 پشمه رگه كاندا ده گه پړت تا ده ياندوزي ته وه، كه هه موويان
 بيټميد و خهريك بوو له ناو ده چوون و له تينووان ده خنكان.

ئیدی بهره و كانياوه كه پښيان ده كه ویت. لهو کاته دا خهم و
 ناسوری سهر روخساری برينداره كه نامازه ی گله یی و گازانده
 بوو، سه رنجه كانی پتی ده گوتن: "ئای چ پيسوايه كه! خو جيتان
 هيشتم! نه كه ن به دواي هچ پاساو و بيانويه كدا بگه پړين، ئاخړ
 ئیوه ته نانه ت ئاوړپكيشتان لي نه دامه وه، به پراستی به داخه وه!"

پشمه رگه كان به ناچارۍ- بریاری مانه وه يان لای نهو
 خيزانه دا، به تايه تي دواي نه وه ی زانينان كيشه و هه تا
 پيكدادانیش له گهل چه كداره كانی مام جه مال قه وماوه و
 شه پړيش هه لگيرساوه ته وه، دواي نه وه ی پښتر ناشتې و نه وه ی
 نيوانيان ئاگری شه پړی نيوانيانی كوژانده بووه وه. نهو هه واله شيان له
 پړنگه ی دووه مين گه نجی خيزانه كه وه بیست. چونكه نهو بو
 زانینی په رچه كرداری سوپا و جاشه به كرپنگراوه كان له نه نجامی
 پرسی ته قینه وه ی مينه كه، چووبووه گونديكي خوار شاخه كه وه،
 له وئ هه موو شتيكي زانيبوو. ئای نهو هه واله انه چه ند به خيړايی
 له نيوان گونده كاندا ده ماو ده م ده كه ن و ده گوازي ته وه.

منداله پينج سالانه كه به ناموييه وه ستره ننگای گرتبوه
 روخساری پشمه رگه كان، كاتيكيش گالته و شوخيان له گه ليدا
 ده كرد، بزه ی بو ده كردن، روخساريكي سپي كه لانه ی جوان و
 قړيكي گه نمړه نگی هه بوو، دوو چاوی گه وړه و هه نگوينيش،
 زياتر روخساری پازانده بووه وه. جلو به رگيكي په نگا و په نگی
 كوون، به لام خاوي تي له به ردابوو، ماوه ماوه يه كيك له
 چه كداره كان داوايان ليی ده كرد ئاويان بو بيټيت. نهو ویش به

پاکردن و خوښیوهه له ناو ته قیله یه کی بچووک ئاوی بو ده هیتان، به لام هه تا ته قیله ئاوه که ی ده گه یانده ده ستیان نیوه ی زیاتری لپ ده پړا. ئینجا داده نیشته و هینده ی نه ده برد یه کیککی دیکه یان داوای ئاویان لپی ده کرده وه، ئه ویش به هه مان شیوه بو ی ده هیتانه وه.

هه ر له گه ل یه که م تاله ده زووه کانی کازبوه دا، مووشه ک، چه سنی پړینه ی باران به سه ریاندا داباری، هه ر یه که و به لایه کدا هه لاتن و خو یان له نیوان تاشه به رده کان هه شار ده دا، بلاچه ی ناگری مووشه که کان، گه واهی ی ده سته ریژی و تاوانبار کردنی تاقه په بایه به رزه که ی پی پاده گه یانده، دوا ی نزیکه ی کاتزمیریک، سپیده ی به یان مالویرانی و کاولکاریه کانی بوردو ومانه توقینه ره که ی ئاشکرا کرد، چی بیسن: نه گه ر سه ری خلوره وه بو ی کیژوله بچووک که ی ژیر دره خسته که و تابلوی گورچکبری دایکی نه بو وایه، که به چه ساوییه وه چه سته بچووک خویتاوییه که ی کچه نه شمیله که ی له ئامیز گرتبو و باوه پری به چاوی خو ی نه ده کرد و زمانیشی وا به سترابوو نه توانیت ته نانه ت وشه یه کیش گۆ بکات، نه گه رنا پروداوه که پروداویکی نه وتو نه ده بو، به لام نه وه ی پرو ی دا گورچکبر بو، هه موویانی تاسانده بو. ئاخه نه مان دزی پړیم چه ک هه لده گرن و به ره له سته کاری ده که ن، که چی نه و پړیمه سته مکاره سه ری نه شمیله یه کی فریشته ئاسا به گولله ی توپ و مووشه که کانی له چه سته ی ده کاته وه و جه رگی دایکیکی گه نه جیش ده سوو تیتیت!

ئیراهیم له سه ر چینچکان دانیشتبوو، سه ری له ئامیزی خو ی نابوو، پشمه رگه کانیش ده وره یان دابوو و سه رنجیان دابوو سه ری په پوی کیژوله په نگه لبر کاوه که و چاوه توقیه کانی.

سەرى ھەلبەرى و بۆ ماوۋەبەك لە پوخسارى خەماوبى
 ھاوپىكەنى رامما و پاشان بە دەنگىكى پر لە ژان و ناسۆرەو پى
 گوتن:

- دەزانن... ئەم زەوويە جىگەى ئىمە و ئەوانى تىدا
 نايتەو... يان دەبى ئەوان بكوژرپن يان ئىمە، ياخود بۆ
 ھەتاھەتايە شەرمەزارى پاروونانتيك و چاوى ئەم كىژۆلە
 فرىشتەيە راومان دەنيت!

بەمەش دوژمنكارىيەكى سەخت و دژوار و بى ئەندازە لە
 نىوان ئەو دەستە پىشمەرگەيە و رەبایە بەرزەكەدا پۇحى
 دەرزىئاژن دەكردن، دوژمنكارىيەكى ئەوتۆ ھەتا شویتەوارەكانى
 نەسپدريتەو، ئەو دوژمنكارىيە كپ و خامۆش نايت و ناخى
 ئەوانيش ئاسوودە نايت!

بهشس دووهم

ئەو مۆلگە سەربازىيە، مۆلگە يەكى قايم و تۆكمەى سەر يەكىك لە لوتكە بەرزە كان بوو. تاشە بەردى ترسناك و تىژ دەوراندە وريان دابوو. تەلبەندىكى كۆنى دپكاويى چپيش كە بۇ قايمكردنى مۆلگە كەيان زۆر پشتيان پىن نەدە بەست، بۇيە مينيكي زۆريان وەك مينە تەلە، يان تەلەى راو كردن لە ھەموو شوپىنكىدا چاندبوو، كە گومانى گە يشتنى "العصاة" واتە ياخييووە كانيان لى دە كرد، ئەو زاراوە يەى سوپا و جاشە كان وە كوو نازناو لە پىشمەرگە يان نابوو.

ئەو پەبايە يە سالانىكى دوورودرىژ و زۆرە گوند و شوانكارە كانى ئەو دەفەرەى تۆقاندوو، ھىچ كەس و ھىز و دەستە يەك بوپىي ئەوەى نە كردوو پەلامارى بدات و دەستى بەسەردا بگرىت، چونكە بە تۆرە مۆلگە يەكى دىكەى سەربازى دەوراندە ورى تەنرابوو، لە وپوە چاودپىي وردترين جوولەى ناوچە كە دە كرا. كۆمەلە پىشمەرگە يەكى مەحموود بورھانىش وە كوو پىشتەر نامازە مان پىي دا، ئەو پىاوە جىاوازەى كە بە بەردە وامى لە گەل مام جەمالدا لە شەردا بوون، چەند دە يە يەك لەوە و بەر، كۆمەلە يەكى لە پىشمەرگە كانى كە ژمارە يان شەست پىشمەرگە دە بوون، ھەولەى دەستبە سەردا گرتنى ئەو پەبايە يان دابوو، وەلىن لە لىدانى شكۆمەندى و نازوفىزى ئەو مۆلگە يە شكستيان ھىتابوو، لە ئەنجامىشدا، يازدە شەھىديان دابوو. ئاخىر تەنھا چوار سەرباز بەس بوو بۆ ئەوەى لە ھەر چوار گوشەى مۆلگە كە دابمەزرىن و سوپا يەكى تەواو قپ و قەلاچۆ بكەن.

پېشمەرگه كانى رېۆست خاوهن به لىتىن خۆيان نه بوون، چونكه له و چهند مانگه دا په لامار و هيرشه كانى ده سالات له چيائى حه سارۆست بهرده وام بوو، سه رتابه رى چيابه كه له ژير مووشه كى كۆپتيره كان ئاگرى گرتبوو، ئه وانى له ويدا بوون، خه و خوراك و ئاراميان لى هه لگيرابوو، به ده گمهن كه روپشكه خه و ئيكيان ده كرد و دهنگى كۆپتير و فرۆكه و زرمه وه ورى مووشه كه كانى دوژمن هه راسانى كردبوون، تا ئه و كاته ي زستان هات و به فرىكى زور بارى، ئه و به فرهى بۆ ئه وان، وى راي ساردى و ئاستهنگ و ده رهاويشته كانى، وه لى دانوستايتكى باش بوو بۆيان. چونكه هه رچى شه پووشۆر و پينه وه بيه، له كه شه وه وای ساف و بى گهرده ئه نجام ده دريت و هه ورى چلكن و بارانى به خوړ و به فر و زريانيش، هه ميشه ئاسمانى دۆخى پېشمەرگه كان به ئارامى ده هيليتوه و ترسى هيرشى سوپا و جاشيش له سه ريان سووك ده ييت.

له كۆتابى مانگى مارس، كاتيك به فر ده توپتوه و دۆل و لوتكه نزمه كان گهرم دادين. پيره كاكيل ماوه ي دوو ههفته ده ييت به ياوه رى پېشمەرگه يه كه دهسته كه ي رۆستان جى هيتتوه، كه س نازايت بۆ كوئى چوه و به نيازى چيه؟! هه ر كه تاريخايش داها ت به ته نيا ده رده چييت و زانيارى له سه ر مۆلگه كه و سه ربازه كانى ناوى و ئه و فه دپالانه ي ده چنه وه ناو مۆلگه كه كۆ ده كاته وه و له هزرى خۆيدا تۆماریان ده كات، يادگه ي پيره كاكيل ريك ده لى تۆماریكى سه ربازيه و ده يان نه خشه و نه خشه سازى تيدا هيلكارى كراون و ده سته كتى هه نديكيان زور و مانه وه ي هه نديكيشيان به جيه جينه كراوى بوونه ته مايه ي ئاهيكي ئه و پيره تيكۆشه ره، ئه و له م ده رچوونه يدا له هه ولى ئه وه دا به تا ئه وه پرى توانا ي پېشمەرگانه له مۆلگه كه

نزيك بکه و پته ووه و نه خشه کار بیه کی ورد و توکمه له می شک و هزری خۇیدا دابریژیت و به که مترین زیان تۆله ی نه و هه موو تاوانانه یان لی بکاته ووه، کاتیکیش ههستی کرد، ئیدی ته و او کاتی گرتنی مۆلگه که هاتوو، بۆ ساتیکیش دوای ناخات. نه ووه تانی هه ره له و پته له دووری چوار کاترمیر پیاده پۆیی، هه واییکی به په له ی بۆ دهسته که نارد و تیایدا ئیبراهیمی بهرپرسی دهسته که ی له وه ناگادار کرده ووه که چی ده که ن و چی ناکه ن! ئیبراهیمیش ده موده ست که و ته خو و به پیشمه رگه کانی پراگه یاند، که ده بی سبه نی چی بکه ن و چون به په له خو یان ناماده بکه ن! پاشان نه ویش دهسته که ی جی هیشت و بۆ لای پیره کاکیل به قه دپاله که دا به ره و لوتکه هه لژنا، تا کوو بزانیته کاره کان چون به پتوه ده چن و چ ناماده باشیه ک کراوه.

پیشتر نامازهمان پیی دابوو، باره گای دهسته که له یه کینک له قه دپاله کانی چیا ی هه سارۆست بوو، نه و چیا به ی بهرترین چیا ی هه ریمی کوردستانه، باره گاکه یان له سه ر داروپه ردووی گوندیکی چۆل و ویرانه چی کردبوو، گوندیک له وه ته ی مرقف پیی که و تۆته ناوی و ئاوه دانیان کردۆته ووه، هه میشه له سه نگه ری بهر خۆداند بووه و پۆژیکیش چۆکی بۆ داگیر که رانی دانه داوه، وه لی دوا جار دهستی سه مکارانی گه یشتی و به پاساوی سازدانی پشتینه ی نه منی و چۆلکردنی گونده کانی نزيك سنوور، نه ویش خاپوور و کاول کرا و دانیشتوانه که شیان پراگواست، هه رچه نده دهسته که نه وهنده تیایدا نه ده مانه ووه، جگه له زستانان، که بۆ پشوودان بۆی ده گه پانه ووه و ئاوه دانیان ده کرده ووه، دوای نه وهی له وه رزه کانی دیکه، له دوای گه پان و سووپانیکی زۆری شاخ و گونده کانی ناوچه که، ده گه پانه ووه کۆنه هه وار، باره گاکه یان دوو ژووری گه ووه ی له بهرد

دروستکراو بوو، نیوه‌یان له‌ژیر زه‌وی و نیوه‌که‌ی دیکه‌شیان له زه‌وییه‌وه به‌رز بووبووه‌وه، به‌شقه‌له و کاربته‌ی سووره‌چنار سه‌ربانه‌کانیان داره‌پا کرابوون و به‌گه‌لا و چرووی دار و دره‌ختی‌نه و ناو‌هش داپوش‌رابوون، خۆله‌بانیک‌ی نه‌ستوریش کرابوون، که‌نزیکه‌ی نیو مه‌تریک ده‌بوو و له‌سه‌ر گه‌لای دره‌خته‌کان راخراوو، به‌باگردینه‌که‌ش — که‌به‌ردیک‌ی لووله‌یی بوو، تایه‌ت بۆ‌نه و مه‌به‌سته وه‌ستایانه به‌ردکاری بۆ‌کراوو، نه‌و سه‌ربانه‌یان ده‌په‌ستایه‌وه، نه‌خاسمه له‌کاتی بارینی به‌فر و باران، تا‌کوو ریگه له‌دزه‌کردنی‌نو بگری‌ت و نه‌یته هوی دل‌توبه‌کردنی ژوو‌ره‌کان.

چیشته‌خانه‌که‌شیان نزیکه‌ی بیست هه‌نگاو‌یک له‌هه‌ردوو ژوو‌ره‌که‌وه دوور بوو، نه‌ویش بریتی بوو له‌بنمیچیک‌که له‌سه‌ر چهند ستون‌دیک‌ی دار جیگیر کرابوو، له‌ژیریدا دوو کوانووی به‌ردین بۆ‌چایه و چیشته‌لیتان ساز کرابوون، هه‌میشه دوو مه‌نجه‌لی گه‌وره‌یان له‌سه‌ر بوو، په‌شینه و ته‌نیی دوو‌که‌لی به‌رده‌وامی‌ناگره‌که، ژه‌ش په‌شی کردبوون و جیگه‌ی خواردنی بیست که‌ستکیان تیدا ده‌بووه‌وه، له‌هه‌موو شویتیک‌ی — نه‌وه‌ی پینان ده‌گوت چیشته‌خانه — قاپوقاچاخ و که‌وچک و ملاکی کاززایی و قووتوو و په‌رداخ‌ی شوشه‌یی و کاززایی بۆ‌چاخواردنه‌وه هه‌بوون، نه‌و چایه‌ی له‌کتیرییه‌ک و قوورییه‌کی گه‌وره‌ی په‌ش لی‌ده‌نرا، نه‌وانیش هه‌میشه به‌سه‌ر‌ناگری کوانووی‌ناگردانه‌که‌وه بوون و پشکوی‌ناگره‌که‌کز کز له‌ژیریان له‌تاوسه‌ندندا بوو. هه‌ر له‌ناو باره‌گاکه‌دا ژوو‌ریکی بچکۆلانه هه‌بوو، نه‌وه‌ش ژوو‌ری‌نازوو‌قه بوو، نانه‌واخانه‌به‌کی بچوکیش هاوشیوه‌ی بنمیچی چیشته‌خانه‌که‌دروست کرابوو، له‌ژیر بنمیچی نانه‌واخانه‌که‌دا گومبه‌تیک له‌شیوه‌ی نیوه‌توینک به‌

پانتایی سنی بال هه بوو، ئه ویش له پارچه بهردی بچووک دروست کرابوو، به چینه قورپکی ئهستوریش سواخ درابوو، زهوییه که ی به پارچه بهردی پان و پیک به تهنیشت یه کتیرییه وه وهستایانه ریز کرابوون، گومبه تی تهن دووره کهش کونیککی بچووک هه بوو له بهرزیی پشته وه دهستی پی ده کرد و له نزیکی شانومل کۆتایی دههات، له تهنیشت کونه که شه وه، میتریککی له دار دروستکراو پیک خرابوو، که ئه ویش وهستایانه به ته ور و بیور له قه دی دره خته براوه کانه وه ساز و ناماده کرابوو، کونوکه له بهر و خوارووخچی پاره داره کانیش وهستایانه لووس و مشتومال کرابوون، نانه واکه گونکه هه ویری له سه ریز ده کردن، به درپژایی میزه کهش دوو داری درپژ دانرابوون، سه ری یه کتیکان ته خته داریککی پانی پتوه لکتیرابوو، بۆ پانکردنه وه ی گونکه کان و راخستی هه ویره که بۆ ناو شویتی نانبرژاندنه که، یان فرنه که، داری دووه میس بۆ راکیشانی نانه برژاوه کان.

ره حمان له نزیک فرنه که وه له سه ر بهردیک دانیشتووه، ئاده م به ره و لای رۆیشت و شتیکی بۆ فری دا، ئه ویش گرتیه وه و سه رنجی دایه کیلی کردنه وه ی قووتووی بچووک بوو، ژماره یه کی زۆری له و کلیلانه ی پی بوو، هه ر که سیکانی ده بینی دانه یه کی ده دایین، ده بی ئه و کلیلانه ی له قووتووی ماسیه سه ردینه کانی ژووری نازووقه کردیته وه.

کاتیک ئاده م نزیکی که وته وه گوتی:

- ئه مه لای خۆت هه لگره، ده لئین له مۆلگه سه ربازییه که گۆشتی قووتوو هه یه، له وانیه بۆ کردنه وه ی هه لوه دابین و پتویستمان پی ییت.

ره حمان کیله که ی خسته گیرفانی و گوتی:

- داوه تىكى باش ده يت!

باشان سهرنجى دا، نانه واكهى بينى به خيرايسى بو لاي دههات و گوتى:

- نهوه زوهيره، دياره هيشتا كارى له نانه واخه نه كه ته او نه بووه، داواى لى ده كه م نائىكى به گويز و شه كرمان بو بكات. ئاده م هاوارى كرد:

- بو مينش.

ره حمان گوتى:

- دانه يهك به شمان ده كات، نه گهر داواى زياتر بكه ين، ده رمان ده كات.

باشان بازى دايه سهر به رد يكى گه و ره و به دهنگى به رز ده ستى به قسان كرد، وهك نه وهى له سهر ته ختهى شانۆ پؤل بگيريت:

- واى چ پوژىكى پرشنگداره، به راستى پوژىكى مه زنه، دهى باهۆزه كه هه لكه، ره شه بايه كى به هيز، نه وه هوره رهش و ژه هراوييانه رابماله و دووريان بخه ره وه، وا په رشوبلاويان بكه له بهر چاومانيان لابه ره، پوژىكى رووى تى كردووين، واى چ پوژىكى قه شه ننگه. ههر به راستى نه م پوژه شايانى نه وه يه به بى رىنگر يكردن بچيته لاپه ره كانى ميژووه وه و تومار بكرىت، نه وه زوهيره ده رگاكانى ميژوو ده خاته سهر گازه راي پشت، به هه وير و نانه جوانه كانى رووداوه كانى نه مپومان بو تومار ده كات، ده ئيه سهرنجى رووه گه شه كهى بدهن، ته ماشاى برىقهى چاويلكه كهى بكه ن، سهرنج له دووكه لى جگه ره كهى بدهن. دهى بايه كه هه لى كه و دووكه لى جگه ره كهى به ملا و به ولادا

په توبلاو بکهره وه، پوخساره که ی دهریخه و زهردی ددانه کانی
پاک بکهره وه، نهو زوهیتره مانگه و هه وره کان بهری تیشکه که یان
گرتووه، مانگی چی؟! به لکوو مهریخه مهریخ!

ئاده میس به گالته جارپیه وه هه لیدایین:

- نا نه خیر، نهو خوره خور.

په حمایش گوتی:

- قسه کانم پی مهبه، با قسه کانم ته او بکه م، زوهیتر
مهریخه و ته او، که س مشومرم له گه لدا نه کات.

- جا بۆچی خور نه بیت؟

- نا نه زیم، زوهیتر خور نیه، به لکوو مهریخه مهریخ،
له بهر نه وه ی به بۆچونی من مهریخ له خور جوانتره، به لکوو
هه تا له زوحه ل و خه رمانه ی دهوریشی جوانتره. جگه له وهش
پینگه مان بدن با دهر باره ی رووداوه هه نوو که یه کان بدوین، به
نموونه سه رنجی پوخساری بدن، پوخساریکی خو شه ویست و
نرمونیان و شوخوشه نگ، به مهرجیک ته نا چاوه کانی و لووتی
و دهم و چه ناگه ی بگوریت. ته ماشا که ن چ پشیکه یه یه،
پیک نهو ژیر که مردووه ی وه بیر هینامه وه که له یه کیک له
قه دپاله کاند تووشی بووم، پوخساری ژیر که که وای پشان دده
که له نه نجامی خو شه ویستیدا مردووه، له نه نجامی ئیره یی و
په رویشی بۆ ژیر که دلخوازه که ی مردووه، به هه رحال من زوهیتر
له مهریخ به که متر دانانیم.

زوهیتر به دهنگیکی نووساوه وه نه راندی که له نه نجامی
جگه ره کیشانه وه به زه حمه ت له سینه ی هاته دهره وه:

- مهریخی چی هه ی مهریخت تی هه لسووم! چیت

دهوی؟!

- هاوړېم هېچم ناوئ، هرگیز هېچ! من تنها دمه ویت به جواترین وشه وه سفت بکهم. من هاوړېی تهمه نتم. ئادمه پروانه چهند به سۆزه ئهم هاوړېیهی تهمه نمان! زوهیر باوهر بکه ئهمشه و که به شاخه کهدا هه لده گهړین تۆمان له خه یال ده بیت، تنها تو و بهس، کهسی تر نا. باست ده کهین کاتیک نانه به شه کر و گویره کهی تو ده خوین که بهو دهسته پیروزانه ت دروست کراون. ئای ئادمه، چهند جوان و قه شهنگ ده بیت کاتیک دهمرین سکمان یاده وه ریبه کی دهستی زوهیر هه لبرگرت.

وه لئ زوهیر سه رقالی هه لکردنی ئاگری ناو کووره ی تهن دووره کهی بوو. هینده ی نه خایاند، چهره دوو کهل بنمیچه کهی داپوشی و دابه زیه سهر سهریان، به ممش چاوه کانی فرمیسکاوی بوون و چاویلکه کهی پیس و تلخ بوو، که له نزیک ژیریا له یه کی چای تورکی بوو. چاویلکه کهی سرپیه وه، پاشان چاویلکه کهی کرده وه چاوی، ئینجا خیرا چاویلکه کهی له چاوی کرده وه و به دهسته دوو که لاوییه کهی سرپیه وه، ئهممش زیاتر تلخ و پیستری کرد. ئادمه و ره حمانیش به پیکه نینه وه سهیریان ده کرد، هاواری به سهردا کردن:

- له بهرچاوم ون بن، له مه ودوا تامی ئهو نانه ناچیزن!

ره حمان به جۆشه وه هاواری کرد:

- ئه وه چ پساو ته یه که! ئها ئادمه پیم نه گوتی؟! پیم نه گوتی شیلهی سۆز و خو شه ویستی لئ ده چۆړئ.

زوهیر به رقه وه گوتی:

- نغزو به و له بهرچاوم ون به، ئه گه رنا سهرت ده خه مه ناو ته شتی هه ویره که وه.

قافای پیکه نینی ئادهم دهنگی دایه وه و گوتی:

- وای چه نده ناسکه، چ مرؤفیککی باشه.

به لام ره حمان به زوهیری گوت:

- زوهیر ئیستا با ویزدانت له گه لندا بدویت. ههستت چۆن

ده بیئت کاتیک به سکی برسیه وه بمرم؟ نا، له وهش زیاتر به

تایه تی که ئاره زووی نایتکی دهستی تو بکه م؟!

زوهیر گوتی:

- ده مریت به جهه نهم.

ئاده میش به سه ربادانه وه گوتی:

- وا دیاره نهم شیوازه له گه ل نهم جوړه که سانه دا

بیسووده، بۆیه یا په حمان و یا په حیم، ده بی ته کتیککی خویمان

له گه لیدا بگۆرین.

- من پیم وایه به کارهینانی توندوتیژی باشترین ئامرازه بۆ

گه یشتن به مه به ست.

ئینجا ههردووکیان هیرشیان کرده سه ری و له زه ویدا

گه وزاندیان و به سه ریدا هاواریان کرد:

- بۆمانی ده که یت یان نا؟!

ئیدی زوهیر زیاتر ده هری و تووره بوو، گوتی:

- بۆتانی دروست ناکه م نه گه ر پۆحتان له کونه لووتسانه وه

بیته ده ره وه.

ئینجا ههردووکیان وا خویمان دایه سه ری جووله یان لی بری

و ده ستیان به ختو که دانی قه برغهی کرد، ئیدی نه ویش دایه

قاقای پیکه‌نین و له تاوی ختوو که دانه‌که‌ی به زه‌ویدا ده‌تلايه‌وه و هاواری لني هه‌ستا‌بوو:

- ده‌یکه‌م... سویتد ده‌خوم ده‌یکه‌م، به‌لام واز له‌و سووکایه‌تییه‌ی خوتان بینن. کاتیک وازیان لني هینا، هه‌ناسه‌یه‌کی هاته‌وه به‌ر و خوی ته‌کاند و له‌ترسی نه‌وه‌ی نه‌بادا بشکیت، خیرا چاویلکه‌که‌ی کرده‌وه چاوی و به‌هه‌ناسه‌بر‌کیوه گوتی:

- وهره‌گویتزه‌که‌بشکیتنه، به‌لام ناگادار به‌به‌که‌سی نه‌لیت، دوايي له‌ده‌ست داواکاریه‌کانیان ده‌ریاز نابم.

ره‌حمان به‌هه‌له‌داوان خوی گه‌یاند‌ه‌گویتزه‌کان و به‌ده‌م گویتزه‌شکاندنه‌وه گوتی:

- خو نه‌گه‌ر نه‌نجامه‌که‌یمان بزانیبووايه هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه وه‌هامان لني ده‌کردی، تاکوو زووتر نالای سپی هه‌لبکه‌یت و لاساری نه‌که‌یت، له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا من هیشتا دلکی باشم هه‌یه، له‌مؤلگه‌سه‌ربازییه‌که‌کاترمیریکی جوانت بو ده‌هینم.

راز و نه‌تییه‌کانی زوهیر کرانه‌وه، ده‌می له‌گوئی ره‌حمان نزیك خسته‌وه و به‌چه‌وه پئی گوت:

- هه‌ر به‌راستی پئوستیم به‌کاترمیریکه، هه‌ر ده‌بی‌ت دانه‌یه‌کم بو به‌نی‌ت.

گوئی ئاده‌م نه‌و چه‌یه‌ی وه‌رگرت و به‌گالته‌جا‌ریه‌وه گوتی:

- که‌سیتک نه‌ماوه داوای کاترمیری لني نه‌کردی‌ت، وا دیاره‌ده‌ته‌وئ له‌م شاخه‌دا پیشانگایه‌ک بو فروشتنی کاترمیر بکه‌یته‌وه! بو رۆله‌تیمه‌ده‌چینه‌بازار، یان بو.....!؟

ئیدی هه‌مووان پر به‌زاریان دایانه قاقای پیکه‌نین.

پاش نیوه پۆکه ی هه موو پېشمه رگه كان چهك و ته قه مهنی و پېداویستی خۆیان هه لگرت و به ره و نهو گونده كه وتنه رې كه پېشتر له سه ری رېك كه وتبون، له وئ یه كتر ببینن، گونده كه بریتی بوو له بیست مائیک، رووباریکی بچووك به ناویدا تیده په ری، له مبه ر و نه و به ری رووباره كه سووره چناری تیدا رووابوو. ده كه وته ده روزه ی دۆلئك و وه كوو مار به ده وری شاخه كه دا ده سووراپه وه. له به رده م دۆله كه دا نه شكه وتیكی بچووك هه بوو، رېك له ده می پیره پیاویكی بچ ددان ده چوو.

خه لكی نهو گونده شاخاویانه ماوه ی ده یان سال بوو راها تیبون پاروو ه نانی ده می خۆیان له گه ل پېشمه رگه دا بهش بکه ن، نه وه تا نه م كۆمه له پېشمه رگه یهش به ره و گونده كه هه نگا و ده نین و هانكه هانکیان، تاكوو به رله وه ی ده ست به چالاکیه كه یان بکه ن، تیر نان بخۆن و پېداویستی خۆشیان هه لگرن.

نهو ماوه یه ی پئویست بوو بۆ گه یشتن به گونده كه، بهس بوو بۆ نه وه ی گه ده یان به تال بیته وه، كه خۆشی له به نه رتدا هه ر به تال بوو. ناخر ده بی له و چیا و دۆل و چۆله وانیه دا چی هه بیته، تا کاریکی وا بکه ن گه ده یان گله یان لی نه كات.

خۆره تاو و كه شه وه وایه کی خۆش بالی به سه ر ته واوی ناوچه كه دا كیشابوو، نهو دۆلانه ی پئیدا تیده په رن پره له كانیاوی سازگار، بۆیه هه ر كه به ته نیشت یه كێکیاندا تیده په رین، تینویتی خۆیان به و ناوه سازگاره ده شكاند.

به لām ته واوی ناوچه كه له مه ترسی سرووشتی به ده ر نیه، به تایه تی نهو رېنگه یه ی نه وان گرتوویانه ته به ر، تاشه به ردی به رز، ئاوی رووباره كه ده وری داوون و له خواره وه شیان چاله به فری

گهوره و قوولی وایان دروست کردووه، نهسته مه به ئاسانی لینی ده رباز بن، بۆیه ناچارن له رینگه ی قه دپاله رڤک و تووشه کانه وه به ده وریاندا بسوورپنه وه و بچنه پشتیان ه وه. نه مه ش توانایه کی ئیجگار زۆر و کاتینکی در ژیشی ده ویت، که هه ندیک جار لژی و تووشی قه دپاله که ناچار یان ده کات له ئاوی تیژی رووباره که به رنه وه، به رنه وه له ئاوه که ش پیوستی به وه بوو به سه ر کارته یه کی گه وره که نه مبه ر و نه و به ری رووباره که ی به یه کتری ده به سه ته وه، یان هه ندیک جاری تر به سه ر پردیکی دارووخاودا به رنه وه که له لق و گه لای دار دروستکراوه و به هۆی تیه رپوون و هاموشۆی زۆری خه لکی به سه ری و کارینگه ری باو بۆرانه وه له یه کتری دوور که وتوونه ته وه و چینی و دروستکردنه که ی خه ریکه له بال یه کتر هه لبه وشیه ته وه، هه ر که سیکیش به سه ریدا تیه رپیت وای داده نیت که ئیستا نا ئیستا له ژیر پیندا داده رووخیت و ده که ویته ئاوه که وه. نه وه ی زیاتریش دۆخه که تر سناکتر ده کات، نه وه یه که خوره و قه لبه زه و ده نگه ی ئاوی رووباره که به جۆرینک هازه یان دیت و هه لده چن و ده نه رپتن، وه ک نه وه ی ده نگه ی ده یان شیر بن و له یه ک کاتدا به رپتن، که فوکولی ئاوه که ش به جۆرینک له هه لبه زودابه زدا یه، خۆی به م شاخ و نه و تاشه به رده دا ده دات و زیاتر و زیاتر دۆخه که ده شله ژیتیت، بۆیه به ده گمه ن نه ییت، نه گه رنا هه یچ یه کینک له کاتی به رنه وه دا بویری ته ماشا کردنی ژیر پتی خۆی نه بوو له ترسی نه وه ی نه بادا سه ره گێژه بیگریت و بکه ویته خوا ره وه.

نه م ناوچه یه به هۆی به رزی و نزمی و پیکه هاته سرووشیه که ی ناوچه یه کی سه خته و پێشمه رگه کان ده توانن به

ئاسانى خۇيانى تىدا بشارنەوۈ و وا خۇيان قايم بىكەن، كەس زەفەريان پىچ نەبات.

دوای چەند كاتژمىرېك، گوندنشېنە كان پىزى پىشمەرگە كانيان لە قەدپالېكى دوور بە دى كرد، پىك وە كوو پىزە مېروولە يەك بەرەو گوندە كەيان لە ھەلكشان و داكشان و چەپ و راستكردندا بوون.

ئىبراھىم و پىرە كاكىل لە مزگەوتى گوندە كە چاوەرپى ھاوړپىيانان دە كرد، ئەو مزگەوتەى جىگەى ھەمووانى تىدا دەبىتەو، پىچەوانەى مزگەوتى گوندە كانى دىكە كە زۆر بچووك و پشتگوپىخراو بوون و بە بىنىنى وا ھەست دە كرا كەس رووى تىج ناكات. زىاتر ئەو گوندانەى بايەخيان بە مزگەوتە كانيان دەدا، بۆ ئەو ھەبوو خۇيان لە شەونووستى پىشمەرگە كان لە مالە بچووكە كانياندا پارىژن.

ئەم مزگەوتە بىرىتتە لە ھۆلىكى گەورە، زەويە كەى بە ھەسرى چىراو لە زەل و قامىشى بارىك داپۆشراو، لە ناوھەستىدا بەرمالېكى گەورەى لىتە، لە بەردەمىدا گۆشە يەك يان قولغىكى كەمىك جىاواز ھەبوو، وا پى دەچوو شوپى دانىشتى مەلای گوندى بىت، وپراى ئەو ھى مزگەوتە كە خاوپىن بوو، بەلام ئەم پاكوخاوپىتتە پىگە لە ئەسپى و كىچ ناگرىت شانشىنى خۇيانى تىدا دابمەزرىنن و لە كاتى چوونە ناوھەى ھەر كەستىكىش بەوپەرى خىرايەو بە ھەموو بستىكى مزگەوتە كەدا بلاوھى لىن بىكەن، ھىرشى خۇيان دەست پى بىكەن و بەر بىنە وپزەى مېوانە كە.

بەلام شوپىنى وا گەورە، بە تايبەتى بۆ زىستانان، گەرمكردنەوھى بە زۆپاى ئاساىى دار زەحمەت بوو، بۆيە

خه لکی گونده که بیربان له گۆپینی بهرمیلکی گه وره کردبووه وه بۆ نه وهی بیکه نه زۆپایه کی زل و لووله به کی گه وره ش وه کوو دوو که لکیشی بۆ دابنن، دیواره کانی به مه پمه پیکسی سپی و نوئ مشتومال بکه ن و وینهی چوارچیوه داری هه مه جۆری له ئایه تی قورئانی به قه ده وه هه لبواسن.

ئیهراهیم به جۆرپیکسی وا دهستی به قسان کرد، وه ک نه وهی نه وه مه به سه تهی ده یه وئ پافه و شرۆفه ی بکات، هه ر هه مووی نه زبه ر کردییت:

- پتویسته به خو پایی کات به فیرو نه ده یین، له به ر پۆشنایی نه و زانیاریانه ی ده رباره ی مۆلگه که ی دوژمن کۆمان کردبووه ته وه، نه م نه رکه تان بۆ باس ده که م، باش ناگادار بن و به وردی گویم لئ بگرن، ناخر نه مه پرسى مان و نه مانه و هه ر که مته ر خه مبه ک سه رمان ده خوات، دابه شی چه ند ده سه ته به کی بچووک بچووک ده بین و هه ر به که و نه رکی خو مان هه به . نه و زانیاریانه ی لامانه نه وه ده رده خه ن که نه و شویته ی ئیمه لئی ده بین که مبه ک له شویتى مۆلگه که ی دوژمن به رزتره ، له سه ر نه م بنه مایه ش نه م نه خشه کاریبه ی خواره وه جبه جئ ده که یین:

به که م جار ده بین هه لگری "VB" بی سیفته که مووشه که که ی ئاراسته ی مۆلگه که بکات و زهنگی ده سه پی کردنی چالاکیه که لئ بدات، ئینجا راسته وخۆ نه وانى تر سه ربانی ژوو ره کان به ر ده سه ترپژی چه که کانمان ده ده یین، بۆ زانیستان سه ری ژوو ره کان هه مووی به چینکو داپۆشراون و گولله به ئاسائی ده یانبرپیت، پاشان فه رمانیکى دیکه ده ده یین و ئیوه له ته قه کردن ده وه ستن و ده سه ته ی هیزشکردن ده سه ت به گرتن و چوونه ناو مۆلگه که ده کات و ده سه تی به سه ردا ده گریت. له کاتی پیکانی

یە کینکیشتان، بۆ ماوویە کی کاتی کەس بە لایدا ناچیت، تا کوو چالاکییە کە تەواو دەبیت، تەنھا هەردوو دکتۆری دەستە کەش لەو حالە تەدا ئەو کارە دە کەن، ئایا کەسێک بەرھەلستی یان بۆ چووئێکی زیاتری ھەبێ؟

رەحمان بە لووتبەرزى و نیمیچە لەخۆبایبووئێکەو وەك ئەوێ خۆی ستوون و برپرەى پشتی چالاکییە کە بیت گوتی:

- رۆژێکیان دەبارەى ئەم مۆلگە یە ھەندیک و رددە کاریم بیستوو، لەوانەش مەودای تەلبەندە درکاویە کان تا کوو لای پەرزینی مۆلگە کە نزیکەى پانزە مەتر دەبیت، ئەگەر ھەلە نە کەم، قازیفە کەم بە کەمتر لە بیست و پینج مەتر ناتەقیتەو، من ئەم زانیاریانەم لەسەر چە کەم ھەبێ، ئایا ئەم پرسە تان بە ھەند و لە بەرچاوی گرتوو؟

ئێراھیم بە متمانە یە کی تەواو ھو وە لای دەبێ:

- مەوداکە لەو زیاترە و شوئینی تۆش گونجاو دەبیت.

باشان درکی بە کارێکی دیکە کرد کە خەریک بوو لە بیری بکات، بۆیە گوتی:

- رینگەش بە ھەر پێشمەرگە یە ک دەدەین، ھەر ئیستا لێرە پاشەکشە بکات، ئەگەر نەخۆشە، یان لەبەر ھەر ھۆیە ک بیت، توانای جیھە جیکردنی ئەم ئەرکە ی نییە، جا بە ھەر ھۆیە کەو و بیت، چونکە ھەر کەمتەرخەمی و کەموکوورپێک، سەرئێشەى زۆرمان بۆ دیتت کە لەوانە یە ھەر لە خەیاڵیشماندا نەبیت.

یە ک یە ک سەرنجی دایە روخساری پێشمەرگە کان، تەنھا روخساری پیاو پیرە کە نەبیت کە لە بەردەم ئەلقەى کۆبوونەو کە یان دانیشتبوو، چونکە سەرنجدان لە روخساری ئەو

بۇ ھەمان مەبەست، بوپىرى و پياوى خۆى دەويت، ئاخىر ئەو خۆى دارپۆزەرى بىرۆكە و سەرپەرشتيارى چالاكسيە كەيە... دواى بىدەنگبوونىكى كەم، ئەوەيشى خستە سەر قسە كانى:

- ئىستا بۇ نانخواردن بەسەر مالە كاندا دابەش دەبين، پاشان دىنەوۋە مزگەتە كە و لىرەوۋە دەست بە رپوشتن دە كەين، بەم بۇنەيەشەوۋە ئەوۋەتان پىن بلىم كە ھەر كەسىكتان زمانى كوردى دەزانن با كەسىكى دىكە لەگەل خۆى بيات كە زمانى كوردى نازانیت، بۇ ئەوۋەى لە مالان تووشى رپوگىرى نەين، تەنھا سى چارەك كاتتان لەبەردەمدايە، لەوۋە زياتر دوا نە كەون.

ھۆبى خۆى بۇ نەگىرا و بە رپوگرزىيەوۋە گوتى:

- ئاخىر سى چارەك كات كەمە، بەشى چى دەكات؟! لەوانەيە مالە كان لە ئامادە كوردنى نانى شيوان دوابكەون.

ئىبراھىم بە بىزارىيەوۋە بە دەست ئامازەى بۇ كرد و گوتى:

- بۇ پىت وايە بەرخى برزاوت بۇ ئامادە دە كەن؟ بۇ ھەر شوپىنك بچىت، جگە لە ژازىيە نەفرەتسيە كە شتىكى دىكە نىيە.

لە ناكاو رەحمان بە دەنگىكى بەرز گوتى:

- ھا... ھا ھەلمەيتنا. دەزانن چى؟ لە نزيك يە كىتك لە مالە كان پەرە كەوى سەربرام بىنى.

ھەندىكىان رپوويان تىن كرد و گوتيان:

- لە كوئى؟ دە پىمان نىشان بەدە!

ھۆبى راجلە كى و بە دەنگى بەرز گوتى:

- بىدەنگ بە، پىيان مەلى، لەگەل خۆم دەتەم!

رەحمان لە شوپىنى خۆى و لەبەرخۆيەوۋە دەستى بە قسان

کرد:

- لهم حاله تدا هیچ نائیم، پیشناره که فریوده رانه به،
خاوه نمال تنها میوانداریی دووان ده کات.

ئیدی پیشمه رگه کان دوو دوو به سهر ماله کانی گوندا
دابهش بوون، تاکوو ئەو ژهمهش ورگی خویمان تیر بکن.

ئەو ماله‌ی میوانداریی ره‌حمان و هۆبی کرد، مالتیکی زۆر
گه‌وره بوو. که‌چی ژووری دانیشتیان درێژ و ته‌سک بوو، تا ئەو
ناسته‌ی مروّف تی بکوشتیت بۆ ئەوه‌ی گیانی له‌ لووتیه‌وه
دەر نه‌چیت.

ره‌حمان له‌ نزیک ده‌رگا که‌وه دانیشت و لاقه‌کانی بۆ ناو ئەو
هه‌موو پیلاره‌ درێژ کرد که له‌ویدا بوون. ئەو پیلارێکی
ملا درێژی له‌ پیدا بوو. پیشتر له‌ ناو باره‌گا سه‌ربازیه‌ که له‌ یه‌ کێک
له‌ سه‌ربازه‌ دیله‌کانی وه‌ر گرتبوو، دوا‌ی ئەوه‌ی پیلاره‌ لاستیکه
نوویه‌ که‌ی خو‌ی له‌ ده‌ست دابوو. ئەوه‌ش له‌ سۆنگه‌ی ئەوه‌ی
که‌مه‌ له‌ پیشمه‌رگه‌ به‌ک به‌ باره‌گا که‌ی ئەماندا تیه‌رپیوون و
پیلاره‌ که‌یان گۆرپیوو، دانه‌یه‌کی کۆن و دراویان بۆ جی
هیشبوو، ئەم حاله‌ ته‌ له‌ ناو پیشمه‌رگه‌دا بلاو بوو، تا ناستیکی وا
وا‌ی له‌ زۆربه‌یان کردبوو، بۆ هه‌ر شویتیک بچن پیلاره‌ که‌یان
له‌ گه‌ل خو‌یاندا هه‌لبگرن، یان له‌ ژیر خو‌یانی دابنن له‌ ترسی
ئوه‌ی نه‌بادا بدزیت. له‌ راستیدا پیلاره‌ که‌ی ره‌حمان پۆستالیکی
سه‌ربازی بوو، که‌ مروّف هه‌ر به‌ بینینی هه‌تره‌شی ده‌چیت!

ره‌حمان به‌ نه‌یتی گوتی: "ئیمه‌ ته‌نا سێ چاره‌گه‌ سه‌عات
ده‌میننه‌وه. دا که‌ندنی ئەم پیلاره‌ و کردنه‌وه پتی به‌ لای که‌مه‌وه
کاتزمیریکی ته‌واوی ده‌وی! واته‌ تامی چیشتی که‌وه که‌ ناکه‌م.
وا باشته‌ به‌م جو‌ره‌ و له‌ نزیک پیلاره‌کان دابنیشم، هه‌رچه‌نده‌

ئەمە پېچەوانەى نەرىتى جوتىيار و گوندنشىنان بوو. هېچ بۇاردەيەكى دىكەم نىيە. قىروسىا لە پىناوى گۆشتى كەوہ كە ھەرچى دابونەرىت ھەيە بە دۆزەخ. پاشان ئەم ژوورە ھانى مرؤف دەدات بەم جۆرە دابنىشيت!

"كەوناس"ە كە سەرنجىكى گالئە جارىيانەى ئارپاستەى رەحمان كەرد و پرسى:

- ئەوہ چىيە؟! ناكا بتەوئ بەو جۆرە دابنىشيت!؟

رەحمان بە بىزارىيەوہ گوتى:

- بۆچى نا؟! ھەمووى چەند خولە كىكە و دەپۆين، داكەندنى ئەم پىلاوہ وەپرس و بىزارم دەكات. ئەھا ملەدرىژەكەى نابىيت؟

- دەى داىكەنە و وەرە ئىرە، خەلكى مالەكە چىمان پى دەلئىن!؟

رەحمان بە بىزارى و قسەى پچرپچرەوہ دەستى بە كەردنەوہى قەيتانى پىلاوہكەى كەرد:

- نەفرەت لە خۆت و خەلكى مالەكەش. نەفرەتىش لەوہى پىلاوہكەى دزىم، وا دايدەكەنم، بەلام پىت وانەبىت ئەمە لە پىناوى دابونەرىتدا دەكەم، من ئەمە تەنھا لە خۆشى كەوہكە دەكەم.

ژوورەكە تارىك و خەماوى بوو. زۆپايەكى دارىن لە ناوہراستى ژوورەكەدا بوو، لە بەرمىلىكى تەنەكە دروست كرابوو، دەرگايەكى بچووكى ھەبوو، لە سەرەوہى لوولەيەكە بنمىچە نزمەكەى دووبەدەر كەردبوو، مرؤف دەيتوانى بە ئاسانى دەست لە بنمىچەكەى بدات، لە شەقلە و كارىتەى سوورە چنار

دروست کرابوو، به دووریی یه کسان پیز کرابوون، گه لا و لقو پۆبی دره خته کانیان به چری خستبووه سه ری و خۆله بانیکی باشیان کردبوو، به باگردیتیش چاکیان په ستابوووه، نه بادا له که شوهه وای باراناویدا دلۆپه بکات، ئاخیر دلۆپه ی بنمیچی خانوو کان له وه ززی زستاندا چ بو خواهنمال و چ بو میوانیش ههر به لایه که بو خوی! له بهردهم زۆپاکهش چالیکی بچووک هه بوو، پشکوی گرگرتوی ناو زۆپاکه ی تیدا داده نین بو کولاندنی چای، ژووره که هیچ به نجه ره یه کی نه بوو، له وانه یه بو پاراستنی گه رمیی ژووره که بوو بیت، ژووریک بوو، پیک له بهندیخانه ده چوو، زیاتر له وه ی ژووری ژیان و خۆشی بیت.

کاته که به خیرایی تیده په پیت و هیچ یه کیک له خه لکی ماله که هه تا نه هاتوو به خیره اتنی ئەم دوو میوانهش بکات، به پاستی چاوه پروانی له وه لومه رجه ئەسته مه دا وا له مرؤف ده کات تووشی دلە پراوکئ بیت، چونکه ههر چرکه یه ک تیده په پی به لای ئەوانه وه به ها و سهنگی خوی هه بوو.

که وناسه که به چه یه که وه:

- زۆر دوا که وتن، له وانه یه چه ور بیت!

په حمان خه ریک بوو ئارامی له دهست بدات، گوتی:

- بانگیان بکه با په له بکه ن، کاته که تهنگاوی کردووین، ئەوهنده ی به به ره وه نه ماوه.

هۆبی دهستی به قسان کرده وه:

- له سه رخۆ به. تۆزیک تر چاوه پروان به، ئە گه ره په لیهان لئ بکه ین، ئەوا شتیکی دیکه مان ده رخوارد ده دن، نه ک که وه که.

پەرحمان لە بەردەم سەلامەتیی لۆژیکی ھۆبی پەشیمان
بوو ھو ھو ھو بە لایەنگیری ھو ھو گوتی:

- راستە، لێیان بگەرئ بە کەیفی خۆیان بکەن، لە
چاوەروانیدا گوشتی کەو و سەلامەتی، لە بەلە کردنیش ژاژی و
پەشیمانی.

باش تێپەرپوونی چەندین چرکەساتی توانا پەرپووکین و
سەخت و چاوەروانیەکی ترسناک، بە دوودلیەکی زۆر ھو ھو
سەرنجی کاتژمێرە کەیان دەدا، لە ژێر ئەشکەنجەیی لە دەستدانی
ئارامی، بە ھەپەساوی ھو ھو دەیانپرسی: "چی بکەین؟! بەرلە ھو ھو
بۆ چوونیان لە سەر تەگبیرێک سەقامگیر بێت. لە ناکاو پیاویکی
پیر ھاتە ژوور ھو ھو. دەرگا کە لە تەنە کەیی پۆن دروست کرابوو،
بۆیە دەنگیکیی وای لێو ھات پێک لە دەنگی تەقینە ھو ھو
مووشە کێکی ھو ھو دەچوو!

پیاو کە پستەیی تێکەل و خێرای بە کار دەھێنا، پەرحمان
ھیچی لێی ھالی نەبوو، وێرایی ئەو ھو ھو تەنھا سلاو و بەخێرھێنانی
ھەردوو مێوانە کە بوو. ھۆبیش پستەیی کە ھاوشتی ھو ھو ئەو ھو
خۆی بۆ دووبارە کرد ھو ھو، پیرە کە بە خۆشیەکی زۆر ھو ھو لێی
وەرگرت ھو ھو، بە ئاشکرا پێی وابوو ئەو ستایشی چاکە و پیاو ھو ھو
ئەوانە، بە ھو ھو خزمەتی پێشمەرگە کانی شاخ دەکەن.

ئۆخخەیی... لە کۆتاییدا رزگاریان بوو! سینیە کە پانیە کەیی
لە دەرگای ژوورە کە زیاتر بوو، بۆیە ئەو گەنجەیی سینیە کەیی
بە دەست ھو ھو، ناچار بوو بە خواری بێتە ژوور ھو ھو، سینیە کە
و ھو ھو دەفری فرپوی ئاسمانی دەر ھو ھو و ھەسارە کانی دیکە لە
بەردەم ھەردوو مێوانە کە دا نیشتە ھو ھو.

گەنجە کە نۆردوو ھو ھو تیریە تەنکە کەیی سەر سینیە کەیی

لادا، ئەو نۆردووه نانەى كەمىك لە تىرەى سىنبە كە كەمتر بوو، پاشان نانە كەى خستە سەر پارچە نایلۆنىكى كەمىك ئەستور، ئىنجا چووه دەرەوہ تاكوو خواردنە كانى دىكەى سەر خوانە كە بەئىت، ئەو خوانەى دوو مېوانە كە لە چاوەروانى هاتىدا خەرىك بوو لە زگ بەن، ئەوئەندە درېژەى كىشابوو.

پياوہ پىرە كە بە جوولە بە كى سووكە لانەوہ كە لە گەل تەمەنى ئەودا نەدە گونجا، هەستا بۆ ئەوہى فانۆسە كوژاوہ هەلواسراوہ كەى قەد چلە دارى بنمىچى ژوورە كە بەئىت، هەرچەندە پروناكى تاكە فانۆسىك خەمۆكى دەورووژاند و وەكوو مۆتە كە رۆحى دەكىشت، وەلى چى بكەن؟!

شوووشە پىسە كەى فانۆسە كەى كەردەوہ كە بە گازی سووتاو رەش و پىس بووبوو. پياوہ پىرە كە تىكى كەردە ناو شووشە كە، پاشان بە دەنگىكى بلىد و بەردەوام و بى پسانەوہ، بى ئەوہى بۆشايەك لە نىوان قەسە كانىدا هەبىت بۆ هەناسەدان، بە دەنگى بەرز بانگى كەردن. لە گەل هەورە تىشقى دەنگى ئەم، وەلامىك لە دەرەوہى ژوورە كە تىكەل بە هاوارە كەى ئەم بوو، كورپىكى لاوى نىكەى بىست سالان بە خۆى و كۆنە پەپۆيە كەوہ خۆى كوتايە ژوورەوہ. ئەو كاتە رەحمان تىگەيشت كە ئەو هاتوہاوارە هەمووى بۆ هەتانی پارچە پەپۆيەك بوو.

پياوہ پىرە كە، پەپۆكەى ئاخىبە ناو هەناوى شووشە كەوہ، دەستى بە سووپاندنى پەپۆكە كەرد لەناو شووشە كە، پەپۆكەى دەر كەردەوہ و بە وردى سەرنجى خاوتى شوووشە كەى دا، برىقە كەى بە دل نەبوو، بۆيە جارىكى دىكە پارچە پەپۆكەى خستەوہ ناو هەناوى شووشە كە، چەند جارىكى دىكە پەپۆكەى سووپاند و بەناو شووشە كەى داھىنا، پىك وەكوو بىلورى لى كەرد. ئىنجا فەيلە كەى داگىرساند و فانۆسە كەى لە نىك

سینییه کهوه دانا، کائزا زیوینه کهی سینییه که به پهنگه زهرده لېزر کاوه کزه کهی فانوسه که ده بریسکایه وه.

بی هیچ پیشینی و چاوه پروانییهك، مانگ له ناسمانه وه دابهزی! مانگی چی؟! تو بلئی نه ستیره یه کی پر شنگداره و له تاریکیه کی نهنگوسته چاوه وه تیشك ده دات، نه ستیره ی کازیوه ی به یانی هه لاتووه و خه والوو بووه، نا نا نه وانهش نییه، به لکوو هه ر خودی ناسمانه به هه موو نه ستیره و هه ساره کانییه وه دابه زیوه، تا کوو تاریکایی هم ژووره پراوهر له پرووناکي و نووری خوئی بکات، پرووناکیی فانوسه که به شهرمه وه کړنوشی بو روخساره جوانه کهی برد و له بریسکه ی چاوه کانیدا نقرم بوو.

به زهرده خه نه یه کهوه به خیره اتنی میوانه کانی کرد، به بهری دهستی نانه تیریه وشکه کانی ناو پرژین کرد، وای له و نانه وشکانه چوڼ له ناو دهسته کانیدا نهرم نهرم، دوو دوو و سئ سئ دنووشانه وه و کړنوشیان ده برد کاتیک قه دی ده کردن، ئینجا له ناو "ده فره فریوه که" ی به رده ممانی دانا.

هه ر کتومت خانمه گه پریده یه کی ناسمانیه و له زه مه نیکی ونه وه بهم ده فره فریوه بریسکه داره وه خوئی گه یاندووه ته ئیره، تا کوو هم که لاهه یه بکاته فیرده و سی ناسووده. خانمه گه پریده ی ناسمانی چی؟! تو بلئی فریسته یه فریسته، ئاخر فریسته کان وا به ناسانی پیتاسه و باس نا کرین، چونکه نه وان خوئیان جوانیان دروست کردووه و جوانیش به وانه وه وه سف ده کریت.

له نریک سه ماوهره کهوه دانیش و دهستی به تیگردنی چای کرد، بزه و زهرده خه نه کهی سه ر لئوه کانی پرووناکایی روخساریان زیاتر روشن ده کرده وه.

به لام!

گەنجە بیست سالانە کە خۆی کوتایە ژوورەو و دیسانەو و شەیتانۆ کە کە ی لەسەر دەستەکانی هەلگرتوو! شەیتانۆ کە یە کە ی بچووک لە شێوەی قاپیکی ژاژی، وای لەو بۆنە، پێک لە بۆنی دەرمانی قێرکەری میروو، یان بۆنی مەرگەمووشی لێ دیت دوا ی تەقینەو وە ی. هەر کە سێک بێخوات و ا هەست دەکات پارچە سابوونیک ی لە ناو دەمی هاریو و ناو دەم و قورگی سووتاندوو و، بۆنی ئەو قاپە ژاژی بەس بوو بۆ ئەو و لەو کەش و دانێشتنە رۆمانسیە یان داپرێت و تیکرپای جەنگەکان و نازیەتیان وەبیر بەهێتتەو وە.

گەنجە کە قاپە ژاژیە بچکۆلانە کە ی کە هەر هێندە ی مشتیک دەبوو، پێک وە کوو زاری یاری تاولی فێرندایە ناو سینیە کە ی بەردەمیانەو و، قاپە کە کتومت وە کوو سەما کە ریک ی قەدوبالا جوان لە سەرەتای سینیە کە وە خزی و لە بەردەمیاندا ئیستیکی کرد و پراوەستا.

رەحمان بە دزییەو وە نوقرچیک ی لە "کەوناس" دا و بە چپەو وە پنی گوت:

- با لێرە برۆین، خۆم دەزانم چۆن نرخ ی ئەو لاساری و گەمزەبیەت پین دەبژێرم. ئەدی پیم نەگوتی ئەم ماله خۆی نییە و هەلەت کردوو وە؟

هۆبی بی ئەو وە ی بیئومید بیت گوتی:

- کەمیک چاوەرپی کە، پەلەت نەبێ، لەوانە یە ئیستا کە وە کەمان بە برژاوی بۆ بهێنن.

رەحمان دەستی لەسەر دەمی خۆی دانا، گوا یە دە کوخیت بۆ ئەو وە ی پیکەنێنە کە ی بشاریتەو وە. پاشان تیلە ی چاوی گر تە قاپە ژاژیە کە و بە چپەو وە گوتی:

- ئەى ئەم ژەهرەى بەردەمت! وا بزائىم ئەمەيان پيشخوانە...
نا نا بەرکولە، تاكوو ئارەزووى خواردىنى كەوۋە كەت زياتر
بكات!

- وەرىبگەرە وەرىبگەرە، چايە كەى لە دەست وەرىبگەرە ھەى
نە گەت.

ھۆبى بە خىزرايى پەحمانى ئاگادار كەردەوۋە. بە ھىواشى
مشتە كۆلە بە كى لە قەبرغەى دا.

ئەوئىش بە منگە منگەوۋە چايە كەى لە دەستى وەرىگرت:

- دە تۆ سەيرى پەنجە كانى بىكە چەندە جوانن. بە
دۇنيايەوۋە شوئىتى ئەم پەنجانە سەر دوگمەى پىانتۆ، يان ژىيى
ئامپىرى كە مانچەن!

ھۆبى وەك ئەوۋەى مېشكى نە يەوئىت دەستبەردارى خەونى
خواردىنى كەوۋە كە بىت گوتى:

- نە خىر پىم وايە ئەو پەنجانە دەيانەوئى كەوۋە كە مان
دەرخوار د بەن.

پەحمان بە چەوۋە پىي گوت:

- گەمژە مەبە، مالا كەت ھەلە كەردوۋە.

- باشە وا گرېمان ھەلەم كەردوۋە، چۆن ئەوۋەم بۆ
دەسەلمىتت؟!

- كورە پەپە كان ھەى گەلحۆ... پەپى كەوۋە كە!

ھۆبى گوتى:

- پەپە كان لە نزيك ئەم مالا پەرشوبلاو بووبوونەوۋە.

- ههروه‌ها له نزيك نهو ماله‌ی به‌رده‌ميشيان.
- هۆبى له گه‌ل ده‌ربرېښى هه‌ر قسه‌يه‌كى به‌ سه‌رپراوه‌شان‌دنه‌وه
ده‌يگوت:
- ده‌ى ده‌ تو بومي پروون بكه‌روه‌وه، بوچى نه‌ويان بيت و
نه‌ميان نه‌بيت؟!
- په‌رحمان دواى هه‌لكيشانى هه‌ناسه‌يه‌كى قوول گوتى:
- واى له لاسارى و سه‌رسه‌ختى و گه‌مزه‌ييت، كه‌وه‌كه‌ت
له‌ده‌ست داين. نه‌گه‌رنا وزه‌يه‌كى باشى پي ده‌به‌خشين.
- كه‌ميك ينده‌نگ بوو، ئينجا نه‌مه‌ى بو زياد كرد:
- نه‌رئ تو به‌ هه‌موو ته‌مه‌نت په‌پرى په‌له‌وه‌پرت ديوه
پيچه‌وانه‌ى با په‌رشوبلاو بيته‌وه؟! نه‌و په‌رانه‌ى تو بينوتن له‌گه‌ل
شنه بايه‌كه به‌ملادا هاتوون، نه‌و كاته هه‌ستت به‌ نه‌رمه بايه‌كه
نده‌كرد، ياري به‌ تاله قزه‌كانت ده‌كرد؟
- هۆبى بزه‌يه‌كى كرد و به‌رگرى نه‌كرد، گوتى:
- به‌كه‌م جاره هه‌ست ده‌كه‌م كه‌ زيره‌كيت.
- په‌رحمان نفورچيكي به‌هيزى لى دا هينده‌ى نه‌مابوو هاواري
لى هه‌ستيتت:
- كورپى چه‌په‌ل، بو پيشتر منت به‌ چى زانيوه؟! با ليتره
بروين وانه‌يه‌كى وات داده‌دم هه‌رگيز له يادى نه‌كه‌يت!
- هۆبى به‌ گوويدا چپاند و گوتى:
- تو نه‌و خوايه‌ت پيم بلين؟ كاميان باشترن، كه‌و يان نه‌م
مانگه‌ى به‌رانبه‌رت؟!

رەحمان بە دزییەوه تیلەهێ چاویکی بروسکەئاسای تێی
سەرەواند، تێرامان و سەرنجی هەردووکیان لە ناکاو ئاویتەهێ
یە کتری بوون. وا هەستی کرد لە ترس و شەرمان سەرتاپای
جەستەهێ هەژێ، دواي بێدەنگیەکی کورت گوتی:

- لەوانەیه لەبەر پڕشنگی ئەم مانگەشەوه، لەو گەمزەیی و
بێهشکردنەم لە گوشتی کەوه کە بتبورم.

سەرنجی پیاوه پیره کە و کورە گەنجە کە لە روخساریاندا بە
دواي شتیکدا ویل بوون. رەحمان بەو سەرنجە بەردەوامانەیان
تەنگەتاو بووبوو، بە منجەمنجەوه بە هۆبی گوت:

- نەفرەت لە زمان دات، کورە تو بۆچی بێدەنگیت؟! دە
لەگەلیان بدوئ. هەرچی دەلێی بلی... ئاخ لە دەستی تو، وای
ئەگەر دەمزانی بە زمانی ئێوه بدوئیم. ئاخ کێ باوەر دەکات ئەم
مانگە درەوشاوهیه لەم پیره پیاوهوه خولقایت... پیم گوتی
قسەیان لەگەڵدا بکە و بیاندوئە. وا بە بێدەنگی دامەنیشە.

هۆبی گوتی:

- ئا بۆ ئەوهی بۆت تاك بێتەوه... ها وایه؟

رەحمان وەلامی دایهوه:

- ئەوه چ بیرکردنەوهیهکی گیلانەیه؟! ئەهێ ئەم دوو
شەیتانۆکەیه نابینیت چۆن بە درێژایی کاتە کە لیم دەپوانن،
خەریکە بە سەرنجەکانیان بمخۆن! جگە لەوێش چۆن بۆم تاك
دەبێتەوه کە من زمانەکی نەزانم؟!

- زمانی چاویستییی بە قسەکردن نییه.

رەحمان خنەخنیکی بە مەبەستی کرد و ئینجا گوتی:

- ویرای گه مژه ییت، ئەم جارەیان لیت بردمەوہ. وا تەماشام مە کە، ھەمووان دەلێن ھیندە ی گە مژە یی کە ریک گە مژە ییت، بەلام ریز لە گە مژە ییە کە ت دە گرم، تا ئاستی پیروزی، لە بەر ئەو ی بەخششیک ی خودایە. خودا ئە گەر کۆیلە یە ک ی خۆ ی خۆش ویست، بئ سئ و دوو، بەخششیک ی وای پئ دە بەخشیت خۆ ی پئشینئ نە کات، چونکە کللی بەختە وەر ییە لە ژبان.

ھۆبی بە بۆلە بۆلە وە پرسئ:

- چۆن؟

رەحمان گوتئ:

- بۆ نمونە سەیری تیکسمرایبی جەستە ی خۆت بکە، چۆن پەنماویت و خواردنیش ھەرگیز لە ھی من زیاتر نەبوو؟ رەحمان بۆ ھەراسانکردن و گالته پیکردنی لە قسە کانی بەردەوام بوو و گوتئ:

- بۆچی روومە تە کانی من ژاکاو و تیکقوپاوان، کولمە کانی تۆش ئەستور و گۆشتن؟ شیکردنەوہ ی ئەمە روون و پەوانە، ئەوہش ئەوہ یە من پراوپرم لە ھەستی ناسک، زۆریش بیر دە کە مەوہ، کاریک ی سرووشتیشە بیرکردنەوہ ی بەردەوام ئەقل و ئاوەزی مروف دە گۆرپت و پەرە ی پئ دەدات، ویرای ئەوہ ی جەستە ویران دە کات. ئەنجامە کەش ئەوہ یە کە منی زیرە ک خاوەنی دوو روومە تی تیکقوپاوم، کەچی تۆ ی گە مژە ش خاوەنی دوو روومە ت و گۆنای گۆشتن و خرپنیت.

ھۆبی بە شیلگیرانەوہ گوتئ:

- چی دەلێت ئە گەر پۆژیک بە دوو روومە تی گۆشتن و خرپنەوہ بتینم؟

په حمان ليوه كاني گرز كردنه وه و گوتی:

- له راستيدا من وپړای پړزی يښکوتایم بؤ گه مژه یی و وپړای نه وهی ناوات ده خوازم خوا - نه وه نه گهر هه بیت ها - پړژیک خو شه ویستیه که ی بمگریته وه و نه و نیعمه ته م پی به خشیت و گونا کانه خړپن بکات، نه و کاته نه گهر راستیت ده وی بیرۆکه ی خوم سه باره ت به گه مژه یی و زیره کی ده گورم، وا ده که م نه وهی پرومه ته کانی خړپن بن به زیره ک و نه وهی دیکه ش به گه مژه دابنیم. نه زیزم زیان ناوها به پړیوه ده چیت، مانه وه بؤ قیزه ونترینه، منیش خه و به وه وه ده بینم قیزه ونترین و گه مژه ترینیان بم. به لام به داخه وه نه م دووانه هه رگیز ناویته ی په کتری نابن. به هه رحال من نه مه بؤ چونمه. با نه وه ش بلیم تؤ زیره کیت، به لام خوت گه مژه ده نویتی، وه ک ده لین که سیکی گیل که ززایت!

پیا له ی چایه کان به تال بوو بوون. کیزه که نارامی لئ برابوو خه ریک بوو پیا له کانی هه لده گرت، هتیزکی نه هریمه نیانه په حمانی ناچار کرد ته ماشای چاوه کانی بکات، هه وره تریشقه یه ک وه کوو لیدانی ته زووی کاره با سه رتاپای جهسته ی داگرت، هه تا ویستی شتیک به هوی بلیت، به لام شله زاء، به پچرپچری له سینگیدا مایه وه، له گه ل ناهیکی پر له ژان، وه لئ چتیزکی خوش و تایه تی هه بوو، هه ر له گه ل خویدا گوتی: "ده بی نه و که سه به خته وه ره کئ بیت خو شه ویستی و دلی نه م مانگه بیاته وه؟!". په ی به وه ده بات و بیر ده کاته وه: "ناخ... نایا پړنگه به م چۆله که یه ده دن خو شه ویستی بکات؟! وا باشتره بلیم: نه و به خته وه ره کینه ده یه بیت؟! نه خیر هه تا نه وه ش نا، که واته شتیک نه ماوه بیلیم، نه و درنده به خته وه ره کیه که ده یکریت و به پیی شهرع و یاسا و پړوز کردنی خواش ده سندر پړی ده کاته سه ر؟!".

دوای ئەوە منجە منجیکی کرد و بە دەنگیکی نزم که
پەلەهەوریکی ژان و ئازار بە سەر ئاوازی دەنگیدا زال بوو
گوتی:

- باوەر ناکەم بەختەوەر بیت!

هۆبی ئەم وشانە قۆستەووە و لەو کاتە پارووە کە ی بە
زۆر دەپەستاندە دەمی پر لە نان و ژاژیەووە پرسی:

- کێ؟!؟

- ئەم خەلقەندە بەستەزمانە.

- تا ئیستاش لە گەلیدایت؟!؟

- ئاخەر جوانە دەلێی گولە.

- هەر کەسێک نرخی زیاتر بدات بە دەستی دەهێتیت. ئەم
پیرە شیتۆکە یە بە کەمتر لە بیست هەزار ی نادات.

- منیش بیرم لەووە دەکردەووە... چ ژیا نیکە؟!؟ چەندین
کەس هەن خاوەنی سادەترین شت نین، هەتا خاوەنی
هەستەکانی خوشیان نین. هەموو شتیک شایانی کەرین و
فرۆشتنە.

- بخۆ بخۆ، باش بخۆ، پێگە یە کی دوورودرێژمان لە پێشە.

- ناتوانم، ئارەزووی خواردم نەماوە. ئەم جوانکیلە یە
هەستی نووستووی لە میژینە ی بە ئا گاهێنام.

- واز لە سۆزە کانت بیتنە بە دۆزەخ بن، ئەمڕۆ کە کێشە و
ئاریشە یە کی زۆر و تەقوتۆ قمان هە یە، ئەمە قسە ی تۆ نییە؟!؟

پەحمان بۆ ماووە یە کی درێژ بێدەنگ بوو. بە ساردیە کەووە
گوێچکە نایکی تیری بچووکی هیندە ی سێ پەنجە ی پێکەووە

نووساوی لښ کردهوه و که میټک ژاژی تی هاویشت و وه کوو جگهره کیشیک، چۆن توتن له ناو پهړه ی جگهره داده نیت و دهینووشتیښتهوه، ئه ویش بهو شیوه یه گوئیچکه نانه که ی نووشتاندهوه و فری دایه ده میه وه و له وپوهش بو نیو قورگی و به فره چایه کی گهورهش، گری ژاژیه که ی کوژاندهوه.

به خه مبارییه وه به هوی گوت، که ناگری رقی له پیاوه پیره که و کوره که ی گه یشتبووه ئه وپه ری:

- بوچی وا بیده نگیت؟ قسه یان له گه ل بکه، بیان دویته، شتیک بلې. به نمونه بهو گه نجه شتو که یه بلې با چیر بهو شیوه یه سه یرم نه کات، ئه گه رنا هه ردوو چاوی دهرده که م.

هوی پیکه نی، خه ریک بوو پارووه سووتینه ره که ی ده خسته ده میه وه و له ناو ده میدا گه مه ی پی ده کرد. کوخی و پارچه و پرووشه ی ژاژی له ده میه وه دهرچوون و ده موچاوی ره حمانی گرتوه، ئه مهش ره حمانی زیاتر تووره کرد و به کروشتنی دم و لئوی خو یه وه و به توورپیه وه گوتی:

- ئه ری ده به سسه واز له خواردنی ئه م نه فره تی و قوزه لقورته بیته.

هوی له کاتیکدا هه ولی زالبوونی به سه ر پیکه نینه که ی ده دا گوتی:

- بپروانه چۆن ته ماشات ده کات، ئاخر پیشتر خه لقه نده یه کی وای بهو ریش و قزه دریزه وه نه بییوه. به لام تو ئه و خوایهت ئه گه ر کچه که ئه و سه رنجانه ی له ده موچاوت بگرتایه، ئه وه نده تووره ده بویت!؟

ره حمان برۆکانی لیک نا و گوتی:

- به پراستی تو گه مزه‌یت! نه گهر گه مزه نه بیت چوڻ
سه‌رنجی نهو فریشته‌یه به سه‌رنجی نه‌م نارپه‌سه‌نه به‌راورد
ده‌که‌یت!؟

- من ته‌ها ده‌پرسم.

- ئاخو پرسیاره که‌شت نیشانه‌ی گه‌مزه‌یته به‌ران‌به‌ر
زایه‌نده‌ی فریشته‌کان، یان نه‌م شاخ و داخه وای لڼی کردوویت
هموو شتیک به‌یه‌ک چاو ته‌ماشا بکه‌یت!؟

پیاوه پیره که گفتوگو که‌یانی بری و گوتی: یاخو به‌خیر
بین.

نهو ده‌یویست هه‌ست به‌بوونی بکه‌ن، به‌مه‌ش گفتوگو که
به‌ره و لای نهو گوازیاره‌وه، ئیدی له‌سه‌ر زور شت ده‌ستیان به
گفتوگو کرد، به‌لام په‌حمان زور به‌لایه‌وه گرنگ نه‌بوو،
چونکه‌ پووی له‌م زار و نهو زاریان نه‌کرد، تا بزائیت چی ده‌لڼ
و چی نالڼ و هه‌ر له‌پڼگه‌ی لڼوه‌کانیانه‌وه قسه‌کانیان
بخوڼڼته‌وه، وه‌کوو چوڻ که‌رولاله‌کان وا ده‌که‌ن. به‌هه‌رحال،
گفتوگو که‌ دووباره‌یه، له‌وانه‌یه وه‌پسکه‌ریش بیت، به‌دلنایه‌وه
قسه‌کانیان له‌پرسینی بارودوخی هڼستر و په‌شه‌ولاغ و داهاتی
نه‌مسال و هه‌ندیک شتی دیکه‌ به‌ولاهه‌هیچی تر نییه، ئاخو
جووتیار هیچ شتیک هڼنده‌ی نهو قسه‌وباسانه سه‌رنجی پاناکښن
و چیژی پی‌نابه‌خشن، ده‌میکشه‌ گوتراوه بیروباوه‌پ و
هه‌لسوکه‌وتیش په‌نگدانه‌وه‌ی نهو واقیعه‌یه که‌ مرؤف تیدا
ده‌ژیت، ئی باشه‌ نه‌وانیش جگه‌ له‌وه‌ قسه‌وباسانه‌ ده‌بی چتر
سه‌رنجیان پانکښیت!؟

تا ئیستا دوو سال به‌سه‌ر هاتنی په‌حمان بو شاخه‌کانی
کوردستان تیپه‌ریوه، که‌چی جگه‌ له‌چهند پرسته‌یه‌کی که‌م

نەبیت، شتیکی ئەوتۆ لە زمانی کوردی فێر نەبووه، حالی حال ئەوانەى دیکە. هەمیشە خۆی لەو وانانە دزیووتەوه که مامۆستا عومەر بە زۆری زۆرداری و بە مەبەستی فێرکردنی زمانی کوردی سووربوو لەسەر کۆکردنەوهی پێشمەرگەکان، خۆ ئەگەر بەلێنسی نامادەبوونی وانەکانیشیان بدابووایە، وەکوو پەیکەرێکی بێگیان دادەنیشان و ئاگیان لە هیچ نەدەما، پاشان دەرفەتیکیان بۆ پێکەنین و گالته‌جاری دەدۆزیووه و کاتەکیان پێ دەکوشت، مامۆستا که‌شیان لە بەرانەریان دەستەپاچە و بێدەسلات خۆی دەهاتە بەر چاو و لە زالبوونی بەسەر وانەکەى بێتومێد دەبوو و ئەویش دەهاتە پیزیانەوه.

هەندیکیان دەیانگوت:

- من ئەوەندەم ئەزبەر کردووه، دەستەبەری زۆر شتم بۆ دەکات و وام لێ دەکات هەرگیز پەکم نەکەوێت، چونکە من لێرەدا تەنها پێویستیم بە دوو پستەیه.

ئەوانیش بە گالته‌جارییه‌وه لێیان دەپرسی:

- ئەو دوو پستەیهی تۆ چین وا بە لاتەوه گرنگن؟!

بە خێرایى وه‌لامیان دەداتەوه:

- خواردنەکه‌تان خۆشه... ئایا هی دیکە‌تان هەیه؟

ئیدی هەموویان دەست بە پێکەنین دەکەن و یه‌کیکیان قیژەیه‌کی هه‌وره‌تریشقه‌یی دەکات:

- ئەوه‌ چ‌ خواردنیکی خۆشه، جگه‌ له‌ ژاژی نەفره‌تی تۆ خواردووتە؟!!

بەم‌ جووره‌ بۆ ماوه‌یه‌کی درێژ بەرده‌وام دەبن، کاتیکیش مامۆستا عومەر هه‌ولێ باسکردنی بایه‌خی زمان دەدات، قسه‌کەى

بې دەبرن و دەلین:

- تیکرای ئو شتانه دوزانین که ده تهوئ بیانلیت، ئیمه له هیچ شتیک بیئاگانین، تو له سهر هقی و له گهل ئه وه شدا ئهم شاخوداخه عه قلی له که لله دا نه هیشتوین، تا کوو له پینگه یه وه فیری زمان ببین.

یه کیکیان هاوار ده کات:

- ههروه ها زور که سیشمان توانای وه لامدانه وه ی
پرسیاره کانی کاکه شیمان هه یه.

ئیدی هه موویان نوقمی پیکه نینتکی دریز دهبین و لاسایی
دهنگی کاکه شین ده که نه وه، که له دهنگی که وه وه نزیکه.

شینه، پیشمه رگه ی یه کیک له دهسته هاوپه یمانه کانه و له
دۆلکی نزیکی ئهم ناوچه یه نیشته جیه. ئه ویش وه کوو ههر
جووتیارنکی ساده، بی بیر کردنه وه چه کی هه لگرتووه و به
شپوه یه کی خۆرپسکانه و سرووشتیانه دژایه تی ده سلات
ده کات، نه ک ههر ده سه لاتیش، به لکوو سه رسه ختانه دژایه تی
ههر که سیک ده کات که سهر به نه ته وه که ی نه بیت. به مهش
هه موو عه ره پیک دوژمنی کورده... له وانه یه له سه ر بینینی
پوخسارنکی دیکه ی عه ره ب راهاتین و وینه ناشیرین و
قیزه ونه کانیا ن له میشکیان ده رهاویشتب. ئا ئه وه تانی کاکه شین
خۆشو سیتنکی وا خۆشی ده وین بیسنوره، ئهم ده سه واژه یه شی
ههر به جووتیاریه ساده یه که ی خۆیه وه گوت: "بۆیه خۆشم
ده وین، چونکه عه ره بن و له گهل عه ره بيشدا شه ز ده که ن!"

ئهمه هه موو ئه و ئاوه ز و په بیردنه یه که هه یه تی، چونکه
دوژمنی دوژمنه که ت دۆسته.

میښکی کاکهشین وه کوو ده زگا و نامیریکي (پادیو) وایه،
تنها وورده گریټ و ههر گیز پهخش ناکات.

"خوښم دهوین"، بهو جوړه فرمان ادهدات.

"رقم لیانه" وهلام ادهداتهوه.

بهلام "پرسیاره کانی" لای دهسته کهی، پیک وه کوو نامیریکي
نیره بوو، توانای وهرگرنتی هیچ شتیکی نه بوو، ثم کهسه
سهیره پرسپارکردنی دهرپارهی ههموو شتیکی پی خوش بوو، به
لایهوه گرنګ نه بوو، وهلامی پرسپاره کهی وورده گریټهوه یان
نا؟! جاری واهه یه دهیینیت له گهل ههر کهسپک دانیشتووه،
لهوانه ی به زمانی کوردی قسه ده کهن، یان له تګ نهوانه ی
زمانه کهش نازان و پرسپاریان بهسهردا دهباریټیت و له لووتیهوه
قسه ده کات، لیک به لالغاوهیدا شوړ دهیټهوه و ورده تف به
پوخساری کهسنی بهرانبهری دهباریټیت، که تا کوتایی
دانیشته کهش ههر به بیدهنگی دهمیټهوه و وهلامی ناداتهوه.

- دهمهوی پرسپاریکت لی بکه م.

ئینجا دست پی ده کاتهوه و به لیشاو پرسپاری بهسهردا
دهباریټیت:

- نه ری پراسته له ناوتان نافرته تیش هه یه شهر ده کات و
ده جهنگیت؟ نه ی باشه نهوانه له کوئی دنون و ده میټهوه؟! نایا
له ههمان ژورور له گهل ټیوهدا دنون؟! نهوانه هیچ کهسوکار و
برایان نیه؟! نه گهر براکانیان تووشیان بن چیان بهسهر دیت؟!
نایا ده یانکوژن له بهر نهوه ی له گهل پیواندا ده ژین؟! کاتیک
نهوه ی له گهل ی دانیشتووه و پرسپاره کانی ناراسته ده کریټ
ده پهوی وهلام بداتهوه، کاکهشین بواری نادات و به خیرایی
ده لیت:

- بیستومه ئیوه کافرن، له خوا ناترسن، به لکوو ههتا باوه پښتان پتی نییه، ئایا ئهوه راسته؟! چۆن باوه پتان به خوا نییه؟! ئه ی ئیوه له ناگری دۆزهخ ناترسین؟! گویم لئ بوو چه کدار یکتان به یه کینکی دیکه تانی ده گوت: ئایا خوا هه یه یان نا؟! تۆبه خواجه له م پرسیاره!

پیم بلی: هیچ ده رباره ی ئه م ژانه ده زانیت؟ ئه م ژانه نه هیشتوو به دریزایی دویتئ شو خوو بچیته چاوه کانم. ئه وه ی له گه لی دابنیشیت هیچی بۆ نا کریت، جگه له وه ی ده ستی له سهر چه ناگه ی خۆی دابنیت و به خه نده وه ته ماشای بکات.

پاشان کاکه شین ده چیته سهر رابردوو و وه کوو دیوه ره به خیرایی به ناو رووداوه کانداه گه پیت، به داخینکی زۆر و خه مینکی ئاشکراوه ده لیت:

- ئه ری ئه سه په سپیه به هیزه که تان چۆن تۆپی؟ به راستی تۆپینی ئه و ئه سه په زیانینکی گه و ره بوو. باشه بۆچی بایه خ به هیستره کانتان ناده ن؟! هه ر هیستریک بیته ناو باره گاکانتانه وه هینده نابات له بهر پشتگوینخستنی یه کسه ر پیر ده بیست و ده تۆپیت.

به م شیوه یه کاکه شین له ناویان ناوبانگی ده ر کردبوو. هه ر که پرسیاره کانیشی ته واو ده بیست، ئیدی مالئاوایی ده کات و ده پروات، دوا ی پۆژیک یان دوو پۆژ دیسان دیته وه و مینشکی پر بۆته وه له پرسیار ی نوئ، له و پرسیارانه ی لیره و له وئ گوینیستان ده بیست. هه مان شت له گه ل ئه و که سه دووباره ده کاته وه که چاوی پتی بکه ویت و له گه لیدا دابنیشیت.

زۆربه ی جووتیاران له شیوه ی ئه م بوون، هه تا هه ندیکیان

رۆلى گەمژەيە كيان دەيىنى، وە كوو دەردە كەوت، بە مەبەستىكى ناديار، مەگەر خوا بىدۆزىتەو و بزائىت ئەو گەمژەيە سەرچاوەى چ بەختەو وەريە كى مەزنە، وەك ئەوەى پەحمان پەى پى برد. بەلام مروفى زيرەك ئەوەيە بزائىت چۆن مامەلەيان لە گەلدا دەكات و رۆلىكى باشيان لە بەرپۆە بردنى گفتوگۆكە پى بىخسيت، وەك ئەوەى هۆبى لە گەل ئەم پىرە و كوپرە كەى كردوويەتى.

دواى ئەوەى سى چارەكەكە تەواو بوو، پەحمان و هۆبىش كۆتايان بە نانخواردنى ئىوارەيان هيتابوو. پاشان خانەخويە كەيان بەوە فريو دا كە بۆ كرىنى ئازوووقە هاتوون و سەبەينى دەگەپتەو بۆ بارە گا كەيان. بۆ چەسپاندنى ئەم بىرۆكە يەش لە مېشكى خانەخويە كەيان و سەلماندى قسەكانيان، داواى پىخەفيان لى كردن بۆ مزگەوت. ئەم تەگىرە لە شوپتى خۆيدا بوو، تاكوو كەس نەركە كەيان ئاشكرا نەكات. چونكە ئەوانەى سووديان لە فرۆشتنى زانباريە كان وەردە گرت، ژمارەيان لەناو جووتيار و شوانكارە كاندا زۆر بوون و دوژمن دەستى گەياندبوو هەموو كونوكە لە بەرىكى ناوچە ئازاد كراوە كان.

به‌شى سېيەم

گومان له‌وه‌دا نېه كه جووتياران خووى مريشكيان هه‌به، هه‌ر له‌ ئيواره‌به‌كى زووه‌وه‌ خوځيان ده‌خه‌نه ژير پيخه‌فه‌ كانيانه‌وه‌ و ده‌نوون، چونكه‌ بۇ پوژى دوايى له‌ گه‌ل قووقه‌ي كه‌له‌شېر و كازيوه‌ي به‌ياندا له‌ خه‌و راده‌بن، ئەمەش يارمه‌تېي پيشمه‌رگه‌ كانى دا زور له‌ گونده‌كه‌دا چاوه‌پوان نه‌بن. به‌ سووكى دزه‌يان كرد و پووناكيى فانوسه‌كه‌يان له‌ په‌نجه‌ره‌ي مزگه‌وته‌كه‌ به‌ كزى به‌جئ هيشت، له‌ سه‌ربانېش پاسه‌وانتيكيان بۇ فريودانى خه‌لكى ناوايى به‌جئ هيشت، چونكه‌ پتويستيان به‌ چهند كاتزميرىكى بېنده‌نگى و خوشاردنه‌وه‌ هه‌بوو، تاكوو گورزى خوځيان بوه‌شېن، دواى ئه‌وه‌ با هه‌ر سيخوپ و به‌ كرېگيراه‌وه‌ كان چوځيان ده‌وي هه‌واليان لى بده‌ن.

پيشمه‌رگه‌ كان پلېنگاسا به‌ جه‌سته‌يه‌كى سووكه‌وه‌ پريان ده‌كرد و چه‌يه‌كيشان لئوه‌ نه‌ده‌هات، له‌و شه‌وه‌ تاريك و ئەنگوسته‌چاوه‌دا له‌ نيوان به‌كئك و به‌كيكى ديكه‌ياندا مه‌ودايه‌ك هه‌بوو، پيره‌ كاكيل پيشه‌نگ و پتيشانده‌ريان بوو، واى له‌و پيره‌ كاكيله‌ي پئك ده‌لئى سرووشت بۇ ئه‌وه‌ قه‌دپال و شاخانه‌ي دروست كردووه‌، ئه‌وه‌تاني هه‌نگاو به‌ هه‌نگاو ريگه‌ي قه‌دپاله‌كه‌يان بۇ داين و مسوگه‌ر ده‌كات و ماوه‌ماوه‌ش ده‌ست بۇ لقوپوځى دره‌خته‌كان دريژ ده‌كات، كه‌ له‌ قه‌دپاله‌كه‌وه‌ نزيكن، ئه‌وه‌ به‌ دواى ئه‌وه‌ لقه‌ شكاه‌وانه‌دا ده‌گه‌پئت كه‌ به‌ر له‌ چهند پوژئك به‌ ده‌ستى خوځى وه‌كوو نيشانه‌يه‌ك شكاندبوونى، تاكوو بزائيت به‌ ئاراسته‌ي درووستدا رى ده‌كه‌ن يان نا؟!

هەرچەندە کاروانە که له ئامانجە کهی نزیک دە کهوتەو، وریایی و ئاگایی و خۆپاریزیان زیاتر دەبوو، هەندیک جاریش پێشمەرگە کان ئاماژە ی دیاریکراویان له پیره کاکیل وەر دەگرت، یە کسەر له نیوان تاشە بەر دە کان بلاویان دە کرد و پەنجەیان لە سەر پە لایتکە ی چە که کانیا ن دادە نا و هەناسە یان لە خۆیان دە بپری. لە گە ل ئاماژە یە کی دیکە ی پیره کاکیل دە ستیان بە جوولە دە کردەو و بە هە مان شیو ی پێشو و دە کهوتەو وە ی.

چە ن دین کاتر مێر تێ پە پری، شە که تی هە راسانی کرد بوون، ئینجا گە یشتە دۆ لی بن ئە و چیا یە ی مە بە ستیان بوو، لە و ماوە یە دا کۆ مە لە مۆ لگە و رە بە یە یە کی دوز مینان تێ پە راند بوو که لە سەر لوتکە ی شاخە کاندای خۆیان مە لاس دا بوو. بە لام خۆیان لە چوونە ناو ئە و بە ر ی دۆ لە که بە دوور گرت، چونکە مۆ لگە یە کی سە ر بازی گە و رە ی لێ بوو، ئازوو قە و تە قە مە نی بۆ رە بە یە و مۆ لگە کانی دیکە دا بین دە کرد و ماوە ماوە ش دە سە لات سە ر بازی ناو مۆ لگە که یان دە گۆ پری، نە با دا دە ست لە گە ل پێشمەرگە کان تێ کە ل بکە ن و بە گو تە ی خۆیان خیانت لە دە سە لات بکە ن.

پێشمەرگە کان لە پێچە یە کدا بە یێ دە نگی دانیش تبوون و چاوە پێی ئاماژە ی ئاگادار کردنە وە یان بوون، تاکوو بە رە و ئامانجە که یان دزە بکە ن. بە لام چاوە روانییە که که مێ ک درێ ژە ی کێشا، لە وانە یە کێشە یە ک هە ییت و پێشتر بیری لێ نە کرایتە وە .

قە د پالە که لە و ناوچە یە دا بە شیو یە کی سە یر و نامۆ پێچا و پێچ بوو، چە ن دین لقی دیکە ی فریو دە رانە ی لێ دە بوو وە . ئە وە ی زیاتر مایە ی سە رسورمان بوو، تاشە بە ردیکی زۆر زل لە وێ دا بوو، چە ن دین گۆ شە ی هاو شیو یە یە کتری هە بوو، بۆ یە پیره کاکیل بۆ دلنیا بوون و شاره زایی تە و او، پێش چە ند رۆ ژێ ک

دزەي كوردبووه ئەوئ و بۆ ئەوئى ئارپاستەي دروستى لى تىك نەچىت، بىرى لەو كوردبووه كە لە يەكئىك لە گۆشەكانى تاشەبەردە زلە كە هەندىك وردە بەردى دىكە كۆمەلەي سەر يەكتىرى بىكات، تاكوو وەكوو پىتوئىئەك لە ئايندەدا ئارپاستەي دروستى بەرەو ئامانجەكەي پىشان بدات و لىي تىك نەچىت، بەلام ئەوجارەيان بەخت ياوهرى نەبوو، لەوئى هىچ بەردىكى بچووك هەتا هىندەي مشتىكىش بدۆزىتەو، بۆ ئەوئى لەسەر يەكتىرى دابىت، بۆيە بە ناچارى مىزى بە گۆشەيەكى بەردە زلەكەدا كوردبوو، تاكوو دوايى لە پىنگەي بۆنكردى مىزەكەيەو ئارپاستەي دروست بدۆزىتەو، بۆيە بە دەورى بەردە زلەكەدا سوورپايەو و بۆنى گۆشەكانى بەردەكەي دەكرد، بەمەش ئارپاستەي دروستى دۆزىيەو، ئەي نەمانگوت: پىرە كاكىل وەستايەكى هىندە مەعلانە، لە هىچ كار و چالاكىيەك دانامىتت، بۆ زياتر دلنابوونىش، پىرە كاكىل دەستى لە خۆلى قەدپالەكە دەدا كە بە بەردەوامى لە ئەنجامى هاموشۆكردنى سەربازەكان خۆلەكەي ژىر پىيان وردوخاش دەبوو و دەهاپى، بەمەش ئەو خاك و خۆلەي دىكەي قەدپالەكە كە بەرەو رەبايەكە نەدەچوو و پىي سەربازەكانى وئ نەكەوتبوو، خۆلىكى زىر بوو، ئەمەش زياتر دلنابى كردهو.

ئەو مەترسىيەنى دەوراندهورى ئەو ناوچەيەيان دابوو، هىندە زۆر و ترسانك بوون، نەدەكرا پشتگوئى بخرىن و بە هەند وەرنەگىرىن، چونكە بۆ خەلكى سفىل و هەتا شوانكارە و جووتيارەكانىش ناوچەيەكى قەدەغەكراو بوو، هەرگىز بۆيان نەبوو هاتوچۆي تىدا بكەن. پىشمەرگەكان باش دەيانزانى وا بە پىي خۆيان بەرەو مەرگى مسۆگەر هەنگاو دەننن، دەبى كى تەنها چەند كاتزمىرىكى كەمى ژيانى مابىت؟! ئەم پىسارە بە

زۆرى زۆردارى خۆى به مېشك و كەللهسەرى ھەمووياندا دەكرد، ئىدى يادگەى ھەر ھەموويان كەسە ئازىز و خۆشەويستە كانيانى وەياد دەھىتانەوہ. بۆيە ھەندىكىان چاويان دەپريە شىتك و يادگەشيان بەرەو رابردوو پەلكىشى دەكردنەوہ و ھەزار و يەك يادەوہرييان وەبىر دەھاتەوہ.

ئادەم يادى خۆشەويستەكەى ختووكەى رۆحى دا، كە نرىكەى دوو سال دەبوو ھىچ ھەوائىكى نەدەزانى. ئەو كاتە خوتىدكارى زانكۆ بوو، پىش ئەوہى بارودۆخەكە ناچارى ھەلاتنى بكەن، پوخسارى خۆشەويستەكەى بە خەندەيەكى ئەفسووناي و لەرىنەوہى قژە زەردە زيويە درىژەكەيەوہ ئاراستەى شەبايەكەى دەست نىشان دەكرد. ئەم جارەيان بەو قژە درىژەيەوہ كەوتەوہ يادى، وىپراى ئەوہى رۆژىكىان ئەو قژە زيويەى پرىبوو، ئەو كارەشى ئادەمى زۆر بىزار و وەپس كرددبوو، لە بەرچاوى ئادەمدا پوخسارى بە تەواوى گۆرابوو. ئەو ھەزى دەكرد ژن وەكوو ژن بىيىت، بە قژى درىژ و جلو بەرگى ژنانەوہ، كە زۆرى بەلاوہ سەرسوپرەيتەر بوو، خۆشەويستەكەى دوو چاوى سەوزى قەرسىلى جىوانى ھەبوون، بەلام ئەوئەندە پتەو و رەقەكار بوون، ھەرگىز لەگەل بە نازى و ئەفسوونايى جىوانىيەكەيدا وىك نەدەھاتنەوہ، وەك ئەوہى رۆژىك وایگوتبوو، ئەوہى زۆر نامۆ سەپرىشە ئەو چاوانە ھەرگىز فرمىسكىان بە خۆيانەوہ نەيىنىوہ! چونكە خۆشەويستەكەى ھەرگىز وەك كچانىتر نەدەگىريا، ئەمەش زۆر سەرسامى كرددبوو، لە گەرمەى بەرىكەوتنىشيان، چاوەكانى لى دەشاردنەوہ و لە ناخى دلىيەوہ دەگىريا. وەلى رۆژىكىان ناچارى كرددبوو فرمىسكەكانى چاوى بىيىت، ئەو جارەى زۆرى لى كرد بە دەستەكانى چاوى خۆى نەگىرت، ئەوئەيش بە دوو

چاوی گهوره و دوور له فرمیسکهوه تیر تیر تهماشای کردبوو، پیستی دهموچاویشی سپیه کی مهبله و سوور و زهره وه کوو قزّه زیوینه که ی بالی به سه ردا کیشابوون.

کاتیکیش مهودای نیوانیان دریژ بوو، تهنها نامه به کی بونداری به بونی خوی و به مەر که بی پیئوسه که ی دلۆپ دلۆپ له سه ر کاغزه که نه خشانده بوو، تیایدا نووسیوی: "ئه وانه فرمیسکن".

به سه رخۆشی و به مه به سه توه هاواری کردبوو: "ئه وئه تا له کۆتاییدا خۆشه ویسته که م گریا. ئای له مه کر و نازی کچان!"

ئادهم شاعیر بوو، یان شه یدای شاعر بوو، له راستیدا نازانم کامیان بوو، چونکه زۆر جار خه یال ده بیرده وه و ده ورو به ری خوی له یاد ده کرد، هه ندی جاری دیکهش به رسته ی کورت کورت گۆرانی ده چری، گومانی زۆر هه بوو که له چرکه ساتیکی شه یدایی و دلداریدا به شیوه به کی سه ریپی له گه ل خۆیدا له نامیزی بگریت و گۆرانی بۆ بلیت، خۆ ئه گه ر که سینک گوپیستی بیت و ده ستخۆشی لئ بکات: "ده ی به رده وام به، هه لمانه پرتنه... ده ی به رده وام به"، وه لئ ئه و هه ر ئاگایشی له و هه را و ده ستخۆشییهش نه ده ما.

جاریکیان پارچه به ک له زولفی خۆشه ویسته که ی ماچ ده کرد، که لای خوی پاراستبووی و له به ر خۆبه وه ده یگوت: "ئای له ئه شکه نه جه ی دلّم ئه گه ر شوو بکات، وای له به ده ختیم ئه گه ر نکۆلیم لئ بکات، ئای له په شیمانیی رۆحم ئه گه ر عاشق بیت".

ئه وئه تانج، سه رنجی ده نی له ناو تاشه به رده کاندا دانیشه توه، جاریک به خه یالی خوی پیکه نینی دیت و جاریکیش به

حەسرەتەو ھەناسەى ناسۆرى ھەلدە كىشىت و خەون بەو ھە
دەبىيت: "خۆزگە بۆ ساتىك بە سىنگى خۆمەو ھەم دەنووساند و
تير تير ئاوتىزانى دەبووم".

سعوودىش خەيالى بەرەو لاي خىزانە كەى بالى گرت و لەو
خەيال كوردنە دريژەدا ون بوو: "تۆ بلى جارىكى تر بيانىنمەو ھە؟"
ئەمەى بە نەئىنى گوت. پاشان بە گوئى پەحماندا چاند كە بە
تەنەشىتەو ھە دانەشتەبوو: "چەند حەزم لە دانەشتەتەكە لە گەل
خىزانە كەم و چايە كيان لە گەلدا بخۆمەو ھە".

پەحمانىش بە چەو ھە گوئى: "مەنىش خەون بەو ھە دەبىنم لەناو
ئاوتىكى گەرمدا پاكشىم، دواى ئەو ھەموو ژيانم بە دۆزەخ".

ھەموويان و ايان ھەست دە كرد ئەو ھە دوا شەويانە، زۆر بەى
پەشمەرگە كان بە نەئىنى لە گەل خۆياندا مەزەندەى ئەو ھە ايان
لەدا بوو كە كۆتايى پەحمان نزيك بۆتەو ھە. ئاخىر ئەو كە سىكى
سەركىشە و گوئى بە ھىچ نادات، ئەستەمە ئەمشەو بە سەلامەتى
دەربازى بىت. و ايان پى باشتر بوو ياو ھەرى نە كەن. ئاخىر ھىشتا
ئەو ھە ايان لە بىر نەچو ھە كە لەو شارە شاخاويەدا چى لە
دەندە كانى دەسەلات كرد و چ دۆزەخ و مەنەنەنەئىكى بۆ
سازدان؟ بەلام پەحمان ھە ئەو ھەى بىرۆكە كانىانى خوتەدەبىتەو ھە
لە گەل خۆيدا دەيگوت: "لەوانەى كەمەك بە ھەلبەز و ھەلەشە
بم، بەلام زۆر بە وريايەو ھەلسوكەوت دەكەم، بەلكوو لەوانەى
لە ھەموويان ئاگادارتر و ورياترىش بم". ھەرچەندە پەحمان
ھەول بەدات، جگە لەوان بىر لە ھىچى تر نەكاتەو ھە، وەلى لە
كۆتايەدا ھەر دىلى خەيالى خۆى دەبىت، بۆى لە دەروونى
خۆيدا دەئىت: "تەفرەت! تۆ بلى لە پەشت ئەو شاخ و داخە
چۆلەوانىيە ئەنگوستەچاوەو ھە، ژيان و شارستانىيەتەك ھەبىت؟! ئايا
خەلكانىك ھەن لەسەر پايەخى نەرمونيان بنوون، پايەخىك شى

ته پرى له كه لكى نه خات و كارىگه رى نه كاته سهر
 په راسووه كانى؟! تو بلى هيتا شه قامى نه وتو مابن، خه لكه
 جياوازه كان و ناشقه كه شخه و پوشته كان، مروفانه به سهريدا
 پياسه بكن، كاتيكش له پياسه كردن بيزار ده بن، سواری
 تاكسيه ك ده بن و له چند خوله كيدا ده يانگه به نيته ماله وه؟! تو
 بلى هيتا له پشت نه و شاخوداخانه وه شارى نه وتو هه بن به
 گلويي پهنگاوپهنگ پرووناك كرابيته وه و چيستخانه و دوكانى
 جياوازي نه وتويان تيدا بيت، خه لكى رووى تى بكن و تيدا
 سه ودا و مامه له بكن و بفروشن و بکرن و زيانى ناسايى خويان
 بزىن؟!"

پاشان به گومانه وه له ييناگايه كه ي خوي به ناگا هات،
 كاتيك نه وان ده ستيان به رویشن كردبوو. له گه ل خويدا گوتى:
 "نه وه تا ره حمان، زينده خه و ماوه به كى باش كارى تى كردى."

دواى ماوه به ك و توانايه كى باش، گه يشته لوتكه ي
 شاخه كه. له وي تاريخيه كه كه متر بوو، له وي لوتكه خه ريكه
 ناميز به ناسماندا بكات، له و به رزاييه شكوداره وه تابلوكه ي
 به رده مى كراوه تر و پرووته ن ده هاته بهر چاوى، جگه له چند
 دره ختيك ليره و له وي شتيكى تر نه بوو. ناسمانه پانوبه رينه كه ش
 په ش په ش به ره و دووربه كى دوور هه لكشابوو، نه شاخ و
 داختيك پيشى ده گريت و نه دارستان و جهنگه لستائيكش له بهر
 چاوان ونى ده كات، پانتايه ك تا چاو بر بكات پانتايى.

پيره كاكيل، برنه ويكى كوني له شان و شووله دارىكى
 بارىكى پرووته له ي به ده سته وه بوو، دريژيه كه ي زياتر له
 مه تريك، به مه به ستي دوزينه وه و ناشكرا كردنى جوړه مينيك
 به كارى ده هينا، پييان ده گوت: مينه ته له، ياخوا نه مينه به
 كه سدا نه ته قيته وه، چونكه به و شه وه قيامت را ده بى، به

په نجه كېله و دوشاومژهی ده ستيكويه وه ستايانه شوله داره كهي گرتبوو و پړك وه كوو نايښايه كي مه علان، له گهل هر ههنگاو پكيدا له بهر دهمي خوی دلياي ده كرده وه، بهمهش بهر كهوتني نهو لقه باريكه به تلهي مينه كه نه ده بووه هوی ته قانده وهی، نه م پيره كاكيله له مه شياندا هر وه ستاي وه ستايان بوو، ناخر نهو له دووري چهندين ههنگاوه وه ههست به مه ترسيه كان ده كات.

مام كاكيل، نهو پيرهی ژاني هه ژاري هتيايه دونياوه و شه كه تي و ماندويي پوره رده يان كرد و گه شه يان پي دا، بهمهش لافاوی خهم و ناسور سه رتاپای پوخساريان چالوچول كرده وو و ته رايان تيدا نه هيشتبوووه و زه مينه كه شي شه قارشه قار كرده وو، پوژگاريش له گهل خويدا په لكيشي كرد و دوور دووري برد و سهر و پيشي كرده لوتكهی شاخكي به فرين.

پياوښكي كورته بنه، له پولواواز، پراوپر له جووله، خاوه ن رهوشت و خوويه كي جووتيارانه، هر له منداليه وه سه رقالي كاري ته لارسازی و دروستكردنی خانوبه ره بوو، له گه نجيتيدا گه په ك له دواي گه په كي بونيد ناوه. جيته نجهی له سهر هه موو بهردي لا ديواړی مالي شاره بچوو كه كاني نيوان شاخه كان نه خشاندوو. مام كاكيل كه سيكي هيمن و ميشكيكي توكمه و وره و باوه پړكي پولايين، به نوميدی وه شاندي گورزيكي له ناكاو، سه رقافلهی دهسته كه يه تي به ره و ناسمان، بز نه رپيه كان وه كوو پشتوته كهی پشتی به ملا و به ولايدا ده بن و ده يهينن، ههنگاو ههنگاو وره به رزتر و ناسوی روتتر، ميشكيكي سارد، كتومت سارديي كانيواوښكي قه دپاليكي به فراوی، نهو هه لوښته يشي له وه وه هاتوو، چونكه دليابوو دهسته كهی له كاتي پيوست و له ناكاو دا هه لوښتي دروستيان ده بيت، وه لي

ئەو تانى بە ھىمنى و ناچارى لەم شويته تۆقننەرە دانىشتوو،
 دواى ئەو ەى زانى نيوى كاروانە كەى دابراون و لە نيوى كەى
 دىكەى گوم بوون، بىن ئەو ەى پىشتر پەى بەو ونبوونەيان بەن.
 ئەو ئىبراھىمى لە ناو ەپاستى كاروانە كەى دانابوو، بۆ ئەو ەى
 تەواوى كاروانە كە، وە كوو ئەلقەى زنجىرنكى پۆلاين بە
 يە كترى ەو ەبەستىتەو ە و شىرازەى چالاكى ە كەى لى تىك نەدات،
 كە چى وا دىارە ەلە يەك، يان چركەساتى خەيالنىك
 ەنگاۋە كانى ئىبراھىمى بەرەو ئاقار و قەدپالنىكى دىكە وىل
 كرديت و خۆى و ئەوانەى لە گەلدىان لەمان دابرىت، ەموو
 ئەوانەى بە دواو ەشى بوون، دواى ەنگاۋە كانى ئەو كەوتبوون.

لە كۆتايىدا ئىبراھىم بە ئاگاھاتەو، سەرقال و بىدەنگ و
 پەست ئىستىكى كرد و راو ەستا، ئەوانەى بە دواى ەنگاۋە
 ونە كانى ەو ە وىل بوون، ەئدى ەئدى گەيشتنە لای و لە دەورى
 كۆ بوونەو. پاشان سەبارەت بەو دۆخەى تىي كەوتوون كەوتنە
 چەچپ، لەوانەى تارىكى ە كە دواى ئەو ەى كەمىك لە يە كترى
 دوور كەوتبەن ە ئەوانەى لە پىشيانەو ە بوون لى ون كردين و
 تووشى ئەم دۆخە نالەبارەى كردين، ەەرچەندە ئەوانىش تا ئىستا
 بە ەمان قەدپالدا رى دەكەن و لايان نەداو، ەلى كاتىك
 دلنابوو ئەو قەدپالەيان ەلە كر دوو، بە ناچارى بزەنرپىە كانىان
 بەردا و ەر كەسە و لە شويتى خۆيەو ە بە شاخە كەدا ەلگرا،
 تاكوو يە كترىيان دۆزى ەو. ئىبراھىم بەپەلە پرووى لە پىرە كاكىل
 كرد تاكوو فەرمانى لى ەربگرىت و راوئىرى لە گەلدا بكات.
 پاش چەند ساتىك ئامازەى بەو كەسانە دا لە گەلدىابوون چەند
 ەنگاۋنىك بىنە پىش و بە تەنگەبەرىكى نىوان دوو تاشەبەردى
 نزمدا تپەپىن. لە ئەنجامى ئەو تپەپىنەشدا شەو دەستبەردارى
 كپى و بىدەنگى ە كەى بوو، مىشك و ەزر و ناخى ئەوانەى

بهره‌وپیری مهرگیش ده‌چوون، به‌دهنگی ئەو بهره‌دی له‌و کاته‌دا پیتی یه‌کینکیان ساتمه‌ی لی کرد و غلۆر بووه‌وه، راجله‌کین و به‌ ناگاهاتن، چونکه‌ رپیوارانی کاروانه‌که‌ ههر یه‌که‌ و خه‌یالی له‌ شویتیک و هه‌نگاوه‌کانیشی بهره‌و مۆلگه‌ی دوژمن نزیک‌ی ده‌خسته‌وه. هه‌رچهنده‌ ژبانی هه‌موویان به‌ند بوو به‌و تۆزقاله‌ ناگایی و وریایه‌ی که‌ ده‌بوویه‌ هه‌موویان هه‌یانبوویه، وه‌لی هه‌له‌نگوتنی پیتی ئەوه‌یان له‌و بهره‌، ترسی خسته‌ ناخپانه‌وه، به‌هه‌رحال پيشمه‌رگه‌کان هه‌موویان شله‌ژان و که‌وتنه‌ چه‌چپ و که‌وتنه‌ ناگاداریه‌کی ته‌واوه‌وه، به‌مه‌ش ده‌نگه‌ده‌نگیکی زیاتریان خسته‌ سه‌ر ئەو ده‌نگانه‌ی بهره‌که‌ هه‌نایه‌ کایه‌وه. دوا‌ی ئەو چه‌ند چرکه‌ شله‌ژانه، جاریکی تر هه‌موویان به‌وپه‌پ‌ی توانایانه‌وه گویی خۆیان هه‌لخست بۆ چینه‌وه‌ی ده‌نگی هه‌ر جووله‌یه‌که‌ که‌ وه‌کوو په‌رچه‌ کرداریکی غلۆریوونه‌وه‌ی بهره‌که‌ له‌ لایه‌ن ئەوانه‌ی له‌ مۆلگه‌ و ره‌بایه‌کاندا بوون بیته‌ ئاراوه، به‌وه‌ی شتیک له‌ خوارپانه‌وه‌ رووی داوه‌ و جووله‌یه‌که‌ شه‌وی خامۆش و بیده‌نگی ئەوانیشی بیدار کردیته‌وه. خۆشبه‌ختانه‌ هه‌یج شتیک له‌ ئارادا نیه‌. وه‌که‌ ئەوه‌ی هه‌یج رووی نه‌دایته‌، یان شویتیکی ته‌واو چۆله‌وانی بیت.

پيشمه‌رگه‌کان جاریکی تر و له‌ پیشووتر به‌ هه‌واشی ده‌ستیان به‌ دزه‌کردن کرده‌وه. تا گه‌یشتنه‌ ته‌له‌ درکاوییه‌کان که‌ به‌ چوارده‌وری مۆلگه‌ سه‌ربازییه‌که‌دا به‌ زه‌وییه‌وه‌ توند توند شه‌ته‌که‌ درابوون و له‌ زۆر شویتیشه‌وه‌ ژه‌نگ دایه‌زانده‌بوون. یه‌کینکیان به‌رزی کرده‌وه و ئەوانی دیکه‌ش به‌ ژیریدا تیه‌په‌ین، وه‌که‌ ئەوه‌ی ژبی تار و چه‌نگیک بن، چونکه‌ هه‌ر به‌رکه‌وتنیک به‌و ته‌لانه، ده‌نگ و ناوازیکی ئەوتۆ ده‌ژهن، به‌ دلناییه‌وه‌ سه‌روودی مه‌رگ بۆ ئەو ئارامی و تاریکیه‌ ده‌لته‌وه‌ و پيشکه‌شی کوپانی

پیره کاکیلی ده کهن.

چهند ههنگاو یوکی دیکه، بهناو زهوییه کی داپوشراو به قوتووی بهتالی خورا کدا ههنگاویان نا، تو بلتی زهوییهک به ههزاران قوتووی بهتالی تیدا پرواوه، کهس نازانیت نهوه تاکتیک و پلانسازی سهربازییه زهویی نهوه دوروبه رهی پر کردووه له قوتووی بهتال، یان کهمترخه می و تهوه زهلیی دانیشتووی مؤلگه سهربازییه که یه وای کردووه نهوه هموو قوتووه بهو جوړه هه پرمه کییه فری بدن و بهو ناقاره دا پرتوبلاوی بکه نهوه، نه مهش وای کردووه مه حاله که سیک به سهرباندا تییه پرت و دهنگی قرچوهوړ و تهقه ته قیان خه لکی نه شکه و ته که نه خه نه مه ترسیه وه و کاره ساتیکی گوره چاوه پروانیا ن نه کات، هه تا نه گهر له سهر نووکی پنه کانشیان ههنگاو بنین. وه لی وای پنی ده چیت لهو نانوساته دا خه یالی پاسه وانه که تونلیکی دوورودریژی نهوتوی گرتیته بهر، نه سهره تای هه بیت و نه کۆتایی، هیچ شتیک نییه بیهیته وه سهر خوی و هیچ بهها و سهنگیکشی بو نه وانه ی لهو شهوی مهرگه دا ژبانی خویان رادهستی نهوه کردووه، دانا بیت!

دیسانه وه به بیدهنگی لهناو تاشه بهرده کان دانیشته وه و گویان له ترپه ی دلی یه کتر ده بوو، ناخر ههر که سیک به چاوی خوی هه لویستی وای بینیت، سهره تا تووشی دلپا و کیه کی سهخت ده بیت، ئینجا هیدی هیدی نارام ده بیته وه. دیسانه وه پیره کاکیلیان لئ ون بوو، "بی سیفن" هاویژه که بهوپه ری نارامیه وه چاوه پروانی ده ستیشانکردنی شویته که ی بوو، له بهر نه وه ی نه م به پنی پلانی دارپژراو کۆله گه و ستونی سهره کی چالاکیه که یه و هه تا نه م گورزی خوی نه وه شینیت، نابی یه که چه کی دیکه یان نووزه ی لئوه بیت، نه گهر وای نه کهن نه خشه کاریه که یان کورت

دههیتت و نامانجی خوی ناپیکنت، بویه به تهاووتی ئوقرهی لیج برابوو، ههر پرتهوبؤلهی بوو، له شویتتی خوی وهك نهوهی کیچجی له کهولان وهربوویت داندهسه کنا، لهو ئانوساته دا به وردی سهرنجی له دهورو بهری خوی دها، چاوی بریبوو تاوره بهردیکی گهورهی پیش خوی، خهریک بوو دل و گیانی له سینگیهوه ده ریچنه ده ری، دلهراوکیکه هه راسانی کردبوو، له گهل خویدا کهوته وه پرتهوبؤله: "نه فرته... ئەمه چییه؟ کهواته چه که کم هیچ سوودیکی نه ما، ئاخه رباوه ر ناکه م مووشه کی چه که کم له م مهودا کورته دا بته قیته وه". په ژرنی ره بایه که له بهرده میدایه و شویتته که ی نه ویش له به رانبه ری.

ئهم مۆلگه یه نمونه یه کی دیار و به رچاوی توقاندنی خه لکی ناوچه که بوو، له وپوه، له و لوتکه شاخه وه، گولله تۆپ و مووشه که کان هه والی مه رگیان به خه لکی ناوچه که ده به خشی، ههر لیره وه چاودیری هه موو پیاده رپویه کی ناوچه که ده کریت و پرووشه ی مه رگیان به سه ردا ده باریتن، به لی ئیره، رپک ئیره، چاوه گی هاویشتنی مووشه ك و گولله تۆپه کانه، نه و گولله تۆپانه ی لووره ی ده نگیان به ر له ئاگره کانیا ن ئاگاداری مه رگ و نغروبون و کاولکاری به وانه راده گه یه نن، که نه گه ر گوئی به و ئاگر بارانه نه دن و له سه ر دم خویان به زه ویدا نه دن، نه و مه رگی مسۆگه ر چاوه رپیان ده کات، ههر لیره شه وه باغ و بیستان و زه ویه کشتوکالیه کان سووتماک ده کرین و مه ر و مالاته کانیش له توبه ت و ره شماله کانیش ئاگریان تیبه رده دریت و ده کریته قه ره برووت، سه رباری نه مانه ش لیره وه یارمه تیبه سه ربازیه کان دابین ده کرین و پشتگیری زریپۆشه کانیش ده کریت. ئیره نه و پوخساره عه ره بیبه ناشیرین و قیزه ونه یه که جگه له کورد چاوی هیچ شویتیکی دیکه نابیتت، ههر به

راستی ئيره سەرچاوهی نه هامة تيبه كانی ناوچه كه يه، بۆيه ده بئى نه مشه و تالاوى مه رگيان به گه روودا بكرىت و كارىنكيان پئى بكرىت با به ده وارى شرى نه كرده بئى، ده بئى تۆله ی نه و كچۆله جوانكيله يه ی سەر كانيبه تاقانه كه يان لئى بكرىته وه.

رەحمان مشته كۆله يه كى هئواشى له چه كه كه ی دا و به بۆله بۆله وه: "ديسانه وه نه فرهت، نه م هه موو پرىگه دووره هه لمگرتى و شانوشه پيلكم شكا، كه چى ئىستا هيج سوودىكت نيه! ئۆقره ی لئى برأ و له شوپتى خۆيه وه نىگه رانى هه راسانى كرده بوو و پيشى ده خوارده وه، خۆى بۆ نه گىرا و به سكه خشكيبه كى سووكه لانه وه به ملا و به ولادا چاوى ده گىرا تاكوو بزائيت چى له نه نىشتيه وه هه يه، كه سهرنجى دا پارچه به ردىكى گه وره ی به قوولايى دوو مه تر بىنى، په يژه يه كى دارىنى كورت سهرنجى راكيشا، پالى داوه ته تاشه به رده كه و لای سهره وه ی ده گاته سه نگه رىكى له به رد دروستكراو، وا دياره سه نگه رىكى پيشه وه ی ره بابه كه بئت، دۆزىنه وه ی به لايه وه شتىكى كتوپر و نامۆ نه بوو، چونكه زۆر جارى ديكه چۆته ناو نه و مۆلگه و ره بابه كۆنانه ی كه سوپا چۆلى كرده وون، به مه به ستى ئاشكرا كردنى نه ئىبىه كانى دروستكردىان، هه موويان هاوشيوه ی به كترين: چوار سه نگه ر له هه ر چوار لای په رژىنى مۆلگه كه، پىك له شيوه ی ژوورى بچووك و تانىوه شيان له ژىر زه ويدان، نيوه دياره كه يشى چه ندين كونى تىدايه بۆ نه وه ی له و كونانه وه پاسه وانه كان دوژمنه كانيان سه رقال بكهن، وا ديار بوو نه ندازياره كه ی به وه نده شه وه رانه وه ستايىت، به لكوو له دوورى پىنج مه ترىك چوار سه نگه رى نه ئىبى ديكه ی بونىاد نايىت و له پرىگه ی خه نده كىك به ژىر زه ويدا ده گه نه نه و سه نگه رانه. نه مه ش به زۆرى بۆ هيرشى پىچه وانه به كار ده هئىران، نه گه ر په رژىنى

دهوری مۆلگه که له دهرهوه دهستی بهسهدا بگیرابوایه.

رهمان گه پرایهوه شوپته کهی خۆی و چاندیه گوئی هۆبی: "ئمه سهنگه ریکه له تهنیستمهوه، ئاگادار به، نه بادا له داوه پرووبه پروومان بینهوه."

هۆبی نقهه لیه نه هات و ته نانهت به سه ریشی ئاماژه کهی وه لامدانه وهی نه کرد. روه خسارینکی تۆزای هاته بهر چاوی و له ناخیدا سه رسورمانینکی گومانای بلاو بووهوه.

رهمان له بهر خۆیه وه گوئی: "کورپی ته پهس ده بینم زمانت به ستراره، نه وه چ به لایه که تۆی هیناوه ته نزیککی من. نه گهر زوو رینگه هاته ناو ئهم سهنگه رانه یان لی نه گرین، جهسته مان ده که نه سه رهند و بیژینگ. پاشان ده مانچه کهی پاکیشا و خۆی بۆیه کهم چرکه ساتی ده ستپکردن ئاماده کرد.

پیشمه رگه کان شله ژابوون، دلنیا بوون که گۆرانیکی کتوپر له نه خشه ی گرتنی مۆلگه که رووی داوه، که وتبوونه حاله تیکی سه رسورمانه وه و نه یان ده زانی چی بکهن؟! نه ده یان توانی ده ست به هیرشه که یان بکهن و نه توانای چاوه پروانیشیان مابوو!

پیره کاکیل و ئیبراهیم له گهل دوو پیشمه رگه ی دیکه دزه یان کردبووه نزکترین خالی مۆلگه که، له وانیه بیران له وه کردیته وه که چه که کاریگه ره که یان بایه خی نه ماییت. شوپته که شیان له مۆلگه که به رزتر نه بوو، وه که ئه وه ی پیشینیان بۆ کردبوو، ههر له بهر رۆشنایی ئه وه شدا نه خشه و پلانی هیرشیان دارشتبوو. ئیستا پیویسته به خیرایی و ژیرییه وه هه لسو که وت بکهن، یان له وانیه هه لومه رچیکیان بۆ بره خسیت به بی خویترشتن مۆلگه که بگرن، له و کاته دا ئه وان گه یشتبوونه په رژینه که و له ژیریدا خۆیان مه لاس دابوو، وه که ئه وه ی هه لیککی

گونجاویان بۆ ھەلبكەوئیت بۆ ھیرشکردن، کاتیک سەریان ھەلبېری لەو ناویدا سەربازیکیان بینی لە ژووریکەووە دەردەچوو، بریسکەى ئاگرى جگەرەكەى بە پشكۆ سوورەكەى تارىکیكەى دەدرى.

سەربازەكە بۆ ئەوێ پاسەوانەكە ئاگادار بکاتەووە گوتى:

- پاسەوان... دەچم پئویستی خۆم جیئەجی دەکم.

پاسەوانەكە گوتى بەو ئاگادارکردنەووەیە نەدا، چونكە شەوانە ئەم جۆرە حالەتە چەندین جار ڕوو دەدات. بەلكوو ھەتا ئەگەر گوتى لە دەنگى خشپەخشپك، یان ھەتا دەنگى پئیش بیئ، گومانى بۆ شتیكى نامۆ نەچئ، بەلكوو وا بزائیت ئەووە دەنگى پئى سەربازە ھاوړیکەیتى بەبئ پرس و ئاگادارکردنەووی ئەو چۆتە دەروە، چونكە بە عەقلى ھیچ كەسێكدا ناچئ، كەسێكى نامۆ بگاتە ئەم قەلا مەترسیدارە، نە بەم شەووە تۆقینەرە و نە بە ڕۆزى ڕووناكیش، چونكە ئیرە ترس و دلەراو كینەكى تۆقینەر لە دەرووندا دروست دەكات و كەس بە ئاسانى نایگاتى.

سەربازەكە لایتەكەى دەستی ھەلكرد و بە ڕینگەى خۆیدا دەپۆشت، ڕووناكیى لایتەكەى لە تاشەبەردیکەووە دەچوو سەر بەردیکى دیکە و لە گۆشەیه كەووە بۆ گۆشەیه كى دیکە، تا لە كۆتاییدا لەسەر مەسینەكە جینگیر بوو كە ماوێیه كە بە دوایدا دەگەرئ و لە دۆختیکیشدا بە كەلكى چاوەڕوانى نایەت. ئەمەش وای كرد سەربازەكە بەو پەرى توورپەییەووە دەست بە پرتەوبۆلە بکات دزى ئەو كەسەى بەو جۆرە مەسینەكەى لە شوئى خۆى دانەناووەتەو.

كاتیکیش ڕووی لە ئاودەستەكە كرد، ڕووناكیى لایتەكەى ئەو ڕوخسارە تۆزای و ماندووانەى ڕووناك کردەووە، كە زۆر بە

وردی چاود تیری هر هنگاو پک و هر ئاوردانه و هیه کی سربازه که یان ده کرد، له شویتی خویدا رهق بوو، ویستی له ترسان هاواریک بکات، به لام قورگی گیرا و هاواره که ی وه کوو چیه که له ده میه وه ده رچوو، ترسه که وا تو قانده بووی دهستی له یینه قاقای نابوو و دهنگی له قورگیدا زیندانی کرد بوو، هر به ته وای لالی کرد و توانای هیچ دهنگیکی نه ما بو گوتن.

هر چواریان نه و نه خشه و پلانه ی له که لله باندا بوو بو دهبته سه ردا گرتی مۆلگه که به بی خوی ترپشتن له که لله یان ده رهینا، سربازه که ده رفه تی هه لاتنی بو نه په خسا، دای نه وه ی گولله کانیان دایانیژا و ده موده ست له به رده م ده رگای مۆلگه که دا که و ته سر زه وی.

پاسه وانه که ش به ته وای خوی قایم نه کرد بوو، مام کاکیل شویته که ی ده ستیشان کرد و هه تا ده رفه تی جووله یه کیشی له شویتی خوی پین نه دا و به گولله یه ک ساردی کرده وه.

نینجا په نجره و ده رگای ژووره کانیان دایه بهر ده سترپژی گولله، بو نه وه ی رینگه به سربازه کان نه دن بگه نه شویتی خویان و به رگری بکن، که چی ناگری سه نگره ی به رانه ریان به شه پرئوی و به و نا کاوییه لای دووهمی مۆلگه که وه دهستی پین کرد و زور به چری ده دره وشایه وه. هینده ی نه خایاند نه وه ی ته قه ی ده کرد به سر ترسه که یدا زال بوو. یه کیک له و چواره یان هاواری لپ هه ستا و که و ته سر زه وی:

- پیکرام... پیکرام...

نه و پشمه رگانه ی له گه لیدا بوون کاتیک گویان له دهنگی بوو راجله کین، نه وه ئازاره، نه و گه نجه هیمن و مهنده ی هه مووان شانازیان به هاوړپیه تیه وه ده کرد. تو بلتی توانای

به‌رگه‌گرتنی هه‌بیت تا‌کوو ئه‌وان ده‌ست به‌سه‌ر په‌بایه‌که‌دا ده‌گرن و چاره‌سه‌ری ده‌که‌ن؟ ئایا پێکانه‌که‌ی زۆره، یان شتیکی که‌م و سوو‌که؟ ئازار خودان خوویه‌کی جوان و شیرین په‌فتار بوو، کاریگه‌ری به‌سه‌ر هه‌ر که‌سێکه‌وه‌ده‌بوو که‌له‌گه‌لیدا گه‌تو‌گۆی بکه‌ردبووایه... شکستیکی گه‌وره‌یه‌ئه‌گه‌ر له‌ده‌ستی بده‌ن.

پیره‌کاکیل ئاگادار بووه‌وه‌و هاواری به‌سه‌ر پێشمه‌رگه‌کاندا کرد، که‌تا‌ئه‌و کاته‌له‌دواوه‌ی بوون:

- ته‌قه‌مه‌که‌ن، ده‌مانکوژن... ده‌ی خێرا بۆ پێشه‌وه‌به‌رۆن.

ئه‌و پێشمه‌رگانه‌ی هه‌شتا شوینه‌کانی خۆیان نه‌گرتبوو، به‌ره‌و په‌رژینی په‌بایه‌که‌و به‌بازدان که‌وته‌هه‌رشکردن و ده‌سه‌رتێژیان لێ ده‌کردن، ئه‌وه‌یان له‌بیر چوو‌بوو که‌ئه‌و چوار تارماییه‌له‌خۆیان. به‌لام ئه‌و سه‌ربازانه‌ی خۆیان له‌ناو ژووره‌کان مه‌لاس دابوو و ده‌رفه‌تی وه‌رگرتنی سه‌نگه‌ره‌کانی خۆیان بۆ نه‌په‌خسابوو، له‌په‌نجه‌ره‌کانه‌وه‌ده‌ستیان به‌هاوێشتنی نارنجۆک کرد، زۆربه‌ی نارنجۆکه‌کان به‌ر په‌رژینی به‌ردینی په‌بایه‌که‌ده‌که‌وتن و له‌چۆله‌وانیدا ده‌ته‌قینه‌وه، به‌مه‌ش ئه‌و دیواره‌بووبوو مه‌ته‌رێژیک و له‌پارچه‌ی ته‌قینه‌وه‌ی نارنجۆکه‌کانی ده‌پاراستن.

ده‌سته‌ی پیاوه‌پیره‌که‌به‌سه‌ر سه‌ربازه‌کاندا هاواریان ده‌کرد:

- خۆتان به‌ده‌سته‌وه‌بدن، به‌رگریکردنتان هه‌یچ سوودیکی نیه.

- خۆتان به‌ده‌سته‌وه‌بدن، نامانه‌وێ ئازارتان بده‌ین.

- لاساری و سه‌سه‌ختیتان ده‌بێته‌مایه‌ی مردنتان.

به لام كاتيك سهريازه كان له هاويشتنى نارنجوك سوور و
به رده وام بوون، شيوازي ناخاوتنى ئەوانيش گۆڤا. يه كينك له و
نارنجوكانهش له پشتيانه وه له ناو تاشه به رده كاندا ته قيه وه.

- له گهل ئيوه مانه هه ي زولينه... خوتان به دهسته وه بدهن
ئه گه رنا له ناوتان ده به ين.

مام كاكيل به شيوه زاره عه ره بيه لاوازه كه ي خوى، كه له
كاتى قسه كردندا كوى به تاك و تاكى به كو و نيريشى به مئ
ده رده برى، هاوارى كرد:

- ولك سلمى عيونى لا تخافوا... ولك قلت سلمى. واته
كوره چاوه كه م خوت به دهسته وه بده، مه ترسين... كوره گوتم
خوت به دهسته وه بده.

پاشان ئارامى لئ برى و به خيراىى روو له ده رگا و
په نجه ره كان ده ستى به ته قه كردن كرد و به لئنى نه وه ي پئ
ده دان:

- كوره گه واد خوت به دهسته وه بده، مه ترسين.

ئينجا شه رپنكى خويتاوى ده ستى پئ كرد، هه ر يه كه يان
ده يوست نه وه ي ديكه قووت بدات، وهك نه وه ي دپنده و
كينوى بن.

رهمان له پيره نزيك كه وته وه و پئى گوت:

- مام كاكيل، پشتم بگه ره، ئەم مووشه كه يان تئ ده گرم.
دهنگى ئەم ده يانتوقينت و خويان به دهسته وه ده دن، ئاگادار
بن ده يهاويزم... ده يهاويزم.

بئى سئفنه كه ي نايه سه ر شانى و بئى نه وه ي چاوه پروانى وه لام
بكات، پيره ده ستى گرت و به سارديه كه وه پئى گوت:

- کاکه چاوه پوان به، تۆزیک پراوهسته، ئەو گهوادهی "بیکه یسی" یه که ی به دهسته وه یه لی ناگه ریت مۆلگه که بگرین، ههتا چه که که ی ئه ویش قریشکه ی بیت و بریسکه بداته وه یه ک سه رباز خۆی به دهسته وه نادات، وه ره کاکه لیره وه مووشه کیکیان تی گره.

په حمان له گه لیدا رۆیشت تا گه یشتنه گۆشه یه کی په رژینه که، کاکیل لووله ی چه کی پێشمه رگه برینداره که ی، که له گه ل چه که کۆنه که ی خۆی گۆرپه ویه وه، خسته ناو کونی یه کینک له سه نگره کان و ده سترپژینکی پچرپچری کرد، له ترسی ئه وه ی نه بادا یه کیکیان خۆی تیدا حه شار داییت. دوا ی ئه وه پلنگاسا خۆی هه لدا یه سه ر سه نگره که. په حمان بی ئه وه ی بیر بکاته وه خۆی بینی سواری دیواره که ی ته نیشتی بووه، له دل ی خۆیدا گوتی: "ئه مه ی کردم هیچ مه ترسیه کی نییه، ئەو پیره باشتین پشتمگیریم ده کات و به ئاگری چه که که ی له ده سترپژی چه کی دوژمن ده مپارپژیت".

گولله به سه ر سه ری پێشمه رگه کاندایه گیزه گیزی بوو، له ناویاندا به دوا ی قوربانیه کدا ده گه پ، ئاسمانی ده بپری تا ئەو شویتە ی له په لپۆ ده که وت و توانای نه ده ما و به شه که تی و له توبه تی ده که وته سه ر زه وی، هه ندیک ی دیکه ی ئەو گوللانه ش به ر تاشه به رد و دیواری ژووره کان ده که وتن و بۆ خۆیان ده گه پانه وه و مه رگیان پیشان ده دان.

کاتیک چه کی پیره کاکیل که وته هاره "بیکه یسی" یه که ییده نگ بوو، هه سته ی به وه کرد توانای به رگریسی ئەو په رچه کرداره به رده وامه ی نییه، زۆر به خراپی له سه ر

سنگه‌ره كه‌وه كه‌وته خواره‌وه، وهك ئه‌وه‌ی پینكرابن، تهنانهت
 ره‌حمانیش هه‌مان گومانی كرد، وه‌لج به‌ خیرایی هه‌ستایه‌وه و به
 تووره‌یه‌وه گوتی:

- كاكه برنه‌وه كه له‌م چه‌ كه‌ باشتره.

پاشان مووشه كه‌ كه‌ی ره‌حمان پینگه‌ی خۆی به‌ره‌وه عه‌ده‌د
 "بیکه‌یسی" یه‌ كه‌ بری، كه‌ به‌ جه‌سته‌یه‌کی خویناوییه‌وه خۆی
 گه‌یانده‌ سه‌نگه‌ریکی دیکه، له‌وانه‌یه‌ سه‌رله‌نوئ به‌رگری
 بکاته‌وه، به‌لام گولله‌کان ده‌رفه‌تیکه‌ی دیکه‌یان پین نه‌دا. پیره
 کاکیل له‌ دل‌ی خۆیدا ده‌یگوت: "ئه‌م سه‌ربازه‌ نازایه‌ شایانی
 ریزگرته‌ه."

ئیراهیم له‌ گۆشه‌یه‌کی دیکه‌ی ره‌بایه‌كه‌وه هاواری كرد:

- ره‌حمان وه‌ره مووشه‌کێك ئاراسته‌ی ئه‌م دیواره‌ بکه.

ته‌ها چه‌ند قه‌له‌مبازێك و ره‌حمان گه‌یشته‌ ته‌نیشتی.

ئیراهیم گوتی:

- له‌و ژووره‌ بده.

به‌ ده‌ستی ئاماژه‌ی بو كرد. له‌ بن به‌ردیکی بچووك دانیش
 و به‌ هه‌موو ده‌نگیه‌وه هاواری به‌سه‌ر سه‌ربازه‌کاندا كرد:

- خۆتان به‌ ده‌سته‌وه‌ بده‌ن، پین ئه‌وه‌ی ژووره‌كه‌تان
 به‌تینینه‌وه. "بی سیفن" ه‌كه‌ ئاماده‌ی ته‌قاندنه‌ه. دوا ده‌رفه‌تسان
 ده‌ده‌مئ.

چه‌ند چرکه‌یه‌ك تیپه‌ری. كه‌س وه‌لامی بانگه‌وازه‌كه‌ی
 نه‌دایه‌وه. سه‌ربازه‌کان له‌ به‌رگریکردن به‌رده‌وام بوون.

ئىبراهيم به دەنگىكى بەرزەوہ ھاوارى کرد:

- "بى سىئىن" بىھاوئىژە.

بەلام رەحمان نەيھاوئىشت. سەرقالى بىر کردنەوہى شتىكى تر بوو: "ئەمە مەعقۇولە؟ خۆ دەيەوئى لەم مەودا كورتەوہ بىھاوئىژم!"

دىوارى ژوورە كە تەنھا دوو مەتر لىيانەوہ دوور بوو، لە پشتىشيانەوہ تاشەبەردىكى گەورە ھەبوو زەوئىيە كەى بەرەو دۆزەخ دەبەرد. يەك ھەنگاۋ بىكشىتە دواوہ دۆلە كە بەرەو چارەنووسىكى مسۆگەر قووتى دەدا.

بە ئىبراهيمى گوت:

- تواناى گەپانەوہم نىيە. دىوارە كەش نزيكە. پارچەى بەردە كان دەمكوژن.

ئىبراهيم ەك ئەوہى گوئى لە رەحمان نەبوئىت، بە توندى قىزاندىيەوہ:

- "بى سىئىن" بىھاوئىژە، چاوەپىي چىتە؟!

رەحمان ئامادەى ھاويشتن بوو و لە دلى خۆيدا دەيگوت: "ھەموويان گلەيى لە من دەكەن ئەگەر لە گرتنى مۆلگە كە شكست بخۆين، مردن باشترە لەوہى بە ترستۆك ناوژەدم بكن."

دىوارى ژوورە كە ھەپەشەى لى دەكرد و بەردەكانى چاوەپوانى بوون، ناوبانگىش دەيترساند و گالتەى پى دەكرد، ئىبراهيمىش دەنگى نووسا. رەحمان لەبەرخۆيەوہ: سەركىشىيە كە و بۆ پاراستنى كەپامەتى خۆم لە گوتى گوتى، ھەر دەبىي بىكەم: "بەلام كەپامەت و ناوبانگ چىن، ئەى شەپەف چ واتايەكى ھەيە؟"

ئەم بېرۇكە يە وە كوو برووسكە بە مېشكىدا تېپەپرى: "ئەم شتانە لە گەلمان دەژىن و بەسەر ژيانماندا زال دەبن. چۆن دەخرىتە ناو كەلەسەرى كەسكەو و كىن ئەوانەى ئەو ناووناقورانە دەدەنە پالمان؟! " كەپامەت چ شتىك دە گرىتەو؟! ئەى شەرەف چىيە؟! لە كۆمەلگەى ئىمەدا دەلېن شەرەفى ژن پەردەى كچىننەسى... واتە هەستەكانى... كەواتە پىويستە ئەو هەستانە لە رېشەو دەرهىننەت كە پەيوەستن بەو ئەندامەى جەستەيوە، تاكوو پارىزگارى لە گەلاو كوردنى شەرەفى بكات! بەلام دەزانم شەرەفى گەلە شارستانى و پىشكەوتووەكان لە مامەلە كوردنەنەك لە جەستەيان. واقع وا دەلېت، كەواتە ئەو چ گالته جارپىيە كە ئىمە تىدا دەژىن. جگە لەوەش شەرەف خراووتە ئەستۆى ئافرەت بەرلەوەى بخرىتە ئەستۆى پىاو... بەهەر حال، ئەم بېرۇكانە بۆ دوو نەوەى دىكەش لە گەلماندا دەژىن و دەمىننەو، ئەگەر زىاترىش نەبىت، بەرلەوەى راستگۆبى بىتە شەرەف لە جىياتى پەردەى كچىنى. درۆ و تەلەكە بازىش كە دەيانبەخشىنەو، بەبى شەرم و تەرىقبوونەو، بىنە بىشەپەفى و بنەچەى گەندەلى. ئۆف، من لە كوئىم؟! خەرىكە خۆم لە ياد دەكەم و دەكەومە ناو گەرمەى ئەو زاراوانەى كە جگە لە سەرئىشە هېچ سوودىك ناگەيەنن... دەنگى ئىبراھىم زىاتر نووسابوو كاتىك فەرمانى پىن دام كارىكى خۆكوژى بكەم".

هاوارى كرد، ئاواتى ئەو بىو وەلامى بانگەوازە كەى بدەنەو، تاكوو هاويشتنى مووشەكەى رېك بكاتەو و بەم رېنگە گەمزەبىش كوشتنى خۆى هەموار بكاتەو:

- خۆتان بە دەستەو بەدەن، ئەگەرنا ژووردكە دەتەقنىمەو. خۆتان بەدەن بە دەستەو. نەفرەت لە هەمووتان... لە تۆش ئىبراھىم.

چاوه کانی نوقاند و تا توانی ئاوړی دواوهی دایه وه، ئینجا دهنگی ته قینه وهی موشه که که ترسناک و توقینهر بوو. په حمان که وته سهر زهوی، له حاله ټیگی شله ژان و چه په سانی زوردا بوو، پاش که میک هه ستایه وه و دهستی به جهستهی خویدا دهینا، وهک نه وهی له بوونی خوی دلنیا بیته وه... که تا ئیستاش ده ژیت. نهی پارچه کانی مهرگ به ره و کوئ چوون؟! نه وه بهخته؟! به لئ، هه لبه ته نه وه بهخته له مهرگی مسوگر نه م جاره دهر بازی کرد، کونه که بچووک نه بوو، پارچه به ردیش زهوی دهوروبه ری پر کرد بوو. موشه که که پیک له شیوهی به ردیکی گوره بوو که جاران به چه کی مهنجه نیقی کون دهاوئژرا، نه ممش له بهختی سهربازه کان بوو، خو نه گره مه ودا که ی ته او بووایه بۆ ته قینه وه، نه او ژووره که ی ده کرده که شتیبه کی ناسمانی و داروپه ردووی به ناسماندا دفراند. له وانه بوو به هوی پاله په ستو که یه وه سهربانی ژووره که ی چهن دین مه تر به ناسماندا بفراند بووایه.

له نه نجامی بیستنی دهنگی موشه که که، ناگری چه کی سهربازه کان بیدهنگ بوون، په حمانیش هوشی هاته وه سهر خوی که خه ریک بوو له خوی بچیت و بیتاگا بیت.

به وپه ری په روشیه وه هاواری کرد:

- نه ها له کوتا ییدا ترس ناچاری کردن بیدهنگ بن، که واته بگرن، نه ووش موشه کینکی دیکه. ئیوه ههر خوتان به دهسته وه مه دن، با رژیمی فاشی رزگارتان بکات.

ئیراهیم هاواری کرد:

- لیره وه بیهاوئزه، له ناو نه و بوشایه وه.

په حمان میله که ی هینایه وه و سیره ی لی گرت، به رله وهی

دهست به سهر په لاپيټکه‌ی چه که کېدا بڼیت، ئیبراهیم به په له
هاواری کرد:

- په حمان بوه‌سته، مه‌یهاوژه. گویم له دهنگی ماموستا
عومه‌ره، ناگادار به نه‌گه‌رنا ده‌یکوژیت، پی ده‌چی چووینته
ژووره‌وه.

پشمه‌رگه‌کان بیده‌نگبوونی ناگری چه کی سهر بازه‌کانیان به
ده‌رفت زانیوو، بؤ ده‌سته‌سهر داگرتنی مؤلگه‌که له‌ناوه‌وه
هه‌لیانکو‌تابووه‌سهری. په‌که‌م سهر باز هاته‌ده‌روه و هه‌ردوو
ده‌ستی به‌رز کردبووه‌وه، به‌ترسه‌وه سهرنجی له‌لوه‌لی تفه‌نگی
پشمه‌رگه‌کان گرتبوو، که‌پوویان له‌و بوو، پاشان دووم و
سیه‌میشی به‌دوادا هاتن، سی سهر بازی دیکه‌شیان له‌ژیر
نوینته‌کانه‌وه ده‌ره‌ینابوو. هه‌موویان له‌ناوه‌راستی چه‌وشه‌که‌دا
کو کرده‌وه و هه‌موویان به‌ته‌نیشتی په‌که‌وه وه‌ها چه‌سته‌یان
به‌په‌کتریه‌وه نووساندبوو، پیک له‌گورزه‌داریک ده‌چوون به
توندی پیکه‌وه شه‌ته‌ک درابن.

ئیراهیم په‌که‌م جار به‌ده‌نگیکې په‌ق و تونده‌وه گوتی:

- لیره‌بوه‌ستن. له‌شوینتی خوتان نه‌جووین.

پاشان به‌ملا و به‌ولای خویدا‌ناورې دایه‌وه، جگه‌له
په‌حمان که‌سی تری له‌گه‌ل نه‌بوو، بویه‌پی گوت:

- له‌ته‌نیشتی په‌کتریه‌وه‌رایانگره و باش ناگاداریان به
په‌حمان.

په‌حمان‌پووی لایته‌سه‌وزه‌که‌ی ده‌ستی‌ناپراسته‌ی
پوخساری په‌کیکیان کرد، که‌له‌ترسان وشک‌بووبوو، به
ده‌نگیکې‌فرمانده‌ییانه‌وه گوتی:

- تو، پیم بلی هیچ په ناگه یه کی نه یتان هه یه؟ نه وانه ی
دیکه بؤ کوئی رایانکرد؟

سه ربازه که له شویتی خوی بیده نگ بوو، نووزهی لیوه
نه هات، په حمان لولوی ده مانچه که ی ئاراسته ی سه ری کرد، تا
لولوی ده مانچه که ی گه یشه لاجانگی و به سه ریدا نه پاندى:

- قسه بکه، نه گه رنا گولله ی ده مانچه که میشتک
ده پڑتیت.

سه ربازه که به ده نگیکى له رزوک و خه ماوییه وه که وته
منگه منگ، کاتیک باوه ری به وه هینا که ژبانى په یوه سته به
وه لامدانه وه ی نه و پرسیاره ئاسانه:

- به لى، ده لیم، به س مه مکوزه. من نازانم... هیچ
په ناگه یه کی نه یتان نیه.

په حمان دیسان هاواری کرده وه:

- چؤن نیتانه؟ درؤ ده که ی!

سه ربازه که به په شوکاوی و شله ژانیکى زوره وه گوتى:

- سویتد بؤ ده خؤم من هیچ نازانم، خه وتبووم.

- ژماره تان لیتره چهنده؟ به خیرایى وه لام بده ره وه و
ده ستى ده ستیم پى مه که.

به هه مان شیوه سه ربازه که ده ستى به منگه منگ کرده وه و
گه یشتبوه حاله تی ورپته کردن، نه که وه که یه کیک ئاگای له
خوی بیت:

- به لى، به لى، ده ستى ده ستیتان پى ناکه م. هه موویان
مردن. من نووستبووم. نه ها بیرم که وته وه، زوربه مان به مؤلت

رۆیشتووینه تهوه... باوه پم پی بکه، ئەوانه ی دیکهش مردن، هه موویان هه لاتن... من نووستووم. خو ته گهر بمزانیووایه منیش پامده کرد.

ئهم قسانه ی گوت و زۆر به توندی دهستی به گریان کرد. له و ساته وه خته دا په حمان ههستی به قیزلیو نه وه یه کی سهیری فرمیسکه کانی کرد، له دلای خویدا گوتی: "دیمه نی ئهم فرمیسکانه گه دەم تیک ده دەن و تووشی رشانه وه م ده کهن". ههر به خزی گوت: بۆچی پیاوان ناگریین؟ لای گه پری په حمان با بگریین. مرؤف ههسته، ههستیش نازار ده چیژیت".

- ئایا ده مانکوژن؟ ئیمه مندالمان هه یه... مندال و...
ده به ده ر ده بن.

ههستی ئیبراهیم ههژی و به ئاگا هات، ئەو باوکی چه نندین منداله، ئاشکرایه که ههستی باوکایه تی سه رپرژ ده کات، ههر که سیک سه رنجی بدات، ده زانیت که وته ژیر کاریگه ریی ئەو فرمیسکه گه رمانه وه، هه ولی ئەوه ده دات رینگه یه ک بدوژیته وه تا کوو دلنیا یان پی به خشیت، بۆیه به ده نگیك که وته قسه، هه رچی توو په یی و توندوتیزی هه بوو تیدا نه مابوو، که پیوستبوو جه نگاوه ریکی وه کوو ئەو له هه لومه رچی وادا به لای که مه وه هه بییت.

- هه رگیز... کهس ناتانکوژیت. ئیوه برای ئیمه ن، به هه موو پیروزیه کانمان سویتدان بو ده خۆم که نامانه وی هه یچ خه راپه یه کتان به رانه ر بکه یین.

له جیاتیی ئەوه ی واز له گوتیان گوتیان و هه نسک و په له قازهی مه رگ به یین، له ناو ئەو سۆزه هه لکشاهه دا ده نگه ی گریانان به رز بووه وه، په حمان سه رنجیکی گالته جارپانه ی

ئارپاستەى ئىبراھىم كىرد و لە دلى خۆيدا گوتى: "كارىكى زور مەزىنە، دەى با ھەموومان چە كە كانمان فرېئ بدەينە لاوہ و دابنىشىن و شىوہن و واوہيلا و گلەيى لە يە كترى بگەين."

بەلام ئىبراھىم لە دلى خۆيدا گوتى: "ئازار و ئەشكەنجەى دەسەلات بەس نىيە؟ ئەگەر ئىمە دلىبايان پىن نەبەخشىن ئەى پەنا بۆ كى و بۆ كوئى بىيە؟ پاشان من گلەيىت لىن ناكەم رەحمان، لەبەر ئەوہى ھىشتا ھەست و سۆزى باوكايەتى نازانىت، دلىنام ئەو رۆژەى دەيىتە باوك ئەم چركەساتەت بىر دە كەوتتەوہ. ئەو كاتە گلەيى لە خۆت دە كەيت، لەبەر ئەوہى بەو سەرنجە سەخت و دژواروہ تىت روانىم."

لەو كاتانەدا، كەللە و مېشكە كان پىت و وشە كانيان ھەلگىر و ھەرگىز دە كىرد، تاكوو سەرلەنوئى واتايەك بۆ ژيان و مردن دابىرژنەوہ، يە كىك لە سەربازە برىندارە كان نارنجۆكىكى دەستى فرېئدايە ناو ھەوشە كەوہ. رەحمان بلاچە يە كى فسفۇرىي سەوزى بىنى كە لە يە كىك لە ژوورە كانەوہ دەرچووہ دەرەوہ، تاكوو لە پشت سەربازە دىلە رىزكراوہ كاندا بتەقنەتەوہ، ھەر كە گەيشتە سەر زەوى دەنگى تەقنەوہ و ھەژان و پارچەى نارنجۆك و نالە و ھاواريان ئەو ناوہيان پىر كىردبوو.

چەند خولە كىك تىپەرپىبوو، تا رەحمان ھاتەوہ سەر خۆى، خۆى بىنى وا لە يە كىك لە ژوورە كانى نرىك تەقنەوہ كە درىژ كراوہ و چاوہ كانى پىر بوون لە خۆل و نقومى فرمىسك بوون، مامۆستا عومەر و پىرە كاكىل خەرىكىن چارەسەرى دە كەن، بەو ھىوايەى لە ھۆش خۆى نەچىت و نەبوورىتەوہ، پاشان گوپچكە كانى بە شلەژاوى لە دەرەوہى ژوورە كە ھەندىك دەنگيان دەچنەيەوہ لە گەل يە كترى تىك دەچىرژان و ھەندىك دەنگى دىكەش لە نرىكىيەوہ دەيانپرسى: "ھا رەحمان بەر كەوتى؟ ھەستە... ھەستە بەناگا وەرە."

ټه ویش به دهنګینکی نزمه وه هندیك قسه ی هلبزپر کاوی
 ده کردن: "هست به قاچم ناکم. دهستم ژان ده کات... ټه ی
 خویاه وهك ټه وهی به ټاسماندا فرییم... بی سیقنه کم له
 کوټه...؟! ټی خو به شانمه وه بوو، ټه ی چی لی هات...؟! ټه وه
 چی بوو؟!".

دیله کان له حه وشه که دا به سهر یه کتریدا پراکشابوون،
 ټه وانیس به شی خویان له پارچه ی ته قینه وهی نارنجو که که بهر
 که وتیوو. تایان هه بوو جووله ی نه ما بوو، گیانی ده رچو بوو و
 خوی دابوو دهستی مهرگه وه، هندیکی دیکه شیان له بهر
 نازاری برینه کانیاں ده یاننالاند و هاوار هاواریان بوو، چاوه پروانی
 کوچی هه تاهه تایان ده کرد.

پیره کاکیل هاواری به سهر ټیراهیمدا کرد:

- بزانه ټه و درنده یه ی نارنجو که که ی هاویشت مردوو ه؟
 لی دنیا به.

ټیراهیمیش به ناو له پی دهستی چاوی ده سړی و به
 منگه منگه وه ده یگوت:

- ناتوانم بینم.

پیره به حه په ساوی قسه ی پچرپچره وه:

- ټه ی هاوار! نه فرهت!

پاشان نارنجو که دهستی که ی خوی که به قایشه که ی
 پشتیه وه هه لواسرابوو کرده وه و ټه لقه که ی ترازانده و هاویشتیه
 ټه و ژووره ی سهر بازه برینداره که نارنجو که که ی ټیه وه هاویشت
 و ټه م کاره ساته ی خولقاند و هه مووانی شق و په ل کرد.

به‌شی چوارم

مامۆستا عومەر به سهرنجه کانی په‌حمانی ده‌پشکنی و به دوودلییه‌وه پیتی گوت:

- کوانی ئه‌و کیسانه‌ی پیت بوون؟ به‌کیکیانم ناده‌یتن؟

په‌حمان به‌سهر یه‌کیک له‌جیخه‌وه‌کاندا نووشتابوووه، ده‌موچاوی له‌ناو پیخه‌فه‌که‌له‌که‌بووه‌کان هه‌شارداوو. مامۆستا عومەر په‌ی به‌وه‌برد که‌ده‌بی‌قه‌سه‌ی له‌گه‌ل بکریت، نه‌بادا هۆشی له‌خۆی بجیت، چونکه‌زۆر پیوستی به‌ئاگاداری و وریایی هه‌یه. په‌حمانیش هه‌ولی ته‌واوی ده‌دا بۆ ئه‌وه‌ی جووله‌ و چالاکی بیته‌وه‌به‌ر. ئه‌م کاره‌ساته‌ی به‌سهری هات وا ئاسان نه‌بوو به‌سه‌لامه‌تی لیتی ده‌رباز بیت. ئاخ‌ر نیوانی ئه‌و و ته‌قینه‌وه‌ی نارنجۆکه‌که‌ته‌نها مه‌تریک بوو، دیاره‌هیشتا دوا چرکه‌سات، مۆرده‌ی مه‌رگی بۆ نه‌هیناوه، خۆ ئه‌گه‌ر ریزبوونی سه‌ربازه‌کان نه‌بوونایه‌ته‌په‌رژین و به‌ربه‌ست له‌نیوان ئه‌و و مه‌رگدا، هه‌وت زه‌مان بوو ما‌ئاوایی کردبوو. په‌حمان به‌ستی سه‌ری هه‌لبه‌ری و به‌ده‌نگیکی شه‌که‌ته‌وه‌گوتی:

- هه‌موو کیسه‌کانم دایه‌ئه‌وان... چیت ده‌وئ له‌ناو کۆله‌پشته‌که‌م دابنن.

ده‌نگی ته‌قینه‌وه‌که‌له‌میشکیدا وه‌کوو گزگن لرفه‌لرف و زرموه‌وپری بوو. ئه‌وه‌ی سه‌رنجی راده‌کیشا هیشتا لایته‌که‌ی له‌ناو مشتێ چه‌پی و ده‌مانچه‌مه‌کاریۆفه‌که‌شی له‌ناو مشتێ راستیدا بوو، وێرایی ته‌قینه‌وه‌که‌فرپنی نه‌دابوون.

پاشان هتري خوي كو كرده وه و ههستايه سهر پي و قيت بووه وه، له ناخي خويدا ده يگوت: "وا بپروات له هوش خوم ده چم. ثم دوخه دوخي نازو پشودان و خاوبوونه وه نيه. هيتشا كاتيكي دريژمان له پيشه، بهرله وه ي خوم بدهمه دهست شه كه تيه وه و ئالاي خوبه دهسته وه دان هه لدهم".

به ناوله پيشي له و تاريكيه دا له دهستكه ويتك ده گه را. دهستي بهر ده موچاويتك كهوت له ههردوو كونه لووتيه وه هه ناسه به كي گه رم ده رده چوو. پروناكيه سهوزه هه ليزر كاوه كه ي لايته كه ي دهستي ئاراسته كرد، سهربازيكي بيني له سهر پيخه فيك راكشاوه و خه لئاني خوين بووه. خوئيكي زوري له بهر ده پروات، وا پي ده چيت نه و گوللانهي ئاراسته ي ده رگاي زووره كه كران، تووشي نه و برينه زوره يان كرد بيت.

به هه موو هتيز و توانايه وه خوي به ژياندا هه لواسيوو، وپراي نه وه ي دهستي لي شوشتبوو، وه لي سوور بوو له سهر نه وه ي بزييت.

ره حمان له گه ل خويدا گوتي: "هيچ ئوميدت ك نيه بو ژياني نه مه، زور نازار ده چيزيت". بي ترس و دوودلي ده مانچه كه ي ئاراسته ي سهري سهربازه كه كرد. گلينه ي چاوه كاني كه ئاراسته ي بنميچي زووره كه كرد بوو، برپيه چاوه توژاويه كاني ره حمان كه هيتشا فرميسكيان لي ده هات، به چه وه پي گوت... نا نا بهلكوو دوواندي و پي گوت:

- بوچي ده مكوژيت؟ خو من هيچم نه كردوو!

چاوه فرميسكاويه كاني ره حمان وه لاميان دايه وه:

- ده مه وي يارمه تيت بدهم.

- ده تهوئ یارمه تیم بدهیت؟!
هروه ها چاوه کانی سهربازه که به چه ساوییه وه نه مه شیان
زیاد کرد:
- نه گهر ده تهوئ یارمه تیم بدهیت، به دهردی خو مه وه
لیمگه پئی و جیم بهیله.
- په حمان ده مانچه که ی له سه ری سهربازه برینداره که هینایه
خواره وه و وازی لئ هینا، تاکوو بیر له دوا ساته کانی ژیان
بکاته وه.
- مامؤستا عومهر تو چی ده لئیت؟
جاریکی دیکه ش پووناکی لایته که ی و لووله ی
ده مانچه که ی ئاراسته ی سه ری سهربازه که کرده وه.
دهروونی خۆی وه لامی دایه وه:
- کوره نه که ی په حمان.
گوتی:
- دهمه وئ یارمه تیی بدهم.
دیسانه وه ناخی خۆی وه لامی دایه وه:
- بهم ریگه به؟! چیه پئت وایه نه سپه؟!
وه لامی دایه وه:
- ئاخر نازار ده چیژئیت!
ناخی گوتی:
- هه تا نه گهر نازاریش بچیژئیت. نه وه ی تو ده یکه ییت

کارینکی ترستۆ کانه یه و هه رگیز له دهست قسه وقسه لۆکی خه لکی ده ریزات ناییت.

به پاساوهینانه وه گوتی:

- نه وه گولله ی به زه ییه.

- گولله ی به زه یی چی، خو ئه مه ئه سپ نییه؟! ئه مه مروّفه مروّف، هه رگیز نه که ی به رانه بر که سیک ی بیده سه لات دهست به په لاپتکه دا بنییت. نه و فیشه که ت هه لگره، له وانه یه پتویست پتی بیت.

شپوه ی قسه کردن و سووربوونه که ی گۆرا:

- ئاخه هه ر ده بی هه موویان بکوژرین.

- پیم گوتی کوشتنی که سی بیده سه لات کاری ترستۆ که کانه. به لکو وه تا له ترستۆکی و نامه ردیش خه راپتره.

ره حمان خو ی خسته نه وه هه لوپسته وه و گوتی:

- باشه، بیر له وه بکه وه کاتیک ئیمه خه ریک ی پاشه کشه یین و نه وه هه موو دهستکه وت و باره گرانه مان پتیه و به وه هه موو شه که تیه مانه وه، به کیک له سه ریزه برینداره کان هه ستایه وه و ده سترپژی لی کردین، نرخه که ی چی ده بییت؟! وه که نه وه ی پیش که میک نه و برینداره سه رشپته کردی که وامان زانیوو مردوو و نه و نارنجۆ که تۆقینه ره ی پندا ته قاندینه وه، خو نه گه ر دیواره بندی جهسته ی سه ریزه کان نه بوونایه له به رده ممد، نه وای ئیستا منیش له ریزی مردوو کاندای بووم، چیه تۆ ده ته وی دیسانه وه به م رینگه گه مژه ییه وه، ژیانمان بخه یینه وه به ر مه ترسی مه رگ و له ناوچوون؟! له پتتاوی کیش؟ هه... له پتتاوی برینداریک که کۆله گه و پشتوپه نای مانه وه ی ده سه لاته؟!

- رەحمان تۆ لەمە ياندا لەسەر حەقیت، بەلام خۆ دەرگاكانى چارەسەر كردن ھەمووى بە يە كجار بە پروماندا دانەخراون. كيشە كە ئاسانە... ھەموو ئەو بريندارە بەستە زمانانە پېشكە، كە گوت كۆلە گەى دەسە لاتن، مېش لەمە ياندا ھاوپام لە گەلت، باش بيانېشكە و ئەوھى تواناى رۆيشتنى ھەيە لە گەل خۆماندا وە كوو ديل دەيانبەين.

رەحمان گوتى:

- لەوانە يە تواناى رېنکردنى نەيىت، بەلام دەتوانىت سەنگەرمان لى بگريت و لە كاتى پاشە كشيئماندا دەستپژمان لى بكات.

لە گەل خۆيدا بە منگە منگەوھ گوتى:

- ناتوانين. ئيمە سەرقالين و ژمارە و كاتى تەواويشمان نىيە بۆ ئەوھ.

- كەواتە بريندارە كان لە رەبایە كە دوور بسخەنەوھ و مۆلگە كەيان بەتەقننەوھ.

رەحمان لە خۆى توورەبوو و ھاواری كرد:

- ئەرى ئەوھ چىيە تۆ ئەى ويژدان... بۆ واز لە مرۆفایەتییە كەت ناهىيىت، وپراى ئەوھى لە قەوارەيە كى وردوخاشكراويشدا دەژيت!؟

- پابەندبە بەوھى پىت دەلیم، تۆ تا ئىستاش مولكى منيت.

- من كۆيلەى تۆ نيم، كاتى ئەوھ ھاتووھ لە يە كترى

دابیرین و دوور بکه‌وینه‌وه و هەر که‌سه و پینگه‌ی خۆمان بگرین.

په‌حمایش وای گوت و ئەم جاره‌شیان به سووربوونه‌وه لوله‌ی ده‌مانچه‌که‌ی ئاراسته‌ی سه‌ری سه‌ربازه برینداره‌که کرده‌وه، به‌لام هەر زوو به ترسه‌وه په‌شیمان بووه‌وه، کاتیک روخساری سه‌ربازه برینداره‌که "به ئەفسوونیککی شاراوه" گۆرا بو روخساری خۆی، تا وا خه‌یالی کرد، ته‌قه له خودی خۆی ده‌کات!

په‌خساره نوییه‌که گوتی:

- ده‌ی ته‌قه بکه ئە‌گه‌ر ده‌توانیت.

په‌حمان به ده‌نگینکی له‌رزۆکه‌وه هاواری کرد:

- نه‌خێر!

- بۆچی... ئە‌ی کاتی ئە‌وه نه‌هاتوو مائاوا‌یی له‌یه‌کتری

بکه‌ین؟!

- مائاوا‌یی و له‌یه‌کتریدا‌بران؟!

- به‌لێ، دابیرین و جیا بیینه‌وه.

- نه‌خێر هێشتا نا! هێشتا نا!

- بۆچی له‌ بریاره‌که‌ت پاشگه‌ز بوو‌یته‌وه؟ گونجاوترین

شو‌یته‌ بۆ لێکدا‌بران.

- به‌لام هێشتا بریارم نه‌داوه.

ويژدانی پي گوت:

- كه واته بۇچى زماندر يژيم به سهردا ده كه يت؟!؟
- زماندر يژيم نه كردووه، بهلكوو له دهست نهو كۆيله بوونم كه ميك بيزار بووم.
- كه واته گوي بگره. تۆ كۆيله ي منيت... كۆيله ميت و پيگهت نادهم نازاد ييت. نهو نازاد بووننهت له سهر شه بهنگي لاشه كه ده ييت! تيگه يشتي؟ تۆ كۆيله مي كۆيله... تۆ مولكي مني.

ره حمان به كه ميك پاشه كشيوه گوتى:

- من مولكي تۆم، نه مه يان راسته، به لام نه مپۆكه ليمگه پي... ته نها نه مپۆكه!
- ده ته وي گالته و گه مه به كوشتنه وه بكه يت! نه ي بۇچى پيشتر راستيه كهت نه در كاند. تۆ فريوت دام به وه ي به و پيگه گه و جانه يه ته وه ده ته وي يارمه تبي بده يت، بۇيه وه كوو ويژدان بيرم كرده وه هوشيارت بكه مه وه. بۇچى درۆت له گه لدا كردم؟!؟ ده ي قسه بكه.
- پوخسارى ره حمان سوور يكي تۆخ هه لگه پراو هه ولى هه لاتنى له وه لامدانه وه ده دا، كه چى خۆي بينيه وه به راستگوييه وه ده لئيت:
- له گله يي و گازانده و قسه ي خهلكي ترسام.
- بۇچى؟!؟

- له بهر ئه وهى مولكى توم.
- جا نه گهر مولكى من نه بوويتايه؟
- په حمان زورداران هاورى كرد و دهويست شتيك له سه ر
شاني خوى دوور بخاته وه كه نازارى ده دا:
- هه له به ته ده بوومه قه ساينك!
- بوچى!؟
- له بهر ئه وهى ئه وانيش قه سا بن.
- نهك هه موويان.
- به لى هه موويان!
- گوتم نهك هه موويان.
- په حمان به ناوله پى به ناوچه وانى خويدا كيشا و پى به
زهويدا دا و هاورى كرد:
- به لكوو هه موويان! هه موويان! هه موويان! هه موويان!
هه موويان.
- چون!؟
- هه ر هه موويان كوله گه و پشتوپه ناي گورگه كه ن.
وه كوو به رخ ده ياندا ته پيش خوى.
- به لام شوانه كه راوى گورگه كه ده نيت، تاكوو
به رخه كانى پاريزيت. ئه رى تو بينوته شوانيك گورگ و
به رخه كانيشى پيكه وه بكوزيت!؟

- خۆزگه بهرخى راسته قينه ده بوون!

- مرقا قايه تى خه تابار مه كه!

ره حمان نوقمى بئده ننگى بووبوو، چاوه پروانى كرد تاكوو
هه ناسه بچراوه كانى هاتنه وه بهرى و كه ميك هاوسه ننگى بو
گه پرايه وه، ئينجا گوتى:

- چ قه يديه... نهو بهرخانه مرؤفن... خه راپترين مرؤف،
له بهر نه وهى كوله گهى ده سه لاتن. له وانه يه بهو جوره بگورپن و
بمانه وئ و نه مانه وئ بينه گورگ، بؤيه ده بئى كه لبه كانيان له
ره گه وه هه لكيشين.

- به لئ، نه وه باشترين هؤشمه ندييه. نه وهى گوت
دروسته، كه لبهى نهو گورگانه وردوخاش بكه، يان با بليين نهو
بهرخه درندانه، به لام مه يانكوژه. هه رگيز مه يانكوژه، ئايا گويت
لئ بوو؟

- باشه تو بؤچى دژى كوشتنى؟

- من دژى كوشتنى نهو كه سانه نيم كه شايانى كوشتن،
به لام تو ده ته وئ هه مووان بكوريت.

- نهى نه گه ر هه مووان شايانى كوشتن بن؟

- نه مه لؤژيكى نيه. چونكه تو ناتوائى هه موو گه ل له
سئداره بده يت، نه گه ر هه له شيان كرديت.

- به لكوو ده توانم... خو نه گه ر كاره كه به من پاسبيرن،

هەر كه سىنگ له سىداره ددهم ئه گهر هه له بكات، هه تا ئه گهر
تیکرپای گه لیش بیت!

- كه واته ئه زیزم تۆ له گه ل گورگینکی كه ته و زل و
چرنووك به خوین هیچ جیاوازیت نیه. جارێکی دیکه و
سه رله نوئ ئه م به رخانه دده یته وه پێشه خۆت، ئه و كاته ده بی
یه كینك به دواتدا بگه رپیت، به تایه تی بۆ ئه وه ی له و به رخانه
ده ربازت بكات، ته نها كه له كانیشت ناشكینیت، به لكوو
سه ریشته ده شكینیت و ونچر ونچرت ده كات.

- جگه له تۆ له كردنه وه لێنان شتیکی ترم ناویت.

- ها دیسانه وه سه رله نوئ گه پرایته وه بۆ...

به سكالاه قسه كانی خۆی بری:

- ئاخو ئه و كاته ی له ژیر پیه كاندا بیده سه لات بووم،
هیچیان به زه بیان به مندا نه ده هاته وه.

- ئه مه كیشه ی تویه.

- كاتیک ئه شكه نجه یان دهدام و ئازارم ده چه شت، ئه وان
قافا بیده كه نین و سوو كایه تیان پین ده كردم.

- له بهر ئه وه ی درنده بوون.

- بویه هه ر ده بی بكوژرین.

- به لكوو ده بی كه وی و ده سه تمۆ بكرین.

- گوتم ده بی بكوژرین.

- مینیش گوتم مالیکردن و دهسته مؤکردنیاں.
پرحمان هاواری کرد و قیزاندی:
- نه فرته له مرؤفایه تی.
دهروونیشی هاواری کرد:
- له نازاره کانی خۆته وه مه دوئ.
پرحمان مшти خۆی به بیزارى بهرز کرده وه و به دهنگیکى
ماندوو وه گوتی:
- لیمگه پری... ئەى ئەوهى له جهسته و قه باره یه کى
شه کت و بیزار و هاردر او دا ده ژى، لیمگه پری و له وه زیاتر
نازارم مه ده... من... من ده مه وئ ئەوانه بکوژم که
ئەشکه نجه یاندام، بۆیه ناچارم مه که له وهى بتکوژم.
- بمکوژه و بهو جوړه بڑى که خۆت ده ته ویت.
- ئیدی به سه... به سه و زیاتر توورم مه که، واز له م
سه ربازه دینم، وا ههست ده کهم له گهل تۆدا ناگه مه هیچ
ئەنجامیک.
- پاشان لاجانگی خۆی گرت، وهک ئەوهى سه رتیشه یه کى له
ناکاو نازارى داییت، به لادا هات و سه قامگیری خۆی له دهست
دا، به دهنگیکى شه کت و ماندوو که بیر کردنه وه داید پیبوو به
خۆی گوت:
- پشتگیریم بکه ئەى ئەو که سه ی له جهسته و
قه باره یه کى داهیزراودا ده ژیت، پشتگیریم بکه و وام لى مه که

له گه لټ له مملاتيدا بېم... تۆ ئه شكه نجه يه كى تۆقينه رانه م
 ده ده يت، من به توندى نازار ده چيژم، به سه ختى ده تليمه وه،
 به زه يت به حالدا يتته وه... من دان به وه دا ده نيم كه له ده رى اى
 نازاره كانمدا نقوم بووم، به دواى هه ستگه لئكدا ده گه ريم
 رۆژگار وردوخاشنى كردوون. به لام هه يهات... مه حاله
 يياندۆزمه وه... پشتگيريم بكه و گله ييم لئ مه كه. قه واره م ون
 بووه. ههسته كانم ون بوون، له تله ت و پارچه پارچه بوون...
 جهسته ي پارچه پارچه بووى مرؤفئىكى درنده و ترسناك... من
 نامه وئ درنده بېم. سازشم له گه لدا بكه ئه ي ئه وه ي له ناومدا
 ده ژيت، يان پيسم ده كه يت... من تيك شكاووم... من شتيك
 نه ماوم جگه له مرؤفئىكى بيئوميد و ون و پووخواو... پاشماوه...
 مرؤف... ونبوو... مرؤفئىكى ونبوو... ونبووووووووووووووو.

په حمان به هه ناسه بر كئيه كى له رزؤك و شيو او وه بىرى
 ده كرده وه. بيئدنگى بالى به سه ر مۆلگه كه دا كئشابوو،
 پيشمه رگه كانيش به هئواشى و له سه رخؤ له جوولانه وه دابوون،
 كاتيش وه كوو نه ريتى خؤى تيئد به پى و سوو كايه تى به
 مرؤفه وه ده كرد. هه ردوو ديئه برينداره كه ش به ده ننگيكي نزم
 ده گريان. ئا ئه وه تا دكتؤره كه هه والى ئادم ده گه يه نيئت،
 سه ره له نوئ خه يال به سه ر په حماندا زال ده يتت: "له مرؤ به دواوه
 ئادم له گه لماندا ناميتت، به راستى ئه م ژيانه گالته جارپيه".
 له به رخؤيه وه كه وته پرته وبؤله. به توندى ده ستى كرده ناو
 گيرفانى و ئه و كليله ي به ده ستى گووشى كه دواى نيوه پؤ ئادم
 پئى دابوو، كليله كه ي كاريگه ريه كى له ناو له پى به جئ هئشت،
 گفتوگؤى نيوان خؤى و ئادمى بىر هاته وه. به لام به خيى اى

به ناگا هاتهوه. پټويسته کاتي زياتر به فيرږو نهدات، راسته نهو
 بيرږوکانه‌ی به ميشکيدا تټپه‌پين، له خيرايبی برووسکه ده‌چوون،
 شتيکی وایان له کات نه‌ده‌بړی، تنها مه‌ودای تيله‌ی چاويک
 نه‌پټت. به‌لام نهو مه‌ودا که‌مه لهو هه‌ل‌سومهرجه ناسک و
 پروگيريه‌دا گرانبه‌ها و به‌نرخ بوو، بټويه هينده‌ی نه‌خاياند
 که‌وته باله‌فرکي، به لای راست و چه‌پی خویدا ده‌پروانی، به
 دواي شتيکی دياریکراودا ده‌گه‌پا. له دلی خویدا گوتی: "نهو
 تټپه له کوييه که له شاخي هه‌ندرټنه‌وه تټپاران‌ی ده‌کردين؟ خو
 له هه‌وشه‌که‌شدا نييه، نه‌ی که‌واته له کوييه؟". له نيو ديواړی
 ژووره‌کاندا که‌وته گه‌پان که له کولانی تنگه‌به‌ر ده‌چوون، له
 هر که‌سيکی ده‌پرسی تووشی ده‌هات: "تټپه‌که‌تان دټزيه‌وه؟".

له‌ناو هه‌وشه‌که‌دا پټشمه‌رگه‌کان ده‌هاتن و ده‌چوون،
 ته‌ماشای ده‌وروبه‌ری په‌رژينه‌کانيان ده‌کرد، سه‌رنجی نيوان
 ديواره‌کانيان ده‌دا، په‌لاماری ژووره‌کانيان ده‌دا، ژر نويته‌کانيش
 ده‌گه‌پان، ده‌چوونه ناو سه‌نگه‌ره‌کانه‌وه و ده‌ستيان له ديواره‌که‌ی
 ده‌دا، وه‌ک نه‌وه‌ی بيانه‌وي ناستی توکمه‌یی و شاره‌زایی بونيادنان
 و دروستکردنی بزنان. له‌وي له بوشاييه‌کی کراوه‌دا به‌رخيکی
 سپی و جوانيان دټزيه‌وه، له کاتي شه‌په‌که‌دا هيچ گولله‌به‌کی
 ويلی به‌ر نه‌که‌وتبوو، له‌وه‌ش زياتر نه‌و ميوانه ناوه‌خته‌کانيشی
 پشتگوي خستبوو و يو خوی نه‌و گژوگيايه‌ی ده‌خوارد که له
 پټيشی دانرابوو، له تاوه‌ره به‌رزه‌که‌ی خو‌يه‌وه به
 چاوسوور کردنه‌وه سه‌یری هه‌مووانی ده‌کرد. چ به‌رزه‌وه‌نديه‌کی
 له‌وه‌راوه‌ريايه‌ی نيوان نه‌و خه‌ل‌که‌دا هه‌يه؟! به‌رخه‌که‌باش
 ده‌يزانی هيچ به‌کيک له‌وان له پټناوی نازادی و رزگارکردنی

ټوډا ټو هم موو سهر کښييه يان نه کړدوو، به لای ټووه وه
 ههر دوولا وه کوو' به کن، چونکه ههر دوو لایان به لای ټووه وه
 قه سابن، چ به دبه ختييه که؟! به لکوو له چاره په شيکښ
 چاره په شتره، ټاخر ټو لیره بیت، يان له گهل ټه ماندا بپروات،
 جگه له چه قویه کی تیژ که به سهر ملييه وه سه مای کانیوینکی
 سووری فواره به ستوو بکات، شتيکی تر نیيه، چیت بو ده کهن؟!
 گله بیان لږ مه که، ټووه نه ریتی ژيانه لای ټوان!

بهشی پینجه م

چهند چر که ساتیک بهر له پاشه کشیکردن، پيشمه رگه کان
ناماژه ی سهوزیان له یه کیک له مۆلگه سهربازییه کانی نزیکیانه وه
بینی که له سهر لوتکه یه کی بهرزدا بوو. کهوتنه رمللیدان و
مهزنده کردن بهوه ی نهو تیشکه سهوزانه چ واتایه کیان هه یه و
بۆچی بهو جۆره ئاراسته یان ده کریت؟! بهمهش چهچی نیوانیان
دهستی پین کرد و هه ندیکیان هانی نهوانه ی دیکه یان ده دا که
په له بکه ن:

- نهوان ناماژه ده دن، لهوانه یه ره بایه که توپاران بکه ن و
گوئی نه دهنه نهوه ی هه رچییه کی تیدا ماوه و نه ماوه.

دکتۆره که وای گوت و وا خۆی نیشان دا که نه وهنده
گوئی پین نادات:

- بۆردومانی ناکه ن، نهوه قسه ی قۆره.

عومه ر ده پرسیت:

- تو له کوئی ده زانی نهوان بۆردومانی ناکه ن!؟

دکتۆره که به متمانه به خۆبوونه وه وه لامی دایه وه:

- له بهر نهوه ی نه گه ر نهوان بیانهوئی نهو کاره بکه ن، پیت
وايه ناماژه ی ئاگادار بوونه وه ت بۆ ده تیرن، تاکوو پاشه کشی
بکه یه ت!؟

- نه خیر، به لکوو لهوانه یه له سهر ناماژه یه کی دیاریکراو

ړېښك كهوتېټين، نه گهر وه لام نه بوو، نه و كاته د لنيا د بڼه وه كه
 ربه بابه كه گيراوه و كوتايي هاتووه. ښجا بوردووماني ده كه ن...
 پټويسته په له بكه ين.

رهمان له و كاته ي سهرقالي كردنه وه ي بنكه ي توبه كه بوو
 له لولو له كه ي و ستوونه كاني، گوتې:

- د بابه ښم ش وه كوو نه وان بكه ين؟ وه كوو نه وان وه لامي
 ناماژه كانيان بده ينه وه و فريويان بده ين به وه ي هيشتا ربه بابه كه
 وه كوو خويه تي و نه گيراوه، تنها ورده شه رېښك بووه و هيچي
 تر.

عومهر له كاتيكد ا بيرو كه كه ي له ميشكي خويدا هه لگيږ و
 وه رگيږ ده كرد، گوتې:

- بيرو كه به كي باشه. به لام كي ده لي و ه لامه كه ي ښمه
 هه مان نه و مه ته له به كه هه ردوو ربه بابه كه له سهر هه له ينان و
 وه لامدانه وه ي رېښك كهوتوون. وا باستره هه ردوو ديله كه به يښنه
 قسه و له جوړي ناماژه كه د لنيابن، چونكه نه گهر مولاگه
 دراوسنيكاني نه م مولاگه سهر بازيه بزنان ده ستي به سهردا گيراوه
 و نه و ه لامه وه لامي سهر بازه كاني خويان نيه، به لكوو له ښمه وه
 بووه، نه و كاته بارودوخمان زور سخت ده يټ.

رهمان له گه ل سهر كهوتن و كوتاييهاتي له كردنه وه ي
 بنكه ي توبه كه گوتې:

- پيم باشه ههر هه ولېښك تاق ي بكه ينه وه، تا به وه فريويان
 بده ين كه مولاگه كه نه كه وتووه و هيشتا ده ستي به سهردا
 نه گيراوه، له بهر نه وه ي نه گهر وه لاميان نه ده ينه وه، نه وان
 بوردومانمان ده كه ن.

پاشان پروویان له دیله کان کرد، تاکوو بیانهینه قسه، به لام نهوان وه کوو مشکی توقیو و تهرپوو زمانیان گیرابوو و ههله رزین. بهمهش هیچیان به دسته وه نهما جگه له پهله کردن بۆ پاشه کشی و چۆلکردنی مۆلگه که، بهرله وهی چرکه ساتی سفر بیت و وه کوو باران گولله تۆپیان به سهردا بیاریتن.

پیره کاکیلیش نهجامی چالاکیه که ی باش دهزانی، بۆیه نهویش دهمودهست و بهبی خۆگنخاندن و خۆسهرقالکردن به شتی لابهلاوه، پیتی باش بوو ههرچی زوو پاشه کشی بکهن و مۆلگه که چۆل بکهن و بگه پته وه شویتی خۆیان.

پیشمه رگه کان دهیانزانی و نهزموونی نهوهیان پهیدا کردبوو که دهسه لات سهرسه ختر و درنده تر دهییت، کاتیک ههست بکات مۆلگه یه کی دهستی به سهردا گیراوه و کهوتۆته دهستی پیشمه رگه. نهو کاته به لایه وه ئاسایی دهییت نه گهر هه موو ناوچه که سووتماک و کاول بکات، به لکوو ژماره ی زیاتری کوشتار و برینداری لی بکه ویته وه. نهمهش نهو پیشمه رگانه ی تووشی دله راوکی کردبوو که ئاستی درنده یی و توندوتیژی دوژمنه که یان دهزانی. بۆیه به شیوه یه کی نارپک دهستیان به پاشه کشی کرد، به جۆرپک کهس ناگای له وه یتر نه مییت.

رهحمان لووله و ستونه کانی تۆپه که ی هه لگرت و بنکه ی تۆپه که یشی دایه پیشمه رگه یه کی تر و به گورگه لۆقه بۆی ده رچوون.

پینه کانی رهحمان به و شهوه تاریکه هه لبه زودابه زیان بوو، قه دهپاله که له بهر کزیی چاوی ون ده بوو و نه ده ما و دار و درهخت و تاشه به رده کانیش به ناویه کتریدا تیک ده قزان و تیکه لی یه کتر ده بوون، بۆیه به جووله ی هاوسهنگی له شیوه ی ترپه و رهزم شه پۆلی ده دا. له شویته زۆر لیژه کانیش له سه ره زوی

داده‌نېشت و تۆپه‌كەى ده‌خسته نېوان پړانه‌كانى و به‌سەر هه‌ردوو ئامېزه‌كه‌دا ده‌خشى و كۆله‌پشته‌كه‌يشى به‌سەر زه‌ويدا ده‌خشا و له‌گه‌ل خۆيدا هه‌رچى به‌رد و خۆل و خاشاك هه‌بوو پرايده‌مالى. كاتيكيش كه‌سى له‌ نزيك خۆيه‌وه نه‌ينى به‌ خۆى گوت: "تاكه‌ى به‌م جۆره به‌ سەر زه‌ويدا به‌خشيتم؟! يان ماوه‌ى چەند ده‌توانم به‌م شيويه‌يه‌ رېنگه‌كه‌ به‌رم؟ خۆ ئه‌گه‌ر به‌ شيويه‌يه‌ كى ئاسايى زۆر بكم، ئه‌و كاته له‌گه‌ل تاله‌ ده‌زووه‌كانى كازيوه ئينجا ده‌گه‌مه‌ شويتى ئارام.

ره‌حمان دواى ئه‌وه‌ى شه‌كه‌تى بالى به‌سهردا كيشا، ده‌ستى به‌ بيركردنه‌وه كرد له‌وه‌ى كام رېنگه‌يان هه‌لبژيرت، بۆيه له‌به‌رخۆيه‌وه ده‌يگوت: "ته‌قه‌مه‌نييه‌كان به‌جى به‌ئيلم يان تۆپه‌كه‌؟" به‌ سه‌رساميه‌وه خۆى وه‌لامى خۆى ده‌دايه‌وه: "ته‌خيتر... تۆپه‌كه‌ نا!" پاشان بېرى ده‌كرده‌وه: "كه‌واته ته‌قه‌مه‌نييه‌كان!" به‌لام خيتر و وه‌لامى خۆى ده‌دايه‌وه: "فيشك و ته‌قه‌مه‌نييه‌كانيش فرى ناده‌م، چونكه‌ زۆر پيوستيمان پيانه." ئيمه‌ ئه‌وه‌نده فيشه‌كمان پين نه‌ماوه هه‌تا به‌رگرييش له‌خۆمان بكه‌ين... كه‌واته چى بكم؟! "

ئيبراهيم گه‌رايه‌وه لاي، ئه‌وه‌نده ده‌ستكه‌وتى هه‌لگرتبوو، به‌ هيچ كه‌سيك هه‌لنه‌گيرت، زنجيره‌ى بيركردنه‌وه‌ى په‌حمانى پچراند، كه‌ خه‌ريك بوو له‌ شه‌كه‌تى و ماندووتيدا هه‌ره‌سه‌ بيئت.

- بـمـده‌رئ با بيخه‌مه‌ سه‌ر شانت.

به‌ ده‌نگيكى شه‌كه‌ت و ماندووه‌وه وه‌لامى دايه‌وه.

- ئاخـر زۆر قورسه‌.

ئيبراهيم چه‌په‌سابوو، چاويكيشى به‌ پارچه‌ په‌رۆيه‌ك به‌ستراوو:

- بهم جوړه ناتوانی هاوشانی ئیمه ړی بکهیت و بهجی ده مینیت.

ئینجا گوئیان له دهنگی ماموستا عومر بوو له ژیر قه دپاله کهوه دهنګ بهرز ده کاتهوه:

- ئهړی که سیک هه به یارمه تیم بدات؟ ئادم له سهر پستی هیستره که خزی و کهوته خواره وه.

پاش که میک گه یشته لای، ئادم له قه دپاله که له ژیر پی پی هیستره که گرموله بوو بوو، هیستره که ش ناوه ناوه له شوئی خوی سمکولانی ده کرد و ماموستا عومریش ره شمه که ی گرتبوو و بیئومیدانه هه ولی جله و گیر کردنی ده دا و ترسی لی نیشتبوو. کهس له و باوه په دا نه بوو ئه و جهسته باریکه ی ئادم ئه و نه وند گران بیت. هه ولیان دا له زه و ییه وه بهرزی بکه نه وه، کاریکی مه حال بوو. ئه وان سی کهس بوون و به هتیزکی پروو کاوه وه له گه ل کات چوونه ناو پیشپر کتیه که وه.

ئیراهیم دوی ئه وه ی ئارامی لی بر، به دله راو کیوه چان دیه گوئیان:

- ئهړی ئه وه چیمان به سهر هاتووه؟! ئمه ده چیته عه قلی کیوه؟! بو خاتری ئاسمان که میک هیز و توانا بده نه بهر خوتان. ئه م جاره بان له سهر پستی هیستره که خویان نوو شتانه وه، هه ردوو بالی ئاده میان گرت و بهرزیان کرده وه. په حمانیش هه ولی دا له سمتیه وه بلندی بکات، کاتیکیش بیئومید بوو، چه مایه وه سهر چۆکه کانی و سهری نایه نیوان رانه شلوخواه کانی ئادم و خه ریک بوو به دهستی پال به زه و ییه که وه بنیت و خوی هه ستینیتته وه و له گه ل هه ستانه وه ی خوی ئاده میش بهرز بکاته وه، که چی هیستره که کهوته ئه ملا و ئه ولا و بهر دی ژیر سمی هیستره که ده خزین.

- ده پرايکيشن... به خيڙايي پرايکيشن...
 په حمانيش هه ر وای گوت. ئيبراهيميش به هه ناسه برکيوه
 گوتي:
- ماندوو بووم! زياتر توانام نه ما. وا هه ست ده که م
 برپره کاني پشتم تیک ده شکين.
 ئيبراهيم به نائوميديه وه گوتي:
- باش ده ستي پتوه بگره، له سهر زه وي دريژي ده که ين...
 کيشي بو نه وه نده گران بووه!
 ماموستا عومهر ناخيني هه لکيشا و گوتي:
- هه رگيز سوودي نيه، هه تا نه گه ر له هه لگرتني
 سه رکه و تووش بين، جار يکي ديکه له سهر پستي هينستره که
 ده خزيت و ده که ويت. چونکه به بي کورتان و گوريس مه حاله
 له سهر پستي جيگير بيت و له به رانبر نه م ليژيه تووشه ي
 شاخه که به رگه بگريت.
- ئبراهيم له کاتيکدا زور شه که ت و ماندوو بووبوو، نه و
 ده سته که وتانه ي له سهر زه ويه که ي دانابون هه لگرتوه و گوتي:
- ته نها چهند خوله کيک چاوه پروانم بن، ده روم به کنيان
 له گه ل خومدا ده هينم و دي مه وه.
- چهندين چرکه ساتي ترسناک و توقينتر تپه رين. نه م جاره يان
 کات به خيڙايه کي چاوه پروانه کراو تيده په ري! که چي ئيبراهيم
 نه گه رايه وه و نه هيچ شويته وار يکيشي ديار بوو.
- شپزه بي ناخ و روخساري هه ردو و کياني داگرتبوو، دواي
 نه وه ي له گه رانه وه ي ئيبراهيم نائوميدي بوون، په حمان له گه ل

خۆيدا به پرتهوبۆلە و دوودلێههوه گوتی: "تەفرەت لە هەمووتان. ئێوه لە کوێن؟! ناخ... هیچ سوودێک لە بەهەدەردانی کات نییه، ئیبراهیمیش وەك ئەوانی تر تاریکایی قووتی دا". لە ناکاو ئەو هیستەری لە مۆلگە کە دەستیان کەوتبوو، ئەویش هەلات و خۆی دزیهوه. لەو ساتهوهخته شلۆقهش مه‌حال بوو بتوانریت بیدۆزنهوه.

پەرحمان تووشی سەرەگیژە هاتبوو، پرسی:

- ئیستا چی بکه‌ین؟! ئەری تۆ چاره‌سەریکت لایه؟! دە قسەیه‌ك بکه، شتیك بلی، دلم تەقی!

عومەر کەمێک بێدەنگ بوو، دواتر کە هاتە گۆشپەرزەیی لە وەلامە کەیدا بەرجهسته دەبوو:

- نازانم!

پەرحمان کاتێک گویستی ئەم وەلامە شپەرزە و شێواوه بوو:

- پیم وابێ هاورای لە گەلمدا ئەگەر بلیم: خۆمان بگەیه‌ینە ئەوانە دیکه، چونکه دواکەوتنی زیاتر لە بەرژه‌وه‌ندیماندا نییه، نه‌خاسمه‌ شاره‌زای ریگه‌ی گه‌پانه‌وه‌ش نین.

عومەر به‌ ده‌نگیکی زۆر کز و شێواوه‌ گوتی:

- ئەی چی لە ئادەم بکه‌ین!؟

پەرحمان به‌ منگه‌منگه‌وه، وەك ئەوه‌ی لە گەل خۆیدا بدوی:

- ئای چ نه‌هامه‌تی و پيسوايه‌که، قسه‌وقسه‌لۆکی دونیامان ده‌هینیتە سەر.

لە دەوری دانیشن، چاویان لەسەری هەلنەدەگرت، هەردوو

- به لَام جووتیاره کان له نرخ و به هامان کهم ده که نه وه و
 نه و کاته. هیچ سامیکمان لایان نامیتیت. تۆ ده زانی نه و
 جووتیارانه چۆن بیر ده که نه وه؟ نه م کاره مان به پِسوایی
 داده نین.

په حمان قسه که ی پئی بری و گوتی:

- ناخر نه و کاتهش ده لَین یه کیکیان له ده ست دا و نه وانی
 دیکهش بریندار بوون و ده ستکه وه کانشیان به جی هیتت،
 به لکوو من دلنیم نه وان ده لَین: چه که کانیان فری دا و هه لاتن.
 عومهر لیم تیبگه، نه و جووتیارانه دواکه وتوون. به چاوی
 سووکه وه ته ماشای ههر شه پَیک ده که ن، نه گهر به ده ستکه وتی
 باشه وه نه چیته ناو چاویانه وه، هیچ شتیکیش چاویان تیر ناکات،
 ته نها تۆ به که نه بیت.

عومهر له میتسکی خۆیدا بابه ته که ی حینجه ده کرده وه و
 نه یده زانی چ بریاریک بدات، به پتوه پهق پراوه ستابوو، نه یده زانی
 کام هه لویتست و کام هه نگاویان دروستره، جیهیشتنی تهرمی
 پیروزی هاو پَیکه یان، یان له ده ستدانی نه و هه موو ده ستکه وه ته؟!
 پاش چرکه ساتیک هه ردووکیان به خیرایی که وتنه خۆیان و بۆ
 گه یشتن به وانه ی دیکه که وتنه پَیگا، بیرو که کانش وه کوو
 په شه با هه راسان و شپزه ی کردبوون.

په حمان ئیستیکی کرد و پراوه ستا، ده ریای سۆز و
 خۆشه ویستی که وته بهر په شه بای بیرو که کانی:

"په حمان، خۆ ئاده م هاو پئی تۆ بوو، تۆ چ بوونه وه ریکی؟!
 تۆ چ دل په قیه کت له ناخدا هه لگرتووه؟! هه ی داوه شئی!"

به شله ژاوییه وه وه لَامی خۆی دایه وه: "دل په ق نیم، به لَام له
 حاله تی وادا لۆژیک و واقع بریاری خۆیان ده دن، نه ی باشه
 چی بکه ین؟"

ديسانهوه ده لئيت: "هه ميشه بۆ ئه وهى خۆت ئاسووده و بىن خه تا بكه يت بيانوو ده دۆزيتته وه".

كه ميك بير ده كاته وه و له گه ل خۆيدا به چه وه ده لئيت: "هه رگيز، نه پاساوم هتئاوه ته وه و نه بيانووش. نكۆلى له وه ناكه م، هه نديك جار دلره قى بال به سه ر سۆز و هه ستمدا ده كيشيت، به لام ته نها وه كوو توپكلكيك دامده پۆشيت، ئه گه رنا ئه و سۆز و خۆشه ويستيه ي له ناخى مندا هه يه، باوه ر ناكه م له هه چ مرؤفئيكدا هه يت".

پاشان ئاووپىكى له دواوه دايه وه. ئاده م له سه ر زه وييه شيدا ره كه راكشاپوو، تاشه به رده سارده كان دوا شه پۆلى گه رمى جه سه تيان هه لده مژى. تاريكيش تا ده هات چين له دواى چينى ده خسته سه ر بارستايه كه ي و هه رچه نده دوور تر يش ده كه وته وه تاريكايه كه تاريكتر و ئه نگوسته چاو تر ده بوو، هه موو شتيكى ئه وى و ده ورو به ريشى ره ش و ره شتر ده بوون.

ره حمان به ئاخ و هه سه ره ته وه: "خه ريكه باوه ر به خۆم نه كه م، ئه وه چاوم چى لى هاتووه؟! ده ترسم ئه مه شيان تووش بوويت! چاوم ريشكه و پيشكه ده كات، ته نها به نيو چاو ده بينم، ئاخ چه ند به دبخت و سه رگه ردانم! خۆزگه كه سيك ده بوو ده ستى ده گرتم و له گه ل خۆيدا ده بيردم، چه نده هيواي ئه وه ده خوازم!"

به لام به وه رسبوونه وه ده لئيت: "ئاخ... به رگه ي ئه مه ناگرم! باوه ر ناكه م بتوانم پى رازى بم!"

ديسانه وه ده لئيت: "به لام كوا يارمه تى له كوويه؟! كى ده ستم ده گريت و ده بيته دار شه قه ي بن بالم؟ واى كه شه كه ت و داهتيزاوم، به ته نها تواناي به رده وامبوونم ئه سه مه، ئاخ ئه گه ر

نهوان بهاتبایه، وا شه‌رمه‌زار و پرووزه‌ردی لای ئاده‌میش نه‌ده‌بووین! "ئاخ ئاده‌می هاوړی، خه‌ونه‌کانته له ژیان گه‌لیک بوون، وه‌لن هیچیان نه‌هاتنه دی و به‌و گه‌نجیبه‌وه سهرت نایه‌وه و وا نزیکتیرین هاوړیت خیانه‌تت له‌گه‌لدا ده‌کات و به‌ناچاری به‌جیت ده‌هیلیت!؟

له‌گه‌ل خوی له مملاتیبه‌کی سه‌ختدا بوو، زورانبازی له‌گه‌ل بیړوکه‌کانیدا ده‌کرد. به‌سه‌رگه‌ردانی به‌قوولاییدا پړو ده‌چووه خواری، پاشان سهر شه‌پوله‌کان ده‌که‌وته‌وه، به‌دوودلیبه‌کی دژواره‌وه ده‌یگوت: "ته‌وه چیم به‌سه‌رها‌تووه بۆ خاتری شه‌یتان!؟ ته‌وه خۆ خه‌ریکه‌ نه‌توانم هه‌تا له‌ناو نه‌و بیړوکه‌انه‌ی له‌که‌لله‌ی سه‌ریشمه‌وه ده‌رده‌چن مه‌له‌ بکه‌م! تووشی چی بووم!؟ جاریک خون به‌یارمه‌تیدانه‌وه ده‌بینم و جاریک دیکه‌ش خه‌ونه‌که‌ی خۆم پرت ده‌که‌مه‌وه. جاری سیه‌میش خۆم و خه‌ونه‌کانیشم فری ده‌دمه‌ دۆزه‌خه‌وه، بۆ یه‌کیکی دیکه‌شیان ئاخ هه‌لده‌کیشم و ده‌ریده‌هینمه‌وه. وای چه‌ند هه‌ست به‌داهیزران و ونبوون ده‌که‌م! وای بۆ به‌دبه‌ختیم، وای له‌وه خۆ پیر بووم، هه‌ر به‌راستی پیر و که‌نه‌فت بووم، هه‌ست به‌لاوازی ده‌که‌م، هه‌ست به‌بیهیزی و بیده‌سه‌لاتی ده‌که‌م... ئاخ...! نه‌و هیز و توانایه‌م بۆ کوئی چوون!؟ خه‌ریکه‌ توانای هیچم نه‌مینیت، نه‌م تۆبه‌ تا دیت کیسه‌که‌ی قورستر ده‌بییت و له‌به‌رانبه‌ر نه‌و هیزه‌ی خه‌ریکه‌ هه‌نگاو دوای هه‌نگاو زیاتر داده‌رووخیت، نه‌ویش گران و گرانتر ده‌بییت، هینده‌ی نه‌ماوه به‌یه‌کجار وره‌ و وزه‌م تیدا نه‌مینیت!"

ده‌نگی ماموستا عومه‌ر که‌ له‌ پیشیبه‌وه بوو. پنی راگه‌یاند:

- خیراکه، با زیاتر به‌جی نه‌مینین و پشیان بگه‌ین، به‌رله‌وه‌ی له‌ناو نه‌و دار و ده‌وه‌نه لیمان ون بن.

رۆيشتنه كەيان زياتر له ڤاكردن دەچوو، ڤەحمان ماندوو دەييت و خواوەخواو دەكات، مەودای نيوانيان زياتر و زياتر دەييت، بۆيە مامۆستا عومەر بە ناچاری له هەر بێچە و سوورانهووە و بزەنرپێهەك ئيستېك دەكات و ڤادەووستيت، هەر كە ڤەحمان گەيشته نزيكى سەرلەنوئ دەردەپەڤييت و دوور دەكەويتهووە. خۆ ئەگەر ڤەحمان زياتر دوا بكەوييت، عومەر ماوێهە كی زياتر ڤادەووستييت و چاوەرپي دەكات، گرنگ ئەوێهە لە يەكتري ون نەبن، پاشان چرپەيە كی بۆ دەكات و ئەويش بە دواي چرپەكەدا شويني دەكەوييت، بەم شيوەيە بەردەوام بوون. عومەر دەڤوا و ڤادەووستييت، ڤەحمانيش خواوەخواويەتي و كۆشش دەكات ييگاتئ و ون نەييت، ئەو ئيسكە پەيكەرە هەر لە تەمەني بيست و پينج ساليەووە پيريتي كەنەفتي كرددوووە و داياهاڤيووە.

بئى هيچ چاوەرواني و پيشينيەك لە مۆلگە و ڤەبايە سەربازيەكاني سەر لوتكەكانەووە دەستپيژي گوللە داباريە سەريان، بە هاوار هاوارەووە كەوتنە ئاگادار كرددنەووە يەكتري، پاشان خۆريكي زۆر بچووك كە تيشكيكي زيپيني بريسكەداری هەبوو، بە ئاسماني ئەنگوستەچاوي ناوچەكەدا كەوتە بالليكدان، ئەو شەووە تاريكستانەي كرده رۆزي نيوەڤۆ. ڤەحمان لە ناكاو بە خۆشيوە دەستی بە پيكنەين كرد و سەريش لە پەناي بنكەي تۆبەكەي باوەشي شارذبوووە كە بۆي بووبوووە مەتەرپيژيكي بچووك لە پيشەووەي، شتيك وای لي كرده وەك منداڵ شاد و خۆشحال ييت و بە شيوەيە كی هيستيريایانە دەست بە پيكنەين و هاواريش بكات:

- جوانە جوانە... وای لەو جوانيە سەرنجراكيشە، ئەووە چ

داهینانیکه ئەو تیشکە جوانە ئاسمانی تاریکی ئەم شاخانەى پرووناک کردۆتەووە.

هەندیکیان گوتیان پۆمانسییە، هەندیکى دیکەشیان گوتیان خویتاوی و سادیزمانەیه. بەلام ئەوانى تر بەو پیاوہیان چواند کە لە دارستانیکدا دەژییەت ناوی دیرسۆ ئۆزۆلایە. سەرباری خەسلەتى دیکە کە بە کۆمەلایەتى دەست پى دەکات و بە گۆشەگیرى کۆتایى دیت! یان بە واقعییانە دەست پى دەکات و بە خەيالییانە کۆتایى دیت! تیکرپای ئەو خەسلەتانەش تا ئەو پەپى لایەنى هاودزى یەکتى بوون، هەتا مروف نەیدەزانى چۆن ئەو هەموو هەستە دژبەرە تا ئاستى توندپەوى، هەمووی بە یە کجار و لە تاکە مروفیکدا کۆ ببنەو!

دواى ئەوہى تۆپەلە پرووناکیەکانى ئاسمان کوزانەووە، پێژنەى دەستپێژى گوللە بۆ سەر هێلى پاشەکشیان نەما، بێدەنگیش بالى بەسەریاندا کیشایەووە، تەنھا هەناسە و چرپەکانى عومەر نەبیت. پەحمان لەبەر خۆیەووە کەوتە منگەمنگ: "بە نەفرەت بن، لە کوئى ون بوون؟! خۆ هەر دەبوو تۆزیک چاوەرپى بکەن."

عومەر گەراپەووە لای و لە هەلگرتنى تۆپە کە یارمەتى دا، بە هەردووکیان نایانەووە سەرشانیان، ئیدى وە کوو سەرخۆشەکان پێیان دەکرد، لە بەرد و چالی بزنەپێیە کە ساتمەیان دەدا و لەسەر گزۆگیایە کە هەلدەخلیسکان. لە کاتى کەوتیشدا دەنگى چە کەکانیان کە بەر یەکتى و بەرد و شاخى لاپێیە کە دەکەوت دەزرینگایەووە، لێژابى شاخە کە لەو دا نەبوو، پیکردن نەستەم بوو، ئەمە وای لێ کردبوون ماسولکەکانى قاچیان گرژ ببنەووە و بکەونە لەرزە، وە کوو لاقى مشکى تۆقو.

عومەر ههندیک وشه‌ی لهرزۆکی له زار هاتنه‌ده‌ر،
هه‌ناسه‌برکینکه کردنی به پیت:

- ره ح مان چی ده لئی...!؟

باشان ئیستیک‌کی کرد و پاره‌ستا، له‌ناو هه‌ناسه‌برکینکه کانیدا
هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی کیشا و دهستی به وشه‌ی پچ‌پچ‌کرده‌وه:

- پیم باشه... بنکه‌که... له تۆپه‌که... بکه‌ینه‌وه... ئینجا
هه‌لیان‌بگرین... هه‌ر یه‌که... هه‌ر یه‌که... به‌ته‌ها.

- با ئه‌وه تاقی بکه‌ینه‌وه... له‌وانه‌یه... باشتر بیت بۆمان.

وه‌لامه‌که‌ی په‌حمایش له پرس‌یاره‌کانی عومەر باشتر
نه‌بوون، ئاخ‌ر وه‌لامه‌کانی په‌حمایش ئه‌وه‌نده به‌هێز و لهرزۆکانه
بوون، هه‌ر که‌سێک گوتی له قسه‌کانیان بووایه، وای ده‌زانی ئه‌م
دووانه‌ فسه‌زمانن.

باره‌که‌یان دانایه‌ سه‌ر زه‌وی، بنکه‌ی تۆپه‌که و لووله و
پارچه‌کانی دیکه‌یان له یه‌کتري ترازاند، که ده‌ستیان به‌رۆیشتن
کرده‌وه، عومەر به‌ په‌زاهه‌ندییه‌وه گوتی:

- وا هه‌ست ده‌که‌م ئیستا به‌ ئازادانه‌ ده‌جوولیمه‌وه و پڕ
ده‌که‌م.

وه‌لئێ حالی په‌حمان له پێشتر باشتر نه‌بوو. هه‌نگاوه‌کانی تا
ده‌هات شلوخاوتر ده‌بوونه‌وه، تا وای لێ هات نه‌فره‌ت له‌و هێزه
دارپووخاو و لاوازییه‌ی خۆی بکات، جارێکی دیکه‌ش هه‌ستی
به‌وه کرده‌وه که باره‌که‌ی سه‌ر شانی تا دیت له‌ به‌ران‌به‌ر هێزه
دارپووخاوه‌که‌ی به‌ به‌رده‌وامی زیاتر و زۆرتر و گرانتر ده‌بیت.

پاره‌ستا و پوخساره‌ په‌قه‌لاتووه‌که‌ی به‌ ته‌واوی گۆرانی
به‌سه‌ردا هات، وه‌ک ئه‌وه‌ی ژبان له پوخساریدا نه‌ماییت و ته‌ها

كۆمهلىك ئىسكوپرووسك بن، بىننىشى شەكەتى و ماندویتی بالی بهسەردا كىشابوو، تۆز و خۆلىكى خۆلەمىشى بۆ ماوهى چەند چىرکەيەك بەرى بىننىسى لى گرت، ماوهيەكە وپەورپىكى درىزخايەنى نەفرەتى لەناو سەرىدا ھەراسانى کردوو، ئەوئەش لە ئەنجامى دەنگى تەقىنەوئەي چەكە نەفرەتتەكەي خۆي بوو، ئاخىر ئەو چەكە ئەگەر شارەزايانە بەكارى نەھىتت، زىانى زۆر بەو كەسە دەگەيەنیت كە بەكارى دەھىتت، ئەو شەوئە خەرىكە بەرگەي ئەو ھاشوھوشەي ناو مىشكىشى نەگرتت كە تا دىت لە دەنگى تەقوھورپى كۆنە مەنچەلىك بەرزتر و زياتر دەيىت، بۆيە لە كاتى رۆيشتىدا بەرەو پىشەوئە و دووئە دەھات و دەچوو. بە منگەمنگ و دەنگىكى پچرپچر و لە بارىكى نيوئە ناگايىدا بوو:

- تۆ لە كۆيى؟ راوئەستە... سەرم خەرىكە دەتەقىت.

پاشان كەوت و خلوۆر بووئەو، ھىندەي نەمابوو دۆلەكە ھەلىووشىت و قووتى بدات و تونائوتوون بچىت، ئەگەر بە خۆي و تۆپەكەوئە بەر درەختىكى گەورەي قەدپالەكە نەكەوتبوئەيە و لەژىرىدا گرمۆلە نەبووئەي، ئەوا ھەتا دۇنيا دۇنيايە كەس شوئەوارىشى نەدەدۆزىيەوئە، دوای كەمىك شلوخاوي، ھىزى خۆي كۆ كەردەوئە و بە قەدپالەكەدا ھەلگىزا. بەلام دىسانەوئە خلوۆر بووئەو، ئاخىر ئەوئە لىزايى نەبوو، پىك لە لادىوارىكى دابراو دەچوو كە بە تاشەبەرد مشتومال كرايىت، جارىكى دىكەش ھەولسى دايەوئە، دەستى كەوتە بەر تاشەبەردىكى تىز، پىك وەكوو چەقۆ، ئىدى بەو تاشەبەردە كەوتە ھەلگەندنى شوئىن پىي و پىي لى گىر دەكرد، بەو جوۆرە دەستى پىي كەرد و بەردەوام بوو، چال لە دوای چال بە درىزايى بەژنى خۆي، تا گەيشتەوئە قەدپالەكە.

حه په ساو و داماو و بېزار، نه خاسمه گومان وای لى کردبوو، که ئیدی که سىک بۆ هه والپرسینی نایهت و هه رگیز سه رکیشی ویا ناکات، ئه و هه موو ماوه یه ناگه پیته وه و ژيانی خوئى ناخاته مه ترسییه وه، تا کوو یارمه تیی ئه م بدات، وه لى ئه و له و خه یالانه دا بوو گوئى له دهنگى دکتوره که بوو ده یگوت:

- دهی ره حمان خیرا که. ئه م هه موو دوا که وتنه بۆ؟! چیت به سه ر هاتو وه؟!

ره حمان به هه ناسه پر کتیه گوئى:

- ماندوو بووم. وهك ئه وه ی داوه شابم.

دکتوره که:

- ئه وه ئه نجامی برسیتیه، ده زانى له ئیواره وه چ وزه یه کمان سووتاندو وه و چ توانایه کمان به خشیه... ئه ی چاوت چى لى هاته وه؟

ره حمان به چاو هه لگلو فینه وه گوئى:

- ته نها تو ز و خو له.

دکتوره که:

- با بگه یه نزیکترین گوند بوئى خاوین ده که مه وه. ئیستا تو په که م بدئى بوئى هه لبگرم، خو تیش چه که که ی ئاده م و بی سیقنه که هه لگره، ده بی بگه یه ها ورپیان به رله وه ی زور دوور بکه ونه وه.

ره حمان به و یارمه تیه ی دکتور، ته واو هه سستی به بار سوو کیه کی ئه وتو کرد نه یته وه، ته نانهت خه ریک بوو هه ست به قورسایى کوله پشته پر له ته قه مه نیه که یشی نه کات.

دکتۆره که له پېشیهوه دهستی به پړوشتن کرد و گوتی:

- خۆشبهختانه عومەر گه یشت پیمان و له ههوالی تۆ
ئاگاداری کردینهوه، ئه گهرنا له دهستان ده دای.

دوای ماوهیهك پړوشتنی به خیرایی که له پراکردن ده چوو.
تارمایی ئهوانه ی پېش خۆیان له پېچه که به دی کرد، به لام
هیتده ی نه خایاند له ناو دار و دهوه نه کاندان و بون، که نزیکتر
که وتنهوه، کومه ئیک تارمایی دیکه یان به دی کرد، و له سه
زهوی پراکشاون، وهك ئه وهی تهرمی بیگیان بن!

فهرماندهی دهسته که خۆی کۆ کردهوه تاکوو ههستیت:

- دهی گه نجینه، ههستن با پیمان بگه یسن، پیم وایه
پشوویه کی باشمان داوه.

سعوود به دهنگیکی لهرزۆکهوه گوتی:

- له سه رخۆ بن، من هیتا ماندووم، ئیستا ناتوانم پری
بکهم.

فهرماندهی دهسته که به سووربوونهوه گوتی:

- هیچ کاتمان به دهستهوه نیه. ههسته، ئه گهرنا جهسته ت
زیاتر شلوخواو دهیت.

په حمان که تازه پراکشابوو گوتی:

- باسی من مه کهن، هه ر ته و او شه که تم، ئیستا ناتوانم
ته نها ههنگاویکیش بهاوێژم، ئه گه ر ئیوه ده تانه وئ پاشه کشی
بکهن، برۆن و لیمان گه پین با ماوهیهك لیتره پشوویهك بدهین.

فهرماندهی دهسته که گوتی:

- ئاخو دوایی پینگا که ون ده کهن.

رەحمان بە منگە منگە وە چاوە فرمیسکاوییە کانی ھەلەدە گلۆفی
و گوتی:

- یە کیکتان لە گەلماندا بمیننەو، وا دیارە قاسم نایەویت
جاری بیت، کاتیک بریاری پاشە کشتی دا نیمەش لە گەلی دین.

قاسم لەسەر گازەرایی پشت پراکشابوو، چە کە کە لە نیو
گەلی نابوو، نە بەملا و بەولادا ئاوپی دەدایەو و نە لە گەل
کە سیش قسە دە کرد. پێشمەرگە کانیش ئەویان پشتگویی
خستبوو. خەریک بوون دەستکەوتە کانیاں کۆ بکەنەو و
شوینە کە بەجی بهیلن.

لە ناکاو، لە دووری چەند مەتریک. گویان لە کەوتنیکی
تۆقینەرانی بوو بەرەو دۆلە کە خلۆر دەبیتەو، بەو ھۆیەشەو لەقە
وشکە کان دەشکان و بەردیشی لە گەل خۆیدا پرا دەمالی و خلۆر
دە کردەو.

پێشمەرگە کان بە چەپەساوییەو ھاواریان کرد.

- ئەو چیه؟! ئەو کێ کەوتە خەرەندە کەو؟!؟

مامۆستا عومەر گوتی:

- دلتان هیچ نە کات، کەسمان ھەلنەدیراوین. ئەو
ھیستەرە کە بوو، چالاکیە کی خۆ کوژی ئەنجام دا!

سعوود بە سەر سوپمانەو پرسی:

- چۆن ئەو پرووی دا؟! خۆی خۆی فری دایە خوارەو

یان چی؟! هیستەر چۆن کردەو خۆ کوژی دە کات؟!؟

دکتۆرە کە بۆ خۆشی گوتی:

- خستە سەر شانم و فریم دایە خوارەو.

سعوود به منگه منگه وه:

- نای چ شه یانیکه! نهو سهرشپته بۆچی خۆی کوشت؟!
چی وای لئ کرد نهوها خۆی هه لدریت؟!

فهرا منده ی دهسته که به بیزارییه وه گوتی:

- به داخه وه، ته قه مهنیه کان له گه ل هیسـتره که دا له
دهستمان چوون.

ماموستا عومهر به چه په ساوییه وه گوتی:

- گوئ بگرن! بهزایی ئه م خه رهنده چهنده؟! تا ئیستاش
خلۆربوونه وه که ی بهرده وامه! ئه م ئاژه له چهند گه مژه یه. نه فره تی
له ژیا نی خۆی کرد و خۆی هه لدریا.

ره حمان به دهستی ئاماژه ی دا و گوتی:

- کوره تو بلی چ زیره کییه که! کئی بۆ مانه وه له م ژیا نه به
داخ و چه سره ته؟!

عومهر به هه ناسه برکتیوه:

- وای چهنده ژیا نیکی سه خته؟!

سعوود منگه منگیکی کرد و به ئازاره وه گوتی:

- کئی؟

عومهر وه لامي دایه وه:

- ژیا ن!

دکتۆره که به قاقاوه گوتی:

- ده ی فهلسه فه لیده فهلسه فه... وا باشتره ئه م
دهسته واژه یه شی بخه یته سهر تا کوو کرۆکی ئاخاوتنه که ت

قولتر بیت. ده بلن: وای له خهراپی و کوپره وه ریی ئهم ژيانه، هه موو شتیک تیايدا به خیرایی ده پروات و تیده په ریت، بلن: پیش که مینک نهو هیستره رووخۆشه ده پیرماند و بیرى له ژيان ده کرده وه...

فه رمانده ی دهسته که ئاگاداری کردنه وه که شویتنه که مه تر سیداره، وه ختی گالته و شوخی نییه، بۆیه به تووریه وه هاواری کرد:

- دوای چی؟! هه لدیرا و کۆتایی هات. ئایا ده تانه وئ چهسته مان بکه نه سه رهند و بیژینگ؟!

پاشان ئاو پرێکی توندی به لایه کدا دایه وه و نه وه یشی بۆ زیاد کرد:

- نه وه ئیوه بۆچی راوه ستاون؟! که ستان ده تانه وئ بچنه خواره وه بۆ لای؟! ده ی بجوولین، به فیرۆدانی کات له بهرژه وه ندیماندا نییه.

سه وود و ره حمان له شویتنی خۆیان راکشابوون. ته نها دوای چهند خوله کیک و هیچی تر، قاسم به پندزکی که وته جووله و به هیواشی خه ریک بوو ده رۆیشت، خو ئه گه ر شکانی گه لای وشکی دره خته کان و پوو شو په لاشی ژیر پتی نه بووايه، هیچ کامیکیان هه ستیان به جووله ی، یان رۆیشتن و ونبوونی نه ده کرد.

ره حمان له نیوان ددانه کانیه وه گوتی:

- هه ی دلر ه شی دوا که وتوو.

ئینجا به منگه منگه وه پرسى:

- نه وه شتیک ده که یت، یان به ته مای برۆیت؟

به شیوه زاریکی وشك و برینگه وه وه لامي دایه وه:

- دهی با ئیستا برۆین.

ناچار بوون، ههر ده بووایه به دواى ههنگاوه کانی نهو بکهون، ناخر له ناو شه پۆله کانی نهو ده ریا شاخاوییه زه به لاهانه دا قاسم بۆته قیبله نومایان.

وا پێ ده چوو سعوود له پڕۆیشتنه که ههست به ئازاریک بکات، بۆیه ره حمان ئیى پرسى:

- نهوه چیهتو بو وا به لادا دیت؟ وا پێ ده چى تۆش زامدار بیت؟

سعوود به منگه منگیکه وه ملی خۆى گرت:

- ئیره له لاملمه... ههست به ئازاریکی نهوتو ده کهم خهریکه بهرگه ی نه گرم.

ره حمان هانی دا و گوتى:

- هیچ چاره یه کمان نییه، جگه له وهی بهرگه بگرین.

سعوود سه رنجیکی گومرایانه ی دا و گوتى:

- نهوه چاوت چیه تی؟!

ره حمان گوتى:

- نازانم، ههست ده کهم توانای کردنه وه یم نه بیت. له وانیه

خۆل و تۆزی تی چوویت. به لام نهی تۆ چۆن زامدار بوویت؟

سعوود ویستی نهو دۆخه ی بو باس بکات که تیایدا بریندار

بوو، به لام ههر نه وهنده ی گوت:

- به دوا مووشهك كه هيرشمان كرده سهر ره بابه كه.

ره حمان گوتی:

- وای چ مووشه كیكي نه گبهت بوو، خهريك بوو
هه موومان له ناو بیات!

پاشان گه یشته شویتیک له قه دپاله كه ریگه كه ده بووه دوو
لقه وه. لهو كاته دا قاسم له تاریکیه كه دا ون بوو بوو، به
حه په ساوییه وه راهه ستان. تیلهی سه رنجه کانیا ن گرت هه ردوو لای
قه دپاله كه و به دوا ی شتیکدا ده گه پان.

- ئیستا کامیا ن بگرین؟

سعوود به منگه منگیكه وه گوتی، ره حمانیش به
حه په ساوییه وه وه لامی دایه وه:

- نازانم.

دوا ی ئەم وه لامه هیچیا ن له به رده مدا نه مایه وه، جگه له وه ی
بانگی قاسمی ریئیشانده ریا ن بکه ن، به لکوو وه لامیا ن بداته وه.
دوا ی كه میك بینیا ن له سه ر زه وییه كه پاكشا وه و دهستی راسته ی
ناوه ته ژیر سه ره بچوو كه كه ی كه له شیوه ی گوئیژیکی هیندی
ده چوو. به دهستی دووه میشی یاری به سمیله بادرا وه كه ی
ده كات.

سعوود گوتی:

- قاسم، تو خه لکی ئەم ناوچه یه ی، ریگه كه باش
شاره زای، زور لیما ن دوور مه كه وه، ئیمه ریگه ی گه پانه وه
شاره زانین.

به رله وه ی قسه كه ی ته واو بكات، قاسم هه ستایه سه ریچ و

بىن ئەۋەى يەك وشەش بلى، لىيان دوور كەۋتەۋە.

رەحمان بە بىزارى و قىزلىيۈنەۋەى گوتى:

- با پەلە بکەين، وا دياره هيچ بايه خيکمان پىن نادات.

سعوود بە ھەناسەدانەۋە گوتى:

- خۆ لە بنەرەتدا ئەو لە پىناۋى ئىمەدا نەماۋەتەۋە.

بە ھەموو توانايانەۋە دۋاى كەۋتن، نەبادا ونى بکەن، كەچى سەرلەنۈى لىيان ون بوۋەۋە. كاتىكىش سەرلەنۈى دۋزىيانەۋە، رەحمان بە چپەۋە بۆ ئەۋەى ھەست و ژىى ھەستى پىاۋەتى جووتيارانەى بىزوئىت، گوتى:

- تىكايە قاسم زۆر لىمان دوور مەكەۋە، ئىمە بىرىندارىن و بەۋ خىرايىھى تۆ ناتوانىن بە رىگەدا بىرۆين، تۆ دەزانى ئەم ناۋچە يە چەندە مەترسىدارە، لەۋانە يە لە ئەنجامى ئەو ھەموو بانگكردنەت بمانخاتە بۆسە يە كەۋە.

قاسم بە ساردى و بايەخنەدانەۋە گوتى:

- چىتان لى بکەم؟! بۆچى پەلە ناكەن؟!

رەحمان دەمودەست كەفوكولى توورپى سەرى كىرد و خۆى بۆ شەپكردن نامادە كىردبوو:

- ناينى بارمان گرانە! جگە لەۋە تۆ چى ھەلدە گىت؟! ئەۋەى تۆ ھەلتگرتوون، تەنھا چەك و تاخمە كەى خۆتە.

قاسمىش بە ساردوسپى و بە مىنگەمىنگەۋە:

- مىن ناتوانم هيچ ھەلبىگرم.

رەحمان بە توورپىيەۋە گوتى:

- به جهه نهم، خو ده لئی من ناتوانم! گوی بگره، واز لهم هیچو پووچی بهینه، چه که کهت بده سعود هه لیگریت و عه فارۆفه کهی لئی وهر بگره.

به زمانی دایکی گوتی:

- سویندتان بۆ ده خۆم من شه کهت و ماندووم و ناتوانم.

په حمان به توورپیه وه هاواری کرد:

- کهواته ون به له بهر چاومان، نه گهر له بهرده ممددا بتیینم نه و گویزه هیندییهت به یه که گولله ده ته قینمه وه.

نهمه ی گوت و نامازه ی بۆ که لله سه ری بچووکی قاسم ده کرد. به سه رنجیکی شه پانگیزانه وه ته ماشای کرد و له شویتی خۆیدا وشک بوو، بی نه وه ی یه که وشه بلیت، سعودیش که وته پراکیشانی په حمان، که له وپه ری توورپیه ویدا بوو.

- وازی لئی بیینه. خو نه وه عه قلییه ته پۆخله ی تازه نییه؟ نه وه شایانی نه وه نییه میشکی خۆتی پتوه سه رقالب که ییتا

- ئاخیر نه و ناژه له ههر به جاریک ده هری کردم، خو نه گهر جاریکی تر له بهرده می خۆمدا بیینمه وه له توبه تی ده کهم.

به هه مان شیوازی پشوو ده ستیان به رۆیشتن کرده وه. هه ندیک جار پیکه وه ده بوون و هه ندیک جاری دیکه ش له یه کتر جیا ده بوونه وه و داده بران. نه وه تانی ئیستا نه وان له ناوه پراستی شویتیکی کراوه و له بهرده م په بایه و مۆلگه کانی دوژمندا کۆ بوونه ته وه. شویتیک نه دار و دره خت و نه تاشه به ردیکیش، ههر جووله یه کیان به ئاسانی ئاشکرا ده بییت. نه و لئیزبوونه وه خیرایه ته واوی هیزی جهسته ی بردبوون، هه تا سعود که یشتبووه حاله تیک مروّف به زه یی پتدا ده هاته وه.

به دهنگینکی نووسا و په له قازوه ووه خوی به زه ویدا دا:
- بهك ههنگاوی دیکه بهم باره گرانه ووه توانای پرتکردنم
نه ماوه.

په حمان به چه و هه ناسه برکتیوه:

- سعود نرخی دانیشن و مانه ووه مان لیره زور له سهه
ده که ویت، ها... ناوچه که به ته وای له ژیر چاودیری په بایه و
مؤلگه کانی دوژمندان، بهرگه بگره هه تا له ناوچه به دوور
ده که وینه ووه.

سعود به وپه پری ناو میډیه ووه:

- ناتوانم... برؤ به جیم بیتله... وای چ نازاریکی
توانا پرووکتینه... په حمان خه ریکه ده بوریمه ووه... کؤتایمه و له ناو
ده چم، هیچ چاره بهك نیه... ده بوریمه ووه.
"ناخ، چی بکه م؟! هیزی له بهر براوه"، په حمان له بهر خوی ووه
وای گوت.

ناچار بوو جاریکی دیکه دا وای یارمه تی له قاسم بکاته ووه،
که له نزیکیه ووه دانیشن بوو، به دهنگ و ناوازیکی ناشتیانه ووه
گوتی:

- برام ده وهره یارمه تی سعود بده بن و له شویته
دووری بخه یینه ووه، بهرله ووهی بیوریته ووه و ناگای له خوی
نه میتیت، دهی ده وهره یارمه تیم ده.

قاسم هه مان قسه کانی پیشووتری دووباره کرده ووه:

- به خوا زور ماندووم و ناتوانم.

گومان له ووه دا نیسه وه لامیکي لهم جوړه و هه تا له

هه لومهرچيكي ناساييشدا، گر كاتيك له دهرروني مروڤدا ده ته قينته وه، راسه جو تيار دواكه وتوو، به لام نازابه تيه كه ي و پياوه تي و چاو تيريه كه ي و باشيه كه ي به سهر دواكه وتنه كه يدا زاله و ده بيته چوارچيوه به كي جوان و وينه قيزه ونه كه ي شي ده شارپته وه. وه لئ نه گهر نه و چوارچيوه به لا به ين و لئ ي دابمالين، ئه رئ ده بئ چي لئ بمينته وه؟! به لكوو با دوور ترش له مه پرؤين؛ حاله ته كه ههر په سهند ناكريت نه گهر ته نها هه مان وينه قيزه ون بمينته وه. ته نها مه گهر ترس جيگه ي نازابه تي و قرچؤ كي جيگه ي چاو تيريه كه ي و رق و كينه كه ي جيگه ي خؤشه ويستي بگرپته وه "تؤ سه يري ئه م وه سفه بكه" وينه به كه له قيزه ونيدا نه تير ده بيت و نه پرش، به لكوو چوارچيوه به كي قيزه ونتر ي وه رگرتوو، كه واته ئستا ده بيته چي؟! ئئ خؤ له وه قيزه ونتر ناييت... راسه نه و دواكه وتوويه ته نها خودي كه سه كه له ئه ستوي ناكريت، به لكوو به ره مه ي حاله تيكي ديار بگراوه، وه لئ خؤ په رستي و ترسؤ كي هه رگيز ناييت به ره مه ي حاله تيكي ديار بگراو بيت.

دواي ئه وه ي په حمان له به ده سته ئاني يارمه تي، له و جووتبارهي روخسار و چوارچيوه به كي جواني نيه، بؤ ئه وه ي ده مارگيري بكات گوتي:

- برؤ هه ي ترسؤك خؤت رزگار كه. باش بزانه تؤ جووتباريكي دواكه وتوو و نامه رديت.

باشان بيده نكيه ك بالي به سه رداكيشان، ته نها له ناو سه ري په حمان نه بيت، چونكه جه نكيكي ترسناك له ناو ميشكيدا له پيكداداندا بو: "ده ي كورپ هيچو پوچ قسه بكه! ههر شتيك بلئ! ليمگه رئ با زياتر ميشكم له ده ست بده م، نه و كاته سنوورنك، تؤ بلئ كؤتايه ك بؤ ژيانت داده نيم و ناسووده ده بم!"

ھر له بیر کردنه وهی خۆیدا بوو، دیسانه وه له گهل خۆیدا گوتی:
 "یان له وانیه ده یه وی لئی بیورم! به لام بۆچی؟! ئەم بهرە لایه بیر
 له چی ده کاته وه؟! بۆچی وه لامی ئەو زماندریژییه ی من
 ناداته وه؟! ئەو جووتیاره و جووتیاریش هەرگیز پازی ناییت
 جیتیوی پئی بدریت، یان به ترستۆک ناوزه د بکریت و
 سووکایه تی پئی بکریت. ئەم بهد فەرە بۆچی بیده نگه؟! تۆ بلئی
 بزانیست وه لامدانه وهی زیاتر ده مورووژییت و به ئاگام
 ده هیئتته وه، یان چاوه پروانی ئەوه یه ئارام و خاو بمه وه، یان
 بیورم! ئاخ له وانیه بیر له هه رزانفرۆشیمان بکاته وه. چۆن ئەوهم
 پشتگۆی خست که له مێشکیدا ده خو لیتته وه؟ له نیوان ئەمه و
 خیا نه تدا پارچه چه کیک، یان چهن دیناریک هه یه. دوور نیه
 شه ریک بخولقییت و قوربانیه کانی ئیمه بین و ئەویش
 ده سته که وه ته کانمان بشاریتته وه و وهک به رزه کی بانان بۆی
 ده ربجیت، چونکه ئەو زۆر به ئاسانی ده توانی له م ناوچه یه دا دزه
 بکات و خۆی ده رباز بکات، له بهر ئەوهی بست به بستی
 شاره زایه، سبه نیشت ده بیته پاله وانیک و ئەوه یان بۆ ده گپیتته وه که
 چۆن مۆلگه کانی دوژمن لئاندا ین و ئیمه چۆن کوژراین و
 ئەویش دوا ی بهرگریه کی قاره مانانه توانی خۆی ده رباز بکات.
 به لئ، ئەمه یه مه به سستی سه ره کی. ناییت چاوی خۆمی لئ دابخه م
 و بئ ئاگا بم، به لکوو هه تا نابن پشتیشی لئ بکه م، هه ر ده بیست
 به ره و پرووی بوه ستم، تا کوو بهرگه ی ئەو خه ونه نه فره تییه ی بگرم
 و به سه ریشیدا زال بم... به لام ئەی بۆچی ئیستا نامانکوژیست؟! خۆ
 له وانیه بیر له وهش کردیتته وه، به لام ده رفه تی ئەوه ی بۆ
 نه ره خساییت که بتوانیت ئەو کاره بکات و ئەو چه کانهش
 بشاریتته وه که ئاره زووی دزینیان ده کات، چونکه ره بایه و
 مۆلگه کانی دوژمن له دهنگی ئەو گوللانه ئاگادار ده بنه وه که به
 دهستی ئەم جووتیاره دواکه وتوو ده لئ ههردوو کمان داده بیژیست

و خۆبشى ھېچ كاتى بەدەستەوہ نامېئىت بۇ خۆدەرباز كردنى. ھەر بە راستى گرىبەستىكى گەورەيە و بەشى دەولەمەندبوونى چەند سالىكى دەكات.

تۆبلىنى بىر لە كوشتنمان بكاتەوہ، بى ئەوہى ئاگاي لە مۆلگەكانى دوژمن بىت و بە ھەنديان وەربگرىت؟! ئەى بۆچى بە نىزەكەى لىمان نادات؟ ئەم رېنگەيە تواناي شاردنەوہى چەكەكانى بۇ مەيسەر دەكات و دواترىش وا بە باش بزائىت كە دەستپېژىكى گوللە لە سىنگمان بەتال بكات و ھەمووانىش ھەلخەلەتېئىت كە ئىمە ھەردووكمان بە گوللەى زۆرى مۆلگەكانى دوژمن پىكراوين و شەھىد بووين. خۆ لەوانەيە ئەمەشى بە مېشكدا ھاتىت، بەلام لە ترسى ئەوہى نەبادا لەگەل يەكەم نىزەلېلدانى بە ئاگا بىن و لىي بىنە دەست، يان بە ئازار و ژانى نىزەكە و ھاوارى ئىمە مۆلگەكان بە ئاگا بىن و بورووژىن، بەمەش ھەموو شىتىكى لەدەست دەچىت و ئەم پىلانەيشى لەوہى پىشوو ترى جياواز نىيە، ھەروەھا لەوانەيە شىكردنەوہى قووليشى كرديت و گەيشتېتە ئەگەرىكى دىكە، ئەگەر بە نىزە بمانكوژىت، لەوانەيە بە ھۆى ئەو شەكەتى و ماندوو بوونەمانەوہ، ھەتا فرىاي ھاوار و نالەيە كىش نەكەوين، بەلام لەوانەيە پەى بەوہ بردىت كە سبەينى راستىيەكان ئاشكرا دەبن و جووتيارەكان دەلېن رېم دوو تەرمى دۆزىوہتەوہ بە نىزە كوژراون و بە گوللەش جەستەيان دايتىزاوہ، چ گوللەيەكە، ئەوہ گرىنگ نىيە! لەوانەيە بلىن گوللەى مۆلگەكانى دوژمنە، وەلى ئەى چى لە برىنى نىزەكان دەكات، ئەى ئەوانە چۆن گەبىشتە جەستەيان؟ ئاي قاسم لەوانەيە ھەموو بابەتەكەت ھەلگىر و وەرگىر كرديت، ناتەوئى جىپەنجەى گلاوت لەسەر كوشتن و غەدرلېكردنمان دابىت، ھېچ گومانى تىدا نىيە چ

ئەھرىمەنىكى نەگىسىت؟ بەلى ئەو پراستىيە كەيە، ھەموو ھەلسو كەوتە كانى نىشانەي ئەو، سەرنجە كانى، ھەنگاۋە كانى، نەگىسىيە كەي، گرتى چە كەي... چەتە گەرىيە كەي بەرانبەر كوژراۋە كانى دوژمن و ئەمدىو و ئەودىو كردىيان و پشكىن و گەرانى گىرفانە كانيان. ئەي خوايە ھەموو شىك تايىدا ئاماژەن بۇ ئەو! قاسم مەھالە بەئىلم دەستت بمانگاتى. ئەو سەرنجانەي ماومە ھەمووى دە كەمە چاۋدىرىي تۇ. شەۋىكە و ھەرچۆنىك بىت لە گەل تۇدا بەسەرى دەبەم و ھەر چۆنىكىش پىك بکەۋىت وا دە كەم، دە تۇ گەمژەيەك بنوئە و ھەر جوۋلەيەك بکە، دەينى چۆن جەستە و سەرە پوۋتە بچوۋكە كەت دە كەمە سەرەند و بىزىنگ!

بىر كەردنەۋەي پەرحمان واى لى كەرد، بىدەنگىيە كى قوۋل بالى بەسەردا بكىشىت، ھەتا مىشكىشى لە ھەموو خەيالىك بەتال بوۋە. بە چاۋى پراۋچىانەۋە كەوتە سەرنجدانى قاسم، ھىندەي نەخاياند لە دەروونى خۇيدا گوتى: "زىانى خۇم ويران دە كەم، ئە گەر لەم بىر كەردنەۋەيە بەردەۋام بىم. چەند خۇشە مىشكى مرقۇف ئارام و ئاسوۋدە و ھىمىن بىت. ئەم بىر كەردنەۋەيە تواناى بەھەدەردانى ھىزى كەرىكى گەۋرەي ھەيە، بە مەرجىك كەرەكە لەو بىر كەردنەۋە نەپراۋەيە بەردەۋام بىت. من چىم تاكوو لەم دونىايەدا تواناى زۇرانبازىم لە گەل ھەموو شىكدا ھەيىت؟! ئايا زۇرانبازى لە گەل بىر كەردنەۋە كانمدا بکەم؟ يان دېندەيى و سەرشىتى ئەم زىانە سووك و بىيەھايە؟ يان چى دەربارەي ئەو خەلك و كات و ماندوئىتى و بىخەۋى و برسىتىيە؟ پىم وايە تەنھا كات جەنگە كە دەباتەۋە و مەملانىكە كۆتايى پى دەھىتىت، خولە كە كان بە گۆرەپانە كەدا دەخولتەۋە، تاكوو بگەنە ھىلى كۆتايى. منىش سەرم لە خولانەۋەيە كى بەردەۋامدايە و نازانم لە

چ خولانەو ەبە كەيشدا دە گاتە ەئەلى كۆتايى. لەوانە بە ئەمشەو كۆتايىم بى. بەلى ئەمشەو... كەواتە ئەو ەكاتە كات... تەنھا كاتە گەر ەو ەكە دەباتەو. گومان لەو ەدا نىبە كە ئىستا ەئىزىك لە جاشە كان خۆيان بۆ دانانى بۆسە يەك ئامادە دە كەن، چونكە ئەم زەوييانە "قەدەغە كراون"، ەيچ كە سىك پىيان لى دانائىت، تەنھا سەرباز و جاشە كان نەبى، بۆيە رۆزىم بە چەند خولە كىك دە تەوانى ئابلۆقەى ەەر خالىك بەدات كە مەبەستى بىت و بىەو بىت".

- ئەو ە چىبە؟ گۆيت لە دەنگى بالندە كە يە؟ سعوود گۆي بگرە... گۆي بگرە... گۆي بگرە!

رەحمان شانى سعوودى بە توندى رادەتە كاند و واى پى دە گوت.

سعوود ەناسە يە كى ەل كىشا و بە شلەزاويبەو ە پرسى:

- چى؟! رەحمان ئەو ە چىت گوت؟!
- بالندە بالندە. گۆيت لە دەنگى بالندە بوو؟!
- چ بالندە يەك؟!
- لەسەر ئەو لوتكە يەى سەر ەو ەمانە. ئەھا گۆي بگرە، رىك لەسەر ەو ەمانە. گۆيت لى بوو؟!
- ئەم بالندە يە لەم وەر زەدا نا يەتە ناوچە كە و تەنھا لە رۆزىشدا دەردە كەو بىت. مام كاكىل جارنىكيان واى گوت، كاتىك بۆ راپو دەرچوو بىن، فىرى لاساي كەردنەو ەى دەنگە كەيشى كەردىن بە فووكەردنە نىوان ەردوو مستمان بە نووشتاو ەبى.
- مەبەستت چىبە؟!
- مەبەستم ئەو ە بەبىن ئاگادار بىن و پاشە كشى بكە بىن.

- ڀٽ وايه ٿو دهنگه؟

- به ٺي، لهوانه به ٺاماره ڀٽ، ڀٽم وايه ٿو به ٻوسه به.

قاسم لٽيان نزيڪ كهوتهوه و به هه موو ههسته کاني گوٺي
لٽي گرتبوون، پاشان به تهواوي دلنيا بوون، کاتيڪ گوٺيان له
دهنگه دهنگيڪي نزم بوو، قاسم ٿو هه ويشي خسته سهر: كه گوايه
گوٺي له شڪاني دهنگي گه لا وشكه کاني ژير پٺي به کيڪيان
بووه.

ره حمان به ٺاگايي و چرپه وه گوٺي:

- گوٺي بگرن، ده ڀي هه ر ٺيستا پاشه کشي بکهين، چونکه
ٺه گهر ههست به بوونمان بکهن، لهوانه به به هه لداني گولله به کي
روونا ککه ره وه شاخه كه بکه نه چراخان.

له ژير پاله پهستو و کاريگه ري ٿو بيرؤکانه هه موو
ههسته وه ره کانيان به به کجار به ٺاگا هاتن و ههستيان به هتريڪي
گه وه کرد كه لهو کاته دا هه رگيز هه تا خه ونيشيان به بووني هه
نه بينبوو.

له ٺاڪاو شاخه كه به مووشه کي ٺاڀ پي جي زرينگايه وه،
ٻويه سهوود پٺي گوٺن:

- لٽره دابنشن و هيچ جووله به كه نه کهن، نه بادا ههست به
بوونمان بکهن و ٺاشڪرا بين.

ره حمان گه رايه وه و به چه وه ههستي به خوڻشي و
لووتبه رزي ده کرد:

- سهوود ڀٽم نه گوٺي، ڀٽم نه گوٺي؟ ههستکردنم به
دهنگي بالنده كه له خوڙا نه بوو.

پاشان وریا بوووه و له گهل خویدا گوتی: "بهلام کڼ ده لڼ
 نهو ههسته راستگوڼیه، له وانه یه نهوهی پرووی دا پڼککهوت بیت!
 بههه رحال، پووچی بیرۆکه کانم هه موو ئاره زووه خوړسکه کانی
 به ناگا هیناین، تا کوو پیشبر کڼ له گهل نه م پوژگار
 نه فره تلپکراوه دا بکه ین، که له وانه یه سه ریثسه و ماندووبوونیکي
 وامان بو بهیئت هه ر له خه یالدا نه بوویت."

ماوه یه کی درپژ لهو پیشبر کڼیه به رده وام بوون و به دواي
 بازدانه کانی قاسم که وتبوون، بچ نهوهی بزانه نهو سه رلیشیاوه
 شپتۆکه یه بو کویتان ده بات. پاشان گه یشته لڼواری به سستیکی
 گه وره که شوپته واری پوو باریکی وشکی پر له تاویره به ردی
 گه وره بوو، سیلاوه وه رزیه کان به درپژای پوژگار بهو به سته دا
 شه پۆلیان داوه و هونه رمه ندانه په یکه ری قه بهی وای لڼ دروست
 کردوون، مرؤف پینان سه رسام ده بیت، پڼک له پیاوی زل و
 زه به للاحی ناوقه د باریکی ژنانه ده چن. دواي نزیکه ی
 کاتژمیریک و زیاتریش، کازبوهی به یان هه لات و نهو
 نه شکه وته ی له ده روازه ی نهو گونده دایه که دویتن شه و لڼی
 کۆ بوونه وه به دی کرد، ده رگای نه شکه وته که پڼک له ده می
 پیره پیاویکی به سالاجوو ده چوو، که باویشک بدات و هپچ
 ددانیکیشی تیدا نه مابیت.

به‌شى شه‌شەم

بەرلەۋەي دەستەكەي مام كاكيل بگاتە شاخە سەختەكەي
 ھەسارۆست، سوپا و جاشىكى زۆر ئابلۇقەي مۆلگە
 نازادكراۋەكە و شاخەكانى دەۋرۋوبەريان دا، پىزە زىپۆشكىكى
 زۆرئىش لەسەر ئەو پىنگە سەربازىيە سەرەككەي كە ئەو ناۋچە
 قەدەغەكراۋە بە شارە نىزىكە كان دەبەستىتەۋە پەرشوبلاۋ
 بوونەتەۋە.

بە ۋىرپايەكى زۆرەۋە چوونە ناۋ پەبایەكەۋە، لە ترسى
 ئەۋەي نەبادا دەستە ياخىيەكە شوپىيى ۋايان مېنپىژ كىرەيت بە
 ئەقلى كەسدا نەبەت. كارىگەرىي چالاككە بە ھەموو
 شوپىيىكەۋە دىيار بوو. تەرمى كوژراۋە كان لىرە و لەۋى
 كەۋتېۋون. سەر كىرە سەربازىيە كان پەبەنەدىيان بە
 دەزگاكانىانەۋە دە كىرە و بە نىگەرانى و دلەپراۋكىتەۋە چاۋەپوانى
 فەرمانيان دە كىرە. مۆلگە و پەبایەكانى دىكەي سەر لوتكە كان
 لەۋەپى ئامادەباشىدا بوون. فەرماندەكانىشان بوۋبۇنە نىچىرى
 لەناۋچوون و ھەترەشان چوۋبوو. نەخاسمە كاتىك ئەندامانى
 ھەۋالگىرى سەربازى پەلامارىيان دان و ئەفسەرەكانىيان بۇ
 شوپىيىكى نادىيار راپىچ كىرە. جاشەكانىش تەرمەكەي ئادەمىيان
 دۆزىيەۋە و ھىتايانەۋە نىزىكى بارە گا سەرەككەي سەربازگەكە.

نىزىكەي كاتۇمىر دەي بەيانى پىزە ئۆتۆمىيلىكى سەربازى و
 زىپۆشەكان ئامادە كىرە و بەرەۋ لاي نىزىكىترىن شار ھەنگاۋيان
 ھەلەتسا. لەۋى ھەردوو پىي ئادەمىيان بە بەت بەستەۋە و بە

تۆتۆمبیلله سهربازیه کانیان به سهر زه ویدا رایانده کیشا و زهوی و شاخ و دۆله کان له ژیر جهستهی زامدار و پروشاویدا کرپوشیان ده برد و دست له سهر سینگ بۆی راهه ستابوون، ناخر ئادهم بۆ نازادیی ئهم دهشت و شاخ و دۆلانه پرووی له شاخ کردووه، که چی ئیستا وا تهرمه کهی به و جۆره سووکایه تی پی ده کریت. خه لکی هاتبوونه سهر شه قامه کان تا کوو ئه و دیمه نه بیسن. سهربازه کان به بلند گۆ داوایان له هه مووان ده کرد له گۆرپه پانی شار کۆ بیسه وه. ئیدی منگه منگ و پرته و بیۆله ی خه لکیش له ترسان کپ و بیده نگتر بووه وه و له ترسان ده نگیان کر و نرمتر ده کرد و به چه له گه ل یه کتری ده دوان.

پیره ژیتکی له رولاواز ریک ده ئیی مؤمیاکراوه هه لی دایه و گوتی:

- نه وانه چ مرۆفگه لیکن، هه تا له مردنیشاندا خه لکی نیگه ران و دوودل ده کهن.

گۆجیکیش له به رخۆیه وه:

- هه تا دوا ی مردنیش له چنگی ئه مانه ده ربا زبوونمان نییه.

یه کینکی دیکه ش ده ئیت:

- خوا به زه بی پیماندا بیتته وه.

پیره ژنه که به ده نگیتکی که میك له چه به رزتره وه، که وته سینگکوتین و واوه یلا:

- خوا تۆله له سته مکار بکاته وه، من نه وه یه ک و کورپکم له شاخه.

پیاوه پیره که ی ته نیشتی گرتی و به توندی شانی راهه شاندا، وه ک نه وه ی له خه وی بیهۆشی به ناگای به ئیتته وه.

به بۆله بۆل و نارېه زابه تيهوه ږووبه ږوو پټی گوت:

- بڼدهنگ به هه ی گه مژه، ده ته وئ پټست دامالن؟

فرمیسکه کانی چاوی به جوگه له ی چرچولو چیه کانی
قه دپالی گونا و چه ناگه یدا شوږ بوونه وه، نه و ږوخساره ی
نه هامه تی و تالی و مهرگه ساته کانی ژیان هزار و یه ک هیل و
که ندوله ندی جزواو جوړیان له ږوخساریدا نه خشاندبوو،
تابلویه کی میژووی پر له نه هامه تی نمایش ده کرد، به چه وه
گوتی:

- ته مهنمان به خهم و ناسوره وه به هدهر دا. هیچ شتیکم
نیه لئی بترسیم، ناینی چیان له شار کردوه؟ جگه له پیر و
هه تیو و برسی به ولاره که سی دیکه ی تیدا ناینیت!

ساتیک بڼدهنگ بوو، سهرله نوئ دابه وه ږمه ی گریان و
له به رخویه وه گوتی:

- نه گهر شه ږ چه په لووشیان نه کات، چیاکان هه لیان
ده لووشیت و له نه شکوت و دۆله کاندان ون ده بن، یان له
ژیرزه مینی به ندیخانه کاندان ده یانینیه وه و جوړه ها نه شکه
دو چیرن، مهرگ به تاوات ده خوازن... وای له م به لایه وای!

پیاوه پیره که نارامی لئ ږابوو، له به رخویه وه:

- پیم گوتی بڼدهنگ به. وای چ پیره ژنیکه سهرشیت و
زوربلتی. نه گهر به رده وام بیت، نه وان واز له تهرمه که دینن و
هه موومان له جیاتی نه و به دوا ی ئو تومبیله کانپاندا ږاده کیشن.

پیره ژنه که به لاساریه کی مندالانه و به ږرته و بۆله وه:

- ده با بیکه ن، بۆ ئیمه له م گه نجه سته ملیکراوه چاکتر و
زیاترین؟!

پیاوه که پرووی گرز بوو، به خیرایی لینی دوورکه و ته ووه و له بهر خویه ووه ده یگوت: "ته مه چ به لایه که...! چ ژینکی گه وچ و کالقامه، وا ده زانیت به زمانی توانای شکاندنی به ردی هه یه و به قسه کانیشی گورگی برسیش ده توقینیت!"

له گورپه پانی شاره که دا چهند ستوونیک له زه ویدا دا کوترابوون. ته نها دوای چهند چرکه ساتیک نه فسه ری مۆلگه و ره بایه کانی دیکه یان به ده سته سترای هینا، نه وهنده شیوابوون، ههن دیکیان نه یاننده زانی له ده ورو به ریان چی پروو ده دات. دویتیکه خاوه ن گیان و ژیانی خویان بوون و نازیان به سهر سهر باز و نه وانه ی خوار خویانه ووه ده کرد، وه لی ئیستا نه و نازوفیزه یان لی ده سته ینه ووه، به و جوره له ناکا، به هه موو ساده یه که وه! نه و نه فسه رانه یاسای ژیانان له یاد چوو. "بۆ نه وه ی بژیت ده بی بکوژیت، جا ههر که سیک بیت". کوشتن و ههر کوشتن و ههر کوشتن!

ئینجا فرمانده ی هیزه که هاواری به سهر جه ماوهره که دا کرد و هه ره شه ی نه وه ی لی کردن ههر که سیک له پروو به پروو بوونه وه ی یاخبووه کان و تیکده ره کان که مته رخه می بکات، وه که نه مانه ی لی دیت! ژماره یه که سهر باز لووله ی چه که کانان ئاراسته ی نه فسه ره که مته رخه مه کان کرد، ههر چهند ساتیک کی که م و هیچی تر، ده سترپژی گولله له هه موو لایه که وه سهر و سینگ و ته وای جه سته یانی دایژا، خه لکیش بۆ نه و دیمه نه خویتاوییه به ناچاری چه پله یان لی ده دا و تارمایی مه رگیان له خویان دوور ده خسته وه. مرۆف له م په له زه ویه دا شتیک شک نابات، جگه له وه ی در و جانه وهر و پیاو کوژ بیت، بۆ نه وه ی بژیت، ده بی بکوژیت، ههر به راستی ته مه پۆشنیری و هوشیاری مه رگه، که ده زگای توفاندن و خوین بلاوی

ده کاتهوه و پهواجی پښ ددهات، هر بوونهوه ریکیش لیره، له بهک کاتدا دهیته قوربانی و جهللادیش.

نهم پروداوانه وا له شاخهکاندا ته شنه یان کرد، وهک گرسه ندنی ناگر له کا. دهسته که ی روست پیشینی نهوه یان ده کرد که ده سلات په رچه کردار و وه لامیکی توله سندنه وهی خیرا و توندی ده بیت، بویه ته وای ناگایی خو یان و هر گرتبوو. وه لنی بؤ ماوهی دوو رۆژ هیچ به کیک له و پیشینیانه پرویان نه دا.

سه رۆک خیل و پیاوماقوولانی گونده کان و جووتیارانی به سالاجوو، ده ستیان به سهردانیکردنی باره گای دهسته که کرد. پیرۆزبا ییان له پیشمه رگه کان ده کرد به هوی سهرکه وتیان له چالاکیه که، به جۆرک قسه و باس له گونده کان زور و بلاو بووبونه وه، هه تا جووتیاران، هه رچهنده نه وه شتیکی سرووشتی و باویشه، که زیده رۆیان له گیرانه وهی شه رکه و چالاکیه که دا ده کرد و له میشک و خه یالی خو یاندا چهن دین شتی دیکه یان بؤ زیاد ده کرد و ده خسته سهر. نه مه وای له خودی نه و پیشمه رگانه ش کردبوو که له چالاکیه که دا به شدار بوون، له کاتی بیستی نه و زیده رۆیه له گیرانه وهی پروداوه کان و دروستکردنی سهر بوردهی سه یروسه مه ره ده مه به شه بیانگریت و تووشی سهر سوپمان بین و له گهل به کتری شروقهی راستی و دروستی نه و قسانه بکن، تا حال ده گه یشته نه وهی باوه ر به هندیک له و زیده رۆیانه بکن که خه لکی گونده کان بؤ نه وانیان هه لده به ستا.

پیره کاکیل به سهری به رز و شکوه دانیشتبوو، جووتیاران ریز له کهس ناگرن، تنها نه وانه ی زور نازا و بویر نه بن. نه و باش ده یزانی چۆن مامه له یان له گهلدا ده کات و متمانه یان به ده ست ده هیئت. هه میسه به نهی و له گهل خویدا ده یگوت:

"دەبىي بەھىترىنيان بىن، بۇ ئەۋەي پېيان لەسەر شانمان دادەنەنن."

ژوورە كە وىپراي گەۋرەيى، كەچى تەنھا پەنجەرەيە كى بچووكى ھەبوو، تىشكى ئەو خۆرەي لەو پەنجەرە بچووكەۋە دزەي دە كرده ناو ژوورە كە، بەشى رەۋاندنەۋەي تاريكايى نەدە كەرد، ھەتا دووان لەۋانەي لەو گۆشەيەي لە گەل پەنجەرە كەدا دريژ بوۋەتەۋە دانىشتوون، ھىچ ديار نىن تەنھا تارمايە كانيان نەيىت.

ناۋازەيى و سەروسەمەرەيى ئەم دانىشتنە لە تاموچىژى خۆي يېشەش نايىت، بۇ ئەو كەسەي سەرنجى دەداتى. يە كىك لە ميوانە كان گەمە لە گەل جالجالۇ كەيە كى بەدبەخت دە كات كە لە بنمىچە كەۋە بە تالە دەزوۋيە كەۋە خۆي شۆر كەردوۋەتە خوارەۋە و دەيەۋى دابەزىت، بى ئەۋەي ئەنجامى دابەزىنە كەي بۇ خوارەۋە بزائىت. ئەۋەش يە كىكى دىكەيە بە چەقۇ تىژە كەي سەرقالى نىنۇ كەردنى نىنۇ كە كانى پىيەتى، ئەو نىنۇ كەي دەيشىپىت، بە ھەر لايە كەدا بۆي برەخسىت توۋرى دەدات، ھەتا پارچەيە كيان كەۋتە ناو لەپى ئەۋەي لە تەنىشتىيەۋە دانىشتبوو. يە كىكى دىكەيان لە كىشى گرانى چە كىك لەۋانەي تر توۋشى شۆك بوۋە، گوللەيە كى بە پىچەۋانەۋە كەردۆتە ناو لوولە كەيەۋە بۇ ئەۋەي پىۋانەي تىرەي كونى لوولە كە بكات، لىرەۋەش ستايشىكى زۆرى بەر كەۋت لە سۆنگەي ئەۋەي ئەو دۆزىنەۋە تازەيەي بە ئامادەبوۋان نىشان دەدا و ساتمەي لە پىي ئەم و ئەۋيان دە كەرد، بەمەش زەۋىيە كە لە ژىر پىي ھەنگاۋە كانىدا دەھەژى و بنمىچە كەش لەبەر ھاتوھەراكانى شەپۇلى دەدا، لە شوپتە كەي خۇيدا يىدەنگ نەبوو، ھەتا ئەو كاتەي شىرنەمەنى و وردە خواردەنە كانى دىكەيان نەھىئا، ئىنجا دانىشت و

زەردەخەنە يەككى گەوجانەي يىكۆتابى و بىسنور پوخسارى داگرتبوو. پاشان بىدەنگىيەك بالى بەسەر ئامادەبوواندا كىشا و دەنگى هېچ نەدەهات، جگە لە دەنگى فېرى خواردەنەو يەك، ئەو كاتەي يەككى لەوانەي چىژى لە خواردەنەو يەي خۇشاو كە وەردەگرت، فېرىكى وای لە خۇشاو كە دا و دەنگىكى وای بە لىو كەنى دەر كەرد، خۇشى و خەندەي بەسەر ھەموواندا بەشانەو، تەنھا بەوئەندەشەو نەوئەستا، بەلكوو دەنگىك لە ژىر قورگىيەو دەرچوو، عوق، عوق، عوق، رېك وەك ئەو يەي بۇقى زىندوو قووت بدات و لە قورگىدا گىر بىت و بە بەردەوامى قورپەي بىت و ئامادە نەيىت بچىتە ناو گەدە يەو.

پاشان گەفتوگۆي ئامادەبووانى ناو ژوورە كە كەوتە شەپۇلدان، جارى وا ھەيە ژوورە كە ئەوئەندە بىدەنگ و كپ و كپ و خامۇشە، وەك ئەو يەي كەسى تىدا نەيىت، يەك وشەشت بەر گۆيچكان ناكەوئى، جارى واش ھەيە دەنگە كان وا بەرز دەبنەو، رېك دەلىي جەنگ و پىكدادانىكى گەورە لەناو ئەو ژوورەدا بەرپا بوو. بەلام كاتىك گەورەي خەلكە كە بەتابەتە قسان، ئىدى دەنگە كان نزم دەبوونەو، كاتىكىش ئەو بىدەنگ دەبوو، ئىدى لە ھەموو لايەكەو و شە و پستە و دەستەواژە كان لە زار دەھاتە دەرى و ژوورە كەيان پراوپر دە كەردەو، پستە و دەستەواژەي وا، ھېچ رايەلە و پەيوئەندىيە كيان بە يەكترىيەو نەيىت، بە كورتى گەرەلاوژەيە كە بۇ خۇي، ھەر يەكە و باراشى خۇي لى دەكەت، يەككى باسى ھىستەر و ئەوى تر گۆيىرە كەي و تا دەگاتە جاشك و سەگە كانىشان، سەرەداوى باسكىشان ھەر بە لاي داھات و دەستكەوتى ئەو سالە يانەو پەلى دەھاويشت، داوى ئەوئەش دەچوونەو سەر باسى ژنان و ژن و ژنخوازي و شىربايى و شايى و داوئەتى. ھەر كاتىكىش

ئەوھى لە كەللە و مېشكىياندا بوو بە تەواوى پوويان دە كرده سەر زەوى و بە گوپى يە كترىياندا دەدا، جارىكى تر دە گەپانەوھ سەر ستايش و پىداهەلگوتنى پىرە كاكىل. باسى تواناى خۆى و پىشمەرگە كان و ئازايەتى و جەربەزەيان دە كردن، دواى ئەوھى ئەوانيان بە كورپى شارى دانابوو، بەوھى تواناى ژيانى شاخيان نىيە، سەربارى ئەوھى خاوەن هەلسوكەوت و خوو و نەرىتى نامۆ و سەيرن.

ماوھى چەند رۆژىك پىي مېوان و پىرۆزبايىكەران لەو ژوورە نەپرا، هەتا دەتوانىن ئەو پىرۆزبايىانە وەكوو جۆرىك لە ئەرك و گوپرايەلى و پابەندبوون و وابەستەيش ئەژمار بکەين، بۆ ئەوانەى خودان ئازايەتى و جەربەزەين، هاوشىوھى پىرە كاكىل و هاورپىكانى. خو ئەگەر راستيمان بویت، ئەو پىشمەرگانە بارىكى قورسى سەرشانى گوندنشىنان بوون. چونكە واى دەخواست و وا پىويستى دە كرد كه لە پارووى دەمى منداڵە كانيان بەشداريان پى بکەن، بىن ئەوھى شتىكى بەسووديان لى بچنەوھ و دەست بکەویت، نەخاسمە رۆژىك لە رۆژان ئەو هىزانە نەيانتوانى گوندنشىنان لە ستم و دەستدرىژىيە كانى رۆژىم پيارىزن. چونكە كاتىك هىزە كانى رۆژىم پەلامارى ناوچەيەك لە ناوچە كانيان دەدا، بە هەر هۆيەكەوھ بووايە، ئەو دەستە پىشمەرگانە كه لە بنەرەتدا لە گەل يە كترى لە بارىكى دژوارى براكوژىدا بوون، بەرەو قوولايى چياكان پاشەكشىيان دە كرد و خۆيان دەشاردەوھ و گوندنشىنانيان بۆ چارەنووسى رەشى خۆيان بەجى دەهيشت. زۆرىيە بۆچوونە كان لە گەل ئەوھدا بوون كه ئەوان لەسەر حەقن. ئاخىر ئەوان بەو ژمارە كەمە پىشمەرگەيەوھ چۆن دەتوانن پووبەرپووى سەدان و هەندىك جارىش بگەرە هەزاران پىاوى دەسەلات بىنەوھ كه تىنووى خویتن و لە

ئاسمانىشەۋە فرۇكە و كۆپتەر پشتىگىرى و ھاۋكارىيان دەكات. ئەمە كارىككە لە تواناى ئەوان بەدەرە. گوندنشىنانىش باش ئەو بىدەسەلاتىيەى ئەوانىان درك پىن كىرەبوو. پىشمەرگە كانىش لاۋازىبى خۇيان پشتىگوى ئەدەخست و بەۋەش رازى بوون كە لە تواناىاندايە و ئەنجامىان داۋە. كەۋاتە ئەم دەستە چە كدارانە چارەنۋوسىكە و لە ناۋچەۋانى گوندنشىنان نۋوسراون و بىيانەۋى و نەيانەۋى ناچارن بەرگەيان بگرن، ئەگەرنا چاۋەرۋانى كارى خەرپىريان لى دەكەن، ئەگەر پىيان رازى نەبن و بەرگەى بارى گرانىان نەگرن. بەلكوو گەلى جاران، وىراى پىشۋازى و بەخىزىتەننى گەرمى جووتىارانىش لىيان، كەچى بەر خەرپىريان مامەلەيان دەكەۋتن و لە ناخى خۇياندا ئاۋاتى ئەۋەيان دەخواست كە ئەم دەستە چە كدارانە ھەر لە بنەچەدا نەبوونايە. جووتىاران فىرى ئەۋە بووبوون كە چۇن لايەنگىرى بەھىزىرتىيان بىكەن و خۇيان بدەنە پالىيان و خۇيان لە شەپى ئەۋانى تر پارىژن، ئەۋەتەننى ئەمانىش خۇيان داۋەتە پەناى مام كاكىل و دەستەكەى و جىنۋ بەۋانى تر دەدەن، نەخاسمە ئەۋانەى زىيانىان لى داۋن.

لە خانۋچكەيە كى بچۈك، جووتىارە بەسالچۈۋە كە دۋاى ئەۋەى خۋاردنى ئىۋارەى پىشكەش دەكردن، چاۋى بىۋەتە ھەر سى مېۋانەكەى، بىن ئەۋەى گوى بە چەكەكانىيان بدات، پاشان پرووى لە زۇپا دارىنەكە كىرد و بەۋەپىرەى تواناىەۋە فۋوى لەۋ پىشكۋو ژىلەمۇ خامۇشبوۋانەى ناۋى دەكرد، تاكوو سەرلەنۋى دايانگىرسىتتەۋە، بە جۇرىك فۋوى لى دەكردن، ۋەك ئەۋەى بزۋىتەرىكى ھەۋاى بە خۇيەۋە بەستىت، پاش كەمىك زۇپا دارىنەكە بە جۇرىك كەۋتە بىر كەپىك، دۇزەخى لەناۋدا بەرپاۋو، گىر و بلىسەكان بە جۇشەۋە پارچەدارەكانىيان ھەلدەلۋوشى، ۋەك

ئەوئى رۇخى شەيتان دابەزىيىتە ناو ئەو زۇپا كانزايىهە، هەندەى نەبرد، وە كوو دەندووكى كەوى لىن هات... سوور سوور، وات هەست دە كرد ئىستا نا ئىستا زۇپاي بەستە زمان لەبەر نىلەى ئاگرە كە و ئەو دۆزەخەى لەناويدا بەرىابووه دەتەقەتەوه، يان دەتوتتەوه.

سەرەتا بە دەنگىكى نزمەوه پرتەوبۆلەى بوو، وەك ئەوئى بەو خواردنەى پىشكەشى كردوون منەتيان بەسەردا بكات، لە گەرمەى يىدەنگى ئەواندا تا دەهات دەنگى بەرز و بەرزتر دەكردەوه، تا گەيشتە ئەوئى لە هاتوهاوار بچىت، نەخاسمە كاتىك قسان دەكات و دەكۆخىت و لە هەمان كاتىشدا تەفان پروو دەكاتە سەر زەوى، بە جنىودانەوه پىنى گوتن: "بە چاوى خۇتان بىنيان ئەو نامۆ و يىگانانە چىيان پىن كردىن؟ ئاخىر ئەوانە لە گەل ژيانى شاخدا پانەهاتوون، چونكە ئەوان وەكوو ئىوه لىرە لەدايك نەبوون. ئەوان لە كەسوكارىان دوورن و زۆربەشيان خاوەن جلوبەرگىكى باشى وەكوو ئىوه نىن. لەوئى زياتر هەتا نازانن جگەرەى كىش بىچنەوه و كىلاو و جەمەدانىە كىش بە سەريانەوه بىستەن! بەلكوو زۆر لەوئى زياتر بە پىوئى مىزى دەكەن! چەند سووكايەتيمان پىوئى كردن، بەلام تۆ تەماشاكە چىيان لە دەسەلات كرددووه؟! وەللا ئەمانە ماناى ترس نازانن و هەر كاتىك بىانەوى سەركىشى بە ژيانانەوه دەكەن و باكيان بە مردن نىيە."

باشان ئاوپرى لە هاوسەرەكەى دابەوه و ئامازەى كى بۆ كرد كە چايان بۆ تىن بكات، خۇيشى جگەرەكەى دەپىچايەوه و گوتى: "زۆرىان بەلاماندا گوزەرىان كرد، دواى ئەوئى بە قەدپالە كاندا هەلزانن و بە لوتكەى شاخە كاندا تىپەرىن، بۆ ماوهى چەندىن رۆژ بەناو زرىيانى تواناپروو كىنى سەهۆلەنداندا رىنگەيان

بهری، وهك ئەوهی سه‌دان سال بی له‌م ده‌فهره‌دا ژیا بن... من هه‌موو ژیا نی گه‌نجیم له‌م شاخ و دۆلانه به‌سه‌ر بر دووه، كه‌چی زاخی ئەوه ناكه‌م له‌ وه‌رزی زریان و كه‌پوه‌دا ئەو لوتكانه بیرم. تۆ بڕوانه ئەمانه ده‌بێ له‌ چ به‌گه‌ و قورپك بن و چی وای لێ كرد بن ئەم هه‌موو سه‌ر كیشیه بكه‌ن؟ به‌ راستی به‌هینز و شه‌كه‌تی و ماندویتی نازانن. به‌لام ئیوه هه‌یجیتان نیه، جگه‌ له‌ گه‌ران و خوولانه‌وه به‌ گونده‌كان و چاوبازنی له‌ گه‌ل كه‌چان... نزیکه‌ی بیست سالی ته‌واوه پارووی ده‌می منداله‌كانمان ده‌خۆن، كوا چیتان كرده‌وه؟! ئەی بۆچی چه‌كتان هه‌لگرتووه؟! ئەری و باشتر نیه چه‌كه‌كانتان فری بدن و له‌ كاری كشتوكال و شوانكاره‌یی یارمه‌تی كه‌سوكانتان بدن؟! "

هه‌ر سێ چه‌كداره‌كه‌ كه‌ له‌ ده‌سته‌كه‌ی مام جه‌مال بوون، چه‌په‌سان، كاتیک پیاوه به‌سال‌چووه‌كه‌ به‌ وشه‌ ره‌قه‌كانی به‌ر توانجی دان، كه‌ پشتر گوێیان له‌ شتی وا نه‌بووبوو، تا وایان لێ هات پارووه‌كه‌ی ده‌میان به‌ سستی و شه‌رمیكی ناشكراوه ئەملا و ئەولا پێ بكه‌ن، وهك ئەوه‌ی ئاره‌زووی خواردنیان نه‌ماییت و به‌ ناچاری و ته‌نها بۆ بێده‌نگكردنی گه‌ده‌ی به‌تالیا نان بخۆن. له‌وه‌ش خه‌راپتر ئەوه‌بوو توانای وه‌لامدانه‌وه، یان به‌لێن و هه‌ره‌شه‌شیان نه‌بوو، چونكه‌ ئەوان باش ده‌یانزانی كه‌ په‌نا ده‌باته‌ به‌ر كاکیل، یان له‌ راستیدا بۆ ئەو لیژنه‌یه‌ی كه‌ له‌ ناوچه‌كه‌دا مام كاکیل له‌ گه‌ل كۆمه‌له‌ چه‌كداره‌كانی دیکه‌دا پێکیان هه‌تیا بوو. ئەو لیژنه‌یه‌ی له‌ جیاتیی دادگا ئه‌گه‌ر جووتیاران دووچاری مامه‌له‌ی خه‌راپی چه‌كداران هه‌یز و كۆمه‌له‌ جیاوازه‌كان بوونایه‌ته‌وه په‌نایان بۆ ده‌برد و سكالای خۆیان لای تۆمار ده‌کرد. یاساش له‌ ناو لیژنه‌كه‌دا به‌هه‌یزه‌كه‌یان دایده‌پرشت. هه‌ردوو تایی ته‌رازووه‌كه‌یشی له‌ نێوان حه‌ق و ناحه‌قدا له‌ هه‌له‌ب‌زودابه‌زدا

بوو، هر گیز پښگه ی سه قامگیری نه ده زانی، تنها به هیزی پیره کاکیل و کومه له که ی نه بووایه.

چند پوژنیک به سهر چالاکیی ده سته سهر داگرتنی مؤلگه سهر بازیه که تیپه پیبوو. له به ره به یانی پوژی حه و ته م، که شو هه وا پیچه وانهی پوژنایی رابردوو ساردی کرد، و پرای نه وهی هیشتا تیشکی خور پروناکیی ده پژانده سهر شاخه شیداره کان، خو نه گهر هاتنی په له هه ورپکی پش و چلکن نه بووایه، که شو هه وا گهرم و خوش ده بوو. هه وره که به ته وه زه لیه وه به ناسماندا ده کشا، پیک له په له کانی نه میسای وردیله ده چوو، کاتیک نیچیره که ی هه لده لوو شیت. په له هه وره که ش پیک به و شپوه یه تیشکی خوره که ی کرد بووه نیچیر و هیدی هیدی نابلو و قه ی ده دا و له خویدا ونی ده کرد، تا حال گه یشته نه وهی تیشک و پروناکییه که ی قووت بدا، تیشکه که ش له هه ولی خورشاردنه وه دا بوو، گورزه ی تیشکی خوره که له ناو چربی هه وره که دا ته واو بوون و خوره خرپه که به لاوازی و بیهیزی ده رکوت. پاشان هینده ی نه خایاند چوه قولایی هه ناوییه وه.

ماموستا عومر گه رایه وه زووره که، دوی نه وهی کاتی پاسه وانیه یه ک کاتر میریه که ی ته واو بوو. هه ردوو دهستی به یه کتریدا ده سوو، گوتی:

- تا نیستاش که شه که سارده.

هؤبی که تازه هه ستا بووه سهر پچ گوتی:

- هیشتا زووه. هه ست به ناسووده یی و نارامیه کی زور ده که م، وه که نه وهی نه مرپو که پوژنیک خوش و قه شهنگ بیت، تنها هه سترکرنه و هیچی تر.

ماموستا عومر گوتی:

- ئارامى و ئاسوودەيى ھەستى تۆ شىتیکە و گۆرپانكارىيە كانى كەشۈھەۋاش شىتیکى تر. ئەو ھەورە پەشە نەفرەتتە پىش تۆزىك ھەموو ئاسمانى داپۆشى.

ھۆبى وىستى ئەو ھەسەلمىتت كە سەرچاۋەي خۆشى و ئاسوودەيە كەي باشبونى ئەو كەشەيە كە پىشىنى دە كات، گوتى:

- بايە كە رايدە مالىت و دەيات.

عومەر ۋە لامى دا يە ۋە:

- بايە كە كپ و خامۆشە.

يە كىكى دىكە يان گوتى:

- ھەر كە ھەلىكرد خۆرە كە لەزىر ھەورە كە دەردە كات و سەرلەنۆئ ھەلدەتتە ۋە.

سعوود كە مىك پىخەفە كەي لەسەر خۆي لادا و گوتى:

- چ بە يانىيە كى بەدبەختە كە لەسەر مشتومپى فەلسەفە بە ناگا بىن. ئافەرىن، ئەۋەي پەپكە خۆرە كەي ۋالى كىرد، ھەر ئەۋىش دەرىدە كاتەۋە و سەرلەنۆئ ھەلدەتتە ۋە ۋە فەركە كانىش دىتەۋە ۋە بارە گا كە مان بۆردومان دە كەنەۋە... ھىي ۋاز لە خۆر و ۋاز لە باۋبۆرانىش بىنن، لىنگەرپىن با تۆزىك بنووين.

كاتىكىش عومەر وىستى زۇپا كە ھەلبكات، فەرماندەي دەستە كە لە شوپى خۆيەۋە ھاۋارى كىرد:

- كورە عومەر چى دە كەيت؟ ھەزار جار گوتتومانە ھەلكردنى زۇپا بە بە يانىان قەدەغەيە، ئاخىر بە ھۆي دوۋكەلى زۇپا كەنەۋە فەركە كان شوپى بارە گا كە مان دەستىشان دە كەن.

دهی ههمووتان ههستن. خواردن نییه بۆ ههر کهسیک دوای کاتژمیڕ ههوت ههلبسیت. دهی زوو کهن، دهبی پهرتهی لئی بکهین.

په حمان هاواری کرد:

- تهها برینداره کان نهییت، وا بزانی منیش یه کیکم لهوان. لینگه پین با بنوین، چی تر بیزارمان مه کهن.

کاتیکی سهردهسته که په تووه کهی له سهه سعود لادا به پرته و بۆ له وه گوتی:

- تا ئیستاش که شوهه وا سارده. ناکرئ که میکی دیکهش چاوه پروان بیته؟ چهند په روشی ئه وهم بنووم و ههلبستم بی ئه وهی هیچ کهسیک ناگادارم بکاته وه.

- دهی، زوو کهن له دهه چووون له باره گـا و پهرتوو نه وه مان دوا که وتین. ته وه زه لی به سه. تهها ئازار بمیته وه، ئه و توانای پیکردنی نییه.

ئازار به پیکه نیکی گالته جارانه وه سهیری ده موچاوه خه والوو کهانی ده کرد و به چاودا گرتنه وه گوتی:

- ئای چهند شتیکی خوشه، مرؤف بریندار بیته، تاکوو به ئاره زووی خۆی بنویته. من زۆرم خه و دیت، وای خه و چهند خوشه.

هۆبی هاواری لئی ههستا:

- مادام شوینه که مه ترسیداره ئه ی بۆچی ئازار بمیته وه؟ پیم وایه ژیا نی من له ژیا نی ئه و به نرختر نییه، ئازار من له گه ل تۆدا ده میتمه وه.

سەردەستە كە گەپراپەووە و كەوتەووە هاندانی پێشمەرگەكان،
بۆ ئەوێ ژوورە كە چۆل بكەن، دەستی كردهووە پراكێشانی يەك
بە يەكی پێخەفی سەر ئەوانەى دووبارە خۆيان نابووە ناو
پێخەفە كانیان.

- دەى سعوود لاسارى مەكە، دەى هەستە.

- بەلام خۆ منیش بریندارم... مەلم دێشێ. لێم گەپێ با
كەمێك بنووم.

- دەى... دەى درێژە بە گالتهجاپیه كەت مەدە، دەى
رەحمان تۆش، هەستە تەووەزەلى بەسە. بەلام ئیبراهیم كە
پێكراو...

رەحمان قسەكەى پێ برى و گوتى:

- هەلدەستم... هەلدەستم. من دەزانم توانای
بیانووهیتانەووم نییە، لەبەر ئەوێ خەریكە دەلییت:
برینداریه كەى ئیبراهیم لەوێ تۆ زیاترە و دەبینى زوو هەستاو.
هەموو پۆژێك گوێم لەم ئاوازه دەیت، هەى نەفرەت لێ دا
ئىبراهیم.

لە شویتى خۆیدا بە ئازارەووە پرتەبووڵەى بوو. كاتێك
پاوهستا سەرئێشەیه كى لە ناكاو وەك ئەوانەى ناوہناوہ تووشى
دەبن داىگرت، بەلادا هات و خۆى بە لوولەى زۆپاكەدا كێشا،
كە بنمیچی ژوورەكەى دووبەدەر كردبوو، هیندەى نەمابوو
بكەوێت. لە گەل ئەو سووكە سەرئێشەیه دا، واى بە خەيالدا هات
لە خەرەندێكى بەرزەووە خۆى فرێ بداتە خوارەووە. دواتر پێش

ئەوئى بەر زەوى بکەوئت، ھەلئوئە کى گەورە ھەر لە ئاسمانرا بۆ
خۆى ھەلپفئىتت و بىيات. ھەر بە ئاسمانەوئە بەرەو بەرزايە کى
زۆر و سەرەوئى شاخە سەرکەشە کەى بىيات و لەوئى بە
چرئۆ کە کانى پارچە پارچەى بکات. کە چى ھئشتا ھەستى بە
بەختيارى دە کرد!

دکتۆرە کە شانى گرتبوو گوتى:

- ئەوئە چئتە؟! خەرىک بوو زۆپاکە لە بنەوئە ھەلئە کئىتت!

رەحمان بە بئزارى و لەژئىر لئوئەوئە گوتى:

- ھەست بە سەرەسوورئى دە کەم.

- ئەم سەرەسوورئى بە ھۆى چاوتەوئەىە. بەرپۆکەى قەدى
بکەوئە ھاوئى، وا نائىت، تۆ چەند رۆژئىکە نەتھئشتووئە رپووناکى
بەر بکەوئت.

- رپووناکى ئازارم دەدات.

- لەبەر ئەوئى لە گەل رپووناکى راتنەھئناوئە.

پاشان لەسەر زەوى دانئشت و بە ھەردوو دەستى توند
سەرى گرتبوو، تاکوو سەرئئشە کەى رپوئشت، ئئىنجا گوتى:

- بۆچى تواناى مرؤف لە بەرگە گرتنى ھەلئومەرچى
ئاساى ناتەقئتەوئە. من ناتوانم بئىر لەوئە بکەمەوئە کە چۆن ئەو
ھەموو ماوئە درئژەم لەو رپۆژە توانا رپووکئنەدا برى! کە چى ئئستا
ھەتا ناتوانم پئىخەفە کەم بەجئى بھئلم. بە راستى کارئىکى سەىرە!

دکتۆرە کە گوتى:

- ئەوہ کارپکی سرووشتیہ، چونکہ وزہیہ کی زور له جهسته ماندا پاشه كهوت ده كهین، له وانه یه چند هینده ی نه وه بی كه خومان ههستی پین ده كهین و ناشتوانین وا به ئاسانی په ی پین ببهین و بیدۆزینه وه، یان له وانه یه به و به شه كه مه ی كه له چالاکیه كانماندا به کاری ده هینین قایل و پازی بین، نه و وزه یه ی ده شمیتته وه ناته قیتته وه، ته نها له هه لومه رچی ئاساییدا نه ییت.

ره حمان قسه كه ی پین بری:

- من ئیستا له دۆخیکی ئاساییدام و هیچ وزه یه کی شاراه و پاشه كه وتكرام نیه، هه تا وزه یه کی زور ئاسایی و ساده ش.

دكتۆره كه گوتی:

- یه كجار واش نا.

ره حمان وه لامی دایه وه:

- كه واته نه ی چون؟!

دكتۆره كه به رافه كردنی بیرۆكه كه یه وه گوتی:

- تۆ به نمونه له هه لومه رچی ئاساییدا، توانای هه لگرتنی پارچه به ردینك نیه گرانیه كه ی شهست کیلو بیت، به لام نه گه را رپیک كهوت ماریکی گه وری ژه هراوی په لاماری دایت و رپنگه ی ده رابزونت لپ داخرا بوو، هیچ چه کیکیشیت پین نه بوو، خۆت ده بینسته وه بی نه وه ی ناگات له خۆت بیت

به رده گوره که هه لده گريت و به هه موو هيتزت به ماره کهيدا ده کيشيت و سه ري ماره کهي پي ده پليشيتيته وه، به لکوو وا هه ست ده کهيت که نهو به ردهي له نيو ده سته کانتدایه سووکيشه، نهو هه موو هتزه زياده يهت له کوئ هيتا؟! هه لبه ته لهو وزه شاراو هه دایه.

ره حمان پرسى و گه رايه وه ناو نوينه کهي خوئ:

- له وه تیده گم، به لام بوچی نهو وزه به له هه لومه رجي ناسايدا ناته قيته وه؟!

- ئي باشه له بارود خوئ ناسايدا توچ پيوستيت بهو وزه به هه يه.

ره حمان به بيزاريه وه گوئ:

- به لکوو پيوستم پينه تي! نهی نابيني بهم به يانيه زووه و له گه ل نهو هه موو شه که تي و برينداريه شم چون له خه وه لئانساندم؟!

ئيراهيم سه ري هيتايه ژووره وه و چاويشى به پارچه په رويه کي سهي و خاوين پيچابوو:

- ته نها پينج خوله کتان له به رده ستدایه، نه گه رنا له ناني به ياني بيهش ده بن و هه ليشتانده ستين.

به شيويه کي به رپرسانه قسه کهي کرد و به خيرايبی له ژووره کهي چوو ده ره وه. سهوود به سه رساميه وه گوئ:

- نه م ئيراهيمه سه يره، هتزيکی وای هه يه هتنده ي هتزي

هېسترنك ده بېت.

د كټوره كه به ده ننگيكي پر له داخه وه گوتې:

- له به دبختيه كه ي چاويكي له ده ست داوه، به ته واوي دادراوه، ده بې خوي له سهر به رده و امبووني له زيان به يه ك چاوه وه رابه يتت.

په حمان ويستي شتيك بليت، د كټوره كه خيرا نه مهي شي خسته سهر:

- به لام په حمان بهر كه وتنه كه ي تو روو كه شان يه و له نوړينگه ي ناوزه ننگ به ناساني پارچه كه ي لي دهرده هينن، هه لبه ته نه گهر داووده رمان و ناميري تايهت به وه هه يتت.

- چند نه وه به تاوات ده خوازم... به لام نه ي حالي چاوه كه ي ديكه م چون ده يتت؟! نه وه يان ههر به راستي ساغه و هيچي لي نه هاتووه؟ خو نه گهر وايه، نه ي بوچي ناتوانم بيكه مه وه؟ بوچي تيشكه كه ههر چنده كزيش بيت نازاري نه ويش ده دات، هاوپرئ ههر خهريكه به راستي كوړر ده بم.

- دلنيات ده كه مه وه كه تنها تووز و خو له و هيچي تر، خو تيش ده زانيت چ توانايه كم به خشي بو خاوي تكرر د نه وه ي. به لام سه بارهت به رووناكي، نه وه يان له سهر خو ت راده وه ستيت. راسته تيشك و رووناكي راسته و خو كار يگهري بو سهري هه يه، به لام به ستاني به و جوړه و ريگه گرتن له تيشكه كه به شيوه يه كي گشتي نازاره كه ي زياتر ده كات. خو نه گهر كه سيكي چاوساغيش بو ماوه ي چند پوزريك له زوور يكي تاريك

دابنښت، دواى ټوټه بهر پووناكه بهرچاوى بكهوټ، ههچنده كزىش بيت ماسولكه كانى چاوى نازار ده دات و ماندوويان ده كات.

- قسه كانت زور ماقولن. ټيستا فىلمى په پووله م بىر كه وټه وه، كاتيك "ستيف ماكوين" يان خسته ناو زيندانه تاكه كه سبه كه وه. پاشان وه كوو سزايه ك بؤ ماوه يه كى ديارى كراو پووناكيان لى بىر، كاتيكش له ناكاو له دهر وازه يه كى بنمىچه كه وه زيندانه كه يان پووناك كرده وه، شله ژا و له تاو نازارى چاوى به هوى پووناكه كه وه قىژانى و هاوارى كرد. به ته واوى نايه ته وه يادم، تايا خوى له ژير پيخه فه كه شارده وه، يان دموچاوى له ناو نوټه كه دا داپوشى، گرنگ ټوټه به چاوى زور به دزوارى به هوى پووناكه كه وه نازارى دا.

ليره دا پاسه وانه كه ټو قسه يه ي پى بىر، كاتيك گوڼى له هاوارى بوو:

- دهى زوو كه ن بلاوى لى بكن، فرؤكه كان به سه ر سه رمانه وهن.

بايه كه هه وره ره شه كه ي به ناسمانه وه نه هيش تېوو، كوټه ره كانىش بيوژدانانه په لاماريان دان، ناشكرايه كوټه تر و فرؤكه ته نها له كه شو هه واى ساف و بىگه ردد ا هيرشى خويان ده كه ن و تهر و وشك پيكه وه ده سووتين، هه رگيز گوټاده نه خه لكى بټده سلات و سقىل و به وپه رى رق و تووره بيه وه رؤكىت و بؤمبه كانيان له ناسمانه وه دباريتن، گرنگ نيه كى و چى بهر ده كه وټ، گرنگ ټوټه به زيان بهم خه لكه ره شور و وټه

بگه یه نن، هه موو نه وانهش به پاساوی بوونی به ره هه لستکارانی
 رژیمه وه. وپرای نه وهی پیشمه رگه کان له هه ر چرکه ساتیکدا
 پیشینی هاتیان ده کرد، وه لئی نه وهی بووه مایه ی چه سان و
 سه رسورمانیان بیده نگیه که یان بوو، ئاخو نه وان نه وهنده به
 بیده نگی و کشوماتی هاتن که س گوئی له ده نگیان نه بوو، ده بی
 هارپی بزویته ره کانیان چون شاردیته وه؟ خه لکی و هه رچی
 زیږوختکی سه ر پووی زه وی هه بوو، هه میسه له دووره وه
 گوئیان له ده نگه توقینه ر و بیزار که ره کانیان ده بوو، تا ده گه یشته
 سه ریان هه ر که سه و به جوړیک خوئیان ناماده ده کرد و له
 په ناو په سیو و کونه ته یاره و بن به رد و په نای دار و دره خته کان
 خوئیان ده شارده وه و هه ر که سه و له شویتی چه شارگه که ی
 خوئییه وه خوئی بو ناماده ده کرد، وه لئی له وانیه نه م جاره یان به
 هوی گوئیته دان و بیزاری پیشمه رگه کانه وه کوپته ره کان ده نگی
 خوئیان قوت دایته وه، یان تو بلئی نه م کوپته ره داهینراوئیکی تازه
 بیت، نه خاسمه ده نگوی نه وه بلاو بوو بووه وه که رژیم جوړه
 فرۆکه یه کی په ره سه ندووی هاورده کردووه و هه ر نه وه ته و
 گویت له ده نگی ده بیت، هه تا جووتیاره کانیش ده یانگوت: هه ر
 به ته واوی بیده نگه! هه ر چه نده هه موو جاریکیش گوئیان له
 ده نگی ده بوو! خو له وانه شه نه م جاره به هوی که شوه هه واکه وه
 بوویت. چونکه رۆژیکیان به کیک له پیشمه رگه کان له گه ل تاله
 ده زووه کانی کازیوه یه کی زوودا، گولله یه کی به که رویشکیکه وه
 نابوو که له سه ر به فره که رایکردبوو، که س گوئی له ده نگی
 ته فه که ی نه بوو، وه ک نه وهی به چه کی بیده نگ ته فه ی کردیته،
 دواتر گوئیان نه مانی نه وه ده نگه به هوی که شوه هه واوه یه له

هه لومهرجیکی دیاریکراودا، یه کتیک لهو ناوانه یان لینی نا که له کتیبی فیزیادا هه بوون.

دهنگی ته قینه وهی مووشه که کان له هه موو شویتیکه شاخه که وه دههات. هه موویان له ناو تاشه بهرده کاندای خویان له گپ و پارچه ی بۆمب و مووشه که کان ده پاراست، دوا ی نه وهی کۆپته ره کان باری رق و قینی ره شی خویان به تال کرد، به نائومی دی گه پانه وه بی نه وهی هیچ که سیکیان زیانیان بهر بکه ویت. نه مهش سه ره نوئ ناگایی و وریایی پی به خشینه وه، دوا ی نه وهی ته وه زه لی و شلوخاوی به سه ریاندا زال بوو بوو و له گه ل دوخه که دا راهات بوون.

به‌شی حوتم

مام کاکیل له روخساردا له تمه‌نی ئاسایی و پاسته‌قینه‌ی خو‌ی گه‌وره‌تر ده‌رده‌که‌وت. ئاخ‌ر ئه‌و ناحه‌قی نه‌بوو، ئه‌و ژیا‌نه‌ی ئه‌و ژیا‌بوو، هه‌ر که‌سیکی دی‌که بژیا‌بووایه ته‌فرو‌تو‌نای ده‌کرد و ئه‌وه‌نده‌شی لێ نه‌ده‌هێشته‌وه، ئه‌و نه‌بو‌ونی‌یه‌ی ئه‌و ژیا‌بوو، که‌م که‌س هه‌بو‌وه بینیی‌تی و ئه‌و ئازاره‌ی ئه‌و چه‌شتو‌یه‌تی، که‌م که‌س هه‌یه به‌لای‌شیدا تی‌ه‌پیی‌ت و وه‌کو‌و ئه‌و خو‌را‌گرانه‌شانی دای‌ته به‌ر نه‌هامه‌تی‌ه‌کان و له هه‌یچه‌وه بو‌ونی دروست کردیی‌ت، وه‌لێ ئه‌و بو‌ بژێوی ژیا‌نی خو‌ی و خانه‌واده‌که‌ی نانی له‌ خو‌رگی شێ‌ردا په‌یدا کردو‌وه، هه‌ر ئه‌و ژیا‌نه‌ کوله‌مه‌رگی‌هه پیش‌وه‌خته‌یه‌ش بو‌نیاد و سه‌رتا‌پای جه‌سته‌ی شه‌که‌ت و ماندو‌و کردو‌وه، که‌چی وێ‌پرای ئه‌وه‌ش له هه‌یچ بو‌اری‌کدا ناتو‌انی لێ‌ی به‌یه‌ته‌وه. هه‌ر کاتی‌کیش به‌لا و کاره‌ساتیک پو‌وی تی‌ کردیی‌ت، ئه‌و به‌ توانا و گه‌شینی‌هه‌کی بی‌ته‌ندازه‌وه پو‌وبه‌پو‌وی بو‌ته‌وه و به‌سه‌ری‌دا زال بو‌وه و ده‌سته‌مۆی کردو‌وه، چون‌که به‌وپه‌ری توانا و هۆ‌شمه‌ندی‌هه‌وه له‌ گه‌لی‌دا پو‌وبه‌پو‌و بو‌وه‌ته‌وه، وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ مه‌یدانی زۆ‌ران‌بازیدا بن، هه‌ر کاتی‌کیش به‌ زه‌ویدا دای‌ت، ئه‌و ده‌م‌وده‌ست هه‌ستا‌وه‌ته‌وه و چنگی لێ‌ گیر کردو‌وه و به‌وپه‌ری بو‌ی‌ری و ئارا‌م‌گیریه‌وه پو‌وبه‌پو‌وی بو‌وه‌ته‌وه و چۆ‌کی بو‌ دان‌ه‌دا‌وه، ده‌ستی به‌خو‌دا شو‌ر نه‌کردو‌وه‌ته‌وه و ئالای سپی خو‌به‌ده‌سته‌وه‌دانی هه‌لنه‌کردو‌وه، هه‌ر‌گیز پێ‌گه‌ی نه‌دا‌وه بی‌خات و شکۆی بشکینی‌ت. هه‌ر بو‌یه ئه‌و سه‌ختیه‌ی ژیا‌نی به‌لا‌وه په‌سه‌ند و ئاسایی بو‌وه و لی‌شی بی‌زار

نه‌بووه، چونکه پټويسته مرؤف له پټناو ژياندا تې بکوشيت و
 په‌نج بدات و گرفت و ناريشه‌کان لؤژيکيسانه بخاته خزمه‌تی
 خوی و ټو دۆزه‌ی تپيدا ده‌ژيت، ټه‌ميش هه‌روا بووه و هه‌ر
 وایشی کردووه، چونکه ژيان ململانيه له پټناوی مانه‌و‌دا. مام
 کاکيليش هه‌ر له منداليه‌وه په‌ی به‌مه بردبوو، ټو کاته‌ی
 نه‌خوشي، باوکی له ماله‌وه له په‌لوپوخست، ټو‌ی به‌و گه‌نجی و
 خوښتگه‌رميه‌وه به‌ تاق و ته‌نها و بي‌ پشت و په‌نا له به‌رانبه‌ر
 ژياندا هيشته‌وه. به‌مه‌ش توانی به‌رگه‌نی به‌رپرسياريتی بگريټ و
 پيداويستيه‌کانی خانه‌واده‌که‌ی که خوشکينک و دايک و باوکی
 بوون، دايين بکات، باوکی هه‌تا کؤچی دوايشی کرد هه‌ر به
 نه‌خوشي له‌سه‌ر جينگه‌مايه‌وه. ټو کاته کاکيلي گه‌نج له‌خه‌می
 ټو‌ه‌دا بوو بيته‌مامؤستا، هه‌تا ټم خواست و ټومنده لای بووه
 خه‌ونتيکی جوان و ټه‌رخه‌وانی و زؤر جار له کاتي نووستن و
 هه‌تا ناگايشدا به‌ ميشکيدا ده‌هات و به‌ ټامان و زه‌مان لټی دوور
 نه‌ده‌که‌وته‌وه، به‌لام ټو خوليا و خه‌ونه‌جوانه‌ی بوونه بلقی سه‌ر
 ټاو، دواي ټه‌وی رؤژگار سته‌می لټی کرد و خه‌ون و
 خولياکانی پټچايه‌وه. بؤيه‌ناچار بوو بچيته‌ناو قوولايی و
 گه‌رمه‌ی نه‌هامه‌تپيه‌کانی ژيانه‌وه، تاکوو رپنگه به‌هه‌ژاری و
 نه‌داری نه‌دات مؤرانه‌ټاسا خويان بخزيتنه‌ناو ماله
 په‌رپووته‌که‌يه‌وه، به‌لام ده‌توانی چی بکات؟! ټاخه‌ ټو خوی بؤ
 ټم دؤخه له‌ناکاوه ساز نه‌دابوو و هه‌ر به‌خه‌ياليشدا نه‌ده‌هات.
 وه‌لټی چ ده‌که‌ی؟! ده‌ستکورتی و نه‌داری سته‌ميان لټی کرد،
 ټه‌وی ټيستا له‌ده‌ستی دټی بيکات، تپکؤشان و ټه‌نجامدانی هه‌ر
 کارپکه‌لټنه‌گه‌رپئ سه‌ری به‌رزی نه‌وی بکات و ده‌ست بؤ هيچ
 که‌سيک پان بکاته‌وه. خؤ ټه‌گه‌ر دايينکردنی پارووه‌نانه‌که‌ته‌نها
 بؤ خودی خوی بووايه، هه‌رگيز ټو هه‌موو بايه‌خه‌ی پټی نه‌ه‌دا
 و ټو هه‌موو هه‌لبه‌زودابه‌زه‌ی بؤ نه‌ده‌کرد، ټه‌وه‌نده‌ش به‌لايه‌وه

گرنګ نه ده بوو، ناخر خۆ ئه و ده توانی بژبوی خۆی به ئاسانی په یدا بکات، به لکوو له وانه یه نه گهر له خویتدنه که ی به رده وام بووایه، نه و خه ونه که یشی ده هاته دی و ده بووه ماموستانش. که چی پرسه که به لای ئه و له وه گه وره تر بوو. کیشه که دایک و خوشکی بوون. کاکیل ناماده بوو بمریت، به لام خیزانه بچوو که که ی نه بینیت که برسیتی وردوخاشیان ده کات، دوی نه وه ی تاکه کۆله گه و ستوندی ماله که یان له ده ست دا، هه لبه ته باوک له م جۆره کۆمه لگایانه به کۆله گه ی مالی داده نریت، ئیدی هه لومهرجی سه ختی ژیان کردییه پایوک بو تاکه ساتیکیش چوک دانه دات، یان به رانه ر شه که تی و ماندوییتی ژیان له پیناو بړه پاره یه ک که له هه موو دۆخه کاندایه هه مبه ر ئه و توانایه ی ده ییه خشی هه ر هیه چ نه بوو، سه رکه ش سه رکه ش به ژیان پیکه نیت. کار و پیشه نه ما به پوژه کری کاری تیدا نه کات و نارقه ی تیدا نه پوژیت. جاریک ده تینی نانه وایه و له نانه واخانه دا کار ده کات. جاریکی تر جووتیاریکی به ده ستوبازوو و له کیلگه کاندایه جووت ده کات و خه له وخه رمان وه به ر دیتیت، یان مه رومالات به خپو ده کات و شوانکاره یه، یاخود دارکه ره و خه ریکی دارفروشییه، یان ده تینی چایچییه و له چایخانه کان و سه ر شوسته کاندایه چای ده فروشیت. ئه و بو خوی نارزه زوی کاری ته لارسازی هه بوو، بۆیه به خیرایی پیشه که فیر بوو و شاره زایه کی باشیشی لی په یدا کرد و هیوای ده خواست له م کاره یدا به رده وام بیت و درپژه ی پی بدات. به لام کاری ته لارسازی پیشه یه کی وه رزیانه یه و خه لکی ته نها له وه رزی هاویندا پیوستیان پیه تی. هه روه ها داواکاری له سه ر کاری ته لارسازی به ره به ره به هوی به رته سکبونه وه و که مپونه وه ی دروستکردنی خانوو له به ر هه ژاری و ده ستکورتی له که میدا بوو و شار که وتبووه ژیر قورسایه که یه وه. بۆیه هه ر ده بوو ئه و

گه‌نجه بۇ بژيويى خۆى و كه‌سوكاره‌كه‌ى داهاتىكى هه‌يىت. كاكيل به هۆى ئەو كرىئ كه‌مه‌ى ده‌ستى ده‌كه‌وت تواناى پاشه‌كه‌وتكردى بېه‌ پاره‌يه‌كى نه‌بوو بۇ پۆزى رەش، بۆيه بېريارى دا بېيته كاروانچى، ئەمه‌ش پېشه‌يه‌كى زۆر ئەسته‌مه‌ و پېويستى به‌ گه‌ياندىنى كالا و خۆراك و كه‌لوپهل هه‌يه له‌سه‌ر پىشتى هېستر و به‌رزوه‌ بۇ گونده‌ دووره‌ده‌سته‌كان، هه‌لومه‌رج و ئاو و هه‌واش هه‌رچيه‌ك و هه‌ر چۆنىك بېت، خاوه‌نى دوكانه بچووكه‌كانى گونده‌ دوور و دابراوه‌كانى ناو شاخه‌كان ناچار بوون بۇ بازارپكردن و كېرنى كالا و پېداويستيه‌كانيان به‌ هېستره‌كانيانه‌وه‌ پوويمان له‌ شاره‌ خنجيلانه‌كه‌ى كاكيل بگردبووايه. له‌ گه‌ل هه‌نديكيان رېك كه‌وت كه‌ كارناسانيان بۇ بكات و پېداويستيه‌كانيان بۇ بگوازېته‌وه‌ گونده‌كانيان، مه‌وداكه‌ى هه‌رچه‌ند دووريش بېت، ئەمه‌ش واى كرد بۇ ماوه‌ى چه‌ندىن شه‌و و پۆز له‌ شاره‌ خنجيلانه‌كه‌ى دوور بكه‌ويته‌وه‌ و دابريت، له‌م كاره‌ زه‌حمه‌ت و ناخۆشه‌ش بېه‌ پاره‌يه‌كى باشى ده‌ست ده‌كه‌وت، به‌لام كېشه‌كه‌ له‌ ده‌گمه‌نبوونى كېپاره‌كانى بوون، چونكه‌ ئەو كالا و كه‌لوپهل و خۆراكانه‌ى بۇ گونده‌كان ده‌يگواسته‌وه‌ بۇ ماوه‌يه‌كى زۆر به‌شى ده‌كردن و پېويستيان به‌ كالاى نوئى نه‌ده‌بوو. بېيازاپى كالاكان و كه‌مى قازانچ واى له‌ خاوه‌ن دوكانه‌كان كرد، سه‌رله‌نوئى بېر له‌ داينكردى كرىي گواسته‌وه‌ى كه‌لوپه‌له‌كانيان بكه‌نه‌وه، ئەمه‌ش نه‌ده‌بوو، تنه‌ا به‌ پىشته‌ستن به‌ خۆيان و ده‌سته‌رداربوونى كاكيل. وه‌لې رېنگه‌كان له‌ به‌رده‌م ئەم گه‌نجه‌ خودان ئىراده‌يه‌ هه‌رگيز به‌ ته‌واوى دانه‌ده‌خران، وېرپاى كه‌مى كار، وه‌لې پۆزىك له‌ پۆزان به‌بى ئىشوكار دانه‌ده‌نيشت و به‌ زۆريش بووايه‌ كارىكى بۇ خۆى مه‌يسه‌ر ده‌كرد. له‌و ماوه‌يه‌دا خوشكه‌كه‌ى شووى كرد و پووى له‌ مالى ميژدى كرد. به‌مه‌ش كه‌مىك بارى كاكيل سووكر بوو،

هرچه نده پوژنيك له پوژان خوشكه كه ي گلەيي لني نه كړدبوو. وا ديار بوو ټو هه لومهرجه سهخته ي كه له لايه كه وه زوري نازار و ټه شكه نجه دابوو، له لايه كي ديكه شه وه به زه يي پيدا هاتبووه وه و له بهرانبهر ټو توانايه ي به خشيووي و ټو دهسپاكي و سهراستيه ي هه يوو پاداشتي بكات، ژيان ي وشكي جوانتر و تهر و پاراو تريشي بكات. ټو ټا كاكي لي گه نچ له گونديك له گونده كاني ناوچه ي پوژست به ديداري كيژي خه ونه كاني شاد ده يټت، كه دلي كوت و ديل كړدبوو و جوشو خروشي پي ده به خش ي. ټي دي بووه گه پيده به كي به رده وامي ټو گونده و له بهر خاتري خاترداران سهري پشه كي ههر له وي بوو، ټو هه ش به مه به ستي راو كړدني سه رنجي ټو كيژه جوانه ي خو ش ي ده ويست و بيووه پوو گه ي خه ون و ناو اته كاني، ټو خو شه ويسته ي كه واي لني كړدبوو هه ست به جواني دونيا بكات. ټو خو شه ويسته ي له ناكاو داگيري كړد و واي لني كړد له ناخه وه بهه ژيټ و ههر كه له گوندي دلخوازه كه ي نزيك بكه ويټه وه دلي بكه ويټه خوربه. خه يال ده بيرده وه و ټيداني دلي زياتر ده كړد، جوړه شله ژانتيك دايده گرت ههر مه پرسه، نه يده زاني له و گونده بميټيټه وه يان بروات و به جيني بهيټيټ، كاكي لي گه نچ وا هه ستي ده كړد پوحي له و گونده دايه و ناتواني مالشاوي لني بكات. كه واته مروف چون ده تواني به بي پوحي خوي مالشاوي بكات؟! ره وشت و ناوبانگي كاكي لي گه نچ لاي خه لكي ټو گوندا نه به نازايه تي و پياو ه تي ناسرابوو. وي پراي ټو هه ژاريه ي هه يوو، وه لني مالبا تيكي زوري گونده كان، به ناو اته وه بوون، ټه گه ر ټو بو هاوسه رگيري داوي كچه كانيان بكات، بي سي و دوو قاي ل ده بوون و پيشوازيشان لني ده كړد. ټينجا له وه گرنگتر و زياتر مروف چي ده ويټ كه كچه كه ي بداته پياويك پارووه نايكي

ئازادانه و ئابروومەندانەى بۆ دابىن بىكات و پىى بىەخشىت؟ ئەوەتانى كاكىل لەگەل مالباتى كچە كە ناوى "حەلىمە" بوو يە كتر دەناسن و دواتر داواى دەكات، بىن ئەوەى هىچ مولك و مالىكى هەبىت، جگە لە ناوبانگى باش و پەوشتى بەرزى نىو خەلكى، كە وەكوو مارهى پىشكەشى مالباتە هەزارە كەى بىكات، ئەوانىش دەستى بە روودا نائىن و داواى هىچ شتىكى لىن ناكەن، بەمەش "حەلىمە" دەبىتە هاوسەرى. لەگەلدا پەنجى دەكىشا و تىدە كۆشا و مندالە كانى بەخىو دە كرد و بەو پەرى پەزەمەندىيەو پەروو نائىكى لەگەلدا بەش دە كرد، ئاسوودە و بەختەوەر سەريان پىكەوەنابوو و لە ئاسۆيە كى گەشيان دەروانى، لە كاتى ئەو ئاستەنگى و زەحمەتییانەى دەهاتنە پىنگەى و پووبەرووى خىزانە كەيان دەبوو، پىشتگىرى دە كرد، بۆيە كاكىلى گەنج بە جۆرىكى وا پىشى پى دەبەست هەر نەبىتەو. نەخاسمە ئەو كاتانەى بە داواى پاروو نائىكەو نەم دى و ئەو جىى دە كرد، متمانەى تەواوى بەو هەبوو كە زىتىكى لاواى بەجى نەهىشتوو، تواناى تەگىرى حالى خۆى و خانەوادە كەى نەبىت. بەلكوو سىبەرى خۆى لە حەلىمەى هاوسەرىدا بەرجهستە كردبوو، خەلكى لە گەرە كە هەزارە كاندا ئەو پەرى پىزىيان لە خۆى و هاوسەرە كەشى دەنا. چونكە وىپراى نەدارى و دەستكورتى خۆى، كەچى دەستى يارمەتى بۆ ئەو كەسانەش درىژ دە كرد كە لە خۆى دەستكورت و نەدارتر بوون، ئەوانەى هەموو پىنگەيە كى زىيانان بە روودا داخرابوو. هاوسەرە كەشى هاوشىوەى پىاوە كەى خەم و ئازارى ئەو خەلكە هەزارەى هەلگرتبوو. ئەو گەرە كەى ئەوانى تىدا نىشتە جىبوون لە هەزارى و نەدارىدا هاوشىوەى يە كترى بوون، وەلن هەزارى پىنگەى بىر كەردنەو و داھىتان ناگرت، بەلكوو وەك دەلین "پىوستى داىكى داھىتانه كانە". ئەوەتانى كاكىلى لاوىش هەول دەدات

ماله كهي له و گهړه كه هه ژاره دا جياواز بيت، هر كاتيك دهستي به تال بووايه بهردى جوړاو جوړى له حهوشه ي ماله كهيدا كو ده كردنه وه، پاشان به داسه نه و پاچ ده كهوته و پزه يان، وهك نه وهى ياريان له گه لدا بكات. كهس سهرى له و كارهى دهر نه ده چوو، ثايا چي له و بهرده داتاشراوانه دهويت، تاكوو دواتر دهر كهوت كه دهيه وي گهر ماويكي جوان و پر له نه خشيان لي دروست بكات، چونكه نه و كاته له ماله هه ژاره كاندا گهر ماو نه بوو، بهلكوو خهلكى له ژوورنيك له ژووره كانيان خوځيان ده شوشه، نه وهش به جوړنيك بوو، كه به شيكي ژوورنيكيان به تال ده كرد و به تنه كهى به تالى پوني خواردن، يان له ناو قهزاني گه وړه ناويان گهرم ده كرد و به دواى يه كتريدا خوځيان ده شوشه. كاتيكيش به داهيتانه كهى كاكيان زاني، ندى له هه موو لايه كه وه دراوسنيكان پوويان له ماليان كرد و به بيني نه و گهر ماوه گهرم و دلگيره و به بهرده نه خشيتراره كاني سه رسام بوون. به لام نه وانه ي خوځيان به خزمى نزيكى كاكيل ده زاني پرياريان دا هه موو كو تايه كي هه فته پرياسكه و بوخچه ي جله خاويته كانيان هه لگرن و روو له مالي كاكيل بكن، تاكوو چيژ له خو شوشتنى نه و گهر ماوه گهرم و خو شه وه ربگرن، حه ليمه ي هاوسه ريشى به روويه كي خو شه وه پيشوازي ده كردن، بي نه وهى پوژنيك له پوژان رووي گرژ بيت، يان لچي خوار بيت، يان بچو و كترين نارپه زايى ده ربيريت، بهلكوو هاتنى دراوسنيكاني بو خو شوشتن له گهر ماوه كه يان، زياتر روو خو شى و دلشادى پي ده به خشى، هر به و روو خو شيه وهش چاي بو لي ده نان و چاوه پي ده كردن تاكوو ته واو ده بوون، نينجا داده نيشتن و ده ستيان به چاخوار دنه وه و قسه ي خو ش ده كرد، خوار دنه وهى چاش دواى گهر ماو كردن، له گه ل گفتوگو و سه ربورده ي هه مه جوړ، له ناخه وه مرؤف

دلخوش ده کات و بېزاري و دلته ننگي لې دهره و یتته وه، نه خاسمه له روژانی زستان و به فرباریندا. کاکیلی لاو له کاتی ده سته تالی و ته نیاییدا پړنگه ی دیکه ی بو به ده سته تانی داهاتی زیاتر ده دوزیه وه و داده هیتا، چونکه ئه و داهاته که مه ی هه بیوو به شی نه ده کرد، نه خوازه لا که دراوسیکان تازه فیری مالیان بوون و ئه ویش ههستی به نه نگی و شهرم ده کرد، به کیک یتته ماله که ی و شتیکی نه داتی. بو ئه مهش بیري له کاریکی نوئ کرده وه، پرووی له رووباره که کرد و ئاوبه ند و چالی بچووک بچووکي له که ناری رووباره که دروست ده کرد و له پړنگه ی جوگه له به کی بچوو که وه ده بگه یانده وه رووباره که، ئینجا قه رتاله ی شیوه قووچه کی له ههردوولا کراوه له شووله داری ته پری به پروو دروست ده کرد و وه کوو توپ و تله بو پراوه ماسی به کاری ده هیتا، هر که ماسیه کان له مسه رییه وه ده چوونه ناوییه وه زور زه حمت بوو بتوانن به ره و دواوه بگه پړنه وه و ده ربازیان بیت، به مهش به به ند کراوی له ناو قه رتاله قووچه کیه که ی ناو ئاوبه ند و چاله که ده مانه وه، که پراوچیه لیها توه که له داوی خستبوون. کاکیلی خاوه ن هزر و بازوو، ناوه ناوه سه ردانی ته له ی ماسیه کانی ده کرد و کورپه بچوو که که شی له گه ل خویدا ده برد، بو ئه وه ی کات به سه ر بیات و لیثییه وه فیر بیت چون هیز و به ره و زانایی به ده ست ده هیتت و به رانه ر نه هامه تیه کانی زیان چوک دانادات، له وهش زیاتر فیری ده کرد چون پړن له زیان و زینده وه ره کانیشی بگریت. داوای له کورپه بچکو له که ی ده کرد ماسیه بچوو که کان ئازاد بکات و بیان خاته وه ناو ئاوی رووباره که، بو ئه وه ی ته مه نگی زیاتر بژین و گه وره ببن و ئینجا خه لکی سوودیان لې وه ربگریت. به لام ماسیه گه وره کانی کو ده کرده وه و ده بیردنه ماله وه، به شی خو ی لې هه لده گرت و ئه وه ی ده شمایه وه و له خو یان زیاد ده بوو به سه ر دراوسیکاندا

دابهشی ده کردن، پروباره کەش ئەوەندە بەخشنده بوو پوژتیک له پوژان دەستی بە پرووی کاکیلەوه نەنا و نائومیدی نەکرد، ئەو مرۆفە زەحمەتکێشە پەیی بەوەش بردبوو کە هەتا شاخ و دۆل و دەشتەکانیش هیچیان لە پروبار کەمتر نین لە بەخشش و چاوتیری، تەنها ئەوەندە دەوێ مرۆف هیمەت و ئحمیک بکات و ئەوەی دەبەوێت بەدەستی بهیئت. بۆیە شاخەکانی دەورووبەری شارۆچکە کەیی بووبوونە پرووگەیی و هەر کاتیک بیوستبووایە پرووی تی دەکردن و بەشی خۆی لە خێروپێره کەیی دەچینیوه، بۆ ئەوەش فیلتیکیی دانابوو بۆ پراوکردنی کەو و کەرویشک و پرسی، دوای پراوکردنیان دەبیردەن مالهوه و خواردنیکیی باشی لێ دروست دەکرد و هاوپتیکانی داوہتی نانخواردن دەکرد، پیکەوه ژەمەخواردنیکیی چەوریان دەخوارد، یان هەر لە پینگەوه بەشی ئەوانەیی دەدا کە تووشی دەهاتن، پروبار و شاخ لە خێروپێره کانی خۆیان هەموو شتیکیان بەش دەدا کە هەیانوو، ئەویش بەشیکی ئەو خێروپێرهی بەدەستی دەهینا، بە ئارەزووی خۆی بەوانەیی دەبەخشی کە پئوستیان پێهتی. وپرای ئەوەی ژبانی بە شیوهیەکی ئاسایی بەپێوه دەچوو، وەلسی لە بەشیکی زۆری خانەوادە هەزارەکانی دەورووبەری خۆی باشتەر بوو، کەچی ترسی لە هەزاری و دەستکورتی بۆ پوژتیکیش ئاسوودەیی پێ نەبەخشیبوو. چونکە هیوای ئەوەی دەخواست داہاتی زیاتر بکات و ژبانی خێزانە کەیی مسۆگەر و داہین بکات، لەبەر ئەوەی کەس نازانیت پوژگار چی بۆ لە هەگبەدا شاردووہتەوه و چی چاوهپوویی دەکات؟ ترسی گەورەیی ئەو لە کورپە کەیی بوو، نەبادا پوژتیک تووشی هەمان هەلمومەرجی خۆی بیستەوه و دەستبەرداری خۆتندن بیت و بە داہینکردنی پارووه نائیکیی ژبانەوه سەرقال بیت و بە هۆیەوه هەموو خەونەکانی بکاتە قوربانی. کاتیکیش

وهرزی زستان بهر دهرکی مالی لڼ گرت و بهفریځکی چر باری، کار له شارددا کهمی کرد و نهما، بویه دهستی دایه لایتیکی به پیل و پرووی لهو شاخه سپیه کرد، که پړیک وه کوو ناخی خوی سپی بوو، دواي نهوهی کهمیک دهستکاری لایته کهی کرد و زیاتر پهری پی دا و وای لڼ کرد شهش پیلی گهوره بخوات، بهوهنده شهوه نهوهستا گلۆپه بچوو که کهیشی گورپی و گلۆپیکي گهوره تری بۆ به کار هیئا که له گهل وزه ی نهو شهش پاتریه دا بگونجیت، کاتیکیش شهو دادهات و دونیا تاریک ده بوو، تیشکی بههیزی گلۆپه که چاوی کهوی بن کهنده لان و په نای تاشه بهرده کانی لیل و ناینا ده کرد و کاکیلش به نووکی پی دزه ی بۆ ده کردن و کاتیکیش لیان نریک ده بووه وه و تهها چهند مه تریکی ده ما دهستی بیانگاتی، لایته کهی له دوور چاوی دهدان و کهوه کانیس له تاوی رۆحی خویان ده په شوکان و نه یانده زانی پروو له کوئ بکهن و چوئن خویان دهرباز بکهن، ئیدی زیاتر خویان ده په ستایه په نای یه کتر و نه شکوت و تاشه بهرده کانیان ده کرده په ناگهی خوشاردنه وه، وه لڼ له همبهر چوست و چالاکیی نهو کورپه گه نجه، خویان به دهسته وه ده دا و نهویش به ئسانی راوی ده کردن و له قه فه سه کهی ده هاویشتن.

به لام کاکیل دواي نهو راوکردنانه ی، جاریکیان تایه کی توند و دژوار پرووی تی کرد و فرپی دایه ناو جیگه، په جوریک جهسته ی وه کوو "بی"ی ناو ئاو له سه رمان هه لده له رزی. حه لیمه ی هاوسه ری به شو ربایه کی باش و به تام و بایه خپیدان و ئاگالپیوونی زیاتر وای لڼ کرد به سه ر نه خو شیه که یدا زال بیت، هه ر لهو نه خو شکه و تنه یدا جاریکیان هاوسه ره که ی په رداختیک ئاوی گه رمی پیشکه ش کرد و پیی گوت: "ئهم ئاوه گه رمت ده کاته وه و نهو سارد و سه رمایه ی جهسته ت دهره ویتیته وه."

نهویش به قسه‌ی کرد و دوا‌ی خواردنه‌وه‌ی ئاوه‌که، په‌رداخ‌ی
 دووه‌میشی به دوادا‌هات و ته‌واو‌هه‌ستی به ئاسووده‌یی کرد،
 دهنگه‌ نووساوه‌که‌ی خه‌ریک بوو ساف و خو‌ش ده‌بوو. هه‌ر
 به‌وه‌نده‌شه‌وه‌ نه‌وه‌ستا‌خه‌نده‌یه‌کی بو‌ کرد و به‌ سینه‌ی‌کی
 بچک‌ۆله‌وه‌ بو‌ لای‌هات، سینه‌ی‌کی ساده، به‌لام‌ موژده‌ی
 چاک‌بوونه‌وه‌ی له‌گه‌ل‌ خویدا‌هینابوو: دوو‌هیلکه‌ی‌نیمچه
 کولاو، که‌میک‌خوئ، پارچه‌نایک، دیاری و موته‌پرکی‌ده‌ستی
 چه‌لمه‌خانه و بو‌باوکی‌منداله‌کانی‌بوو. هه‌ر‌خو‌شی‌به
 که‌وچکی‌چایه‌که‌لای‌سه‌ره‌وه‌ی‌تویکلی‌هیلکه‌که‌ی‌که‌میک
 قرنجاند و که‌مه‌خوئیه‌کی‌پیدا‌کرد و خانمانه‌دایه‌ده‌ستی‌تاکوو
 بیخوات، کاکیلی‌باوک‌سه‌یریکی‌کوچه‌بچوو‌که‌که‌ی‌کرد و
 داوای‌لی‌کرد‌پاروویه‌کی‌له‌گه‌لدا‌بخوات، وه‌لی‌هاوسه‌ره‌که‌ی
 پازی‌نه‌بوو، به‌نیگه‌رانیه‌وه‌گوتی: "ئه‌و‌نانی‌سبه‌یتتی
 خواردووه. وازی‌لی‌بینه، بایه‌خ‌به‌خۆت‌بده، ئه‌مه‌تایه‌ته‌بو
 تو، نانی‌ئاسایی‌نیه‌ده‌رمانه‌ده‌رمان! تو‌زیاتر‌پئوستیت‌به‌م‌دوو
 هیلکه‌یه‌هه‌یه. ئیدی‌ئه‌ویش‌له‌شویتی‌قرنجاندنی‌هیلکه‌که‌وه
 که‌وچکه‌که‌ی‌هاویشته‌ناو‌هه‌ناوی‌هیلکه‌که‌و‌زه‌ردینه‌و
 سپینه‌که‌ی‌له‌گه‌ل‌یه‌کتريدا‌تیکه‌ل‌کرد، پاشان‌هه‌ر‌به‌شلی‌فری
 کردن. ئینجا‌که‌وته‌کرۆشتنی‌له‌ته‌نایکی‌بچووک. پاشان
 سینه‌ی‌که‌ی‌له‌پیش‌خۆی‌دوورخسته‌وه، وه‌که‌ئه‌وه‌ی‌پیان‌بلیت
 ئیدی‌ئه‌و‌تیری‌خواردووه‌و‌به‌زیادی‌که‌ن. هاوسه‌ره‌که‌ی
 پرووی‌تی‌کرده‌وه‌و‌گوتی: "خواردنه‌که‌ت‌ته‌واو‌بکه، تو‌دوو
 پرۆژه‌هیچت‌نه‌خواردووه". کاکیل‌له‌ژیر‌لئوه‌وه: "ته‌واو‌تیر
 بووم، ناتوانم، به‌لام‌زۆرم‌حه‌ز‌له‌کلۆ‌قه‌ندیک‌و‌چایه‌کی
 گهرمه"، پاش‌خوله‌کینک‌کاکیل‌دوا‌ی‌ئه‌وه‌ی‌کلۆ‌قه‌ندیکی
 بچووکی‌له‌سه‌ر‌زمانی‌دانا‌و‌فره‌چایه‌کی‌تالی‌به‌سه‌ردا‌کرد،
 که‌وته‌فرلیدانی‌چایه‌که‌ی‌و‌به‌پروویه‌کی‌خۆشه‌وه‌و‌وه‌کوو

پاداشتيك بۇ ھاوسەرەكەي گوتى:

هەلىمەي من چىايىه

دەست و پەنجەي خەنایه

نەخۆشم و ئاگای لىم نیه

پىم بلین چارى من چیه؟

ھاوسەرەكەي بە زەر دەخەنەيەكەو و وەك ئەوہى گالتەي
 لەگەل بکات پىي گوت: دەي لىمان بووي بە گۆرانىيىزىش،
 سوپاس بۇ خوا تايەكە بە خىرايى بەري داي، دويىن شەو تۆقت
 بردم. ھەموو جەستەت گپى گرتبوو. پوخسارت تەواو شىواو و
 تىك چوو بوو. قسەي زۆر سەيرت دەکرد، پى دەچوو و پىنە
 بکەيت، لە راستيدا زۆر لىت ترسام". ئەو لەگەل بىستى ئەو
 قسانەي ھاوسەرەكەي چاوي بە ژوورەكەدا دەگىرا و دلشى
 لاي قسەکانى ئەو بوو، وەك ئەوہى بە دواي شتىکدا بگەپىت.
 پاشان دەستى بۇ کورپەكەي درىژ کرد، کە لەو کاتەدا ھەستى
 لەو گفتوگۆ سەيرەي دايك و باوکی پاگرتبوو، کورپەكەي
 تىگەيشت بە باوکی دەيەويت لە ئامىزى بگريت، تاکوو لە
 کانياوي خۆشەويستى و سۆزى باوك و کورپەتەي تىر تىر
 بخواتەو. چەند ھەنگاويك لەسەر چۆکی ھاتەپىش و پى ئەوہى
 ھەستىتە سەر پى لەسەر ئەو زەوييەي بە مافوور داپۆشراوہ.
 باوکەكە باوہشى پىدا کرد و کورپەكەيشى شانەکانى باوکی توند
 توند گوشى و خۆي پىوہ نووساندبوو، ھەستىكى پى ئەندازە
 خۆشى دەبەخشيە ھەردووکیان، تىكەلەيەك لە خۆشەويستى و
 دلنایي. کاکيل بە روويەکی خۆشەوہ و بۇ دلخۆشکردنى بە
 منگەمنگەوہ لە ھاوسەرەكەي پرسى:

- ئەرى وەرە خاتوون، بە راست و پىنەي چىم دەکرد؟!

حەلیمە ھەول دەدات قسە کانی ئەوی بیر بکە ویتەوہ:

- ھیچ، ھەرگیز. تەنھا ھەندیک قسە و ھیچی تر ئەوہش
بە ھۆی تايە کە تەوہ بوو.

- دەمەوی ئەو قسانە بزانی!

- بۆ نمونە دەتگوت: دەتەوی بە فر لە چیا بچینیت و لە
وہرزى دروینتەشدا پارە یەکی زۆر کۆ بکەیتەوہ... قسە ی لەو
جۆرە!

کاکیل پینکەنی و دلێ پر بوو و بە قسە ی خوێش بە
ھاوسەرە کە ی گوت:

- بەلام من و پیتەم نە کردووہ. بەلکوو ھەر بە راستی ئەو
قسانەم دە کرد!

- ئەوہ تا ئیستا دیسانەوہ تۆ گالته دە کەیت.

- نا نا بلێ و پیتە دە کەیت، باوہر بکە، نە شوخی دە کەم
و نە گالتهش... لەوانە یە قسە کانم کەمیک سەیر و شاراوہ و
تەمومژاوی بن، بەلام لە تیکرای ئەو قسانە ی کردوومن مەبەستی
تایبەتی خوێم ھەبووہ.

- ئە یەرۆ پیاوہ کە ئەمە چۆن دە بی! قسە یە کی تر بکە.

کاکیل بە پینکەنینەوہ گوتی:

- کەواتە تۆ باوہر پت بە قسە کانم کردووہ، ئە ی بۆ بەملا و
بەولامدا دەبەیت... وا دیارە منت بە شیت داناوہ!

- دوور لە تۆ! بەلام بەرزبوونەوہ ی تا وا لە نەخوێش
دە کات ھەموو شتیک بلیت.

- کچی خۆ ئیستا نەخوێش نیم و لەو پەری ئاگایمەوہ

دەدویم و تاش بەری داوم... چی دەلئی ئە گەر ئیستا بلیم هەر بە
 راستی بەفر لە چیا دەچینم و لە ھاویندا کۆی دەکەمەو و
 داھاتیکی باشمان لێ دەست دەکەوێت.

حەلیمە وەلامی نەدایەو و بە دوودلی و نینگەرانییەو
 سەرنجی دەدا، پاشان بە منگەمنە گیکەو:

- بە سادەیی عەقڵی خۆم لە گەلم بکە، مێشکم تیک مەدە،
 بیروکە کە ی خۆتم بو روون بکەو.

کاکیل کە روخساری بزە و خەندەبەکی پەر لە میھر و
 خۆشەوێستی دایپۆشیوو، گوتی:

- گویم لە خەلکی بوو لە جیھاندا ھەندیک ولات پەنا بو
 ھەموو شتیک دەبەن، ئەک وە کوو ئیمە.

- چ ولاتیک؟! مەبەست ئیران یان سعودیە.

- نە ئیران و نە سعودیەش. ھە... تۆ ئەمانە بە ولات
 دادەنییت؟

- سعودیە مالی خوای تێدایە.

- گرنگ نییە... من دەربارە ی ئەو ولاتانە دەدویم کە
 فرۆکە و ئۆتۆمبیل و ھەموو شتیکیان دروست کردوو.

ھاوسەرە کە ی بە سەرسامییەو گوتی:

- ئایا ئەو ولاتانە بەفریان چاندوو؟! ھەھھھھ! دەبا بو
 ئێرەش بێن و ئەم ھەموو بەفرە بە خۆرای ی بو خۆیان بێن.

کاکیل بە مەبەستی گەیانندی بیروکە کە ی بە ھاوسەرە کە ی
 گوت:

- ئەو ولاتانە بەفر ناچینن و ھیچ پۆستیشیان پتی نییە.

هه موو شتيكيان هه يه، به لام ده زانی چی ده كه ن؟

- چی ده كه ن؟!

- خۆل و خاشاكي هه موو ولات كۆ ده كه نه وه و شتي زۆر به سوودی لى دروست ده كه ن.

- تۆ گالته ده كه ي؟! ئاخىر له خۆل و خاشاك چى دروست ده كریت؟!

- هه رگيز گالته ناكه م، به لام ناتوانم ئه مه ت بۆ رافه و شى بكه مه وه، له بهر ئه وه ي هه تا خو مىش نازانم چۆن ئه مه ده كه ن. وه لى به هه رحال هه موو شتيك ده كه ن.

- باشه، به لام خۆل و خاشاك چ په يوه نديان به كشتوكال و چاندى به فروه وه هه يه؟ تۆ ئه وه م بۆ روون بكه ره وه!

- هيج په يوه نديان نيه. به لام ويستم بىرۆ كه كه ت كه ميك بۆ ئاسانتر بكه م، تا لى حالى بيت، ويستم ئه وه ت پى بلىم هيج شتيك به رانبه ر توانا و خواستى مرۆف مه حال نيه، ئه گه ر بربارى ئه نجامدانى كارىك بدات، هه ر ده يكات و هيز نيه رپى لى بگریت.

- باشه... به لام چۆن به فر... ئاخىر به فر چۆن ده چيندریت!

- ئه زيزم من مه به ستم چاندى به فر نيه، وه كوو چۆن گه نم و جو ده چيندریت، جگه له وه ئى باشه بۆ بيجين له كاتىكدا ده بينين هه موو شتيكى ده ور به رمانى داپۆشيوه و له سروشته وه وه كوو ديارى پيمان به خشراوه؟ من مه به ستم ئه وه بوو كردارىكى هاوشيوه ي ئه مه هه يه، ئىستا تيده گه يه نم چۆن؟ ئه م بىرۆ كه يه م كاتىك بۆ هات، كه له ناو به فر و بن تاشه به رده كان خه ريكى راوه كه و بووم... تۆ ده زانى ئاوى

خواردنوهه هاوینان گهرم ده بیټ، ههرچهنده جهړه و کووپه گلینه کان ناوه که سارد بکه نه وه، به لام ههر به گهرمی ده میټته وه و چیژټکی وای نایټ و مروټ به خواردنوهی تینویتی ناشکیت، وهك نه وهی له ناوی سارددا هه یه. نه وه شیان گوتووه که له شاره گه وړه کان کارگهی زل و قه به ههن بؤ دروستکردنی به فر. له ناو قالبی گه وړه له ریگهی ته زووی کاره باوه ناوه که ده به ستیت و ده بیټه به فر. پاشان پارچه پارچه ی ده که ن و ههر پارچه به کی له دوو بست زیاتر نه بیټ، یان هه تا به نارزووی خوین، ینجا ده یفرۆشنه خه لکی، نه وانیش کیسه و فهردهی به تالی ساوهر و ناردی لی ده تالینن و تا ماووه به کی زور ناتوټه وه، دواتر ده یخه نه ناو سندووقی دارینه وه و ههن دیک ناو و هه تا ههن دیک سه وزه و میوه شی پی سارد ده که نه وه نه گهر هه یان بیټ. من بیرم له وه کردوټه وه که به فری زوری چیاکان له چالیک کو بکه مه وه که راسته وخو تیشکی خوړی نه گاتی، ینجا به باگردین بیکوتمه وه و بکه ومه سه ری، یان به کوته کیک ده یکوتم بؤ نه وهی به فره که بچټه پال یهك و توند بیټ و به خیرایی نه توټه وه. بیرم له وهش کردوټه وه به کسا و پووشوبه لاشیش دایپوشم، به مهش ده بیټه کو گایه کی گه وړه ی به فر و به درټزایی وهرزی هاوین ده میټته وه. ههرچهندهش بتوټه وه، به لام بایی پنداویستیه کانی شاری ههر تندا ده میټته وه. نه و کاته رۆزانه له شاخوه ده یهټینه وه و پارچه پارچه به نرخیکی ههرزان به دانیشتوانی شاری ده فرۆشین، نه وانهی پاره ی کرپنی به فره که شیان نه بوو، به خوړپایی به شی خوینان ده ده ینټ، یدی خه لکی شار چیژ له خواردنوهی ناوی سارد وهرده گرن. ئستا له بیروکه که تیگه یشیت؟ هاوین ده بیټه وهرزی درووینه ی به فر هه هه هه هه.

چاوی ھاوسەرە کە ی دەبریسکانهو و به سەرسورمانهوه
بزهیه کی هاتی. بەلکوو یادگە ی بەرەو ئەو لیکدانەو یه ی برد که
چۆن شاخیک له بەفر دە کەنە کۆمەل و ئینجا دە یگۆرن بۆ پارە.
لە ژیر لیوهوه:

- کەواته ئەوها! هەر به پراستی باوهر و متمانهشت پین
دە کەم. بیروکە یه کی زۆر گرنگه.

کاکیل گوئی:

- هەر که تابه که به تهواوی بەری دام، یه کسەر شویتیک ی
گونجاو بۆ ئەم پرۆزه یه دەستینشان دە کەم. که زۆریش له
قەدپالی شاخه کهوه دوور نه بیت، بۆ ئەوه ی گواستنەوه یی ئاسان
بیت. ئینجا دە یینی چۆن خەلکی پیش پۆژیک نۆره بۆ پارچه
بەفریکی کارگە ی بەفری کاکیل دە گرن، چونکه له یه ک کاتدا
من توانای داینکردنی بەفرم بۆ هەمووان نایت.

- منیش له پەستاندنهوه ی بەفره که یارمه تیت دە دەم.
بەلکوو ھاوینیش به سەر کریانه کاندایا دابه شی دە کەم.

کاکیل به دلخۆشییه وه گوئی:

- دەستت خۆش بیت. من به بی تۆ توانای ئەنجامدانی
هیچ شتیکم نیه، بەلام تۆ خۆت له ماندوویی ئەم کاره به دوور
بگره. ماندوویی کاری ماله وه که هەرگیز کۆتایی نایه ت بۆ تۆ
به سه. ئەو کاتانه ی به ماندوویی و شه که تی له کار ده گه پیمه وه
پارووه نایتکم بده ری، ئەوه کاریکه به هیچ نرخیک پێوانه
ناکریت.

خهونی جوان بوون، ئەو دە یویست بیانگۆریت بۆ پراستی و
له گه لیاندا بژیت، بەلام ئەوه پێویستی به کاریکی گران و

توانایه کی گهوره و توانا پروو کین ههیه، نه گه رنا. بیرۆکه که ههر له خه یال ده مینتته وه. نهو خه ونانه هیز و وزه به کی وایان پنی به خشی، وا ههستی ده کرد به تنها توانای تیکشکاندنی چیا به کی گهوره ی ههیه، وپرای جهسته باریک و لاوازه که ی. هینده ی نه خایاند له جینگه که ی ههستایه سه رپن و جلو به رگه که ی به ری رینکخست، چاوی هاوسه ره که یشی به وردی و په رۆشه وه له پایدۆزی جووله کانیدا بوون، نهو سه رنجانه ی بوونه دوودلی کاتیک نهو داوای لی کرد تووره به یه کی بچو کی بۆ به یت و هه ندیک پارچه نانی وشک و هه رچی پتخوریکی وشکیش به رده ست بیت بۆی بکاته ناو تووره به که وه، ناخر نهو ده بویت راسته وخۆ ده ست به هینانه دیی خه ونه که ی بکات. حه لیمه هه رچهندی کرد و کۆشا، بۆ نه وه ی له برپاره که ی ساردی بکاته وه، به لام له به رانبهر نهو رژدی و سووربوونه ی چۆکی دادا، له ته نیستی راوه ستا و له خوا پاراپه وه که بۆچوونه که ی بگۆریت و ساردی بکاته وه. به لام کاکیل که ههر بۆ خۆی که سیکی سه رسخت و که لله ره ق بوو، هه چی له به رده ستدا نه بوو. جگه له جیه جیکردنی نهو بیرۆکه یه ی به سه ر میتشکیدا زال بوو، هه چی تری لی چاوه پروان نه ده کرا. ئیدی هاوسه ره که یشی دوا ی نه وه ی خوا وه لامی نزا و پارانه وه که ی نه دایه وه و نا ئومیدی کرد، وازی هینا و گوپرایه لی سووربوونی پیاوه که ی بوو.

کاکیل ده ستیدایه جامانه که ی، نهو جامانه یه ی پارچه قوماشیکی چوارگۆشه ی نه خشدار بوو، دریشیه که ی له بالیک زیاتر ده بوو، به شتیه به کی سینگۆشه یی نووشتان دیه وه، پاشان به پانی چوار په نجه تا نه وسه ری لوولیدا، ریک وه کوو ماری لی هات. کلاوه که یشی له سه ر نا و نه مسه روئه وسه ری

جهمه دانیه که ی گرت و دوو جار له ههوادا بای دا و ئینجا به شیوه یه کی پیشه گهرانه و لیزانانه، له دهوری سهروچاوی لوولیدا، لوولدانیکی وا تنها ههردوو چاوی به دهروه بسون، هیچ کوردیک بهو جۆره کلاو و جهمه دانی نه ده بهسته وه. ماندویتی پیاوه که و سارد و سهرما وایان لئ کردبوو به جۆریک خۆی داپۆشیت وهك نه وهی که سیککی تاوانبار بیت و بیهوئ خۆی له چاوی خه لکی بشاریته وه.

پاشان چه کی راوه که ی و تووره به ی خواردنه که ی خسته ناو گونیه که وه. ژماره یهك گولله ی زیاده ی چه که که یشی خسته گیرفانه کانیه وه. تۆرپکی چنراویشی له لقی دارودره خت که ریک له نه عل ده چوو خسته ژیر پیلاره که ی، که بۆ رپکردن له سهر به فر یارمه تی ده دا بی نه وهی پئی له به فره که نقوم بیت، به فرمالیکیشی بۆ کۆکردنه وه و رامالینی به فر خسته سهرشانی.

رووی له چیا ی هه ندرین کرد، نه و چیا یه ی له وسه ری شاره که یدا به شکۆه ره گی له خاک دا کوتابوو و سه ریشی له ناسمانی، چه ندين چالی به ردینی سهروشتی گه و ره گه و ره یشی له خو ده گرت. کاکیل دوا ی کاتژمیریک رپکردن: "نه وه ی ئیستا ده یکه م تنها په ستانه وه ی به فره که له که بسووه که ی ناو چاله به فره کانه، تا کوو گه ردیله ورده کانی به فره که زیاتر باوه ش به یه کتریدا بکه ن و رپنگه نه دن گه رمی بیانتویتیته وه، دوا ی نه وه له ده وروبه ری چاله به فری دیکه ی بۆ کۆ ده که مه وه و تی داویم و سه رله نوئ ده یه ستمه وه و به سه ریدا دیم و ده چم و پا کو تیکی باشی ده که م، تا کوو به ته وای ده په ستریته وه." ناوه ناوه ش له دووره وه که رویشکیتک، یان رپتویه کی ده یینی و به ترسه وه ته ماشایان ده کرد، له وانه یه رپتویه که بی ری له وه کردیتته وه: "ده بی نه م پیاوه له م ناوچه داپراوه و له م وه رزه ی

سال که هیچ که سټک نایگاتې، چی بکات و بۆچی هاتبیت؟^{۱۹} به لّام بهرله وهی رټوییه که وه لّامټک بۆ پرسیاره کانې وه ربگریت، گولله یه کی کاکیل که لله ی سهری ئاگر ده دا و ساردی ده کرده وه، دواتر ده بووه شوږبایه کی به تامی ناو مه نجه له که ی.

که شوه وه وا به به رده و امی له گوراندای بوو، خوږه که چاوشارکینی له گهل سرووشته به فراوییه که ده کرد و جارناچار ده رده که وت و تیشکی خو ی ده ئالانده قه دو بالای شاخ و دار و به ردی ناوچه که، به لّام سه رما که هی ئه وه نه بوو مرؤف خو ی له به رده م تیشکی خوږه که دا گه رم بکاته وه، هینده ی نه ده خایاند کزه بایه که هلی ده کرد و به فزه که ی هه لگنپر و وه رگنپر ده کرد و دواتر به فرینکی زوری دیکه دهستی پی ده کرده وه، دلّی کاکیلی خوږتر ده کرد و زیاتر له ناخوه ده یگه شانده وه و له په ستانی به فزه که سوورتری ده کرد. دوا ی چهن دین کاتزمیر هه لبه ز و دابه زی په ستانه وه ی به فزه که ههستی به ماندو یتیه کی بی ئه ندازه ده کرد و به و سه رماوسؤله توانا پر وو کینه ئاره قه ی رهش و شینی ده رده دا، به ناچاری بهرله وه ی تاریکی په لاماری پرووناکی بدات و شه ودایت، بریاری گه رانه وه ی دا. هه ر که گه یشته وه نزیکې مال بینی حه لیمه ی هاوسه ری به نیکه رانی و دلّه راو کیوه له به رده م ده رگا راوه ستاوه و پی ده چی له خه می گه رانه وه ی ئه ودا بیت. به بینینی شاگه شکه بوو، له ناخوه به خته وه ری ئامیزی پتدا کرد و روخساری گه شایه وه و دلّه راو کئی و نیکه رانیه که ی ره وییه وه. به را کردن به پیرییه وه چوو، ئه گه ر له به ر دابونه ریتی کؤمه لگه نه بووا یه له وانه بوو هه ر له وی باوه شی پتدا بکرد بووا یه، وه لی له دلخوشییه وه باروبنه و رټوییه راو کراوه که ی لی وه رگرت، پایوه که ی له روخساریدا ئه و خو شی و شادییه مندالانه یه ی به ئاشکرا به دی ده کرد،

ههستی بهوه ده کرد که له کاتی نه بوونی نهودا چ خهم و ناسۆر و ترسیکی بۆ چهشتووه. خه یال و پرسیار له میشکیدا له ههله دابوون، له خه یالی خۆیدا ده یگوت: ده بی ئیستا نه و له کوئی بیته؟! چی به سهر هاتیته؟! خوانه خواسته نه گهر تووشی به لایهك بوو چۆن بتوانیته سهر سوؤراخیکی بزانیته و خۆی بگه یه نیته لای؟! خو نه گهر که سیکی له گهل بووايه کاره که ناساتر ده بوو، چی ده بی نه گهر تابه که بیگرته وه؟! چی روو ده دات نه گهر ببووریته وه و ناگای له خۆی نه مینیت؟! نهی چی روو ده دات نه گهر ورچیکی برسی په لاماری بدات؟! نه مانه و ده یان پرسیار تر میشکیان ده رزیئاژن ده کرد و بۆ نه و هه موو پرسیاره، ته نانهت وه لامیکیشی ده ست نه ده که وت.

کاکیل چووه ماله وه، نامیزی به کوپه که یدا کرد. ماچیکی له سهر گۆناکانی نه خشانده و تیر بۆنی کرد. دهستی به سهریدا هینا و لئی برسی: هیوادارم نه و کاتهی من له مال نه بووم بایهخت به دایکت دایته و بیزارت نه کردیته. کوپه که ترس و دلپراو کیکه ی رهوییه وه و له ژیر لئوه وه وه لامی دایه وه: نه خیر.

هه لیمه خاولی و جلوبه رگی خاویتی بۆ پیاوه که ی هینا و بهرله وه ی روو له گهرماوه که بکات، پشکۆی ژیر مه نجه لی گهرماوه که ی جۆش دایه وه، که ماوه بهك بوو لی نه ده گه پرا خامۆش بیته. گه پرايه وه و داوای له پیاوه که ی کرد بچیتته گهرماوه که، بۆ نه وه ی دوا ی پوژیکه ی ره بهق له کار کردنی گران له ناو نه و به فر و سهرماوسۆله یه، چیتیک له گهرمی و هالاوی گهرماوه که وه ربگریته، کاکیل ههر که رووی له گهرماوه که کرد، وا ههستی ده کرد سهرماوسۆله ی تهواوی نه و روژه به مۆخی ئیسکه کانیدا پو چوونه ته خوارئ و له گهل نه و ماندوو بوونه ی هه یوو ده ره وینه وه و نه ده مان.

حەلیمە ڤووی لە ژووری دانێشتن کرد و لەسەر پارچە نایلۆنیک دەستی بە ئامادە کردنی خواردن کرد، ئەو زەوق و سەلیقە یەکی سەیری لە پازاندنەوهی ناومال هەبوو، شویتنی دانێشتنی میوانەکانی پەر لە سەرینی کوردیی ڤهنگاوپهنگ کردبوو، تاکوو ئەوهی دادەنیشیت هەست بە ئارامی و پشوووان بکات، سۆبە که وا گەری گرتبوو نیلە ی ئاگری دەهات، ژووره که بە جۆرنیک گەرم بوو بوو مرؤف دواي که مێک دانێشتن تیايدا هەستی بە باویشکدانیکي بە چێژ دە کرد و هیندە ی نە دە ما خەو بیاتەوه. نەخاسە دواي خواردنیکي چهور، لەو خواردنە ی حەلیمە دروستی دە کرد، وێرای شۆربا گەرم و بە تامە که ی، شیوی ساوهره کهیشی لە ناو قاپە بە لە میه که و گوشتی ئەو که وهی ڤۆژانی پێشتر ڤاوی کردبوو و گوشتاوه کهیشی بۆ لە قاپنیکي تر کردبوو، زەلاتە و نانه تیریه که ی لەسەر خوانە که دانا بوو. کابانیکي کارامه و لیھاتوو بوو، دۆیه کهیشی لە یاد نە کردبوو، چونکه دە یزانی پیاوه که ی زۆری حەز لە دۆیه، که رهسته ی چایه کهش لە نزیکي ئاگره که وه هەمیشه ئاماده بوو. ئاخەر دانێشتنی ئیواران بە بی خواردنە وهی چایه لە زهتی نیه، بە راستی ساته وهختی جوان و پەر لە گەرموگوپی و بە خته وه ریه که ئەم خانە واده بچوو که ئاویتە و تیکه لی خو شیه کانی بوون.

هاوین هات. "وهرزی دروینە ی به فر" سەرە تاتکنیه تی. کاتنیک ئاوی خواردنە وهی شار گەرم بوو، کاکیل دەر فته که ی قۆسته وه و ڤووی لەو چاله به فرانه کرد که شه که تی و ماندویتی چه ند مانگنیکي تیدا خەر ج کردبوون، دەستی بە شکاندن و هەلدانە وهی ئەو به فرانه کرد که تیشکی ڤۆژه که لی دە دان، تاکوو یه که م جار کۆتایی به وان به ئیتیت. گواسته وه کهیشی لەو هیز و توانایه ی لە وهرزی زستاندا به خشیوو ی لە کۆ کردنە وهی به فره که که متر نە بوو. بهری ڤهنج

و ماندوو بوونی خستبوه سهر پستی هیستره که ی. دهموده ست و به خیرایی کالاکه ی له لایه ن خه لکیه وه ده کړدرا و هیچی لی نه ده مایه وه، بویه به ناچاری جاریکي تر پرووی له چاله به فرینه کان ده کرده وه و به شیکي دیکه ی لی ده هینایه وه و به نرخیکي هرزان ده یفرۆشته دانیشتوانی شاره هزاره که، به ممش همووان توانای کړینان هه بوو. ئیدی به و کاره ی که میځ ژبانی به ره و باشی پوښت.

به لام مروّف هه رچهنده هه ولی ده سته مؤکردنی هه لومهرج و بارودؤخی ژبانی بدات و خوی له گه لیدا بگونجیتیت، که چی له ناکاو بایه کی به هیز هه لده کات و تیکرای نه و هه نگاوانه تیک ده شکیتیت که وه کوو خه ونیک هه ولی هیتانه دیانی ددها، پیاوئیکش هه لگری خو و هه لسو که وت و په وشتی کاکیل بیت، هه رگیز چاو له ئاست جهور و سته داناخات که تووشی هه ژارانی شار ده بوو. بیهووده هه ولی ددها خوی بداته ده ست گه شینی و ئومئده وه و کاروباره کان چاکتر بن و ده سه لاتی رژی می داسه پاوی سهر ملی گه لانیش له ناو بچیت و نه میتیت. خاکه که یشی کوردستان له نیوان ولاتاندا به ش به ش و په رشوبلاو کراوه. مروّفیش به سرووشتی خوی ئاره زووی سه رهستی و ئازادبوون ده کات. مروّفی جیهانی سیه میس به هوی نه و سته مکاریه ی هه میسه لیی ده کړیت، گرنیکویره ی دهروونیان به رانه ر داگیرکاری و ئیستیمار لا چه که ره و گه شه ده کات، به جوړیک وای پی باستره جه لادیکي نه ته وه که ی خوی فه رمانپه وایه تی بکات، نه ک که سیکي ژیر و دادپهروه که له نه ته وه که ی خوی نه بیت. ئایا چی ده بیت. نه گه ره ده سه لاتیکی دیکتاتور و چهوسیتنه ری دهره وه ی نه ته وه که ی خوی فه رمانپه وایه تی بکات؟! نه و کاته سته م و زورداری چند قات ده بیت و ژبانیش نه سته م ده بیت. پاشان کاکیلی گه نج گه و ره

بوو، خهونه کانیسی له گه لیدا گه شه یان کرد و بالایان کرد،
 خه می گه وری تنها به پیدا کردنی پارووه نانیکه ووه نه ووستا،
 به لکوو پزگار بوون له و سته مکارییه ی له خه لکی ده کریت بووه
 خه می گه وری. هر هه سته کردنی به و سته مکارییه ش وای لی
 کرد بچته ریزی پشمه رگه کانه ووه، که به هنوی ده ستریری و
 سته مکارییه کانی ده سلات تا ده هات له شاخ و دۆله کاندایا تر
 و زۆر تر ده بوون. هر کاتیکش سه ر کردایه تیان له گه ل
 حکومه ته یه که له دوا یه که کان دانوستانیان بکر دایه و
 ناشیبوونایه ته ووه، نه گه ر به شیوه یه کی کاتیش بیت به مه به سته
 وه رگرتنه ووه ی به شیک له مافه کانیان، هیزه چه کداره کانیان نه و
 ماوه بینه نگییه یان ده قوسته ووه و ده گه رانه ووه لای خانه واده کانیان
 و زیانکی سرووشتیان ده ست پی ده کرده ووه. به لام که شوه وای
 سیاسی هه میسه له نالو گۆری به رده و امدا یه و پۆرژیک له پۆزان
 له سه ر یه که شیوه نه ماوه ته ووه. کاتیکش له کوتایی حه فتا کانی
 سه ده ی رابردوو دۆخه که شله ژا و تیک چوو، زۆر به یان رایانکرد
 و پوویان له شاخ کرد و ده سته ی پارتیزانی جیا وازیان پیک
 هینا. نه ووه تانی کاکیلش که ته مهنی نزیکه ی شه ست سال
 ده بیت، جاریکی دیکه ده چیته ووه ریزی پشمه رگه کانی شاخ،
 تا کوو نه و نه زموننه ی زیان پی به خشیه به خشیه لاوان. دوا
 جار له گه ل ده سته که ی روستدا گیر سایه ووه و جیگیر بوو، که
 زۆر به خیزی خۆشیان ویست و ممانه ی ته و او و کویرانه ی
 خۆیان پی به خشی و به دوا یه هه نگاهه کانیان پریان ده کرد، بۆ
 هر شوین و جیگه یه که بچووبایه به و پیری ممانه ووه دوا ی
 ده که وتن و له قسه ی ده رنه ده چوون، ناخر ناهه قیان نه بوو، مام
 کاکیل کیویک بوو له کرداری مرؤفدۆستانه و که سیکه
 نه زموننداری پر له شکۆ و سه روه ری و په وشتی به رز بوو.

به‌شی هه‌شتم

له دووری سی کاتژمیریک له باره‌گای ده‌سته‌که‌ی رۆست، کۆمه‌لیکی سەر به‌مام جه‌مال هه‌بوون. باره‌گا و که‌پرۆکه‌کانیان له‌نیوان ژماره‌یه‌که‌ گوندی ناوچه‌که‌دا دروست کردبوو، گونده‌کان هه‌ر یه‌که‌ و نزیکه‌ی کاتژمیریک له‌یه‌کتیرییه‌وه‌ دوور بوون. فه‌رمانده‌ی ده‌سته‌که‌ که‌سێک بوو سی و پینج سالی ته‌مه‌نی تیپه‌راندبوو، هه‌میشه‌ خۆی به‌ باوان و بنه‌چه‌یه‌وه‌ باده‌دا و پینانه‌وه‌ ده‌نازی. به‌ خزمایه‌تییه‌کی دووریش ده‌گه‌یشته‌وه‌ مام جه‌مال، وه‌ک ئه‌وه‌ی خۆی بانگه‌شه‌ی بۆ ده‌کرد و هه‌میشه‌ لێره‌ و له‌وێ شانازی پێوه‌ ده‌کرد و گوندنشینه‌کانیش بۆیان پشتراست ده‌کرده‌وه‌، وه‌لێ هه‌ندیکیان ئه‌و نزیکه‌یه‌یان ده‌گه‌راندیه‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی گوايه‌ باوکی له‌ خزمه‌تی یه‌کێک له‌ که‌سه‌ نزیکه‌کانی مام جه‌مالدا بووه‌، نه‌ک خزمایه‌تی له‌گه‌لیدا هه‌بێت، ئه‌م په‌یوه‌ندییه‌ش وای کردبوو بۆ هه‌ر شویتیک بچیت ریزی لێ بگیریت و به‌ شانوشکۆوه‌ خۆی نمایش بکات و توانیوی نزیکه‌ی باوکی له‌و خاوه‌نپایه‌یه‌ بقۆزیته‌وه‌ و به‌ پله‌وپایه‌ و به‌رپرسیاریتییه‌کاندا هه‌لکشیت. تا گه‌یشته‌ ئه‌و ئاسته‌ی سه‌ره‌رشتی کۆمه‌له‌ پشمه‌رگه‌یه‌کی ناوچه‌که‌ و ناوچه‌کانی ده‌ووربه‌ری سەر به‌هێزه‌کانی مام جه‌مال بکات، به‌لام به‌ ده‌گه‌من نه‌بیت له‌ ناوچه‌که‌دا نه‌ده‌بینرا، به‌لکوو ئه‌گه‌ر بگه‌رێبووایه‌ ته‌وه‌ش، ته‌نها شه‌وێک له‌ باره‌گاکه‌ی ده‌مایه‌وه‌. هه‌میشه‌ به‌ هێزیکه‌ی زۆره‌وه‌ له‌ گونده‌کاندا ده‌سوورایه‌وه‌. باره‌گاکه‌شیان ته‌نها ده‌ پانزه‌ پشمه‌رگه‌یه‌کی تێدابوو. ئه‌و هه‌میشه‌

وەك دەلین پۆشته و پەرداخ بوو، جلوبەرگینکی جوان و پینکی دەپۆشی، ھەر خۆیشی نا، بەلكوو ئەوانەى لە گەلێشیدا بوون بە ھەمان شێوہ جلوبەرگی نوێ و جوانیان دەپۆشی. چەكە كانیشیان ئەوہندە تازە بوون وەك ئەوہى رۆژیک لە رۆژان بە كار نەھینرابن و تازە لە كارگەى دروستکردنى چەكەوہ كارسازیان بۆ كرايیت، ھیندە رەش و لووس و جوان بوون پینك لە زێروو دەچوون، بەھەر حال جوانى و نایابى چەكى بەرپرسەكەیان بۆ ئەوہبوو لە گەل جلوبەرگە ھەمیشە جوان و نوێیەكەیدا بگونجیت و شكۆدارتر بگەویتە بەر چاؤ. ئەوہ تانى ديسان پرووى لە ناوچەكە كەردووہتەوہ، بۆ ئەوہى شكۆى خۆى و دەستەكەى بگەپتیتەوہ، داوى ئەوہى لە لایەن جووتیارێكەوہ سووكایەتى بە دەستەكەى یەوہ كرابوو. ھەر كە دەستەكەى پۆست بەوہیان زانى پروویان لە گوندى ئەو جووتیارە كرد كە سووكایەتى پى كەردبوون، نەبادا دەستدریژی بكەنە سەر، و پراى ئەوہى ھەردوو دەستەكە بە دۆستایەتى و ھاوپیەتیەوہ بە دیدارى یەكتى گەیشتن، وەلى ھیشتا سەر كەردەكەیان رق و كینىكى زۆرى بەرانبەر ئەو جووتیارە لە دلدا مابوو، ئەو بەرپرسە ھیندە بە لای گوندنشینانى ناوچەكەوہ پەسەند و خۆشەویست نەبوو، ئەوہش بە ھۆى ناوبانگى خەراپ و چلئىسیەوہ. تەنانەت جووتیارەكان نازناوى "پو جگەرە"یان لى نابوو. چونكە بەدەرەوشتى ئەو بەرپرسە گەیشتبووہ ئاستىكى ئەوتۆ بە بەرچاوى مێردەكەى یەوہ دۆستایەتى ئافرەتێكى یەكێك لە گوندەكان بكات، بى ئەوہى ھىچ سەنگ و بايەخێك بۆ ناوونابانگى خۆى و ھیزەكەیشى داينیت. ھەر كە دەگەیشتە ئەو گوندە یەكسەر لە گەل دوو پاسەوانى تايەت و باوہ پینكراوى خۆى پروویان لەو مالە دەكرد و داواى لە پیاوہكەى دەكرد بچیت لە دوكانى گوندەكە پاكەتێك جگەرەى بۆ بکړیت، كاتىكىش جووتیارەكە

ده گه رايه وه ماله وه پاسه وانه كاني له بهردهم ماله كه يدا پرنگه يان لئ ده گرت. به قسه وه سه رقاليان ده كرد، خو نه گه ر به زوريش هه ولى چوونه ماله كه ي خوى بدابووايه، نه وان پرنگريان لئى ده كرد، له ترسى نه وه ي نه بادا گه وره كه يان لئيان تووره و دلگران بيت، ئيدى كوره گه نجه هه رزه كاره كه به تاسه وه سه يري چه كه كانيانى ده كرد و له بهردهم ماله كه ي خويدا به يئدنهنگى داده نيشت، تاكوو نه وه ي تر هه ز و ئاره زووه چليسه كاني خوى تير ده كرد.

ئهم حاله ته چه ندين جار دووباره ده بووه وه. تا واي لئ هات كوره گه نجه كه له گه پانه وه ي بو ماله وه خوى دوا بخات، يان ويراى دوا كه وتنئى له گه پانه وه ي ده يئينئى ده رگاي ماله كه ي داخراوه، ئيدى به دلئى شكاه وه داده نيشت و پراوپر ده بوو له سوو كايه تئى و يئناپروويى و هيچيشئى له ده ست نه ده هات. له راستيدا نه وه به دره وشته ي خزمئى مام جه مال بوئيرئى نه وه ي نه بوو نه و كاره له گه ل هه موو كه سدا بكات، چونكه جووتياران و گوندنشيان، كيئويكن له ره وشت و پراوپرن له كه سايه تئى، بهلكوو زوربه ي قوربانئيه كاني له وه به دبخت و سه رشور و بياران به بوون كه وا خوئيان ده ناسئى و خاوه ن كه سايه تئيه كئى كه م بوون و هه ميشه خوئيان به كه متر و بچوو كتر ده يئينئى. نه خاسمه نه وانئى كه سايه تئى ژنه كانيان به سه رياندا زال بوو. ئهم په يوه نديشه له گه ل ژنئى نه وه گوندنشينه نه وه كاته دروست بوو كه نه بوجگاره له گه ل دوو پاسه وانئى چووبوونه نه وه ماله بو ميواندارئى، وه كه نه وه ي له گونده شاخاوييه كان باوه. ژنئى خانه خوئى له جوانئى و شوخوشه نكيدا بيئنه ندازه و كه سايه تئيه كئى به ئيزئى ده بيت و وا له پياوه كه ي ده كات كه سيكئى پاشكو و ملكه چ، يان خزمه تكارى بيت و هيچئى تر. له راستيدا نه گه ر نه وه

پياوه تۆزىك جوامىرى و پياوه تى ھەبووايە، ھەرگىز ئەبوجگارە بوپىرى ئەوھى نەدە كىرد بەو جۆرە سەرشۆپى بىكات و ئابرووى بىات. بەلای گەورە ئەوھبوو ژنە كە خۆى ئەوھندە فېلباز و زۆرزان بوو، پىرى بۆ كاپرا خۆش كىردبوو، تاكوو چاوبازى لە گەلدا بىكات و دەستى لە گەلدا تىكەل بىكات. پۆزىك لە پۆزان كاتىك مىوانە كەو ھەردوو پاسەوانە كەى لە مالى خانەخويە كەيان دەربارەى ھەموو بابە تىك دەدوان، ئەو پىر بووبوو لە شانازى بە بوونى خىزمى مام جەمال لە مالە كەى. ژنە گەنجە كە لە شوپى خۆى ھەستا و دەرگای سۆبە دارىنە كەى كىردەوھ و پشكۆى ناو زۆپاكەى دەركىردە ناو ئاگردانى بەردەم زۆپاكە، كە چالكى بچووك و تايەت بۆ كۆكردنەوھى پشكۆى ناو زۆپاكە تەرخان كراوھ. بۆ ئەوھى كىرى و قۆرى چايە كەى لەسەر دابىت. ئەبوجگارەش بە تەنىشت زۆپاكەوھ دانىشتبوو. سەرنجىكى گىردارى ئاراستەى چاوە كانى دە كىرد. ئەبوجگارە پىوستى بە خرۆشاندى ھەوھسبازى نەبوو، چونكە تەنھا پىبەشبوونە كەى بەس بوو بۆ ئەوھى پشكۆى پياوھ تى بە داگىرساوى بىمىتتەوھ. لە ناخىدا گىر كانى خۆر لە تەقىنەوھە دا بوو، خۆ ئەگەر بەسەرىدا زال بووايە دەكىردە خۆلەمىش و بە تەواوى دەكىردە قەرەبرووت.

ژنە كە بەرلەوھى تىلەى چاوە كانى لى بگوازىتەوھ، دەستەواژە كى تەزى لە خرۆشاندى ئاراستە كىرد، گۆناكانى بە تىشكى ئاگرە كە سوور ھەلگەرابوون، پىك وە كوو بلىسەى بور كاتىك. بە سەرنجدانىكى مە كىربازانەوھ:

- وریابە پشكۆكانم نەتسووتىنن.

پياوھ كە ھەستى كىرد وشە كانى وە كوو چىزى دوو پشكە پىوھىان دا و زىاتر ئارەزووھ كانىان خرۆشانى و ئالۆشترىان كىرد.

پاشان پړوښت و مه‌قاله‌یه‌کی بچووکي هینا، تا پری بکات له شکو و گه‌پایه‌وه بۆ قوژنی ژووره‌که له نزیك که‌ره‌سه‌ی چایه‌که‌وه دانیش. پایوه‌که‌یشی له نزیکیه‌وه دانیشتوو و قاپنکی له دار دروستکراوی سه‌یری له به‌رده‌م خو‌ی دانا‌بوو، قاپنکی خرپ له ناوه‌پراستییه‌وه ستوونه دارنک هینده‌ی په‌نجه‌یه‌ک به‌رز بو‌بووه‌وه، پارچه‌قهنده‌که‌ی له‌سه‌ر داده‌ناو به‌چه‌کوچنکی بچووک که‌تاییه‌ت بۆ‌ئمه‌ دروست کرابوو، ده‌کرده‌پارچه‌ی چوارگوشه و بچووک بچووک. گوندنشینه‌کان له‌سه‌ر‌ئوه‌ پرا‌ه‌ت‌بوون که‌پارچه‌قهنده‌که‌بخه‌نه‌سه‌ر زمانیان و چای‌تالی‌شی به‌سه‌ردا بکه‌ن و ئینجا به‌تامه‌وه بیخونه‌وه، هه‌ندیکیشیان شه‌کری وردیان ده‌کرده‌چایه‌کانیانه‌وه و به‌شیرینی ده‌یان‌خوارده‌وه. کاتیک قوری چایه‌که‌ده‌ستی به‌کولان کرد، ژنه‌که‌هه‌لی‌گرت و له‌ناو مه‌قاله‌که‌ی دانا. دوا‌ی نزیکه‌ی پینج‌خوله‌کینک چایه‌که‌ده‌می دا، ئینجا خانمانه‌زپه‌ی له‌پیا‌له‌کانه‌وه هینا و به‌ده‌م قسه‌وه ده‌ستی به‌تیکردنی چایه‌که‌کرد. پووی قسه‌کانیشی له‌نه‌بوجگاره‌بوو:

- چایه‌که‌ت به‌قهنده‌خو‌یته‌وه، یان‌حه‌زت له‌شیرینییه‌؟

چاوی برپیه‌ناو‌چاوه‌کانی و تینگه‌یانده‌که‌مادام‌ئهو‌ ئاره‌زووی‌ئوه‌ده‌کات، ئه‌ویش‌ئاماده‌و له‌سه‌ر‌پنیه‌و به‌جوشه‌ه‌گوتی:

- هه‌لبه‌ته‌حه‌زم له‌شیرینییه‌.

سه‌ریکی‌پر له‌واتای‌بۆ‌بادا و شه‌به‌نگیکی‌زه‌رده‌خه‌نه‌ی گالته‌چارپیانه‌ش‌روخساری‌داپوشیوو، وه‌که‌ئوه‌ی‌بلیت: "که‌واته‌با‌بینین".

قسه‌و تیروتوانجی‌ژنه‌که‌توزقالتیک‌سه‌رنجی‌میرده‌که‌ی

رانه کيښا، مېردی چی؟! خو ټو هیچ سەنگ و به‌هایه کی بو دانانیت و هر بایه‌خیشی پین نادات. به‌لکوو هه‌تا به چاویکی سوو کیشه‌وه ته‌ماشای ده‌کات، وه‌ک ټه‌وی پین بار بیت و شایانی ټه‌وه نه‌بیت مېردی ټه‌و بیت، ټاخر ټه‌و هیشتا ته‌مه‌نی نه‌گه‌یشتو ته‌ شانزه سالی، واته هیشتا کوپټکی هه‌رزه‌کاره و ماوه‌ی دوو سالیکیشه‌ه اوسه‌رگرییان کردووه، وه‌لن ټه‌و کاته ټه‌و له‌ ته‌مه‌نی بیست و سئ سالاندا بوو. کوپټکی هه‌رزه‌کار دوا‌ی اوسه‌رگریی‌کردنی له‌گه‌لیدا، ماوه‌ی چندین پوژ به‌جی‌ی ده‌هیشت و بو له‌وه‌پاندنی بزنی مالی کابرایه‌ک که به‌ شوانی گرتبوویان پووی له‌و ده‌شتوده‌ره ده‌کرد و نه‌ده‌گه‌پایه‌وه مال، ټه‌و خاوه‌ن بزنه‌گه‌لی که له‌ به‌رانبه‌ر بره‌ پاره‌یه‌ کی کم و چند قاپه شیریک شوانی بزنه‌کانی بو ده‌کرد. ټه‌ویش له‌و شیره‌ ماست و که‌ره و په‌نیری دروست ده‌کرد، زیده‌باری ټه‌وه‌ش، قورسای‌ی کاری مال‌وه‌یشی له‌ ټه‌ستو بوو، ټه‌رکی ټاودان و خزمه‌تکردنی ټه‌و چند بنه‌ گوټز و میوه‌ جیاوازانه‌یشی له‌ ټه‌ستو گرتبوو که له‌ قه‌دپالیک و له‌ باوانیه‌وه بو‌ی مابووه‌وه و نزیکه‌ی نیو کاترمی‌رلیک به‌ پیاده‌پو‌یی له‌ مال‌ه‌که‌یه‌وه دوور بوو. له‌ کاتی پینگه‌یشتنی دره‌خته‌کانی به‌ری میوه‌کانی لئ ده‌کرده‌وه و خو‌ش‌اوی لئ دروست ده‌کردن، به‌لام به‌ری گوټزه‌که‌ی هه‌لده‌گرت بو زستان و ټه‌وه‌یشی لئ‌ی زیاد ده‌بوو له‌گه‌ل دوکانداری گونده‌که‌یان ده‌یگورپیه‌وه، که ټه‌ویش جووتیارټکی هه‌مان گوند بوو، ژوورټکی بچوکی کردبووه دوکان و هه‌ندیک کالا و خو‌راک و پینداویستی ټه‌وتو‌ی تیدا داده‌نا که گوند‌نشینه‌کان پئویستی زوریان پین بوو، زوربه‌ی کالا و که‌لوپه‌له‌کانی دوکانه‌که‌یشی له‌ لایه‌ن ټه‌و که‌سانه‌وه ده‌کردران که به‌ ولاخه‌کانیانه‌وه به‌ویدا هاتوچو‌یان ده‌کرد. ټه‌و ژنه‌ پوژټیک له‌ پوژان هه‌ستی به‌وه نه‌کردبوو که مېردی هه‌یه، ته‌نها وه‌کوو دابونه‌ریتیکی باوی

کۆمه‌لگه خۆی پێوه به‌ستبووه‌وه و به‌وپه‌ری گۆشه‌گیریه‌وه پێکه‌وه ده‌ژيان، نه‌و ئامۆزای خۆی بوو. خانه‌واده‌که‌ی پێش چه‌ندین ساڵ له‌ ئه‌نجامی راگواستنی گونده‌کان و کاو‌لکردنی مال و خانووه‌کانیان به‌ به‌هانه‌ی پاراستنی پشتینی سنوور، له‌ لایه‌ن پ‌ژیمه‌وه تووشی ق‌رکردن و له‌ناوچوون هاتبوون، نه‌و کاتانه‌ی پ‌ژیم پیاوه‌ درنده‌ و چ‌رنووک به‌ خویته‌کانی خۆی ده‌نارده‌ سه‌ر نه‌و گونده‌ ئاشتیخوازانه‌ و به‌ پ‌ژانی خویتی هه‌ژاران و نه‌دارانی نه‌و گونده‌نه‌بووایه‌ تینویتیان نه‌ده‌شکا، به‌مه‌ش ته‌نگیان به‌و خه‌لکه‌ بێده‌سه‌لاته‌ هه‌لده‌چنی و ژیانیان لێ ده‌کردنه‌ دۆزه‌خ، هه‌تا زۆربه‌یان نه‌یانده‌زانی نه‌م هه‌موو ده‌رد و به‌لایه‌ چیه‌ داده‌باریته‌ سه‌ریان و له‌ کوپوه‌ دین، له‌ کاتی‌کدا نه‌وان له‌ دوورترین خالی دووره‌ده‌ستی جیهان و شارستانییه‌تیش گۆشه‌گیر و دا‌پراو بوون؟ چیه‌یان کردووه‌ و چیه‌یان له‌ده‌ست هاتووه‌ تا‌کوو پ‌ژیم به‌م جۆره‌ نازاریان ده‌دات و ئاوا تالابی مه‌رگیان به‌ گه‌روودا ده‌کات؟! خاوه‌ن به‌ختیش نه‌وه‌ بوو له‌ دانیشتوانی نه‌و گونده‌نه‌ ژياندا مابن و بۆ باشووری ولات راگواسترا‌بن، به‌ مه‌به‌ستی نه‌وه‌ی نه‌وه‌ له‌ دوا‌ی نه‌وه‌ له‌ پرووی نه‌ته‌وايه‌ تیشه‌وه‌ بیانووتیتته‌وه‌، نه‌مه‌ش له‌ پ‌وانگه‌ی نه‌و فه‌لسه‌فه‌یه‌ی که‌ ده‌لێت مرۆف کورپی ژینگه‌که‌یه‌تی و چۆن په‌روه‌رده‌ بکری‌ت وای لێ دیت، به‌ دوورخستنه‌وه‌شیان له‌ ژینگه‌که‌یان ئیدی نه‌وه‌ی نوێ شتیکی نه‌وتۆ ده‌رباره‌ی کولتووری باوان و شته‌ دیرینه‌کان نازانن، ته‌نها که‌می‌ک نه‌ییت، نه‌وه‌ش له‌ گه‌ل تیه‌پوونی رۆژگار له‌وانه‌یه‌ هه‌ر نه‌می‌نیت. له‌ راستیدا ده‌سه‌لات تا راده‌یه‌ک له‌مه‌یاندا سه‌رکه‌وتنی به‌ده‌ست هینا له‌ تاوانده‌نه‌وه‌ی هه‌ندیکیان له‌ناو بۆته‌ی عه‌ره‌بان‌دن، به‌ جۆرێک هه‌تا هه‌ندیکیان گه‌یشتنه‌ نه‌و ئاسته‌ی نه‌توانن به‌ زمانی نه‌ته‌وه‌که‌شیان بدوین، به‌لکوو له‌ نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆیان دامالیندران و تا راده‌یه‌ک خه‌م و

ئەندىشە كانيان كەم بوو، ئەوئەش دواى ئەوئەى كەس لە گەل نەتەوئەى سەردەست جياوازىيان ناكات و بە چاوتكى دوژمنكارانەوئە سەرىيان ناكەن، ئەمەش كارىكى سرووشتى بوو لە نىوان نەوئە دواى نەوئە ئەوانەى ئەو كەردارى پاكتاوى نەژادىيەيان دەرەق كرا و چىتر نەوئە كانيان هەستى نەتەوايەتى و نىشتمانىيان نەمىتت و هەتا زمانى داىكىشان لە بىر بچىتەوئە، بەلام ئەوانەى وەكوو خۆيان مابوونەوئە و ستەمى دەسەلات نەيتوانىبوو كارىيان تىج بكات، ئەوئەى كەمىك بارى دەروونىي ئەو خەلكە راپگواستراوئەى خۆش دەكرد، بەزەيى و سۆزى خەلكى بوو لە گەلىيان، چونكە تىكراى گەل بە دەست جۆرەها جهور و ستەمى دەسەلاتەوئە دەياتنالاند. بە جۆرىك حال گەيشتەوئە ئەوئەى گەردەلوولى كوشتن و گرتن جياوازى لە نىوان نەتەوئە كاندا نەكات. چونكە سىياسىيەكان و بازرگانانى شەر و كاولكارىيەكان، بە يەك چااو و لە گۆشەنىگاي بەرژەوئەندىيە كانيان و چاويلكەى رەشى مانەوئەى دەسەلات و قۆرخكارىيە كانيان سەبرى هەموانىيان دەكرد.

بەشى ئەم ژنە بەدبەختەش لەناوچوونى تەواوى خانەوادە كەيان بوو، ئەوئەى ئەوئەى رزگار كەردبوو، تەنها بەختى بوو، ئەوى لە گەل نامۆزا بچوو كە كەيدا لە ژياندا هەيشتەوئەوئە، ئەو كاتەى لە گەل باوكەيدا بە سەردان هاتبوونە ئەم مالهى ئىستا تىيدا نىشتەجىن، ئەو مالهى مولكى پوورىيەتى و ئەوئەى كاتى خۆى گوندى براكەى جىن هەيشتەوئە، ئەو گوندى مەوئەى دوو رۆژە رىنگە لىرەوئە دوورە و لە گەل هاوسەرەكەى لىرەدا نىشتەجىن بوون و گىرسابوونەوئە. لە كاتىكدا ئەوان هەموو پىكەوئە كۆ بووبوونەوئە و باسى خەم و ئەندىشە كانى خۆيان دەكرد. لە لايەن ئەوانەى لە مەرگ دەربازيان بووبوو، هەوالى ئەو دەرد و

به لایه یان پین گه یشت که به سهر خه لکی گونده که یاندا هاتبوو. هه واله که وه کوو برووسکه بهر سهر و میشکی باوکی ئەم ژنه کهوت، دهموده ست هه ستایه سهر پین و به خیرایی گه پرایه وه بۆ گونده که ی خۆیان، تا کوو له هه والی که سوکاری دلنیا بیت، کچه که ی و برازا بچوو که که ی لای پووریان به جین هیشت، وه لپن چۆن چوو نه گه پرایه وه و هیچ شویته واریکیشی له دوی خۆی به جین نه هیشت. گونده که ی له گه ل زه ویدا تهخت کرابوو، باغ و دارستان و هه رچییه کیان هه بوو سووتیترابوون، هه تا کانیاوه کانیشیان پر کرابوونه وه و هه ندیکیان چیمه نتۆرپۆر کرابوون. ئە ی هاوارا خه لکی له کوپن و چیان به سهر هاتوووه؟! پراگواستراون، یان هه ر به زیندوویتی له گۆری به کۆمه لدا زینده به چال کراون؟ هیچ که سینک نازانیت و ته نانهت شویته واری هیچ شتیکیش دیار نییه. به هۆی ئەو دهرد و به لایانه ی به سهر ئەم خیزانه دا هاتبوو، پووره به دبه خته که شیان له ناخه وه خه م و نازاری چه شتبوو، ئەو پووره ی که هه تا له سه ره تای شوو کردنیشیدا جگه له چه ند پۆژیککی که م، خۆشیی دیکه ی نه دیوو، چونکه ته نها دوی چه ند پۆژیک له هاوسه رگیریه که ی، سه به یانیککی زووی هاویتیکی جوان و خۆش به هاتنی هه ندیک میتوانی نه خوازراو و په زاقورس به ناگا دین، ئەوانه ی پینان ده گوتن جاش. ئەو جاشانه ی پیاوی به کریگیروی پۆژیم بوون و له هه موو کار و په فتاریکی خه راپدا هاوکاری ده سه لاتیان ده کرد و بووبوونه که واسووری بهر له شکری دوژمن و له په لاماردانی چیا و دۆل و گونده کانیشدا چاوساغیان بۆ ده کردن، تا کوو ده سه لات. به ناسانی بتوانیت په لاماری گونده نارام و ناسووده کان بدات. ئەو هه لمه ته شیان به مه به سستی گه پان بوو به دوی سه ربازانی پاکردوو و ئەو گه نجانیه ی کاتی سه ربازیان هاتوووه. هه رواشیان کرد، گه نجانیه

ګونديان چهښنی رانه مېر وه پيش خويان دا، نه وهی مایه وه تنهها ژن و مندال و پير و په ککه و ته کان بوون. له و کاته وه پووريشيان هيچ هه واليکي پياوه کهی نازانيت که چی به سر هاتووه؟! ئیدی نه ویش بهر کهی گورزی گورچکېری زیاتری رۆزگار و دهر د و به لاکانی نه گرت که به زه بیان به که سدا نایه ته وه، تووشی نیوه ئیفلیجی بوو و له به لویوی خست و به ناچاری له سر جینگه مایه وه. کچی برا که یشی له و کاته دا تمه نی گه یشتبووه چوارده سالیك، کچانیش له و تمه نه دا ته واو پی ده گن و دیارده کانی مینه یی و جوانیان زیاتر دهره وشیتته وه و وه کوو کانیواوی به هار ده ته قینه وه، به مەش نه و کیژه به دبه خت و بیکه سه ته واوی بهر پر سیاریتیه کانی مالی پووریشی له نه ستو گرتبوو. بایه خی به پووری و ناموزا بچوو که که یشی ده دا که نه و کاته تازه تمه نی حهوت سالان بوو. زور جاریش بو نه وهی رهفتاره مندالیه کانی راست بکاته وه، ئیشی ده دا، وه کوو چون دایک له کورپه کهی و خوشکی گه وره له برا بچوو که کهی ده دا. کاتیکیش تمه نی گه یشته بیست و یه ک سالی و تهن دروستی پووریشی رۆز له دواي رۆز به ره و خهراپی ده چوو، نه ویش کوچی دوايی کرد، ئیدی تنهها کچه که و کورپه ناموزا کهی له ماله وه پیکه وه مانه وه که نه و کاته تمه نی گه یشتبووه چوارده سالان، بو نه مەش پیاوماقوولانی گونده که له مزگهوت کو بوونه وه، تا کوو چاره یه کی شیاو بو کچه که و کورپه ناموزا کهی بدوزنه وه. مه لای گوندی بهر له وانی تر هاته ناو قسانه وه و گوتی:

- ناموزا کهی له هه موو که سیک بوی له پيشتره. جگه له وهش کوا گه نجی دیکه له گونده که ماوه، نه وانه ی ماویشن رۆزیک ده یانینین و مانگیک ون دهن.

یه کیکي دیکه یان گوتی:

- ئاخىر ئەوان چەندىن سالە ۋە كوو خوشك و برا پىڭكەۋە لە يەك مالددا دەژىن.

مەلای گوندى گوتى:

- مادام لە يەك مەمك شىريان نەخواردوۋە، مارەييان لە يەكتى دىت.

جووتيارىكى دىكە بە سەرسوپمانەۋە پرسى:

- مامۇستا ۋەك جەنابت دەفەرموۋى، ئەي ئەگەر لە يەك مەمك شىريان خواردىتەۋە، ھاوسەرگىريان ھەرام و نەشياۋ دەيىت؟

مەلای گوندى بە سەربادانى "بەلى" ۋە گوتى:

- ئەي چۆن! ئەو كاتە دەبنە خوشك و براى شىرى، ئەمەش ھەرامە، پەنا بە خوا.

جووتيارە كە ئەم جارەيان بە دەبەنگىيەۋە پرسى:

- مامۇستا گىيان، ۋەك دەلەين شەرم لە ئايندا نىيە، ئىي خۇ ژنەكەي مەن پۇژىنك لە پۇژان يەك دلۆپە شىرى لە مەمكى خۇي نەداۋەتە. مىندالە كانم، كىچ و كورپە كەم بە شىرى بىزە كان گەۋرە كىرەۋە، ئايا دە كرى پىڭكەۋە ھاوسەرگىرى بىكەن؟!

مەلای گوندى چاۋە كانى ئەبلەق بوون و بە توورپەيى و ھەپەساۋىيەۋە گوتى:

- كىي و كىي ھاوسەرگىرى بىكەن؟!

جووتيارە كە گوتى:

- كورپە كەم و كىچە كەم... ئىستا نا، مەبەستم ئەۋە يە كاتىك گەۋرە بوون؟!

- دهك خوا دهوامت نه دات، چۆن له يه كترى ماره يان ده كه يت هه ي...؟!

مه لاش هه ر نه سه غه ر و ل ل ا ي بوو، كا تيك جو و تياره كه به و شيوه يه وه لامي دا به وه:

- ناخر مامؤستا له يهك مه مك شيريان نه خوار دؤته وه!

- كوره ناخر هه ر دوو كيان مندالي تۆن... هه ي!

جو و تياره كه به رژدى و سوور بوونه وه گو تى:

- ناخر تو گو ت نه گه ر پي كه وه له يهك مه مك شيريان...

مه لا قسه كه ي پي برى و گو تى:

- پي ده نگ به پي ده نگ! هه ي نه فره تى خوات لى بى.

هاوسه ر گيرى منداله كانت له يه كترى حه رامه حه رام، هه تا نه گه ر له يهك مه مكيش شيريان نه خوار ديته وه. نه كه ي وا بكه يت ها... كا فر ده بى!

ئيدى مه لا له به ر خۆيه وه هه ر پرته ويؤله ي بوو و به ده نكيكى نزم گو تى:

- من پيم وايه مانه وه يان له يهك مال و به بى هاوسه ر گيرى

كا ريكى نه شياوه و حه رامه، نه خاسمه دواى ئه وه ي پووريشيان كۆچى دوايى كرد و به جى هيشتن..

جو و تياره كان له ژر ليوه وه و له به ر خۆيانه وه ده يانگو ت:

- به لى به لى مامؤستا، ژيانيان پي كه وه به م شيوه يه

ناشايسته يه و شه ر ري نكه ي پي نادات.

- كه واته ده بى له يه كترى يان ماره بكه ين، دواى ئه وه ي

خه مى پرسه ي پووريان ده ره ويته وه. تا ئه و كا ته كچه كه ده به مه

ناو خیزانه که ی خۆم، نه بادا خوا له رۆژی قیامه تدا له سه ره ئه م که مه تر خه مه مه سزام بدات، نه گه ر خوانه خواسته شتیکی نه شیواو روو بدات.

جووتیاره کان پیکه وه په زامه ندیی خۆیان ده رپری و گوتیان:

- ده ست خۆش کاریکی ته واوه. خوا به تیار پترئ و بۆمانت به نیت.

هه ر مانگیکی به سه ردا تپه ری و تینه په ری، کچه که بی نی ئه و نامۆزایه ی چه ند سالتکه وه کوو مندال له به رده ستیدایه، ئیستا بۆ ته هاوسه ری و له سه ر یه ک جینگه پیکه وه ده نوون و جووت ده بن، بی ئه وه ی به قسه یه کی خۆش و سه رنجراکیشی هاوسه رانه کولی دلی دایمر کیتیت. بۆیه ئه ویش ئیستا ده یه وی چپژ له مینیه یی خۆی وه ربگریت و ئاره زوووه کانی خۆی تیر بکات. له گه ل یه کیک له گه وره پیاوانی نزیک یی مام جه مال، که خوا وه ن مال و ده سه لاتیشه و خه لکیش هه زار حیسابی بۆ ده که ن. بۆیه به نازی کچه جووتیارانه وه که چۆن چاوبازئ له گه ل کوراندای ده که ن، گوتی: "نه گه ر توانای نۆشین شیری نیت هه یه ئه وه تانیم له به رده متام. شیرینییه کی وات پئ ده چپژم، با بزانی ن توانات چه نده!"

له و کاته ی که چایه که ی پشکه شی کرد و دوو که وچکی گه وره ی شه کریشی بۆ تی کرد و به دوو چاوی دره وشاوه و چلیسه وه ئه وه ی تیده گه یاند، که ئه و پیاوه نییه بتوانیت شان له شان ی مینیه یی ئه م بدات، نه بوجگاره ش به تپروانیتکی نالۆشیانه وه چاوه کانی قووت دا و پئی گوت: "ده یخۆمه وه نه گه ر ژه هری ماری حه وت سه ریشته له جیاتی شه کر بۆ تی کردبم." وه ها خرۆشابوو، له و کاته دا چاوی له سینگوبه رۆکی

بریبوو و ئەم گۆرانیهی هونەرمندی گه‌وره‌هه‌سه‌ن زیره‌کی
وه‌بیر هاته‌وه که ده‌لنی:

"شهرابی ده‌ستی دولبه‌ر بێ

ژه‌هری ئەژدیه‌های هه‌وت سه‌ر بێ

ده‌یخۆمه‌وه قه‌سلی سه‌ر بێ."

نه‌یده‌زانی چی بکات و چۆن ئەو خرۆشانه‌ چلیسیه‌ی خۆی
لێ به‌تال بکاته‌وه؟! له‌و کاته‌دا، هه‌ردوو پاسه‌وانه‌ که‌یشی له‌ گه‌ل
پیاوی ژنه‌که‌ سه‌رقالی گه‌توگۆ بوون و هه‌شتا ناگای له‌ بلێسه‌ی
دلداریی نێوان ژنه‌که‌ی و می‌وانه‌ شه‌روالیسه‌که‌ی نه‌بوو. پیاڵه
چایه‌که‌ی به‌ به‌تالی دایه‌ ده‌ستی. ئەم جاره‌یان نیوه‌ی له‌ شه‌کر
کرده‌وه و دایه‌وه‌ ده‌ستی، پیاوه‌که‌ به‌ ده‌ست تاواندنه‌وه‌ی
شه‌کره‌که‌ وه‌رس و بێزار بوو، بۆیه‌ به‌ که‌وچکی چایه‌که‌ ده‌ستی
به‌ خواردنی شه‌کری ناو پیاڵه‌که‌ کرد، تاکوو گه‌یاندییه
ژیره‌که‌ی. پاشان چایه‌که‌ی به‌ یه‌ک فر هه‌لقۆراند. کاتیک
ئه‌بوو جگاره‌ له‌ گه‌راندنه‌وه‌ی پیاڵه‌که‌ خۆی گنخاند، وه‌ک ئەوه‌ی
یه‌وێت دوا‌ی گه‌پری یه‌که‌م پشوو یه‌ک بدات، ژنه‌که‌ کاتی زۆر
نه‌داین. هه‌ستایه‌ سه‌ر پێ و پیاڵه‌ی به‌تالی می‌وانه‌کانی کۆ کرده‌وه
و جارێکی تر پری کردنه‌وه‌ له‌ چای و پارچه‌ بچووکی
قه‌ندیشی له‌ناو سینییه‌که‌ دانا. به‌لام سینه‌شی پیاڵه‌که‌ی دیکه‌ی پر
کرد له‌ شه‌کر و که‌میک چایشی به‌سه‌ریدا کرد، می‌رده
گه‌مژه‌که‌ی تییینی پیاڵه‌ی پر له‌ شه‌کری می‌وانه‌که‌ی نه‌کرد، خۆ
هه‌تا بشیییت له‌ مه‌به‌سته‌که‌ی تیناگات. ئەوه‌تا پیاوه‌که‌ جارێکی
تر شه‌کره‌که‌ به‌ که‌وچک ده‌خوات، به‌لام به‌رله‌وه‌ی شه‌کری ناو
پیاڵه‌که‌ ته‌واو بکات، ده‌ستی بۆ درێژکرد و له‌ به‌رانبه‌ر ده‌سه‌لاتی
ئهو جوانیه‌ی خۆی به‌ده‌سته‌وه‌ دا و گوتی:

- چایم بۆ به سهرداکه، حهزم له شیرینییه و دهستم نایگاتی!

سهرنجیکی ترسناکی پر له ههوه سبازی مینانهی ئاراسته کرد، وهك ئه وهی پیتی بلیت: "گره وه کهت دۆراند... شیرینی بهرگه ناگریت". به درێژایی دانیشهته که ههر دوو کیان به سهرنجه کیان راوی به کتریان ده کرد، ههتا ماندوو بوون و شهو راکشا. له شوپتی خۆی ههستا و که رهستهی چایه که و قابوفا چاخه کانی کۆ کرده وه، پتخه فی بۆ هینان و پرووی کرده ژوو ره کهی خۆی بۆ نووستن. ئه بوجگاره به درێژایی شهو خه و نه چوو وه چاوه کانی، بیر کردنه وه شه که تی کردبوو. ئه ویش به هه مان شپوه تووشی هه مان ده ردی ئه و هاتبوو، بهرگه ی هه لچوونه کهی ناخی خۆی نه ده گرت. شه و پکی سهخت و درێژی ئه و توپان به رێ کرد که هه رگیز پتشر شهوی وایان نه بینوو. ئه بوجگاره ئاره زوو ی په لاماردانی سه رجینه کهی ده کرد. پیاوه کهیشی وه کوو سه گ ده ربکات و به و چلیسیه گرگرتوو ی ناخی ئه ویش بسوو تینیت، تاکوو ههر دوو کیان له ناو ده چن و ده بنه خۆ له میش. نیوه شه و رابورد، که چی هیشتا خه و په ی به پتلوه کانی نه بردوو، کاتیک ههستی به شه که تی کرد، هه وری سوو که خه و پک به سه ریدا تپه ری، هاته خه ونی، سه یری ده کرد و ئه ویش به بزه کانی وه لامی ده دایه وه. کاتیک هه ولی گرتنی ده دا، ئه و هاواری بۆ میرده کهی ده کرد، که رینگه ی لئ بگریت، به لام پیاوه کهی هه یچ گوپی به هاواری ئه و نه ده دا و رینگه ی له ویش نه ده گرت، به لکوو پستی تی ده کرد و پرووی له و ده شتوده ره ده کرد بۆ له وه پراندنی ئازه له کانی. ئیدی نه بوجگاره په لاماری ده دا و ئاره زوو وه چلیسیه کانی ده خرۆشا، باوهشی پندا ده کرد و ههر دوو کیان له سه ر زهوی ده گه وزین.

به لام خوئی له دهستی راده پسکاند و پئی ده گوت: "ته که ی
 نه ووم له گه لدا بکهیت! من وا هرزان به ها نیم!"

ئه بوجگاره له خهونه سوو که که ی به ئاگا هات و له سه ر
 جیگه که ی ئه مدیو و ئه و دیوی ده کرد، ئینجا جگه ره یه کی
 داگیرساند و هه تا گه یشته قونکه که ی دهستی لی به رنه دا، له
 داخان هه مووی کیشا و هه ر به ئاگری جگه ره که ی،
 جگه ره یه کی دیکه ی داگیرساند، له دوای چهند کاتز میرنکی
 خهوزران، خه و بر دیه وه، تا کوو سه به ینج زوو له گه ل
 پاسه وانه کانی له خه و هه ستیت، تا کوو خوئیان به کردنه وه ی
 ئاگری سۆبه که سه رقال بکه ن، جار یکی دیکه وه کوو شه وی
 پیشوو دانیشه وه. خواردنی به یانیان له ناو سینه کی گه و ره دانا،
 ماست و مره با و په نیری سپی و نانی تیریش. ژنه که پیاله
 چایه کی دایه دهستی و به زه رده خه نه یه کی. ئه هریمه نانه وه
 چرپاندیه گوئیه وه و سه رنجی بری بووه چاوه کانی که له ئه نجامی
 خهوزراندا سوور هه لگه رابوون:

- ئه ری باش نووستی؟! -

ئه بوجگاره وه لامی نه دایه وه، به لام هه ناسه یه کی قوولی
 هه لکیشا و هالاوی ناخی به ئاشکرا له ده میه وه به ئاسمانی
 ژووره که دا په رشوبلاو ده بووه وه. سه رنجیکی بیمنه تانه ی بریه
 چاوه کانی.

دوای ئه وه ی له خواردنی نانی به یانی ته واو بوون،
 ئه بوجگاره فه رمانی به یه کیک له پاسه وانه کانی کرد، بچیت و به
 هه موو پیاهه کانی رابگه یه نیت که له گونده که دا دابه ش بوو بوون
 دوای کاتز میرنیک لای مزگه وتی گوند کۆ بینه وه. ئه م فه رمانه ی
 ده ریکرد بۆ نمایشکردنی هیز و ده سه لاتی خوئی بوو، تا کوو

خانه خوییه که ی ههست به دهسه لاتی بکات، که له بنه پرتدا له گهل هه ر یه کتیک له ئەندامانی دهسته که ی له یه ک ئاست و پله و پایه دا نه بوون. به وه ی که س توانای په تکردنه وه ی فه رمانه کانی نه بوو، له سه ر ئەویش پتویسته به باشی ئەمه بزائیت. هه ر که پاسه وانه که ی ده رچوو، ئاوپی له خانه خوییه نه وچه وانه که ی دایه وه و پرسیا ری ئەوه ی لی کرد ئایا هیچ جگه ره یه کی پییه، خانه خوییه که یشی کیسه یه ک تووتنی دایه دهستی، که چی ئەبو جگاره گوتی:

- ئەو تووتنه خه راپه! من پرسیا ری ئەوه م لی کردی ئایا جگاره ی پاکه ت هه یه؟

هه رزه کاره نه وچه وانه که له ژیر لئوه وه گوتی:

- من جگاره ی پاکه ت ناکیشم، چونکه گرا نه.

ئەبو جگاره به سه ربادانه وه وه لامی دایه وه:

- له دوکانی گونده که پاکه ت هه یه، ده چی دوو پاکه ت به ئینیت یه کیان بۆ من و ئەوه ی دیکه ش بۆ خۆت؟!

به په له بپه پاره یه کی له گیرفانی ده رکرد و دایه دهستی، گه نجه هه رزه کاره که ش یه کسه ر هه ستا و پیلاره کانی کرده پیی و پرووی له دوکانی گونده که کرد، تاکوو دوو پاکه ت جگاره بکپیت، هیشتا نیو خوله ک له ده رچوونی میرده که ی تینه په ریوو، به گوئی پاسه وانه که یدا چرپاند و پیی گوت: "له بهر ده رگا راهه سته مه هیله هیچ که سی ک لیمان بیته ژووره وه، نه خاسمه پیاوه که ی، هه تا خۆم دیمه ده ره وه!"

ژنه که له فیته ی هه رامزاده یی ئەبو جگاره تیگه یشت، تووشی دلپاوه کی و شله ژان هات، له ترسان دلپاوه کی بوو، له

هه لچوونیکي سه یردا بوو، به چاوه کانی چاودیری ده کرد و په ننگی هه لېزر کابوو. ترسی لې نیشته، وهك نه وهی نهو ژنه که ی دویته شهو نه بیته که ئاگری چلیسی و هه وه سبازی خرؤشانده بووی، بویه هه ستایه سه ر پې و یه کسه ر بچیته دهره وه، ژنه که بیری له سزای گالته که ی نه کرده وه، تا نهو کاته ی کار له کار ترزا، ئیدی نه بو جگاره له شویتي خوی قه له مباریکي دا و پینگه ی دهرچوونی لې گرت، به نیمچه چرپه یه که وه پتی گوت:

- چیت ده وئی؟! توو خوا نه وه م له گه لدا مه که، تکایه پینگه م بده با پرؤم، ئیستا پیاوه که م دیته وه.

وه لې نه بو جگاره به وپه پری هینزییه وه خوی پتوه نابوو و له سه ر زه وی دررزی کرد. نه ویش هیچ به رگریه کی نه کرد، هه تا پینگه ی هه لمالینی جلوه به رگه په نگا وره ننگه کانیشی لې نه گرت، وپرای پارانه وه کانی لپی که وازی لې به یتیت. له چرکه ساتیکدا دهر پې و شهروالی هه ردووکیان هه تا خوار چؤکیان هاته خواره وه، ئینجا به وپه پری چلیسی و خرؤشانه وه خوی پتوه نووساند، وای لې کرد چتر نه پارپتوه و بیده ننگ بیت، نه ویش ئاره زوویه کی بیته ندازه ی هه بوو، له نیوان په تکرده وه و نوشینی چرژدا لاقه کانی بو کرده وه، تاکوو نهو باشر بتوانیت کاری خوی بکات و گری ناخی بکوژیتته وه، نیو خوله کیشی نه خایاند، هه تا له تاو نهو چرژ و ته زووه ی سه رتا پای جهسته ی ته نیووه وه که وتبووه هاتوهاواریکی سه یر، به لام نهو لهو چرکه ساته دا له تینویتی بیته شیدا ده ژیا. وای هه ست کرد شتیک له ناخیدا وردوخاش بوو، شکانیکي وا که هیچ شتیک چاکی نه کاته وه. وهك نه وه ی یه کیک گه مه ی به ته قه مه نییه کی مه ترسیدار کردیت و چاوه پروانی ته قینه وه ی بهو کتوپری و توندوتیژی و دژواریه نه بوویت. بو ساتیک به ترس و

چه په سانه وه دوش داما و سهیری پوخساری شیواوی خوی و
 مستی ده کرد که چوون ته قینه وه که په پانندوویه تی. چ
 چرکه ساتیکی گالته جارپیانیه به مرؤفدا تیپه ده بییت و
 نه نامه که ی زور خهراپ ده بییت و ژیانی سه ره و ژیر ده کات؟!
 پیک نه وهی به سه ردا هات، زور ههستی به په شیمانی و
 شهرمه زاری ده کرد، هیواوی نه وهی ده خواست که میلی کاتزمیر
 به ره و دوا بگه پته وه، نه و کاته بیری ده کرده وه و خوی تووشی
 نم بیثا پرووی و سووکایه تی و خوهره زانفرؤشیه نه ده کرد.
 پیاوه که به پیوه وهستا و شهرواله که ی کرده پین و خوی پیک
 خسته وه، که چی نه و به پراکشای له سه ر زهوی و به لاق
 کراوه یی مایه وه، له شوپتی خویدا مردووناسا پراکشابوو و
 چاوه کانی کرابوونه وه، ته نانهت مرؤف وای ههست ده کرد که
 ئیدی نه و مردووه و گیانی له دهست داوه. به لام دواوی نه وهی
 پیاوه که له ژووره که چووه دهره وه، نه ویش له ناکاو ههستایه
 سه ر پین و به خیرایی دهستی به پیک خسته وهی جلوه به رگه کانی
 خوی کرده وه، خوله کیک به سه ر دهرچوونی نه بوجگاره دا
 تینه په پیوو، میزده که ی خوی به ژووردا کرد. نه و به خه مباری
 و سه رشوپریه وه دانیشتبوو، خهم و ناسور ناخیان پر کردبوو.
 پیاوه که ی یه ک وشه ی له گهل نه گوت. به لکسو له به ردهم
 دهرگا که پراوهستا و پینی پووناک ی له ژووره که گرتبوو، ئیدی
 به بیزاری له خوی و له پیاوه که یشی ههستایه سه ر پین و پالیک ی
 به میزده که یه وه نا، له به ردهم دهرگا که لای دا و چووه دهره وه.
 ئیدی له و کاته وه نه بوجگاره بووه میوانیکی به رده وامی نه و
 خیزانه به دبه خته و نه ده چووه هیچ مالیک ی دیکه. ژنه کهش له سه ر
 نه و کاره ی راهات و خووی پیوه گرت، زه بروه ننگ و
 سه رزه نشتی خوی که متر بوو له و قسه و قسه لئوک و
 سووکایه تیهانی که خه لکی پیانه وه ده کرد. ئیدی بووه

میوژه خوښه ی بن ددانی خه لکی ناوایی و گوندنشینان، هه موویان به گوپی یه کتريیان ده چپاند و باسی نهو ئا پرووچوونه یان ده کرد، به لام له ترسی توورپه یی نه بوجگاره نه یانده ویرا به ئاشکرا نهوه بلین، بویه رقی خویمان به سهر نهو ژنه دا ده باراند، به وهی ژنیکی سووک و خهراپه و پینگه یان به کچ و ژنه کانپان نه ده دا لیتی نزیك بکه ونه وه و هاوړپیه تی و مامه له یشی له گه لدا بکه ن، نه بادا نه وانیش وه کوو خوئی تووشی لادان بکات، هه تا ناویانگی خهراپی به گونده کانی دیکه شدا بلاو بووه وه، ئاخر ده میکه گوتوویانه: "قسه که وته زاری، ده که ویتته شاری".

به‌شى نۆپەم

له پوستان، زۆر ئەستەم بوو دکتۆره که چاره‌سەری برینه قوول و هەستیارە کان بکات، بۆیە دۆخە که وای له ئیبراهیم و پەحمان دەخواست سەبەینی له گەل مامۆستا عومەر پوو له "ناوزەنگ" بکەن که دەکەوێتە سەر سنووری ئێران، چونکە لەوئێوە دوو دکتۆری تەمەن چل سالان و نۆرینگە بەک و دەرمانخانە بەکی هەزارانە شیان دامەزراندوو، لەوئێوە پەری توانای خۆیان تەرخان کردوو بۆ پیشکەشکردنی خزمەتگوزاری بۆ ئەوانەى نەخۆش و زامدارن و پێویستیان بە چاودێری تایبەت هەبە. ئەم پێگە یەش لێرەو تا ئەوئێزیکەى سێ پۆزە پێگەى پیاوێرە. لەو نۆپەندەشدا هەر دەبێت بەناو تۆرێک مۆلگە و پەبایەى سەربازیدا تێپەڕن که نزیکیەى چوار کاترێم پێگە دەبێت، ئەوێش دەبێت ئەو کاتە بێ که مانگ خۆی له پشت شاخەکان دەشارێتەو، بۆ ئەوێ ئەمان خۆیان له تاریکایی زیاتر پەنا بەدن و شەو بکەنە قەلای میردان. بۆیە دەبێ پێشپێرکێ له گەل دەرکەوتنی مانگدا بکەن، خۆ ئەگەر مانگ بەسەریاندا زال بوو و خۆی گەیاندا ناسمان، بەرلەوێ ئەمان ئەو ناوچە ترسانکە تێپەڕیتن که مۆلگە سەربازییەکانی دوژمن بەسەریاندا زالە، ئەو کاتە حالیان خەراپ و تووشی دۆخیکی مەترسیدار دەبن و لەوانەشە هەر بە سەلامەتیش دەربازیان نەبێت، بۆیە له گەل خۆیاندا هێستریکیشیان برد، تاکوو له پێگە یارمەتییان بدات و بە خێرایى بپۆن و ئەگەر بەکیکیان توانای پێکردنی ئەما، ئەوا سواری سەر پێستی و لاخە که بێت.

دوای نیو پوڭ گه‌یشتنه گوندیک ده‌بوو هه‌تا دونیا تاریک داده‌هات له‌وئی بمیننه‌وه، له‌و کاتهدا خه‌لکی گونده‌که ئاهه‌نگیکى هاوسه‌رگیری هه‌زارانه‌یان بو‌یه کیک له‌رۆله‌کانیان ساز دابوو. دوو به‌رخیشان کوشتبوووه و له‌سه‌ر ئاوازی ده‌هۆل و زورپایه‌کیش به‌جۆره‌ها شیوه‌هه‌لده‌په‌رین و شایان ده‌کرد، سه‌رچۆپی کیشه‌که له‌هه‌مووان زیاتر جۆشی سه‌ندبوو و به‌ده‌ستی راستی ده‌ستره‌که‌ی باده‌دا و یه‌ک دوو گریشی لئ دابوو، تاکوو باش بخولیته‌وه و له‌گه‌ل ئاوازی ده‌هۆل و زورپاکه‌دا به‌ئاسماندا با‌ی ده‌دا. ئه‌مه‌ش جۆشوخرۆشیکى سه‌یری به‌زه‌ماوه‌نده‌که به‌خشیوو، جاری وا هه‌بوو سه‌رچۆپی کیش ده‌ستی پریزه‌که‌ی به‌رده‌دا و به‌تاقی ته‌نها و به‌شایی و سه‌ماوه تا ناوه‌راستی گۆره‌پانی ئاهه‌نگه‌که ده‌رۆشت و زیاتر جۆشی ده‌سه‌ند، جوانتریش شانی ده‌جوولاند و هه‌لده‌په‌ری و خۆی به‌رزونزم ده‌کرده‌وه، جاری واش هه‌بوو هینده‌ی نه‌ده‌ما له‌سه‌ر زه‌وی دابینیشیت و هه‌لده‌ستایه‌وه و قاچه‌کانی له‌گه‌ل ترپه و ئاوازی زورپا و ده‌هۆله‌که‌دا ئه‌ملا و ئه‌ولای ده‌کرد، ده‌سرۆکه‌ی ده‌ستیشی له‌بادان نه‌ده‌که‌وت. پاشان جاریکى تر ده‌گه‌راپه‌وه لای هاو‌رپیکانی و به‌شانه‌لته‌کاندن و خۆبادانه‌وه سه‌رچۆپی وه‌رده‌گرته‌وه.

زاوا له‌ته‌مه‌نی بیست و چه‌وت سالاندا بوو. له‌شولاریکی باریک و ریک، به‌به‌رده‌وامی ده‌خنایه‌وه و بزهی له‌سه‌ر لیوان ده‌باری. چاوه‌کانی هه‌لوه‌دا بوون، وات هه‌ست ده‌کرد ده‌ووربه‌ری خۆی نابینیت. هه‌ندیکیان پیده‌که‌نین و باسی هه‌ندیک شتیان بو‌ده‌کرد، ئه‌ویش شه‌رم دابده‌گرت، ئیدی قاقای پیره‌که‌ی به‌رز ده‌بووه‌وه. ئینجا ده‌ستیان پاده‌کیشا و له‌گه‌ل خۆیاندا په‌لکیشی ناو شایه‌که‌یان ده‌کرد. یه‌کیک ده‌چوووه

بىنالىيەۋە و ئەۋىش بەپىي ئاۋازى زورپناكە ھەلدەپەرى و شايى دەكرد، ئىدى زاۋاش پىتەكانى بە شىۋەى ھەپمەكى بە زەۋىدا دەدا، ۋەك ئەۋەى لە ژيانىدا ھەلپەركىنى نەكردىت، ئەم جوولانەيشى قاقاي پىكەنىنى پىپەكەى زياتر دەكرد، ئىدى خۆى لەناو شايى دەدزىيەۋە و دەگەرايەۋە شوپتى خۆى و بزەيەكى گەرمى بۇ دەكردن. بەمەش ۋازيان لى دەھىنا و چىتر تەنگەتاۋ و بىزاريان نەدەكرد.

بووكىش لە گوندىكى دىكەۋە دەھات، بەيانىيەكەى بەسەر پىشتى ۋلاخىكەۋە ھىتابوۋيان. دۋاى ئەۋەى پىشۋويەكى باشى دابوو، ژنەكان دەستيان بە پارازاندنەۋەى كىردبوو. گەرماۋيان بۇ كىردبوو و جۆرەھا بۇنى خۆشيان لى دابوو، بە شايى و سەما و گۇرانى و ھەلپەركىنە جلوبەرگى بووكىشيان لەبەر كىردبوو و تاراشيان بەسەر سەرىدا دابوو، گۇرانى تايەتى بووكانەيان بۇ دەگوت:

بووكانە بووكانە بووكى

بووكىمە زۇر جوانە بووكى

بووكمان ھىنا لە دوورەۋە

بە (كىش)ى زەرد و سوورەۋە

كىشى رەنگاۋرەنگى سەرى

كەۋاى خامەك ۋا لەبەرى

بووكىمە زۇر جوانە بووكى.

كاتى بردىشى بۇ لاي زاۋا، سوارى ۋلاخەكەيان كىردەۋە و يەكىك سەرى ۋلاخەكەى رادەكىشا، ئەۋانى تىرىش لە چۋاردەۋرى چەپلەيان دەكوتى و بووكانە بووكانەيان بۇ

ده گوت، تاكوو گه يانديانه دهستی زاوا، كه نهویش به كوپرو كالان و گه نجان دهوره درابوو، ئیدی دۆخه كه زیاتر ده خرۆشا و هه موویان به دوایانه وه به ره و هیلانه ی هاوسه رگیریان به رییان ده كزردن كه تیایدا به حسینه وه و ژیانیکی نوئ ده ست پین بکه ن.

زاوا ده رگای له دوای خۆیانه وه داخست، به مهش بوو کئ شله ژا و به تيله ی چاوی و له ژیر تارا که یه وه سه رنجی زاوی ده دا.

له ده ره وهش ده هۆل و زورپا که له به زمی خۆیان نه ده که وتن. مامۆستا عومهر له گه ل هه ندیک له لاوه کان له گفتوگۆدا بوو. ئیبراهیمیش به پیتی توانای خۆی به شداری گفتوگۆکانی ده كردن. چونکه که مئیک به زمانی کوردی قسه ی ده کرد و جار جارهش نه و په رۆیه ی که چاوی پین به ستابوو ریک ده خسته وه که ده خزی و ده چوو ه سه ر چاوه که ی دیکه ی. به لام په رحمان له گه لیان راوه ستابوو هه ولی ده دا لیان تینگات. نامازه یان به وه ده کرد که زاوا که سیکی نامۆیه له گونده که و راستیه که ی نه و خه لکی شاره، هه لسو که وته کانی شیتۆکانه، یان نیوه شیتانه یه، به زۆری باسی هه ندیک شت ده کات که نه وان لئی تیناگه ن. ده یانگوت نه و به شه قامه کانی شاره که ی خۆیدا سوو راوه ته وه و جیتیوی به ده سه لات داوه، که سو کاریشی بردوو یانه ته شیتخانه. به لام به هۆیه که له هۆیه کانه وه له وئ ده ریان کردوو. هه ندیکی دیکه شیان ده لین له نه خۆشخانه رای کردوو. هه ندیکی دیکه ش ده یانگوت، گوایه هاتوو به سهردانی پیره ژنیک بی نه وه ی هۆکاری سه ردانه که یشی بزنان، ئیدی لای ماوه ته وه و له له وه راندن و به ختو کردنی مالات و چاندنی زه وویه به چوو که که یدا یارمه تی داوه. نه وه شیان ده گوت:

گوايه پيره ژنه كه خزميكي دووري بووه و كاتي. خوښي هر
 خوی مامانیشی بووه و ههمان پيره ژنیش ههولی بوی داوه تاكوو
 ئەم كچهی بۆ بهیئت. كچه كەش كەس پتی پازی نه بووه و
 نه بهیناوه، تهنه ئەم شیتۆ كه به نهیئت. له بهر ئەوهی ناوبانگی
 خیزانه كه یان به هوی خوشکینکی جمکی زپاوه و له كه دار بووه.
 پاشان ده یانگوت كه پیره ژنه كه نهخۆش بووه و له مردن نزيك
 بووه تهوه، سوور بووه له سه ره ئەوهی به ره له وهی بهریت ئەم
 هاوسه گريره پڤك بخات، كه سیکیشی نه بووه بايه خي پي بدات
 و ئەو ناواتهی به خیرایی بهیئته دی و ئیستا خوښی له مالی
 مه لای گونديه و له وئ له لایه ن ژنه كانیه وه چاودیری و
 سه ره رشتی ده کری. ئەوه شیان ده گوت گوايه پیره ژنه كه
 وه سیه تی کردوو هه رچی مولك و مالی هه یه بۆ ئەم بووك و
 زاوا سته ملیکراوه بیت سه كه ئەوهی ئەو بهو جوژه ناوی ده بردن-
 تاكوو بهو مولك و ماله دهست به ژیان بکهن، كه بریتی بوو له
 چهند سه ر بزتيك و خانووه كه ی و پارچه زهویه بچوو كه كه ی.

په حمان توانای زانین و تیگه یشتنی ئەم هه موو قسه یه ی
 نه بوو، به لكوو هه ره نه یه زانی باسی چی و کیش ده کهن، چونکه
 ئەوه نده قسه کانیان په رشوبلاو و پچرپچر بوو، هه یچ هه سته لئ
 پانه ده گرتن. زیاتریش به هوی ئەوهی گوندنشینه کان ناوه ناوه
 ده هاتن و ته و قه و ده ستخوښیان له ده سته كه ی رۆست ده کرد و
 سه رسامیی خوڤان پڤیان راده گه یاند بۆ ئەو روه به روه بوونه وه یه ی
 دژی ده سه لات ده یکهن. یه کتيك له و كه سانه ی ده ستخوښی لئ
 کردن ئەو گه نجه بوو كه میوانداریی په حمانی کرد له مالی
 خوی، پیش ئەوهی چالاکیه كه ئەنجام بدهن. به مهش خوشکه
 جوانه كه ی وه بیر هاته وه كه وای لئ کرد زیاتر له جار ان دلئ
 بکه و پته كوته كوت. بۆیه ئەوه نده بیناییه ی مابووی بۆ سه رنجدان

و گه‌پان به دواى ئەو كچه‌دا له‌ناو ئاپۆرای كچه‌گه‌لى ئاوايى خسته كار، كه له‌وى كۆ بووبوونه‌وه. زۆرى هه‌ز ده‌كرد به دزييه‌وه سه‌رنجىكى ئاراسته بكات، له دلى خۆيدا بيري ده‌كرده‌وه: "به دلياييه‌وه ئەو شوخه شايانى ژيانى ئيره نيه، ئاخىر چون ده‌بیت ئەو نازداره له‌م دووره‌په‌رىزى و ناوچه شاخاوييه‌دا بژيیت، ئاخىر جوانىكى وا ده‌بى يه كىك بى له ئەستیره‌كانى هۆليوود، جگه له نواندى چيرۆكى خۆشه‌ويستى پۆمانسيانه، هيج رۆليكى ديكه نه‌گيریت، هيج كه‌سيكىش له به‌رانبه‌رى نه‌وه‌ستیت، جگه له كوپه ئەستیره‌يه‌كى كه‌شخه، جوانترين وشه‌ى دلدارى و خۆشترينيان به‌ گويدا بدات."

له‌ناو ئەو هه‌موو هه‌راوزه‌نا و ئاپۆرا زۆره و به‌و چاوه كز و فه‌وتاو و كوله‌وه له بينى كچه‌كه، به‌خت ياوه‌رى نه‌بوو، كاتيكيش ئاوميد بوو، له‌به‌رخۆيه‌وه گوتى: "هه‌ر ده‌بیت له گونده‌كه‌ى خۆى مايبته‌وه. پىنگاكه دووره و شايانى ئەوه نيه له پىناوى زه‌ماوه‌نديكى وا ئەو هه‌موو پىنگايه بپرت."

ژوورى بووك و زاوا شپوه‌ى هه‌ر ژوورپكى ماله شاخاوييه‌كان بوو. له‌وى يه كىك به‌ ته‌واوى بۆى ساز و ئاماده كردبوون. زه‌وييه‌كه‌ى به‌ مافوورپكى خاوين داپۆشرابوو. پىخه‌فه‌كه‌يان له گۆشه‌يه‌كدا به‌ نه‌رمونيانى راخرابوو. سه‌رينىكى دريژى دوو كه‌سى و يه‌ك لىفه‌ى گه‌وره‌ش بۆ هه‌ردوو كيان، زۆيا دارينه‌كه‌شيان نيله‌ى ئاگرى ده‌هات له‌و دارانه‌ى له‌ ته‌نشتى و نزيك ديواره‌كه‌وه له‌سه‌ر يه‌كترى كه‌له‌كه‌، و ريز كرابوون، دارى به‌روو، به‌شى گه‌رم‌كردنه‌وه‌ى دوو رۆژى په‌به‌قى يه‌ك له دواى يه‌كى ده‌كردن.

بووكى له ژووره‌وه دوو هه‌نگاوى ناو له شوپى خۆى په‌ق پاره‌ستا و جووله‌ى نه‌كرد، رووى له ديوار و پشتيشى تيشكىكى

کزی فانۆسیکی پهنگ هه‌لبزپکاو که له بنمیچی ژووره که وه شۆر کرابوووه و تنها بستیک له‌سه‌ر سه‌رییه‌وه بوو، پووناکایی به‌ده‌خشی.

ده‌نگی زوورپنا و هه‌راوزه‌نایه که له ده‌ره‌وه گوتی که پ ده‌کرد، گرمی ده‌هۆله که وه‌کوو هه‌وره‌تریشقه به‌ناخیدا پ ده‌چوو، ته‌واوی جه‌سته‌ی ده‌له‌زری و پاده‌چله‌کی و ترس دایده‌گرت. ئەمه چاره‌نوسییه، چۆن پووبه‌پووی ده‌یته‌وه؟ درنده‌کان به‌ده‌وریدا سه‌ما ده‌که‌ن. گورگه‌کان خۆیان بۆ مه‌لاس داوه و مپه‌مپانه. ئیدی ئەمه جیهانی تازه‌ی نه‌وه. تۆ بلنی هه‌موو خه‌لکی به‌و جۆره‌ بژین؟ ئایا له‌ پشت نه‌و شاخه به‌رز و دوورودریژه بیکۆتاییانه‌وه ژیانیکی دیکه‌ی جیاواز له‌م ژیانه هه‌یه؟

کاتیک هه‌ستی به‌ده‌ستی درنده‌ شیتۆکه که کرد له‌سه‌ر شانیته‌ی، سه‌رتاپای جه‌سته‌ی که‌وته له‌رزین. به‌ترسه‌وه کشایه دواوه و خۆی له‌گۆشه‌یه‌کی ژووره‌که و دوور له‌جینگه نهرمونیانه‌که‌ی نووستنی بووک و زاوایی گرمۆله کرد. هیوای مردنی ده‌خواست. بویری ته‌ماشاکردن و سه‌رنجدانی نه‌بوو. جا بۆچی ته‌ماشای بکات؟! چی تیدا به‌دی ده‌کات، جگه له‌شه‌ر و تۆقاندن؟! ئیستا ئیدی ئەم مولکی نه‌وه. ژیان ملکه‌چبونی بۆ نه‌و به‌سه‌ردا سه‌پاندوو. ئاوا فێریان کردوو. وای هه‌ست ده‌کرد که که‌سیکی که‌م و دزیو و بی‌زراوه، ته‌نها میتیشکی به‌ندکراوی تۆرپکی جالجالۆکه‌یه‌و به‌ده‌وریدا دیت و ده‌چیت، ده‌یه‌وی شیله‌ی ژیانی بمژیت، تا وشک ده‌بیت و تیک ده‌شکیت. درنده‌که‌ لێ نزیك که‌وته‌وه، بینی هه‌لده‌له‌رزیت، به‌ئاسپایی و سۆزه‌وه ده‌ستی بۆ درێژ کرد، سه‌ری پاره‌شاند، پاشان پاریکشا و له‌سه‌ر جینگه‌ی خه‌وتنه‌که‌ داینشانده‌، کچه‌که‌ گۆشه‌گیر و

دووره پهریز بوو، خهریکه زاخی ئه وه نه کات سهرنجی
پوخساری بدات.

به دهنگیکي ناسک و سازگار وه چپاندييه بناگوئی وه:

- لیم مه ترسه، من ههرگیز به و جوره نیم که تو خه یالی
بو ده کهیت. دلیم خه ریکه بو ت له تله ت ده بیت. به ترس و
وریایه کی زوره وه سهری هه لبری، پوخساریکی هه لبر کاوی
ینی بو ی ده خنایه وه، له شو خوشهنگی به دهر نه بوو، له
چاوه کانیدا ترس و شه رمیکي وا به دی ده کرا، مرؤف به زه یی
پیدا ده هاته وه.

کچه که به دهنگیکي تیکشکاوه وه گوئی:

- ناخر ئه وان چاوه پروانن.

به چه وه گوئی:

- وازیان لی بینه... نغروی دوزه خ و به نه فره ت بن.

چه قویه کی بچوو کی له گیرفانی دهرهینا، کچه که راجله کی
و هه ناسه یه کی هه لکیشا، ئه و ههنگاویک کشایه دواوه، مه چه کی
هه لکرد و له چاوتروو کانیکیدا به نوو کی چه قوکه ی که میک
پستی مه چه کی خو ی بری، دلۆپه خوینه کان به هیواشی له
برینه که وه ده هاته دهره وه، ئه و دلۆپه خوینه نه ی به نه بوونیان له
شهو ی بووک و زاواییدا سه دان بوو کی خه لتانی خوین و باوان و
که سوکاریشیان تووشی ئابرووتکان و پيسوایی ناو کۆمه لگه
کردوو، وای له و دلۆپه خوینه له و کاته دا چ به هابه کیان هه یه.
به دهسته سه ره که ی خوینه که ی سه پیه وه و به دهنگیکي نزمه وه
گوئی:

- ئه مه به لگه ی پاکیزه بیته. مه ترسی ده ست لی نادم هه تا

به ته‌واوی لیم دلنیا نه‌ییت و خوٚت ئاره‌زوو نه‌که‌ییت و ره‌زامه‌ندی دهرنه‌بریت.

باش که‌میک ینده‌نگی، هه‌ستایه سهر پئی و پرووی کرده دهرگا‌که و که‌میکی کرده‌وه. ده‌سته‌سره‌که‌ی که به خوٚته‌وه بوو درٚژ کرد. ئەم نهرٚته لٚره باو نه‌بوو، به‌لام زۆر پٚویست بوو پاکیزه‌یی ئەم کچه به تایه‌تی بسه‌لمٚندرٚت. یه‌کٚک له ئەندامانی خٚزانه‌که‌ی به‌وپه‌ری بی ئارامی و دوودلیه‌کی زۆره‌وه له چاوه‌پروانیدا بوو، ده‌سته‌سره خوٚتاوییه‌که‌ی وه‌رگرت و به شانازیه‌وه به‌رزی کرده‌وه و پیشانی هه‌مووانی دا و هه‌مووان به پاکیزه‌یه‌که‌ی دلخۆش بوون. پیره‌ژنه‌کانیش ده‌سته‌سره‌که‌یان له ده‌ستی وه‌رگرت و پیره‌زبایان لٚی کرد. به‌مه‌ش جۆشو‌خروٚشی نه‌وانه‌ی هٚشتا له گه‌رمه‌ی هه‌له‌پرکٚیدا بوون و ده‌هۆل و زورنا‌کەش هٚشتا ده‌پژه‌نی و ده‌یکوتی، زیاتر جۆشی سه‌ند، له‌سه‌ر ئەم شایی و هه‌له‌پرکٚیه‌ی خۆیان به‌رده‌وام بوون هه‌تا شه‌که‌ت و ماندوو بوون.

ئینجا کاتی نانخواردن هات و وازیان له شایی و هه‌له‌پرکٚی هٚتا و له چاوه‌پروانی هاتنی گوشت و پلاودا بوون، له شوٚپٚتٚکی فراوان کۆ بوونه‌وه. یه‌که‌یه‌ک و دوو دوو پٚکه‌وه له ده‌وری شله و پلاوساوه‌ریکی سهر به گوشتی به‌تام ده‌ستیان به نانخواردن کرد. تۆ وهره ئەوه‌نده برسٚت بٚت و ئەو خواردنه خوٚشه‌ش بٚته به‌رده‌ستت، ده‌بٚی چ تامو‌چٚژٚکی هه‌بٚت، ئیدی له هه‌موو لایه‌که‌وه به‌وپه‌ری خوٚشی و شوٚخیه‌وه ده‌ستیان به نانخواردن کرد، وه‌که ئەوه‌ی له پٚشپرکٚیدا بن. ئەم خواردنه به تایه‌تی بۆ پٚشمه‌رگه‌کانی رۆست هٚتز و وزه ده‌به‌خشٚت و هانده‌ریکی باش ده‌بٚت بۆ تٚپه‌رپوون به‌ناو تۆری مۆلگه و ربه‌بایه‌کانی دوژمن، چونکه ئەم خواردنه باشه وزه‌یان پٚی ده‌به‌خشٚت و

وایان لښ ده کات به یې ناسته ننگینکی نه و تو پښگا که بېرن. تا نه و کاته گوندنشینه کان نه یانده زانی ناراسته ی نه وان به ره و کوپه. هر که تاریکایش داهات، هر سیکیان به ناو کیلگه و دۆله کانداهه پیه یان لښ کرد و بوی دهرچون، نه و هیستره شیان به دوا ی خو یاندا راده کیشا که که لوبه ل و خواردن و چای و نه و پید او یستیانه ی له گه شتیکی وادا پتویست بوو بویان له سر پستی شه ته ک دابوو.

پویشته که یان زور ناسانتر ده بوو، نه گهر هیستره که یان پی نه بو وایه. چونکه هه ندیک جار هیواش دهرپویشت و پرای نه و هه وه ی له گه لی ده یاندا بۆ نه وه ی خیرا بروات، وه ک نه وه ی به نه نقه ست واکات، نه خاسمه له و شویتانه ی که پتویستی به ناگایی و جووله و چالاکیه کی زور ده کرد، به لام دوا جار توانییان له نیوان مۆلگه و په بایه کانی دوزمن به سه لامه تی تیپه پرن به ره وه ی مانگ به ری ناسمانیان لښ بگریت و به پووناکیه که ی ناشکرایان بکات.

له کاتی کازبوه دا نه وان ته وای ناوچه که یان له پستی خو یانده وه جی هیشتبوو، بزنه پښ و دۆله قووله کان قووتی دابوون، و پرای نه و خواردنه نایاب و چهوره، که چی ماندویتی شه که تی کردبوون و له په لوپوی خستبوون، سه رتا پای جهسته یان شه لالی ناره ق بوو، بریاریان دا له یه کیک له نه شکه و ته بچو که کانی ناو دار و درهخت و تاشه به رده کان که مه پشویه ک بدهن.

هیستره که یان له ناو پووشوپه لاش به ستوه و چند باوشه پووشوپه لاشینکی دیکه شیان بوی هینا، تا کوو به ته وای تیر بخوات و له و پښگه به ی ماویانه نه زیه تیان نه دات. ینجا ده ستیان به کو کردنه وه ی چله داری وشک کرد، بۆ نه وه ی دوو که لی

ناگره که سهرنجی دوزمن پانه کیشیت و کۆپتیره کان دۆخه که یان لی تیک نهدن و شویتیان پین نوزانن و بکهونه ناو گیتراویکی چاوه پواننه کراوه وه.

ناگریکی پيشمه رگانه یان کرده وه، هه ندیک به پرووی ژیر داره کانیا ن کۆ کرده وه و له سه ر به ردیکي ته ختی ناو پشکۆکان دایاننان، به چیلکه داریک هه لگير و وه رگير یان ده کردن، هه ر که یه کیکیان ده برژا، ده ته قی و ته په یه کی لیوه ده هات و موژده ی برژانی راده گه یانند. قۆریه چایه که ش وه کوو نه ریتی ناسایی خۆیان له سه ر پشکۆکان قولپی ده دا، چای له ژیاننی ئه واندا شتیکه له هه ر حالیکدا بن، ده سته رداربوونی بۆ نییه، وه ک هه میشه ده لپن چای، مه ی و شه رابی شوپشگيرانه. هه ندیک نانیشیان پین بوو، له گه ل چایه که گه ده ی خۆیان پین پر کرد و وزه و گه رمایه ک هاته وه جه سته یان. ئیدی باویشکدان و خه ویکی جوان دزه ی کرده ناو هه ست و هۆشیان و هه ستیان به خاوبوونه وه ده کرد، پیلوه کانیشیان تا ده هات قورستر ده بوو. بریاریان دا هه موویان سه ر خه ویک بشکینن به پین پاسه واننی گرتن، به لام وریایی و ناگیان ده سه لاتی به سه ر خه ونه که شیاندا هه بوو، ناخر ژیاننی پيشمه رگایه تی و ئه و چیاوچۆله و ترسی ئه و پووداو و کاره ساته له ناکاوه ی له دووتوی خۆیدا بۆی هه لگرتبوون، وای لی کردبوون، له ئاره زووه کانیا ن هاوشیوه ی ئازه له کتویه کان بن، ئه وان به دانیشه نه وه ده نووستن و هه ستیشیان به ناگا بوو. به بچوو کترین خشپه، قه له مازیان ده دایه ناو تاشه به رده کان و ده ستیان له سه ر په لایته کی تفه نگه کانیا ن ئاماده بوو. ناخر ئه وان ده یانترانی مه رچی مانه وه ی ژیانیا ن به نده به و ناگیایی و وریاییه وه، هه رچه نده وه ک ده لپن خه و زالمه و به زه بی به که سدا نایه ته وه، به لام ئه مان که سانی ئه زمووندار و جه پیاوی ناو دۆخه ئالۆزه که بوون.

کاتیکی زور به سهر نووسته که یان تینه په پریبوو، هیشتا چیژیان لی وه رنه گرتبوو. له ناکاو بی هیچ ناگادار کردنه وه یه که له لوتکه که وه تافگه یه کی ترسناکی قور و خوّل و دار و بهردی قه دپاله که دارمایه سهریان، سیلاوه که هه موو شتیکی راده مالی که ده که وه ته پیشی، خویان و بهختیان نه شکه وه که یان له خواره وهی دۆله که نه بوو، نه گهرنا له وانه یه تیچووبانایه، وه لی نه وان هیشتا ترسی نه وه یان هه بوو، نه بادا سیلاوه که نه شکه وه که یان بخاته ژیره وه و نه وانیش تیدا گیرۆده بن، نه خاسمه ناوه که تا ده هات زیاتر شه پۆلی دها و سات له دواي سات زیادي ده کرد و بهرتر ده بووه وه، وه لی تنها گه یشته بهرده می نه شکه وه که وه زیاتر هه لنه کشا. خو نه گهر له و کاته دا نه وان له ناو نه شکه وه که دا نه بوونایه، نه وا به دلناییه وه کوتایان پی هاتبوو، سیلاوه که وه کوو ناومالکه رایمالیوون. نه و ناوه له نه جامی تووانه وهی به فر و له ژیر په گی دره خته کان و تاشه بهرده کانه وه ده ریاچه کی بچوو کی له ژیره وه دروست کردبوو، کاتیکیش ده ریاچه که ی ژیرزه وی سهر پژی کرد، پاله په ستو که وای کرد ده ریاچه که وه کوو گرکان بته قینه وه و چیر بهر بهسته که بهر گه ی نه گریت، بویه نه و ناوه و سهر شیتانه هیرشی بو هینان و شیتی سرووشتی بو دهرده خستن کاتیک تووره ده بیت. دواي نه وهی ناوی ده ریاچه که ی ژیرزه وی ته واو رزایه خواره وه و له گه ل خویدا هه موو شتیکی رامالی، هیز و ته وژمه که ی که متر بووه وه و پژیگه ی ناوه که ش هیدی هیدی دابه زیه خواره وه و گه راپه وه دۆخی پیشتری و له دواي خویشیه وه زهویه کی خلیسکانی و پر له قور و چلپاوی بو چی هیشتن.

ئیراهیم له کاتیکدا سهرنجی دابووه نه و کاولکاری و زیانه

زۆرهى تافگه سهرشېته كه به دۆله كهى گه ياندىبوو، گوتى:

- رېحمان بېنيت لېره چى پرووى دا؟ ئەمەيه سرووشتە سهرنجراكىش و جوانه كەت، كه هەميشه به شانوباليدا هەلده لېيت و ستايشى دە كه يت، وهك ئەوهى دلدارى له گەل خانمىكى شوخوشەنگ و جواندا بكه يت؟!

رېحمانيش:

- ژنى جوان خهراپترىش ده كات ئە گەر توورە بيت.....ها!
مامۆستا عومەرىش له دەرەوهى ئەشكەوتە كه وه وه لامى
دانهوه:

- نه ژنى جوان و نه سرووشتى سهرنجراكىشيش سوودىكمان پى ناگه يەنن، با سەرىك له هېستره كه بدهين بزائين چى به سەر هاتوو.

ئىبراهيم گوتى:

- باوهر ناكەم ئاوه كه گەيشتېته هېستره كه.

بهلام رېحمان له و كاتهى فووى له پشكۆكان ده كرد بۆ
ئەوهى گر بگرنه وه، له بهرخۆيه وه گوتى:

- دەبا ئاوه كه بگات پى، ئەو به ناز و تەمبەله به كه لكى چى دىت! راستيان گوتوو هېستر له كەرى دېزه لاسار و جينگرتره، هەر ئەوهندهى ماوه به نۆره له سەر پشتى خۆمانى هەلبگرين.

پاشان له سەر بهردىكى بچووك به چينچكه وه دانىشت و
خۆى گەرم ده كرده وه. ئىبراهيميش خەرىكى چاوى بوو،

چونکه جارینکی تر دهستی به نازار کردبووهوه، به توندی دهستی به سه‌ریهوه گرتبوو، وهك ئهوهی سه‌رئیشه‌یه کی گرانی تووش هاتبیت. بۆیه پارچه په‌رۆیه کی به گه‌رمی پشکۆکان گه‌رم کردهوه و خستییه سه‌ر ناوچه‌وانی به‌و ئومینده‌ی نازاره‌که‌ی بره‌ویته‌وه. رۆیشتنی عومه‌ر هینده‌ی نه‌خایاند، گه‌رپایه‌وه و ئه‌وه‌ی راگه‌یاند که هیتسه‌ره که کپ و بیده‌نگه، تووشی هیچ به‌لایه‌ک نه‌هاتوو و وا به ناره‌زووی خۆی له‌و گیا و پووشوپه‌لاشه ده‌له‌وه‌رئ که قورپاوه که پیسی نه‌کردوون، ته‌نانه‌ت نه‌یشترساندوو.

خه‌و له چاوی هه‌رسێکیان په‌وییه‌وه، وێپرای ئه‌وه‌ی هیشتا جه‌سته‌یان شلوخواوه و پتووستیان به پشوودانی زیاتر هه‌یه. نزیکه‌ی چاره‌گه کاتزمیتریک به بیده‌نگی به‌رانبه‌ر به‌کتری دانیشن و هه‌چیان ورته‌یان لێوه نه‌ده‌هات. هه‌ر به‌که و چووبوونه ناو جیهانی خۆیانه‌وه و هه‌ر به‌که‌یان به‌ده‌رد و خولیا و نه‌ندیشه‌کانی خۆیه‌وه سه‌رقال بوو.

مامۆستا عومه‌ر جگه‌ره‌یه کی داگیرساند، که پیتشر نیوه‌ی کیشابوو، زۆر به‌چێژ و له‌زه‌ته‌وه قومی له جگه‌ره‌که‌ی ده‌دا و زۆر وه‌سته‌یانه‌ش دوو‌که‌له‌که‌ی به‌هه‌وادا ده‌دا، هه‌ولی ده‌دا به دوو‌که‌لی جگه‌ره‌که‌ی بازنه‌ی دوو‌که‌لاوی له هه‌وادا دروست بکات، به‌لام له‌و کاره‌یدا سه‌رکه‌وتوو نه‌بوو، ئاخ‌ر ئه‌وه‌ش کورپی خۆی ده‌وئ! بۆیه‌ وازی له‌و گه‌مه‌یه هینا و له‌ناکاو وه‌ك ئه‌وه‌ی ئه‌وانی دیکه‌ش بکاته‌ه‌وه‌ب‌ه‌شی بپه‌رۆکه‌که‌ی گوتی:

- ئه‌رئ مێشکی ئه‌و جووتیارانه پتووستیان به‌پاک‌کردنه‌وه و شوشته‌وه نییه له‌وه‌ی بۆیان ماوه‌ته‌وه؟!

ره حمان به بټزاريه وه:

- ميشكى نه وانه ناشوورټه وه و پاكيش نايټه وه، هه تا
نه گهر باشرين سابوونيشيان بو به كار بهټيت!

عومهر به قټزليكردنه وه گوتى:

- هه موو گه مژه يه كانيان به لايه ك و گه مژه يه دوټى
شهووشيان به لايه ك!

- چيان كردووه!؟

ره حمان به وپه پرى په روښيه وه پرسى و ئيبراهيميش گوتى:

- جا گه مژه يه له وهى دوټى شوو نه نجاميان دا، زياتر
ده بى چتر هه ټيت!؟

ره حمان كه خهريك بوو نارامى نه مټيت گوتى:

- نه وه چيه!؟ مه ته له؟ ئيستا تيگه يشتين گه مژه يه كيان
نه نجام داوه، ده پټم بلين چيه!؟

عومهر به زه رده خه نه يه كه وه، نارو زووى تو وره كردنى
ره حمانى بزوز و هه ميشه واى لى ده كرد دردوونگ و نيگه ران
بنت، گوتى:

- پټم وابوو له و قسانه تيگه يشتوويت كه له
زه ماوه نده كه دا به پټوه چوون.

- ئيوه باسى گه وچنكى گه مژه تان ده كرد. ئايا نه وه
راسته؟

- كه واته تو تيگه يشتوويت. ئايا له وه سه ير و ناموتر هه يه
كه نه و كچه بچووك و به سته زمانه يان داوه ته نه و گه مژه يه!؟

- نهری ئه‌وه ههر به پراستی شیت و گه‌مژه‌یه؟!

- نه‌ی بۆ نا، ئه‌و له شیتخانه بووه. هه‌ندیکیش ده‌لین پرای کردووه. به‌شیکى دیکه‌شیان ده‌یانگوت: که‌سوکاری ده‌سته‌به‌ریان کردووه و گوتوویانه ئیمه‌ چاودێری ده‌که‌ین. له‌ ماوه‌یه‌کی که‌مدا جووتیاره‌کان چه‌ندین چیرۆکی جوړاو‌جوړیان له‌سه‌ر ده‌گێپایه‌وه، که‌سیش نازانیت تا چه‌ند پراستیان تێدا‌یه، به‌لکوو ته‌نانه‌ت ده‌یانگوت کاتیکیش لای ئه‌م پیره‌ژنه‌ گیرساوه‌ته‌وه، ئه‌و بۆ ماوه‌یه‌ک حه‌شاری داوه و نه‌یه‌شستووه که‌س به‌و نه‌ینییه‌ی بزائیت.

په‌حمان پرسى:

- نه‌ی باشه‌ چى وای لى کردوون ئه‌و که‌چه‌ جوانه‌ی بدنه‌نى، مادام ده‌زانن شیته‌؟!

عومهر که‌میک جوولا و شویتى دانیشته‌که‌ی پێک خست و گوتى:

- ئه‌وه‌ چیرۆکیکی درێژه.

په‌حمان به‌ پرته‌وبۆله‌وه‌ ملی ده‌ته‌قاند و به‌ بێزاریه‌وه‌ گوتى:

- ده‌ی ده‌ باشه‌، وه‌ک خه‌ونه‌که‌م په‌وییه‌وه‌، ده‌ ئه‌و چیرۆکه‌شم بۆ بگێپه‌وه‌ به‌لکوو بنوومه‌وه.

ئیه‌راهم به‌ داخه‌وه‌ گوتى:

- ئه‌وه‌ خوشکه‌ دووانه‌که‌ی ئه‌و که‌چه‌ بوو که‌ له‌ناو به‌فره‌که‌ په‌ق بووبوووه.

- بۆ ئه‌و که‌چه‌ی په‌ق بووبوووه‌ و به‌فر به‌ستبووی خوشکی دووانه‌ی هه‌یه‌؟!

- نه وه چیه په حمان، ده لئی له گهل ئیمه دا نیت؟! ئه ری
که سیک هه به له ناو ئیمه دا هه موو شتیک ده رباره ی نه وه
نه زانیت؟!

عومهر له و کاته ی کیسه گه لاجایه که ی بو فری دا، وای پین
گوت، په حمانیش به منگه منگه وه گه لاجایه که ی وه رگرت و
له بهر خو یه وه گوتی:

- من جگه له چند وشه به کی کم به ولواوه هیچی تری
له باره وه نازانم.

عومهر گوتی:

- نه گهر ده ته وی به ته وای گوی له چیرۆکه که بگریت،
چایه کی خوشمان بو لینی و دریزه ی زانینی چیرۆکه که ش له
من وه ربگره.

په حمان کیسه چایه که ی بو فری دایه وه و گوتی:

- نه خیر نامه وی گویم لئی بیت، تو چایه که لینی!

عومهر ویستی دیسان کیسه چایه که بو په حمان فری
بداته وه، به لام ئیبراهیم له دهستی سهند و گوتی:

- بیته... من چایه که تان بو ده کم، هه ردوو کتان له کهر
لاسارترن، نه وه هیستره ته مبه له له ئیوه به سوودتره.

عومهر راسته وخو دهستی به گنیرانه وه ی چیرۆکی کچه که
کرده وه. پین ده چوو پیشتر نه و چیرۆکه ی گنیرابیته وه،
دهسته واژه کان به ته وای له یادگه یدا جینگیر بووبون، گوتی:

- پیش دوو سال دهسته که مان به ره و ناوچه ی "کوستا"
دهریشین و روومان کردبووه "رؤست"، وهرز وه رزی باو پوران

و په هیله و به فر بو... ده رچوونمان له و نانوساته دا هه په شه و
پووبه پووبوونه وهی سرووشتیکى سخت و دژوار بوو، مملانن
بوو له گهل پوژگار...

په حمان ئیستیکى پین کرد و قسه که ی پین پری:

- ده بینم ده ستت به باسکردنى شتیک کردووه په یوه ندى
به بابه ته که وه نیه.

ئیراهیم له کاتیکدا کتريه که ی پر ده کرد له ناو گوتی:

- لئی گه پری په حمان با یاسی بکات، کاتیکى باشمان به
ده سته وه یه، ئەم ده سته تالییه به گپرانه وه ی چیرۆك نه ییت کوتایى
نایه ت.

په حمان گوتی:

- من پرسیارینکى روون و په وانم ده رباره ی کچه
به فرینه که کرد، نه ک سه رمان به قسه و یاسی دیکه وه بیشتیت. وا
بزانم له و که سانه یه که حه زیان له وانه گوتنه وه یه به ه و به بی
ه و.

ئیراهیم وه لامى دایه وه:

- ئی باشه نه وه چ زیانیکى تیدا یه!؟ ده با کور به ستی و
وانه ش بلیته وه!

په حمان به شیوازینکى گالته کردنه وه گوتی:

- هه هه هه... هه مووتان وه کوو یه کن، هیچ شتیکتان له
یه کتری جوودا نیه. هه مووتان حه زتان لینه له پتسه وه دابنیشن،
له شوپتیکى دیار و به رچاو، مایکرو فونیکتان له به رده مدا بیت و
خه لکیش له به رچاوتان قوتابى بچکولانه ی پۆلن و گوپتان لى

دە گرن. ئەو ەشتان بە لاو ە ئاسايە ئە گەر نيوەی ئەوانەى گويىان لى دە گرن، نووستيىتن و نيوە كەى ديكەش لە زيندە خەودا بن. گرنىگ ئەو بە چەقە چەق بكن و فەيلە سووفانە بدوين. نازانم ئيوە چىتان لە مە دەست دە كەويت؟! واى كە فيلبازن! ەتا لە شاخيش لە كۆلمان نابنەو، وا باشر بوو لە گەل چە كە كان مايكروڤونيشتان بۆ بەيىنين. ئيوە ئەى وانە يىژە بە پىرە كان، شەيدايە كى سەيرى مايكروڤونىن... ەەر بە جارى عاشقين، خو ئە گەر بە دزيه وە لىفە و پەتووى سەر يە كىكتان لا بدەم و بزنام چى لە ژىردايە، دلنيام ديمەنى دەستلە ملانتي مايكروڤونيك دەينم، ئەو ەندەتان حەز لىيە.

مامۆستا عومەر بە بزە بە كەو وە لامى گالته جاريە كەى رەحمانى دايەو:

- بە راستى دەستەواژەى دەستلە ملانتي مايكروڤون سەرنجى راكيشام، شوخيه كى جوانە. پىك دەشى ئەم دەستەواژە بە لە شيوەى كارىكاتيرىك دروست بكرىت، بە لام رەحمانە فەنى تا ئىستا نە كۆرم بەستوو و نە وانەشم گوتۆتەو و نە لە ژيانىشدا شەيدا و عاشقى مايكروڤون بووم. ديسانەو ئىبراهيم ەلدايە و گوتى:

- ئەرى عومەر تۆ واز لە رەحمان يىنە، ەەر بە راستى تۆ بۆچى چىرۆك نانووسىت، تۆ لە ەموو شتىكت تىدايە و لە ەيچت كەم نيە، ەم بەەرە و ەم پاشخانتيكى رۆشنيى باش. گپى جگەرە كەى مامۆستا عومەر گەيشتوو قونكە كەى، بى ئەوەى ەستى پى بكات، كاتىك مړىكى ديكەى لى دا، ئىنجا ەستى بە گەرمى گپە كەى كرد لە نيوان پەنجە كانى و تالىيە كەى لە سەر زمانى، بە لام نەيكوزاندەو و گوتى:

- زور به ساده یی وه لام ددهمهوه، نووسین تامی نهماوه. هر بیرۆکه یهك دتهوئ دایرئژیت و شتیکی لهسهر بنووسیت دهینی سهدان كهس له پیش تۆوه له هه موو لایه كهوه له سهریان نووسیوه و تاووتویان کردووه، تلپی تهپیان تیدا نههیشتۆتهوه. ههتا له هۆلیوودیش بیرۆکه یهك نهماوه بهكار نهبراییت، ئیدی نووسین و دووباره بوونهوه له پای چی و چ سوودئکی ههیه؟!

- راسته، به لام رینگه ی باسکردن و شیوازی تاییه تی نووسین و زمانی نووسهر و کۆمه لئیک ورده کاریی دیکه بۆنوبه رامه ی خۆیان ههیه و شتیکی نوئی پی دهبه خشن.

- له گه ل ئه وه شدا هر دووباره یه، هه زاران چیرۆکیش هه ن باوک به ناوی پاا کردنه وه ی شه ره ف کچی خۆی کوشتووه، هه زاران چیرۆک و فیلمیش هه ن ده رباره ی ژنی به میرد که له گه ل هاوړتی پیاوه که ی دهستی تیکه ل کردووه و خیانه تیان لی کردووه، ملیۆنان چیرۆکی دیکه ش ده رباره ی کچی بچووک و مندال هه ن که به بچووکي ده سترئژی کراوه ته سه ریان و له گه و ره ییشدا به ده سته یه وه نالاندوو یانه و له وانه یه بووبنه قوربانیش. ملیۆنانی دیکه ی دووباره ش له سه ر جه لاد و قوربانی و گۆرینه وه ی رۆلیان له گه ل یه کتریدا هه ن، ده رباره ی خیر و شه ر، ناشیرینی و جوانی، ده وه له مهن دی و هه ژاری، ده رباره ی ململانتی مرۆف له گه ل ویزدانی خۆی، یان ململانتی مرۆف له گه ل درنده کانی ناخی خۆی، ملیاران رۆمان و چیرۆکیش هه ن شتیك نهماوه له ژباندا هه زاران جار ئه وان تاووتویان نه کردییت و ناماژه یان پیی نه داییت، ئه ری ئه مه بیزار که ر و وه رسکه ر نیه؟!

- ئیدی له دوا ی ئه مرۆوه شتیك له سه ر ئه و باسه نانوو سرت.

- بەلەن، بەلكوو ياداشتەكانى خۆى دەنوسىتتەو و ئەو رووداوانەى لە ژيانىشيدا روويان داو و تۆمار دەكات، خۆ ئەمانەش ھەر رووداوى دووبارە و ھاوشىوون پۆزگار زۆرى لىن خواردوون و خواردوونەتەو، بەر لەویش ھەزاران كەسى تر زياو و لەوانەشە سەدان چىرۆكىشى لەسەر نووسرايىت. وەلەن ئەو بەرھەمانەيان ھەر بە مولكى ھەست و يادەوھەريەكانيان دەمىنئەتتەو و ھەر بۆ خۆيانىش لە ئەلبوومى وئەكانياندا شانازى پتو دەكەن، ھەر كەستىكىش دەيەويىت خەلكى وەپرس و بىزار بكات، با بچىت لە كىتەيىكدا بۆ خۆى چاپان بكات.

- شتىكى دىكە بلەن ھاوپرەن. من ھەرگىز بەمە باوھەر ناكەم. تەنھا بۆنى كىتب و دەستلەيدانى كاغەزەكانىيە كە ھىچ خويئەرنەك تەواناى بەرگەگرتنى نىيە، ھەتا ئەگەر رووداوھەكانىشى دووبارە و سىيارەش بن.

مامۆستا عومەر بە خىرايى وەكوو پاشگەزبوونەوھەك لە قسەكەى خۆى گوتى:

- پاست دەفەرموى ئىبراھىم، من لە خۆرا قسە دەكەم. لەوانەيە مەرووف دەستبەردارى ھەموو شتىك بىيىت تەنھا كىتب نەبىيىت، فەيلەسووفىك ھەيە گوتوويەتى: "زوروى بىن كىتب، وەكوو جەستەى بىن رۆح واىە"، يەكىكى دىكەش ھەر دەربارەى كىتب گوتوويەتى: "كىتب باشترىن ھاوپرەنە".

پەحمانىش بۆ ئەوھى بىگەپتەتتەوھە ناو بابەتەكە ئەویش ھەلى دايە و گوتى:

- ئەى دواى ئەوھە چى؟! با بگەپرەينەوھە بۆ بابەتەكەى خۆمان. لە وەرزى پەھىلە و بەفر و بۆران و زريان گەيشتەنەوھە رۆست، ھەموو ئەمانە دەزانم... خۆ منىش لەگەلتان بووم و كچە

به فرينه كهم بينى، يان نهوت له ياد كړدوه. ئيستا چهند تامه زروم چيرو كه كهى بزنام. راسته ئيوه له كاتى خويدا به شيويه كى سه رپيانه باستان كړد. هر چنده چيرو كه كهى له چيرو كى نهو گوندن شينانه جياواز نيه كه له بهر هر هويه ك بيت ناويانگيان زړاوه و كه سو كاريان به وپه پرى درنده يه وه سزايان داون. گويم له چيرو كى كچيك بوو كه سو كاري به دره ختيكه وه به ستابو ويانه وه و توند شه ته كيان دابوو. پاشان باوكى لووتى و گويشى پرى بوو و لهو چولييه بو گورگ و درنده كنيويه كاني به جي هيشتبوو. چهند تامه زروم نهو گوندن شينانه به دره ختيكه وه به ستمه وه، تاكوو گورگ له توپه تيان بكات.

- ده ته وئ چى دهباره ي بزانيته؟!

- نه وهى تو لهو كومه له يه وه بيستت كه رپويه كه يان دهر خوارد داين.

عومهر ده بويست پنچوپه نايه ك بكات و په حمان بيزارو و وه پس بكات:

- ئاي رپوى. به راستى خواردنيكى به له زهت بوو دواى نهو برسيتى و ماندووبوونه ي هر به ته واوى شه كه تى كړدبووين، نهى گوشتاوه كهى بو ناليت...؟! به به لهو گوشتاوه، هر باس ناكريته، بهو مهرجهى سه پرى ناو منهجه له كه نه كه يت و سر و كه لله و كه له كاني نه بينيت، كه كتومت له سه رى تانجى ده چيت.

په حمان پرته وبوله به كى كړد و پرووى خوى مزن و گرژ كرده وه:

- من چيم له گوشتاوى رپوى سندان كوشتى داوه.

ئەوئەندە ماوۋە بلىنى سوپروبو، يان بىن خوي بوو، لىمويان
گوشىبووۋە ناوى يان نا، كاريبە كە ھىندى بوو يان ئەفرىقى!
ئىبراھىم لە كاتىكدا چايە كەى دەدايە دەست پەحمانەوۋە
گوتى:

- ئىدى ئەوۋە مامۇستا عومەرە عومەر. پىشە كى و بەركولى
باسە كەت پىشكەش دە كات، پىش ئەوۋەى بچىتە ناو كپۇكى
بابەتە كەوۋە.

- بۇ پىشە كىيە كە كىشە يە كى ئەوتۇ نىيە، بەلام دەربارەى
كچە بەفرىنە كەى دۇزىمانەوۋە، نەك دەربارەى گۇشتاوى پىتويە
تەپە ماشە كە.

دەستە كە ئەو كاتە كچە بەفرىنە كەيان دۇزىيەوۋە كاتىك
بارە گاكەى خۇيانيان لە كۇستا بەجى ھىشت و لە گەپىكى
سوورپانەوۋەى دەفەرە كەدا بوون و بەرەو چىاي ھەسارۇست
دەپۇشتىن، بە كورتى ئەو كاتەى منەى شوپتى بارە گايە كى
تازەيان دە كەرد لە ناوچە كە، تا دواتر بارە گاكەى خۇيان لە
پۇست دانا. ئەو كاتە دەستە كە تازە پووى لە شاخ كەردبوو. لە
پىنگەى خۇيدا بە چەندىن گوندى دوورە دەست و دابراو لە
ھەموو شارستانىيە تىكدا تىدە پەپىن. بەلام بە ھىچ جۇرىك بىريان
لەوۋە نە كەردبووۋە كە ئەو گوندىشىنە باش و دلپاكانە، گورگى
دەردەش لە ناوياندا خۇى ھەشار دايت و لە دەروونىدا خووى
خەراپ و بەھاي سەخت و دلپەقانىي تىدا چىندرايت، كە لە
ھەموو ھەستىكى مۇقايەتى بەدەر و دوور بىت. ئەو پىشمەرگە
تازانە بىئاگا بوون لەوۋەى كە دەمىكە ئەو چىا و دەشتودەرە بە
نەھامەتى و كارەسات و دەرد و بەلا دووگىانن. تا ئەو كاتەى
تايادا ژيان و لە گەل كار و كەردەوۋە و ھەلسو كەوتياندا تىكەل

بوون، ئەو كاتە ژيان تەواوی ئەو پاستییانەى بۆ دەرخستن و سەرى گەنبوی چالەكەى بۆ هەلدانەوه، هەرچى كار و كردهوه و هەلوئىستى خەراپەكارى و گەمزەبىه بۆى ئاشكرا كردن. لە لایەكى دىكەشەوه چياكان لە خودى خۆياندا درنده و ترسناكن، درندهن بە بەفر و زریان و باهۆزه كانیانەوه، نەخاسمه كاتىك لە ژيان دادهبەپۆن. كاتىك ئەم دەستەبە بەرهو چیا و دۆلە كانی حەسارۆست هەنگاوى نا، هەموو گوندى كانی سەر پىنگەيان چۆل و وێرانە بوون، ماله كانیان خاپوور كرابوون، پۆيم بە ئەنقەست ئەو ناوچەبەى وا كاول و وێرانە و چۆلوهۆل كردهبوو. بە جۆرىك ئەستەم بوو مرۆف بتاوتىت لەو هەموو گوندى پووختىراوهدا هەرچەندى بگەپۆت و بسووپۆت لا دیوارىك بە پۆه ببىت، ئاخىر پیاوانى دەسەلات تەر و وشكى ئەو دەفەرەيان ئاگر دابوو، كانیوان پەر كردهبوونەوه و دار گوێز و چنار و هەرچى پەز و باخیان هەبوو بریوونىبەوه و سووتاندىبوونى. لەو كاتەدا بەفر هەموو شتىكى داپۆشبوو، بە جۆرىك هەموو شتە كانی دەورووبەريان و پشت ئەوانىشەوه هاوشىووى یەكتىرى بوون، هەتا چاوبەر كات و ئەودىوى چاوبەر كردهشەوه هەر سبى و سبى دەچوونەوه، دەستەكە لەناو ئەو هەموو سببىتەدا ون بوون، بۆبە سووربوون لەسەر پىكردن بە يەك ئاراستە ئەویش بەرهو بەرزترین لوتكە لە زنجیره چىای حەسارۆست. سەرماكە تەنگى پى هەلچىبىوون. هەرچەندەش كات زیاتر تىدەبەپى و پىكردنەكەشيان درىژتر دەبوو، ئەوان زیاتر شەكەت و ماندووتر دەبوون و لە پەلۆپۆ دەكەوتن، وەلى كۆلیان نەدەدا. ئازەلە كىبىهەكان بە برسىتى و لەبەر ئەو ساردى و سەرما تواناپرووكتىنە، خۆيان لە ئەشكەوت و كونه كانیان

حه‌شار دابوو، هه‌تا ناژه‌له‌كائيش ده‌يانزانی برسیتی له‌م
 سه‌رماوسۆله‌یه‌باشتره. ده‌سته‌که‌ته‌واو هه‌ستیان به‌و به‌لا و
 ته‌نگزه‌یه‌کردبوو که‌تیی که‌وتوون، که‌یشتبوونه‌نیوه‌ی ریگه‌،
 تازه‌که‌پانه‌وه‌بو باره‌گای کۆستا که‌ئه‌وان لیه‌وه‌هاتبوون
 مه‌حال بوو. بو‌که‌یشتن به‌ئامانجه‌که‌شیان ریگه‌ی نو‌کاتزمیریان
 له‌برده‌مدا بوو، جا‌وه‌ره‌ریگه‌ون بکه‌یت و به‌ناو
 سه‌هۆلبه‌ندانیشدا تا‌ئه‌ژنو و زیاتریش له‌به‌فری بجه‌قیت، هه‌ر به
 راستی کورم ده‌ویت نه‌پووخت و به‌وه‌په‌ری و ره‌به‌رزی و به
 بیده‌نگیه‌وه‌هه‌نگاو به‌اویت، ئاخه‌ئه‌وان و پرای و نکرندی ریگه‌،
 زیران و سه‌رماکه‌ده‌ست و قاچ و سه‌ری لووتی ده‌چزانده‌وه.
 پۆشاک‌ی به‌ریان هه‌ر له‌کلاو و جاماتیکه‌یانه‌وه‌بگه‌ر تا‌ده‌گاته
 پیلاره‌که‌ی پشان به‌ستیووی، نه‌ده‌سکیش و په‌نجه‌وانه‌و نه
 گۆره‌ویه‌کی ئه‌ستوو که‌ده‌ست و پینه‌کانیان که‌رم بکاته‌وه،
 جووله‌ی به‌رده‌وام و پیکردنیان، تۆزه‌که‌رمایه‌کی پی
 ده‌به‌خشین، ئه‌که‌رنا ره‌ق ده‌بوونه‌وه، که‌واته‌هه‌ر راهه‌ستان و
 پشووداتیک، زه‌نگی مه‌رگه‌و له‌هه‌ر ئانوساتیکه‌دا بی‌لی
 ده‌دریت، شه‌که‌تی و برسیتیش پرزه‌ی له‌به‌ر بریوون، به
 ناچاری له‌شویتی خۆیان ئیستیکیان کرد؛ به‌ملا و به‌ولای
 خۆیاندا پروانیان و سه‌رنجی وردیان دا، تا‌چاوبرکات سپی
 ده‌چیته‌وه، ده‌شودهر و شاخ و هه‌تا ئاسمانیش سپی سپی. ئه‌ی
 چی‌بکه‌ن؟! "که‌س نازانیت! که‌واته‌هیچ چاره‌یه‌کیان نیه‌ته‌نها
 پیکردن و به‌ره‌وویشچوون نه‌ییت، چونکه‌به‌دلنایه‌وه‌هه‌ر
 راهه‌ستانیک ده‌یانکاته‌پارچه‌یه‌که‌به‌فر. له‌دوو‌ره‌وه‌گوندیکی
 کاول و ویرانیان به‌دی کرد، ئه‌وه‌ی یه‌که‌م جار کاوله
 دیه‌که‌ی به‌دی کرد و ئه‌و موژده‌یه‌ی پی به‌خشین، گوتی:

"دەربازمان بوو! ئەوانى تر بەو قسەيە شاگەشكە بوون و ھەر كەسە و لە شویتى خۆى راووستا، وەك ئەوەى باوەر بەو قسەيە نەكەن، يان ھەستى پرسىارىكى ھەستىار لە ناخى زۆر بەياندا ورووژا، دەبى چۆن دەربازيان بوويت... چى بوو؟ كە ھەمووان لە دۆخە كە گەيشتن، يە كىكيان گوتى: بە كۆنە دارو بەردووى ژىر ئەو كە لاوانە ئاگرىك دەكەينەو، وای لە ئاگر، تەنھا ئاگرە دەبیتە ماىەى فریادرسى ئەم پۆلە پارتیزانە، يە كىكيان بىرى لەو دە كردهو ە خەرىكە ناھەقى خەلكانىك نەگرم، ئەگەر ئاگر پەرستن، ئاخىر لە ھەلومەرجى وادا، تەنھا ئاگرە لە مەرگى مسۆگەر پزگارت دەكات و ژيانىكى تازەت پى دەبەخشیتەو، يە كىكى دىكەيان ھاواری كرد: ئاگر ئاگر، دەى زوو ئاگرىك بەكەنەو، وای چەندە پىوستیمان بە گەرمىيەك ھەيە، جوولە بخاتەو بەر جەستەى ساردوسرمان. لە كاتىكدا ئەوان بە ئومىدى گەيشتن بەو كە لاو بە ھەنگاويان دەنا، بەلایەكى تر پىشى پى گرتن، بەسەر پووبارىكى بچوو كدا كەوتن، ھەرچەندە بچوووك بوو، بەلام پەپنەو لى جۆرىك بوو لە مەحال، ھازەى دەھات، كەفوكولى ئاوەكەى ھەترەشى مرۆفى دەبرد، تىژ تىژ خۆى بەمبەر و بەوبەرى كەنارە كەدا دەدا و خورەى دەھات، كە لاو كەش لەوبەرى ئاوەكەو بەبانگى دە كردن. ھەندىكيان لە پەپنەو و گەيشتن بە كە لاو كە ناومىد لە شویتى خۆياندا رەق راوەستان. زۆر جار پىككەوت رۆلى خۆى دەگىرپت و مەحال دەكاتە واقىعى حال، بەو ناوہدا كەوتنە پايدۆزى دۆزىنەو دارىكى گەورە، تاكوو پردىكى لى دروست بكەن و بەسەرىدا پەپنەو، خۆيان و بەختيان ئەو شویتەى ئەوانى لى بوون دارىكى براوى زۆرى لى بوو، پى دەچوو لە كاتى راگواستنى

گونده كان، پړژيم نهو هه موو دار و دره ختهى برييته وه، كونه كارите به كى گه وره و دريژيان دوزيه وه، به لام كارите چ كارите به ك؟! دريژ و قورس، كاتيك هه ولى هه لگرتيان دا، پړك له پارچه سه هوليكي دريژ ده چوو، سارد سارد، ده ستى ته زاندى، نيدى به ناچارى فوويان له ناو له بيان ده كرد و ده يانگوشى، يان ده ستيان ده كرده زيړ هه نكل و ناو باخه ليانه وه، تاكوو له و جهسته ساردوسره يانه وه توزه گه رمايه ك بيه خشنه ده ستوپه نجه كانيان.

سه رما و ماندويتى و بيثوميدى و برسيتى و شكست، پينج به لاي گه وره بوون و هه رچى هه وهس و خوشى هه بوو له ناخياندا هه ليانپروو كاندبوون و دله پراوكى و ناااراميان به هه ست و ميشكيان به خشيوو، به ممش جلوه وى ده سه لاتيان به سه ر ميشكيان له ده ست دابوو، به بچوو كترين شت تووره ده بوون و هاواريان ده كرد و جيتويان ده دا. وا باشر بوو به سه ر خوياندا زال بن و وره و نازايه تيبان له ده ست نه دن و زياتر خوراگر بن و به ره و خوارى خواره وه دانه پرووخين، نه گه رنا مهرگ په ي پين بردوون و هه ستيشى پين كردوون، هاكا په لامارى دان، دؤخه كه هى نهو تووره و توندييه نه بوو، هه لومه رجه كه ترسناكه و وايان لى ده خوازيت په يوه ندى و رايه لى نيوانيان توكمه تر بكن و كؤل نه دن. زاهير وهك نه وهى له زيانيدا جگه رهى نه كيشاييت و سينگى لرخه ي نه يه ت و وهك نه وهى له پړيكا هيز و وزه و تواناي ته قيبته وه، باوه شى به كارите گه وره كه دا كرد و له شويتى خوى كه ميك جوولاندى، داره كه وا به زه ويه وه نووسابوو، وهك نه وهى په گى به زه ويذا پړو چوويته خواره وه و سه ره پاي برينه وه و دوورخسته وهى له په گورپشه كه ي، كه چى و هكوو ناشقك باوه شى به زه ويذا كرديت ناماده نه بوو

دهستبەرداری دوورکەوتنەوه بێت لەو خاکەهێ تێیدا چەکەرە و بالای کردوو و بۆتە ئەم کاریتە زل و زەبەللاحەهێ وا ئەمان بە دەستیەوه دادوێتدادیانە، وەلێ بە بینینی ئەو هەولەهێ زاهیر ئەوانی تریش جۆشوخرۆشیکێ وایان سەند، هەرگیز لەو ساتەوهخەتەدا چاوەڕوانی ئەوهیان لە خۆیان نەدەکرد. بە هەر شەشیان دارەکیان جوولانند و بەرزیان کردەوه و توانیان پردتکی پێ دروست بکەن، یەک لە دوا یەک بەسەریدا پەڕینەوه و پووینان کردە گوندە پووخواوەکە، لەوێ یەکسەر دەستیان بە کۆکردنەوهی داری ژێر بەفر و دیواره پووخواوەکان کرد، وەها شەکەت و ماندوو بووبوون، توانیان لەبەر پرابوو، جا وەرە بەو شەکەتییە بێوانە ئاگر لەو دارە تەرپانە بەربێدە. ئاگر بەردان لەو دارە تەرپ و بەفراویانە بە لایانەوه بووبوووە پرسیکی مەحەل، بۆیە شاتەشات و جێتووان و قسەهێ پەق دەستی پێ کردەوه. هەتا جێتووان بە خوداش دەدا. واتە لەو هەلومەرجە دژوارەدا دانیان بە بوونیدا نا! لە کۆتاییدا بە شیوەهێکی خۆپرسکانه دانیان بە بوونی خودادا نا، ئەگەر نا بۆچی جێتو بە شتێک دەدەن، ئەگەر بوونی نەبێت؟! هەرچەندە زۆربەشیان وا خۆیان نمایش دەکرد کە پرسی باوەڕبوونیان بە خودا تێپەراندیبت، واتە باوەڕکردن بە خودا... دوا یەکسەر هەموو پەقە بارگاویەکانی خۆیان بەو جێتووانە بەتال کردەوه، کە مەرۆف شەرم لە باسکردنیان دەکات، بەوهندەشەوه نەوهستان دەستیان بە پارانەوه لە خوا کرد و چاویان پریوووە ئاسمان: "خوای ئازیز تکایە یارمەتیمان بدە، ئەگەر نا ئەم بەلایە دەمانبەستیت. ئەهێ خوای بەزەهێ ئارامیمان پێ بێخەشە". بەلام خوا دەمێک بوو دەستی لێ شوشتبوون. بەرانبەر دار و چیلکە و

پووشوبه لاشه تهره که چۆکیان دادا و هیچ جووله یه کیان پی نده کرا، نه وه نده چاویان برییه ناسمان و ناسمانیش هیچ وه لامیکی نه دانه وه، له وهش نا ئومید بوون و ئالای سپی خۆبه دهسته وه دانیان بۆ سرووشتی سهخت و دژوار هه لپری. به ناچاری به بهختی خۆیان رازی بوون، هه لبه ته هیچ چاریکیان نییه و سه رماکه ده یانبه ستیت و ده یانکوژیت... ئەمه چ مه رگیکی به دبەختانه یه؟ ئادهم هاواری کرد: "نه فرهت له م له بیرچوونه وه یه! نه ها بیرم که وته وه... دۆزیمه وه... دۆزیمه وه، نه وه م دۆزیمه وه که یارمه تیی هه لکردنی ئاگره که مان ده دات!"

چاویان ئەبله ق بوو، به سه رسامیه وه پیکه نییان به قسه کانی ده هات. وه لئ له و دۆخه دژواره دا کئی توانای پیکه نینی هه یه، نه وه ی ده یانخاته خه نده و پیکه نین و دلخۆشیان ده کات، ته نها ئاگریکه و هالاوی گه رمایه که ی گه رم گه رمیان بکاته وه، به لام نه وان له کوئی و نه و ئاگره گه رمه له کوئی؟ بۆیه به په رۆشیه وه پرسیان: "چۆن؟ چیه؟!"

کس باوه ری نه ده کرد! ئاخه نا هه ق نه بوون، چونکه ژانیان په یوه ست بوو به نیوه پتلاویکی لاستیک! نه و پارچه پتلاوه ی ئادهم بۆ ئەم مه به سه ته له ناو کۆله پشته که یدا هه لئنگرتبوو. وه لئ برستی و شه که تی و سه رماوسۆله رپه گه ی بیرکردنه وه یان شتواندبوو و یادگه یانیشی شل و کول و کلۆم دابوو. نیوه ی پتلاوه که ی بری، به په رۆشه وه هاواریان کرد: "هه مووی بسووتینه، بۆچی تا ئیستا یئده نگ بویت؟! چۆن ئاگات له مه نه ما بوو؟!"

گوئی: "گرنگ نه وه یه ئیستا وه بیرم هاته وه، ئەم پارچه یه

بهش ده کات و پارچه که ی دیکهش کاتیکي تر به که لکمان دیت".

ئاگرېکي کز خهريک بوو ناخي شاد ده کردن، پاشان به فره که له سهر داره کان تووايه وه، هیدی هیدی ئاگره که گهش بوو، جوشي سهند و بهرتر بووه وه، گهرمايه کی نهوتوی پی بهخشین، مه حاله هه رگيز له يادی بکهن، ئاخه هه رېک ژيانی بو گه پانندنه وه. دواي نه وهی ته و او خویان گهرم کرده وه و پشوویان دا و هه ر یه که و چایه ک و پارچه نایکیان خوارد، ده ستیان به پویشتن کرده وه. هه رچهنده ئاره زووی مانه وهی زیاتریان ده کرد له ده وری ئاگره که و خواردنی پارچه نایکی دیکهش، به لام هه ز و ئاره زوو شتیکه و واقع و ناچاری و نه و ژيانه ی تیدا ده ژین شتیکی دیکه یه. مانه وهی زیاتر له بهرزه وه ندیاندا نیه. ته وه زه لیان ده کات و وزه یان ده بات و ساردیان ده کاته وه، برسیتیش سه رله نوئ چرنوک له گه ده یان گیر ده کاته وه و هه راسانیان ده کات، ئاخه نه وان هه میشه برسین، هه تا نه و کاته ی نایش ده خوئن هه ر برسین. که واته ناچارن بکه ونه ری، به و جوړه ده ستیان به جووله کرده وه و به قه دپاله که دا به ره و لوتکه سه رکه شه که هه لزان. بو نه مهش هه رچی وزه و توانایان هه بوو کو یان کرده وه، تا کوو له گه ل شاخه نه فره تیه که که له سه رووی هه وره که شه وه یه مملانی بکهن و کوئل نه دن. ترسی گه وره یان نه وه بوو نه با دا پیان له سه ر کونه چالیک، یان ئاودرېکی گه وره و قوول دابننن که به فر داپوشییت هه لیانبلووشییت و کوئایان پی بهییت، یان نه گه ر له ژیریان دا پرووخت و هه رهس بهییت، به فره که له با شترین شوین که ئاسان بیته پيدا برؤن ده گه یشته ئاستی سینگیان، بویه به نوره

ههولى شكاندن و برينى به فره كه يان ددها، تا گه يشتنه لوتكه يه كه له لوتكه سه ركه شه كان، نهو لوتكه يه ي زريان و به فر و نه هامة تى داپوشيوو، په قبوونه وهى مرؤفه كان له ويدا له نانوساتدا بوو، هه رگيز به زه يى به هيچدا نه ده هاته وه، شه ويش خهريك بوو بال به سه ر ناوچه كه دا بكيشيت. به لام هيشتا دونيا پروونه و بينين ناسانه، چونكه به فر تاريكى راو ده نيئت و ناسمان و زهوى ده كاته يه كه پارچه سپتیه كى زه ردباوى هه لبركاو، يان نه وان له نه جامى برسيتى واى ده بينن. لهو لوتكه پرووته نه دا، كه هيشتا به و زه و توانا كه مهى هه يانبوو له رويشتن به رده وام بوون، به فره كه ش هه تا شان و سينگان، قه دپال و لوتكه ي داپوشيوو، له سه ر ريگه كه يان پارچه يه كى سپى گه و ره يان بينى، سه ر هتا وا هه ستيان كرد گاشه به رديكه و به فر داپوشيوه، نزيكه ي بستيك خويان لئى لادا و له رويشتن و شكاندن به فره كه به رده وام بوون، شانى يه كينكيان به ر شتيكى ره ق كه وت، كه له لايه كى بارستايه سپيه كه وه ده رچووبوو، سه رنجى دا و لئى ورد بووه وه، خويشى نه يزاني بوچى له و چر كه ساته دا نهو سه رنجه ي ناراسته كرد؟ هه ر نه وه ته و توانى په ننگيكي نه خشيتراو بييت، هه موويان له ده وري راوه ستان، نه وان خويشيان نه يانده زاني بوچى وا به په رؤشه وه سه رنجى نهو شته ده دن! له كاتيكدا شه كه تى و برسيتى و سه رما خه ريكه پرزه يان لئى ده برئت. خو له وان هه چه زى زانينى شتيكى شاراوه بوويت، كه جار هه يه وا له مرؤف ده كات ناچار بيت له وهى گوپى لئى بگريئت و به قسه ي بكات، هه تا له هه لومه رجيكي وه كوو نه وهى نه مانيشى تيدان.

به فره كه يان له سه ر نهو بارستايه ي سه ر ريگه كه لادا و

رؤشنایی لایته کانی دهستیان سه رسام و هه راسانی کردن، وای جیان بینی و چۆن شۆك بوون؟! پوخساریکی ئاده میزادانهی کچینگ به بیج لووت و به بیج گوئی. گومانیان نه بوو له وهی ده بیج گورگ ئهم کاره درندانه یه ی نه نجام داییت، کاتینگ نه یوانیوه جهسته ی بخوات، تنها قه مپالی له و شویتته نهرمانه داوه که به قه ده موچاو و که لله سه ری کیژۆله به فراوییه که وه بوون، وه کوو لووت و گویتچکه و... تاد. به لام ده بیج چی ئهم کچه ی هیناییتته ئیره؟ ده بیج خه لکی کامه گوند ییت؟ له که یه وه وا لیره به فر به ستاویه تی و ههر به ته واوی بۆته کچی به فر؟ ئهمه وه ده یان پرسیاری دیکه وه کوو میتشه گزگزه به میتشکیاندا گیزه گیزی بوو. ئهم لوتکه یه له ولاتدا به رزترینانه و ههر گیز به فری لئ ناتویته وه. خۆ له وانیه به ئهم ئافره ته چهن دین سالی دوورودریژ ییت لیره بوویته کچی به فر. ده بیج چ چیرۆکیکی هه ییت؟ نایا ده بیج تنها خۆی ییت، یان که سانی دیکه ش لیره له ژیر به فره که دا نیتراون؟ پرسیاریکی زۆر به خه یالیاندا ده هات و میتشکی ده رزیشاژن ده کردن، له و کاته ی ئه وان هه موویان ییده نگ و بیج ئه وه ی یه ک وشه ش ده ربیرن. ئه و دۆخه ی ئه وان ی تیدا بوون، هی ئه وه نه بوو له ناو خۆیاندا گفتوگو و مشتومری له سه ر بکه ن، ههر ئه وه ته و هیز و تواناشیان له بهر مابوو. ئه وان به هه موو هیزی خۆیان وه له هه ولی ئه وه دان به زیندووی بمتینه وه و به فره که وه کوو ئهم کچه نه یان به ستیت. دلنیا بوون له وه ی یه ک خوله کی دیکه پاره وستان له ویدا ده یان به ستیت. بۆیه به شه که تیه وه که و تنه وه پینگه، به و هیوا یه ی گهرمییه ک به جهسته ی شه که تیان بیه خشن. ساردییه که لیره وه کوو ساردی ی ئه و دۆله نییه که ناگره که یان لئی کرده وه، له وی ساردییه که له چاو ئیره وه

گەرمى دەبەخشى، نەك ساردى و سەرما، بە بەراورد لە گەل ساردىيە كەى. لەو هوش دلىنايون كە جلو بەرگە كانى بەريان شتىك نىيە جگە لە پارچە پەپۆيە كى شر و كۆن، تەنها شوپتە ھەستيارە كانيان دادەپۆشيت، وەلچى تواناى گەرم كەردنە وەيانى نىيە. ھەتا بوپرىي ئەو ھەشيان تىدا نە مابوو دەست لە ئاسنى ساردى چە كە كانىشيان بدەن لە ترسى ئەو ھى نەبادا دەستيان بە ئاسنە ساردە كە يەو ھە بنووسيت. ھەلبەتە ھەموو شتىك كۆتايى ھەيە. كە چى لە بەختى ئەوان، ئەو لوتكە يەش كۆتايى نەبوو، لە سەرووى ئەو لوتكە يەو لوتكەى دىكە بەرەو ئاسمان ھەلكشا بوو. بە ديوى دىكەى شاخە كەدا دەستيان بە شۆرپوونەو ھە كەرد. ئىدى كاتر مېر كاتر مېرى دىكەى بەدواى خۆيدا پەلكيش دە كەرد و ميلە كەى لە گەل ھەنگاوە كانى ئەواندا لە چر كە چركى خۆى نەدە كەوت، ئەوانيش لە پۆيشتن بەردەوام بوون، تا كازيو ھى بەيان. دۆلئىك بەرەو دۆلئىكى دىكە شۆپى دە كەردنەو، لە يەكئىك لەو دۆلانە بارە گاي ھىزئىكى كوردريان دۆزىيەو، يان روونتر بەسەر بارە گاي ھىزئىكى دىكەى بەرھەلستكاردا كەوتن، كە لەو ناوچە يە و لە پەناگە يە كەدا بارە گايە كى بچوو كيان چى كەردبوو، ژمارە يان لە دە كەس زياتر نەبوو. ئەو ژوورەى تىيدا دەژيان، بە زۆر بەشى خۆيانى دە كەرد. دۆزىنەو ھى ئەو بارە گايە بۆ ئەوان موزدە يە كى خۆش بوو، ئاخىر ئەوان شەكەت و برسى و سەرما بردەلە، دەست و لاق و ھەتا ھەست و ھۆشيش تەزىو، ھەردوولا دۆستايە تىيە كيان و پكرا ھەبوو، بۆيە دەستە كە بە متمانەو ھى خۆيان گەيان دە و راندەو ھى زۆپا دارىنە كە و خپ چوونە ناو خەوئىكى قوولەو ھى و تا چىشتەنگاوينكى درەنگى ئەو رۆژە بە ئاگا نەھاتن. لەو كاتەدا پەرحمان چىرۆكى كچە

به فرینه که ی له یاد کردبوو، هیچ کاتیک پایدۆز و به دوا داچوونی بو هه وال و زاینی هۆکاره که ی نه کردبوو. وه لئ ئه وه ی ئیستا وه بیر هینایه وه هاوسه رگیری خوشکه دووانه که ی بوو له پیاوه شیتته که. هه رکاتیکیش بو ئه و مه به سته پرسیاریکی له مامۆستا عومه ر بکردبووایه، ئیدی ئه وانی تر وه لامی وایان ده دایه وه، هیچ په یوه ندیی به پرسیاره که یه وه نه بیته، به ئه نقه ستیش وایان ده کرد و مه به ستیشیان شه رفروشتن و تووره کردنی ره حمان بوو.

ئیراهیم که چایه که ی ده دایه ده ستیان گوتی:

- چای به بئ حیکایه ت و مشتومر و چه له حانی هه ر تامی نیه.

ره حمان فریکی له چایه که ی دا و گوتی:

- ده میکه ده مه وی شتیک ده رباره ی کچه به فرینه که بزانت.

عومه ر چاوی له ناگره که بریوو گوتی:

- ئیستا بوئی باس ده که م.

ره حمان هیشتا لاسارییه که به ری نه دابوو، وا خۆی نیشان ده دا گوایه گوئی ناداتی. بو ئه وه ی ده رفه تیک به مامۆستا عومه ر نه دات وه رس و بیزاری بکات، ئه گه رنا له ناخی خۆیدا زۆری چیژ له وه وه رده گرت که ده بیستیت، بویه گوتی:

- راسته من ئاره زووی زاینی چیرۆک و به سه ره اته که ی ده که م، به لام کاره که ش ئه وه نده گرنگ و جینگه ی بایه خ نیه، بویه دریزه ی مه ده ری و شیر و پئویشمان بو مه هینه وه و راسته وخۆ بچۆ ناو بابه ته که ته وه، هیچ ئه ملا و ئه ولا مه که.

- نازانم ئەم كېشەيە چۆن چارەسەر بکەين؟! تۆ دەتەوئى بە كورتى بيزانیت و ئەویش دەیهوئى درېژەى بداتى.

ئىبراهيم بە پەرۆشەوہ وای گوت و خۆیشى پەرۆشى بیستى گىرپانەوہى چىرۆکە کە بوو، وىپراى ئەوہى ھەموو شتىكى دەربارەى چىرۆکە کە دەزانى، بەلام وا خۆى نیشان نەدەدا کە ھىچ نازانیت. چونکە زانینى زمانى کوردى وای لى کردبوو بەرانبەرە کەى تىگەيەنیت و لەو قسەوباسانەش تىنگات کە لە نىوان خەلکیدا دە کرین. بەلام پەرۆشى و ھەزى بۆ بیستى چىرۆکە کە، بە ھۆى ئەو گۆشە گىرى و دوورەپەرېژيەوہ بوو کە ئەوانى تى کەوتبوون و بە ناچارى تىیدا دەژيان و وایان لى ھاتبوو گىرپانەوہى ھەر چىرۆک و بەسەرھاتىک، نامرازىک یت بۆ خۆسەرقالکردن و کاتبەسەربردن، ئەو دەردەسەرى و نەھامەتى و ئاستەنگانەى کە دەھاتنە سەر پىيان، باشتىرین چىرۆک بوون بۆ ئەوہى کاتى خۆيانى پى بکوژن، بەمەش خۆشى و بەختەوہرى پى دەبەخشىن و زیاتر دەیخروشاندن.

پەرحمان جارىكى دیکە بە تەوسەوہ گوتى:

- پىم وایە گوئى لە چىرۆكىک لە چىرۆکەکانى ھەزار و يەك شەوہ دەگرین، دەى مامۆستا عومەر، يان باشتىر وایە بلىم مامۆستا شەھرەزاد فەرموو ھىکايەتە کەمان بۆ تەواو بکە، ئەگەرنا قورقورپراگەت دەگرم و سەرت دەپەرپىم.

ئىبراهيم بزەيە کى کرد و مامۆستا عومەر گوتى:

- باشە ھاوپى باشە توورپە مەبە، ئىستا تەواوى چىرۆکە کەت بۆ دەگىرپانەوہ: ئەو دوانىوہ پۆيەى کە وزە و توانامان بۆ گەرپابوہوہ و جلە کانیشمان تەواو وشک بووبوونەوہ،

هموومان له ژووری څو براده رانه دانیشتبووین و پشوو به کی باشمان دابوو، څو هومان بو ده گپړانه وه که چوڼ دهسته که دویتیکه توانیویه تی بهو زیریانه څو شاخ و دوڅه پراو پړ له مه ترسیانه بپړت و به سه لاهه تی بگه نه څیره. څوان سه یریان به سه رکیشیه که مان ده هات، به تاییه تی کاتیک سه رنجیان ده دایه جلویه رگه ساده که ی بهرمان، څاخر څوان باش ده یانزانی که څو جلویه رگه هی څو ه نیه له م سه رماوسو له به بمانپارتیزت، جگه له پیلاوه لاستیکه ته نک و کورته کانمان، که څه گه بیت و پی له سه در کیکي بچووکیش دابنیتین، دوو به دهر ده بیت و به پیماندا راده چیت!

رهمان قسه که ی پی بری و گوتی:

- پیم باشه بو گپړانه وهی و گه یاندنت بهو خواردنه چه وری که به خیرایی دروستیان کرد پتوتیت بکه م، ده فرمو ووا گه یشتینه څو شویته هی هموومان هر یه که و به شی څومان له گوشتی پوییه نفره تیه که خوارد و څو ه دهستان به قسه کرده وه که دهر باره ی هموو شتیک بوو، به لام من هیچتان لی تینه گه یستم. څاخر څو هتا څه گه زمانی کوردیش بزائم، توانای تیکه یشتنی څو ه نه ده بوو که څو ه ده تانگوت و ده تانگپړایه وه. نه که ته ها من، به لکوو هتا له وانه به شتیک له څوتانیش لیتان تینه گن. له بهر څو ه څو ه نه ونده به خیرایی و به له پهل ده دوین، هر ده لئی له شه پیکي دهسته و به خدان و توانای څیستیکتان نیه بو څو ه هی که میک پشو بدنه و له سه رخو بدوین، مالتان څاوابی هر ده لئی رستی بیکه یسیه و رسته له دوی رسته له زارتان دیته دهر وه، به نامان و زه مان ناو پړیک ناده نه نیوان رسته کان، هتا بو هه ناسه دانیکیش. نازام څو ه کاتیک قسه ده که ن به کوڅ هه ناسه وهرده گرن!

پینکەنینه کە ی ئیبراهیم دەنگی دایه‌وه و مامۆستا عومەر
گوتی:

- لەم لایەنەوه من هاوڕام. هه‌موویان وا دەدوین و
ناوبرێک ناخەنە ئیوان پسته‌کانه‌وه، هه‌تا من خۆم زۆرنه‌ی
کاته‌کان لێیان تیناگه‌م. ئیستاش گوی بۆ ئاره‌زووه‌کەت دەگرم و
راسته‌وخۆ و به‌بێ ئەملا و ئەولا ده‌یگێرمه‌وه، به‌لام نه‌کە ی دواتر
پرسیاری هیچ شتیکم لێ بکه‌یت، باش گوی بگره‌ و لیم حالی
به‌.

په‌حمان له‌ کاتی‌کدا خه‌ریک بوو دیک بکات و له‌ پسته‌کە ی
خۆی بپته‌ ده‌ری، گوتی:

- رازیم.

عومەر راسته‌وخۆ گوتی:

- ئەو کاته‌ ده‌رباره‌ی کچه‌ به‌فرینه‌که‌ پرسیارم لێ کردن،
گوتیان ئەوه‌ کچنکی بیتا‌پروو بوو، که‌سوکاره‌کە ی کردیانه‌ په‌ند
بۆ کچانی تر! ته‌واو کوتایی هات.

بێده‌نگی بالی به‌ سه‌ر هه‌رسیکیاندا کیشا، په‌حمان به‌ نۆره
چاوی پرسیاری بریوووه‌ هه‌ردووکیان و سه‌یری ده‌کردن، دایانه
قاقای پینکەنین و ئیبراهیم گوتی:

- ئای له‌وه‌ خۆ تو‌یه‌ کجاری کابرات خسته‌ کیشه‌وه‌.

عومەر گوتی:

- ده‌مری ئەگه‌ر نه‌پرسیت، به‌لام وه‌لامی ناده‌مه‌وه‌.

په‌حمان رووی گرژ کرد و گوتی:

- نهوه چييه، واتا يان کاتژميرنک دهر باره ی شتيک دودوئی که هيچ په يوه نديی به کچه به فرينه که وه نه يیت، يان له دوو وشه دا کورتی ده که يته وه؟ هه ی عه مری خوت و چيرؤ کيشته نه مي يیت، باشه تو پيت چونه نه وه من هه ر نامه وي گوي له هيچ شتيک بگرم، توش دهمری نه گه ر چيرؤک و به سه ر هاته که ی نه گير پته وه. ئيستا پرسه که به ته وای پروون و ئاشکرايه. نه و جووتياره کالقامانه له سه ر نه و لوتکه يه کوشتوويانه و پاشان گه ر اونه ته وه گونده که ی خو يان و نانی ئيواره يان خوار دووه و به ئاسووده ييه وه نووستون، وه ک نه وه ی هيچ شتيک پرووی نه دا يیت، هه، وایه؟!

عومهر گوتی:

- راسته چيرؤ که که رنک وایه، به لام هه ر گيز ميشکت ئارام نايیت نه گه ر ته وای ورده کاری چيرؤ که که ت گوي لئ نه يیت. مينش بر يارم داوه له مه و دوا هيچ شتيکت بؤ نه گير مه وه.

ئيراهيم گوتی:

- نه ری نه وه چيتانه؟! ئيوه چيرؤک ده گير نه وه يان شه ر و قره قر ده که ن؟!

عومهر زه رده خه نه يه کی پرووخوشانه ی کرد و گوتی:

- به چاوی تو ره حمان به شيوازيکی وا بوئی ده گير مه وه، هه ر به ته وای ئاسووده ت بکات.

بهشی دهیهم

- په حمان پرووی له ئیبراهیم کرد و گوتی:
- بینیت؟! نهی نه مگوت ده مرئ نه گهر چیرۆکی کچه که نه گپرتته وه.
- ئیبراهیم جارێکی تر عومهری بۆ نووسین هاندایه وه، که چهی نه وه ههستی به جۆشوخرۆشی ئاخاوتن ده کرد:
- بینووسه وه عومهر بینووسه وه، ده قێکی دانسقه به، ده ست هه موو که س ناکه ویت، نه گهر له جیاتیی تو بووماهه چیرۆکه که م ده نووسیه وه و له خه یالدان و ههستی خۆشمه وه هه ندیک رتووش و مشتومالم ده کرد، به راستی زیاتر سه رنجراکیش ده بوو.
- په حمانیش خۆی بۆ نه گیرا و نه مهی خسته سه ر قسه کانی ئیبراهیم و گوتی:
- رۆژێک له کتێنکدا بلای ده کاته وه و ئینجا هه موو گۆی زه وی ده گهریت و کۆر و کۆبوونه وهی بۆ ده به ستیت...
-

مامۆستا عومهر چێژی له وه بایه خدانه یان وه رده گرت:

- له پرووی نه وهی وه کوو چیرۆکێکی کورت بلای بکه مه وه، له وانیه نه نجامی بده م، با کاتی خۆی بیت، له پرووی نه وهی ده مرم نه گهر ئیستا نه یگپرمه وه، نه وه یان راست نیه، به لکوو من زیاتر هه ز ناکه م وه پس و بیزارت بکه م په حمان،

چونکه ههست ده کهم زیاتر له ئاستی خۆی بیزارم کردی، به تایهتی کاتیک ده بینم خوین به شاده ماره کانی لاملتدا دیت و ده چیت و خه ریکه فواره ده کات!

ئیراهیم به پرویه کی خۆشه وه به ره حمانی گوت:

- له بهختی خۆمان چیرۆکی کچه به فرینه که نازانیت، ته گه رنا دویتیکه یه خه ی برا که یه ده گرت و کیشه یه کت ده نایه وه، هه راوه وریا و زایه له و ده نگه ده نگیکی وا زه ماوه نده که ت لی ده کردن به قوزه لقورت.

عومه ر به پیکه نین و گالته جارپیه وه:

- تو بیر بکه وه، چه ند دیمه نیککی جوان ده بوو، کاتیک برا که ی ده هات تا کوو ته وقه ی له گه لدا بکات، که چی ئه م مشته کۆله یه کی له شه ویلا گه ی ده دا و پشتاو پشت ده یخسته سه ر زه وی و خوین به بالایدا ده هاته خواری. ئیدی له و ناوه دا ده بوو به هه رایه ک سه گ ساحیتی خۆی نه ناسیته وه، به راستی ده بووه دیمه نیککی سینه مایی سه رنجرا کیش!

ره حمان بی ئه وه ی بیخاته سه ر خۆی و وای نیشان دا که گوئی پی نادات، بۆیه گوئی:

- ئه و جووتیارانه به لای منه وه گرنگ نین، ته نانه ت بایه خ به و دونیا به شیان ناده م که تیندا ده ژین، به لام کام له وانه ی ته وقه یان له گه ل کردین برای بوو؟

ئیراهیم گوئی:

- ئه و گه نجه ی شه روا لیککی سه وزی له به ردا بوو.

ره حمان چاوه کانی ئه بله ق بوون و گوئی:

- مہ بہ ست گہ نجه کہ ی ئو گونده یه کہ ئه شکہ وتہ کہ ی
لہ بہ رده مدایہ؟!

- پټک خۆیہ تی.

عومہ ریش وای گوت، پەحمایش پوخساری سوور
هه لگه را:

- ئو گہ نجه ی بہر لہ چالاکیہ کہ نانمان لہ مالیان
خوارد؟

عومہر پټکە نی و گوتی:

- گۆشتی ئو کہ وہ چاوه پروانکراوه ی کہ بووه بەشی من
و سعوود. ئای ئه گەر ده زانن ئیمہ ئو کاتہ چہند پټکە نین؟!
زانیمان ئیوہ مالہ کہ تان هه لہ کردووہ.

پەحمان هاواری کرد و دلی کہ وتہ لټدان و شپرزہ بوو.

- چ کہ وټک و چ نہ فرہ تیہک باس دە کہ یست! ناکا
مہ بہ ست ئوہ بیت کہ ئوہ ی دوټی شووی بہ و شټتہ کرد،
خوشکی ئو بہرہ لایہ بوو!؟

ئیراہیم بہ سەر سوڤمانوہ گوتی:

- ئوہ چیتہ پەحمان؟! بۆچی وا هه لچووی؟!

پەحمان هاواری بہ سەردا کردن و گوتی:

- هه لچوون؟! کورہ هاوړئ من خەریکە دەمرم... دە تەقم
و شەق دەبەم، ئاخەر من ئو کاتہ بینیم. نا نا، مہ گەر خوشکیکی
دیکہ ی هه بیت، ئوہ نایټ ئو بیت.

- هیچ خوشکی دیکہ ی نیہ. ئوہ دووانہ ی کچہ
بەفرینہ کہ بوو.

- نه فرهت... هه زار نه فرهت! چوڼ دویتنیکه ناگام لئی نه بو! به دلنیا یوه چ زوو بیت یان درهنگ هر ده گه پیمه وه لای. له پیتاویدا شهر له گه ل هموو گونده که ده که م. مه حاله، هر ده بی له دهستی نهو شیتته ی رزگار بکه م.

ماموستا عومهر گوتی:

- چیه ره حمان ده لئی ده یناسی؟

ئیراهیم به سه رسورمانه وه وه لامی دایه وه:

- هر ده لئی خوشت ده وئی!؟

ره حمان به هه لچوون و ده نگیکی له رزوک و پوخساریکی شیواوه وه:

- ده مزانی پوژیک شوو به گهنجیکی گونده که ی ده کات. هه رچهنده هیچ که سیک شایانی جوانی و شوخوشه نگیه که ی نیه، ناخر نهو مرؤفی ناسایی نیه، فریشته یه فریشته، نا نا تو بلئی خودایه که و شایانی په رسته، نه که مرؤفه کان گلاوی بکه ن. خوژگه م ده خواست گهنجیکی خوشت بویت و به بی نهو هه لنه کات، نه ویش هه مان خوشه ویستی به رانه بری هه بیت و شهیدای بیت و هینده ی هموو پوژه کانی شادی و به خته وه ری پی به خشیت... به لام هه رگیز به خه یالمدان ده هات بیده نه نهو شیتته، هؤیه که ی هه رچیه که بوو بیت.

ئیراهیم دیسان:

- ره حمان تو خوشت ده وئی!؟

ره حمان هیشتا هه لچوونه که ی له که فوکولدا یه و دانه مرکاوه ته وه و له قسه کانیرا دیاره:

- من تەنھا يەك جارم بينوۋە، وەلىن بۇ ھەتاھەتايە عاشقى بووم. ئاي چەند خۆزگەم دەخواست جووتيارىكى گوندى كەيان بوومايە، يان زمانە كەيم بزانيبووايە. زمانە كەيشى كىشە نەبوو، ئاخىر لە پىتاۋى چاۋە كانىدا ئامادە بووم بە يەك مانگ فىرى زمانە كەيشى بىم. وىپراى ئەو ھەموو كارىگەرىيەى لە ناخمدا بەجىنى ھىشت، كەچى لە يادە وەرىى خۇمدا سىپوومەو، لەبەر ھىچ نا، چونكە منىش شايانى ئەو نەبووم، ئاخىر ئەو خودايە و منىش ئادەمىزاد. ئىستا ھەست دەكەم كەس شايانى نىيە جگە لە خۇم... ئەگەر دەمزانى چى چاۋە پروانى دەكات، دەمھىتا و ئاھەنگىكى ھاوسەرگىرىى وام بۇ ساز دەدا لە گوندى كەى وىتەى نەبووايە، كورە تۇ بلىنى لە ھەموو دونيا دەگمەن بووايە. بەلام لە گەل ئەو ھەشدا دەستم لىنى نەدەدا، ھەرگىز دەستم بۇى نەدەبرد، تا ئەو كاتەى لەو دەلنىا دەبووم كە ئەویش ھەمان خۇشە وىستىى بۇ من ھەيە، بەلىن خۇشە وىستىيەك ھاوشىۋەى خۇشە وىستىيە كەى لەيلا بۇ مەجنوون، ناوہ لا بلىنى خۇشە وىستىيە كەى شىرىن بۇ فەرھاد.

- ئەى چى دەبوو ئەگەر خۇشى نەوېستباى؟

عومەر واى گوت و ئىبراھىمىش ھەلىدايە:

- ئەو كچە لادىيە، ھاوسەرە كەى خۇش دەوېت، ھەتا لەگەر ئەویش ئەمى خۇش نەوېت.

رەحمان گوتى:

- جگە لە خۇشە وىستىى و عەشقە كەى بە ھىچ شتىكى دىكە رازى ئابم.

مامۇستا عومەر تارمايى بزەيەك بە سەر لىۋە كانىيەو بوو و گوتى:

- جا چیت ده کرد، نه گهر تنها وه کوو میردیتک خوښی بویستبای، ناخر گوندیبه کان له سهر نه وه راهاتوون.

- له خویش پزگام ده کرد، ده بوومه پاسپیر و جیه جیکاری فرمانه کانی، له هه موو ناله باری و پیسیه کانی ده وروبه ری ده مباراست.

مامؤستا عومهر ناوړپکی له ئیبراهیم دایه وه و گوتی:

- ئه مه له کوپوه هاتووه؟! له مەریخه وه؟!

ئیبراهیم به زه رده خه نه به که وه:

- هه رزه کاره... وازی لی بیته.

په حمان به پرته و بۆله وه:

- قه یناکا، با بیر کردنه وهی من بیر کردنه وهی هه رزه کارپکی به هه لپه و پر له جۆشوخرۆش بیت. به لام ده بینن ئه م هه رزه کاره چی ده کات.

دوای ئه وه له چوونه ی په حمان، چهند ساتینکی درپژری بیدهنگی تپه ری، ئاره زوویه کی زۆری گوئیلپیوونی چیرۆکه کی کرد، هه تا ئه گهر مامؤستا عومهر نه وه نده ورده کاری بیزار که ریش بلنی که هیچ په یوه ندیان به چیرۆکه که وهش نه بیت، ئه و ناماده به هه موو ئه ندامانی جهسته ی بۆ بکاته گوئی و به بیدهنگی و ئارامیه وه گوئی بۆ شل بکات.

له سه رخۆ و به ده نگینکی له رزۆک و شکاوه وه گوتی:

- چیرۆکی خوشکه که ی چیه؟ تۆ هیچت ده رباره ی نه گوت.

عومهر به سه رله قانده نه وه وهك خه فه تیک بۆی:

- به راستی خوشکه که ی چیرۆکیکی دلته زیتنی ههیه. جووتیاره کان زۆریان له بارهیهوه گوتووه. هههچهنده زیده پۆییش له گیترا نهوهی پروداوه کان ده کهن. به لام زۆر به ناسانی ده توانی راستیه کهت بۆ ده ربکه ویت.

په حمان به منگه منگ و په رۆشییهوه:

- نهی راستیه که چۆنه؟

عومهر سیره نیگای چاوی له شویتیککی دیکه ویتل بوو، گوتی:

- پاره که یه کێک له گونده کان، ئاههنگیککی زهماوه ندیان وه کوو نهوهی دویتیکه ساز دابوو، به لام ناتوانین بهراوردی زهماوه ننده چاره په شه کهی دویتیی بهوهی نهوئ بکهین. چونکه زاوای نهوئ کوپی ئاغا بوو، که نیوهی زهویه کانی ناوچه کهی له ژیر ده ستدا بوو، ئینجا تو بیری لی بکه رهوه بزانه چ ئاههنگ و زهماوه ندیك بووه، ناوچه کهی ئاغا نزیکهی دوو پۆژه پئ لهو گوندهوه دوور بوو که ئه شکه و ته که له ده روازه که یدايه. نهوانهی بۆ زهماوه ننده کهش بانگهتشت کرابوون نهوه ننده زۆر بوون گونده که بهو گه وره ییهی خۆیه وه هه لینه ده گرتن و جیان نه ده بووه وه، زۆریه ی نهوانهی بانگهتشت کرابوون، هه مان شه و ناچار بوون بگه رپته وه گونده کانی خۆیان که نزیکهی دوو بۆ سئ کاتژمیر له وپوه دوور بوون، تاکوو نهو پاله په ستۆیه له سه ر گونده که کهم بکه نه وه. زاواش گه نجیک بوو شانازی به خۆیه وه ده کرد، له حه قده به هاره ی ته مه نیدا بوو. پیره ئاغای باوکیش بی سئ و دوو، ته واوی ئاره زوه کانی کوپه که ی جیه جئ ده کرد، وه ک نهوه ی فه رمان بن. له بهر نهوه ی تاقه کوپی چوار هاوسه رگیری و تاقانه ی ناو ژماره یه کی زۆری خوشکه کانی

بوو، به کورتی له چوار ژن، نهوه کورپه تاقانهای ئاغا بوو. نهو گهنجه کاتیک به هر هویه کهوه بوویت بهو گوندهدا تپه پریوه که نهشکهوته کهی له دهروازهدایه، لهوی به پرنکهکوت چاوی به کچه که کهوتووه، نهوش نهو کاتهی کچه خوی له نهسپه بههیزه کهی لاداوه کاتیک خهریک بووه ملی لی بیت، لهو چرکه ستهدا جوانیه دلپینه کهی ناخی هه ژاندووه، دووانیش له هاورپیکانی یاوه ریان کردووه و هیندهی نه خایاندووه هه والی کچه که یان بو هیناوه، نهویش زور کاتی خوی به فیرۆ نه داوه و له پرنکا نیازی دلی خوی بو ژنهینان به باوکی گوتووه، باوکیشی له خوشیاندان زهرده خه نه به کی بو کردووه و پرنکه کی له وه نه گرتووه خزمایه تی له گهل جووتیاریکدا بکات، له گهل خویدا بیری کردۆته وه به وهی: "نم هاسه رگریه ته نها بو کاتبه سه بربرده و هینده نابات لای لاوان داده مرکته وه، دواتر له گهل ههنديک مولک و مال بو مالی باوانی ده نیرنه وه."

هه موو شتيک به خیرایی پووی دا. پیره ئاغا پیاوماقوول و پيشسپیی گونده کانی ده وروربه ری و ههنديک له سه روک جاشه کانیشی کو کردبووه وه، چونکه نه وان به رژه وه نديان له گهل به کتری کوتایی نايیت، نه وان هه ردوولا له ئالوگورپیکی سوود و قازانجی به رده وامدان، گرنگیش نیه کی ده بیته قوربانی مامه له و سه ودا که یان. ئاغا نم تاکتیکه کی له گهل هیزه به ره له ستهکاره کانیش به کار ده هینا. نهو ده یزانی چون دلی هه مووان رازی ده کات و وایان لی ده کات وا به ئاسانی ده سته برداری خزمه تگوزاریه کانی نه بن. هه تا زه ماوه ندی کورپه که یشی خزمان و دۆستانی هه ردوولای له خو گرت. پیره ئاغا پیاویکی زورزان و ته له که باز، دونیادیده و زیره ک و پر نه زموون، نهو ده ميک بوو فیره له وه ری هه ردوو لای جوگه که

بووبوو، شایانی ئه‌وه‌بوو پله‌یه‌کی سیاسی هه‌ستیار وه‌ربگریټ.

کچه‌یان هینا، کچ چ کچ؟! په‌ریه و له‌سه‌ر زه‌ویدایه، فریشته‌یه و له‌ ئاسمانه‌وه له‌ گه‌ل ته‌زره‌ باریوه، هیشتا له‌ پازده به‌هاری ته‌مه‌نیدایه. جوانیه‌که‌ی شان له‌ مانگی چوارده‌ ده‌دا و له‌ویش جوانتر ده‌دره‌وشیته‌وه. هه‌له‌په‌رکئ و گۆرانی گوندی پر کرد، پمبه‌ی ده‌هۆله‌که‌ لیدانی دل‌ی راده‌گرت، زورپناک‌ه‌ش بۆ ساتیک راوه‌ستانی نه‌بوو. خه‌لک‌یش هه‌موویان به‌ جلو به‌رگی جوان و ئالووالاوه‌ شایان ده‌کرد و هه‌لده‌په‌رین، وه‌ک ئه‌وه‌ی جه‌ژنیکی گه‌وره‌ی نیشتمانی بیټ و هه‌مووان به‌ ئه‌رکی خۆیانی بزائن به‌شداری تیدا بکه‌ن، هه‌تا ئه‌گه‌ر چه‌زیشیان لێی نه‌بیټ و ئاره‌زوویشی نه‌که‌ن. دایکی کچه‌که‌ش له‌ خۆشیان ده‌گریا و باوه‌پری به‌وه‌ نه‌ده‌کرد که‌ ده‌بینی. باوکی زاواش به‌ سه‌ری به‌رزوه‌ به‌ناو خه‌لکیدا ده‌هات و ده‌چوو و له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ پیرۆزبایی لێ ده‌کرا، چه‌ز و چاوی گه‌نجایش وه‌کوو نوقل و گه‌زۆ خوشکه‌ دووانه‌که‌یان چه‌په‌لووش ده‌کرد، هه‌موویان خه‌ونیان به‌ خنده‌یه‌کی و به‌ده‌سته‌ئینی ده‌بینی، ئه‌و کاته‌ براه‌شیان تیکس‌مراو و پوومه‌ته‌کانی سوورپه‌لگه‌پابوون و ئومید‌ئیکی زۆری له‌سه‌ر ئه‌م هاوسه‌رگیریه‌ هه‌لچنیوو، له‌ ساته‌وه‌ختی یه‌که‌مه‌وه‌ نه‌خشه‌سازی بۆ هه‌لبژاردنی یه‌کێک له‌ کچانی ئاغا کردبوو، تا بیکاته‌ هاوسه‌ری خۆی. به‌مه‌ش خانه‌واده‌که‌ی له‌ گه‌ل خانه‌واده‌ی ئاغا ده‌بنه‌ خزم و په‌گورپیشه‌ و بنه‌چه‌ی خۆی توور هه‌لده‌دات، که‌ شتیکی ئه‌وتۆی تیدا نیه‌ له‌ناو خه‌لکی مایه‌ی سه‌ربه‌زریان بیټ. ئه‌مه‌ گرتیه‌ستیکه‌ و رۆژیک له‌ رۆژان خه‌ونی پتوه‌ نه‌بینیوو، وه‌لێ وا خه‌ریکه‌ بی‌ خه‌وینین به‌سه‌ر ده‌ستکه‌وتیکی گرانبه‌هادا ده‌که‌وټ.

دوای ئه‌وه‌ی بووکی به‌ره‌و ژووری بووک و زاوایی برا،

هيندهى نەبرد زاوا بۆي چووه ژوورئ، بووكنئ له شهрман
گۆناكانى سوور هه لگه پابوون، سهري نهوى كردبوو، خهريك
بوو ئازايى ئهوهى تيدا نه ييت سهيرى روخسارى زاوا بكات.

زاوا تاراي بووكتيى له سهه سهري بووكتي لادا، تاكوو
سهرنجى ئهه روخساره فرشته ييهى بدات، به هئواشى چه ناگه
گرت و پووى بهرز كرده وه. له چاوه كانيدا به خته وه ريه كى
بيته ندازهى به رهه و جيهانتيكى ئه فسووناوى و خه يالاوى
هه لگرتبوو. به ترسه وه سهرنجى له روخساريدا. يه كه م جارى
بوو وا له نزىكه وه بييت. روخسار يكي جوان و خو شه ويستانه
هه بوو، هه ستي به خته وه رى و دلنبايى زياترى پئ به خشى. ئه
دۆشه گ و ليفه په مۆ ره نگاره نگانه ي جيه كه يان كه
ههردوو كيانى له ناميز ده گرت له پشتيانه وه به نهرمونيانى
پاخرابوو، پيخه ف چ پيخه ف؟! هه ده تگوت پيخه فى پادشا و
ميره كانه، رهنگه كان وهك ئه وهى به سهه هه ور يكدرا پاكشابن و
تيشكى خو ر به ناوى زي ر نه خشان دبنى. بووكتي له سهه ئهه و جىگه
نهرمونيانه پاكشابوو، زاوا بۆي نووشتايه وه، ليوى له ليوه كاني
نزيك خسته وه. ماچيكي گه رموگو ر و به تام و بينكو تايى،
هه رچى به فرى سهه لو تكه به رزه كاني هه ستي هه بوو هه مووى
تاوانده وه. ههردوو جهسته شوخوشه ننگه كه تيك ئالان، جىگا كه
به هئواشى كه وته له رزه، ئينجا له رزينى به هيزتر و هه ژينيكي
به هيز و به هيزتر. تر په ترپ و زرىكه و هه ناسه بركتي بالى به سهردا
كيشان، وهك ئه وهى جريوهى چۆله كه بيت و هه نديك جار
تيكه ل به ئاه و هه سه ره ته كانيان بيت، هه تا گر كاني
كلپه سه نديووى زاوا دامر كايه وه، به لام نه كو ژايه وه، هه ز و
ئاره زووه كاني هه موو چر كه ساتيك ده رده كه وته وه، بووكتيش به
ته واوى خو ي دابووه ده سه ته وه و به تام و چي ژه وه له سهه

گازهرای پشت ږاکشابوو، وهك نهوهی ټاگای لڼی نه بیټ چی ږوو ده دات. ټاخر نهو له خهونټکی جوان و نهرخهوانی و سه رسامی بیسنووردا بوو. نهویش هیشتا گږکانی ناخی دانهر کابووه و نه کوزابووه، ههمدیسان له نیوان ټاخ و ټوفی گه یشتن به لوتکهی چیژ و خو شیدا بوون، زاوا به سهر ږان و سینگیهوه کینگلی ده دا و ده یگه وزانند، جار جار هه لوه سته یه کی ده کرد و مؤله تی هه لکیشانی هه ناسه یه کی ده دا، تا کوو لیدانی دلی کپ بیته وه. وا ههستی ده کرد خه ریکه ترپه ی دلی هه ردووکیان ټاویته ی به کتری ده بن، به لام هینده ی نه خایاند گه نجه که هاته وه سهر خو ی و به سه رنجه کانی که و ته پشکینی جه سته ی بوو کئی و نهو چالاوه ی پیش توژیک لټی دابوو. چاوه کانی نه بله ق بوون، ترپه ی دلی زیاتر بوو، وه کوو دهنگی ده هؤلی گونده که لټی ده دا. سهیره! بیره که ی وشکه و چاله که ی بی ټاوه، وا دیاره ږاراو نه بووه! چی بکات؟ ټاخر نهوه کاره ساته. سه رله نو ی په لاماری بوو کئی دایه وه و باوه شی پندا کرد و ههر زوو له گږکانی ته قیوی زاواوه ههستی به به خته وه ری و خو شیه ک کرد. پساوه که ټم جار هیان به هیز و چه مووشی و درپیه وه دهستی به هه لکه ندنی بیره که کرده وه. نهو به دوا ی شټیکدا ویل و سه رگهردانه و له خه می دوزینه وه یدایه، نه میس له ناو تام و چیژ و خو شی بیته ندازه ی زیاتر و زیاتردا گږ ده گریټ، هه تا هاواریکی چه پینسدرای ږږ له چیژ ژووره که ی ږر کرد و دهنگی دایه وه. به وپه ږی به خته وه ری و ږه زامه ندیه وه خاو بووه وه و شه بهنگی بزیه کی شه رمانه لټوه کانی نه خشانند. گه نجه که بو ساتیکش مؤله تی پڼی نه دا، جار ټکی دیکه ش به شله ژاوی که و ته وه پشکینی بیره که! بیر ټکی وشک، چالاویکی بی ټاوه، هیشتا ږاراو نه بووه.

پرووی بهرز کردهوه و به دهنګینکی خنکاو و پچرپچرهوه
 گوتی: "نهوه چیه خوینم نهینی؟! بووکئی هیچ وهلامینکی
 نه دایه وه. تینه گه یشته له وهی مهبه سیتی. بویه سهرله نوئ
 گوتیه وه: "خوین دهرنه چووا" بووکئی وا پئی ده چوو له وه
 تینه گات که زاوا مهبه ستی بوو، بویه پرسى: "چ خوینیک؟!"
 گوتی: "خوینى تو!" منگه منګینکی بو کرد، وهك نه وهی گوتی له
 گالته یهك بیت: "بوچی ده ته وئ خوینم برهوا؟! له کاتیکدا
 لیوه کانی ته ته له ی ده کرد گوتی: "بو نه وهی بیسه لمینى پاکیزه بیت
 و نابروومه ندیت!"

کچه که راپه پری و جه سته ی و نه ملا و نه ولای
 جلوه بره گه کانی کو کردهوه و به له رزینه وه گوتی: "من خاوه ن
 نابرووم و پاکیزه شم." له و کاته ی ههر چوینیک بیت
 جلوه بره گه کانی له بهر ده کرد، به توورپه یه وه هاواری به سهردا
 کرد: "که واته کوا خوینته که؟! کچه به سته زمانه که له ترسان
 هه لده له رزی و به هه نسکدانه وه گوتی: "من نابروومنه د و پاکژم.
 سویتد به هه موو پیروزیه کان من پاکژم و که س ده سته لى
 نه داوم". گه نجه که به دانه جیره وه دووباره هاواری به سهردا کرد،
 وهك نه وهی مؤته که ی خوین سوارى سهرى بووینت: "پاکژ و
 پاکیزه یی، نه ی که واته کوا خوینته که! کوا خوینته که، خوین
 خوین؟! وهك نه وهی خوین بهر ی چاوی گرتیت، به توورپه یی
 و سهرلینشیاوویه وه وه کوو شیت دهرچووه دهره وه، کچه
 به سته زمانه که درکی به وه کرد که چ چاره نووسیک چاوه پئی
 ده کات و چ قورپنکی بو گیراوه ته وه.

نیدی غه لبه غه لب و دهنگه دهنګ و قسه ی نه شیاو ته واوی
 گونده که ی گرتوه، ده هوله که له لیدان کهوت و زورپناکەش
 زیره ی نه ما، پیره ژنه کان له کچه که چوونه ژووره وه تاکوو له

راستی دۇخە كە بزاند و نھینیە كە ئاشكرا بكەن.

ئیرەدا رەحمان مامۇستا عومەرى لە گئیرانەوہی چیرۆكە كە راگرت و گوتی:

- ھەموو ئەو وەسفەہی كردت جوان و سەرنجرا كیش بوون و شایانی ئەوہن بكریتە چیرۆك، نەخاسمە دیمەنی جووتبوونە كەیان و زیركە و ھانەسەبركی سەرجیئە كەیان، چونكە چیرۆك بەبئ جووتبوون و سەرجیئە وشكوبرینگ دەبیت و شایانی خویندەنەوہ و گوئگرتن ناییت و شتیک ناهیتت. وەلئ بەھەر حال خۆ ئەو لە تەنیشت جئە كەیانەوہ نەبووہ، تا بە وردی ھەموو شتیکمان بۆ باس بكات. گوتی لە گەنجە كەش نەبووہ كە بووكی بەبئ ئابرووی تاوانبار كردیت، واتە راستیە كەمان پئ بلی و شتی زیادە و درۆی مئشك و خەیالی خۆتمان ناویت.

ئیراھیم بە رووخۆشیەوہ گوتی:

- ئەوہی دەیلئ نە خەيالە و نە درۆش، ئەی بووك و زاوا لەوہ زیاتر چی دەكەن؟! باشە ئەو بەوہندە ئیستی كرد كە جئە كەیان كەوتبووہ جریوہ جریو، خۆ ئەگەر من بمگئیرابوایەوہ وا باسی جئگە كەیانم دەكرد كە لە ژیریان تئك بشكیت و ھەردوو كیان لەو پەری چئژ و خۆشیدا لەسەری بكەونە خوارەوہ.

مامۇستا عومەر وەلامی داہەوہ:

- راستە خەيالی من وەكوو چیرۆكئك گرتچنی بۆ رووداوہ كان كرد، وەلئ ئەوہی باسەم كرد راستیە كی تەواو تەواوہ. چونكە كسورە كە ئەوہی بە باوكی گوت كە رووی داوو. پیرەژنە كانیش كچە كەیان ھتئابووہ قسە و پشكئبووشیان. ئەو بەستە زمانە بەو پەری بیتاوانیەوہ گوتبووی من نازانم چی

پووی داوه؟! ئەو له ناکاو هاواری کرد: "کوانی خوین؟!"
 بهسته زمانه به توندی پهنگی هه لده بزپکا و نهیده زانی له
 دهو روبه ری چی پوو ده دات. هەر به پراستی نه زانییه... نه زانی له
 هه موو شتیک. ئاخەر ئەو نهیده زانی خوین چ په یوه ندییه کی به
 پاکیزه یی و ئابرووه وه هه یه. هه لبه ته خه لکی ئەم گفتوگۆ به یان
 ده گوتوه.

په حمان گوتی:

- هه تا جریوه و زیکه زیکی جیگاکه شیان؟

- به لێ، هه تا جریوه و زیکه زیکی جیگه که شیان. پراسته
 ناکرێ به کیکیان جبووک و زاوا- بێن و باسی جیگه که بکه ن که
 چۆن له ژیریان جریواندوو یه تی و زیکه زیکی کردووه. به لام من
 نهوت به دوو پات ده که مه وه که جیگه که له ژیریان
 جریواندوو یه تی و زیکه زیکی کردووه. له بهر نه وه ی گه نجه که
 دوای هاوسه رگریه که ی رقی له سیسه می نووسته که یشی
 ده بووه وه، بۆیه به خشیه خوشکه کانی. به کیکیان وه ریگرت و
 بردی، به کیکێ دیکه شیان چه زی لێ بوو به دهستی بهینیت. بۆیه
 نه وه ی دهستی به سه ردا گرتبوو له به رده م دهسته خوشکه کانیدا
 گوتی: "خه می لێ مه خۆن، هەر به پراستی ده که ویته زیکه زیکی
 نه گهر له سه ری ئەمدیو و ئەودیو بکه یت."

په حمان به پراستگویی و خه یال فراوانی مامۆستا عومه ر و
 توانای له دارپشتن و گریچینی پوو داوه کان و گونجانندن و
 پیکه وه گریندانیان سه رسام بوو و به هه ناسه سواریه وه گوتی:

- خۆ ئە گهر کاره که وا بیت، به هەر ده په نجه گه واهی
 نهوت به دوو ده دم که که سیکی به هره مه ندی. زۆر چه ز ده که م
 گوێ له قسه کانت بگرم. تۆ زۆر درۆت نه کرد، یان با بلێین

لەسەر حسابی راستییەکان جەلەوی خەیاڵت شل نەکرد. بەلکۆو
لە واقعەووە شتە پەرشوبلاوە کانت لێرە و لەوئ کۆ کردەووە و
دارپشتنکی هاوسەنگ و قەشەنگت بۆ دارپشتون.

ئیراهیم گوتی:

- ئۆخەي ئیستا دلم ئیسراحتی کرد، لە کۆتاییدا
رینکەوتن و وازتان لەو دەمەقائێ و شەپە دەنووکە هینا؟!

- ئاخیری مامۆستا عومەر بردییەووە... دەي چیرۆکە که
تەواو بکە، من دلنایم لە گیرانەووی و لێرە بەدواووە بۆ یەك
وشەش دەمم ناکەمەووە، باشە.

لە دوای ئەو قسانە پەرحمان دەستی لەسەر زاری دانا،
وێکوو ئاماژەیک بۆ ئەووی چی دیکە دەمەقائێ و شەپە
دەنووکێ لە گەلدا ناکات.

مامۆستا عومەر لە ئەنجامی ئەو ستایشکردنە هەستی بە
شادییەکی زۆر کرد و دەستی بە گیرانەووی بەسەرھاتە که
کردەووە و گوتی:

- ئاغا لە دیوێخانەکەي خۆي لە بەردەم پیاوماقۆلان و
خەلکی لە گەل باوکی کچە کۆ بوووەو، دوای ئەووی راستی
کارە که لە لایەن پیرەژنەکانیشەووە پشتراست کرایەووە و دوای
پشکینیی ئەو هەشەسەرە، پشکینیی چی؟! خۆ ئەوان نە ئامیری
پشکینیان هەبە و نە پزیکیشن، تەنها یەك دوو دلۆپە خویتە و
هیچی تر! ئیدی ئاغا بە باوک و کورپەکەي گوت: "ئیمە
بەرانبەرتان کەمتەرخەم نەبووین، ئیوێش مافی خۆمان بدەنەووە."
باوکی کچە بە سەرشۆرپی که خەریک بوو چاوی لە زەوی
بەرز نەدە کردەووە، گوتی: "لە بەرچاوی ئیوێ سەری دەبەرم بۆ
ئەووی بیته پەند!" ئاغا بی منەتانه گوتی: "لە گوندەکەي خۆم

پشتنی خویتیتم ناوئ، مافه کهمان ئەو کاتە پئ دەگات که ئەو
پوورەشەى کچت بیهیت و برۆیت!

برای کچه به هۆی هه‌لچوونی زۆره‌وه هه‌لده‌له‌رزى و به
ده‌نگىكى پچرپچر: "به‌لام ده‌بئ من بزائم كئ ئەو كارەى له‌گه‌ل
كردووين و وا سه‌رى شوڤ كردين و له‌ قورپئ نا، هه‌ر ده‌بئ
بزائم و سزای خۆى وه‌بگرئت". ئاغا به‌ ده‌نگىكى به‌رز و
ئاغایانه‌وه گوتى: "به‌ ديار منه‌وه پاله‌وانتئى خۆت مه‌نوئته، ئەم
كاره‌ په‌يوه‌ندى به‌ خۆتانه‌وه هه‌يه، ئئنجا پرووى له‌ پياوماقوولانى
گونده‌كه‌ى كرد: راسته‌ هه‌ر له‌ خوداوه‌ تۆوى ساده‌بيمان تئدا
چاندراوه‌ و گه‌وره‌بى به‌سه‌ر كه‌سدا ناكه‌م، چونكه‌ هه‌چ كه‌سئك
گه‌وره‌ نئيه، ته‌نها خوا نه‌بئت، به‌وه‌ پازى بووم كوپه‌ تاقانه‌كه‌م
هاوسه‌گرى له‌گه‌ل كچئك بكات، بئ ئەوه‌ى پرسيار له‌ بنه‌چه
و بنه‌ماله‌ كه‌يان بكه‌م، به‌لام سه‌باره‌ت به‌ شه‌ره‌ف و ئابروو
هه‌رگيز ده‌ستى لئ هه‌لناگرم". لئره‌ و له‌وئ ده‌نگه‌ ده‌نگ به‌رز
بووه‌وه: "تۆ هه‌ميشه‌ سه‌رت به‌ به‌رزى ده‌مئئته‌وه ئاغا". "شه‌ره‌ف
و ئابرووى گونده‌كه‌ له‌ ئابروو و شه‌ره‌فى تۆدايه‌ و به‌ ته‌ماى
خودا پارئزراوه‌".

كه‌ژاوه‌ى تئكشكاو و خه‌مبارى كچه‌كه‌ به‌ په‌نگى
هه‌لبزپكاو و پۆشئئئكى كۆسته‌كه‌وتووانه‌وه له‌ گوند ده‌رچوون
و ژماره‌يان له‌ بئست كه‌سئك زياتر ده‌بوون، له‌ دواى خۆيانه‌وه
هئسته‌ره‌ كانيان راده‌كئشا. زۆربه‌ى ئافره‌ته‌كان به‌سه‌ر پشتى
ئاژه‌له‌كانه‌وه بوون. له‌ ناوئشاندا هئى وا هه‌بوو له‌ ئەنجامى خه‌مى
زۆره‌وه سه‌رى خۆى له‌ قورپ نابوو. كه‌ژاوه‌كه‌ به‌ تئكشكاوى و
سه‌رشۆرئى و بئده‌نگئيه‌وه پئى ده‌كرد، هه‌چ ده‌نگه‌ده‌نگئك
نه‌ده‌بئسترا. كه‌س قسه‌ى له‌گه‌ل كه‌س نه‌ده‌كرد، كچه‌كه‌شان به
سه‌رپۆشئئكى ره‌ش داپۆشئبوو وه‌كوو ده‌ربرئئئك بۆ

ئابرووتكانه كەي و ئەو بەلايەي بەسەرى هېتاون و لەدەستدانى شەپەف و ئابروويان. ئەويش لەبەر شەرمەزارى و ئەو سەرسامىيەى لە ئەنجامى ئەو دۆخەي بەسەرى هاتبوو تووشى شۆك بووبوو و دۆش دامابوو، خەرىك بوو عەقلى لە دەست بدات و نەيدەزانى چى لە دەوروبەرى ڤوو دەدات. خۆ لەوانەيە مەرگ و ژيان بەلايەو وەكوو يەك بن. ئاخەر ئەو پېش ماوەيەكى كورت لە لوتكەي بەختەوهرى و خۆشيدا بوو، كەچى لە چاوترووكايتىكدا، كۆتايى بە هەموو شتەك هات و گەيشتۆتە لوتكەي خەمبارى و بەدبەختى و دەردەسەرى و تېكشكانەو، شەرمەزارى دەيكوژيت و خەلكيش بە ڤق و قينەو شويى كەوتوون. دايكى دواى ڤۆژنىك لە ڤيكردن هەولى زۆرى دا بزائيت كى دەستى بۆ بردوو و ئابرووى تكاندوو. كەچى هېچى دەست نەكەوت. خوشكە دووانەكەيشى بە گريانىكى تال و فيغانەو سويتىدى دونيای بۆ خواردن كە هېچ كەستىك لە ژيانى خوشكە كەيدا نيبە و دلناشە كەس دەستى بۆ نەبردوو. پاشان گەيشتنە لوتكەي ئەو چيايەي كە بەفر دايپۆشيوو. وەرز هاوينە و دۆلەكەش گەرم، ڤووبارەكەش خورەي ديت و لە هەندىك شوپتيش بە هيواشى دەڤوات و دار و درەختە بەردارەكان و ميترگى سەوز و ڤەشمالى ڤەرشوبلاوى ئەو ناو و شوانەكانيش لە هەموو كەندولەند و قەدپالنىكى ناوچەكەدا ئازەلەكانيان دەلەوەرپينن. قەدپالنىك بەرەو دۆلەكە پيچ دەكاتەو و يەكيني ديكەش بەرەو لوتكە بەرز دەيتتەو كە بەفر دايپۆشيو و ئامادە نيبە بە دريژايى سال بتويتتەو و لوتكە جى بهيلىت. كەژاوەكە بوونە دووبەش؛ هەندىك لە پياوان لە گەل ژنان ڤينگەي قەدپالى دۆلەكەيان گرت و ڤوويان لە گوندەكە كرد، هەندىكى ديكەيان ڤينگەي قەدپالەكەي ديكەيان گرتەبەر!

خوشکه دووانه که ی، خۆی به سهر قاچی باوکیدا دا و ماچی کرد و تکای لئ کرد و لئی پاراپه وه له خوشکه که ی بوری، که چی باوکی له جیاتی به زهیی بهر شهقی دا. ئەم جارەیان که و ته سهر پئی براکه ی، که چی توورپی ئەو له گه کانی ناخی باوکی زیاتر و به جۆشتر بوو. ئەو بو له دهستان و له که داربوونی ئاپرووی ناگریی، به لکوو بو له دهستانی ئەو گریهستی ته مهنه ی نیوانیان داد و فیغانیتی که له ژیری ژیره وه به ره و ئاسمانی دهر، ئە گه به رده وام بووایه. ئیدی سهرنجی خه ماوی و تیکشکاوی ههردوو خوشکه دووانه که به و په پری رووخواوی و خه م و ناسۆره وه هه ر له دووره وه ناوێزانی یه کتر بوون و دواتر وه کوو دوو جه مسه ری ئاراسته پیچه وانه وه ملیان که چ کرد و خۆیان دایه دهسته وه، چی بکه ن، مه لیکیش نین له شه قه ی بال بدن و پیکه وه سه ره له بگرن و روو له ئاسمان و شویتیکی دیکه بکه ن، وه لئ ناچارن و هه یچ ده سه لاتیکیان نیه، هه ر یه که یان به ره و ئەو چاره نووسه ی چاره پریان ده کات، تال تال، تاله ده زووی په یوه ندی پۆحی نیوانیان له گه ل دوور که و تنه وه ی جه ستیان وه کوو لاستیک کشی ده هات و ئاماده نه بوون پیچرین و ده ستبهرداری یه کتر بن، ئاخه ئەوان چۆن ده توانن ده ستبهرداری یه کتر بن، ئەوان پیکه وه خولقاون و پیکه وه چاویان بو دنیا کردوه ته وه و چۆن ده بی ئیستا له یه کتری دابیرین؟! وه لئ له هه مبه ر عه قلی پاشفه رۆ و به سه له کی میشه ژه نگاوییه کان، ده بی مرۆف چ ده سه لاتیکی هه ییت، به تاییه تی کچیکی به دبه ختی وه کوو ئەم، که له وانه یه چاره نووسی له خوشکه دووانه که ی باشر و خۆشتر نه ییت.

له وئ له لوتکه ی مه رگ، بایه که ده یلووراند و به فره که ی به سه روچاوی مرۆفه کاند ده دا. هه ورئکی ره شیش، ره شتر له دلی

دلر شه کان، بالی به سردا کیشابوون و هه ناسه ی لئ ده برین و ده یخنکاندن، وهك ئه وه ی بیهویت رۆحیان بکیشیت. سرووشتی سهخت و دژواریش به و په پری توانا و بیته زیانه و به هتزه وه به شداری له ریشه هه لکیشان و ده ربا بوونی دپنده یی مرۆقبوون له شویتنی خوئی ده کرد. کچه نه شمیله که که میك به ئاگا هاته وه. براهه ی بینی رهنگی هه لبزپکاوه و چاوه کانی ده رپوقیون و به رقه وه به فره که هه لده که نیت، تا گه یانندیه زه و ییه که. دارپکی نه ستوری سه ر چه ماوه ی لئ چه قاند، درپژیه که ی نزیکه ی بالیک ده بوو، پیشتر بو ئه م مه به سه و ئه م ساته وه خته له دره ختیکه ی ته پری ئه و قه دپاله برپیووی و ئاماده ی کردبوو. باوکیشی به گرژ و مؤنیه وه له ته نیشتییه وه راوه ستابوو. په تیکه ی به ده سه وه بوو که پیشتر که سه ئه و په ته ی به ده سه وه نه یینیوو، گهنجیکه ی دیکه ی خه لکی گونده که یان له گه لدا بوو که هاوړپنی براهه ی بوو، یان به خزمایه تی ده گه یشته وه کچه که، له وانیه چهزی زانین یان سادیزمی تیریتی وای لئ کردییت له گه لیان ییت و به شداری بکات و پروداوه که به چاوی خوئی بیییت و چیژی لئ وه ربگریت.

ره حمان وه کوو گرکان له ناخه وه ده کولا و به چاوی پر له فرمیسک و هه لچوونه وه گوته:

- مه یموونن مه یموون!

ماموستا عومه ر قسه کانی ده ست پنی کرده وه و شیوازی ده نگیشی به هوئی کاریگه ری و قیزه و نی پروداوه که وه که میك کز بوو بوو:

- دوو که سه ی دیکه شیان له گه لدا بوو، به کینکیان خزمی دایکی کچه بوو، واته خالوانی بوو، نزیکه ی سی سالیك ته مه نی

بوو، نهووی دیکهش هیچ خزمایه تی و په یوه نندیه کی له گه لیان
 نه بوو، وه لئی فیلبازیکه و کلاو له سهر هه موویان ده یت. کچه یان
 له سهر پستی هیستره که هینایه خواره وه. دیسانه وه پرسپاری
 نهوویان لئی کرده وه که کئی نهو کاره ی له گه لدا کردووه؟! به لام
 نهو فریشته جوانه روخساری باوکی بینی خهریک بوو هه ناسه ی
 سوار ده بوو، سهرماکه خهریک بوو بیه ستیت، نهویش چی له بهر
 نهو سهرما بیته نندازه یه و چی له ترسان و چی له داخان، وه کوو
 "بی"ی ناو ناو هه لده له رزی و گوتی: "باوکه گیان... توخوا
 ناگات له خوت بیت بهم سهرمایه نه خوش ده که ویت!" هه ولی
 دا به چمکی سهرقوله که ی ده موچاوی بسپرت، که چی دهستی
 گرت و بۆ پشته وه بایدا، تا نهو کاتهش نهو فریشته یه له نیوه ی
 هوشی خویدا بوو، به بیی هیچ بهرگریه ک گوتپرایه لیان بوو. وه ک
 نهووی نهو سرووشته سهخته تا نهو ساته وهخته توانای کوشتنی
 مروفایه تی له ناخیدا نه بیت. ههردوو ده ستیان له پشته وه بهسته وه،
 له بهردهم داره چه قینراوه که دایاننا، پاشان په ته زیاده که یان به
 داره که وه بهسته وه. نهو تانی تینویتی ناده میه کان بۆ خوین
 پاساوی نه زوکی خوی ده دوزیته وه و لهوئی لهو لوتکه یه دا
 خهریکه ده ته قینته وه، نهو فریشته یه ده که نه قوربانی نهو خوی
 نه زانی و دواکه وتنه ی که ده پهرستن. براهی "نهو پاله وانهی
 شکوی خوی وهرده گریته وه" لووتی خوشکه که ی به توندی
 گرت و درنده کانیش له ده وروبه ری ده خوولانه وه و به چیژه وه
 هه له که سه مایان بوو، تا بزنانن چوئن لووتی نهو فریشته یه له
 روخساری جیا ده کاته وه، کچه که چاوه کانی کرده وه، له دویتن
 شوی بوو کینییه شوومه که یه وه بۆ یه که م جاریتی به ته وای به
 ناگایته وه، ده می چه قوکه به دهستی براهی یه وه ده بریسکایه وه،
 لهو ترس و توفینه یدا هاواری کرد: "نهو من چیم به سهر دیت؟!
 خهریکن چیم لئی ده که ن؟! بهزه بیتان پیمدا بیته وه." خویتیکی

زۆر له لووتی نهچۆرا، تنها چند دلوپینکی کهم نه بیت پڑایه سهر دم و چهناگهی. شیوهی دهنگیشی گۆرا، وهك ئهوهی دهنگه که له قورگییهوه دهرنهچیت، ئیدی هاوار و باوکه پړوی کچه که و تۆقینی لهوهی روو ده دات شاخه کهی پر کردبوو، ئا ناوه تا گوئیه کیشیان گه یانده لووته براوه کهی و ئهوشیان بری، چه قۆکه له دهستی براکهی کهوته خوارهوه، باوکی به تووپه یی و پقهوه ههلیگرتهوه و گوینچکه کهی دیکه ی کچه کهی گرت و ئهوشی بهوپه بری درنده ییهوه بری. کچه که هاواری ده کرد و به توندی خۆی راده پساند قیزه و فیغانی گه یشتیوه که شکه لانی فهلهك، وهلن فریاده پسهك نه بوو له دهستی ئه و درنده پزگاری بکات. خوینتیکی زۆر فواره ی کرد و دلوپه کانی به سهر به فره سپیه که دا په رشوبلاو بوونهوه و تابلۆیه کی پر له شهرمه زاریان له میژووی مروفایه تیدا تومار کرد، له پرینکا وازی له گریان و هاوار هیتا و بیده نگ بوو. چاوی ههلبری و به بیدهنگی سهیری روخساری ده کردن، له دانیشه کهیشی راست بووهوه، بینانی به بیدهنگی چاویان بریوه ته روخساری و چاویان زهق بووه تهوه، وهك ئهوهی بهو دیمه نهی ئاسووده و خوشنوود بن. نازانم چ نه فرته و چ بیرۆکه یه کی ریسوا و ترۆکراو لهو ساته وهخته قیزهونه به میشکیاندا ده خولایهوه، کاتیک بهو شیوازه درنده یه چیژیان له روخساریکی شیواوی په ریهك وهرده گرت! روخساری کیش، روخساری کچ و جگه رگۆشه ی خۆیان، ئه وهش نازانم ده بی کچیک له شیوهی ئه و بهو حاله وه، بیر له چی بکاتهوه و خه یالی بۆ کوئ بروات که ئه وهنده دهسته پاچه و بیدهسه لات و تۆقو بیت. منیش تا ئیستا نازانم چۆن بیرۆکه یه کی وا گه مژانه له میشکی مروفیککی گه مژه وه درده چیت و ده گۆرپیت بۆ دابونه ریتیک و نهوه دوای نهوه بۆیان ده میتیتهوه، هه موو توانای درنده و نه زانانه ی خۆیان که

سرووشت له ناخياندا چاندوويه تى ترخان ده كهن له پیناو مشتومال كړدن و بهیتر كړدنه وهى هم خوو و نهریته گه مژانه یه.

كچه كه بهو دؤخه وه چاوى له پوخسارى كه سو كاری، باشر وایه بلیین جه لاده كانی بریوو، نه وانیش بهو قیزه ونى و سادیزمى خویانه وه چیژیان له له توبه تكردى گؤشته كهى و نه ندامانى جه ستهى ده بینی. كاتیکیش دیو و درنجه كهى ناخيان ناسووده بوو، یدی پراوهستان و پشتیان تی كړد و ههنگاو به ههنگاو بی نه وهى ناوړ له دواى خویان بده نه وه لىى دوور ده كه و تنه وه. كچه كهش له شیوهى دانیشن و به چوكدا هاتنه كهى خوی به به ستر او هېى مابوو وه و ته ماشای ده كړدن و لىى دوور ده كه و تنه وه، هه تا به ته واوى له بهر چاوى ون بوون.

نیراهیم سهرى پراوه شانده و هه ناسه یه كى پر له ناسؤرى هه لكیشا و گوتى:

- نه وه چ نازار و نه شكه نجه و نه ندیشه و ترسیكه نه و به سته زمانه چه شتوويه تى، هه تا رهق بووه ته وه و گیانى له ده ست داوه؟ كچيك له شیوهى گول، له هه ره تى لاویدا، جوان و شوخ، چالاک و وریا، لهو سهر ماوسؤله توانا پر وو كینه به تنها و به ده ست و پی به ستر او هېى لهو چؤله وانیه و بهو پوخساره شیوتندراوه وه به جى ده هیلدریت و به فر بهر شق و زللهى ده دات و چند نه ندامى كى جه ستهى به له تكر اوى و له بهر چاوى له سهر زهوى تووړ هه لده دریت و فری ده دریت به رده مى، نه وه ده بی چ ویزدانیک بیت، هه تا مهرگ له سهر خؤ بؤى دیت و هه ناسه و جوولهى تیدا ده بریت و ده یكوژیت.

په حمان به پوخسارى كى شه كه ته وه گوتى:

- مردن باشره له ژيان له گه ل نه وه هر چوپه رچیانه، ده بی

ئەو كچە چەند نازارى خۆى دايت، پيش ئەوئى بمرىت، بە تايە تيش كاتيك كە سو كاره كەى جەللادى بن.

مامۇستا عومەر گوتى:

- ئا بە راست، ئىستا ئىبراھىم ئەوئى وەبىر ھىنامو ە كاتيك باسى ئەوئى كرد دەبى ئەو كچە بە دەست و پى بە سترائى لەسەر ئەو زەوئىيە سارده و بە شىك لە ئەندامانى جەستەى بە بردراوى و فرىدراوى بە بەرچاويەو ەبىت، شتىك ھەيە لە يادم چوو يىگىر مەو، ئەو ەش ئەوئى بە براكەى لووتە براو ەكەى و ھەردوو پارچە گوئىچكە كەى كۆ كردهو ە و كردهى ناو دەستە سىرپىك و خستىە گىرفانىيەو ە، لە دووپانە كەى قەدپالى لاي دۆلە كە لەوانەى تر جوودا بوو ەو ە و گەرايەو ە بۆ گونده كەى ئاغا و بۆ پۇژى دواتر گەيشتە ئەوئى. چوو ە ناو ديوە خانى ئاغاو ە و كورپى بە نازى ئاغاش لە گەل ژمارە يەك لە پياوماقوولان و پىشپىپانى گوند لە ديوە خان دانىشتبوون. براى كچە كە سەرى بەرز كردهو ە، بە پوخسارىكى ھەلبىزپ كاو ەو ە كە بە ئاشكرا بە سەرنجە كانىشىيەو ە ديار بوون، دەستى بە قسان كرد و گوتى: "و ەك ئەوئى باوكم بە ئىنى پى دابووى، تۆلەى خۆمان ناكەينەو ە ھەتا لە خاكى ئىسو ە دەرئەچىن. ئەو ەتا بەرلەو ەى بگەينەو ە گونده كەى خۆمان، تاوانبارە كە باجى ھەلەى خۆى وەرگرت. ئىمە خانەوادە يە كىن ھەرگىز سەرشۆرى و پىسوایى قەبوول ناكەين و لە گەل تاواندا نازىن". پاشان دەستە سىرپە كەى دەر كرد و ئەوئى لە ناويدا بوو خستىە بەردەمى ئامادە بووان، ئىدى لە ھەموو لايە كەو ە دەرپىنى جۆراو جۆر دەبىسترا. ئاغا گوتى: "لا حول ولا قو ە الا باللە". يە كىكى دىكە گوتى: "خودايە لە گوناھە كانى ھەموومان خۆشپە" گوتى لە دەنگىك بوو دەيگوت: "ئابروو و شكۆدارىتان پارىزراو ەو ە شەرە فىشتان

ههروا پارێزراوه. دهنگتکی دیکه گوتی: "انا لله وانا اليه راجعون". پاشان گه‌نجه که مۆله‌تی له ئاغا وه‌رگرت و زاسته‌وخۆ پرۆوی وه‌رگێرا به‌ره‌و گونده‌که‌ی خۆی گه‌پایه‌وه. پشوودان و میوانداری لای ئاغای نه‌ویست. هه‌رچه‌نده ئاغاش داوای مانه‌وه و میوانداری لێی نه‌کرد. گه‌نجه که له‌وه‌دا هه‌ستی به سووکایه‌تی کرد و پێی وابوو ئه‌وه‌ی خوشکه‌که‌ی پتوه‌ی لکاندن هه‌تاهه‌تا به‌دوایانه‌وه ده‌ییت و یه‌خه‌یان به‌ر نادات، هه‌رچی‌هه‌ کیش بکه‌ن تازه له‌گه‌ل ئه‌و که‌سانه‌دا یه‌کسان نابن که ئاپرۆویان پیس نه‌بووه و له‌که‌ی تێنه‌که‌وتوووه. خه‌لکیش ئه‌گه‌ر پرۆبه‌پرۆو پێیان نه‌لێن، ئه‌وا به‌ دلنیا‌یه‌وه له‌ پشتیان‌وه و له‌ پاشمله ده‌یلێن، داوی یه‌ک دوو پرۆژ گه‌یشته‌وه گونده‌که‌ی خۆیان و بینی پرۆخساری خه‌لکی خه‌مبار و گه‌رژ بوون، خه‌مه‌که‌یان بۆ خوشکه‌که‌ی نه‌بوو، به‌لکوو بۆ دایکی بوو، چونکه به‌رگه‌ی ئه‌و کۆسته گه‌وره‌یه‌ی نه‌گرتبوو. ناخر ئه‌و ئافه‌رتیکی نه‌خۆش و له‌پرولاواز بوو، به‌ ده‌ست نه‌خۆشیه‌که‌وه ده‌ینالاند که‌س نه‌یده‌زانی چیه‌، هه‌ر که بینی پیاوه‌که‌ی به‌و جۆره گه‌پایه‌وه، ئیدی به‌رگه‌ی نه‌گرت و که‌وته سه‌ر زه‌وی، هه‌لیانگرته سه‌ر جینگه‌که‌ی خۆی و به‌و شتیه‌یه‌ مایه‌وه‌و خه‌م و ناسۆر ناخیان ونجرونجی ده‌کرد، ئه‌وه‌تانێ پێش ئه‌وه‌ی کۆره‌که‌ی بگه‌پتته‌وه به‌ چه‌ند کاتر میتریک پێشتر گیانی له‌ده‌ست دا و مرد و خه‌می کچه‌که‌ی برده گۆره‌وه. دواتر ده‌یانگوت ژنیک هه‌بووه له‌گه‌ل پیاوه‌که‌ی له‌ یه‌کێک له‌ شاره‌ بچووکه‌کانی ناوچه‌ شاخاوییه‌کان ژیاوه، داوی داپرا‌نیکێ زۆر له‌ که‌سوکاری هاتوو‌ه‌ته‌وه و سه‌ردانیان ده‌کات، ئه‌و ئافه‌رته‌ هاو‌پێه‌کی نزیکێ کچه‌ به‌فرینه‌که‌ بووه. هه‌رچه‌نده ژنه‌که‌ نزیکه‌ی پێنج سال له‌و گه‌وره‌تر بوو، تووشی شوک بوو کاتیک ئه‌وه‌ی بیست که به‌سه‌ر هاو‌پێی مندالیدا هاتوووه. باوک و برای کچه‌ کوزراوه‌که‌ زۆر په‌رۆش بوون بۆ ئه‌وه‌ی بزانی کێ

ئەو تاوانەى ئەنجام داوە و ناوبانگى زړاندوون! ھەوليان دا
 لە گەل ژنە كە قسە بگەن، بەلكوو سەرەداوئىكيان دەست بگەوئیت
 و شتیک لەو نەئینیە بزەنن و ناوی تاوانبارە كە یان پین بلیت. بەلام
 ژنە كە بە گریانەوہ سوئیدی بۆ خواردن كە كچە كە یان پاك و
 بینگەرد بووہو لە ژياندا ھېچ پياوئىك دەستی لئى نەداوہ، ھەموو
 چیرۆكە كە ئەوہ بوو: كاتىك كچە كە گە یشتبووہ تەمەنى بالقبوون.
 راچلە كى بوو كاتىك لە ناكاو خۆى بينیوو خویتى لئى
 دەچۆرپیت و تووشى خوئین بەربوون ھاتووہ. ئەویش ھاوشیوہى
 كچە ھاوتەمەنەكانى لەو بارەبەوہ ھېچى نەزانىوہ. لە حالەتى وادا
 شەرم و ترس بەسەر كچدا زال دەپیت، بە تايبەتیش كە
 پرسە كە پەيوەست پیت بەو بەشە ھەستیارەوہ كە كۆمەلگە
 كۆلە گە كانی ژيانى لەسەرى بونیاد دەئین! بۆیە ئەویش
 نەیتوانیوو لای كەس باسى بكات و شەرمى كەردبوو. كاتىكیش
 خویتە كەى زیاتر بووبوو، پەمۆبە كى زۆرى خستبووہ نیوان
 رانە كانیوہ، كە لە سەرىنە كەى دەریكەردبوو، بەو ئومئیدەى
 كارە كە چارەسەر بكات، بەلام ترس و تۆقینە كەى رانەوہ ستابوو،
 ھەتا ھاوړپكەى لەوہ ئاگادار كەردبووہوہ كە بەدەستییەوہ
 دەئالئیت. وا پین دەچن لە ئەنجامى ئەو ھەموو پەمۆ و پارچە
 پەروړیانەى بەكارى ھیناوہ پەردەى كچىنى دراپیت. تەننەت
 ھاوړپكەیشى كە چەند سائىك لەویش گەورەتر بوو، بەلام
 ئەویش ھېچ شتىكى دەربارەى پەردەى كچىنى و پاكیزەبى و
 ئەوہى پەيوەستە بەو بابەتەوہ لەو كاتەدا نەزانىوہ. بەلام لە
 خویتە كەى دلئای كەردووہ تەوہ، كە شتىكى ئەوتۆ نییە، تەننەت
 جارێكیان بە نەئینی لە دەركردنى ئەو ھەموو پەمۆبەى خستبووہ
 ناو زئیە كەبەوہ یارمەتیشى داوو. ئەوہى فیز كەردبوو كە چۆن بە
 دانانى پارچە پەمۆبەك لەسەر پارچە پەروړبەك و دانانى لەژئیر
 دەرپئوہ، كیشە كە چارەسەر دەپیت. ھەر كاتىكیش بە ھۆى

دلۆپه خوڤته كانهوه په مۆكه و په پړۆكه خووسان، به پارچه په كى ديكه بيانگۆرېت. ئەم پرووداوه چەند سالتىك پېش ئىستا له گەلیدا پرووى دابوو، هەتا ئەوه يان له ياديش نەمابوو، وپراى ئەوهى ئەم چيرۆكه بەلگه بوو بۆ پاكيژه يى و ئەستوپاكي و بيگه رديى كچه كه يان، كه چى باوك و كورپه كهى رازى نەبوون باوهر به وه بكن. له وانه شه خۆزگهى ئەوه يان نەخواستىت كه راسته، تاكوو تاوانى په له كردن و گومانيان نەكه وىته ئەستۆ، له ترسى توورپه يى خوا.

پەحمان بە يىزارى به وه:

- واته ئىستا خوايه كه يان دلخۆشه به وهى ئەنجاميان داوه، ئەگەر ئەو تاوانبار يىت به پى تىروانىنى ئەوان؟ ئەى خوايه چەند خوڤن به ناوى تۆوه رزاوه. ئەرى كاتى ئەوه نەهاتووه وپژدانى ئەو خوايه به ئاگا يىت و له خەوى غەفلەتى خۆى رايىت و به بەنده باوهرداره كانى خۆى بليىت، ئى دەبه سسه، هەرچى و پەرچىتتان ناوبانگى پيس كردووم و زياد له پىوستيش رپسواى كردووم.

ئىراهيم به قىزليوونەوه هەستى به وه كرد و گوتى:

- ئەمە حالى دونيا به لىره و له هەموو جيهانى ئىسلامى.

مامۆستا عومەر ئەوه يشى بۆ زياد كرد:

- ئەمانه پىوستىيان به دووسەد سالى ديكەش هەيه، بەرله وهى له و كۆلتوورەى رابردوويان دەر بازىان يىت.

پەحمان له بەدبەختى خۆى هەستى به هەناسه برکى دە كرد و گوتى:

- له سەر ئەم بنه مايه خۆيان له بارى گرانى خوشكه

دووانه که یان دهرباز کرد، که هیچ که سټک ناماده نه بوو
هاوسه رگیری له گه لدا بکات هم شټه نه بیت.

مامؤستا عومەر به پټکه نینه وه گوتی:

- شههد و حق به تویه ره حمان، ناخر نه گهر زمانه که
فیر بوویتایه، ههر زوو له هه موو شټک تیده گه یشتی و ده ترانی
چی پرووی داوه و چی پروو ده دات. چونکه جووتیاران شټیکی
دیکه یان نیه، جگه له باسکردنی هم جوړه کاروبارانه.

- نهی دهرباره ی نهو شټه چی ده لټی، مه به ستم هوییه؟
خو زمانه که ش ده زانیت، که چی ناگای له چیروکی نهو کچه
نه بووه، نه گهرنا پټی ده گوتم. خو نه گهر به چیروکه که یشتی
زانیت و پټی نه گوتبم، نهوا گه مژه یه کی گه وره ی به رانه برم
نه نجام داوه! دوا ی نه وه ی بینمی وټل و سر گهر دانم به دوا یدا.

نیراهیم به که مټک کراوه ییه وه گوتی:

- هوی زور به که می له گه لماندایه. له وانه یه دهر فته ی
زانینی هم چیروکه ی بو نه ره خسابیت. بویه نابټی گله یی له که س
بکه یت، تاکه که س گله یی لټی بکریت خو تی. زور به ی نه وانه ی
له گه لمان بوون، ده مټکه چیروکی خوشکه که یان زانیه. جگه له
پرسی هاوسه رگیری نهو شوخه نه بیت لهو شټه. نه مه یان بو
نټیمه ش له ناکاو بوو. له وانه یه زور به په له پرووی داییت، یان
له بهر هویه ک له هویه کان به نه ټنی مایته وه.

- نای به دوزخ بن. نیوان من و قبیله که م، تنه ا دوو
هه نگاو بوو پیش نه وه ی چالاکیه که نه نجام بده ین و نه متوانی
لهو شټه و لهو که سوکاره به ره لایه ی بیپارټرم و دهربازی بکه م.
نټستا چی بکه م؟! وای له به دبه ختی و وای له گه مژه ییم. نهو
هوییه گه مژه یه ش دلنټام شټیکی دهرباره ی نه مه نه زانیه، دلنټام

شیتکی دهرباره‌ی هاوسه‌گیریه‌که‌ی نه‌زانیوه، نه‌گه‌رنا‌ئو‌ کاته پیتی‌ نه‌ده‌گوتم: "باوکی به‌ که‌متر له‌ بیست‌ هه‌زار دیناری سویسری به‌ شووی نادات".

به‌ دۆزه‌خ... ئاخ‌ر شوو به‌ شیتیک بکات؟ هه‌ر به‌ راستی‌ ئه‌ گه‌ر ئه‌وهم بزانیوویه لیبانم ده‌سه‌ند، خو‌ ئه‌و کاته‌ش له‌ سه‌رنجه‌کانیدا شیتیک هه‌بوو، وه‌لئ من لئی تینه‌گه‌یستم، له‌وانه‌یه‌ چاوه‌کانی به‌ چاوه‌کانمی گوتییت: تکایه‌ له‌و چاره‌نووسه‌ی چاوه‌پوانم ده‌کات‌ پزگارم بکه‌. ده‌لین چاوه‌کان له‌ پینگه‌ی سه‌رنجدانی یه‌ کتیرییه‌وه ده‌دوین و پیکه‌وه‌ گفتوگو‌ ده‌که‌ن، چونکه‌ چاو وه‌ کوو پیکه‌نین و گریان زمانیکی جیهانییه‌ و هه‌مووان وه‌ کوو موزیک لئی تیده‌گه‌ن. سویتد به‌ هه‌موو ئه‌هریمه‌کان و دپو و ختیوه‌کان، چاوه‌کانی داوای یارمه‌تیان لئ ده‌کردم... ئای چ‌ گه‌مژه‌یه‌ک بووم، چ‌ زوو بی و چ‌ دره‌نگ ده‌گه‌ریمه‌وه‌ بۆ لای، ده‌بینن چۆن ئازادی ده‌که‌م و تۆله‌ی خۆی و خوشکه‌که‌یشی ده‌که‌مه‌وه‌.

- که‌سو‌کاره‌که‌ی ده‌کوژیت و ده‌یه‌نییت؟!

مامۆستا عومه‌ر وای گوت و له‌گه‌ل ئیبراهیم پیکه‌وه‌ دایانه قاقای پیکه‌نین!

به‌شى يازدهيم

باره‌گای ناوزه‌نگ هم‌موو مافیاکانی سیاسه‌تی له خو ده‌گرت. بازرگان و قاچاخچییه‌کانی چه‌ك، بازرگانانی بیروباوه‌پ، جاش و به‌کزیگیرو، تیروریست، قاچاخچی کالاو که‌لوپهل، شانبه‌شانی ئەوانه‌ش؛ نیشتمانپه‌روه‌ران، روشنیبران، خوینده‌واران، مروقه‌باش و دل‌سۆزه‌کان، که‌سانی ساده و گه‌مژه، نه‌زان و نه‌خوینده‌وار، زۆربه‌شیان له‌پیزی حزبه‌دیرینه‌کان، یان‌پیکخراوگه‌لیک بوون که‌تازه‌دامه‌زرابوون و شتیکی ئەوتوشیان ده‌رباره‌یان نه‌ده‌زانی، هه‌ر هه‌مووشیان ئەو دۆله‌قایمه‌یان کردبووه‌په‌ناگه‌ و شوتی‌هه‌وانه‌وه‌ و تیندا‌جینگی‌بووبوون و ئەو دۆله‌بۆ هه‌مووان باوه‌شتیکی گه‌رم و ئاسووده‌بوو، به‌لام بازرگانانی بیروباوه‌پ و ئایدیۆلۆژیا، له‌هه‌موویان نه‌فره‌تلینکراوتر بوون، فیلیان له‌جیهان کردبوو، به‌وه‌ی پرسیتکیان هه‌یه‌ و خاوه‌نی ئەو پرسه‌شیان له‌پیناویدا‌خستبووه‌گه‌پ، زۆربه‌شیان له‌هه‌رزه‌کاره‌خوینتگه‌رمه‌کان بوون، ئەوانه‌ی پیک له‌کۆیله‌یه‌ك ده‌چوون، هیوای‌نازادی بخوازیت، به‌مه‌ش که‌وتبوونه‌داوی ته‌ونی جالجالۆکه‌ی سیاسیه‌کانه‌وه، ئەوانیش بییه‌زه‌بیانه‌دوا دلۆپی‌خوینیان ده‌مژین، بیج‌ئه‌وه‌ی و به‌رله‌وه‌ی ده‌ستیان بگاته‌هیچ شتیك له‌و خواست و ئومیدانه‌ی هیوای به‌ده‌سته‌یتانی بۆ ده‌خوازن.

سه‌رکرده‌ی ئەو پیکه‌هاته‌جیاوازانه، هه‌ندیک کات لیره‌ده‌میننه‌وه‌ و پاشان به‌نۆره‌بۆ ولاتانی دراوسی‌گه‌شت ده‌که‌ن، له‌ویوه‌ش بۆ سه‌رانسه‌ری جیهان، بۆ ئاماده‌بوون له‌کۆپ و

كۆبۈنە، يان گرىبەستى نھىتى و ديارىكراو. بەمەش ژبانيان پېر بوو لە چىژ و خۆشى، سوور بوون لەسەر ئەوھى زۆرتىن كات و درىژتىن ماوھ لە پىنگە كانى خۆياندا بىتىنەوھ، ئەم خۆھەلۋاسىنەش بە پەلە و بايەوھ دەبووھ ماىھى چىنى ھەرجى بە خەيالاندا دەھات لە پىلانگىرى و خەراپە كارى دژى يە كترى.

زۆرەي ئەو رىكخراوانە، بارە گاي پەلنىكان بۆ مېواندارى لە دەروازەي دۆلە كەدا ھەبوو، ئەوان پەلنىكى خزمەتگوزار بوون و پىشوازىي مېوانە كانيان دە كرد و شوپى مانەوھ و ھەسانەوھ و خواردىن بۆ مېوانە كانيان داىن دە كرد، تا ئەو كاتەي ئەوھەيان تەواو دە كرد كە لە پىناویدا ھاتوون. يە كىك لەو پەلانەش بارە گا كەي لە لىواری پووبارە كە دامەزراندبوو. دار گوتىزىكى گەورە و زەبەلاھىش سىبەرى لى دە كردن و لق و گەلاكانى بەملا و بەولادا پەليان ھاوېشتبوو، وەك ئەوھى بىھوېت زۆرتىن پووبەرى زەوى لە نامىز بگرت، لەو رۆژانەدا رىژگەي ئاوە كە لە رىژەي ئاسايى خۆي بەرزتر بووبووھو، شەپۆلە كانى بە شىوھە كى سەرشىتانە و توورە بەرەو خوار شۆر دەبوونەوھ بى ئەوھى ھىچ شىك بتوانىت لە بەرانبەرىدا رابوھستىت و خۆي رابگرت، ھەتا ستوونى پردە كەشى لە ژىرەوھ ھەلئە كاندو پارچە تەختە كانىشى پەرتوبلاو كردهوھ، لە ھەردوو لاي پووبارە كەدا جگە لە پەتىك بەولاوھ ھىچى تر نەمايەوھ، كە ئەوېش سۆندەيە كى پلاستىكى پىوھ ھەلۋاسرابوو ئاوى خاوپى لە كانياوھ كەوھ بۆ بارە گاي پەلە كە دە گواستەوھ كە لەوبەرى پووبارە كەوھ بوو.

مېوانە كانى پەلە كە لىرە و لەوې راکشابوون و لەسەرخۆ و بە بىزارىيەوھ دەجوولانەوھ، كۆمەلە چە كدارىك ھاتن، شەكەت و ماندوو، پى دەچوو چەند رۆژىك بىت بەرپىوھ بن و رىئە كى

دریژیان برییت، به دواى پردیځدا ده گهړان، تاكوو به سه ريدا پهړنه نهوبه روه، باسى ده راویځيان ده كرد كه نزيكې بیست خوله كينك له وپوه دوور، كه له وپوه پهړنه دیوی دووهم.

یه کینک له میوانه تازه کان ههولئ دا پرووبه پرووی پرووباره که بیتهوه و ههر به پئ به ناویدا تیبه پرت و بچیته نهوبه روه، به لام به خیرایی گه راپه ووه و په شیمان بووه ووه، ناخر پڼکردنی بیست خوله ك باشره له مملاتییه کی دؤراو. به لام یه کینکیان که ناوی عیسا بوو، بریاری دا نه گه رپتهوه.

بانگیان کرد:

- دهی ده رچؤ، پرووباره که نه مرقو شیت بووه، تو عاقل به.

به پینکه نیټکی متمانه به خؤبوونه ووه وا وه لامی دانه ووه:

- تنها چند خوله کینکه و دهینن گه شتوومه ته نهوبه روه، عیسا له بردهم ته وژم و شه پؤلی ناوه که راناوه ستیت.

نهو جهسته یه کی به هینزی هه بوو، بالابه رز، وه کوو سووره چناره به تمه نه کان، ده موجاو و چه ناگه پان. دهسته کانی رپک له چه کوچ و کوته کی ناسنگر ده چوون، له راده به ده رمتمانه ی به خؤی هه بوو، بهو به هینزیه ی خؤیه ووه دهینازی، نهو هیز و وزه زؤره ی وایان لئ کرد بریاری نهو پرووبه پرووبونه ووه و زؤرانبازییه له گهل پرووباره که دا بدات، نهو په ته ی نه مبر و نهوبه رى پرووباره که ی پینکه ووه به ستبووه ووه زیاتر هانده رى بوو بؤ نهو پرووبه پرووبونه ووه، نهو تا ئیستا عیسا دهستی له په ته که گیر کردووه و به شتویه کی ناسایی و بیج نه وئى خؤی ماندوو بکات چند ههنگاوینک ده هاوټریت، چونکه له وئى شه پؤلی ناوه که هیمن و له سرخؤ بوو، نه ممش زیاتر وای لئ کرد به ره و قولایی شه پؤله کان ههنگاو بنیت.

عیسا شانی پاته کاند، تا کوو کۆله پشته کهی پرتک بخاته وه، چونکه لار بو بووه وه، ههنگاوینکی پتهوی هاویشته و پیتی له لووتبه رزیی پرووباره که نا که شه پۆله کانی شیتانه و توورپه بوون. به شکۆمه ندیه وه سه ری بهرز کرده وه، پاشان چه مایه وه، پرتک وه کوو چه مانه وهی سوارچاکان، کاتیک سلاو له ناماده بووان ده کهن و پیتشبرکینه که قه بوول ده کهن، نه ویش بزه یه کی کرد و له بزه کهیدا سووکایه تیه کی زۆری به دۆخه که له خۆ گرتبوو، له نا کاو شه پۆلی ئاوه که ته کانیکی پین دا خه ریک بوو به ده مدا بیخات، به لام له کاتی گونجاودا قاچه کانی کرده وه و له به هیزی پالنانی دژه کهی کهم کرده وه و خۆی پاگرت، ژیر ئاوه که لووس و قهوزه گرتبووی و بهره کانی شلوخواو بوون و له بهر به هیزی ئاوه که بهره کتری ده که وتن و دهنگینکی له شیوهی قرچه قرچی په نجه نه ستوره کانی ده بیستران، نه مهش وای کرد عیسا هیواشتر بجوولیتته وه بپ نه وهی قاچه کانی له سه ر زهوی بهرز بکاته وه، ئاخه به ته نها قاچیکه وه توانای پاره ستانی له سه ر زهوی مه حال ده بیت و ته وژمی ئاوه که پاید مه مالیت، بۆیه زۆر به زه حمهت قاچه کهی دیکه ی بۆ راده کیشرا و بهره و پیتشه وه پالی پیوه دنا، تا کوو له هیللی راسته پیه که لا نه دات، هه موو نه وانهی له ژیر دار گویتزه گه وره که کۆ بوو بوونه وه، دوا ی نه وهی به که للهه پیه که یان زانی، هاواریان بۆ کرد که ئاگادار بیت:

- بگه پیتوه کاکه بگه پیتوه...! ته وژم و شه پۆلی ئاوه که ماندووت ده کات، توانای بهرگه گرتنی ناوه پاستی پرووباره کهت نیه.

گوپیی به قسه کانیان نه دا، به لکوو ههنگاوینکی دیکه ییشی نا، شه که تی و شپه رزه یی له ههنگاوه کانی پاریا دیار بوون، له و کاته دا په ته که به و گرانییه ی خۆیه وه شل بووه وه و ئاوه که هه تا شانی بهرز بووه وه.

- لاسار مەبە، بگەرپتوۋە تۇچ پياۋىنكى كەللەپرەقى، دەلىنى شىتى؟

دىسانەۋە بانگيان كىردەۋە كە ئاگادار يىت، كەچى ئەۋ زىياتر سەرسەختىي نواند و سوور بوو لەسەر ئەۋ گرەۋەي لەگەل خۇيدا كىردبوۋى، ئەۋ متمانەي تەۋاۋى بە تواناي خۇي ھەبوو كە باسكى ئەۋ شەپۇلانە دەشكىتت و بەسەرياندا زال دەيىت. ھەنگاۋە كانى دواترى ھەپمەكى بوون، لەبەر ئەۋەي مېشك و ھزرى بەرەۋ لاي ئەۋانە رۇيشت كە كۆ بووبوۋنەۋە و لە ھەموو لايەكەۋە سەرنجى ئەۋيان دەدا، ھەستى كىرد وشە كانيان پىرن لە سووكايە تىپىنكىردن، بۇيە ھەستى بە رىسوابوۋنى لووتبەرزىيەكەي خۇي كىرد.

بە دەنگىكى ھەپشە نامىزانەۋە ھاۋارى كىرد:

- بەسە... ئەۋ ھاۋار كىردنەتان لە چى؟! مادام بىرپارم داۋە، تازە راناۋەستىم، ھىچ كەستىك رانانگىرت، پىش ئەۋەي كۆتايى بەۋە يىنىم كە دەستىم پىن كىردوۋە، يان كۆتايى بە خۇم دىنىم. گویتان لى بوو؟! يان كۆتايى بە خۇم!

ئىنجا ھەنگاۋىكى شىتانەي ھاۋىشت و پىنى لەسەر دلى روبرارە كە نا. ناۋە كە چەپۇكىكى پىدا كىشا، شلەزا و كۆلەپشتە كەي و چەكە ھەلۋاسراۋە كەي مىلى بەلادا ھاتن.

دىسانەۋە ھاۋارىان بۇ كىرد:

- چەك و كۆلەپشتە كەت فرىدە.

- خۇت دەربازكە، ئەۋ لاسارىيە بەسە.

ئەم جارەيان ۋە لامى كەسى نەدايەۋە، كۆلەپشت و چەكە كىشى فرى نەدا.

واى چ چر كه ساتىكى دژوار و نه ستم بوو: "تو بلنى بتوانيت تا كوتايى بهر گه بگريت؟". پرسياريان له خويان ده كرد و كه سيش بويرى نه وهى نه بوو سه ركيشيه كى وا بكات و خوى بكوتيته ناو شه پىكى واوه، كه نه نجامه كهى له بهرچاوان پروون و په وان بيت.

له ناو خوياندا كه وتنه ورته ورت:

- نه و تاشه بهرده لووسانهى له گه ل شه پوله كاندا خلور ده بنه وه و بهر به كترى ده كه ون، لاقه كانى ده شكين.

- تواناى گه پانه وه شى نيه. ناچاره به ره و پيش پروات.

- به و مهرجهى نه و چهك و كه لوپه لانهى هه ليگر توهه فرئ بدات.

- واى كه لاسار و سه رشيتته.

- نه وه چ دؤخيكه، ته ماشاى ده كه ين و ناشتوانين له پيناويدا شتياك بكه ين. نه ها خهريكه هيزى ناميتت.

دواى نه وهى هه ستيان كرد خهريكه ماندويتى له په لوپوى ده خات و لووتبه رزيبه كهى تووشى ده كات، نه و توانايهى له ناو ناوه كه دا به خشيو به تى، واى لى كردوه سووربوون و شيلگيريه كهى له ده ست بدات، كه چى كه سىكى كه لله رقه و به قسهى كه سيان ناكات، ناچار ده ستيان كرده هاندانى.

- دهى به هيز به، باش خوت بگره. نه وه چ هيزيكه تو هه ته.

- كول مه ده، نه وه ندهت نه ماوه، تنها چند ههنگاويكه و له شه پوله به هيزه كه دوور ده كه و ته وه و ده ربازت ده بيت.

- كۆل مەدە، كۆل مەدە، ئەو چە خۆراگىيە كە؟!

عيسا ھەنگاوينكى دىكەي بەرەو مەرگ ھاويشت، زۆربەي گومانە كان بۆ ئەو دەچوون، كە پىئى ھەلخلىسكاو ۋە كەوتۆتە ناو چالتيكى بچوو كەو، بۆيە نقوم بوو ۋە شەپۆلى ئاۋە كە لە گەل خۇيدا لوولى دا ۋە كەوتە راۋەشاندىنى دەستە كانى ۋە ھەلدىان بۆ دەرباز كىردنى رۆحى خۆى، كەوتە شەپەشەپ ۋە ھەناسەدان ۋە ھەلمىزىنى ھەواكە، بەلام لەو چىركەساتەدا ھەواكە ۋە ئاۋەكەي پىكەو ۋە قووت دا ۋە چوونە سىيە كانىيەو، كەوتە كۆخە كۆخ. زياتر شلەژا ۋە ھىزى خۆى لە دەست دا ۋە خەرىك بوو پەتەكەي لە دەست شل دەبوو، تاكوو دەستى بە تەواۋى شل بوو، ھىزى لەبەر نەما، بەلام پەتەكەي ھەر بەر نەدەدا، پىك ۋە كوو پارچە ئالايەك لە ھەوادا بشە كىتتەو، بەو شىئەيە لەسەر ئاۋەكە دەشە كايەو.

ئىدى ژيانى كەوتە بەر ھەرەشەيە كى مسۆگەرەو ۋە دەربازبوونى مەحالە.

كىئ ئەو پەتە بېرىت ژيانى دەرباز دەكات ۋە شەپۆلەكە بەرەو كەنارەكەي ئەمبەرى دەھىتتەو. بەلام كىوا كىئ ئەو عەقلەي ھەيە ۋە لەو چىركەساتە سەخت ۋە ترسناكەدا كى زاخى ئەو دەكات؟ ئەوا گرىمان يە كىك بىرىشى لەو كىردەو، ئەي چۆن لەو دىئايىت كە پەتەكەي لە دەست بەر نايىت؟ دەلئىن ئەو ھى خەرىك بىئ بىخكىت دەست بە تەلە پووشىكىشەو دەگىرت، ئەي چى دەيىت ئەگەر كەسە خىكاۋەكە دەست لەو تەلە پووشە بەر بدات؟ ئەو كاتە ھەمووان گلەيى دەكەن ۋە دەلئىن: "فلانە كەس بە گەمژەيى خۆى كوشتى، خۆ ئەگەر پەتەكە نەپسابوۋايە ئىستا كابرا لە ناوماندا سپوساغ ۋە زىندوو دەبوو."

عیسا بۆ ماوه یه کی کهم بهم جۆره بۀردهوام بوو، هۀتا په ته که له دهستی ترازو و شه پۆله سهرشیتته کان قووتیان دا و بۆ هۀتاهه تابه لئیانی ون کرد.

حه په سان و سهر سوپرمان بآلی به سهر روخساری تهو خه لکه دا کیتشا. باوه پریان به چاوی خوئیان نه ده کرد. هه موو شیتک به خیرایی پرووی دا، هه ستیان به هیچ نه کرد، ته نها ته وه نه بیته که خوئیان ده بیینی به که ناری رووباره که دا به نا ئومیدی به ره و خوار راده کهن و چاو ده گپرن. دواتر زۆر به یان گه پانه وه، ته نها چهنده که سیکیان نه بیته بۀردهوام بوون و به ئومیدی ته وهی به لکوو تهرمه که ی له نیوان تاشه بۀرده کانی تهو پیچاوپیچانه دا گیر بیته، که شه پۆله کان له ویدا که میک هیمن ده بنه وه.

به رله وهی به ته وای نا ئومیدی له دۆزینه وهی تهرمه که ی عیسا چۆکیان پیچ دابدات و بگه پینه دواوه، له به کیک له بز نه رییه کانی قه دپاله که، پیره هیستریکیان بیینی پیوستی به یارمه تیدان بوو بۆ رۆیشتن. چونکه به ئاره زووی خوئی پتی ده کرد و به لادا ده هات، وهک ته وهی خاوه نه که ی له و ئه رکه ی پی سپارد بوو به خشییتی و وازی لئی هیناییت، ناخر هۀتا له روخساریشیدا تهو په زامه ندی و رووخۆشییه ده بینرا. چهنده چرکه ساتیکی دواتر له پشتیه وه مامۆستا عومهر و ئه وانه ی دیکه ده رکه وتن که به زۆر هه نگاهه کانی خوئیان به دوا ی خوئیاندا راده کیتشا و ماندویتی له په لوپۆی خستبوون.

دوا ی ته وهی عومهر لیان نزیک که وته وه پاره وستا، سآلوی لئ کردن و به هه ناسه برکتیه لئی پرسین:

- چهندی تر ماوه تا بگه ینه باره گای ناوزه نگ؟

دیمنه نی تهو پیشمه رگه زامدارانه ی چاویکیان به که تانی .

سپی پینچرابوو سهرنجی راکیشان و به ئاگای هیتانهوه، راستهوخۆ ناسیانهوه، ئه و چالاکی و زامداربوونهیان له گوند و شاخه کاندایه ناوبانگی کردبوون، دهنگدانهوهی چالاکیه که یان، وه کوو رووناکی به ئاسماندا تهشهنه ی کردبوو و بلاو بووبوووه.

یه کیکیان به دهنگی بهرز هاواری کرد، بی ئهوهی پرسیاریان لئ بکات:

- وا بزائم ئیوه ئهوانه به شداریتان له چالاکیه که ی مولگهی لوتکه بهرزه که دا کرد. وایه؟

ئیراهیم بزیه کی کرد و وهلامی دانهوه:

- ئیمه له رۆستهوه هاتووین.

ئیدی به گهرمی تهوقه یان له گهل ده کردن و به گیانیکهی دۆستانهوه دهستان له شانیاں ده دا:

- گویمان له چالاکیه که تان بوو، ئافهرین... دهستان خوش بیت.

یه کیکهی دیکه یان به خیرایی ئهمه ی بۆ زیاد کرد:

- هیوادارم زامه که تان زۆر سهخت نه بیت.

یه کیکهی دیکه یان:

- هیچ که سیک نه ما له گونده کان باسی ئیوهی نه کرد بیت، تا وای لئ هاتوووه گوندنشینه کان وه کوو نموونه باسی نازاییه که تان ده کهن، بۆیه زۆر په رۆش بووین بۆ زانیسی ورده کارییه کانی شه په که و ئهوانه ی به شدارییان تیدا کردوووه.

په حمان له ژیر لئوهوه:

- لیمانگه پرتن با سه ره تا هه ناسه یه که بدهین. جگه له وهش

خو ئیوه وهلامی پرسیاره که تان نه داینه وه. چندی ترمان ماوه بگهینه باره گا؟ تیمه سی شه و روزه به پړتوهین.

- شتیکی نهوتوتان نه ماوه.

- ئیبراهیم گویت لڼ بوو؟ نه مه پینجه م کهسه له ماوهی دوو کاترمیردا له ریگه ده یانبینین و ده لڼن نه وه ندهی نه ماوه بو باره گا. نه وه چییه ده لڼی خه لکی توانای گوتنی راستیان نه ماوه. نه ری تۆ دلنای له قسه که ت یان شوخی ده که یت؟ من ده ترسم نه مهش وهک هاویشنی داره عه ره بییه که بیت.

عومه ر گوتی:

- لیره ش وه کوو پینج ده قه که ی کاکی کورده به.

ئیبراهیم گوتی:

- مه ودا لیره به کات پیوانه ده کریت، وهک نه وهی له ناسمانی دهره کی بین، خوزگه مه زندهی مه ودا کانیشیان راست بووایه.

پاشان نه وهی بو زیاد کرد و دهستی به رپویشن کرده وه:

- دهنگوباسی ئیوه چییه؟

په حمان قسه که ی پڼ بړی و دایه بهر پرسیار و ناخاوتن:

- تۆ حقت چییه به هه والی نه مانه وه؟ با پرسیار ی گرنگریان لڼ بکه ین.

پاشان دهستی خوراند و گوتی:

- بازاره که تان له کوئییه؟ بیستومانه لیره بازار پکتان هه یه؟

نازانم چی پڼ ده لڼن.

بە كىنكىيان گوتى:

- فرۇشگا؟

پەھمان جارىنكى دىكە بە پەلە گوتى:

- بەلى، پىنك فرۇشگاى پى دەلىن، وەك پىيان گوتىن. ئەرى پاستە لەوى كەباب ھەيە؟ پىم بلىن ئەو ھەيە، پاستە قىنەيە؟ بە چەندى دەفرۇشن؟ من تەنھا سى دىنارم ھەيە، ئەو سى دىنارە بەش دەكات؟ ئەى بۇ بىسىيە كەى چى بىكەم؟ بە شووشە دەفرۇشن يان بە پاكەت؟ دەمەوى ھەندىك بۇ رۇست بىترم. تۇ بلىنى كەسىك ھەيىت لىرەو ھە بۇ ئەوى بىروات؟ پايانپاردووم ھەر كاتىك بىسى بىخۇمەو ھە يادىان بىكەمەو. ئاخ، ئەى مېتۇ؟ ئەرى تۇ دەزانىت مېنۇ چىيە؟ جۇرىكە لە نوقل بە كاكو. نوقلىكى زۇر خۇشەو لە ھەمان كاتىشدا ھەرزانە. شىو ھەيە كى سىنگۇشەى بىچووكى ھەيە، بە تايەتىش لە ئىران دروستى دەكەن. وا ديارە تۇ نازانى چىيە. ھەبىرتى دىنمەو. تۇ قەت لە گەشتى قوتابخانە نەچوويت بۇ يەكىك لە شارەكانى نىك سىنورى ئىران؟ ئەگەر بە مىندالى چوويت بۇ ئەوى، ھەر دەبى بىتەو ھە يادەت. ھەموو دوكانە كان پىر لەو نوقلە، ئەو كاتە بىرىكى زۇرمان دەكپى و لە ھەر شوپىتىك بۇمان بىرەخسابووايە دەمانشاردەو، چونكە پۇلىس لە خالەكانى پىشكىن، كپىنى مېنۇيان قەدەغە كىرەبوو، لەبەر ئەو ھەي پىم وايە بە كالالى قاچاغىان دادەنا. ھەتا دەگەشىتە سەيتەرەكانى پىشكىن ھەموويمان دەخوارد. ئاخىر جارىنكىيان پۇلىسىك زللەيە كى لە بىناگوبى قوتابىيەك دا تەنھا لەبەر ئەو ھەي مېنۇ لا دۇزىيەو، زىرىنگانەو ھەي دەنگى ئەو زللەيە بە درىزايى ژيانى لى جىا نەدەبوو ھەو، چونكە دواتر ھەموو جار دەيگوت: "لەو كاتەو ھەي ئەو پۇلىسە ئەو زللەيەى لى داوم گوىم دەزىنگىتەو". دەى واز

له مینۆکه بهینه، وا دیاره کاتی خوئی له گهشتی قوتابخانهدا نهچوویت بۆ ئهو شارانه، نهگه رنا به دلنیا یه وه دههاته وه یادت. ئیبراهیم بڕوانه خاوهنی ئهو کامیرایه، چۆن بنیشت دهجویت! دهبی له کوئی هیناییتی؟ ههلبهته له فرۆشگا که! وای چهند خۆشه. پرووی کرده کابراو گوتی: ئه ری دانه یه کم دهدهیتی؟ تو کهسیکی باش دیاریت، دهی پیاوه تیه کهت تهواو بکه و به کامیراکهت ویتیه کیشم له گه ل بنیشته که بگره، به لام ویتیه کی وه ستایانه ییت، واته زیاتر بایه خ به بنیشته که بده وه که له روخساری من، ئاخو روخساری من شایانی ئه وه نیه له وینهدا ده ریکه ویت، به تایه تی له گه ل ئه م چاوه دا. ئه ری ئیوه ده زانن؟ مین ده زانم له م چرکه ساته دا چی له ناخی ئیبراهیمدا ده خولیتته وه، ئهو بیر له وه ده کاته وه تو بلنی له فرۆشگا که پسکیت به کریم بفرۆشن. زیاتر له سال و نیوئیکه خه ونی پتوه ده بییت، له بهر ئه وه ی بۆی سووتاوه، راسته قه به یی جهسته ی له گه ل ئه وه ی باسی ده که م ویک نایه ته وه و ناگونجیت، به لکوو وا ده رده که ویت که ته نها بورغی و سه موونه ده خوات و هیچی تر، وه که ئه وه ی ئاسنگه ره کان کاتیک باسی کهسیکی ته ندروست و له شساغ بکه ن، به شوخی کردنه وه وا به یه کتری ده لین، به لام ئه مه یان قسه ی پووچ و فیلکردنه و هیچی تر.

ئینجا مشتیککی هتواشی دایه سه ر شانی ئه وه ی له ته نیشتیه وه پراوه ستابوو و گوتی:

- ئه ی تو بۆچی وا یئده نگیت؟ ده ی وه لام بده ره وه.

پیاوه که زه رده خه نه یه کی جوانی بۆ کرد و گوتی:

- ده رفه تیکم پئی به خشه تا کوو وه لامت بده مه وه؟ له سه ر خۆت یه که یه که.

ئىبراهيم دايه قاقاي پىنكەنين و تەنھا بەوئەندەى پىرى لە خواردەنەكانى ناو فرۆشگاگە كەردبوو وە لىك بە لا لغاوەيدا دەهاتە خواری و گوتى:

- وا پى دەچىت كاكەشىن تووشى پەتای پىسىار كەردنى كەردىت. بە خووشى ئەو بخۆرەو وە هيوای ئارامگرتىش بۆ خۆى و ئەوانە بخوازە كە لە گەلیدان.

خاوەنى كامىرا كە بە رەحمانى گوت:

- كەباب دەخۆیت و بىسىش دەخۆیتەو و لە هەردوو كىشان بىزار دەیت. فرۆشگاگە موو شتىگى لىه، بە ئارەزووى خۆت حەز لە چى دەكەیت هەيه.

رەحمان بە دلخۆشیهو وە گوتى:

- واى چ نىعمەتىكە. كورە ئىو لە بەهەشتا دەژىن بەهەشت، دوو سالا ئىمە جگە لەو ژاژىه قوزەلقورته هىچى ترمان نەخواردوو. خۆ ئەگەر ورگمان هەلبەرڻ جگە لە بۆنى گەنىوى ژاژى نەفرەتى و قىزەتتەرەو هىچى تىرى تىدا نادۆزنەو.

پاشان پىروى بە لای ئىبراهيمدا وەرگىرا و گوتى:

- بارەگا يان دەبى واپىت، يان نەبى باشترە، دەى، با پەلە بكەين، خۆ ئەگەر فرۆكەكان فرۆشگاگە بۆردومان بكەن، ئەوا دەرفەتىكى دىكەى وەكوو ئەمەمان بۆ ئارەخسىتەو و تامى كەبايش ناكەين.

- لە هىچ مەترسى. ئىمە لە ناوچەى پۆست نىن. فرۆكەكان بۆ ئىرە نايەن.

هەنگاوەكانيان لەسەرخۆ دەهاوشت و باسى هەموو شتىكان

دەکرد. پاشان عيسايان وهبیرھاتهوه که پيش کهمیک خنکا،
ئیدی تهواوی چیرۆکه کهیان له سهرهتاوه تا کۆتایی بۆ گێرانهوه.
ئیراهیم دهستهکانی بهناو یه کتیریدا کیشا و به داخهوه
گوتی:

- ههر بهم ئاسانییه له دهستان دا؟ به راستی زیانیکی
گهوره و کارهساتیکی گورچکبیره، گیانی مروڤیک وا به ئاسانی
و بهبهرچاوتانهوه له دهست بجیت!

مامۆستا عومەر ئەمە ی بۆ زیاد کرد:

- کهواته نابێ بۆ مەرگی ئادەم ئەوهنده خەمبار بین.

خاوهنی کامیراکه پرسى:

- ئادەم کتیه؟

مامۆستا عومەر سەرلهنوی ههلی دایه و گوتی:

- ئەو کاتهی پهلاماری مۆلگه‌ی دوژمنمان دا لهدهستمان
دا و شههید بوو.

- ئا... گویمان له ههواله که‌ی بوو. کهواته ناوی ئادەم بوو.

یه کتیکى دیکه‌یان پرسى:

- شههیدبوونه که‌ی چۆن بوو؟

ئیراهیم دهستی پێ کردهوه و گوتی:

- یه کتیکیان له نزیکه‌وه ئاگای له شههیدبوونه که‌ی هه‌بوو،
ئهو گێرپایه‌وه که له کاتی پهلاماردانه که له شویتیکه‌وه بۆ
شویتیکى دیکه له بازبازیندا بووه و ئۆقره‌ی نه‌بووه، تنها بۆ
ئهو‌ی ئامانجه که‌ی بپیکیت، ئەوه‌ش به سوودوه‌گرتن له‌و

دهستپژده چرهی که تیمه له سهربازه کانمان ده کرد. وهك دهزانن كاتيك دهستپژ له ژوورپك ده كریت، نهوانه‌ی له‌ناو ژووره كه‌دان نهك ناتوانن سهربان به‌رز بکه‌نه‌وه، به‌لكوو هه‌تا ناتوانن نارنجۆ كه‌كانیشیان به‌ جوانی به‌اوژن، هه‌ر بۆیه نه‌وانیش به‌ شیوه‌یه‌کی هه‌رهمه‌کی نارنجۆ كه‌كانیان ئاراسته‌ ده‌کردین. پیم وایه‌ ئاده‌م ویستبووی هیرشیان بکاته‌ سه‌ر، یان نارنجۆ کیکیی ده‌ستیان له‌ په‌نجه‌ره‌که‌وه‌ بۆ به‌اوژیت، له‌وانه‌یه‌ نه‌مه‌یان ته‌واوتر بیت، له‌به‌ر نه‌وه‌ی نه‌یتوانیوو په‌لاماری ناو ژووره‌ که‌بدات، یان هه‌تا بگاته‌ نزیکیی ده‌رگا‌کاش، له‌به‌ر نه‌وه‌ی گولله‌کانمان له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ ده‌پینکان، به‌لام به‌ داخه‌وه‌ به‌خت یاهه‌ری نه‌بوو له‌ جیه‌جیکردنی پلانه‌که‌ی. پارچه‌ی یه‌کیك له‌و نارنجۆ‌کانه‌ی به‌ر په‌رژینی مۆلگه‌ که‌ که‌وتیوون، زامداری کرد و به‌ ناچاری به‌ لاره‌لاره‌ خۆی به‌سه‌ر لووله‌ی چه‌که‌که‌یدا دا، ئیدی به‌و جۆره‌.

ئیه‌راهیم ئه‌م دی‌مه‌نه‌ی به‌ نواندن ده‌گیرایه‌وه، لووله‌ی چه‌که‌که‌ی به‌ده‌سته‌وه‌ گرتبوو، نه‌مه‌یشی بۆ زیاد کرد:

- نه‌وانه‌ی بینیبویان به‌م جۆره‌ بۆ تیمه‌یان گیرایه‌وه، هه‌لبه‌ته‌ دکتۆره‌ که‌ هاوکاریی کردبوو، به‌لام دکتۆره‌ که‌ چی له‌و برینانه‌ی بکات و چۆنیان چاره‌سه‌ر بکات؟! ناخه‌ جه‌سته‌ی پیک وه‌کوو ییژینگیی لئ هاتبوو، وه‌ك نه‌وه‌ی دکتۆره‌ که‌ گوتی، سه‌ره‌تا چاوه‌کانی کردبووه‌وه‌ و پاشان به‌ په‌رۆشییه‌وه‌ سه‌یری ئاسمانی کردبوو، وه‌ك نه‌وه‌ی بۆ دواچار چیژ له‌ جوانیه‌که‌ی وه‌ربگریت، هه‌ولی نه‌وه‌ی دابوو شتیک بلیت، هه‌ندیک قسه‌ی به‌ تیکه‌ل و پیکه‌لی کردبوو، که‌س لئ تینه‌گه‌یشتبوو، دکتۆره‌ که‌

ههنديكى لى چىبووه: "دەمرم، كاتىكى خۆش بۇ ئىو".
 هەستى بەو كەردبوو كە دوا ساتەكانى ژيانى نزيكه. دواى چەند
 ساتىكى كەم لەو كارەساتەى تووشى بووبوو، بە دەنگىكى
 خنكاووه گوتبووى: "لە هەلە كانم بېورن!" خەندەيە كى جوان و
 كراوه پوخسارى داپۆشى بوو... واى چ مەزنى و
 شكۆمەندىيە كە. ئەو دەيزانى دواى چەند خولە كىك يان
 چركەيەك مەرگ پەلى دە گرىت و دەبيات، بۆيە داواى
 لىبوردى هەلە كانى لە هاوپىكانى كەردبوو، كە لەوانەيە پۆژىك
 لە پۆژان بەرانبەر كەسانى تر ئەنجامى دايت و دلى رەنجاندن.
 خۆ هەر دەبىت لە ژياندا هەندىك هەلەى هەر ئەنجام دايت،
 ئەمە بەر ئەنجامگىريە كى بلىمە تانە نىيە، بەلكوو هەموومان هەلە
 دەكەين، هەتا لە گەل خۆشەويستىر كەسى ناو دلشمان، بەلام
 سەيرم بە كەسك دىت كە باوهرى بە دووبارە زىندوو بوونەو هەش
 نىيە لە دونيا كەى دىكە، كەچى باوهرى واىە جارنىكى تر بە
 دیدارى ئەوانەى هەلە و تاوانى بەرانبەر كەردوون شاد دەبىتەو و
 لەسەر هەر هەلەيەك ئەگەر سووكە گالته بە كىش بوويت و لە
 ئەنجامى دا هەستى كەسكى تىا رەنجايت، سزای خۆى
 وەر دە گرىت، لە گەل ئەو هەشدا بىر لەو دە كاتەو كە هەر كاتىك
 يادىان كەردەو، بىيورن و بە دلنىكى سىپىهەو باسى بكەن.

ئىيراهىم بۇ چركەساتىك بىدەنگ بوو، بىرى لە شتىك
 دە كەردەو و پوخسارىشى سەرسامىيە كى پئوە ديار بوو. پاشان
 گوتى:

- گوئىم بۇ بگرن، دواى چەند چركەيەك دەمرىت و بۇ

هه تاهه تايهش ده مریت، جهسته و ههست و نهستی به یه کجاری ده مرن، ده بی جهانمان و بیر کردنه وه ههسته کانمان چ بایه خیکیان هه بیته؟ به لای نه ویشه وه چ بایه خیککی هه یه ته گهر یه کیک له هه له کانی ببوریت یان نه بوریت؟ من ناتوانم ویتای نه وه بکه م که له و چرکه ساته یه کلابیکه ره وه یه دا چ شتیک دهروونی مرؤف شپرزه ده کات له ژیان. له و چرکه ساته یه کلابیکه ره وه یه ده که ویته نیوان تاله له رزؤ کیککی زؤر شله ژاو و شه پریو. له و چرکه ساته ی نهیته بوون ده دؤزیته وه و ناشکرای ده کات، "نهیته نه و بوونه ی که بؤ هیچ که سیک خوی ناشکرا ناکات، تهنه بؤ نه وانه نه بیته که ژیان یان وه کوو نرخیک ده به خشن" نازانم کنی نه م دهسته وازه یه ی گوتوه.

مامؤستا عومه ر گوتی:

- نه گهر گومانم درؤم له گهل نه کات، "گوته ی فیهله سووفه که ده لیت: "پتویسته خؤمان له ژیان دابیرین بؤ نه وه ی بگه یه نهیته بوون".

ئیراهیم بیرۆکه که ی بؤ ته و او کرد و گوتی:

- پین ده چی وایته، دهسته وازه که زؤر ناشکرایه، من ناتوانم ویتای نه و چرکه ساته شلؤقه ی ته مهنی مرؤف بکه م که ده میتیته وه. له بهر نه وه ی زؤر به ساده یی ده یلیم به دؤخی وادا تینه په ریوم، هیچ یه کیک له ئیوهش به و چرکه ساته دا تینه په ریوه. وا ههست ده که م دهستی به گیرانه وه ی مه ته له کان کردوه، له وانه یه به و پیتته ی دابیتن... له راستیدا بیرۆکه کان له و پؤزه وه له میتشکما به ریه ک ده که ون، چهن دین شهوم به پئی کرد و ههر

بیرم له وه ده کرده وه، که پیشتر به هه ندم وهر نه گرتبوو، دان به وه دا دهنیم که تا ئیستاش بیری لی ده که مه وه و ناگه مه ئه نجامیکی قایلکه ر. ئیوه بلین: ئه و جهسته نغرو بووه چ بایه خیکی هه به که به هیچ شیوه به ک له شیوه کان باوه پی به وه نیه جاریکی دیکه زیندوو بیته وه. چ گرنگیه کی هه به نه گه ر خه لکی به خیر یان به شه ر باسی بکه ن؟ ئایا ئه و داوای لیوردن ده کات له و کاته ی به گوئینه دانه وه ده مریت، یان له ناخی خویدا باوه پی به خودا هیناوه؟ له و کاته دا هیچ مه ته لکی سهر سوپه ئه ر نامیته وه، ئه و کاته کاره که وه کوو هه ر مرؤفیک ده بیته که ده یه وئ گه شت بکات و داوای لیوردن له هاوړیکانی ده کات له هه ر هه له به ک به رانه ریان ئه نجامی دایته.

په حمان گوتی:

- تو به و شیکاریه ت ریگه ت به هه موو ئه وانه داوه که باوه ریان به نه مری نیه، قیزه ونترین هه له ئه نجام بدن، که بگاته لوتکه ی تاوانکاری، به رانه بر ئه وانی تر، یان به رانه بر هه موو کو مه لگه، پاشان له به رچاوان ون ده بیته و جاریکی دیکه ده رناکه ویته وه. ئه م جوړه له گه ل ئه وه دا جیاوازی نیه که ده مریت و جاریکی دیکه چاوی به وانه ناکه ویته وه که هه له ی به رانه بر کردوون. که واته ئه م جوړه ی دیکه یان ئه م جیهانه ی ئیمه و بیر کردنه وه هه سته کانمان چ گرنگیه کی به لایانه وه هه به، که ئیدی ئه و بو هه تاهه تابه ده پروات و لیمان ون ده بیته؟ به لای ئه وه وه چ گرنگی و بایه خیکی هه به نه گه ر به کیک له تاوانه کانی ببوریت، یان نه بوریت؟ وه ک ئه وه ی به کیک به

تهواوی دهمریت. لهووش زیاتر، خو ئه و باوه‌پری به ژیانه‌وه‌ی
 نه و دنیا نییه، هه‌تا په‌یوه‌ستیش نییه به‌وه‌ی کۆمه‌لگه‌ قسه‌ی رەق
 و ناخۆشی پێ ده‌لێن یان نا، به‌لکوو ئه‌وه په‌یوه‌سته به ناخی
 خودی خو‌یه‌وه، به‌وه‌ی مرۆف له ناخی خویدا ده‌یلت.

ئیراهیم هه‌ردوو ده‌ستی راوه‌شاند و گوتی:

- به‌لام ئه‌و مرۆفه‌ی ده‌رباره‌ی ده‌دوویت و له ناخیدا
 ده‌ژیت، خو ئه‌ویش به‌ مردنی ئه‌و ده‌مریت، ئه‌ویش هه‌ر باوه‌پری
 به‌ زیندوو بوونه‌وه‌یه‌کی دیکه‌ نییه، که‌واته پرسیاره‌که به
 به‌رده‌وامی ده‌مینیته‌وه. ئه‌ووش ئه‌وه‌یه به‌ لای ئه‌و جه‌سته‌یه‌ی
 ده‌پوات چ بایه‌خ و گرنگیه‌کی هه‌یه، ئه‌و مرۆفه‌ی له
 جه‌سته‌یه‌کی نغروش ده‌ژی، یان راستر ئه‌و جه‌سته‌یه‌ی ده‌خریته
 ژیر خاکه‌وه‌و داده‌پۆشریت و کۆتایی پێ دیت، چ بایه‌خیکی
 هه‌یه که‌ چی پێ ده‌گوتریت و پیناگوتریت له‌و ده‌نگه‌ده‌نگ و
 هه‌رایه‌ی هه‌یه؟

ره‌حمان گوتی:

- ئه‌و مرۆفه‌ی له ناخماندا به‌ ئه‌وه و یژدانه، ئه‌وه‌ش
 ره‌نگدانه‌وه‌یه‌کی پیروزی هه‌سته پاك و بێگه‌رده‌کانی ده‌روونی
 مرۆفه، هه‌لبه‌ته ئه‌م هه‌ستانه‌ش به‌ نه‌مانی جه‌سته‌ی مرۆف نامین
 و له‌ناو ده‌چن، وه‌لێ هه‌تا دوا چرکه‌ساته‌کانی مردنی جه‌سته،
 و یژدان هه‌ر خاوه‌نداریتی ده‌کات و ده‌مینیته‌وه. چونکه له‌و
 کاته‌دا عقل ره‌نگدانه‌وه‌ی ئه‌و شتانه‌ ده‌ییت که‌ و یژدان ده‌یخاته
 نه‌ستوی، ته‌نها مه‌گه‌ر که‌سه‌که‌ و یژدانی نه‌ییت، ئه‌و کاته ئه‌م
 جیهانه‌ی ئیمه‌و بیروبۆچوون و هه‌سته‌کانمانیشی به‌لاوه‌ گرنگ

نايیت، نه لهو ساته وه ختهی ده مریټ و نه دواتریش. له ناکاو
 بیرۆکه یه که له میټسکمددا چه خماخه ی دا، ده توانم پشتگیری
 بۆچوونه که می پین بکه م: تو له شویتیکی دیاریکراو داده نییم و
 چهنده پرسسیارنکت لی ده که م، به لام راشکاوانه وه لامی
 پرسساره که م بده ره وه... گریمان تو له یه کیک له به ندیخانه کانی
 فاشیزم زیندانیت و چاوه پروانی جیه جیکردنی بریاری له
 سیداره دان ده که یټ، هه لبه ته نه و فه رمانهش ته نها به هوی
 مرفایه تیه وه یه و هیچی تر، واته هیچ تاوانیکت نه نجام نه داوه.
 تو نه و کاتهش وه کوو ئیستا باوه رت پته و چه سپاو بوو به وه ی
 هه رگیز جاریکی دیکه زیندوو نایته وه، واته دلټ هیچ ترسیکی
 تیدا نییه له سزای نه و دونیا، چونکه خوایه ک نییه که دوا ی مردن
 له سه ر هه ر تاوانیک له ژیانندا نه نجامت داوه سزات بدات، یان
 هه ر تاوانیک ئیستا نه نجامی بده یټ. شتیکی ناساییه نه و کاته
 چاوه پروانی هیچ شتیک ناکه یټ که کۆمه لگه به و هه راوزه نا و
 قسه و قسه لۆکه ی هه یانه بتورووژیتن و نازارت بده ن، له به ر
 نه وه ی گوت: جه سه ته ی مردوو چ باکی به وه یه خه لکی به خیر
 باسی ده که ن، یان به شه پ؟ به هه ر حال... نه وه جه للا ده کانن وا
 دین و پیت راده گه یه نن که دوا ی نیو کاتزمیریتر له گه ل کچه
 مندالیکی ده سالان له سیداره تان ده ده ن، من به نه نقه سه ت نه و
 ته مه نه م بۆ منداله که داناهه، له به ر نه وه ی نه گه ر بلیم بیست
 سالان، له وانیه نه و شویتنه ی توی لی داده نییم که میک په سه ند
 بیټ، به هه ر حال فاشیزم گوی به ته مه ن و میژوو و رووداوه کانی
 ئیستا نادات و گه واهی نه وه ده ده م که بۆ ساتیکیش له کوشتنی
 هه تا مندالانی ناو بیټشکه ش سل ناکه نه وه. ئیستا جه للا ده کان له

ژوورېكدا له گه‌ل منداله بچووكه كه جتيانه‌يشتوويت و ده‌رگاكيان له‌سهر داخستون و خو‌يانيش لتيانداو رو‌يشتون و به‌بې هېچ بيزاري و تووپه‌يه‌كيش پټيان گوتې: "ئو كچه بۇ تو، ههرچونيك ده‌ويت بۇ خو‌ت له‌گه‌لي رابو‌يره، دواي نيو كاتزميرتر پي‌كه‌وه ده‌مرن". با گريمانه‌ي ئه‌وه بكه‌ين كه تو دواي راگه‌ياندني برپاره‌كش له‌باريكي سرووشيدا بوويت و هه‌تا دلخوشيش ديار بوويت، مه‌به‌ستم ئه‌وه‌يه كه تو له‌رووي ده‌رووني‌ه‌وه ناماده‌ي بۇ ئه‌نجامداني جووتبوون... ئيستا پرسيارنكت لي ده‌كم، به‌لام راستگويانه وه‌لامم بده‌ره‌وه: ئايا ده‌ستدرېزي ده‌كه‌يته سه‌ري يان نا؟ له‌گه‌ل ئه‌وه‌ي ئه‌و منداله‌و كچيكي زور جوانيشه، ههرچنده هه‌نديك كه‌س ئه‌و تاوانه به‌بې بووني دؤخينيكي واش كه توي تيدايت ئه‌نجام ده‌دن.

ئيراهيم به‌بې دوودلي گوتې:

- هه‌لبه‌ته نه‌ختر.

ره‌حمان به‌خترابي گوتې:

- بۇچي؟ ئاختر ئيه‌وه دواي نيو كاتزمير پي‌كه‌وه ده‌مرن، دواي مردنيس كه‌س له‌سهر ئه‌وه لټيپچينه‌وه‌ت له‌گه‌ل ناكات، له‌به‌ر ئه‌وه‌ي ده‌بنه‌وه هېچ، توش باوه‌ريكي پته‌وت به‌وه هه‌يه.

ئيراهيم هه‌لي دايه، وه‌ك ئه‌وه‌ي وه‌لامي مه‌ته‌له‌كه‌ي دؤزيبه‌ته‌وه كه‌ واي له‌ئاده‌م كرد داواي لټيزدن بكات، له‌كاتيكدباوه‌ري به‌زيندووبوونه‌وه‌يه‌كي تر نه‌بوو:

- هه‌لبه‌ته ئه‌وه ويژدان بووه ويژدان.

رەحمانىش ھەلى داھە:

- بەلى، بەلى، وىژدان، چونكە ھەتا دوا ساتەكانى ژيانىش بە مولكى خۆى دادەنەيت. ھەندىك ھەن دەلەين: ئەگەر ترسى ئەو دونيا و ئاگرى دۆزەخ نەيىت، ئەوا خەراپەكارى و گەندەلى سەرانسەرى گۆى زەوى دادەگرن و خەلكيش يەكتر دەكوژن، يان لە راستيدا من ئەم دەستەواژەيەم لە رۆمانىكدا خويئندۆتەوھ.

رەحمان بە پىكەننەوھ ئەمەى بۆ زياد كرد:

- ئەمرو قسەكانمان پەر بوون لە فەلسەفە، ھاوکارىم بکە بەوھى كۆى ئەم قسەيەى کردووه، واى دابنچى دۆستۆيفسكى بوو، ئەرى و نىيە؟ ئەمەش لەسەر زمانى ئىفان كرمازوف گوتى. وەبىرم ھاتەوھ، پىك واى گوت: "ھىچ چاكىيەك لە ئارادا نىيە مادام نەمرى بوونى نىيە..." لى گەرئى، دەربەرنەكەم بەلگەيەكى ناتەواو بوو، بەلام بۆ ھەمان دەرنەنجاممان دەبەن. بەھەرھال من پىم واى ئەم قسانە راست نىن، لەبەر ئەوھى ئاگرى دۆزەخ و لەگەلشيدا ئاگرى زەويش ھەموويان ناتوانن يەك كەس لە ئەنجامدانى خەراپەكارى بگەرپىنەوھ، ئەگەر وىژدانىكى زىندووى نەيىت، باشتىن و گەورەترىن بەلگەش لەسەر ئەمە، بىرۆكەى دۆزەخ تا ئىستاش ھەيە و لە ناخ و مېشكى زۆربەى ھەرە زۆرى خەلكيش چەسپوھ، بەلام تۆ تەماشاكە ژيانىان چۆن بەرپۆھ دەچىت، خۆت بىريار لەسەر ئەوھ بەدە، لەگەل ئەوھى باوھىريان بە سزاي دواى مردنشىيان ھەيە، وەلى بىيەنە چۆن بەلامارى تەر و وشك دەدەن و دەست لە ھىچ ناپارئەن!

رەحمان قسەكەى پى بىرى و لە ناكاو ھاواری كرد:

- دهی پیم نالیت کهی ده گهینه نهو باره گا شوومه؟
خاوهن کامیراکه پیکه نی و گوتی:
- هاویشتنی دارنک و هیچی تر.
ئیراهیم بزیه کی کرد و وهلامی دایهوه:
- ههلبهته نهو داره به تویی هاوهن هاویژرا بیت... ها!
یه کیککی دیکه یانیش به پهنجهی دوشاومژهی ئامازهی بو
پیشهوه کرد و گوتی:
- دواي نهو پیچهیه باره گای پهلئ میوانه کان دهینی، بهلام
ههتا ده گهینه نهوی دهمهوی لیت بیرسم: پیم بلئی دوژمن
تهرمه کهی ئادهمیان شیواندبوو یان نا. چونکه گویمان له
گوندنشینه کان بوو وایان ده گوت.
- ئیراهیم به ههناسهیه کی قولهوه گوتی:
- دواتر ورده کاری تهواوی ئهمه مان پیگه یشت. که له
به ره به یانیی رۆژی دووه مدا، کاتیک سوپا و جاش به ژماره یه کی
بیته ندازه و زۆر که له ژماردن نه یه ن له هه موو لایه که وه هیرش
دینن. هه والگری سه ربازیش چهند نه فسه ریکی مۆلگه کانی
ده ور و به ری نهو مۆلگه سه ربازییهی دهستی به سه رداگیرا به
تۆمه تی نهرمی نواندن و دهست تیکه لکردن له گه لمان ده ستگیر
ده که ن، له سۆنگه ی نه وه ی نهو مۆلگه یه یان بۆردومان نه کردبوو
که ئیمه ده ستمان به سه ریدا گرتبوو، ههروه ها به هوی نه وه ی
گوايه هیلئ. پاشه کشیمانیشیان وه کوو پیویست بۆردومان

نه گردووه و لهوهدا كه متهرخه ميان نواندووه، هه تا دواى ده ستگير كردنى نهو نه فسه رانهش له گه ل خوڤدا ده برابرهى ئاماژه سهوزه كان پرسيم كه له يه كيك له مۆلگه كانه وه ده رده چوو - ره حمان دپته وه يادت؟- گه يشتمه نهو باوه رپهى كه نهو ئاماژانه جگه له وهى پيمانان ده گوت: "به سه لامه تى تپسپه رن و ليمانگه رپن بنووين"، شتيكى تر نه بوون.

باشان سوو كه بزه به كى كرد و ديسانه وه گوتى:

- زۆر بهى نه فسه رى مۆلگه سه ربازيه كان بوپرى نه وه يان تيدا نه بوو گيچه لمان پى بكه ن، ناوه ناوهش له رپنگهى شوانه كانه وه نامهى زاره كيما ن پى ده گه يشت و پيان ده گوتين: "ئيمه رپنگه تان لى ناگرين و په يوه نديمان پيتانه وه ناييت، نه گه ر ئيوه هيرشى له ناكاو مان نه كه نه سه ر". بو نياز پاكي خو يان نه وه شيان بو زياد ده كرد: كه له رۆزى نه وه نده وه له كاتزميرى نه وه نده به رۆزى رووناك ئيوه مان بينى و له ژير لوه لى توپه كانماندا بوون، به لام رپنگه مان لى نه گرتن و هه تا سه رووى خو شمان ئاگادار نه كرده وه كه كو پته ر بنيرتته سه رتان. خو نه گه ر رۆزىك له رۆزانيش مۆلگه به ك رپنگهى پى گرتن، نه وا ئيمه به رپرسيار نين، چونكه ئيمه ته نها باسى خو مان ده كه ين و ده سه لاتمان به سه ر نه وانهى ديكه دا ناشكيت.

- ئايا به ته واوى له قسه كانيان راستگو بوون؟

ئيبراهيم به متمانه وه وه لامى دا به وه و به ملا و به ولادا ئاو رى ده دا به وه وهك نه وهى به دواى شتيكدا بگه رپت، راستر به دواى نهو هپستره دا چاوى ده گيپرا كه وازيان لى هيتابوو به ئاره زوو

خۆی پئی بکات. لهو کاتهی هیشتا چاوی بهملا و بهولادا ده گئرا گوتی:

- بیگومان، ئەو قسهیه راست بو. چونکه زۆربهی ئەو بهسته زمانانه هیچ شتیکیان لهم مملاتییهدا دهست نهده کهوت، بهدبهختی فرپی دابوونه نیتوان دوو ئاگرهوه، ئەگەر پئنگری له ئیمه بکهن، حالیان وه کوو حالی ئەو مۆلگهیهی لی دیت که دهستان بهسهرداگرت، ئەگەر پئنگریشمان لنی نه کهن ده کهونه بهر ئاگری پزیمیکی درنده و هاروواج. ههلبهته ئەم جۆره شتانه به شاراووهی نامینهوه، به عهقلی کیدا دهچیت شوانتک یان جووتیاریک قسهیهک بگوازیتهوه و به نهینی بمینیتهوه؟ ئەمه له مهحالیش مهحالتره... چهند خه مبار بووم بهوهی بهسهر ئەو بهسته زمانانهدا هات، به تایهتی ئەو سهربازه ههژارانه.

پهحمان بی ئەوهی قسهی ئیبراهیم بپیت، له بهرخۆیهوه ده یگوت:

- به دۆزهخ! هه موویان زۆل و حه رامزادهن!

بهلام ئیبراهیم لهسهر قسه کانی خۆی بهردهوام بوو، وهک ئەوهی پشتگیری قسه کانی پهحمان بکات، بۆیه گوتی:

- من دان بهوهدا دهتیم که لهناو ئەو ئەفسه رانه، کهسانی جهلاد و درندهشیان تیدا بوو، که شایانی مردن بوون بی ئەوهی دلت پیمان بسوتن.

خاوهنی کامیرا که گوتی:

- ئەهی دواي ئەوه چی پووی دا؟

ئىبراهيم به هه ناسه برکى و به پچرپچرى گوتى:

- بۆيان گىپراينه وه كه به كيك لهو جهلادانه عه قلى خوئى له دهست داوه و به پيلهقه بهر بووبوو و پژهى تهرمه كهى ئادهم و ههولى پليشانده وهى دابوو، پاشان به نيزه كهى جهستهى كونكون كردبوو و به دهنگىكى سه رشتانه وه هاوارى كردبوو: نابى ئهم زۆله بنىژرىت و بخرىته ژىر خو له وه، هه تا به ئاگاي نه هئيمه وه و سه رله نوئى نه يكوژمه وه.

ره حمان به نىگه رانى و دلته نىگيه وه گوئى گرتبوو، روخسارى په شو كابوو، وهك ئه وهى له رىنگهى خه يالىيه وه وى تاي ئه و رۆژه بكاته وه كه شه كه تى كردبوو و خه وى لى زپاندبوو.

به رله وهى ئىبراهيم گىپرانه وه كهى ته واو بكات، هه ر هه موويان كه يشته په لى مئواندارى.

بهشی دوازدهیم

له پشت پهلی میواندارییهوه دۆلئیکی تهنگه‌بهر و دوورودرئیر هه‌بوو، له نیوان دوو چیاى بهرزدا گیرى خواردبوو. دۆله‌که کهمیک بهرز ده‌بیتهوه نه‌گه‌ر مرۆف زیاتر به قوولاییدا رۆ بچیتته خواره‌وه، تهنگه‌به‌ریکی وا پر له دره‌خت و تاشه‌به‌ردی گه‌وره گه‌وره، خه‌مۆکی و نیگه‌رانى ده‌په‌ستنه ده‌روونی مرۆفه‌وه، به تایه‌تی کاتیک خۆر مائشاوایی له‌م دیوی زه‌وی ده‌کات و باروبنه‌ی خۆی ده‌پنجیتته‌وه و تاریکایی راوی پووناکی ده‌کات، له‌و دۆله‌ تهنگه‌به‌ره پر له هه‌لبه‌ز و دابه‌زه‌دا، له‌ پووبه‌ریکی بچووک چه‌ند ژوورئیکی ها‌که‌زایی سه‌ریان پیکه‌وه‌ناوه و کۆمه‌له‌ به‌ره‌لستکاریکی رژی‌م خۆیان تیاندا په‌نا داوه. ئه‌و بۆ ئه‌وه‌ی خوین به‌ شاده‌ماره‌کانی جه‌سته‌یدا بی‌ت و بچیت و له‌ جووله‌ نه‌که‌ویت، له‌ پیاسه‌کردن له‌ سه‌ربانی ژووره‌کان راهاتبوو و خووی پتیه‌ گرتبوو. جگه‌ له‌و سه‌ربانه‌ ته‌خته، ته‌نانه‌ت چه‌ند مه‌تره‌ زه‌وییه‌کی ته‌خت و پتیک نه‌ده‌دۆزرایه‌وه مرۆف پیاسه‌یه‌کی تیدا بکات، له‌ هه‌موو لایه‌کیشه‌وه کانی‌اوی بچووک بچووک ته‌قیبونه‌وه و له‌ دۆله‌ تهنگه‌به‌ره‌که‌دا پووباریکی بچووکى پر له‌ قوراویان دروست کردبوو.

دروستکردنی ژووره‌کانی ئیره‌ش له‌ پرووی بونیادنان و ته‌لارسازییه‌وه، له‌و ژوورانه‌ باشت‌ر نه‌بوون که‌ ده‌سته‌که‌ی پۆست

تیدا ده‌هوانه‌وه، تنها پرووی ناوه‌ویان نه‌ییت، جیاوازیان هه‌بوو. چونکه نه‌وانه‌ی ئیره دیوار و بنمیچه‌کانیان به نایلون و زه‌وییه‌که‌ی به په‌توو و دوشه‌کی ئیسفهنجی نه‌ستورو نهرم له‌سهر چینه نایلونیک که له زه‌وییه شیداره‌که‌ی جوودا ده‌کردنه‌وه داپوش‌رابوون، به‌مه‌ش له‌و شی‌ی تهری و سه‌رما کوشنده‌ی‌ی ده‌پاراستن، که ماسولکه‌گرژ ده‌کاته‌وه، نه‌و شین و سه‌رمایه‌ی به قوولایی ئیسکدا رږ ده‌چیتته خواره‌وه و تووشی هزار و یه‌ک نه‌خوشیت ده‌کات. شه‌وانیش کاتیکي ترخانکراویان بږ گل‌لوی کاره‌بایی دانابوو که ته‌زووه‌که‌ی له موه‌لیده‌ی‌کی بچوو‌که‌وه وه‌رده‌گرت، نه‌ویش به به‌نزین کاری ده‌کرد.

لیره ژیان ساردوسې بوو، تفه‌نگه‌کان به بنمیچی ژووره‌کانی نووستنه‌وه هه‌لو‌اس‌رابوون، یان له‌ژیر دره‌خته‌کان به‌وپهری پښتگو‌ی‌خراوییه‌وه فرې درابوون، وه‌ک هر کالایه‌کی پښتگو‌ی‌خراوی تر، جه‌نگاوه‌ران زیاتر له گه‌شتیار ده‌چوون، وه‌ک له‌وه‌ی پښمه‌رگه‌ بن، به‌بی‌چکه‌ ده‌هاتن و ده‌چوون، ماوه‌ی دوورودریژیان ده‌بری و تنها دارده‌ستیکیان به ده‌سته‌وه بوو وه‌ک نه‌وه‌ی شوان بن. زوریش قسه‌یان ده‌کرد، ژیانیان تنها بوو بووه ناخاوتن و مشتومې و گفتوگو. هه‌ستیان به برسیتی و تینویتی نه‌ده‌کرد و هیوای نووستیان نه‌ده‌خواست، چونکه هه‌موو رږژیکیان هه‌ر نوستن و پشو بوو، به‌لکوو هه‌تا له نوستون و دانیش‌تیش بیزار بووبوون، تا وایان لی‌هاتبوو ده‌نگی پرخه‌پرخیش وه‌پس و بیزاری ده‌کردن، نه‌ک وه‌ک نه‌و پښمه‌رگه شه‌که‌ت و ماندووانه‌ی خواخوایانه چرکه‌ساتیک له په‌نا به‌ردیک،

يان دره ختيكدا، پښك وه كوو مردوو پاكشښن و هيچ هيزنك نه ييت به ناگايان بهيئته وه، تنها چرپه ي مه ترسي نه ييت له وپه پري بيده نكيډا.

هموو شتيك ليره ناموز و جياوازه! هموو شتيك.

لهو خانووه ي كه وتبووه نيوان باره گاي په لي ميوانداري و نهم باره گايه، پزيشكيك چاوي په حماني ده پشكني، نويش له ناکاو پرسياړي لي کرد:

- نهرئ به راست تو پزيشكي پسپوري چاويت؟

دکتوره که له مه ترسي ناوه روکي مه بهسته که ي په حمان تيگه يشت، دلنيای کرده وه و گوتي:

- زور ساده يه و شتيكي وا نييه. پارچه که به قوولي گلينه که ي کون نه کردووه و نه سميوه، دهره ينيان زه حمه تيه که ي وای ناويت، کيشه که له دواي چاره سه رکړدنه که ديت، چونکه برينه که پنيوستي به برينكي زوري قه تره ي تايه تي چاوه.

پاشان ناوپري لهو پياوه دايه وه که له نزيکيه وه پراوه ستابوو، له ده وروپه ري شه ست سالاندا بوو، وه که نوه ي دهرمانسازي نوزپنگه ييت، داووده رمانه کاني له ناو ته ختانه جي قه د ديواره که پيز کردبوو، ديار بوو له کاغزه که ي به رده ستي شتيكي دنووسي، پروه که خوشي هه بوو، ليورده ييه که ي وای تيدا به دي ده کرا به ده گمن مروف نوه ليورده ييه دي ده ييت. دکتوره که پي گوت:

- پيم وايه ده تواني کيشه ي که مي قه تره کان لاي

براده رانی مام جه مال چاره سهر بکه یت.

دهرمانسازه که بزه به کی کرد و سهری به شیوه به کی نه ریتی
 راهه شاند، بی نه وهی واز له نووسینه که ی به یتیت، دوا ی نه وهی
 له تو مار کردنی نه وهی دهینووسی کوتایی هات، کاغزه کانیشی
 له گهل دهرمانه کانی ناو ته ختانه که دانا، بو چند ساتیک
 له گهلان دانیش، باسی هندیك شتی کرد که په یوه سته بو به
 چاره سهریه که وه، بی نه وهی کات به فیرو بدات، پرووی له
 باره گاکه ی مام جه مال کرد که چند دؤل و چیا به کیش لیانه وه
 دوور بوو. په حمان له بهر خویه وه ده یگوت: "چندین جار له گهل
 چه کدارانی نه و مام جه مال شه پمان کردو وه و سه نگرمان
 له یه کتر گرتو وه و کوره کاکه له یه کتریشمان کوشتو وه، که چی
 یتستاش وا لای نه وه وه داووده رمانی چاره سهرم بو دینن... به
 راستی یاریه کی قیزه ون و ناشیرینه!"

دکتور هه ناسه به کی هه لکیشا و نامازه ی بو ناوه راستی
 ژووره که کرد که جینگه به ک له سهر زهویه که پراخرا بوو، گوتی:
 - لیره دریز به، با پارچه که دهر به ینم.

داوای له یاریده دهره که یشی کرد، که گهنجیک کی بیست
 سالان ده بوو، که ره سته کان ناماده بکات، هر هه موو شته کانیش
 بریتی بوون له دهرزیه کی دوورینه وهی ناسایی پیست و لایتیکی
 دهستی و قه تره ی چاو و هندیك که تان و په مو و مقه سیك.
 هاوسه ری دکتوره که ش هاته یارمه تیدانی که نه ویش نه زموونی
 له بواری پزیشکی سرووشتیدا هه بوو.

رەحمان لەسەر زەوی ڕاکشا و لەسەر خۆ گوتی:

- با چاوەڕێی دەرمانسازە کە بکەین، نەبادا داوودەرمانی دەست نەکەوێت.

دکتۆرە کە بە متمانەووە جەختی کردەووە:

- لە هیچ مەترسی، داوودەرمانی کە دەهێتیت، نەخۆشخانە کە ی مام جەمال هەموو شتیکی تێدا یە.

نۆرپنەگە کە ی دکتۆر بریتی بوو لە دوو ژوور لەناو یە کتری، بچوو کە کە ی لە نۆ مەتری چوارگۆشە زیاتر نەدەبوو، لەوێ چارەسەری نەخۆشەکان دە کرا. هەر کە سێک برۆیشتبووایە تە ناو ئەو ژوورە، بۆنی داوودەرمانی و پاککەرەووەکان گێژی دە کرد، سەیرە چۆن مرۆف بۆ ماوہی درێژ لە گەل ئەم بۆنە ناسرووشتیانەدا دەژین، بەلام وا پێ دە چێ دکتۆرەکان بە بۆنی دەرمان نەیتت دلێان دانەکەوێت و ئاسوودە نەبن، لەوانەشە ژیانان بەبێ ئەووە راستەپێ نەیتت و ئۆقرەش نە گرن. کەرەستە پزیشکییەکان بە شێوەیە کێ پێکۆپێک لە گۆشە یە کێ پووناکی نزیک پەنجەرە کە بە جوانی پیز کرابوون، ئەو پەنجەرە یە لە نیو مەتر زیاتر نەدەبوو، لە جیاتی شووشە بە نایلۆنی پوون و ئەستوور لە سەرەوہی بە بزمار بە دیوارە کەوہ قایم کرابوو، بە جۆرێک هەتا باو پۆرانیش کاریگەری نە کاتە سەر، لە دەوروبەری پەنجەرە کەش لە ژوورەوہ بە تەختە دار چەند تاقیکیان بە پێکی دروست کردبوو، داوودەرمانی و پێداوێستییە پزیشکییەکانی دیکە یان لەسەر پیز کردبوو، بەلام شویتیی نووستنی دکتۆر و هاوسەرە کە ی راستەوخۆ لە گۆشە یە کێ بەرانبەر بوو. هاوھەرە کە ی لە تەمەنی سی سالاندا

بوو، که مه سیمایه کی مندالانه به روخساریهوه دیار بوو، وای لئ کردبوو له تهمه نی خوئی بچوو کتر دهر بکه ویت، واپنی دهچوو دکتور زوری خوش بویت و نهو ریژهی پی بیه خشیت که شایانیه تی. روخسار و بهژن و بالآ و دیمه نیکی جوان و شیوهیه کی بهرچاو و له بهردلانی هه بوو، بهلام دکتور که سیکه ره شتاله و نیمچه بالابهرز، هیله کانی ده موچاوی وایان دهرده خست که دلره ق و بیه زه یی بیت، وه لئ نه گهر دلره قیش بیت، نهوا له دلره قی دکتوریکه به نه زمون زیاتر نیه کاتیک برینیک ده بییت خویتی لئ دهچوریت، ناچاره له بهرانه ریدا دلره قانه بۇ چاره سه رکردنی، به نهرمونیا نیهوه ده سته کار بیت، که سیکه هیمن و له سه رخو، به دهستی خوئ نه بوو، ههر کاتیک گویت له قسه کانی ده گرت، هه ست به ئاسوده یی ده کرد، به شیوهیه کی گشتی که سایه تیه کی هاوسه نگ و سه نگینی هه بوو.

بهلام زووری دووهم له بیست مه تریک زیاتر نه بوو. نهو نهخوشانه ی تیدا دنووستن و ده مانه وه که پیوستیان به چاودیری تایهت هه بوو. کاتیک ره حمان هاته نهوئ هیچ بریندار و نهخوشیکی لئ نه بوو، تا کوو پیوستی بهو چاودیری به بیت، نیمچه به تال بوو، ههرچنده یاریده ده ری دکتور و دهرمانسازه کهش وه کوو شویتیکه هه میسه یی خوئیان به کاریان ده هینا و لئی ده مانه وه.

ههر سیکیان دهوری ره حمانیان دا، یاریده ده ره که تیشکی لایته که ی له چاوه پیکراوه که ی ره حمان دا، دکتوریش خهریکی کردنه وه ی پیلووی چاوی بوو، چونکه به بهرده وامی ده پروو کاند و ههر که دلۆپی به نجه که ی لئ نریک ده خسته وه، نهو چاوی دنوو قاند و به زوری ژۆرداریش نهیده کرده وه، ئاخو

په حمان پټی و ابوو سۆندهی قه تره ده چټه ناو گلټنه که یه وه.

دکتۆر به شټواز ټکی لۆمه کارانه وه گوټی:

- ئاااااا، ئه وه چټه؟ بۆچی چاوت وا ده پروو کټینی؟ خو
هټستا دهستم پټی نه کردوه.

پاشان ټوټټیکی ئاوی پروون و ساردی هټنایه خواره وه و
بریسکهی پرووناکی گلۆپه کهی له گه لدا بوو، ههر که بهر
گلټنهی چاوی کهوت، له بهر ساردیه کهی راجله کی و توانای
به سهر پرووکانی چاویدا نه ما، دکتۆر به هه مان شټوهی پټشو
گوټی:

- ئاااااا، ئه وه چټه؟ دلۆپه ده رمانټیکی ئاسایه و هټچی
تر... ههست به ئازار ده که یت؟
په حمان به نابهدلیه وه گوټی:

- نه خټیر.

پاشان دکتۆر دلۆپټیکی دیکه ی تی کرد، دوا ی چه ند
ساتټیکی کهم، دهستی به نه شته رگه ری و گه پان و هه لکۆلینی
چاوی کرد، ده رزیه کهی وه کوو رټمټکی بریسکه دار به تیشکی
لا یته که له بینایی نزیک خسته وه، وای کرد هه موو ماسولکه کانی
ده موچاوی په حمان به توندی گرژ بینه وه و بشله ژین. دکتۆر
ئاخټیکی هه لکټشا و به جوړټک له بټزاریه وه گوټی:

- تکایه چاوت مه پروو کټنه. که مټک یارمه ټیم بده، بۆ
خوټ باشته ره، نه گه ر بهم جوړه بکه یت ناتوانم هټچ بکه م.
ته ماشای یه ک خالټیکی دیاریکراو بکه، هه ولده سه رنجت بگرته
گلۆپی لایته که، بیستومه تو له گولله ناگه رټیته وه، که چی ئټستا

دهبښم له بهر دهستم له ترسان هه لده له رزیت؟!
 دکتور هم قسانه ی وه کوو هاندانیک به گوئی په حماندا
 ده دا.

په حمان به شله ژاوییه وه له ژیر لیوه وه گوئی:

- ناخر تیشکی لایته که نازارم ده دات، ناتوانم.

- ناخروماخری ناوئ، تکایه هه ول بده، ده مار و
 ماسولکه کانی چاوت خاو بکه یته وه، ماسولکه کان به توندی
 ده وری پارچه که یان داوه، ده ترسم له گهل جووله یه ک
 ماسولکه یه کت زیانی بهر بکه ویت، نه و کاته بو پش هاتی
 سمیلیشی له سهر داده نییت، نه لئی دکتور پی نه گوتم.

ماندویتی به خیرایی په حمانی شه که ت کرد و گوئی:

- ناخر ماندوو بووم. به ده ست خوم نیه.

دکتور دیسانه وه گوئی:

- تو به و شاخودا خه دا هه لده که پیت ماندوو نایت، نیستا
 بو خوت له سهر گازه رای پشت راکشاویت، ده لئی ماندوو بووم،
 ناوه لا بلئ ده ترسیم، حه یف! تکایه که میک ته ماشاکه... چاوت
 بپه بنمیچه که.

هر که ده ستی پین کرد، پیلووی چاوی په حمان ده ستی به
 پرووکان و له رزین کرده وه و ماسولکه کانی پوخسار و
 ناوچه وانی گرژبوونه وه.

په حمان شه که تی و بیزاریه کی زوری پیوه دیار بوو به
 ناو میدیبه کی بیته ندازه وه گوئی:

- ناتوانم، باوهرم پین بکهن ناتوانم... وازم لئی بیتن. نامهوی ده رییکه م.

دکتور به هه ناسه برکتیوه گوتی:

- لینگه پری با بریک دلۆپه بهنجی دیکه بکه مه چاوته وه، به لکوو یارمه تیت بدات و بتوانی خۆت رابگریت.

تازه چهند خوله کیک تیه پریوو، دکتور زور له سه رخۆ گوتی:

- ها چی ده لئی ئیستا ده ست پین بکه یین؟

سه رله نوئی به سه ر ده موچاوی ره حماندا نووشتایه وه، به وپه پری وردی و لیزانییه وه ده ستی به کاره که ی کرده وه، و پرای ئه وه ی به درژیایی کات ده سه ته کانی ده له رزین، ره حمان هه ستی به هه ناسه ی گهرمی هه رسنیکیان ده کرد که به ر ده موچاوی ده که وتن، هه ناسه ی ته نگ بوو، سینگ ی به توندی ده ستی به هه لبه زودابه ز کرد، دکتوریش سه رزه نشتی کرد و داوای ئه وه ی لئی کرد که میک خۆراگر بیت و ئه وه نده نه جوولیته وه، ئه گه رنا له وانیه له ده ست ده رچیت و بۆ هه تاهه تابه توانای بینینی نه مینیت. ره حمان له ترسی له ده ستدانی چاوی هه ناسه ی له خۆی بری، به لام زور به و خۆراگرییه ی نه مایه وه. به توندی ده ستی به هه ناسه دان کرده وه، بۆ ئه وه ی سه رله نوئی هه ناسه ی خۆی رابگریته وه. به لام له نه نجامی هه لچوونه که ی و ئه و ترسه ی ناخی، ده موچاوی خویتی تی زا و په نگ ی گۆرا و لیدانی دلی زیاتر بوو، وه ک ئه وه ی له گه ل کات له پیشبرکیدا بیت. به م شیویه به رده وام هه ول و ته قه للای ده دا و به ئارامگیریه کی نازاربه خشیشه وه هه ولی ده دا خۆی رابگریت، تاکوو دکتور

کاره که ی ته‌واو ده کات، ده‌رزیه که ی دکتوریش به شیوه‌یه کی به‌هیز پارچه جینگیره که ی ناو چاوی راده‌مالی و له گهل ماسولکه کانی چاوی له زورانبازییه کی ترسناکدا بوون، ماسولکه کان زور به توندی پارچه ئاسنه که ی ناوچاویان گه‌مارؤ دابوو، دکتوریش به ده‌رزیه که ی ده‌ستی سه‌نگه‌ری لی گرتبوون و له به‌رانبه‌ریاندا کولی نه‌ده‌دا. تا حال گه‌یسته نه‌وه ی ره‌حمان گوی له ده‌نگی خسه‌خش و کپه ی شتیک بوو له‌ناو چاوی، نه‌وه‌ستی به‌و خسه‌خشه ده‌کرد وه که نه‌وه ی شتیک به‌ر شووشه‌یه کی لووس بکه‌ویت. کاته که هینده ی رۆزگار یکی درێژ به‌سه‌ر هه‌موویاندا تپه‌ری، دکتور به ده‌نگیکی شه‌که‌ت و پچ‌پچ‌په‌وه هاواری کرد:

- ئۆخه‌ی... نه‌وه‌تا له کۆتاییدا ده‌رچوو... وای چ پارچه‌یه کی نه‌عه‌تی بوو... به‌راستی ماندووی کردین.

وه‌لن یاریده‌ده‌ره‌که ی بیئومیدی کرده‌وه کاتیک به ده‌نگیکی پر له‌متانه‌وه گوتی:

- هیتشا پارچه‌یه کی دیکه له‌ناو گلینه ی چاویدا ماوه.

- له‌کوی؟

- ریک له‌و شویته ی ره‌حمان هه‌ستی به‌خسه‌خشه که کرد، وا پنی ده‌چی وردوخاش بووینت.

دکتور چاوی له‌شویتی پارچه که نزیکتر خسته‌وه و وردتر که‌وته گه‌ران به‌دوای نه‌و پارچه‌یه ی ماوه‌ته‌وه، گوتی:

- پیم وانیه هیچی تیدا ماییت، تو دلناییت؟ من هیچ شتیک نابینم.

لهو کاتهدا دهرمانسازه که به هه ناسه برکټوه له نهر که که ی گه پراهه وه و نهو مهودا دوورودرټژه ی به ماوه یه کی که م بریبوو، ده موچاوی خوی سرپیه وه که گهرمای خوره که بردبووی و نارقه ی لی ده چوپا. دوا ی نه وه ی پشوویه کی دا، نه ویش هاته ناو بازنه ی چاره سه ریبه که و به وردی سه یری گلینه ی چاوی ره حمانی کرد.

هاوسه ری دکټوره که که له پستی دکټوره وه سه یری ده کرد گوتی:

- نه وه تا له ناو گلینه که دایه. من لیروه ده بیبیم، نه ی تو چو ن نابینیت و نه وه ندهش لییه وه نریکیت؟

دوا ی نه م دلنیا بوونه ته واوه ی که له هاوسه ره که یه وه پی ی گوترا، دکټور هیچ گومانیک، یان به ره له سټکاریه کی نه ما! دیسانه وه سه ره له نو ی دهستی به هه لکولینی شویتی پارچه له تو په ته که کرده وه، بی نه وه ی بیبینه ته وه. دوا ی ماوه یه کی باش هاوسه ره که ی هاواری کرد:

- نه وه ده رچوو... نه وه تانی... نه وه به شه ی ما بووه وه ش ده رچوو. بو زیاتر دلنیا بوونیش هه شت چاو پیکه وه ته ماشای ناو چاویان ده کرد، که له وانیه شتیک به جی ماییت، ئیدی ده نگه کان به دوا ی یه کتریدا گوتیان:

- هیچ شتیک نه ماوه.

دکټور دوا ی نه وه ی هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا گوتی:

- ئیستا ته واو، ته نها نه وه نده نارام بگره، تا قه تره کانی تی ده که م و ده بیه ستمه وه. نه که ی بیکه یته وه، یان دهستی لی

بدهیت، هه تا کاتی به کارهیتانی ده زمانه که.

ههروه ها نه که ی هه تا دوو پوژی تر بهیلی پرووناکی
به ربکه ویت.

کاتیک دکتور ویستی قه تره ی تی بکات، په حمان هینده ی
نه مابوو له هوش خوی بچیت، هه رچونیک بوو گوتی:

- دکتور که میک راوهسته... ده مه وی سهرینکی بکه م.

کاتیک ته ماشای ناوینه ی کرد، راجله کینیک راجله کی، پرنک
وهک نه سپنکی توقیو، له شویتی خوی رهش هه لگه را و
ته زوو به کی سارد سهرتاپای جهسته ی گرتوه، به ده نگیکی
له رزوکه وه هاواری کرد:

- نه وه چیه بو خاتری شهیتان؟ نه وه چیت کردوه؟

دکتور به هیمنی و متمانیه کی ته واوه وه لامی دابه وه:

- هه رگیز... هیچ شتیکی خهراپ پرووی نه داوه. ته نها دوو
پوژه و چاوت وه کوو خوی لی دیته وه. نه وه له نه نجامی
نه شته رگه ریبه که یه و هیچی تر، نه گه ر مبه ستت چاله که یه نه وه
له نه نجامی کاریگه ری پاره که یه و پر ده بیته وه، په نگه
سپیه که شی کاتیبه و له نه نجامی سپین و بهر که وتنه وه وای لی
هاتوه، نه ویش چند پوژنکی دیکه چاک ده بیته وه، ته نها
ناگات لئی بیت بهر پرووناکی نه که ویت.

په حمان سهرله نوئی له ناوینه سهری چاوی خوی کرده وه،
به هوی سهرنجی نه وانیه ده ورو بهری ههستی به شهرمه زاری
کرد، په نگی ته واوه هه لیزر کابوو، روخساریکی دیکه ی بینی که
هیچ له روخساری پیشوی خوی نه ده چوو، له کاتیکدا له وپه ری

گرژو مؤنیدا بوو له دلی خویدا گوتی: "بؤ خاتری ئاسمان چیتان لی کردووم؟ نه مه چاوی من نییه! نه مه ده موچاوهش هی من نییه." رهنگی بیلبله ی چاوی له جیاتی نیرگری له شویتی پارچه که، گۆراوه بؤ سپیه کی ساف و پروون و ده وروبه ریشی رهنگی ته مومژ و ههلمی له خو گرتبوو، هه ره ئه وه ته و به ئاسته م رهنگه سرووشتییه که ی خوی مابووه وه.

ئه و به دهروونی تیکشکاو و روخساریکی خه ماوییه وه گوتی:

- کویر! تازه کویر بووم، وای له م به دبه ختییه.

له سه ره ئه و جینگه یه ی بؤی ته رخان کرابوو به خه مباری و نائومیدییه وه راکشا، ده یویست یه ک وشهش نه لیت. باوه پری به وه نه ده کرد که پیش چرکه ساتیک بینبووی، پیی وابوو خه ون ده بییت، ییری کرده وه: "خوزگه مؤته که یه ک بووایه ... ئاخ ئه گه ره له م خه وه ترسناکه به ئاگا ده هاتم، به لکوو هه ره ده بی ههستم و لئی به ئاگا بیتم."

دهستی له روخسار و چاوی خوی ددها و به وپینه وه ده یگوت: "ته خیر، من خه ون ناییم، من به ئاگام، نه مه راستیه، نه ک مؤته که یه کی به سه رچوو، به لکوو ناچارم چاره نووسی خۆم پی قه بوول بیت." به قوولی هه ناسه ددهات و له به ره خو یه وه منگه منگییه: "ته خیر ئه وه چاره نووس نه بوو، من زۆر به زه بیم به خۆمدا دیته وه، وای که گونا هم، من بوومه قۆچی قوربانیه کی شووم له کۆمه لگه یه ک نه زانی تیایدا نموونه ی نییه، من و قه له ره شکه له شوومیدا یه کسانین، خه لکی رقیان لیم ده بیته وه و لیم ده ره ویتته وه، وه کوو چۆن له بیستی قیره ی قه له ره شکه تووره

دەبن و دەپەوێتەو. ھەر کەسێک سبەینێ تەماشام بکات! وە کوو قەلەرەشکە کە نەفرەتم دەکات. گەمژەیی و گەوجی ئەم گەلە لە خواری خوارەوێ سووکی و پێسوایی و داڤوو خانداپە. من ئیستا یان بە دیاریکراوی لە نایندەدا، دەستم بەر ئەم پڕوپووجیە دەکەوێت، وە کوو چۆن دەست لە ھەر شتیکی ئاسایی دەدەم، ھەر کەسێک تەماشام بکات نەفرەت لە شەیتان دەکات، بە تاییەتی خاوەن دوکانە دەجالەکان، ئاخەر ئەوان دەلێن: ئەمە چ پۆژێکی شوومە وا بەیانی باشمان لێ دەکات، چییە ھەموو خەلکی مردوون تا بەم نەفرەتیە دەست بە بەیانیەکی نوێ بکەینەو؟ خەلکی ئەم ولاتە نەفرەت لێکراو وام لێ دەکەن ھەست بە شەرمەزاری لە خودی خۆم بکەم. وا باشترە بۆ ھەتاھەتایە بڕۆم و سەری خۆم ھەلبگرم. بە راستی ولاتیکی دواکەوتوو. پەورەوێ پۆژگار لێرەدا پاشەوپاشە. ھەموو گەلانی دنیا پێش دەکەون، کەچی ئەم گەلە بەو ھەموو نەزانی و گەمژەییەو بەختەو ھەرە و شانازی پێو دەکات و ھەر میثیشیان مێوان نیە. بەدبەختیی نەزانیەکیان ھەموویانی پێس و قێزەون کردوو و باوەر ناکەم کەسێک لێ دەربازی بیت، ھەتا دەستەبژێر و بیرمەندەکانیشی."

پاشان خەیاڵی بە لای ئەو کچە شوخو شەنگەدا چوو، کە بە جوانیە ئەفسووناوییەکی سەرسامی کردبوو و شوخییەکی لەو گوندەدا کە ئەشکەوتەکی لە دەروازەداپە ئاویتەیی خۆی و لە ناخیشووە شەیدای کردبوو. دەستی بە شروڤە کردنی تێرامانەکانی کرد بەرلەوێ بەرەو ئەنجامدانی چالاکییە کە ھەنگاو بنین، خەیاڵی بۆ ئەو چوو، تەکای لێ بکات شتیکی لە پێناویدا ئەنجام

بدات، ئەو بانگی دەکرد تا کوو لەو شیتە ی دەستی بەسەردا گرتوووە پزگاری بکات. پەحمان لەبەر خۆیەووە گوتی: "چۆن ناگام لەووە نەبوو... ئاخر چۆن؟". ئینجا دوای هەناسە هەلکیشانیکی قوول لە دلی خۆیدا گوتی: "ئەووە چ قورپەسەری و نەهامەتیە که لە دەستی شیتیک پزگاری بکەم و بیخەمە بەر دەستی کوێرێک. وای چ نەشیملە یەکی بەدبەختە، چەند دلەم پیتی دەسووتیت".

بەلام تەلیسم و جادووی کچە که وای لێ کرد بەرەو جیهانی دەرەوێ زەوی هەلەویدا بیت و لەگەڵیدا بە ئاسماندا تە ی بیت و پێکەووە لە شەقە ی بآلی خۆشەوێستی بدەن، جادووی کچە نەشیملە که وای لێ کردبوو بۆ چەند ساتیک ئەو دەر دو بەلایە ی تووشی هاتوووە لە بیر بکات، لە خە یالیدا شە یدا ی کردبوو، ئامیزی پێدا دە کرد و ئەویش بە هەمانشێووە لە باوە شێو دە گرت. بەلێتی وە فاداری و دلسۆزیان بە یە کتری دەدا و هیچ رۆژگاریکی سەختیش نە ی دە توانی لە یە کتریان دا بپریت و هەرچیش روو بدات، توانای لە یە کتر کردنی ئەوانی نییە. بەلێتی دا لە هەموو ئە هریمە نە کانی سەر رویی زەوی و دۆزە خسی پارێزیت. سوێندی خوارد لە پێناویدا بە گژ هەموو دونیادا بچیت و بۆ دەرباز کردنی ئەو خۆی بخاتە ناو ئاگرەووە... با ئاگر ئەو بسوو تینیت... وە کوو پەروانە بالە کانیشی هەلکرووزیتیت و هەلپروو کینیت... لەسەر زەوی بیسپرێتەووە و نە یهیلپیت و نغرۆی بکات، گرنگ ئەووە یە ئەو ئازار نە چێزیت، هەست بە شادی و

بهخته وهه رى بکات. ئاخىر بهخته وهه رى نهو، مايهى له بىر کردنى
 نازاره دهروونى و جهسته بيه کانى نهمه، خو شه ويستى نهو هه توانى
 ساپژ کردنى زام و سووتانه کانى نهمه.

رۆمانسيهت چهنده جوانه و له وىش جوانتر قوربانيدانى
 خو شه ويستى و پالهوانه كانيه تى. خو شه ويسته كهى له
 جهنگه لستانىكى ترسناكدايه و له پر درنده يهك... ديو و درنج و
 خيويكى ترسناكى لى پيدا ده بيت، خو شه ويسته كهى له
 بهرانبه رى راده وهستت و ده پاريزى، سينگى ده رده بهر پييت و
 هيرش ده كاته سه ر درنده كهو دلنياه له وهى پارچه پارچه ش
 ده بيت، يان خو شه ويسته كهى له ناو ئاگرىكى بليسه داردايه و
 هاوار ده كات، نه وىش په توويهك ته ر ده كات و به را كردن
 خو ي به ناو بليسه ئاگره كه دا ده كات و گر په كه به لامارى
 ده دات، كه چى نهو ته نها بىر لهو ده كاته وه، ته نها نهو و بهس،
 په تووه كهى لى ده ئاليتت و ده يخاته سه ر شانى و به رهو
 شه قامه كه هه ليده گريت و ئاگرىش له نووكى پيه وه تا ته وقى
 سه رى بهرز ده بيته وه و بليسه ده كات، وه لى نهو گوپى پى
 نادات، لهو چر كه ساته دا خو شه ويسته كهى په تووه كه له خو ي
 ده كاته وه بۆ نه وهى ئاگرى جهسته ي خو شه ويسته فرياد په سه كهى
 بكوژي تته وه، خه لكيش ده وريان داوون و يارمه تيان ده دن و
 چه پله بۆ نهو پالهوانه عاشقه لى ده دن كه قوربانيدان و دل سو زى
 له خو شو يسته كه يدا سه ر رپژه و بهو په رى بو يرى و جوانيشه وه له
 خويدا بهر جهسته ي كردووه.

هینده نابات خه یاله رۆمانسیه کانی ره حمان ده پچرپین و ده په وینه وه و وردوخاشیش ده بن، روخساری خه مبار و مرومۆچ و دردۆنگ ده بیته وه، ئاخو نه و خۆشه ویسته فریاد په سه ی که له پیناویدا خۆی فری دایه ناو بلنسه ی ئاگره وه له گه لیدا یه کسان نیه؟ ئه ری نه وه خۆ په رستی نیه، نه گه ر داوای خۆشه ویستی لئ بکات به بئ له بهر چا و گرتنی قه باره ی نه و قوربانیدانه ی پشکه شی کردووه؟ جا بۆچی نه و چا که که ی ته واو نه کات، مادام نه و نده گه مژه یه و کاری قوربانیدانه که ی کۆتایی پئ نه هیئت و نه وهش به لمیئت که هیچ خۆ په رستی که له خۆشه ویستی که یدا نیه و چۆکی بۆ دابدات و بلت: "برۆ ئه ی خۆشه ویسته نه شمیله که م نازاد به و بۆ خۆت بژی، ئاخو من به م دۆخه مه وه ناتوانم شادی و به خته وه رییت پئ بیه خشم و دلخۆشت بکه م". ئیدی ده پروات و بۆ هه تاهه تابه له ژبان ی ون ده بیئت. به لام بۆ ده بی ناشیرینی له گه ل جوانیدا راسته ری نه بن؟ له مندا لیمدا فیلمی کارتۆنیم بینوه میرزاده یه کی ناشیرین له گه ل کیزۆله یه کی جوان و نه شمیلانه دا بوون، میرزاده که له بهر ناشیرینی خۆی پای ده کرد، به لام له نه نجامدا جوانی سهر کهوت و باوه شی به ناشیرینه که دا کرد. ئه ی چی به فیلمی کچه جوانه که و درنده که ده لئین؟ مه به ستم فیلمی (حه سناو وه حشه که یه). ئاخ هه موو فه یله سووف و نووسه ره کان لایه نگیری جوانی ده که ن و وای لئ ده که ن له گه ل ناشیرینیدا بگونجیئت و بسازیت... وه لئ درۆیه درۆ... به لئ درۆیه. هه رگیز جوانی له گه ل ناشیرینیدا نازیئت. نه وه ی خۆشم ده ویست هه رگیز له مرۆ به دواوه ئاماده نیه له گه لندا بژیئت، وای له به دبه ختی و نه گه تیم.

دوای زریان و توفانیک له بیرۆکه و پرسیارکردن له ههست
 و نهستی خۆی، که دۆخه دهروونیه دژواره که ی له و کاته دا
 به سه ری دا سه پاندبووی، وای لێ کردبوو له بهر خۆیه وه بۆ له بۆل
 بکات و بلێت: "خۆزگه ژیانم له ناو مۆلگه سه ربازییه که کۆتایی
 بهاتبووایه. ئاخیر بهم شیوه یه مهرگ له ژیان خۆشتره. پاشان
 مستیکی به سه ری خۆیدا کیشا و گوتی: "ته ری ئه م هه راوزه ناو
 ژاوه ژاوه کۆتاییه کی نیه؟!"

بهشی سیزدهیم

ماوه به کی کورت تیپه پیوو، بریاری گواستنوهی نهو باره گیاهه درا و سه رقالی خو شه ته کدان بوون، نهوانه ی له ویتدا بوون خه ریکی کو کردنه وه و پیکخستنی که لوپه له کانیاں بوون، به مه بهستی جیهیشتنی نهو دۆله قایم و سهخته. شویته که به هوی زوری جووله و هاموشووه زیندوو بوو بووه وه. نهو تانی چه که کان به سه ر شانیانه وهن، دوا ی نهوه ی لهو ماوه به ی تیپه ری له گهل چهك هه لئه گرتندا راهاتبوون، فیشه کدانه کان له ناوقه دیان توند توند شه تهك ده درین و سکیان له ژیرییه وه گرژ ده بیته وه، جهمه دانیه ره شه کانیش به شیوه ی کوردانه سه ری داپوشیون و به مه ش نهو جلو به رگ و پۆشاکه ته واو له گهل که شو هه واو بارودوخی سرووشتی ناوچه که دا ده گونجیت. کۆمه لکی که م به شیوه به کی کاتی لیره ماونه ته وه بۆ پیکخستنی هه ندیک ئیشوکار که خراوه ته نه ستۆیان و دوا ی نه نجامدانی نهو کارانه یان نهوانیش ده گه نه وه هاو پیکانیان. ره حمان له ناو نهو کۆمه له که سه دا بوو که له وی ما بوونه وه و بهر پر سیاریتی گواستنوه ی سه رجه م پینداویستییه کان و هه موو چهك و جبه خانه که ی خرابوو هه ستۆ، دوا ی نهوه ی باره گاکه ی به هه موو که لوپه له کانیه وه وه رگرت، هه تا به وه رگرتنی نهو ژوو ره ساده و بچوو که ی ته نیشت جبه خانه که وه، که هه ندیک که لوپه ل و چه کی تیکچوو و په ککه وته و ساده ی تیدابوو، په کیک نه زانی دهبی نه وه چ جبه خانه به ک بیت و چ چهك و ته قه مه نیه کی له خو گرتیبت! نهوه ی تیدابوو و نه بوو، چه کوچکی بچووک و مهوره دیک و پلاستیك و بهك دوو سپانه و هه ندیک ورده شتیتری له م شیوه به.

هرچېنده په حمان له خېمې گهړانه ويدا بوو بؤ لای دهسته کې رږوست، ناخر لیره بېزاري مرؤف ده کوزیت و له په لوپوی ده خات و له گهل خویدا هیلده پروو کینت، به لام نهو چی بکات که دکتور ماوویه که لیره هیشتوویه تیه وه، تا کوو سه رپرستی چاکوونه وهی چاوی بکات، کاتیکش نهو چالاکیه یی نه انجامیان دابوو ناوبانگیکی زوری ده رکردبوو، داوایان لې کرد له تیزگه که وه که رږزانه له کاتی دیاریکراودا په خشی خوی ده ست پېج ده کرد، باسی ورده کاریه کانی نهو چالاکیه یان بؤ بکات. نهو تیزگه یه ش جگه له چنده نامیرنکی ساده و بچووک به ولوه شتیکی تر نه بوو، ههروه ها توانایه کی دیاریکراویشی هه بوو، به لام دواتر په ریه یان پنی دا و مه ودا ی په خشه که یان فراواتر کرد تا گه یشته نهو په پری باشووری ولات و رږتیم هه زار و یه ک حیسابی بؤ بکات. به ممش ده ستیدایه ته شویش خسته سهر شه پوله کانی، تا وای لیات خه لکی به زحمه ت له هه ندیک هه وال و زانیاری تیبگن.

زوری پېج نه چوو که سیکیان به ناوی نه بو شامل نارد دوا ی په حمان. که له گهل ژماره یه ک پیاوی به سالچوو داده نیشت و باسی شتیکی بؤ ده کردن. نهو خه سله ت و تاییه تمه ندییه ی هه موو نهو خاوه ن بریارانه ی نهو پنی کو ده کرده وه و پنی دهناسرانه وه، نهو ساده یی و خاکیبونه بی سنوره یان بوو. نهو ونده چاکی و باشیان تیدابوو مرؤف به هه لسوکه وتیان سه رسام ده بوو. به لام دیمه ن و روخساریان به شیوه یه کی گشتی، له دیمه ن و روخساری سه وزه فرؤشیکی بازارپی میلی تینه ده په پری، که پراوپر و ته ژبیه له مرؤف و میس و هه راوزه ناشیان میسک کاس ده کهن. به لام نه مه له سه ر نه بو شامل پیاده و په پیره و نا کریت، که سه نگیکی گه وری بؤ

دیمه ن و پوخساری خۆی داده‌نا. ئاخړ ئه و پښتر له سوپای پړژیم ئه فسه ر بوو. بایه خدانیش به پړنکی جلوبه رگ و به ژن و بالا یه کینک بوو له کاره سه ره تاییه کانی سه ربازی، که لئوردنی نییه هه تا ده بیته نه ریتیک له ژیان و له سه ری پادیت. سه رباری ئه وه ی ئه وی له پیره کانی تر جوودا ده کرده وه، زۆر به که می ده رباره ی خۆی و ده سته کووت و کاره کانی ده دوا. له و بواره دا زۆر کړ و بیده نگ بوو، به لام و پیرای ئه وه مرؤف ده یوانی مه زنده ی ئه وه بکات که هه موو ئه وانیه مرؤفی باش و بیفز و خاکین و خه می گه له که یان له ناخی خۆیاندا هه لگرتووه و له پیناویدا تیده کوشن، چهنده هیلنکی سووریان کیشاوه و پړنگه ناده ن هیچ که سیک بیان به زیتیت، هه ر که سیکیش ئه و کاره نه شیاوه بکات، ئه و دانئ لئ چیر ده که نه وه و به رانه بری ده بنه که سی خه راپ، به لکوو هه تا ئاماده یی ئه وه یان تیدایه ئه گه ر ئه وه یان بۆ بره خسیت، هه موو ئه وانیه ده ورو به ریشیان قړ بکه ن، ئه گه ر یه کیکیان بیه ویت سوو کایه تی به پښگه و ئه و میژووه یان بکات که شانازی پتوه ده که ن و به و په پری باوه پریانه وه پتوه ی ده نازن، تا ئه و ئاسته ی پړژیک له پړژان له خسته رپووی ئه و ژیانیه ی پابردوویان بیزار نابن، له و ده ربه ده ری و ئازار و ئه شکه نجه یه ی به دوا ی پړژیمه یه ک له دوا ی یه که کانی ده سه لاته وه به سه ریاندا سه پینرابوو. له هه ر شویتیکیش بن، پښمه رگه کان ده وریان لئ ده دن و گوئ له گفغو گو کانیان ده گرن که پره له خوستایشکردنی ئه و تو، هه ندیک جار ده گاته ئاستی گه وجی و قیزلیبونه وه ش. بۆیه هیچ خه میکی دیکه یان نه بوو، جگه له وه ی له ده وری کو بینه وه و پښبکړ له سه ر پازیکردن و ماستاوکردن و خزمه تکردنی بکه ن، تا کوو سوژی پابکیشن و هه مان پړچکه ی ئه و بگرنه به ر. هه ر خۆیشی ئه و دانیشن و کوړه شه وانانه ی پړنک ده خست و پښمه رگه کانی له

دهورى خۆى كۆ ده كرهوه، بۆيه پيره پىنى له ههر شوپىتىك دابنابوويه و دابنشتبوويه ئىدى لىنى كۆ ده بوونهوه و ئه وىش ههرچى له ناو كۆله پشته كهى بوو له سه ربورده و پروداوه كۆنه كان كه پروژگارپكى زۆرى به سه ردا تپه رى بوو بۆ ده گىرانه وه، هه تا زۆربهى پىشمه رگه كان زياتر له جارئك گوپيان له وته كانى بووبوو. به لكوو هه تا هه ندىكان پىشه كپه كه يان به ته و اوى ئه زبه ر كردبوو. بۆيه لپره و له وى بىزارپيان پتوه ديار ده بوو، له جياتى هه په سان و پرته وبۆله و منگه منگ و سه رسامبوونيان كه به ر گوپى كه سه نه رجسى و خۆپه رست و له خۆباپه كان ده كه وت و قسه كهى بۆ ده گىرانه وه، كه سانى دپكه ش هه بوون رپگه يان به خۆيان دابوو، بپنه چاودر به سه ر زازپانه وه له وهى ده پلپن، هه تا باپه خپان دابوو هه كه سانى خۆبه خشانه له ناخپاندا چه كى شه رانگىزى ده ته قپته وه، به لام له راسپدا ده گوترپت هه و پيرانه نه ركىكى زۆر گران و زه حمه تپان خستبووه نه ستوى خۆيان كه مرؤف به خه پالىشپدا نه پت. راسه خه لكى ده لپن بپسه روبه رپى هه و پيرانه و بپتواناپيان له ناست تپگه پشتنى پروداوه كان بووه، ههر له سه ره تاى هاتنه ناو سپاسه تپشه وه تاكوو ئپستا، هوى هه و ده رد و به لاپه به كه به درپژاپى چه ندىن ده به توشى ولات هاتوو. كه چى ئپستا هه ولى هه وه ده ده ن شپتىكى گرنگ نه نجام بده ن و له ناو سه ركردهى هپزه چه كداره كانى شاخ ناو و ناوپانگى خۆيان بقۆزنه وه. هه و تانپ هه ولى به كخستنى هه موو هپزه كان ده دات له به ره په ك، تاكوو پپكه وه پروى چه كه كانپان ناراسه تى ده سه لات بكه ن. هه ندىك جارپش كپشه و ملاملاپى نپوان ده سه ت شه ركه ره كان چاره سه ر ده كه ن، له پپكه تپانپ به ره په كى به رفراوئپشدا سه ركه وتپان به ده ست هپنا، به لام له راكپشانى هه موو هپزه كان بۆ ناوى شكستپان خوارد، چونكه مام جه مال

ئاماده نەبوو لە گەل مەحموود بورهانی دژیدا لە یەك بەرەدا بە یەكتر بگەن و كۆ ببنەوه. ئەمەش وای لەو پیرە پیاوانە كرد بەرەى دووهم پێك بهینن و لایەنەكان بگرتە خۆى. هەر ئەو پیرانەش بوونە پرایەلەى یەكخستن و لەیەكترتیگەیشتنى هەردوو بەرەكە.

بەلام ئەبو شامیل سەرکردایەتیی هەموو مەلەبەندە شەركەرەكانى سەر بەو پیرانەى دەكرد و لەنزیکەى شەست سالیی تەمەنیدا بوو، چوست و چالاک، بەلكوو هەتا چالاکى و جوولانەوهەكانى لەزۆریك لەو جەنگاوه‌رانە باشتر بوو كە تەمەنیان لە دەورووبەرى بیست سالانىدا بوو، هەول و كۆشى زۆرىشى دەدا، تاكوو هیز و توانای جەستەیی خۆى دەریخات، لە پڕۆیشندا بە جۆریك بزەنەپێهەكانى دەبەرى پڕۆریك لە پڕۆزان نەدەبوو مایەى پەكخستن و خاوكردنەوهى پڕۆیشتنى لاوان، یان كۆسپ بخاتە بەردەمیان، ئەوه‌شیان دەگوت كە پەلە و بەرپرسیاریتیی زۆرى لە حكومەتى پێشوو وەرگرتوو. هەروەها جارێكىش هەولێ تیرۆركردنى دراوه، كە بۆتە مایەى گیانلەدەستدانى هاوسەرەكەى كە دوو كوڤ و سێ كچى لە دواى خۆى بەجێ هێشت. كەس نازانى چۆن دەژین و لە كوێش دەژین؟ وەك ئەوهى بلالو بووبوووه، هەموویان یان هەندێكىان لە ولاتیكى دۆستدا ژیايتكى ئارام و ئاسوودە دەژین. ئەبو شامیل بەرلەوهى قەلەمپه‌ویى چەكداره‌كانى لە شاخەكان زیاتر بیست، زۆر بە ولاتاندا دەگه‌را، لەگەل ئەوانەى لە دەستى دەسەلات راپانكردبوو كۆ دەبووه‌وه، بە دواى ئەوانەدا دەگه‌را كە جۆشوخروشى تیکۆشانیان هەبوو، تاكوو پەل و بارەگا و بەتالیۆن و لقی چەكداره‌كانى پێ زیاتر و فراوانتر بكات. وێرەى ئەوهى شەرى پێشمەرگانه لە شاخ بشت بە شیوازی (لیدە و

پاکه) ده به سیتت. که چی ئەمه پښگه ی له ئەبو شاملیل نه گرتبوو که خهون به پښکھیتانی سوپایه کی پښکوپتک بښیتت هاوشپوهی سوپای پښیم. ئەو ئەفسه رانه فرمانده بیان بکهن که له دهره وهی ولات خولی سه ربازیان ده کرد و دواتر بو وهر گرتنی بهر پرسیاریتی هیزه پارتیزانه کان ده گه رانه وه بو شاخه کانی کوردستان. به لکوو له وانه یه له خهونه کانییدا ییری له وهش کردیته وه قه له مرهویی ئەو سوپایه به هه ماههنگی و به چونه ناو بهر یه که یان هاوپه یمانتییه که له گه ل جهنگاوه رانی مام جهمال فراواتر بکات، چونکه مام جهمال ده سه لاته کانی له گه ل کۆمه له که ی مه محمود بورهانی دابهش کردبوو. به لام ئە گه ر ئەو خهون و خولیا و خواسته له چرکه ساتیکی شهیدایی ژیانیشیدا به هزری ئەبو شاملیشدا بیت، وه لئ پتسوه خته شکستی بو نووسراوه. له بهر ئەوهی ئەو دردۆنگی و ناکۆکییه ی نیوان ههردوو لایان به جۆریکه ناشتکردنه وه و راستکردنه وه بیان جۆریکه له مه حال. ناخر ئەو درز و ناکۆکییه ی نیوانیان له لایه ن ئەو دهوله تانه وه ختوو که ده دریت و بهرنامه پښیمی بو ده کریت که کوردستانیان به سه ردا دابهش کراوه. مه محمود بورهانی کوپی مه لا مورتهزا بورهانییه، که ده یان ساله ناو و ناوبانگ و ده سه لاتی به سه ر هه موو شار و گوند و شاخه کاندایا لادهسته و هه تا بوته هیمایه کیش بو هه موو کوردان. ئەو ده سه لاته مه زنه ی مه لا مورتهزا له کاتی خۆیدا ئەو ولاته زلهیز و مه زنانه شیان بیزار و وه پس کردبوو که نیشتمانی کوردانیان دابهش کردبوو و به خشیوو یانه ولاتانی دراوسی. که واته هه ر ده بیت ئەو ده سه لاته لاواز و په رشوبلاو بکریت، به لکوو وای لی بکریت ناگای له ئامانجه پزگاریخوازییه که ی نه میتیت و خه م و خولیای یه که م و کۆتایی بیتته پارێزگاریکردن له مانه وهی خۆی، نه که دامه زرانندی نیشتمانیک بو کوردان. ئەوه تا مام جهمال ئەو پۆله ده بیتت و ئەو

پرۆژه یه جیبه جی ده کات. ئەو جهماله گهنجه، بهرلهوهی نازناوی مامی پێوه بلکیت، یه کیک بوو له لایهنگرانی مهلا مورتهزا، کاتیک گه یشته ههژده سالی، توانی بگاته ئاستی سه رکردایه تی و که سیش نه یده زانی چۆن؟! لهوانه یه ئەو گهنجه خویتیگهرمه بوویته جیگه ی سه رنجی ئەوانه ی سه رکرده دروست ده کهن و ده شیانپاریزن. ئەوه گهمه ی گه و ره کانه، دروستکردنی سه رکرده لهو ولاتانه لهوپه ری ئاساندايه. ئەو سه رکرده دروستکراوانه له نمایشکاریکی شانۆیی بۆیان زیاتر نین، به ناشکرا ختووکه ی خهونی خه لکی دهدهن و له ژیره وه و له ژووره تاریکه کانیشدا رۆلی دیکه یان پێ ده سپێدریت و خهون و خواستی خاوه نه کانیان و به خشینتیه ری ناز و نيعمه ته کانیان ده هیننه دی. ئەوه تانی جاریکی تر مام جهمال یه کپیزی کوردان تیک ده دات، ئەو یه کپیزییه ی خه ریکه ولاتانی دراوسێ وه پس و بيزار ده کات، نه بادا کوردانی ولاته کانی ئەوانیش هه مان پێگه بگرنه بهر و چاو له مان بکهن. راسته وا ده رده که ویت که مام جهمال کۆمه له که ی خۆی به بیانوی دووباره زیندوو کردنه وه ی بزووتنه وه ی چه کداری دامه زرانده وه، که ماوه یه ک ئاشبه تالی پین کرا و به هۆی پێککه وتتیکی ئاشتیسه وه - که له راستیدا پێککه وتتی خۆبه دهسته وه دان بوو- خودی سه رکرده که یشی واژوی کردبوو، هه رچی چه ک و جه خانه ی ئەو بزووتنه وه یه هه بوو پادهستی حکومه ت کرابوه وه. به لام ئەوه ی شاراه بوو و له ژیر په رده وه ولاتانی دراوسێ فه رمانه کانی خۆیان له ولاته زله یزه کانه وه وه رده گرت، له ترسی ئەوه ی نه بادا رۆژیک ئەو پێککه وتنه مایه شکست به ییت، بۆیه به نه قه ست ئەو ماوه ئاشتییه یان قۆسته وه، تا کوو هێزکی هاوته ریب له گه ل هێزه که ی مهلا مورتهزا ساز و ئاماده بکهن و پشتگیری و به یزی بکهن و هه موو پێداویتییه کانیسی بۆ دا بین بکهن، هه تا نه گه ر جاریکی

دیکه مهلا مورتهزا گه پرایه وه و دهستی به هه لگرتنی چهک کرده وه، به چاوی خۆی بیئیت گۆره پانه که به هیزی دیکه سیخناخ و سه رقāl و پر کراوه ته وه و له سه رکردایه تی بزووتنه وه چه کدارییه که دا ململانی و رکه به رایه تی ده کات و له به رانه ریشیدا پرووبه پرووی ده وه ستیته وه، به مهش بۆ ولاتان سووک و ئاسان ده ییت هه ر کاتیک هه ست به و پیوستیه بکه ن و بیانه وئ فیللی شه ری ناوخۆ دا بگیر سیننه وه، به ئاسانی ئه و کاره ئه نجام بده ن، به مهش بزووتنه وه رزگاریخوازییه که خۆی خۆی هه لده لووشیت و خۆی قووت ده دات.

دوای چه ند سالیکی که م، "مهلا مورتهزا بورهانی" کۆچی دوایی کرد و سه رکردایه تیه که ی بۆ کوره که ی مه حموود بورهانی به چی هیشت که له سه ر هه مان ریبازی باوکی بوو، جۆشوخرۆشه گه نچیکه ی وای لئ کردبوو گۆماوه گه نیوه که بشله قینیت و جاریکی دیکه هه ولی جوولاندنی بزووتنه وه که ی بداته وه و خۆی بونیاد بنیته وه و بکه ویتنه وه سه ر پئ و ده سه لاتی خۆی سه رله نوئ سه پینته وه — هه لبه ته ئه مهش به بی ئاگاداری ولاته زله یزه کان و ولاتانی ده وروبه ر نه بوو، درپۆنگی و دوژمنایه تی نیوانی و نیوان مام جه مال به رده وام بوو، بۆ رۆژیکیش هیور نه بوو بووه وه، هه تا پیره کانی دویتیش ئه وانهی له گه ل رژییم له هاوپه یمانیدا بوون و رژییم غه دری لئ کردن و پاشقولی دان و له ناکاو له گه ل لایه نگرانیان پروویان له شاخ کرده وه چه ندین جار بکه ونه نیوانیان و هه ولی راگرتنی ئه و براکوژییه ی نیوانیان بده ن. به و ئومید و ئامانجه ی لوه لی تفهنگی هه موویان ئاراسته ی ده سه لات بکریت. له وانه شه ئه م باره دژواره، خه ونه کانی ئه بو شامیلی له دامه زرانندی له شکریکی بيشومار له هه موو هیزه چه کداره کانی شاخ بۆ هه تاهه تایه بخاته

ژېر گلەو، بەمەش لە ناخووە دەسووتا بۆ لە دەستدانی ئامانجیکی واکە ئیدی ھیتانەدیی جۆرئیک دەبیت لە مەحال. چونکە مام جەمال جگە لە بەرژووەندیی تایبەتی خۆی وەك دەلین باوکی خۆشی ناناڤیت و ھاوڕێتیی نازانیت، خۆ ئەگەر وا پوڤیست بکات بۆ لیدانی ھێزەکانی دیکە بە نھیتی لە گەل ڕژیمیش ھاوکاری بکات، بۆ ساتیکیش دوودل ناییت و ئیستیکیش ناکات، دەمودەست ڕیار دەدات و پاشقولى ھەموو ھاوڕێکانی دەوروبەری دەدات، ڕێك لەو کاتەى دەستیشی لەناو دەستیاندايە. ئاخىر پاکی و بېگەردى و متمانه لای ئەم جۆرە کەسانە زۆر لەو ھەرزانتەرە کە ھەر بیریشی لێ بکەنەو.

ئەبو شامیل زیدەبارى خواست و ئاواتە ڕانەگەيەندراوہ کانی، ھەندیک مەترسیش لەوانەى لە دەوروبەردان دەشاریتەو، ئیدی ھۆیە کەى ھەرچیەك بێت و ئیمە نایزانین، لەوانەشە بارێکی دەروونی بێت و بە زۆرى لای ئەوانە بێتە مۆتە کەيەك کە دەکەونە بەر ھەولێ تیرۆرکردن، بەمەش گومان لە نزیکتەری کەسى خۆیان دەکەن و متمانەیان بە ھېچ کەسىکی دەوروبەرى خۆیان نامییت، ئیدی بە دواى کەسانى وادا دەگەرین کە جینگەى متمانە و پشپییەستن بن، بۆ ئەمەش پرسیار لەم و لەو دەکەن، بە وردە کاریەکانی ژيانى ڕابردوو و ئیستایاندا ڕۆدەچنە خواری، ئەو تانچ ڕەحمان یەکیکە لەو گەنجانەى کە شەیدای بیروکەيەك دەبن و دەرویتشاسا حالی پێو دەگرن، ئیدی بئ بیرکردنەو ئەمادەن لە پیتاویدا گیانی خۆیان بەخشن. ھەلبەتە ئەم جۆرە کەسە پەرۆشانە دەکەونە بەر سێرەنیگای ھاوشیوہ کانی ئەبو شامیل کە خواستی دامەزراندنی سوپایە کە لە خودی پیتشەرگەکان، نەخاسە ئەوانەى ئەزمونی شەرکردیان ھەيە. بەمەش وابەستەيى و گوێزایەلیی کوێرانەیان لە ڕینگەى زانین و

ناشکراکردنی مهیل و نارەزووە کانیان و خوێندنهوهی بیروکه کانیان مسۆگەر و دابین دەکات. ئەبو شامیل دەیزانی پەرحمان وێرایی بچووکیی تەمەنی زیندانی کراوه و زۆریش ئەشکەنجەیی چەشتوو. بەشداری چەندین شەپیشی کردوو و چەندین جاریش لە مەرگ نزیك بوۆتوو و بە پێککەوت دەربازی بوو، لەبەر هیچ نا، تەنها لەبەر ئەوهی شانازی بەخۆیەوه دەکات و پێگە بە کەس نادات پێی پێدا بنیت و سووکایەتی پێو بکات. ئەم خەسلەتەش پیاوێکی سەرسام کردبوو، بە تاییەتی دواي ماوێکی کورت زانی کە پەرحمان بە دەست حالەتێکی لووتبەرزیهوه دەنالینیت کە لە نەخۆشیهوه نزیکه، زیاتر لە بیئەدەبی و زەوقهوه. بە جۆرێک کە نامادە بوو یارمەتی هەر کەسێک بدات، تەنها لە پێگەیی دەسەلاتدا نەینیت، لەبەر ئەوهی لەو کاتەدا دەگۆریت بۆ کەسێکی هەرچیو پەرچی و پێکەلک و زمان پێس و کەسێکی سووک و چرووک. کەس نازانیت چی لە کەللەیی ئەم گەنجە پەفتار سەیرەدایە، کاتێک لە چرکەساتیکێی لە ناکاودا دەبینتە مەرفۆتیکێی خاوەن سەرنج و هەرنالۆز.

جارێکیان پەرحمان لە گەل یەکیک لە هاوڕێکانی چای نامادە کردبوو. یەکیک لەو پیرە خاوەن دەسەلاتانەش هاتبوو لایان دانیشبوو، پەرحمان چای بۆ خۆی و هاوڕێکەیی تێ کردبوو. سەرنجیکێی سەرەواندبوو پیرە کەو بە دەنگیکێی گەرووور لە هەموو زەوقێک وەک ئەوهی دوژمنداریان لە نیواندا هەینت گوتبووی: "دەتوانی بۆ خۆت چای تێیکەیت!". وێرایی ئەوهی جۆرە رووگیڕیهک بە روخساری پیرە کەو دیار بوو، کە زۆرێک لەوانیتر پێشپێکیان لەسەر خزمەتکردنی دەکرد. کەچی لە ئاست ئەو هەلوێستەیی پەرحماندا بێدەنگی هەلێاردبوو، لە

شویتی خۆی که میك جوولابوو و پەرداخێك چای بۆ خۆی تی کردبوو. گەرابوووه شویتە کهی خۆی و لەسەر خۆی دەستی بە چاخواردنەوه کردبوو، دواى تێپەرپوونی ماوێهەك پیرە که گەیشتبوووه ئەو مەبەستەى لە پێتاویدا هاتبوو، بەلام بە ئەنقەست لەوئى زیاتر مابوووه، وا دەردەکهوت که چاودێری شتێك دەکات، دواى ئەوێ رەحمان و هاوڕیکەشى چایەکانیان تەواو دەبیت، پیرە که لە شویتى خۆی هەستابوو و پەرداخەکانى کۆ کردبووهوه و پەرداخێكى پەر لە چای کردبوو و بە رەحمانى گوتیو: "فەرموو". رەحمانیش بێ ئەوێ سەرنج لە پوختارى بدات پەرداخە چایە کهى لێ وەرگرتبوو، پاش چرکەساتیکى کەم خۆى بینبووهوه خەریکی منگەمنگە، وەك ئەوێ داواى لیبوردن لەو هەلسوکهوتەى نەختێك پێش ئیستای خۆى بکات و دەلیت: "ئەوێ تۆ کردت لە پلەوپایەت بەرز دەکاتەوه، بەلام ئەگەر من بمکەردایە لە ئاستى کەم دەکردمەوه". پیرە که هیچى نەگوتبوو. جارێكى دیکە لەگەل ئەبو شامیل بەرەو خێوئە کهى رۆیشتبوون که لە شویتیکدا بوو لە شویتى هەمووان بەرزتر بوو. لەو کاتەدا ئەبو شامیل قاپێكى گەورەى پەر ئاوى بەدەستەوه بوو و کاغەزێكى زۆرى لێ ئالاندبوو، لێزایى شاخەکەش زۆر تووش بوو، ناوئەناو راپوستابوو ئارەقەى ناوچەوانى خۆى بە مەچەکی کورتە که کهى سەرى بوو، هەناسەبەری گرتبوو، دەنگى هەناسەى وەك ئەوێ تووشى پەلەقازەى مەرگ بووئیت بەو شێوێه دەبیسترا. ئەو مەودایەى بپریووی ئەو هەموو شەکەتییەى نەدەویست، بەلام وا پێ دەچوو کابرا تووشى تايەك، یان پەتايەك بووئیت و خۆى وا نیشان داوئیت کەس لاوازییە کهى نەبێت. بۆیە سەرلەنوێ هەولێ گەرانەوهى بۆ خێوئە کهى دابوو، لەو کاتەدا رەحمان لە نزیکییەوه دەبیت و پیکەوه رێ دەکەن، تا دەگەنە خێوئە کهى. ئەبو شامیل هەر زوو دەیزانى

په حمان زور بهم جوړه كار ههستياره و دهستی يارمه تی بو دريژ ناکات، بويه چاوه پروانی نهوهی لني نه کردبوو که شتيکی بو هه لبرگريت، هه رچهنده دؤخه که وای دهخواست که هم جوړه پهفتاره بنويتيت، که چی په حمان وپرای پروو گيريه که یی، به لام خوئی نه بردبووه نهو باره و خوئی له گيلى دابوو، له ترسی نهوهی نه بادا له بهرچاوی نهوانی تر بيته يه کيک له وانهی بو خزمه تکردنی پيره که له پيشپر کيدان، به مه بهستی به دهسته يانی سؤز و خو شه ويستی که ده رگای پله بهرز کردنه وهی بو ده کرده وه. لای خپوه ته که ناماژه ی بو شوينه که کردبوو و پرسياړی نهوهی لني کردبوو: "باشه که واته بو چی خپوه ته که ت ليره هه لداوه؟". نه بو شامليش له و کاته ی به منگه منگ و تهنکه زهرده خه نه يه کی ماندووش پوخساری داپوشيوو ده لیت: "بو نهوهی سه رپه رشتی هه مووان به کم". په حمان گوتبووی: "له گه ل نهوه شدا پيشمه رگه کانت وا پشيان لني کردؤته وه، ده لئی شوانی مه په کانن".

بهم جوړه نه بو شامل له هه نديک کاروباردا پستی پنی ده به ست و جبه خانه که ی پنی سپاردبوو. وه لني په حمان هزر و هيوای گه رانه وه بوو بو لای په له که ی خوئی له رؤست، دواى گواستنه وهی نهوهی له جبه خانه که دايه بو باره گا نوپيه که بیان له پشتاشان، که نزيکه ی دوازه کاتزمير به پنی له وپوه دوور بوو. نهو شوينه که ی زور به باشی پنی ده زانی. چونکه جاريکیان وا رينک که و تبوو په له که ی رؤست دزی دهسته که ی مام جه مال بجه نگيت، که غه دری له هه نديکیان کردبوو و رينککه و تننامه ی هاوپريه تیی نيوانیانی هه لوه شان دبووه وه. په حمان باش ده يزانی نهو شوينه تهنه به که لکی پياوانی نازا و جه ربه زه و چووست و چالاکی نهو تو دیت، که پشيان به سه ر زهوی نه که ویت.

پشتتاشان، ناویکی سەیر و جوانە، وە کوو ئەو سەرووشتەى
 کە پراوپرە لە جوانى و نامۆیى. لە هاوینان رېك بۆ ئەو باشە
 بکریته شویتىکی پشوودان و هاوینەهەوارىکی گەشتیاری. بە
 جۆرېك دار مێوکان قەدپالە کەیان داپۆشیو و بە لق و چلی
 دارەکاندا هەلگژاون و شۆپ بوونەتەو، بەروبوومی دار
 خۆخەکانیش لەبەر تیشکی هەتاو کە وە کوو چلچرایەکی
 پڕشنگدار دەبریسکینەو. پیرە دارگوێزە زەبەلاحەکانیش
 دەووبەرى خۆیان کردۆتە سێرېکی سارد و فینک و خۆش،
 ناوەناوێش گوێزەکانى دادەبارتە سەر ئەوانەى لەژێردا پالیان
 داووتەو، نەخاسە لە کاتى هەلکردنى بایەکی بەهێز. لە وەرزی
 زستانیشدا گوێزەکان پتکەو لە گەل باران دادەبارینە سەر زەوى.
 لە دارستانە چرەکەى قەدپالەکانیش سوورە چنارەکان بالایان
 بەیەکتىدا کردوو و بەرەو ئاسمانى هەلکشاون. زەویە کەش
 لەژێر قەدپالە کەدا کەمیک فراوانە، کەچى لە ناکاو وا بەرز
 دەبیتەو خەریکە سەرى لە هەورەکانى ئاسمانى بدات و وردە
 گیایەکان هیتدە بە جوانى داپۆشیون، هەر دەلێى ئاوریشمن، لەو
 دۆلەدا رووبارېك لە شاخە بەرزەکانەو بە خوڤ دیتە خواریو و
 کەفوکول و خوڤەى قەلبەزەى سەرنج رادەکیشیت، کاتیکیش
 ئاو ساردە سەھۆلایى کەى بەر تاشەبەردەکانى ئەملا و ئەولای
 دەکەویت، دەبیتە پرووشە و بە سەر دار و درەخت و گیای
 هەردوو بەرى رووبارە کە پەرشوبلاو دەبیتەو، ئەو
 جۆشوخووشەى کپ ناییتەو تا نەگاتە زەویە تەختایەکان،
 ئاویکە پاك و بێگەرد و سارد و کەللەتەزین.

"پشتتاشان"، لە جوانیدا، بەهەشتیکە لە جوانى و دۆزەخیکیشە
 وە کوو شویتە کەى.

ئەوان بە سەما و گۆرانیو بە بارەگاكانى خۆیان لە ناوژەنگ

چول کرد و به هه لپه خویمان گه یانده به هه شته
چاوه پروانکراوه که یان و خنده و پیکه نینیش له روخساریان
ده باری.

دوای کۆچه که یان دۆله که کپ و هیمن بووه وه، ئیدی
ره حمان دهستی به پۆلینکردنی چهك و تهقه مه نییه کانی ناو
جبه خانه که ی کرد، تا کوو به ئاسانی کرداری گواسته وه یان
ئه انجام بدات، دوای ئه وه ی پرووی له کارخانه هه ژاران که ی
ده کرد و به که رهسته ساده و ساکاره کانی کاری تیدا ده کرد،
تا کوو له ئه انجامی سه رنجدانی زۆر چاوی دهستی به ژان
کرده وه. پاشان به ته نها داده نیشته و له خه یال و بیر کردنه وه دا
رۆ ده چوووه قوولایی شته کان. کاتیکیش وه ختی نانی نیوه پۆ
ده هات، ئه و زۆر جار له بیر ی ده کرد، خویشی هۆکاره که ی
نه ده زانی، بۆیه به ناچاری و له برسان پرووی ده کرده
چیشته خانه که و ئه وانیه بهر له وی گه یشتبونه ئه وی کاری
خویمان کردبوو، ئه ویش به نابه دلی نایتیکی به دهسته وه ده گرت و
له و برنج و چایه ی ئه گه ر توزیکیان تیدا مایته وه، برسیتی خو ی
ده شکاند و گه ده ی به تالی بیده نگ ده کرد. ئینجا ده گه رابه وه
کارخانه و جبه خانه که ی و له وی له سه ر گازه رای پشت لینی
را ده کشا و خه یال و بیر کردنه وه به هه زار و بهك بیرۆکه یاندا
ده دا، له وه ی چی بکات و چی نه کات!؟

به‌شى چوارده‌يم

پوژى دواتر په‌حمان له چيش‌تخانه كه گويى له ده‌نگه‌ده‌نگيك بوو، ده‌مه‌قاليكه له‌گه‌ل كارگيره‌كه‌ى باره‌گا بوو، كاتيك گه‌يشته نه‌وئى، بينى كه‌سيك به‌ توورپه‌يى و پرته‌وبو‌له‌وه له‌وئى ده‌رچوو، كارگيره‌كه‌ش هه‌ره‌شه‌ى لى ده‌كرد و ده‌ستى لى راده‌وه‌شانده. دواى چهنده‌ چركه‌يه‌ك نه‌و كه‌سه‌ى به‌زمه‌كه‌ى ساز كرده‌وو به‌ مرمو‌مؤچيه‌وه له‌گه‌ل په‌حمان دانيشته و نه‌ويش پيى گوت:

- پييكه‌نه هاوپرئى، نه‌مرو‌ به‌هارى له‌ناو له‌پى خويدها بو هيتاوين. باش ده‌زانم كه توورپه‌يت و نانى سبه‌ينانيش له‌م كاتدها نادرته، خو نه‌گه‌ر منيش كارگيره‌ى باره‌گا بوومايه هه‌رچى خواردنى زياده هه‌يه فرپم ده‌دايه ناو رووباره‌كه و نه‌مده‌دايه هه‌ر كه‌سيك دره‌نگ له‌خه‌و هه‌لبستيت، ئاخو يازده‌ى پيش نيوه‌پو‌يه. بو نازانى دره‌نگه‌هستان سووكايه‌تبه به‌ وهرزى به‌هار؟!!

نه‌وه‌ى تر له كاتيكدا له‌پى ده‌ستى چه‌پى به‌باو له‌پى ده‌ستى راستيدا ده‌كيشا و ده‌يگوت:

- من توورپه نه‌ده‌بووم نه‌گه‌ر خواردنه‌كه‌يشى پى نه‌دابام، به‌لام با به‌ پياوانه پيم بلئى، وه‌لئى نه‌و هاوارم به‌سه‌ردا ده‌كات و به‌ ده‌نگيكى توند و له‌خوبايانه‌وه پيم ده‌لئيت: "بوچى دره‌نگ له‌خه‌و هه‌ستايته؟! " گه‌مژه‌يه وا ده‌زانته منيان به‌و سپاردوو. دواى خوله‌كيك به‌كيك له‌ پيره‌كان هات و خواردنه‌كه‌ى به‌ده‌سته‌وه بوو بو‌ى هيتابووى و برديه ناو خيوه‌ته‌كه‌شه‌وه،

لهوش زياتر لهو كاتهى نانه كهى دهخوارد گوتى: ئهري تۆ له
ژياندا ههلسوكهوتى نامۆ و سهيرى وات بينوه؟!

- من ههموو شتيك ليره زۆر سهير و نامۆ دهبينم. بۆ
نمونه تۆ به چاوى خۆت تهماشاي ئه و سندووقه شيواوانه بكه.
به راستى ئه گهر هاوړييانى رۆست ئه وهايان دهبينى، خويان
نه دهما و له تووړه بييدا دۆ و دۆشاويان تيكل ده كرد، ئاخى كهى
رهوايه ئه م ههموو تهقه مهنهيه مان ههبيت و ئاوا به ئاسانى ژهنگ
لييان بدات و يئكلك بن؟! له كاتيكد لهوي فرۆكه به سه ر
سه رمانه وه خهريكه چاومان دهرده كات و ئيمهش تهنها كه مه
فيه كنيكمان ههيه. باوه ر بكه ئه گهر ئه م ههموو تهقه مهنهيه مان
دهبوو، لهو شهرايه رابردوو هه ر دهبووايه كۆپته ريك بخهينه
خواره وه. ئاخى جاريكيان پيشمه رگه يه كمان تهنها به ده گولله
دۆشكه، يه كيكيانى پيكا و ئه وهى له ناو كۆپته ره كه وه ده سترپژى
لئ ده كردين بكورژيت، تهنها به تهفاندى ده گولله دۆشكه، نهك
زياتر! ئه وهش له ترسى ئه وهى نه بادا فيشه كى تهواو بيت. دواى
ئه وه گوند نشينه كان گيرايانه وه كه: "كۆپته ره كه له نزيكترين شار
نيشتۆ ته وه و له كار كه وتوو و سه ربازه كان به پارچه چادريك
دايانپۆشيوه. بۆ ماوهى چه ندين مانگيش به و شيوه يه ماوه ته وه.
له وانه شه دواتر پارچه پارچه يان كرديت". ئه و كاتهى
پيشمه رگه كه مان ده سترپژى لئ كرد و پيكاي دوو كه ليكي رهش
به رى ئاسمانى گرت و به به له پرووزى هه لات و ئاسمانى
ناوچه كهى جي هيشت، فرۆكه كانى ديكهش به هه له داوان
هه لاتن، له ترسى ئه وهى نه بادا چه كى دژه فرۆكه ي زياترمان
پئ بيت و دل و دهروونيان دهرهينين. تۆ سه رنج بده، تهنها به
ده گولله دۆشكه و هيچى تر! من ههست به نيگه رانى و
دلگرانى ناكه م كاتيك فيشه كمان نه بيت، به لام ئه و كاته ههست

به شهرمزاری ده کم که هه مانیت و نه زانین چۆن به کاری دههینین و پارێزگاری لێ بکهین.

کەسەکی تر باویشکی دەدا و بە پاشکاووانە و پەرۆشەووە گوتی:

- تەنھا پێشمەرگە نەرخ و بەهای چەك و تەقەمەنی دەزانیت، بەلام لێرە، ئیمە جگە لە گەشتیارێك، یان شوانێك، یاخود كۆرە تۆ بلی هەتا قۆشمەچیەك بەولاوە هیچی تر نین.

پەرحمان دەستی پێ کردووە و درێژە ی دایە قسەکانی:

- لە گەل ئەوێشدا ئیمە دلخۆشین بەوێ ئەو چەكە كۆنەمان بەو فێشەكە كەمانەبەو بە دەست هێنا. ئەو پۆزانی ئەو جۆرە چەكە كاریگەرە دژە فرۆكانه مان نەبوو، پزیمیش بەو دەستەپاچەبەیی ئیمە دەزانی، ئەو كاتە فرۆكەكان بویری ئەوێان تیدا بوو دابەزنا سەر درەختەكان و لە پەنای تاشەبەردەكاندا بەدواماندا بگهڕین. ئاخەر ئەوانە هەرگیز لە پەگەزی مەرۆف نین. بە ئاشكرا دەمانبین، لەو كاتانە ی مووشەكە سووتینەر و مالدوێرانكەرەكانیان ئاراستە دەکردین، لە گەلیدا پیمان پێدەكەنین و بە ئاگری چەكەكانیان كینومالی شاخەكانیان دەکرد، ئەوانە نارنجۆکی دەستی زۆر و پێنەندازەیان لە ئاسمانەووە بوو دەهاویشتین، ئەوانە هەرگیز دەستبەرداری ئەو درنەدایەتیەیان نابن و سوكنایی ناخیان نایەت، هەتا بن بەرد و دارەكانی لێ پەر نەكەن. جگە لە كاولکاری و خویێن بەولاوە هیچی تر نابین. چەكە سووكەكانی دەستمان كاریگەری ئەوێان نەبوو فرۆكەكان بترسین، بەلكوو هەتا توانای بڕینی جامی كۆپتەرەكانیشیان نەبوو. گوللە ی چەكەكانی ئیمە رێك لە وردە بەرد دەچوو كاتێك بەر بارستایەکی زۆر

گه وره ی ناسن بکه ویت... تو سهرنجده... ئەم فېشهك و ته قه مە نېسانه ی ئیمه ش لیره بوونه ته خۆراکی شیداری و ژهنگ، به راستی حەیفی!

رەحمان هەناسه یه کی قوولی هەلکیشا و سهرنجی دابوو پیش خۆی، به لام هزر و یادگه ی به ره و دوورتر ته ی بووبوو و ههنگاوی دهنه. ئینجا قسه کانی ته واو کرد و گوئی:

- نه و فرۆکه وانانه به فرۆکه کانیانوه ئاره زووی مێوانداریان ده کردین، زیره کوشتیانه جهم و دەمیان نه بوو، ههر کاتیک زه و قیان ههلبستابوایه، گه پێک به سه رماندا ده سوورپانه وه و مووشهک و گولله بارانیان ده کردین، ئیمه ش له پيشوازیکردنیان رها تیبووین، و پیرای ساده یی و سووکیی چه که کانمان و که می فېشهک به خیره اتیکی گه رمان لئ ده کردن، له و رووبه روو بوونه وانیه ی ئیوانمان رۆژیک به ته واوی و پکیان لئ گرتین و بریاری سووتاندنیان داین، بۆ ماوه ی چهند رۆژیک به رده وام و له سه ر یه کتری به مووشهک دار و به ردیان به سه ردا تاواندینه وه، رق و کینه و نه فره تی خۆیان به سه ر نه و خاکه سه وز و جوانه دا باراند. له و شه وه نهنگوسته چاوه دا به بلیسه ی ئاگری مووشه که کانیان هه رچی جوانیه ک له به رده میاندا هه بوو هه لیانکه رووزاند و شتواندیان، هه لبه ته ده بی راستی بگوتریت: به راستی تابلویه کی جوانیشه، ئاخه له و شه وه نهنگوسته چاوه دا نه و شاخه به به رد و دار و دره ختییه وه له تابلویه کی رۆمانسی قه شهنگ ده چوو، ناخی مرۆفی به بریسکه و بلیسه رهنگاره نگه کانی خۆش ده کرد و جۆش ده دا. به لام ده بی نه و جوانیه بۆ سه بنی چی له گه ل خۆیدا بۆ هه لگرتین!؟

هه لبه ته هېچ شتیک نا، جگه له کاو لکاری و مالویرانی!

ھەرچى لەسەر زەويدا ھەبوو لەو دەورووبەرە ھەموويان
 کردبوو بە قەرەبرووت. ھەتا ئاسمانى ناوچەكەشى بەو دوو كەلە
 چرپ و رەشەى داپۆشيبوو، ھىندەى نەمابوو بىنەققاى تىشكى
 خۆریش بگريت و تىشكە جوانەكانى خۆر پەرشوبلاو بکاتەو و
 رینگەى ھاتنيان لى بگرن. بۆنى چرەدووكەل و سووتانى تەر و
 وشك پىنكەو ھە فرمىسكى لە چاوان دەچۆراند و بۆنكرووزى
 گوشتى ھەلقراوى گيانلەبەرانى بىدەسەلات و گەلا و قەدى
 نەمامە سەوزەكان، كوونە لووتى دەچزاندهو. درەختە
 بالا بەرزەكانىش لە ھەژمەتى بلىسەى ئەو گپرەى لە جەستەيان
 ھەلايسابوو بە جياوازى جۆرەكانيانەو ھاوھىيان بە يەكترىدا
 دەکرد و بەو گپرەى لە بالايان بەربووبوو لەناو يەكترىدا
 ھەلدەقرچان و مەراسىمى مەرگى خۆيان ساز دەدا، خۆشاوى
 بەرى درەختە سووتاوەكانىش شلەيەكى لىنج و گەرم، كتومت
 لە خويى تازە پزراوى شەھىدىك دەچوو. ئەو ئازەلانەى بەختىش
 ياوھريان بوو، مردن پەى بە رۆحى نەبردبوون، توقىبون و ھىچ
 پەناگەيەك نەيدەگرتەخۆ، بە ناچارى و قاچ و ژىر پىسى
 سووتاوەو لە ھەلبەزودابەزىكى خەماويدا بوون، مندالانى گوندە
 نزيكەكانىش وايان دەزانى قىامەت رابوو و خودا پەرژىن و
 شووراي بۆ شاخەكان دروست کردوو و پاسەوانى بۆ داناون،
 تاكوو ھىچ كەسنىك بەملا و بەولادا رانەكەن. دىمەنى ئەو
 مندالەش كە بە ديار لاشەى كۆترە پەروبال ھەلكر ووزاو كەيەو
 دەگريا، گريانىكى وا ھەموو مرؤفايەتى دەخستە ژىر پرسیارەو.
 ئەو مندالە ناخ سووتاوە بە ھەسرەتەو لەبەرخۆيەو دەيگوت:
 "ئاخر ئەمە بالندەيەكە دەبى چ تاوانىكى نەنجام دايت، بۆچى
 خودا بەو جۆرە ئاگرى تى بەرداو؟ وا پى دەچى خوداش
 جياوازى لە نىوان ستەمكار و ستەملىكراو نەكات". لەوانەيە ئەو
 كەسەى وا دەلەيت، بە ناچارى و لە ترسان داواى لىبوردنىش لە

خوا بکات، چونکه وهك ده لئین خودا هه تا ئاگاداری نیازی ناخ و دلی مرؤفه کانیشه، وهك داپیره به تمه نه کان ده یلین، کاتیک چیرۆکه کانمان بۆ ده گێر نه وه.

ئه وهی له گه ل په حمان دانیشتبوو به سه رسورمانه وه گوئی:

- بۆ...؟! ناوچه که تان ئه وه نده مه تر سیداره؟! باشه، ئه ی په رچه کرداری دانیشتوانی گونده کان چی بوو؟!

کاتیک ئاگر له گه ل بایه که دا هه لی کرد، هه ندیک له جووتیاران هاواریان ده کرد: "با ئه م شاخه نه فره تیه به چی به یلین و خو مان ده رباز بکه ین، ئاخه ئه م ئاگره هه چمان بۆ ناهیلته وه و ته پ و وشک پیکه وه سووتماک ده کات". هه ندیکی دیکه هاواریان ده کرد و پوو یان له وانه بوو خه ریکی پویشن بوون: "بگه رپته وه خا که که مان بۆ ده مینتته وه، ئاگره که ته نها گزو گیا و دار و دره خته کان له ناو ده بات، خاک پیروزه نابی به چی به یلین".

فرۆکه کانیش به ئاسمانه وه دین و ده پۆن، تا هه رچییه کیان له هه ناودا هه لگرتوو به سه ر سه رمانیدا ببارین. دوا ی به تالکردنی ئه و بۆمبایانه ی هه لیانگرتوو ده چنه وه لای باوه گه وره یان و پۆله فرۆکه یه کی دیکه ی زیاتر تینوو به خوین له وانه ی پيشوو دین و ده رده که ونه وه. شه پۆلی هه نارده کردنی ئیوان فه رمانده و پۆله فرۆکه که یمان له پینگه ی رادیۆیه کی ئاسایی شه پۆلی کورته وه گوئی لئ ده بوو، گویمان لئ بوو فه رمانده که یان به هه ست و سۆزیکه ی سادیزمانه ی پر له جۆشه وه بانگی پۆله فرۆکه وانه که ی ده کات: "پیم گوتن یه ک بسته خاکی سه وز مه هیلنه وه. هه موو شتیک بسووتین. هه رچی مه رومالاتیش هه یه بکه نه فه ره برووت، په شماله کانیا ن به سه ردا بسووتین، هه ر جووله یه کتان بینى له جووله ی بخه ن، نامه وئ لیره زینده وه ریک به زیندووی بمینته وه.

هه موویان بکوژن و قریان بکهن، هه تا زینده و هه ره کان و دار و درهخت و گژوگیاش".

- هه ره به پراستی ئەمانه تینووی خویتن و تیر نابن و نابن.

ئەوێ له گه‌لی دانیشتبوو به ناوله‌پی ده‌ستی پراستی په‌نجه‌کانی ده‌ستی چه‌پی یه‌ك له‌ دوای یه‌ کتر ده‌ته‌قاند و قرچه‌ی لئوه‌ ده‌هتینان، هه‌مان گه‌مه‌ی به‌ په‌نجه‌کانی ده‌سته‌که‌ی دیکه‌شی ده‌کرد.

په‌حمان پرت‌ه‌ویۆله‌یه‌کی لئوه‌ هات و له‌ قرچه‌قرچی په‌نجه‌کانی هه‌ستی به‌ بیزاری ده‌کرد، له‌ گه‌ل ئەوێ خویشی ده‌ستی به‌ هه‌مان په‌نجه‌ته‌قاندن کرده‌وه و له‌ به‌رخۆیه‌وه گوتی:

- ئاخ‌ر ئەوانه‌ نه‌خۆشن نه‌خۆش... نا نا شیتن شیت! هه‌لبه‌ته‌ ئەوانه‌ له‌ ژیر کاریگه‌ریی ماده‌ هۆشبه‌ره‌کاندان. گرنگ ئەوێ به‌ دوای تپه‌پوونی چه‌ند پۆژیک ناگه‌ره‌ که‌ داده‌مرکیته‌وه و هیمنی بال به‌سه‌ر ناوچه‌که‌دا ده‌کیشیته‌وه، دره‌خته‌ گه‌وره‌کانیش بوونه‌ته‌ کۆمه‌لێک داری سووتاو و خۆله‌میش و په‌ژوو، کاتیک شاخه‌کان به‌رگی ره‌شی ماتم ده‌پۆشن، دیمه‌نیکێ ناخ هه‌ژیتنی ئەوتۆ دیته‌ ئاراوه، له‌ ناخه‌وه‌ مرۆف داده‌پرووخیتیت، پیک تابلۆیه‌کی تراژیدیای پر له‌ مه‌رگ و کاره‌سات.

هاورپیکه‌ی په‌حمان سه‌ری بادا و ئەویش به‌ منگه‌منگه‌وه گوتی:

- به‌ پراستی ئەوێ گوتت له‌ شویتنی خۆیدا بوو.

په‌حمان به‌ جۆش و جۆریک له‌ شانازیشه‌وه له‌ گێرپانه‌وه‌ی ئەوێ په‌له‌که‌ی پۆست تووشی هاتبوون ده‌گێرپانه‌وه‌.

له‌و کاته‌ی ئەوێ له‌ گه‌لی دانیشتبوو، تیله‌ی سه‌رنجی له‌و

هموو چه که له کارکه وتووہ گرتبوو، له رهحمانی پرسى:

- نهرئ به راست تۆ توانای چاککردنهوى ئەم هموو
چه کهت ههیه؟!

رهحمانیش سهرنجیكى چه کهکانى دا و به نابەدلى و
بیزارییه وه گوتى:

- ههلبهته نهخیڤر... ئەوهى به من ده کرىت ئەوهیه
ههندیکیان ده کهمه پارچهى به دهك و لهو چه کانهى ده بهستم که
زیانیان بهر نه کهوتوو، واته ههندیکیان ده کهمه قوربانی
ههندیكى دیکه یان.

هاورپنکهى گوتى:

- واته وه کوو ئەو پزىشکهى گورچيله یه کى تیکچوو به
گورچيله یه کى دروست ده گۆریت؟!
رهحمان به پینکه نینه وه گوتى:

- رىک وایه، ئەمه نهخۆشخانهى منه و ئەو چه کانهش
نهخۆشه کانم. من ئیستا کارى پزىشکى تهنهنگ ده کهم
ههههههههههههه.

هاورپنکهى دوای ئەوهى ماوه یه کى باش به قه دپالى خه یالدا
رۆچوو بووه خواری، پرسىارى کرده وه:

- نهرئ به راست مرؤف ده توانی نهریت؟!

- ئەوه چۆن ده بىت؟! لهم کاته دا ئەو پرسىارهت له کوپوه
هیتا؟!

- مه بهستم ئەوهیه ههز کاتىک ئەندامىکى جهستهى په کى
کهوت به ئەندامىکى ساغى دیکه ی بگۆر نه وه.

په حمان نهو پرسياره ی به دل بوو، گوتی:

- له وانه یه تمه منی مرؤف دريژ بکاته وه، به لام له کؤتاييدا هه ر ده بی بمریت.

- بؤچی ده مرئ مادام نه ندامه کانی جهسته ی ته ندروستن؟

- له بهر نه وه ی هه نديک نه ندام هه یه نا کرئ بگؤر دريت؟

- له وانه یه نه مرؤکه نه توانين بيانگؤرین، به لام نه وه کانی دها توو له وانه یه بتوانن نه وه بکن، ئايا مرؤف هه تاهه تا ده توانی بڑییت؟

- باوه ر ناکه م... له بهر نه وه ی نه وه نه ندامانه ی ده شيانگؤریت په کيان ده که ویت و به تیه پرپوونی کات پیر ده بن و ده مرن.

- نه وه ده زانم، به لام مه به ستم نه وه بوو مرؤف ده توانیت هه ر کاتيک نه ندامه کانی جهسته ی په کيان کهوت بيانگؤریت.

- له وانه یه، به لام نه ی چی له عه قل ده که یت... عه قلیش به تیه پرپوونی کات پیر ده ییت و ده مریت، به ممش هه موو نه ندامانی جهسته له گه ليدا ده مرن.

- که واته عه قلیش ده گؤرین. هه رچه نده نه گه ر له ئیستادا کرداری گؤرینی عه قل له وپه ری ئالوزی و مه حالدا ییت، له وانه یه له ئاینده یه کی دووردا بیته شتیکی زؤر ئاسایی.

- نه مه ناییت.

- له ئاینده دا ده ییت.

په حمان گوتی:

- مه به ستم مه حالبوونی گؤرینه که نیه، چونکه ته کنیکی

زۆر پەرەسەندوو ھەن، لەوانە یە لە ئایندەدا کارى موعجیزە ئەنجام بدەن. بەلام گۆرپىنى مېشك، ئەمەیان زۆر ئەستەم و قورسە، چونكە كەسە كە دەمریت و ئیدی تەواو.

- بۆچی دەمریت ئەگەر كرداری گۆرپىنە كە سەر كەوتوو بوو؟

- لەبەر ئەوەى مرۆفە نوێیە كە، دواى گۆرپىنى مېشكى، مرۆفە كۆنە كە نامیتیت و دەبیتە مرۆفكى تازە. چونكە ئەو جەستە نیە كە سایە تى مرۆف دەستىشان دەكات، بەلكوو خەيالىتى.

- ئەو جۆن دەبى! ئایا دەبیتە كە سىكى دىكە؟

رەحمان بە شىوازىكى كۆمىدىانە، دەرفە تىكى فراوانى بۆ مېشكى رەخساند، تاكوو لە ھزر و خەيالان رۆ بچیت و ھەر بەو خەيالەو گوتى:

- تۆبىر لەو بەكەو، گریمان خىزان و خانەوادەى ھەردوو كمان گويىستى ئەو بوون، لە يەك كە لە شەرەكان برىندار بووین، ھەردوولایان بە ھەلەداوان رپویان لە شاخ و نەخۆشخانە كە كرد و خۆیان گەياندە لامان، لەو ئانوساتەدا دكتور سەرقالى ئەنجامدانى نەشتەرگەرى مېشك بوو بۆ ھەردوو كمان. ھەلبەتە لە نەخۆشخانە دەبیتە ھەراوھورىايەك سەگ ساحىبى خۆى نانسیتەو، ئەندامانى خىزانى ھەردوولامان لە پەرۆشيان بۆ ئیمە دەیانەوئى بىنە ژوورى نەشتەرگەرییەو، دكتورىش لە بەر پەرۆشى گيانى ئیمە و ھەستارىبى دۆخە كە و نەشتەرگەرییە كە و دەستپەرەدانى خزمان توورە و بىزار دەبیت و ھەكوو فېشە كەشیتە بە ئاسماندا دەچیت، مشار و چەقۆ و پىداوېستىيەكانى دىكەى نەشتەرگەرى دەداتە لاو و رپو لە

خیزانه كانمان ده كات و به هيمنيه وه ناموژگاريان ده كات، به وهى كه ميگه نارامى بنويتن و كاره كهى لى تيك نه دهن، نه بادا بيري پهرتوبلاو بيت و له نهشته رگه ريبه كهى سهر كه وتوو نه بيت. ناموژگارى و پيشناريان بو ده كات بچنه لاي پهلئ ميوآنخانه كه و له وئ نه گهر هه بوو ژه مه نايتك بخون و كه مه پشوو به ك بدن، تاكوو نهشته رگه ريبه كه ته واو ده بيت، نه ندامانى خيزانى ههردو ولاشمان به وه پازى ده بن و پروو له ميوآنخانه كه ده كهن، دكتوريش ده گه پښته وه سهر كاره كهى و هاوسه ره كهى و ده رمانسازه كهش يارمه تيبى ده دهن، خو نه گهر پښويستى به يارمه تيبى زياتر هه بوو، نه وا داواى هاوكارى و يارمه تيبى له چيشتلپنهرى ميوآنخانه كهش ده كات، چونكه نزيكترين كه سه له نه خوشخانه كه وه. نا نه وه تانئ دكتور به ههر هويه كه له هويه كان ميشكى منى ده رهيتاوه و داويه تيه ده ست ده رمانسازه كه، تاكوو له سهر ته ختانه جهى ژووره كهى داينيت. له هه مان كاتيشدا كه لله سه رى توى كردؤ ته وه و ميشكى تويشى ده رهيتاوه و داويه تيه ده ست ده رمانسازه كه، تاكوو نه وهى توش له ته نيشت نه وهى منه وه داينيت، به لام ده رمانسازه كه له بيري ده چيت ناومان له سهر ميشكمان بنووسيت. كاتيكيش كاتى ژه مى نانخوردنئ نيوه رؤ ديت و گوپيان له كارگيرى پهلئ ميوآنخانه كه ده بيت، كه به ده ننگى بلند هاوار ده كات و هه ره شهى نه وه ده كات و ده لئ: ههر كه سيك له كاتى نانخوردن دوا بكه و يت دوايى به شى نامينيت و گله يى نه كات، ئوبالئ خوئ به ملئ خوئ. ئيدى دكتور و تيمى كاره كهى هه موو پيئكه وه به خيزايى پروو له نانخوردن ده كهن. له كاتى گه پانه وه شيان ههر به كه و په رداخه چاى خوئ به ده سته وه به و ده گه پښته وه سهر كاره كه يان و كه لله سه ره به تاله كان خاوين ده كه نه وه، دكتور داوا له ده رمانسازه كه ده كات ميشكى منى

بداتى، له بهر ئه وهى ده زمانسازه كه له بىرى چووبوو ناومان له سهريان بنووسىت، هه له يه كى گهوره ده كات و مېشكى توى ده داتى. دكتورىش بى سى و دوو ده بخاته ناو كه لله سهرى منه وه، كاتىك دكتور به ئاره قهى رهش و شينه وه له كاره كهى ته واو ده بىت، ده موچاوى خوى ده سپرىت و ئوخه يه ك ده كات، ئىنجا راسته وخۆ داوا له ده زمانسازه كه ده كات به هىمنى ئه و مېشكهى له سه ر تاقه كه ماوه ته وه بىداتى، كه گوايه مېشكى تۆيه، وه لى له راستىدا ئه مه يان مېشكى منه. دكتور تا ئه و كاته هه تا رېگهى به هاوسه ره كه شى نه دابوو ده ست له نه شته رگه يه كهى وه رىدات، به لكوو هه تا ده رفته ئى ئه وهى نه دابوو په نجه كانىشى به ر مېشكمان بكه وىت... هه له به ته تۆ باش ده زانىت، ئه م جوړه نه شته رگه رىبانه زوړ هه ستىارن، دياره دواى ئه وهى دكتور مېشكى من وه ده گرېت و به ئاسپاى ده بخاته ناو كه لله سهرى تۆ وه.

له رۆزى دواتر، كاتىك كه سو كاره كانمان له به رده م ده رگای نه خو شخانه له چاوه پروانىدا بوون، دكتور به زه رده خه نه يه كه وه چو وه لاىان و موژدهى سه به ركه وتنى نه شته رگه يه كهى پى دان و پى گوتن: ئىستا ئه وان دىنه لاتان، تاكوو سلاوتان لى بكه ن، تكامان وايه نه رمونيان و پرووخوش بن له گه لىان، چونكه هىستا برىنه كانيان ساپىژ نه بووه ته وه. ئهى دواى ئه وه چى پرووى دا؟ ئىستا پىت ده لىم چى پرووىدا!

باوكى هه ردوو كمان باوه شىان بو كردبووینه وه، تاكوو له ئامىزمان بگرن، ئه وان پروو له ئىمه و ئىمه ش پروو له وان به باوه شكردنه وه وه هه نگاومان ده نا، له به ر په رۆشى زورمان من و تۆ سه رنجى روخسارى په كترىمان نه دا، ئه گه رنا كاره كه مان ئاكره ده كرد. هه ر كه گه شتىنه لاىان له ناو سه رسامى

هه موواندا من باوه شم به باوکی تو و تو ش باوه شت به باوکی مندا کرد. تو بو بووویته من و منیش بو بووومه تو. سهیره! لهو چر که سانه دا دکتور په ی به هه له کوشنده که ی خو ی برد که تیی که وتوو. پاشان ئاوینه ی بو هینان تاکوو سه رنجی روخساری خو مان بده ی، وای چ کاره ساتیکی گه وره بو، کاتیک روخساری خو م یینی هی خو م نه بوو؟! به په رو شه وه سه رنجی تو م ده دا، چی بیینم ئه وه جهسته ی خو مه و له بده ممدایه و له خودی خو م جوودا بو ته وه. ئه و کاته هه ستم به وه کرد که جهسته ی تو خه ریکه ده می پچته وه و لوولم ده دات، دلنایم تو ش هه مان هه ست هه یه، هه له به ته تو ش هه ست به وه کردوو کاتیک سه رنجت له جهسته ی خو ت داوه که له خودی خو ت جوودا بو وه ته وه، جهسته ی منیش تو ی لوول داوه، ئیدی هه موومان سه رزه نشتی ده رمانسازه که مان کرد، که ده بو وایه که می ک ئاگای لیمان بو وایه و ناومانی له سه ر می شکمان بنووسی وایه!

که یف و زه وقی هاوړنکه ی به و چیرۆکه که می ک باشتر بوو، دلی کرایه وه، به ده نگیک کی گالته ئامیزانه و که می ک شیلگیرانه وه گوتی:

- هه له کردن له بواری پزیشکیدا هه یه و پروو ده دات، ده گیرنه وه جار یکیان نه شته ر و مقه سینک له ناو سکی نه خو شیکدا چی ده مینیت، دکتور ئاگای لی ناییت و هه سستی پی ناکات، ته نها دوای دوورینه وه ی سکی نه خو شه که نه ییت، ئه مه ش له نه خو شخانه یه کی به ناوبانگ پرووی دابوو.

ره حمایش به ده نگیک کی شیلگیرانه و به فیکه یه ک و سه رسورمانه وه گوتی:

- مقەستىك و نەشتەرىك لە بىر دەكات؟!

هاورپىكەى بۆى تەواو دەكات:

- ئەمە لە نەخۆشخانەيەكى پىشكەوتوو پرووى دا! ئەى چى بە نەخۆشخانەكەى خۆمان دەئىيت، كە كارگىرەكە ھەپەشەى بىبەشكردنى خواردن لە ھەر كەستىك دەكات ئەگەر لە كاتى ديارىكراوى ژەمەكە دوا بكەوئت، بە خودى دكتور و دەرمانسازەكەيشەوہ؟!

رەحمان گوتى:

- بگەرپىنەوہ سەر بابەتەكەى خۆمان.

هاورپىكەى كە لە تەنىشتى دانىشتبوو بەرھەلستى دەكرد و بە بىزارىيەوہ:

- كامە بابەت؟ ئايا شتىك ماوہ دواى چىرۆكە كارەساتنامىزەكەت باسى بكەين. مېشكمان لەناو كەللەسەرمان دەردەكەيت و لەسەر تەختانجەى ژوورەكەى دادەئىيت و دەتەوئ دەرمانسازەكە بە خەلۋوز ھەر يەكە و ناوى خۆمانى لەسەر بنووسىت و ئىستاش دەئىيى بگەرپىنەوہ لای بابەتەكەى خۆمان؟! واز بىنە ھاورپى واز بىنە، ئەوہ چ بابەتىكە تۆ دەستبەردارى ناييت.

رەحمان جارىكى تر گوتىيەوہ:

- يەكەم من نەمگوتووہ دەرمانسازەكە بە خەلۋوز ناومان لەسەر مېشكمان بنووسىت. من مەبەستم بوو بە پىنووس بينووسىت... ھەر قەلەمىك بىت، زىانى نىيە، پىنووسى جاف، يان دار، بەلام نەك بە رەژوو. چىيە بىت وايە لە چاخە بەردىنەكاندا دەژىن؟! بەھەر حال! ئەو بابەتەى وىستم لەبارەيەوہ بدوئىم،

ئەو بوو ئايا مرۆف دەتوانت بۆ ھەتاھەتايە بژیت و خۆی لە مەرگ و مردنی ھەمیشەیی پزگار بکات؟ ئەو پرسیاری تۆ بوو، من ھیشتا وەلامی تەواویم نەداو تەو.

- چ قەیدی، ئەمە بابەتیککی خۆش و سەرنجراکیشە، دەبین وەلامی تۆ چی بێ؟

- بیریۆکە بەک لە مێشکەدا برووسکە ی دا و پینگە ی ئەو م پێ دەدات کە بلیم بەلێ، مرۆف دەتوانت بۆ ھەتاھەتايە بژیت. ئیستا بۆت باس دەکەم چۆن؟! ناخر دواپۆژ پەرچووی زۆری بۆ ھەلگرتووین، کە لە ئیستادا پە ی بە ناوہرۆکەکانیان نابەین.

- پیم نەلێی گۆرپینی مێشکەکان.

رەحمان قسەکە ی پێ بری و گوتی:

- نا نا... گۆرپینی مێشک وا لە مرۆف ناکات ھەتاھەتايە بژیت، لەبەر ئەو ی جەستە و مێشک زۆر نابات پیر دەبن و کۆتایان دیت و لە کار دەکەون، خۆ ئەگەر کرداری گۆرپینی مێشک چەندین جار دووبارە بکەینەوہ دوای ئەو ی پێشتر، ئەمەشیان کۆتایی دیت، ئەمەش ئەو دەگە یەنیت کە مێشکە نوویە کە تەواوکەری ئەو ی پێش خۆی ناییت. لەبەر ئەو ی تازە کە کەسێک و قەوارە یەکی دیکە دەبیت و ھیچ پە یوہندی بەو ی پێش خۆ یەوہ ناییت. بیریۆکە کە لەو پەری سادە یی و ئالۆزیشدایە.

- دە ی بیلێ بزانی، دلنیام واز لەم بابەتە ناھینیت!

- تەنھا تۆزێک ئارام بە... گوی بگرە... پرافە و باسی کرداریکی کیمیایی ناکەم کە لە مێشکدا ڕوو بدات و سەر جەم ھەستەوہرەکان دروست بکات و رەفتاری کەسە کەش

دەستپشان بکات، لەبەر ئەوەی نایزانم و هیچی لێ تێناگەم. وەلێ دەلێن خەمۆکی بریتیه له کارلێکی کیمیایی و خۆشەویستی و شادیش.

- بەلێ پێشتر دەربارەى ئەم شتانەم له گۆڤاره زانستیه كاندا خۆتندۆتەوه.

پەحمان دواى پێدەنگیەکی کورت هاتەووە دەنگ و دەستی بە شروڤەکردنی بیروکەکەى کردەووە:

- تۆ وا خەیاڵ بکە من ملیاردێرم، ئەو مولک و مالەى هەمە لەبەر زۆرییەکەى هەتا ئاگریش توانای سووتاندن و تەواوکردنی نییە، خواستی ئەووم هەیه بۆ هەتاهەتایە بژێم، چى بکەم؟! بە تۆ دەلێم... بەر لە هەر شتێک نۆرپینگەیه کی زانستی بۆ تووژێنەوهی مێشک بونیاد دەنێم، ژمارەیه کی زۆر له بلیمەتەکانى بواری پزیشکی و تووێکاری تیدا دادەمەزرینم، تیکرپای تاقیکردنەوه کانیشت جهخت لەسەر دوو شت بکەنەوه، تەنها دوو شت، یە کەمیان: سەرپنەوهی یادگە له مێشک، سەرپنەوهیه کی تەواو. دووهم: گواستەوهی یادگە له مێشکیکەوه بۆ یە کێکی دیکە. بەم جۆرە دەتوانم بۆ هەمیشە بژێم.

- پیاوی چاک بە زیاتر روونی بکەرەوه، هیشتا تێنەگەیشتووم.

- کاتێک تەمەنم دەگاتە پەنجاسال، بە دواى گەنجیکى جوانی بیست سالاندا دەگەرێم... گرنگترین شت تیايدا سەرنجەم رابکێشیت شیو و روخساریه تی، تاکوو بە له خۆبایانە و کەشخهیه کەمەوه بە رینگەدا برۆم و کچه شۆخوشەنگە کانیشت عاشقم بین، ئەک لەبەر سەرۆت و سامانەکەم، بەلکوو له پیناوی شیو و جوانییه کەم.

- ئەو تۇچى دەلىت...؟! ئەى دواى ئەوہ!؟

- ئەو گەنجە قايىل دەكەم بەوہى سەرۋەت و سامانىكى زۆرى پىن دەبەخشم لە بەرانبەر ئەوہى يادگەى بسپمەوہ، ھەلبەتە گەمژەيە و بىن دوودلى پازى دەبىت، ئەو نازانیت سىپنەوہى يادگەى واتە نەھىشتن و لەناوبردنى بە يەكجارى، منىش بە خۇپايى دەست بەسەر جەستەيدا دەگرم. چ قەيدىيە وا دەكەم خانەوادەكەى سوود لەو سەرۋەت و سامانە ۋەربىگرن كە پىئانى دەبەخشم. ئەو گىرقتە گەورەيەى لەمەدا پۈۋەپۈۋى من دەبىتەوہ دلشكانى ئەندامانى خىزانەكەبەتسى، لەبەر ئەوہى ئەوان گۇرپانكارىيەك لە شىۋەيدا نايىن، بەلام ئەو پشتگوئيان دەخات و ھىچ ھەست و سۆزىكى بەرانبەريان نايىت، چونكە بە شىۋەيەكى زۆر سادە ئەو كاتە ئەو من دەبم، نەك خۇى. بەمەش دواى ئەوہى ئەو گىرپەستەى لەگەل واژۆ دەكەم، داوا لە پزىشكە بلىمەتەكانم دەكەم، ھەموو يادگەى من بگوازانەوہ بۆ مېشكى ئەو گەنجە قۇزەى كە دەستم بەسەر جەستەيدا گرتوۋە و يادگەيان بۆم سىپوہتەوہ. دواى ئەوہى كردارى نەشتەرگەرىي گواستەوہى يادگە كۆتايى دىت، ھەلدەستە سەرىپى و بىرۋاى تەواوم بە جەستە تازەكەم ھەيە و زۆرىشى پىن سەرسام دەبم و ئەوہ ھەر خۆم و خۆم و پۇزىشى پۈۋە لى دەدەم، ھىچ شىتىكم تىدا نەگۇراۋە، تەنھا شىۋەكەم نەبىت، ئى چ قەيدى واى دابنى جوانكارىم كردوۋە! زۆرىك لە خەلكى بە تايەتېش كەسايەتسە ناودارەكان وايان پىن خۆشە جوانكارى بىكەن و شىۋەى خۇيان بە جۆرىك بگۇرپن كە ھىچ پەيۋەندىي بە شىۋە كۆنەكەيانەوہ نەبىت، تەنھا يادگەكە ۋەكوو خۇى دەمىننەتەوہ، جياۋازى نىۋانى من و ئەوان لەوہدايە ئەوان گەورە و پىر دەبن، ۋەلى من ھەرگىز ۋەك ئەوان نابم، چونكە ھەر كە تەمەنم گەيشتە بەنجا

سالان، جهستهی لایونکی قۆز و کهشخه ده کرم و میشکی نه و دهسرمهوه و یادگهی خۆمی لى دادهنیم و سهرله نوئى دهست به ژيانىكى گهنجانده کهمهوه، ئىدى بهم شتوهیه بۆ ههزاران جار ئهم کرداره دووباره ده کهمهوه و له ههر جهستهیه کیشدا بیست سالتیک ده ژیم و جارێکی دیکه ده چمه جهستهی گهنجیکى جوانى دیکهوه، ئه رى پیم بلن ئه مه چۆن بیروکهیه که؟ پیت وا نیه بیروکهیه کی زانستیانه و لۆژیکانهی دۆزه خیانه بیت...؟!

- ههر به راستی بیروکهیه کی دۆزه خیانهیه، بهلام تۆ بلتی له ناینده دا زانیان له گواستهوهی یادگه له میشکیکهوه بۆ میشکیکى دیکه سهرکهوتن به دهست بهتین؟!

- هه موو شتیک له وانهیه بییت... بۆ نا؟!

- ئه ی نه گه ر یادگهی که ریکیان گواستهوه بۆ میشکی مرؤفیک؟!

- ده ی ههر له که ریکمان کهم بوو. خو له وانهیه پتچه وانه که ی باشر بیت، به دلنیا یه وه هه چ یه کیکیان هه ست به که مترین گۆرپانکاری ناکه ن که له سهر که سیتیان رووی دا بیت.

بەشى پازدەيەم

بەھار تازە باروبنەي خۆي پيچابوۋەو ھەوین لە دەستپيکيدا بوو، کاروانەکان تا دەھات لە ناوچەي پشتاشان و ناوچەکانی دەورووبەري ئەو کۆ دەبوونەو، زۆربەي ھەرە زۆري ئەوانەي دەھاتن، بەلکۆو ھەر ھەموويان لە پير و بەسالاجووان و ئەوانەي خاوەن ژن و مندال بوون، لە گەل ھەندیک نەوجەوان و مندالیش، پۆژنامەنووسان و راگەیانداکاران و ھونەرمندان و خاوەن پيشەي بوارەکانی دیکەشی لە خۆ گرتبوو، وەلئ ئەوێ لئى تينەدە گەيشتم ئەو بوو، ھەرچەندم دە کرد نەمدەزانی دەبئ لەم شویتە دا براو و دوورەدەستە ئەوانە چ سوودپيکیان ھەيیت؟! بە تايبەتي ئەوانەي ھەتا توانای بەرگرپکردنیان لە خۆپيشيان نەبوو، بۆ سوپنديش پۆژنيک لە پۆژان شەپنيکیان نەپينيوو، ھيچ ئەزموونپيکیان ھەتا لە خۆپاراستنیش نەبوو، توورەم مە کە بلیم: ھەتا يەك تەقەشيان نە کردبوو، وەك ئەوێ جەنگاۋەرە پيشمەرگەکانی تر دەیانزانی، ئەوانەي خۆپسکانە پيشپيني مەترسيان دە کرد بەرلەوې روو بدات، چونکە گەلئ جار دەتپين لە چاوترووکانیکدا پەرتوبلاو دەبوونەو و سەنگەريان دەگرت و چاۋەرۋانی پيشھات و رووداوی لە ناكاويان دە کرد. ئەم جۆرە جەنگاۋەرە خاوەن ئەزمونانە ژمارەيان لە پشتاشان ئەوئندە نەبوو، ھەتا بەشی پاسەوانی ئەو ھەموو کۆمەلە خەلکە بکات کە ليرە و لەوئ خۆيان پەنا دا بوو، ئەوانيش لەسەر ھەندیک بەرزايی بە ژمارەيەکی کەمەو لە پاسەوانپکردنی ئەوانەدا بوون کە بە ناچاری روويان لەوئ کردبوو، خەم و

خولياى گهوره‌ى ئەو خەلكە دروستكردنى كەپرۆكە يەك بوو لە
لق و گەلا و چرووى دارەكان، تاكوو رۆژانى خۆيانى تىدا
بەسەر بىەن، زىتدەبارى هەلدانى خىوئە تى گهورە و بچووك لە
شويئە جياوازه كان و حەوانەويان تىياندا.

وا پى دەچىت ژمارە يەك لە ئەندامانى دەستە كەى رۆست
بىرەدا تىپەرىبىن، ئەو تانى ژمارە يەك يە كسەر رويان لە
خىوئە تەكەى رەحمان كرددو، كە پىش چەند رۆژىك دەبى
گەيشتووبو، ئىرە، دواى ئەوئە هەرچى چەك و جەخانەى هەبوو
گواستبووبو. ئەو سەرقالى نامادە كردنى چايە بوو بويان لەسەر
پشكۆى بەردەم خىوئە تەكەى. دواى ئەوئە لە گەليان دانىشت و
دكتۆرە كە بە خىرايى سەرقالى فر كردنى چايە كەى بوو، وەك
ئەوئە پەلەى بىت، بۆيە بە خىرايى هەستايە سەر پى، تاكوو
كارىكى ديارىكراو ئەنجام بدات، زۆربەى گومانە كان بۆ ئەوئە
بوو كە هەندىك داوودەرمان وەربگرىت كە رۆژىك لە رۆژان
لەم شويئە داواى كردبوو. مام كاكىلىش يە كىك بوو لە
دەستە كە، بەلام ئەو لە ئىستادا سەرقالى كۆبونووبو لە گەل
يە كىك لە پىرە بالادەستە كانى ئەوئە دەربارەى كارىك. دەنگى
قاقاى پىكەنىنى دەستە كەى رۆست لەناو خىوئە تەكەى رەحمانەوئە
بەرز دەبووبو، مامۆستا عومەر و زوھىرى نانهوا و سعوودىش
كاتى خۆيان بە گىرپانەوئەى ئەو رويادو و چىرۆك و سەربوردانە
سەرقال كردبوو كە دواى رۆيشنى رەحمان لەوئە رويان دابوو
و زۆرىشان دەدايە پال قسە كانيان و بە خەيال دەيانرازاندهوئە و
وەك دەلین مشتومال و ترشوخيە كى باشيان دە كرد. زوھىر
باسى ئەو پىشمەرگە يەى دە كرد كە لە كاتى خۆشوستندا دەبىت
و لەو كاتەدا لە ناكاو كۆپتەر بەسەرياندا دەدات و ئەويش هەر
بە رووتوقووتى و بە پىنى پەتى رادەكات و تاخمە كەى لەناو

قەدى دەبەسەتت و چەكەكەى بەرەو كۆپتەرەكان ئاراستە دەكات، كاتىك پېشمەرگەكان ئەو دېمەنە دەبىن كۆپتەرەومۆپتەر لە بىر دەكەن و لە پىكەنەن و قاقاى بەردەوام و بېسەنەوەيان لەسەر پىشت دەكەون. ئىدى قسە قسەى رادە كىشا و سەربورده بە سەربوردهى دەگوت خۆت لادە هاتم. تا بابەتەكە گەيشتە سەر كەسەك كە لە گەليان بوو و دواتر راي كرددوو و چۆتە ريزى كۆمەلەيەكى ئىسلامىيەووە كە تازە دامەزرا بوون. كاتىكيش رەحمان هەولەى دەدا پرسىارى ئەو شىتەيان لى بكات كە هوسەرگىرى لە گەل خاتونەكەى كردبوو، ئەوان هەموويان خۆيان لە خەتى گىلى دەدا و وەلامى پرسىارەكەيان بە لاپىدا دەبرد و باسى شىكى دىكەيان دەكرد، كە هېچ پەيوەندى بە پرسىارەكەى ئەمەووە نەبىت، هەرچەندە ئەوان دلنابوون لە چىرۆكى خۆشەويستى رەحمان بۆى. سعوود دەستى بە تەواوكردنى قسەكانى كردهووە و گوتى:

- ئەو كۆمەلە ئىسلامىيە تازەيە تۆويكى پىسن و لە چىايەكاندا چاندراون!

رەحمان زياتر رۆلى گوينگى دەبىنى لەوەى بدووت و قسان بكات، ئاخەر ئەوان چىرۆك و سەربوردهى زۆريان لە توتشەبەرە و كۆلەپشتى يادگەياندا هەلگرتووە، لىنگەپى با هەرچىيەكيان هەيە بەتالى بكن، دواتر خۆيان دىنە سەرباسى خاتونەكەى.

مامۆستا عومەر گوتى:

- ئەم تۆووە ئەگەر بلاو بىتەووە و تەشەنە بكات، ولات كاول و وىران دەكات.

زوهيريش دەستى بە ناو دەستى خۆيدا دەكىشا و دەيگوت:

- به عه قلی کیدا ده چیت کۆمه لئیکي بچووک و
دواکه وتووی وا عه قلی گه لئیک به ته وای بگۆریت؟

- ئاخیر بنه ماکانی ئەم گۆر انکاریانە له ناو گه لدا به رده سته
و پیشوه خته دابین کراوه و زه مینه که له بار و گونجاوه بۆیان،
به لام ئیستا کۆتوبه ند کراوه. ئەم گه له خاوه ن هزرئیکي پیروزی
ره وەندنشینە و سرووشت هه موو سه ختییه کانی خووی تیدا
چاندوون، هه ر ئەوه نده به سه که ولاتان زال بن به سه ریدا.

مامۆستا عومه ر به هه ناسه بر کئوه گوئی:

- هه موو سیناریۆکان له ولاتانی جیهانی سییه م وه کوو
هیلکه ی پاککراو به رده ستن، ته نها تو فرمان بده و که مئیک له
گه مه که بزانه، ئیدی هیچ حه قت به سه ردا نه ییت. ئەو ئیسلامیانه
مه تر سیدارترین چه کی ده ستنی ئەوانه ن که جله وه که یان
به ده سته وه یه و به سه ریاندا زالن، ئاخیر ئەوانه له بۆمبی ئەتۆمی
قیزه و نتر و ترسناکترن. تو بیر له وه بکه ره وه، ئەگه ر به سه ر
عه قلی هه ر یه کئیکیاندا زال بن، ئەوا ده یکه نه رۆبۆتئیکي
بایۆلۆژی و ره شمه و لغاوه که ی له ده ستنی خو یاندا ده ییت،
چۆنیان بویت ئاوا ده یهاژۆن، ئاماده یه هه موو. فه رمانه کانیان
جئیه جئ بکات، ئەو ولاتانه ی ئەو رۆبۆته بایۆلۆژیانه دروست
ده که ن، ده توانن به رانه ر هه ر که سیکی ئارپاسته بکه ن که دژی
به رژه وه ندییه بازرگانیه کانیان ییت. بۆ نموونه ئەگه ر ئەو
به رژه وه ندیانه له گه ل به رژه وه ندیی ولاته پیشه سازییه گه و ره کان
ناکۆک و به ریه ک بکه ون، ئەوا ئەو رۆبۆته قیزه ونانه ی له و
ولاتانه ی که مملاتییان ده که ن، ده خه نه گه ر و قیامه ت به رپا
ده که ن، کاولکاری و ئافات و نه هامه تی و ئازاوه به ولاتدا بلاو
ده که نه وه، به لام کاتئیک ده بنه مایه ی سه رقاکردنیان و کۆسپ
دروستکردن له به رده م ئەو مملاتی بازرگانیه ی هه یانه، ئیدی

هه موو خهه و خولیاان ده بیته گه پاندنه وهی سه قامگیری و ئاسووده بی بو دهروونی گه له کانیان. خو ئه گه ره ئه و ولاتانه بیریک بکه نه وه و بیسن راستیه که ی له ده رکردنی ئه و شانه نووستوانه ی رۆبۆته بایۆلۆژییه قیزه ونه کاندایه، ئه و کاته ولاته زلهیز و خاوه ن سه رمایه و بازرگانیه گه و ره کان که خودی خو یان خاوه نی رۆبۆته کانن، ئه و گه لانه به وه تۆمه تبار ده که ن که بنه ما مرۆفایه تیه واژۆکراوه کانی په یماننامه ی جتیف ده به زیتن و ئه و مافه یان ناییت سزای ئه و هه موو رۆبۆته ناشتیخوازانه بدن، که ریککه و تننامه که ده سته به ری مافی ژیا نی به شیوه یه کی ناشتیانه بو کردوون، تا ئه و کاته ی هه لویستی توندوتیژیان نه ییت. هه تا ئه گه ره هشیان بیته ئه و ناییت تاوانی ئه و رۆبۆته قیزه ونه یاخی و له ده سته ره چووانه به هه ند وه ربگیریت که ولاتیان کاول و ویران کردووه و ترس و تۆقاندن به ناو خه لکیدا بلاو ده که نه وه.

ولاته بازرگانیه زلهیزه کان له به رژه وه ندیی خو یاندا ناماده ن ولاتیك خاپوور بکه ن، ئاسایه و مافی مرۆف له ویدا بوونی ناییت، وه لئ ئه گه ره تاقه رۆبۆتیکیان ته مه ی بکریت و سزا بدریت، به ناوی مافی مرۆفه وه دونیا هه لده گرن.

- ئه ری به راست ئه مه به عه قلدا ده چیت؟!

- به لئ بو نا؟! هه موو شتیك ده بی، به لکوو له وهش مه ترسیدارتر ئه وه یه ئه و رۆبۆتانه زاوژی ده که ن و زۆر ده بن و رۆ ده چنه ناو قوولایی هه موو جو مگه هه ستیاره کانی ژیا نی کۆمه لگه وه، کاره ساته گه و ره که ش لی ره دایه.

په حمان به منگه منگه وه گو تی:

- ئایا ئه و رۆبۆته بایۆلۆژیانه ی به خیرایی گه شه ده که ن و

زۆر دهبن، نابنه مه ترسی بۆ سه ر ئه و ولاتانه ی دروستیان کردوون و له ئاینده شدا دروستی ده که ن، و یرای ئه وه ی به سه ریاندا زالن و به پۆه یشی ده بن، جا کئ گره و له سه ر یاخی نه بوونی ئه و رۆبۆتانه ده کات، ئه و کاته ی یاخیش ببن ته پ و وشک پیکه وه ده سووتینن.

مامۆستا عومه ر گو تی:

- ئه و کاته ئه و ده وله ته ی دروستی کردوون له باوه شی باوکیشیاندا بی ت ده یاندۆزنه وه و هه لیانده پاچن و له ناویان ده بن، له بهر ئه وه ی قیزه ونی و گه لای ده وله ته دروستکه ره کانیا ن گو ئی به په یماننامه ی جتیف ناده ن. به لکوو ته نها ئاماژه یه کیان ئا راسته ده کات بۆ بی ده نگکردنی ولاته مملاتیکاره کانیا ن، نه بادا توخنی رۆبۆته با یۆلۆژی هه کانیا ن بکه ون که بۆ ئه وه دروستیا ن کردوون بیا نکه ن به گز رکه به ره کانیا ندا.

زوه یر به قیزلیو نه وه وه گو تی:

- نه فره ت ئه گه ر ئه وه روو بدات، ئی مه به هه موو توانا مانه وه له پیتاوی ئه و دوا رۆژه ی چاوه پێی ده که ی ن و قوربا نی ده ده ی ن، که چی ئه و بی نامو سه دوا که و تووانه ی ولاتا ن په شه میان کردوون و پشتگیریان ده که ن، بی ن و واما ن لی بکه ن بلین هه زار خۆزگه مان به کفن دز و دیکتا تۆریش؟!

له و کاته دا مام کا کیل له بهر ده رگای خێوه ته که ده رکه وت، به بز ه به که وه گو تی:

- ئه و دکتۆره کامه یه وا ئاواتی بۆ ده خوازن و به زه بی تان پێدا دێته وه؟

- دكتور نا، من گوتم ديكئاتور، واته حكومته.

مام كاكيل گوتى:

- نه گهر نهو. كومله ليمان بگه پښ به بى كوسپ و له مپهر كارى خومان بگه ين، واتان لى ده كه م به زه يستان به حكومته تدا يته وه.

مام كاكيل دواى نه وهى ده ستى له ملي په حمان كرد و به خوشه ويستيه وه به كتريان ماچ كرد و ده ستيان له سهر شانى به كتريدا، شويتى خوى لاي هاورپيان كرده وه، گفتوگويه كى ساده و خوش له نيوانيان ده ستى پښ كرد، هر به كه و ده ستيان به گيړانه وهى نهو چيروك و سهر بورده خوشانه كرد كه ده يان خاته بزه و پيگه نين. په حمانيش بؤ ميوانداري كردنى مام كاكيل كه ديار بوو زور په لى بوو، قوريه چايه كى تازه ي لينا بوو، به جورنك واى له ماموستا عومهر و زوهيرى نانه واش كرد مؤله ت بخوازن و خويان بؤ روښتن ناماده بگهن، په حمان زورى حه ده كرد پسيارى شپته كه و خاتونونه كه ي له ماموستا عومهر بكات، به لام نهو دهر فته ي بؤ نه په حسا، سعوديش ته نها چهند خوله كيك دواى نه وان مؤله تى خواست و خوى گه يانده نه وان.

په حمان چايه نوييه كه ي تى كرد و پيشكه شى ميوانه كه ي كرد، نه ويش هردوو چاوى نوقاند و به يه ك فې ئاوديوى كرد و گوتى:

- نه رى كا كه نه م چايه ي تو ده لى ژهره!

په حمان دايه قاقاى پيگه نين و به دم گر دانى پشكوى كوانووه كه ي نزيك دهر گاي خپوه ته كه وه ده يگوت:

- چاوه پړئ که، ئیستا ئاوه کهت بۆ ده کولینم و بزانه
پهرداخى دووم چۆن ده بیټ، نه گهر به دلت نه بوو چى ده لیى
بلى.

دواى چه ند ساتىكى كه مام كاكيل به چيژ و له سه رخوى
چايه كهى فر ده كرد و به پرويه كى خو شه وه:
- نه ها نه... ئیستا ته واوه كا كه.

په حمان: هه ی نۆشى گیانت بیټ مام.

ده یویست گلۆله ی قسان له لوتكه وه به ره و دۆلین شو پركاته وه
و له گهل مام كه وتنه قسه و باسو خواسى پابردوو:

- نه ری مام ئیستاش وه كوو جار ان هه. خه رى كى را وه
كه ویت؟

- نه ی چۆن كا كه، تو پیت وایه گهر تو له لامان بر پوی
ئیدی من واز له را وه كه وه ده هیتم؟

- كچ له پيشمه رگه كان ها وری ته تیت ده كه نه؟

پیره كاكيل خوى به سه ر ئانى شكیدا دابوو، گوتی:

- به زوری به ته نها ده پۆم، هه نديك جار يش نه وانه
له گه لم دین كه ئاره زووی را وه كه وه ده كه ن، به لام كا كه
نه وانىش وه كوو تو په له یانه و بیئارامن... ئاخه را وكر دنى كه وه
پتویستى به ئارامى زۆره. نه و ئارامگر ییه در یژه ش له گه ل
میزاجى ئیوه دا نا گونجیت... هه مو وتان ده تانه وئ له دوورى سه د
مه تر یكه وه ته قه ی لی بکه ن، له ترسى نه وه نه گهر زیاتر لیى
نزیك بکه ونه وه، بفریت و له ده ستان بچیت. به خودای گه و ره
"هه رچه نده پتویستیش به سویتد ناکات"، من هه رگیز ته قه له
كه و نا كه م نه گهر له دوورى ده مه تره وه نه بیټ، یه ك فیشه كیش

به خهسار نادم. نه گهر راستیت دهوئ من مه بهستی خوّم له
 ږاو کردن هه به، نه وهش سوودی نه و که سانه به که بؤ ږاو کردن
 هاوړپه تیم ده کهن. نه ری به راست تو پیشتر بیرت له سوودی
 ږاوه کهو کردو ته وه؟ پیم وایه ده لیت: له ده رچو نمان بؤ
 ږاوه کهو چیژ وهرده گرین، یان پارچه گوشتیکمان ده ست
 ده که ویت، به لام مه بهستی من هیچ به کیک له وانه نه بووه،
 مه بهستم نه وه بووه که نه وهی له گه لمدا دیت فیره دزه ی بکه م،
 که چؤن به بی خشبه له شویتی مه بهست نریک بکه ویته وه و
 نامانجی خوئی بیکیت، ناخر کاکه کهو زور هه ستیاره، خو
 نه گهر بتوانیت له نریکترین مه وداوه ږاوی بکه یت، نه و کاته
 فیری نه وه ده بیت چؤن دزه بکه یته بن ده ست و پی دوزمن و
 له نریکترین خالیان نریک بکه ویته وه بی نه وهی هه ست پی
 بکه ن و ناشکراش بیت.

ږه حمان به م بیرو که به سه رسام بو، گوتی:

- به راستی بیرو که به کی گونجاوه و باشترین مه شق و
 ږاهینایشه بؤ دزه کردن! بؤچی پیشتر نه مه ت پین نه گوتوم؟!

- من نه مه م پین نه گوتووی، چونکه ده مه ویت خوړسکانه
 فیری بیت وه کوو شیر. کاکه تو ئیستا له شاخدا ده ژیت شاخ،
 ناخر شاخ گه مه ی پین نا کریت و پیاوی خوئی ده وئی، ئیستا تو
 دوور له شارو ناوه دانی و ژیان خؤش ده ژیت و نه رکیکی
 ږیروزت له سه رشانه، بؤیه ده بی توو بگره هه موومان هیز و
 توانامان له شاخه کانه وه، له سروشته وه وهر بگرین، باوه ږ بکه
 شاخه کان نه وه نده به خشنده ن، مرؤف له به خشنده بیان سه رسام
 ده بیت، تو نه و شاخانه ده بیت هه موویان ده ستیان ږاخستوه و
 هه رچیت ده وئی پیستی ده به خشن، به و مه رجه ی به ژیری و

بيلمە تىي خۆتەوۈ ئەوۋەيان لىن فېر بىت كە دەتەوئ و مەبەستە بىزانىت. شاخە كان دوژمنى باوۋە كوشتەي مرقۇفى شلوخواو و تەوۋەزەلن، ئاخىر شاخ ھەز لە كەستىك دەكات زۆرانبازىي لە گەلدا بىكات و وا بە ئاسانى مىلى بۆ نەخەوئىتت و كۆل نەدات، ئەگەر ئەوۋەت كەرد، پېرت لى دەگرىت و ھەرچى ھەيە و ھەرچىشت دەوئ پىتى دەبەخشىت.

- ھەر بە پراستى و تەكانت دوپ و گەوھەرن مام، دەلئىي "كۆزەرى چەند بتكوتن زياترت پىنە و زياترىش دەبەخشىت".

مام كاكىل لەو قسەو باس و سەربوردانەي مەبەستى خۆي ھەبوو، لە ناكاو گوتى:

- ئىستا تۆ واز لە كەوومەو و پراووماو پىنە، با كەمىك بە وردتر و شىلگىرەنەتر قسان بىكەين.

- شىلگىرەنەتر... واتە چۆن؟! مام وا ھەست دەكەم لە پشت قسەكانتەوۋە شتىك ھەيە، تۆ كەي قسەت لە من شاردۆتەوۋە، ھەرچىت ھەيە بىلئى و لە دلئى خۆتدا مەبەتەلەوۋە.

- كاكە بەس شتىك، كورە تۆ بلىن كۆمەلە شتىك.

مام كاكىل فېرىكى دىكەي لە چايەكەي دا و لئى پرسى:

- ئەرى پىم بلىن، تۆ نىازى گەپانەوۋەت ھەيە بۆ لاي دەستەكەي خۆت لە پۇست، يان نا؟

- مام خۆزگە بمتوانىبووايە. بىرى ھەمۇو شتىكى ئەوئ دەكەم، باوۋەپ بىكە خەرىكە ئاۋ دەمبات بۆ ئەوئ، ھەر دەلئىي لەسەر ئاۋ و ئاگرم، بەلام پىت وايە ئەمان لئىرە دەستبەردارم بن و وازم لىن پىتن؟ ئەبو شامىل ھەندىك ئەركى پىن سپاردووم، ھەر

دەبىي تەواويان بىكەم، بۆ تۆ پىت وايە داواى گەپرانەووم بۆ
 رۆست لىي نە كىردوون؟ وەلىي ئەوان لە ئىستادا رېنگەم نادەن و
 دەستبەردارم نابن، چەند جار ئىك ئەو داوايەمىيان رەت كىردۆتەو.

مام كاكىل زياتر چووو ناو كىرۆكى مەبەستە كە يەو:

- چالاككە كى دىكەى تازە ئەنجام دەدەم، بۆ ئەمەش
 وەكوو جارى پىشوو زياتر پىشت بە تۆ دەبەستەم. پىلانە كەم لە
 مېشكى خۆمدا گەلالە و نەخشەسازى كىردوو، دواى ئەوئە
 پەيدۆزى ئامانجە كەم كىرد، شىتكى ئەوتۆ نەماو تەنھا
 جىبە جىكردنى نەپىت. پىم وايە تەنھا چە كەى تۆ چالاككە كە
 لە بەرژەوئەندىي خۆماندا يە كىلايى دە كاتەو، تۆ خۆت بايەخى
 ئەو چە كە دەزانىت كە لە شەرە كاندا چەندە كارىگەر بوو،
 جگە لەوئەش بايەخە هەر گەورە و كارىگەرە كەى لە تواناي
 هەلگىر و بەكارهێنەرى چە كە كەدایە، تۆش بە لاي مەنەو
 باشترىن ئەو كەسەى ئەو كارە ئەنجام بدەيت.

- ئەھا كەواتە تۆ بۆ ئەو هاتووئەت هەوالى ئەووم پىي
 بدەيت؟ هەر بە راستى ئارەزووى بەشدارىكردن لە چالاككە كى
 سەربازىانە دە كەم... بەلام...

- دەلىي بەلام! وا هەست دە كەم شىتك مېشكى سەرقال
 كىردوو... ئەگەر بىر لەو دە كەيتەو كە رېنگەى ئەوئە نادەن
 و دەستبەردارت نابن، ئەوئەيان بۆ من لىي بگەپىي و بەلىتىي
 ئەوئەيان پىي دەدەم كە دواى چالاككە كە بە سەلامەتى
 بنگەرپىتمەو بۆ ئىرە.

رەحمان وەلامى دايەو، بەلام شەرمىك لە وەلامە كەيدا
 بەدى دە كرا:

- گرفته که له وهدا نیسه کاکه. ده توانی چالاکیه که دوا
بخهیت؟

مام کاکیل له قاقای پیکه نینی دا و پرسى:

- دواى بخه م! بۆچى؟ بۆ يهك رۆزیش چالاکیه که
دواناخه م، تهنه ما مه گهر هه لومه رچیکى له ناکاو روو بدات،
شایانی دواخستن بیئت. ئیستاش چى ده لئیت؟

- مام کاکیل من...!

پیره قسه که ی پنی برى و گوتى:

- تۆ چى؟! ناتهوئ به شداری بکه ییت دواى نه وه ی داوام
لئى کردى و متمانه ی خۆم پنی به خشیت؟ نه م پاراییه بۆچى؟
پنم وابوو په له ده که ییت و که لوبه له کانت کۆ ده که یته وه و بهر
له من ده که ویته رئى.

- خۆزگه ده متوانی پنداویستیه کانم کۆ بکه مه وه و
له گه لندا بییم. به لام چاوم، مام کاکیل چاوم وای لئى کردووم
دوودل بم. چاوم خیانه تی لئى کردم، به جۆریک تیک چووه،
ههر مه پرسه، له شه وه تاریک و نه نگوسته چاوه کاندای هیجى پنی
نه بینم، تهنه تارمایی نه بیئت. چاوم هۆکاره چاوم، نه ک شتیکی
تر.

- کاکه، تۆ يهك چاوت پیکراوه نه ک ههردوو چاوت! من
پنشمه رگه یه ک ده ناسم به يهك چاوه وه له شه وه تاریکه کاندای
وه کوو کونده په پۆ چاوی تیژه و شت ده بییت. نه ی نه و کاته ی
ئیمهت به جئ هیشت مامۆستا عومه ر ده یگوت وه کوو پلنگ
رئى ده کرد. ویرای نه وه ی پارچه که خه ریک بوو چاوی

هه لده کولیت. خو نه گهر ده مزانی داواکاریه کم پهت ده که یته وه هه رگیز به وشه یه کیش زارم نه ده کرده وه.

مام کاکیل به خه مباری و دلشکاوییه وه له ختیه ته که هاته دهره وه، په رحمان خوی به مه چه کی کورته که که ی هه لواسیوو، تا کوو پښتني لئ بگریټ و به پاران هه وه ده یگوت:

دیم دیم... سویتد بو ده خوم دیم. توزیک چاوه پروان به، له هیرشکردندا له گه لټاندا ده بم... من ده زانم نه گهر له گه لټاندا نه یه م چیم پښ ده لټن.

کاتیک مام کاکیل گویستی نه و وشانه بوو پاشگه ز بووه وه، به بیده نگی و خه مباری دانیشه وه. کاتیکي کم تپه ریپوو، منگه منگیکی کرد و به سوو که له ییه وه هه ردوو په رداخه که ی پر له چایه کرده وه، په رداختیکی پشکه شی په رحمان کرد و به سووربوونه وه پښی گوت:

- کاکه تو وه کوو جاری پشوو "نار. پی. جی" یه که ت پښ ده بیت.

په رحمان به ده نگیکی نیمچه رووبه پروو بوونه وه گوتی:

- وا ده کم.

پاشان پیره به ده نگیکی زور هیمنانه وه گوتی:

- نه ی دهرباره ی چاوت چی کاکه؟

په رحمان به گویینه دانه وه گوتی:

- گویی پښ ناده م!

مام کاکیل به هه سره ته وه هه ناسه یه کی هه لکیشا و گوتی:

- كهواته تۆ له قسهوقسه لۆكان ده ترسى. ده زانم لهم هه لومه رجهى ئىستاماندا قسهوقسه لۆكى ئەم و ئەو بريندار كەرن. وه لى چى بكەم، به پلهى به كەم چالاكويه كه پشت به تۆ ده به ستيت، ئەوهش به هۆى گرنگى چە كه كه ته وه كه دۆخه كه له بهر ژه وه نديمان به كلایى ده كاته وه.

- ئەوه ده زانم.

- ئەمەش واتای ئەوه به كه چالاكويه كه شكست ده هيتيت به هۆى بيتواناييت له مەشق و راهينان، به لكوو تۆ ده بيته بار گرانی به سه رمانه وه. شكستى چالاكويه كهش ده مانخاته بهر ئە گەر و ئەنجامى ترسنا كه وه، له وانه به به زووى هه لويسته كه له بهر ژه وه نديى خۆماندا به كلایى نه كه ينه وه و كاتى شه ره كه دريژه بكيشيت، تۆش بايه خى كات له و بارودۆخانه دا باش ده زانيت، وهك پرسى شمشيره كه به، نه بېرى، ده تېرپت، چونكه ئە گەر دريژه بكيشيت، ئەوا دوژمن پالېشتى بۆ ديت و له وانه به هيزى سوپا و جاش ئابلوقه مان بدهن و بهك له دواى بهك له ناومان بهن! ره حمان ئايا تۆ بېرت له وه كردۆته وه؟ بېر..؟

بېره ئەمەى به زه رده خه نه به كه وه گوت و خۆى بۆ رويشتن ئاماده كرد، دواى ئەوهى بهك دوو جار به توندى ده ستى دا به سه رشانه كانى ره حمان.

ره حمان بۆ چركه ساتيك چه په سا، پاشان له دواى ئەو به دهنگى بلند گوتى:

- مام كاكيل تۆ منت خسته گيژاوى بېر كردنه وه و چه په سانه وه!

مام کاکیل له دووره وه هاواری کرد:

- به ئاره زووی خۆت ههلسوکهوت بکه په حمان.

دهرته نجام په حمان له دووره وه گوئی له دهنگدانه وهی ئهم
قسه یه ی سهره وه بوو.

بهشی شازدهیم

له سببه یئیه کی زووی خۆره تاویدا ژماره بهک له پيشمه رگه کانی سهر به پیره کان پینج ديليان هینا، له نیویان جهللا دیک و جاشیک دانیان به تیکرای نه و کاره دزیوانه دا نابوو که دژی قوربانیه کانیان کردبوویان. سیخوپ و به کریگیراویکیشیان تیدا بوو له ریزی به کیک له پهله کانی پیره کاندا بو بهرزه وهندیی رژییم کاری کردبوو. نهرکیکیان پی سپاردبوو، هیندهی نه مابوو جیه جیی بکات، بو نه وهی گومانی نهوانه ی دهووروبه ری له خۆی دوور بخاته وه، له شه ره که دا رۆلنکی بهرچاوی بینوو، به مهش متمانه ی دهسته که ی به دهست هینابوو، هه تا گه یشتبووه نه و ناسته ی چیرۆک و به سه رهاتیان له سه ر نازا به تیه که ی ده گوته وه. به کیک له و چالاکیانه هیرشی کردبووه سه ر دووان له دوژمنه کان که خۆیان له شویتیکی قایم په نا دابوو، که چی نه و بیده نگی کردبوون و چه که که ی لی به تال کردبوونه وه، له دهووروبه ری بیست و شهش سالاندا بوو، زۆر ته له که باز و نازا بوو، باریکه له و سه رسهخت دیار بوو، خۆ نه گهر هه لومه رجه که له دژی نه بووا به و ناسنامه که ی ناشکرا نه کرابووا به، کهس به نهینیه که ی نه ده زانی، نیستاش دوا ی نه وه ی نزیکه ی مانگیک به سه ر ده ستگیر کردنیدا تیه پیره شه و و رۆژ نه خشه رپژی بو هه لاتن ده کات، دوا ی نه وه ی ههستی به وه کردبوو خهونه که ی دیته دی، نه و خهونه ی هه تره شی بردبوو و له خه می نه وه دا بوو به زووترین کات و له ههر ده رفه تیکدا بیت، تیی قوچینیت و رابکات، نه م خهونه یشی نه و کاته بو

هاوړې زیندانیه که ی گټر ابووه که بیده نگی بالی به سهردا
کیشابوون و هه موویان له شیرین خه و د ابو بوون:

- گویم لڼ بوو باسی ئه و یان ده کرد، که به ندیخانه که مان
ده که نه ژووری نووستنی هه ندیکیان.

هاوړیکه ی پرسبووی:

- کڼ ئه و ی گو توه؟

- ئه و کاته ی پاسه وانه که بو سهر ئاوی ده بر دم، گویم لڼ
بوو باسی ئه و یان ده کرد.

- نه ی چی له ئیمه ده که ن؟ مه بهستم ئه و یه ئیمه له کوئ
داده نین؟

- گویم له که میك له قسه کانیاں بوو، ده یانگوت
ژووریکه دیکه مان له نریك یه کیك له په له کانیاں له و بهری
رووباره که وه پڼی دروست ده که ن.

ږووی هاوړیکه ی گرژ بوو و که مه ترسیك ږوخساری
داگرت:

- ده ترسم دروستکردنی ژووره که یان له سهر پښتی ئیمه و
به ده ست و بازووی ئیمه بیت و... پاشان وه کوو هیمای
سهر بر پڼی ده ستی نایه ملی و له جیاتی ئه و ی بلیت: "ته و او مان
ده که ن".

ئه و ی دیکه یان به سووکایه تی و پڼکه نینیکه ی شاراوه و
ته مومژاوی و بڼ گو پڼدان و به منگه منگه وه گوتی:

- واز له م بیمیشکیه ت بینه، تو تا ئیستاش لیان
ده ترسیت؟ پښتر پیم گوتی ئه وان هیچمان لڼ نا که ن. ماوه یه کی

زۆره له گه‌لياندا ده‌ژيم و كرپوكى بىر كرده‌وه‌يان ده‌زانم، به‌لكوو هه‌تا ئىستا من ده‌زانم چىيان له ناخدايه، زياتر له‌وهى ده‌رباره‌ى ناخى خۆمى ده‌زانم. ئه‌وان هه‌موويان، ته‌نها چهند كه‌سنيكيان نه‌بيت كه به‌ په‌نجهى ده‌ست ده‌ژمىردرين، به‌ باشى مامه‌له له گه‌ل هه‌ر كه‌سيكدا ده‌كه‌ن، به‌و مه‌رجه‌ى فيليان لى نه‌كات و غه‌درىيان لى نه‌كات. به‌لام ئه‌مه به‌و واتايه نا كه سست و شلوخوا و بن، واز له‌مانه بىنه كه لىره‌ن. پىشمه‌رگه جه‌نگاوه‌ره‌كانيان ئه‌مانه نين. به‌ راستى كاتيك هاتمه‌ ريزيانه‌وه سه‌رم لىيان سوورما، جه‌نگاوه‌رى وايان هه‌يه شىته له ئازايه‌تى و منه‌تى مه‌رگ نازانيت، له شه‌ره‌كاندا ئه‌وه‌نده جه‌ربه‌زه و چاونه‌ترسن، تۆقى شه‌ر كه‌راني حكوو مه‌ت ده‌به‌ن، ده‌شت و شاخ گه‌واهى ئه‌و ئازايه‌تبه‌يان بۆ ده‌دات، به‌لام ئه‌وه‌ى سه‌يره كاتيك يه‌كيك به‌ ديل ده‌گرن، ئه‌وه‌نده رىزى لى ده‌گرن، كه له باوكى نه‌بينىت! پاشان به‌ ده‌سته‌به‌رى كوئىخاى ناسراوى گۆندىك يان له به‌رانبه‌ر بپه‌ پاره‌يه‌ك نازادى ده‌كه‌ن، به‌و مه‌رجه‌ى ديله‌ كه بزانيت چۆن له گه‌لياندا به‌رده‌وام ده‌بيت!

هاورپىكه‌ى دواى ئه‌وه‌ى به‌ په‌رۆشيه‌وه گويى له قسه‌كانى گرتبوو، گوتى:

- ئاخىر دۆخى ئيمه جياوازه. من وا هه‌ست ده‌كه‌م چاره‌نووسى ئيمه له‌سي‌داره‌دانه. خو ئه‌گه‌ر واش نه‌بيت ئه‌وا ئه‌گه‌رى زۆرى هه‌يه بۆ ماوه‌ى سالانىك لىره بمتينيه‌وه هه‌تا نازادمان بكه‌ن.

- ئه‌گه‌ر ده‌رفه‌تى هه‌لانت بۆ بپه‌خسىت، بوپرى ئه‌وه‌ت تيايه يان نا؟

بۆ چر كه‌ساتيك بىده‌نگ بوو، ئينجا گوتى:

- داواكارىيە كى سەرنجراكىشە و ئەنجامە كەيشى بە ئازارە.
- كەواتە تۆ وات پىن باشترە چەند سالىك لىرە بىمىتەوہ كە نازانى چەندىشەن، بىن ئەوہى بىر لە ھەلاتن بكەيتەوہ..
- تەنھا مەگەر ھەلاتنە كە مسۆگەر بىت و جارنىكى تر و سەرلەنۆئ نە كەومەوہ بەر چنگيان.

بە كرئىگىراوہ كە بە كسەر گوتى:

- مسۆگەرىيە كەت لە من وەربىگرەو بە سەلامەتىش دەتگەيەنمە شوپتى مەبەست.

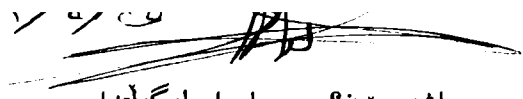
ھاوپىكەى بە حەپەسانەوہ چاوە كانى كردهوہ و پرسى:

- چۆن...!؟

- بەرلەوہى وەلامت بدەمەوہ دەمەوئ ئەوہت پى بلىم تاكە كۆسىك رووبەروومان دەيتەوہ، ئەوہىە چۆن باوہر بە زىندانىيە كانى دىكە بەيتىن بۆ راكردن؟ بۆ ئەوہى ئەوہ مسۆگەر بكەين كە ھىچ كەسىك نەيتىيە كەمان نادركىتت و زياتر لای ئەوان خۆى خۆشەويست ناكات، تاكوو رەزامەنديان بەدەست بەيتت.

- واز لەوانەى دىكە بەيتنە، با پىكەوہ پلانە كە بە تۆكمەيى دابنەين، ئەگەر دەزانىت بە راستى مسۆگەرە.

- من و تۆ بە تەنھا، كارىكە لە مەحالەوہ نزيكە. پلانە كە سەرنارىت ئەگەر ھەموومان رانەكەين، بەلام دەتوانىن پىكەوہ خۆمانى بۆ ئامادە بكەين و لای ھىچ زىندانىيە كى تر نەيتىيە كەمان نەدركىتىن، بە پى تىپەربوونى كات بۆنى دەمیان دەكەين و سەرنجيان رادە كىشىن، تاكوو بزانىن ئامادەن يان نا... ئەگەرنا... سەركىشى بە بوونى ترسنۆكىك ناكەين لە نيوانمان.

- باشه چۆن؟ من هاورام له گهلندا.
- په يمانی نیوانی من و تو پاریرزروه. کهسی سییه ممان له نیواندا نییه، چونکه هیچ نهیسیهك به نهیسیتی نامیسیتهوه ته گهر کهوته نیوان سچ کهسهوه.
- تهوهی تر به چیه و لایه نگیریهوه:
- راست ده لئی، ئیستا پلانه که تم پین بلئی، زور په روشم بو زاینی. وا ههست ده کهم نازادیمان له ریگهی تهو پلانه وه یه. نهیسی نیوانمان پاریرزروه.
- کهواته گویم لی بگره و وه لامم بده ره وه. تو پیت وایه کی زیندانه که دروست ده کات؟
- هاورپکهی به بیزاریه وه وه لامی دایه وه:
- واته له ئیمه به ولاره کئیر هه یه.
- زور چاکه، نهی کی وه ستاکه یه؟
- تهوهی دیکه به جوریک له لووتبه رزی و ستایشه وه رایگه یاند:
- له ناوماندا هیچ که سیک له تو لیها تو تر نییه.
- زور چاکه. ئیستاش ده زانی چی ده کهم؟
- لهو کاته دا یه کیک له زیندانیه کان که له شیرین خه و دابوون و له وانه یه خه و نیان به نازادیه وه بینیسیت، خوئی وه رگیرا و پاسه وانه کهش له بهر ده رگا جووله یه کی کرد و دهنگی تر په ترپکی هیواش هات، زیندانیه پیلانگیره که ناورپکی به لای سه رچاوهی دهنگه که دایه وه و به شله زاویه وه به گوئی تهوهی دیکه یدا چپاند:

- دەنگت كەمىك نزم كە، ئەگەرنا بەلایە كمان بەسەردا دەبارىت و تووشى نەفرەتتەك دەبىن، ھەرگىز چاۋەپى نەبوۋىن.

بە كرىگىراۋە كە پىلانە تۆكە كەى بە جوانى و پىوختى دەگىپرايەۋە:

- لەو كاتەى دەست بە دروستكردنى دىۋارە كە دەكەين لەژىر يەككە لە دىۋارە كانى بەرانبەر دەرگای زىندانە كە كوتىك دەھىلمەۋە كە بە دىۋى چۆلەۋاندا پروانیت، بى ئەۋەى كەسىان ھەست بەۋە بىكەن. كاتىكىش گەشىتمە لای ئەو كۈنە بە وردەبەرد و پارچەى شلوخاۋ پىرى دەكەمەۋە، ئەو كاتەى گەشىتە ئەو ئاستەى كە مەبەستە پردىكى درىژى بە بەردى تەخت و پان لەو بەردانەى بۆ سەر گۆپ بە كار دەھىنرەن دادەنىم، نەبادا دىۋارە كە لەبەر گرانىسى خۆى داۋوۋخىت و ئاشكرا بىين.

پاشان بزەيەكى كىرد و دۋاى بىدەنگىيە كى كورت بە چەۋە گوتى:

- ئىستا تىگەشىتى؟ ئەمە ھەمۋو شتەكەيە، پىرسىكى زۆر گىرنگى دىكەش ھەيە، ئەۋەش كاتى راكردنەكەمانە دەبىت لە زستاندا بىت، بە تايبەتى ئەو كاتەى بەفر دەشتودەر پىر دەكات و ھەمۋان لە ترسى سەرما خۆيان لە ژۋورە كانىان دەپەستن و ناۋچەكەش بە تەۋاۋى چۆل دەبىت. ۋا باشترىشە ماۋەيەك چاۋەپى بىكەين ھەتا بەفرەكە لەسەر زەۋى كەلەكە دەبىت و كۈنەكەش دادەپۆشىت.

ھاۋرىكەى بە گوتىدا چىاند:

- ئەى چى لە "گانگرىن"ەكە دەكەيت؟ ئايا بە پىخواسى

به‌ناو به‌فره‌که‌دا راده‌که‌ین؟ باوه‌ر ناکه‌م توانای ئه‌وه‌مان هه‌بیت، یان فیتل له پاسه‌وانه‌که‌ بکه‌ین و پیتلاوه‌کانمان به‌ئینه‌ ژووره‌وه.

- بیر‌کردنه‌وه بۆ ئه‌مه‌یان درێژه‌ی کیشا و گه‌یشتنه‌ ئه‌و چاره‌سه‌ره‌ی که‌ هه‌یچ جێگره‌وه‌یه‌کی نییه، ئه‌ویش بریتی بوو له‌وه‌ی: هه‌ندیک شروشی‌تال و پارچه‌ په‌رۆ و جلوه‌رگی کۆن و دراو کۆده‌که‌ینه‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی له‌ کاتی راکردنه‌که‌ له‌ پێه‌کانمانی بئالینین، باوه‌ر ناکه‌م پاسه‌وان و هه‌تا هه‌یچ که‌سێکیان گومان له‌وه‌ بکه‌ن که‌ ئیمه‌ ئه‌و پارچه‌ په‌رۆیانه‌مان بۆ ئه‌وه‌یه‌ له‌جیاتی پیتلاو به‌کاری به‌ئینین. خۆ ئه‌گه‌ر توانای کۆکردنه‌وه‌ی پارچه‌ په‌رۆی دراو و جلی کۆنه‌مان نه‌بوو، چ قه‌یدییه‌ په‌تووێه‌ک له‌ په‌تووێه‌کان ده‌درپێتین. پرسه‌که‌ به‌ ساده‌یی وه‌ربگره‌ و بیر له‌ ئه‌نجامه‌ لاوه‌کیه‌کان مه‌که‌ره‌وه. کیشه‌ی ئیمه‌ ته‌نا ئه‌وه‌یه‌ چۆن زیندانییه‌کانی دیکه‌ قایل بکه‌ین، تا‌کوو هه‌یچ که‌سێکیان له‌ کاتی راکردن نه‌ئینه‌یه‌که‌مان ئاشکرا نه‌که‌ن. له‌ گه‌ل ئه‌وه‌شدا هه‌یچ زیاتیک ناکه‌ین، ئه‌گه‌ر کونه‌که‌ بۆ ئه‌و پۆژه‌ ناماده‌ بکه‌ین که‌ بۆمان ده‌ره‌خسیت رابکه‌ین.

ته‌نا یه‌ک دوو هه‌فته‌یه‌ک تێپه‌ری، ئیدی له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ کۆمه‌له‌ و ده‌سته‌ په‌رشوبلاوه‌کانی ناو که‌په‌ره‌کان، ده‌ستیان به‌ دروستکردنی ژووری زستانه‌ کرد. ئه‌وانه‌ی هاوسه‌رگیریان کردبوو ته‌نا ژووریکی دوو به‌ دوویان دروست ده‌کرد و که‌سێش هاوکاری نه‌ده‌کردن و خۆیان دروستیان ده‌کرد و نه‌ده‌چوووه‌ ناو کاری به‌ کۆمه‌له‌وه‌. ئه‌وان یه‌کیک له‌ جووتیاره‌کانی ناوچه‌که‌یان به‌ کرێه‌کی که‌م ده‌گرت و ژووره‌که‌یان بۆ دروست ده‌کردن، به‌لام ژووره‌ گه‌وره‌کان، ئه‌وانه‌ی جێگه‌ی زیاتر له‌ بیست که‌سیان لێ ده‌بووه‌وه، ئه‌و ژووران به‌ کاری هه‌ره‌وه‌زی و به‌ کۆمه‌ل دروست ده‌کران.

ناوچه که پر بوو بوو له جووله، هندیکیان سووره چناره کانیان
 ده بریه ووه و هندیکی دیکه یان بهرده کانیان له شاخه که ووه به
 شان ده هتیا به خواره ووه و له و شوینه کویمان ده کردنه ووه. که
 ژووره که یان لڼ دروست ده کرد. چیشخانه و جبه خانه که یان له
 دیوی لای راستی پووباره که ووه دروست کرد و لای چه پیش
 ژووری چاک کردنه ووهی چه که تیک جووه کان. به در یژیایی
 نه وانیس ژووری پوژنامه نووسان و راگه یاندن، ئیستاش نه مزانی
 نه وانه چی له سهر نه و پهرانه دهنوسن و کیش ده یان خویتیته ووه؟!
 به دووری په نجا هنگاو یکیش ژووری پیره کان و ژوور یکی
 دیکه ش بو نامتری بیتل. نه وان ته لیفونی سهره تایان هه بوو به
 پاتری کاری ده کرد و له ریگه ی وایه ریگی باریکه ووه
 گه یه نرابووه ژووره کان. له و دیو پووباره که و دوور له و هه موو
 خه لکه و له نریک پووباره که جبه خانه که دروست کرا،
 بونیاد نانه که ی هه له یه کی زور گه ووه بوو، چونکه هه ستانی ناوی
 وهرزی له ناوچه که هه ره شه ی دارووخان و رامالینی لڼ ده کرد،
 هه ووه ها شیی ته پری شوینه که ش به لایه کی دیکه بوو بو تیکدان
 و شیواندنی نه و که ره سته و که لوپه لانه ی له ناوی بوون، به
 تابه تی ناسنه کان، چونکه ژه نگیان هه لده هتیا و بیکه لک ده بوون،
 په رحمان نه و کاته بیرو که ی دروست کردنی له و شوینه ی بو
 که سیکی گه مژه یان گه لا و ده گه پرانده ووه. زستان له بهر
 دهر گابوو و هه ره شه ی هاتنه ژووره ووه ی ناوچه که ی ده کرد، بو به
 ده بی په له بکه ن له کار کردن و بو ساتیکیش پرانه ووه ستن و
 چاوه پری نه که ن، نه گه رنا باران ووه کوو سالانی پیشوو هه راسانیان
 ده کات، کاتیک بنکه و باره گا کانیان ده گواسته ووه، زیندانیه کان
 هه موو کاریکیان پی ده کرا، تا دواچار بو دروست کردنی ژووری
 بندیخانه بو خویمان ده ستیان به تال بوو، که ژوور یکی
 مامناوهندی بوو نه زور در یژ و گه ووه و نه زور بچوو کیش،

زۆرى نەخاياندا ديواريان تاكوو بنميچه كه بهرز كرده وه، زيندانيه به كرنگيراو و پيلانگيره كەش بىرۆكه كهى خۆى بهوپهپى كارزانيه وه ئەنجام دابوو، بى ئەوهى كهس ههستى پى بكات، ئەگەر زۆر به ورديش سهرنجى ديواره كه بدرابوويه كهس نهيدەزانی، ئىدى كاتى كۆكردنه وهى كارىته و شه قله و گه لا و چرووى داره كان هات بۆ سهربانه كهى، پيشمه رگه يهك پاسهوانى ده كردن زۆر له گه لىان پوووخۆش و باش بوو، به جۆرىك بهوپهپى ئازادى و ئاره زووى خۆيانه وه دههاتن و دهچوون. بهلام وى دهچى ئەمپۆكه بهخت ياوهريان نهبيت، كاتيك له بهختى ئەوان پاسهوانه باشه كهيان گۆپا و پهحمان هاته جىگهه، ئەو پهحمانه توورپه وتوندهى كه ههميشه له گه لىان خهراپ پهفتارى ده كرد، ههميشه به پووينا دا دهته قيه وه كاتيك ده بينى پاسهوانه كه به نهرمونيانى مامه لهى له گه ل ده كردن، ناخر ئەو پۆزگارئك له زيندانه كانى پزىم تالوى مهرگى به گه روودا كراوه و ئازار و ئەشكه نجه نهماوه نه بچه شتيت، تا دهرفتهى پاكردى بۆ دهره خست و خۆى دهرباز ده كات.

هەر پىنج زيندانيه كه به بينى پاسهوانه تازه كهيان شله ژان و به تيلهى چاو سهرنجى به كترىان ده دا و له ژىر لئويشه وه ههزار و يهك جىتويان ده دا، به دوودلييه وه له دۆخه كهيان دهروانى و ئاراميان لى هه لگيرابوو، له وانه به پاسهوانه نوپه كهيان به ئامازهى نهيتى لىكى دايتته وه كه ههولى گرتن و كوشتنى ده دن، بۆيه له شويتى خۆيه وه نه پاندى:

- دهى به بى چهچپ و پرته وبۆله كارى خۆتان بكه ن.
دهى زوو هه لىگرن.

هه موويان بۆ هه لگرتنى كارىته به كى گه وره و ئەستور چه مينه وه و هه لىان دا بيجوولتىن، بهلام به هۆى كيش و

گرانیه که یه‌وه به زه‌وییه که‌وه نووسابوو، بۆیان نه‌جوللا، بۆیه
هموویان قیت بوونه‌وه و به‌کینکیان به پرته‌وبۆله‌وه گوتی:

- ئاخ‌ر زۆر گ‌رانه... به‌م ژماره‌ که‌سه‌وه توانای
هه‌لگ‌رتیمان نییه!

پ‌ه‌حمان به‌ پ‌وخساریکی گ‌رژ و مۆنه‌وه قسه‌که‌ی پ‌ی پ‌ری و
هاواری به‌س‌ردا کرد:

- هه‌ش‌ه‌ش‌ه‌ش‌ه‌ش‌ه‌ش‌ه‌ش‌ه‌ش، پ‌یم گوتن هه‌لیگ‌رن و که‌ستان ف‌ززه
نه‌کات... ده‌ی ده‌ی خ‌یراک‌هن.

جاریکی دیکه‌ش هه‌ولیان دایه‌وه و تیل‌ه‌ی چا‌ویشیان هه‌ر له
پاسه‌وانه تو‌وپه‌وتونده‌که‌یان بوو، وه‌ک نه‌وه‌ی ب‌لین: "ئ‌ی خ‌ۆ ت‌ۆ
به‌ چا‌وی خ‌ۆت بینیت؟ ئ‌یمه‌ هه‌ول ده‌ده‌ین و توانای
به‌رز کردنه‌وه‌یمان نییه، ئاخ‌ر نه‌وه له‌ سه‌رووی توانای ئ‌یمه‌وه‌یه."

خ‌یسه‌یه‌کی شه‌پ‌انگ‌یزانه‌ی بۆ کردن و گوتی:

- نه‌وه بۆ وا ب‌یزارن و ده‌ل‌یی داوه‌شا‌ون، ک‌یتان ده‌تانه‌وئ
نانی سه‌به‌ب‌یتان به‌یننه‌وه؟ هه‌ی زۆل‌ینه، هه‌ل‌یده‌گ‌رن یان نا؟!

له‌ژ‌یر ئ‌هم هه‌ره‌شه‌یه‌دا جاریکی دیکه‌ خ‌ۆیان دایه‌وه به‌ری و
هه‌ولی جوولاند‌نیان دایه‌وه. دوا‌ی هه‌ول و ک‌ۆش‌ش‌ئ‌یکی زۆر
توانیان که‌م‌یک ب‌یج‌وول‌ینن و دواتر که‌م‌یک له‌ زه‌وییه‌وه به‌رزی
به‌که‌نه‌وه، ئ‌ینجا چ‌ۆکی خ‌ۆیانی ب‌ده‌نه‌ به‌ر، به‌م جوول‌ه‌یه‌ش
شه‌روالی هه‌ند‌یک‌یان د‌پ‌ا و قا‌چیان پ‌ووشا و بر‌یندار بوو، به‌لام
چار‌یان نییه و هه‌ر ده‌ب‌ی ب‌یک‌هن، پ‌اشان هه‌ناسه‌ی خ‌ۆیان پ‌اگ‌رت
وه‌کوو ئ‌اماده‌باشیه‌ک بۆ به‌رز کردنه‌وه‌ی بۆ سه‌ر شان‌یان،
ده‌موچا‌ویان به‌ ج‌ۆر‌یک سوور هه‌لگه‌پ‌ابوو، هه‌رچی خ‌وئ‌تی
جه‌سته‌یان بوو هات‌بووه ناو ده‌ماره‌کانی پ‌وخساریان و له‌

دەروازە بەك دە گەرا فيچقە بكاتە دەرهوہ و بتە قیتەوہ. پاشان ھاوارىكى تۆقنتەر و بەرزىان كردهوہ، ھاوارىك رىك لە ھاوارى ھەلچووى گۆرىلايەك دەچوو، بەو ھاوارەش كارىتە كە لەسەر شانيان جيگىر بوو، ماسولكەى دەست و قاچە كانيان لەبەر گرزبوونەوہيان وا رەق بووبوو ھەر مەپرسە، خۆ ئە گەر يە كىك سەرنجى بدابوونايە پىي وابوو ئە گەر بزمارى لى دابكوتى نە چىتە ژوورەوہ! ئىنجا دەستيان بە گواستەوہى كرد، بەلام چۆن رۆيشتىك و چۆن گواستەوہ بەك، رىك لە رۆيشتى كىسەل دەچوو، ئەوان لەم حالەتى شەكەتى و ماندوو بوونەدا بوون، ئەوہى لە ناوہ پراستەوہ كارىتە كەى ھەلگرتبوو دەستى بە گورانى گوتن كرد و خۆى ئاشكرا كرد، چونكە بە ئاستەم شانى بەر كارىتە كە دەكەوت و كىش و گرانيە كەى بەسەر شانى چوار زىندانىيە كەى دىكە دابەش بووبوون، كە ھەتا تواناى ھەناسەدانىان نە ما بوو و نە يان دەتوانى دەميشيان بكەنەوہ..

پاسەوانە كەيان داواى لى كردن لە شوپى خۆيان رابوہستن و كارىتە كە لەسەر شانيان فرىتەدەنە خوارەوہ. پاشان داواى لە گۆرانىيژە كەيان كرد بچى بۆ لای، ئەویش شانى خۆى كە ھەر ئەوہتە بەر كارىتە كە كەوتبوو، بە ھەنگاوى شپرزە و دلەراو كىنوە بەرەو لای پاسەوانە كە چوو، ئەو لە خەيالى خۆى واى دانابوو زللەيە كى توند بە بناگوويىدا بكىشىت و بە بەرچاوى زىندانىيە كانى دىكەوہ بەر شەقى بدات، بەلام لەو چركەساتەدا بىرۆكەيە كى "بەچىژى" بۆ ھات و دەستى بە جيئە جيكردى كرد:

- برۆ ئەوسەرى كارىتە كە بخەرە سەرشانت.

ئەوسەرى كارىتە كە لايە ئەستور و گرانە كەى بوو، وەك لە ناوہ پراست و سەرە كەى دىكەى. پاشان فەرمانى بەوانەى دىكە كرد دوو ھەنگاوى شانيان بەرنە پىشتر. لە كاتىكدا ئەوان بەو پەرى

زه حمه تیهوه داواکه یان جینه جی ده کرد، نهویش به ساردیه کهوه جگه ره به کی ده رکرد و دایگرساند. قومیکي قوولی لینی دا و دوو که له کهی له سه رخو له ده میه وه ده رکرد بی نه وهی قووتی بدات، دوو که لی جگه ره کهی به چری له به رده میدا په رتوبلاو بووه وه، ینجا به خو شیه کهوه گوتی:

- دهی ئیستا گورانی بلئی... با هه موومان گویمان له و دهنکه خو ش و زولالت بیت.

ناره قه وه کوو تاوی باران له ده موچاوی زیندانیه کهوه داده باری و به وپه ری توانایه وه ده می قه پات کردبوو، لیوه کانیشی و هها په نما بوون هر ده تگوت میز لدانیکه و ئیستا نا ئیستا ده ته قیت و گرمه ی لیوه دیت. چهند ساتیک بهم شیوه یه تیهه ری. نه و چاوه پروانی نه وه بوو ها کا هیز و توانایان نامینیت و کاریته که هر له خو یه وه له سه ر شانیان ده که ویته خواره وه، وای دانابوو یه کتری ده شیلن، به تایه تی نه وهی کوتایی کاریته کهی له سه ر شانبوو، بویه په رحمان هاواریکی وای به سه ردا کردن که ناگادار بن! خویشی نه یه زانی نه و هاواری چون دربرې و نه و هه موو هیزه نه هریمه نانه یه ی له کوپوه هینا که دهنگی دایه وه، و ا راجله کین، هه تره شیان چوو، له شویتنی خو یان چه قین و لئی نه گه ران کاریته نه ستوره که بکه ویته خواره وه. پاشان له وهی کوتایی کاریته که نریک که و ته وه، به دانه چیره وه گوتی:

- خو گه رووت ویران کردم، هه ی سیسرکی قیزه ون. نه م جاره یان وا بکهیت له توپه تت ده کهم... ئیستاش دهی په له بکهن هه تا بربره ی پښتان نه شکاوه.

کاتیک گه یشتنه نریک نه و ژووره ی دروستکردنی دیواره کهی گه یشتبووه بنمیچه که، یه کیکیان نامازه ی بو

پاسهوانه که کرد و به زور قسه که ی له زار هاته دهه:

- لی... ره... دای... بند... یین؟

پاسهوانه که به زرده خه نه یه که وه وه لامي دایه وه:

- وا دیاره چیژتان له هه لگرتنی وه رگرتوو و ده تانه وی

هر له سهر شانتان بمیینه وه، نه گه رنا بو دایانین؟!

ئینجا کاریته که یان فری دایه خواره وه و خویان دا به زه ویدا، وه کوو چون هیستر کاتیک باره که ی داده گرن، شلوخاو و له به لویو ده که ویت، نه وانیش کوتومت وایان لی هاتبوو. پاسهوانه که به توورپه یه وه هاواری به سهر داکردن: به ره و دوزه خ، نه فره تان لی بیت، هه ی گورگه هار و به ره لالا و چرنووک به خویته کان. هه ی سه گه خو پری و گه پروگوله کان. له ماسی گهنیو نه بی له هیچ ناچن، کوپی چه په لینه خو نه گه ر بکه وینه چنگتان هه ر به ساغی زینده به چالمان ده که ن. کوپی نه فره تینه، نه وه تانی من لیره. منیک کی دروستکراوی دهستی ئیوه، ئیوه ی توپیو، به لسی من نه فریتدراوی دهسته چه په له کان و بیره گهنیوه کانی ئیوه، هه ی شهیتانه سیلاویه کان. وا باشر بوو بیر بکه نه وه به رله وه ی دروستم بکه ن. وا شیاوتر بوو بیریک له خوتان بکه نه وه به رله وه ی من شیت بکه ن. ئیوه هیچ نین جگه له سیسر که یه کی پیس و بوگن، به لکوو ئیوه دار شخاته ن و هیچی تر، کوپانی ئیلیس هه ی دار شخاته یه، نه وه تانی من دروستکراوی ئیوه".

ره حمان به جوریک ده هری بوو بوو، له و کاته دا هیچ هیزیک نه بوو دلای بداته وه و ساردی بکاته وه، ئاخو نه و ناهه قی نه بوو، نه و له گه ل هه ر بیر کردنه وه یه کیدا تیکپای نه شکهنجه و نازاره کانی بیر ده که و ته وه، نه و نه شکهنجانه ی له زیندانه کانی

پژېمدا چه شتېووی، تالای مه رگیان به گه روودا کردبوو، بویه هر کاتیک ئه و نازارانې بیر ده که ویتنه وه، مرؤفایه تی خوی لده دست ده دات و پړک ده بیته درنده یه کی ترسناک.

به رله وهی زستان بارگه وینه ی دابنیت ژووری به ندیخانه که یان ته واو کرد، ژیانیش به هه مان شیوه بیزار که ر و ساردوسپیه که ی خوی به رده وام بوو، شه و پوژی راده مالی و پوژیش شه وی به رشه ق ده دایه وه، وه کوو توپنکی خرپ له خولانه وه یه کی به رده وامدا بوون، شتیکی ورووژینه ر نه بوو، پاشان به فربارین ده ستی پښ کرد و جووله و ئه ملا و ئه ولا کردن سست بوو. وایان لښ هاتبوو شه وه بیزار که ره که یان به قسه و باسی بیزار که ترتر به پښ ده کرد. ناوه ناوه ش هه ر له گه ل هاتی شه و و تاریکداهاتن هه موویان روویان ده کرده ژوره گه وره که که چیگه ی نریکه ی چل بو په نجا که سیکي لښ ده بووه وه و به پیز و شانه شانی یه کتیری وه داده نیشن و ده وری یه کیک له پیره کانیان ده دا و ئه ویش ژیان نامه ی تیکوشانی خوی بو ده گنږانه وه. ئیدی هه مووان گوئیان لښ ده گرت و باویشکیان ده دا و که سیکیش بوپری ئه وه ی نه بوو ئه و بیزاریه ده ربیریت، چونکه دانیشن ته که ناره زوومه ندانه بوو. ئه وه ی به دلې نه بیته ده توانی بروات و دانیشن ته که به جښ بهیلیت. که چی زور به یان نه گه ر نه لښین هه موویان به مه به ستی به ده سته ئانی په رداخه چایه کی زیاده روویان له وئ ده کرد، چونکه به به رده وامی له و کاتانه دا چای نامه بوو. ناخر به ده سته ئانی په رداخه چایه ک له و هه لومه رجه دژوار و داپران و گوشه گیری و ژیانه سهخت و بیته شه له هه موو شتیک که تیایدا ده ژیان، زه حمت بوو، به لښ زه حمت بوو مرؤف بتوانیت له به رانه ر به ده سته ئانی په رداخه چایه ک خوی رابگریت، ناخر چا له شاخ و بو هه ندیک، هه زار

قاورمه‌ی گوشتی به‌رخیش ده‌هیتیت، تا‌ئو ئاسته‌ی ئاماده‌ب وون چەند جارێکی دیکه و بۆ دووباره‌ش گوێ له‌قسه و به‌سه‌رهاتی پیره‌کان بگرنه‌وه، به‌و مه‌رجه‌ی په‌رداخه‌ چایه‌که‌یان له‌ناو ده‌ستدا بیت و جار‌جاره‌ فرێکی به‌ چێزی لێ بده‌ن. به‌لام دوو زیندانییه‌که، ئه‌وانه‌ی له‌ خه‌می جێبه‌جێکردنی پیلانه‌که‌یاندا بوون، پۆژ له‌ دوا‌ی پۆژ ترس و دل‌ه‌راوکیکه‌یان زیاتر ده‌بوو و چاودێری بارینی به‌فری زیاتر و که‌له‌که‌بوونی بوون له‌ به‌رده‌م ئه‌و کونه‌ی بۆ را‌کردن ئاماده‌یان کردبوو. ئه‌وان به‌ نیازی را‌کردن نین تا‌ئو کاته‌ی به‌فر به‌ ته‌واوی به‌رده‌می کونه‌که‌ داده‌پۆشیت و لێ که‌له‌که‌ ده‌بیت، خو‌ئه‌گه‌ر به‌ پێککه‌وتیش پاسه‌وانێک له‌ ده‌روه‌ی به‌ندیخانه‌که‌ و به‌ ته‌نیش کونه‌که‌شدا تێبه‌زیت، له‌و ساته‌وه‌خته‌ی ئه‌وان ده‌یکه‌نه‌وه، هه‌ست به‌وه نه‌کات و نه‌یدۆزێته‌وه له‌به‌ر که‌له‌که‌بوونی به‌فره‌که‌. که‌واته زیندانییه‌کان ده‌بووایه‌ بۆ چەند پۆژێکی دیکه‌ش چاوه‌پوان بن، که‌ له‌وانه‌یه‌ درێژه‌ش بکیشیت تا‌کوو پلانه‌که‌یان سه‌ر‌بگریت و نه‌که‌ونه‌ ته‌نگ‌زیه‌که‌وه. زیندانییه‌ پیلانگیره‌که‌ ئارامی لێ برابوو، چرکه‌ به‌ چرکه‌ له‌ خه‌می جێبه‌جێکردنی پلانه‌که‌یدا بوو، ئه‌وه‌ش دوا‌ی ئه‌وه‌ی زیندانییه‌کانی دیکه‌شی قایل کردبوو به‌وه‌ی پێکه‌وه‌ را‌بکه‌ن. هه‌یج که‌سێکیش گه‌ره‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ ناکات که‌ ئه‌گه‌ر کاره‌که‌ دوا‌ بکه‌ویت با‌وه‌پی ئه‌وانه‌ی تر چی به‌سه‌ر دیت. که‌واته‌ هه‌ر ده‌بیت ئاسنه‌که‌ به‌ گه‌رمی بکو‌تیت سه‌ک ده‌لێن- بۆ ئه‌وه‌ی شتیکی ده‌ستگیر بیت، بۆیه‌ ده‌ستی به‌ بیر‌کردنه‌وه‌ کرد، ئه‌وه‌تا‌ له‌ کۆتاییدا گه‌یشه‌ بیرۆکه‌یه‌کی گونجاو که‌ کاته‌که‌ی پێ کورت بکاته‌وه‌ و له‌ جیاتنی ئه‌وه‌ی چاوه‌پوانی بارینی به‌فری زیاتر بکات و کاتیکی زۆرتری بویت بۆ ئه‌وه‌ی کونه‌که‌ به‌ باشی دا‌پۆشیت، چونکه‌ به‌فر له‌ سه‌ره‌تای زستاندا گه‌لێ زۆر نیه‌ تا‌ مه‌به‌سته‌که‌ی ئه‌و مسۆگه‌ر بکات، بۆیه

دوای نهووی بیروکه که له میښکیدا به تهوای ههوین بوو، به کهمیک پړتړ و ترسهوه داوای له پاسهوانه که کرد:

- کاکي برا پړنگم ددهیت بهفری سهربانه که رابمالمه خوارهوه؟ وهك دهزانی سهربانه که تازهیه و پتویستی به کوتانهوهی بهردهوامی خو له بانه که ههیه.

پاسهوانه که پیلاره کهی پښ دا و پړنگهیشی دا بچیته سهربان. پاشان خاکه نازه کهی دایه دهستی و نهویش سهرقالی رامالین و فرپندان و که له که کردنی بهفر بوو به ناراسته ی نهو کونه ی بو پراکردن ناماده ی کرابوو، هه تا به شیکي زوری داپوشی. دوای نهووی لهو کاره ی بووهوه، ئینجا دهستی به گیرانی باگردانه که کرد، تاکوو خو لی سهربانه که په سستتهوه و دلپوهی ثاوه که بو ناوهوه رابگریت. ئیدی هه موو پوژنک و هه ر کاتیک بهفر زور بیاریبواویه و سهربانی پر له بهفر بگردایه نهو کاره ی نه نجام دها و زوربه ی بهفره کهیشی فری دها یه شویتی مه بهست، هه تا بهفره که به ژنه زه لامیک بهرز بووهوه. کاتیکیش ساته وهختی گونجاوی پراکردن هات، به گوئی هاوړنکایدا چپاند:

- هه رچهنده کاته که کورترتر بکهینهوه نهوهنده بو ئیمه باشر ده بیت... چند خوله کیک و کونه که به کراوه یی ناماده ده بیت.

نهو خو ی له نریک نهو کونه دهنووست که بو پراکردن ناماده کرابوو، به نه نقه سستیش په تووه کانی لهو شویته له سهر په کتری دادنه ا و که له که ده کرد، هه تا پاسهوانه کانیس لهو پوژهوه ی نهوان له بهندیخانه که دا بوون، نهو په تووانه یان هه ر لهو شویته به سهر په کتریهوه دهینی، زیندانیه پیلانگیره که لهو کاره ی مه بهستی نهوه بوو نه گه ر پاسهوانه که له ناکاو لیان بیته ژوورهوه، یان له ده رگاوه سهرنجیان بدات، نهوا به په تووه کان

ئەو شوپتە داپۆشنەو، بەمەش پاسەوانە کە ھەست بە ھیچ گۆرانیکارییە کە نە کات، چونکە پەتووە کان لە شوپتی خۆیان دەبن و سەری کونە کەش دادەپۆشن.

پیلانگێرە کە بە گوێدا چاندن: ھەر یە کە و پینە کانێ خۆیان بە پارچە پەرۆ بە باشی بیچن و خۆیان لە ژێر پەتووە کانیاں درێژ بکەن و رابکشین. ئیدی ھەموویان بە قسەیان کرد و پنی خۆیان بە پارچە پەرۆ بە باشی پیتجا، دیسانەو بە چپووە پنی گوتن:

- ئەو ھەندە گەمژە مەبن، دەبێ یە کیکتان بە پیتخاسی بپیننەو، تا کوو ئەوانی تر ھەموو ئامادە دەبن، نەبادا لە ناکاو پاسەوانە کە بۆ کارێک یە کیکمان بانگ بکات، چی دەئیت ئە گەر پینە کانمان بەو جۆرە بییت و پەرۆی تیدا ئالیتراوہ؟ کاتیکیش بمانەوئ کونە کە بپین دەبێ بە خیرایی ئەو بەکەین و یە کیکمان لای دەرگا کە رابووستیت و چاودێری پاسەوانە کە بکات، ئە گەر پاسەوانە کە ھات، بە ئامازە یە کی خیرا ئاگادارمان بکاتەو. یان بکوخت.

پیلانگێرە کە ھیچ ماندو بوونیکێ لە راکیشان و دەرکردنی بەردی ناو کونە کە نە دەبینی، چونکە ھەموو بەردی بچووک بچووک و ھیندە ی مشتیک، یان گەورە تر دەبوون و زۆر وەستایانە پردیکێ بە بەردیکێ درێژ و پانیش لە سەرییەووە کردبوو بۆ ئەو ی نەپرووختەو. ھەر بەردیکێ رادە کیشا دەیدایە لاو و لە ژێر پەتۆکە ی دەشاردەووە کە سەری کونە کە ی پنی داپۆشیوو. بەمەش نە پاسەوانە کە ئاگادار بوووە و نە لەو دیوی بەندیخانە کە شەو کونە کە دەبینرا، چونکە بە فر داپۆشی بوو و بووبوو بە شترین پەناگە و سەرچاوہ بۆ ھەلاتیان. دوای ئەو ی ھەموو شتیک ساز و ئامادە بوو، بە پروابە خۆبوونەووە پرووی لە ھاوڕیکانی کرد و بە پرویاندا بزە یە کی کرد و ھانیدان کە کارە کە بە ئاسانی وەربگرن، لە ترسی ئەو ی نەبادا لە ناکاو

به کيکيان وره ی پرووخت و کاره که یان لی تیک بدات.

- باش گویم لی بگرن. بو هر که سیکتان پینج چرکه هه به که به کونه که دا تیپه پرن و بچنه دهره وه، هیچ دهنگه دهنگیکیش پروو نه دات و به تنه اش بو هیچ شویتیک به که ههنگاو نه نین، هه تا هه موومان دهره دهره چینه دهره وه، کاتیکیش چووینه دهره وه، پیکه وه هه رچه کم کرد تیوهش وا ده که ن.

نیو خوله کی نه خایاند هه موویان چوونه دهره وه ی زیندانه که و نازاد بوون و به فر سه رتاپای جهسته ی داپوشیوون، وه لی نه وان هیچ هه ستیان پی نه ده کرد، چونکه جهسته یان بو بووه بزویته ریکی گه رمایی و گپی بو به ره هم ده هینان، له ناو نه و سه هؤلبندانه دا ناره قه له ناوچه وانیان ده چؤرا و لیدانی دلیان پینشپر کتی له گه ل هه ناسه کانیان ده کرد، هینده ی نه مابوو له ترسان هر به کیکیان قاچه کانیان بده نه دم باوه و تیی ته قینن، پیلانگیره که تا نه و کاتهش به میشکینکی سارده وه مامه له ی ده کرد، ترسی گه وره ی نه وه بوو نه بادا له و چرکه ساته دا پاسه وانه که سه ریک به ژووره که دا بکات و ناشکرا بین. بیری کرده وه: "نه گه ر پاسه وانه که به که خوله که یان دووان دوی نه وه ی هه لدین ناگای لیمان نه بیت، ئیدی هیز نیه نه و قاچه هه لاتووانه مان بگریته وه".

ئیدی نه و قاچ و پینه پینچراوانه به پارچه په رڼوه، هه لاتنیک هه لاتن، وه کوو مووشه که دهر په رین. پاسه وانه کهش ناگای له مه حموی بین زه واد نه بوو، هه لبه ته نه ویش به و شه وه سارده، داخو هزر و خه یالی ده ست له ملاننن کام بیر کردنه وه بووه و، ناویرانی کام باوه شی گه رمی دلخوازه که ی کردووه، وا له خه یالان رڼو چوو، هه رگیز بیر له وه نه کاته وه سه رنجی دلنایی له مانه وه ی زیندانیه کان بدات. زیندانیه کانیش هر به که و له ناخی خوی و به شیوازی خوی له پارانه وه دایه: "خوای نه فره ت،

خوای که عبه هیزی زیاترم بدهرئ. خوای سۆزانیه کان و گهواده کان پینگه بده کاتی زیاتر و دریزتر رابکه م."

هەر یه که یان به پینگه و شتیوازی تایه تیی خوایان بیریان ده کرده وه و له دلی خوایاندا تکا و نزایان بوو، هاو پئی پیلانچییه که له گهل خویدا ده یگوت: "چی ده بیت نه گهر ئیستا بماندۆزنه وه؟ پیویسته له سه زمان ههر رابکه یین و رابکه یین و رانه وه ستین نه گهر ته قه شمان لی بکه ن. نه خیر... نه خیر، نه گهر بماندۆزنه وه رانا که م و له بهرده ستیاندا کړنۆش ده به م و ده گرییم و داوای به زه یی و لیخۆش بیون ده که م. له گریانه که شمدا راستگو ده بيم و پئیان ده لیم نه م نه فره تیه وای لی کردم رابکه م، نه گهرنا من رۆژیک له رۆژان بیرم له راکردن، یان فیلکردن له ئیوه نه کردۆته وه، پئیان ده لیم: ئیوه مرۆفدۆستن و به مرۆفدۆستی و خۆشه ویستی خۆتان بمبه خشن... به لام کئی ده لی ده مانبه خشن؟! نه خیر ههر گیز باوه رانا که م بمانبه خشن. نه وه نده له گهلمان سه سهخت و توندوتیز ده بن ههر مه پرسه، هه تا نه گهر له سه ر چۆکیش کړنۆشیان بو به رین و له په شیمانیشدا بگریین و شیوه نیش بکه یین ههر سوودی ناییت. که واته ههر راکردنه که چاره سه ره و راکردنه کهش ده ربا زبونه." به ریوه به ری پلانه کهش له دلی خویدا ده یگوت: "خۆ نه گهر ئیستا بماندۆزنه وه خۆم ده کوژم... به لام چۆن خۆم ده کوژم و به چی؟ من هیچ شتیکم پی نییه خۆمی پی بکوژم، که واته ناچار یان ده که م بمکوژن، چونکه ههر راده که م و رانا وه ستم هه تا ته قه م لی ده که ن و ده مکوژن... ههر گیز رانا وه ستم و پینگه نادمه جار یکی دیکه به ساغی بمگر نه وه."

دوای ماوه یه ک راکردن، ئینجا هه ستیان به پیوه چزانی به فره که و سووتاندنه ئازار به خشه که ی بن پئیان ده کرد، بویه پیلانگێره که بانگی کردن:

- به رهو پرووباره که... به رهو پرووباره که، با پیته کانمان گهرم بکهینه وه.

به فره که پیته کانیا نی شه قار شه قار کرد بوو، ناوی پرووباره که که میتک گهرمای پی به خشین و ناگری پیوه جزانی به فره که ی کپ کرده وه، ئیدی به ناویدا ده ستیان به را کردن کرد، به لام له ترسی له ده ستدانی کات، ناوه که یان جی هیشت و گهرانه وه ناو به فره که و به هه لبهز هه لبهز و به لیواری پرووباره که دا شوپرونه وه، ههر کاتیک نازاری به ستنی به فره که ده یچزاننده وه، نهوان سه رله نوئی پیته کانیا ن ده خسته وه ناو ناوه که.

- خیرا که ن خیرا که ن. ده بی په له بکهین، ئیستا ناوچه که ئابلو قه ده دن، ههر چند خیرا تر را بکهین زیاتر و با شتر، پاراستنی گیانی خو مان مسو گهرتر ده کهین.

دوای ماوه به ک نازانم کورت بوو یان دریز، پاسه وانه که به هه لاتینانی زانی، ئیدی زهنگی ته له فونی نیوان ژووره کان دهستی به لیدان کرد، پیره کان شیته و هار بوون، ئاخیر ئه م کاره نهوپه ری سوو کایه تیبه بویان، ریز و سهنگیان لای سه ر کرده ی هیزه هاوپه یمانه کانی دیکه ناهیلیت. ده ستیان به هه نارده کردنی دهسته دهسته ی پیشمه رگه کانیا ن کرد، تا کوو شوین پیان هه لبرگن و بیاندوزنه وه، به لام پرووباره که یارمه تی هه لاتووه کانی دا و شوین پیته کانیا ن ون کرد. ئیدی ناوه که یان جی هیشت و به چه پ و راستدا که وتنه گهران و به دوای ریگه یه کدا ده گهران بیاندوزنه وه. ههر که شوین پیته کانیا ن ده دوزیه وه جارینکی دیکه و نیا ن ده کرده وه و ده چووه وه ناو ناوه که، به ممش کاته که یان به خیرایی له ده ست دا و هیچیا ن به هیچ نه کرد، هه موویان ریگ و ریگ گهرانه وه شویته کانی خو یان!

بهشی دهقده بهم

"پشتاشان" نهو گوندهی له لاپه په کانی میژوودا په له یه کی شهرمی مرؤفایه تی نایه ته ویلی نه وانهی خیانه تیان له براکانیان کرد. رېك ناوه که ی به خۆیه ووهیه، رۆژگارېك ناشه کانی که به ناو کاریان کردووه، له خزمه تی خه لکی ناوچه که دا بوون، تا ئیستاش که س نازانیت که ی و چۆن نهو گونده به ردی بناغهی دانراوه؟ رېك له چه قی نیوان گونده کانی کاسکان و قرناقه و ره ژیکه ریان و بیانه و کۆپنگه و کانی جهنگه و شاخی کونه کۆتر دایه، رۆژگارېك قوتابخانه و نه خۆشخانه و زۆرېك له پینداویستییه کانی سه رده می تیدا دابین کراوه، رۆژگارېكیش دهسه لات نه میشی وه کوو دهسته خوشکه کانی دیکه ی کاول و ویران کردووه و رایگواستون.

هه ندېك له جووتیارانی گوندی پشتاشانی کاول و ویرانکراو له هاوینی رابردووه وه که رابوونه وه گونده که ی خۆیان، گونده که له سه رووی باره گای پیره کانه وه ته نها ده خوله کێك به پین دوور بوو. جووتیاره کان خاوه نی ره سه نی خاک و باغ و بیستانه کان بوون. به درېژایی رۆژ سه رقالی کۆکردنه وه ی به ری دارگوێزه کانیان بوون و بایه خیان به دره خته به ریه کانی دیکه شیان ده دا، بوونیان جۆرېك له ژبانی به و ناوچه جوان و دابراوه له جیهان به خشیبوو. نه م ناوچه یه پتشیینی نه وه ی لی ده کرا له ناینده دا هه لاتووه کان سوودی لی وه ره بگرن و وه کوو نه لقه ی گرېدانی نیوان نهو گوندانه ی ده که ونه ناو سنووری ئیران و گونده کانی نه مدیو بۆ دابینکردنی پینداویستییه کانی خه لکی به کاری به یینن، به تایه تی له و

قهیرانانەى كە خەلكى بە ھۆى ئەو شەپە نە گریسەى نیوان ھەردوو ولاتەوہ تووشى ھاتبوون. بەلام گرتسى گەورە و كۆسى بەردەمى ئەو گرىدان و بەستەوہەى نیوان ھەردوو دیو و گوندەكانى ھەردوو لا، ئەو شاخە بالابەرز و سەرکەش و ترسناكە بوو كە پىيان دە گوت "قەندیل"، ئەو قەندیلەى یە كىكە لە چیاپە بەرزەكانى ئىران، قەندیل سىكوچكەى سنورى ئىران و عىراق و تورکیا، گەشتنىش بە لوتكەكەى وا ئاسان نیپە و پىویستى بە كەرەستە و پىداویستى خۆى ھەپە، ھىچ كەسك تىواناى گەشتن و تىپەپوونى نیپە، بە ھۆى ئەو ھەموو زریان و بەفرە تىوانا پرووكتىن و تاشەبەرد و قەدپالە تووشانەى ھەپەتى، ھەموو ئەمانە وا لە مرۆف دە كەن خۆى بداتە دەستەوہ و پىشپكئ و مەملاتىپە كى پىشپە دۆراو لە گەل سرووشتە كەیدا نە كات. وەلى گوندنىشەكانى دەقەرە كە لە بەردەم سەختىپە كەیدا چۆكىان دانەدەدا و لە سەرکەوتن و بپىنى ئەو شاخە سەرکەشە دەستەپاچە نەبوون، بە تاپەتى لەو وەرزانەى كە زریان و ھەرەس و دارمانى بەفر ھەپەشە لە مرۆفەكان دە كەن، جگە لەوہش جووتیارەكان پىنگەى پىچاوپىچى دىكەیان بە ناو دۆل و قەدپالەكانەوہ چى كەردبوو، ھەرچەندە درىژ و پى كىشە و دۆخەش بوو، وەلى بۆ ئەوانەى پىنگە كەیان دەزانى بى كىشە و تا پادەپەك ئاسانىش بوو.

گوندنىشەكان زۆر بە جوانى لە سرووشت و مەترسىپەكانى گەشتبوون و پىزىيان لە تىوانا پىئەندازە كەیشى دە گرت، ھۆكارەكانىش ھەرچىپەك بن، ئەوان ھەرگىز پرووبەپرووى نابنەوہ.

سرووشت تا ئىستاش كپ و خامۆشە، وەرزی زستان تا ئىستاش لە سەرەتادابە، ئەوانەى پروویان لە دەقەرى پشتاشان كەردبوو خۆیان لە ژووورەكانیان پەستابوو و باوہشيان بە

زۆپاكانياندا كرددبوو، شهوگاره دورودريژ و توانا پروو كينه كانيان بهوبه پرى بيزاريه وه به پرى ده كرد و هيچ گورپانكارى و شتيكى نوئ له ئارادا نه بوو. بۆيه ههسته كانيان بهر له جهسته يان له خهويكى قولدا بوون، ههستيان به وه نه ده كرد كه چ جوانيهك له و سرووشته سه رشيتته يدا خوى مه لاس داوه و زور جار دواى تووره بوونه كهى خه نده يهك ده كات و خوئشى به دلان، ده به خشيت، هه ر ئه مه ش واى له شاعيريكى ويژدان و هه ست و نه ست زيندوو كردوو به لئيت:

با بچينه كوئستان بۆ گه شتى ئه و ناوه

قه نديل مه نديلى هه ر فرئ نه داوه..

ئاخر قه نديل سال دوانزهى مانگ و هه ر چوار وه رزه كه ئاماده نيه مه نديله سپه كهى سه رى بۆ هيزى گه رمايى و تيشكى هه تاوى چلهى هاوينيش بيتته خواره وه، وه لئ ئه و قه نديله شيته كاتيك دواى هيمن بوونه وه كهى تووره ش ده بيت، له ناخى مرؤفه مرؤفدؤست و تيكؤشه ره كاندا هه ر جوان و جوان ده رده كه وئت، ئه مه ياساى سرووشته و منه تى به كه س نيه، دئت و ده روات، ئاههنگ و پئكه نين ساز ده كات و قوريش بۆ نازيزان ده گريته وه. ئه م سرووشته شيته ده ميكه شه مه نده فه رى خوئشه ويستى جئى هئشتوو، بۆيه له سه ر شوئستهى ويستگه كه بئ ئه وهى به روات له چاوه روانى هاتنى شه مه نده فه ريكى ديكه دايه، له وان هيه له م دلته نگيهى ده رباز بكات و به ره و ئاميزى شوئته خوئشه كانى به رئت. هه ر بۆيه ش وا خوى پازاندؤته وه، وهك ئه وهى بۆ ئاههنگيكى هه لپه ركئى له ساز و ئاماده باشيدا بيت، ئاههنگيك هه مووان تيايدا له وبه پرى خوئشى و سه مادا بن. ئه وه تانئ بايه كه كپ و مانگه كه ش له چوارده دايه و مانگه شه وه كه ناوچه كهى كردؤته چراخان. به فريش برسكهى دئت و په نگه

سپیه که ی پهنگی قاوه ییه کی مه یله و سووری جوانی پۆشیوه و مانگیش له شهرمان کولمی به فرو شاخ و دهشت و ده ری سوور هه لگه پاندووه. تیکرای ئه و دیمه نه جوان و قه شهنگانه پۆحی مردوو زیندوو ده که نه وه و سه رله نوئ گیانی پی ده به خشنه وه و ههسته نووستوو کانیس، به ناگا ده هینه وه. ئه مه چ سرووشتیکی سه رنجراکیشه، کاتیک به هره کانی قولپ ده دن و کانیوا ئاسا ده ته قنه وه. توانایه کی داهینانی ئه و توئی تیدایه هه چ هونه رمه ندیک تا ئیستا له دایک نه بووه شان له شانی داهینانه کانی بدات، لیره دا سرووشت ته لیسمه و ته لیسیمش سرووشت، هه ردوو کیشیان له لوتکه دان. وه لی شه مه نده فهری خۆشه ویستی نا ئومیدی کردوو و ناخی شله ژاندوووه، مه حاله بو هه تاهه تایه به رگی چاوه پوانی بگریت، بیزاری و وه رسبوونی دواکه وتنی خه ریکه سه رله نوئ تووره یی پۆحی به ته قینته وه، خه ریکه دۆ و دۆشوائی تیکه له ده کات و هه رچی له ده ورو به ریدایه به ر چه پۆکانی ده دا، وه کوو چۆن ماوه به ک پیش ئیستاش ئه و په نگه جوانانه ی تابلوی شاخه کانی رازاندبووه وه به سه ر به کتریدادان و هه رچی گول و گژو گیوا په پوه لیه باله خشین هه بوون پوو کاندنیسه وه و باله کانی هه لکرووزاندن، که وته راوه دوونانی بالنده و سمۆره و که رویتشکه کان و هه ر به که و به لایه کدا ئاواره ی کردن، هه وریکی ساردی له شاخه کان پیچایه وه و ئیدی تا چاو بر ده کات، جگه له باهۆز و زریانی سه رشیت و کرپوه و ساردی به ولاره شتیکی دیکه به دی ناکریت. له ناکاو جوانی کۆچ ده کات و گه رماییش داده هیزریت و مه رگی خوی راده که یه نیت، وه کوو چۆن هه موو زینده وه ره کان و ئازه له کان کۆچ ده که ن، کاتیک ژیان ته نگیان پی هه لده چیت، سه ری خۆیان هه لده گرن و ئه وه ی لایان ده میتته وه ئه و سۆز و یاده وه ریا نه یه که هه یانه. ئه وه تانی ژیان و شاخه کان، ته نها به و

خەلقەندە بىدەسەلاتانە دلەنگ نەبوون، بەلكوو ھەتا بە دوژمنە
 ھەموزنەكەى رەھمانىش بىزار و ھەپسە، ئەو ناھەز و دوژمنە
 سەرشىتەى كە ھاوسەرى خاتونەكەى خوشكى كچە
 بەفرىنەكەى، ئىدى شاخەكان تواناى لەخۆگرتىيانى نەماو،
 ئەوانىش بەم ھەرزە ترسناكە پرويان لەم دەفەرە كەردوو، بە
 دواى دۆزىنەوھى پەناگەبەكى ئاسوودە و ئارامدا دەگەپىن،
 بەلى، كاتىك زەوى بۆ كەسىك بەرتەسك دەبىتەو و ناچارى
 دەكات مل بە دارووبەردەو بىت، بەلكوو ئەمە خواىە لە
 كۆچكردن و ھەلاتىدا دەرگا و دەروازەبەكى لى بىكرىتەو.
 خاتونەكەش لەگەل كەسىك، كە تا ئىستاش رەھمان ناىناسىت
 و بە سەرشىت و بەرەللا داىدەنىت، بەرەو چارەنووسىكى نادىار
 مالىئاوایى دەكەن و دەپۆن و دوور دەكەونەو، ئەو سەرشىتەى
 جىاوازى لە نىوان جوانى و ناشىرىنى و ساردى و گەرمىدا
 ناكات.

تا ئىستاش رەھمان پىى واىە ئەو شىتە خۆشەوېستەكەى لى
 رەفاندوو و بە زۆرى زۆردارى ھەلىگرتوو، يان خۆى لە گىلى
 دەدات و بە خەيال باوھەپىكى واى بە خۆى ھىناو، كە ھىچ
 گومانىك ھەلناگرت، كە ئەو شىتە ھەكوو كۆبىلە و دىلىك بۆ
 خۆى بردووېتەى و بۆ ھەر شىتەك خۆى بىھوئى ملەكەچ و
 ناچارى دەكات، لەو سارد و سەرمایەدا ھەپشى خۆى داو و
 گوئى بەو نادات ئەم سرووشتە سەرشىت و دەرندە مەرفەكۆژە
 چى لە خاتونە ناسك و تەنكەكەى دەكات. ئاخىر رەھمان بە
 شىوېەكى تىژ تىپەر ھەوالى رۆىشتىنى خۆشەوېستەكەى لە
 يەكىنكەىنەو بەر باى گوئى كەوت و راپچەلەكاند، راپچەلەكاندىك
 واى لى كەرد، خۆى و ھەموو شىتەك لە بىر بكات و دوايان
 بکەوئىت، باجەكەىشى ھەرچىيەك بىت، نامادەبە لەو مەملانى

ترسناكەى لە گەل ئەو سرووشتە پەر لە باوبۆران و گێژە لووكە بەى
 كە زۆر لە دوژمنەكەى شىت و گەمژە ترە بىدات و گىانى
 خۆيشى بەخشىت و بكاتە قوربانى، ئاخى ئەمە چ شەيدا بوون و
 شىتى و گەمژە يەكە..؟! پەريارنەكە و داو بە تەسى، ئە گەر لە
 كەشكە لانى فەلە كىش بن، يان زە وىيش قووتى دابن، هەر دەبەى
 بىاندۆزىتەو و لە دەستى پزگارى بكات. ئەو كاتىك گويىستى
 ئەو هەوالە بوو كە خاتونەكەى لە گەل ھاوسەرە شىتەكەى بە
 گوندى پشتاشاندا تىپەريون و پەيشانە رەيكيشيان بە كرى
 گرتووه، تاكوو بىيانگە يەنننە گوندىكى سەر سنوورى ئيران و بە
 ناو ئەو دۆلە تەنگە بەرەى چىاى سەر كەش و ترسناكى قەندىلدا
 بىانبات، ئىدى بە جۆرنەك شىتگىر و هەراسان بوو، مەحاله
 وىتايەكى تەواوى بكريت، ناخى ئاگرى گرت و ئۆقرەى لى
 پرا، ئەو لە دلى خۆيدا دەيگوت هەرگىز ئەو نايەت، مەحاله
 مەحال، مەگەر پەيشانە رەكە لە بەر هۆبەكى تايەت ئەو
 سەر كىشىيەى كەردبەى و ئەوانى بەو شىوتەدا بەردىت،
 پەلە كەردنە كەيشى بەو ئاراستە بە هەر بەو هۆبەو بووه بەرلەو بە
 كە شوهەوا خەراپتر بىت. بۆبە زياتر لە دوو كاتر مەيەك بەولاوه
 لە پشتاشان نەماونە تەو، ئەو هەش بۆ پشوو داتىك و نانخواردنىك
 نەبىت، پاشان هەرسىكيان بەرەو ئامانجە كەيان لە پۆزەلات
 تىيان تەقاندىت و پۆيشتن. ئەگەر نا كام مەرفى عاقل كارى وا
 دەكات؟ ئاخى ئەو جۆرنەكە لە سەر شىتى و بە گزدا چوونەو بە
 سرووشت، ئىنجا چ سرووشتىك و لە چ وەرزىكەيش، زستان...
 واى لە زستانى قەندىلەى، كە دار و بەرد و هەموو شتىكى تىدا
 دەبىت بە سەهۆل. هەرچەندە لە گەل خۆيدا دەبەيتا و دەبەرد
 نەدە گەيشتە هەچ دەرنەنجامىكى لۆزىكى و دلخۆشكەر، ئەو
 كاتەى پەرحمان هەوالەكەى بىستبوو و لە گەل خۆيدا كەوتبووه
 ئەو لىكدانەوانە، نىو بە پۆزە كە تىپەريبوو. بۆبە بە جۆرنەك خەم

دايگرتبوو و دلی گوشرابوو و ههناسهی سوار بووبوو، مهحاله مرؤف توانای گیرانهوهی ههبيت، ئاخړ ئو بهو ههواله ههموو شتيکی دهوروبهري خوی له بير کردبوو، ههتا خودی خویشی، تنها ئو ههبيت. بویه لاقهکانی سهرخوش ئاسا چهپ و راستیان دنووسی و بیئاگایانه ههنگاویان دهنه. له دلی خویدا دهیگوت: "ههردهبيت شویتپیان ههلبگرم و بیانگهمن، ئاخړ ئوه تاکه دلخواز و دلبر و خوشهویستی منه، نهک هی ئو درندهیه. دلنیام ئهوان هیشتا زور دوور نهکهوتوونهتهوه، نیوانمان تنها نیو رۆژه ریگایه که به پی، له پیناویدا رۆژ به شو و شو به رۆژهوه پینه ده کهم و راناوهستم ههتا دهیانگهمن، ههرگیز راناوهستم و بو ساتیکیش پشوو نادهم، ئاخړ من جاری دیکهش وام بهسهر هاتووه رۆژیک و دوو شهو بهبی راولهستان تنها چهند خولهکیکی ناچاری نهبيت رانهوهستاوم. ئهمن جارهشیان له پیناوی ئهودا دهیکهمن، قیروسیا ئهوپهپی گیانی خومی له پیناودا دهبهخشم، بهلام ئهی چون پارچه ناتیکم چنگ بکهویت، ئاخړ ئوه ریگهی هاتونههاته، بهبی پارچه ناتیك و لهم سههۆلبهندانهدا دلنیام له سهرمان و له برسان رهق ههلدیم و سندانم دهگاتی و به ئاواتی خویشم ناگهمن."

ئهو دهیزانی له ریگهیدا دوو گوند ههن و یهکیکیان کاول و ویرانهیه و کاتی خوی چهند مالیکی دوو خیزانی گهوره که ههردوولایان پهیوهندی خزمایهتییان له نیواندا ههبووه ئاوهدانیان کردۆتهوهو تیندا نیشتهجی بوون، وه کوو زۆربهی گونده شاخاوییهکان، لهویوهش دۆل و قهدهپالیکی دریزی لئی دهیتهوه، به دلنیایهوه ئیستا بهفریکی چپ داپیوشیوه و ماوهی دوو کاترمیریک ریگا دهبيت، تا دهگاته گوندیکی دیکهی کهمیک گهورهتر و دهکهویته لای رۆژئاوای ئهو ریگایهی ئهوان

دهیگر نه بهر. په حمان به دووری زانی نهوان پرووی تی بکن و تیندا بمیننه وه، چونکه مانه وه یان دویان ده خات و کاتیان لنی ده کوژیت، له کاتیکدا نهوان زوریان پیوستی پییه و نایانه وئ له دهستی بدن، ناخر که شی ئیره وه ک ناشی نیسکه بهر و پستی بو نیه، ها کا له نا کاو گورانی به سهردا هات و زریانه که گورگنا سا دهستی به لووره لوور کرده وه، نهو کاته کپړه ی به فر و زریان له په لوپویان ده خات، وه لنی بو نه وه ی په حمان بگاته لای دووریانی دوو قه دباله که، پیوستی به نیورژه رینگا و بگره زیاتریش هیه، چونکه ده بی به پست. نهو شاخه سهر که شه ی له پیشیدا چه قیوه بسوور پته وه و پیچ بداته وه. گومانیش له وه دا نییه که ئیستا خاتوونه که ی و ناحه زه که ی خه ریکه به ئاسانی بگانه سنوور، هه لبه ته نه مشه و له ویدا ده میننه وه و سبه ی تیکه ده ست به رویشتن ده که نه وه. نه وه ی زور په حمانی نیگه ران کړد بو و خه یال دانی ده رزیناژن ده کرد، بیستی نهو هه واله گورچکپره بو که له ناخه وه په حمانی ویران کړد بو، نهویش رویشتنی یه کجاره کیی نهو گه مژه یه و به جیهیشتنی ولاته و گه رانه وه ی بو نییه، نه مش و اتای هه لگرتنی خاتوونه که به تی، که واته بو هه تاهه تابه له وانه یه چاوی به چاوی نه که ویتته وه. نهو ئارپاسته یه ی نهوانیش پروویان تی کردووه، ریک به لگه ی نهو بو چوونه ی نه وه. له ناخی خویدا هه زار و یه ک لیکدانه وه ی بو ده کرد، به خه میکی قووله وه گوتی: "نه شیتته له م شاخانه باشترین و جوانترین ئافره تی سهر پرووی زه وی به ده ست هینا و لئی دا رویشتن، ناخر نهو ده به نگه خوایه که ی لنی بردم و په رستگا که ی کویر کردم وه".

له و باره گایه که سیک نه بوو به پرووی په حمانی لاساردا بوه سیتته وه و رینگه ی لنی بگریت و له بریاره که ی پاشگهزی

بكاتەو. ئاخىر ئەوان لە بنەپرەتدا ھېچيان نەياندەزانی ئەم نەگبەتە چى لە ناخىدايە و بۆچى وا دەكات؟! يان خۆ لەوانەيە و ايان زانىيىت لە پشت ئەوانەو ئەركىكى پى سىپىردراوہ و ناچارە جىيەجىيى بكات. چونكە ئەوان لەگەل ئەو جۆرە گەشت و سەرەپۆييانەي پەحمان راھاتبوون. ئەو ھەمىشە ھەزى لەوہ بوو سەركىشى لەگەل ئەو سەرووشتە سەخت و دژوارەدا بكات، بەو قەدوبالا بارىكەلەيەي خۆي لەگەلدا بکەوئىتە زۆرانبازى و ھەولى بردنەوہي بدات. سەرووشتىش بەو پەپرى خويىساردىيەوہ ھەپەشەكەي پەسەند دەكرد و لە پووي كاتەسەربردن و شۆخىيەوہ، ئەوئەندە گوئي بە قەبەيى و بارىكەلەيى جەستەي بەرانبەرەكەي نەدەدا، چونكە ھەردوو كيان، چ زل و قەبەكە و چ بارىكەلەكەش لە بەرانبەر سەختى ئەودا لەو پەپرى يئەسەلاتىدان، ئاخىر ئەوہ سەرووشتە سەرووشت، گەمەي پى ناكري، سەرووشتى كوئىش! سەرووشتى قەندىلى... وای لەو قەندىلە ترسناكەي بەزەيى بەكەسدا نايەتەوہ! بە ديويكى دىكەشدا پەناگەي لىقەوماوانە. پەحمان لەو چركەساتەدا ئەو گۆرانىيە كوردىيە شۆرشىگىرپىيەي بىر كەوتەوہ كە دەلئىت:

لە قەندىلى سەربەرزەوہ ھەوالت بۆ دەنئىرمەوہ

شەھىدبوونم شانازىيە، دايە پەنگە نەتەيىنمەوہ.

ئى چ قەيدى، دەبا ئەوئىش شەھىدى خۆشەويستەكەي ئىت و بۆ ھەتاھەتايە داىكى نەيىيىتەوہ و لەو قەندىلە سەربەرزەوہ ھەوالى مەرگى مسۆگەرى بە ھەموو لايەك رابگات. ھەلبەتە ئەوہي سەرووشت بە پەحمانى كەرد، پىشتر بە زۆر كەسى دىكەيشى كەردبوو، پىك وەكوو ئەو پارتىزانەي زۆرانبازىي لەگەل شەپۆلە پقاويەكانى پووبارەكەدا كەرد و لەگەل خۆيدا رايمالى و نەگەرايەوہ. ئەو سەرووشتە شىتەي ھىچ ھىزىك نىيە

بازووه به هیژنه کانی بچه میتته ووه، جگه له عقل و زیره کی و بلیمه تی و نارامگری و خورپاگری مرؤفه کان نه بیت. ئەو له خەمی ئەو هدا بوو، ئەو شیتۆ که بهی که خۆشه و یسته که ی لئ برد، خۆی و ئەویش پیکه وه له ناو دهبات. پویشتنی له م کاته ناسکه دا هیچ ژیری و زیره کیه کی تیدا نیه، به لکوو جگه له سهرشیتی مرؤفیککی گه مژه به ولاره که توانای بیرکردنه وهی نه بیت، شتیکی تر نیه. ئەو که سهی هه لومه رج و پوژگار که وایان کرد بیته ناحزی په حمان، ئەو په حمانه ی نایه ویت ئەو خه یالپلاویه له میشکی خۆی دهریکات و به وه پازی بیت که ئەو شیتۆ که به دلخوازه که ی پفاند و خه ونه نه رخه وانیه که ی زپاند و هه موو شتیکی تیکو پیک دا، هیوا و ناواته کانی هه لپروو کاند و هه تا ترووسکایه کی که میشی له ژیان بۆ نه هیشته وه و خاتوونه که یشی لئ دزی. ئەو هه موو خولیا و خه ونانه ی به مۆته که به کی ترسناک گۆرپیه وه که ناخ ده هه ژیتیت و پوچ ده خنکیتیت و خه و ده زپیتیت، ئەو مرؤفه ی خۆشه و یسته که ی لئ دزی و هه لات، ژیانیه ئەمیش ده دزیت و ده بیات، ناخر پویشتنی له م وه رزه باوبوران و زریان و سه هۆلبه ندانه دا ئەو په ری گه مژه یه. وه که ئەوهی ئەو مرؤفه شیتته له ناو که لله سه ری دا میشکی ماسیه کی هه بیت، نا نا هه تا ماسیش له م باشتره، ناخر خۆ ماسیش یادگه یه کی وای هه یه لایه نی که م بۆ ماوه ی چهنه د چرکه یه که هه ست به مه ترسیه کان ده کات و خۆی لیان دوور ده خاته وه، وه لئ ئەم گه مژه یه هه رگیز په ی به و مه ترسیانه نابات که هه ره شه ی لئ ده که ن، به لکوو هه تا درکیشیان پئ ناکات. ئەمه چ به لایه که تووشیان بووه؟! له ناو چوونی هه موویان به ده ستی ئەم گه له خۆیه ده بیت. گه مژه یه که ی هه تا پالی به په حمانیشه وه نا بخزیتته ناو ئەم مملانی دۆراوه ی که پیشه وخته ده رته نجامه که ی روون و ناشکرابه و خۆی بۆ ساز و ئاماده نه کردووه.

زۆرانبازىيە كى دۆراوہ لە گەل دوژمىتىكى بەھىز كە ھەرگىز بەزەبى بە كەسدا نايەتەوہ، دوژمن و ناحەزىك بەوہندەوہ نەوہستا كە خوشكە جمكە كەى بكاتە كىلىكى بەفرىنى رەقەھەلاتوو، دلنبايە ئەمىش دەكاتە كىلىكى بەستوو و بىگيان لە شوپىتىكى ئەم شاخە سەختە. خوشكە كەى لە چىاى حەسارۆستى نەفرەتى بەفر رەقى كەردەوہ، ئەمىش لەم قەندىلە نەفرەتاوتىرە دەبىتە پارچەبەك لە بەفر.

ئەم دوو خاتوونە جوانكىلە بە بوونە قورىانى مېردەزمەى سرووشت و دېندەبى نەرىتە ھىچ و پووج و قىزەونە كانى خەلكى. رەحمان بە پۇردى و پەرۆشىيەوہ گوتى: "مىن رزگار كەرى تۆم و ناگەرېمەوہ، بېرىارېكە داومە و لىي باشگەز نابمەوہ، چاوەروان بە فرىشتە كەم بۆ لات ھاتم، ھاتووم بۆ ئەوہى لە چنگى ئەم سرووشتە سەخت و سەرشىتەت دەربەھىنم. لە چنگى ئەو دىوہ ناقلۆلایەى ھىچ رېژ و سەنگىكى بۆ ناسكى و شۆخوشەنگىت دانەناوہ و بەرەو ئەو چارەنووسە نادىارە بەلكىشى كەردوويت رزگار تەبەم".

كاتىك رەحمان رووى لە لوتكە كان كەرد، پارچە نانىك و كەمە ئاوىكىشى لە گەل خۆيدا ھەلگرت، سەربارى ئەو چەكەى پۇژىك لە پۇژان لە شانى نەبووہتەوہ، لە گەل پەتووبە كى تەنكى پەلكەپىازئاسا سووك، لە شىوہى پەتىك لوولى دا و ئەمسەر و ئەوسەرى پىكەوہ گرى دا و كەردىە شانى راستى و بەسەر سمتى چەپىدا سووراندىيەوہ و شۆرى كەردەوہ. توویشووى سەفەرە و مرۆف ئەگەر لەو رېنگاىانە پىشتر بىرىك لە خۆى نەكاتەوہ، بە دلنبايەوہ رۆح دەرنابات، لە شوولەدارى تەپ و دەزووى گووشىش تۆپىكى چىراوى ژىر پىلاوى ناوبەفرىشى بۆ خۆى دروست كەرد، كە نىزىكەى دوو بست درېژ و بستىكىش پان

دەبوو، ئەوەیشتی خستە ژیر پیتلاوہ کانی، تاکوو پویشتی بو ئاسان بکات و قاچی لە بەفرە کە زۆر نەچیتە خوارەوہ. سیرە نیگایە کە سەر واندە دەوروبەری خۆی و بینی لوتکە بەرزە کان یە کیان لەوہی تر سەرکەشتر خۆیان دەنوین، رەحمان پرووی لە یە کیکیان کرد و ئاورپنکی لەو دۆلەش داہوہ کە بەجیی هیشت. لەو چرکەساتەدا دەبێ لە ناخی رەحماندا چ گر کانتیک لە کولاندا بیت و ھاکا دەرفەتیکێ دۆزیہوہ و تەقیہوہ، ئەوہ تا ئەو بپارینکی مەترسیداری داوہ و لیشی پاشگەز نابیتەوہ، ھەرچەندە زیاتریش بە قەدپالە کەدا ھەلدە گەرا و بەرزتر دەبووہوہ دۆلە کە تەسکتر و قوولتر دە کەوتە بەر چاوی. تا ئیتستاش چیاہ کە لیرە بەخشندە و ھیمن و ئارامە، ھەتا ئەگەر رەحمان بە چاویکی سووکیشەوہ تەماشای بکات و ھەنگاوہ کانی بە متمانە و سووربوونیکێ زیاترەوہ بہاویژیت کە بە ھیچ جۆریک شکست و نووچدان نەزانن. وەلێ ئەو باش پە ی بەوہ بردبوو کە لە چاو ئەو شاخە نەگریس و چیاہ بەرز و پەر لە ئافاتەدا، شتیک نیہ جگە لە ئەسپتە کە ورد، یان کیتچیکێ بزۆز، ختوو کە ی بەشینکی پۆشاکە سپیہ کە ی بدات کە پتیک لە کفنی مردوو دەچوو، ھیتستا نزیکی کاتژمیتریک و دووانی مابوو بگاتە لوتکە ی شاخە کە. لەویشەوہ دەبێ بە ئاراستە ی ئەوہ ی دیکە یان ھەنگاو بنیت و لەوانە یە یە کیکێ دیکە و ھی دیکە یشتی بەدوادا بیت، بەرلەوہ ی بە لای دووہ می ئەو دۆلەدا پیتچ بکاتەوہ کە بەرەو گوندە کە ی دەبات، ئەوہ ی میتشکی رەحمانی سەرقال کردبوو و وە کوو میتشە گرگزە ھەراسانی کردبوو، خەمی خاتوونە جوانکیلە کە ی بوو، کاتە کە بە گرانی تیندە پە پری، رەحمان لە گەل خۆی و بە دەنگیکێ بیستراو دە یگوت: "ئەری ئەم چیاہ کۆتایی نیہ؟ دە ترسم پینگە کەم ون کردیت، ئاخەر باوەر نا کریت ئەو شیتە جوانکیلە کە می بەم شویتە تۆقینەرەدا

بردبیت. لهو هس سه مه ره تر به میشکی که سدا ناچیت، جووتیاران لهو لوتکه پروتوقووته گونده کانیان بونیاد ناییت و ئاوه دان کردبیته وه. ئاخر هه میسه گونده کان له دۆل و پنده شته کان و له نزیك سهرچاوهی ئاوه کاندایاوه دان ده کریته وه، بۆ ئه وهی گهرمایبی و ئاسووده بیان ده ست بکه ویت. ههر ده بی پینگه یه کی دیکه هه بیته بیانگه یه نیته مه به ستی خویان بی سهرکیشی و ئه وه موو شه که تی و ماندوو بوونه. هه لبه ته ئه وان پیتیشاندهریکیان له گهل خویاندایاوه، تاکوو پینگه که یان بۆ ئاسان بکات.

په له هه وریکی چلکن و ته مو مژاوی پرووی تی کردبوو. ره حمان خهریک بوو به رده می خوی نه بییت، ته مومانه که وا ئابلوقهی دابوو، پینگ خستبوویه ناو هه ناوی خویه وه، بۆیه یان ده بیته به یه ئاراسته دا بروت، یان ئه وه تا رابه ستیت، تاکوو ته مو مژ و هه وره چره که ده ره ویته وه، بۆ ئه وهی له پینگهی لوتکه به رزه کانه وه ئاراستهی رۆیشتی خوی پی ده ستیشان بکریت. به لام راره ستانیش باجی خوی ده وئی، هیچ دوور نیه بیه ستیت و ئه ویش بیته کینه به فریکی ره قوته ق و ساردوسر. ئه وه ده یزانی لهو دۆلهی پشت ئه و شاخه وه شویته واری ویرانه دیه کی راکواستراو هه یه، ئه مه ئه گهر پینگهی راستی گرتبیته به ر و ویل نه بوویت، بیری له وه کرده وه په نای بۆ بیات و ههر کاتیک گه یشته ئه وئی خوی له ناو داروپه ردووی دیواره پروخواه کاندایاوه شار بدات، تاکوو با و زریانه که ئیستیک ده که ن و پشویه ک وهرده گرن که تازه ده ستیان پی کردبوو. ئینجا پروو لهو گونده بکات که خۆشه ویسته که ی پیندا تیه ریوه و پشویه کی که می داوه و تۆزیکیش خواردنیان وه رگرتووه، به رله وهی پروو له سنووری ئیران بکه ن. وه که ده لین تراکتوریکی کشتوکالیش له گونده که دا هه یه و عاره بانه یه کیشی پیوه یه، زۆر جار

جووتیاره کان بۆ گواستنه وهی که لوپهل و پنداویستییه کانیان بهو رینگه کشتو کالییه بهرتهسک و پینچاوپینچهی نیوان که ندوله ننده کان به کاریان هیناوه. خاوهنی نهو تراکتورهش ههرگیز ناجوولیت نه گهر هه لومهرجه که له بار و گونجاو نه بیست، چونکه نهو سهلامه تی و ئاسووده بی به لاوه له هه موو شتیک گرنگتر بوو، له سۆنگه ی نه وهی جهنگیککی ترسناک له نیوان ههر دوولادا هه به و زۆر جاریش خه لکی بوونه ته قوربانی کاتی نه گونجاو، که نه ده بووا به لهو کاته دا له وئ بن و به ویدا تیبه پرن. گرفتسی به فره که و که له که بوونیشی له سهر رینگاکه گالته ی پی نه ده کرا، وه لی خاوهنی تراکتوره که هزی له شیلانی به فره که بوو، چونکه سهلامه تی بۆ دابین ده کرد. له بهر نه وهی لهو بارودۆخه به فراوییه دا شه پری نیوان شه پرکه ره به دبه خته کانی ههر دوولا بوونی نه ده ما. ره حمان بۆ نه وهی پینه کانی گهرم بکاته وه و هیزیان بخاته وه بهر، په تووه که ی له خۆی ئالاندو له شویتنی خۆیدا قاچه کانی به زه ویدا ده کیشا و رینگ وه کوو نه سپیککی چه مووش سمکۆلانی ده کرد، ئاخو نه گهر نه مه چه مووشی نه بیست، ده بی چ زاراوه و ده برینیک هه لبرگرت، وا دوای نه م خه یاله سه رشیتانه یه ی خۆی که وتوه، بیرى له وه کرده وه وا باشره به پشتبه ستن به ئاراسته ی رۆژه لات ده ست به رۆشستن بکاته وه. وه لی دوای دوو سه ره ولئیزی و پینچدانه وه، ئیدی هه موو ئاراسته کانی تیکه ل کرد و چیتر توانای دیاریکردنی شوین و ئاراسته ی خۆی نه ما، چیتر نه یزانی له کوینی شاخه که دایه و پروو له کویش بکات. نه وهی هاته وه یاد که پیشتر به ک جار له گه ل ده سته که ی رۆست به م شاخه دا رۆشستون و قه دپاله کانیان کوئیوه ته وه، نهو کاته وه رز هاوین و قه دپاله کان پروون و لوتکه و نه ستیره کانیش به ره و ئامانجی خۆیان ریتووتییان ده کردن، جگه له بوونی ریتیشانده رینگ که بست به ستی رینگاکه شاره زا بوو،

به هۆی هاموشۆی بهره‌وامی به‌ویدا و هیچ پۆیستی به ئه‌ستیره و هه‌تا سه‌رنجدانی لوتکه‌کانیش نه‌ده‌کرد بۆ دۆزینه‌وه‌ی ئارپاسته‌که‌ی. ئیستا ئیدی پوخساری شاخه‌که‌ش دیار نه‌ما و هیچ شتیکیش به‌دی ناکریت که‌مایه‌ی ده‌ستیشانکردنی شوینه‌که‌ی بیت. جا ئه‌گه‌ر له‌شوینی خۆیدا وه‌کوو هیسته‌ره‌چه‌مووشه‌که‌سمکولان بکات، ئه‌وا به‌فره‌که‌ده‌یه‌ستیت و له‌په‌لوپۆی ده‌خات، بۆیه‌ناچاره‌پێ بکات و بۆ ساتنیکیش پانه‌وه‌ستیت، وه‌لێ بۆ کوئی و بۆ کام لا؟ ئاخ‌ر ئه‌و به‌م که‌شه‌به‌فراوی و به‌و چاوه‌وه‌جگه‌له‌یه‌که‌مه‌تر به‌ولاره‌زیاتر پێشی خۆی نابینیت، که‌ئویش به‌تعموژی قه‌دپاله‌که‌داپۆشراوه، هیچی له‌بهرده‌مدا نییه‌ته‌نها سه‌رکه‌وتن به‌ره‌و سه‌ره‌وه‌نه‌بیت، به‌لام هه‌له‌سته‌یه‌کی کرد، ئاخ‌ر له‌سه‌ر ئه‌و لوتکه‌یه‌ش جگه‌له‌زریان و به‌فر و سه‌رمایه‌کی تواناپروو کین چی ده‌بینیت و چی ده‌ست ده‌که‌ویت، جگه‌له‌وه‌ی به‌دۆله‌که‌دا به‌ره‌و خوار شۆر بیه‌ته‌وه و له‌کوئی کۆتایی هات با بیت، بۆیه‌ئارپاسته‌ی گۆپی و به‌ناگایه‌کی زۆره‌وه‌به‌ئێزایه‌که‌دا شۆر بووه‌وه، ترسی گه‌وره‌ی له‌وه‌بوو که‌ئو شۆر بوونه‌وه‌یه‌بیاته‌وه‌ئو شوینه‌ی لێیه‌وه‌هه‌نگاوی ناوه، ئه‌وه‌تانێ هه‌رچه‌نده‌سه‌ده‌هه‌نگاویک به‌ره‌و خوار شۆر ده‌بیتته‌خواره‌وه، زیاتر ده‌وربه‌ری پووناکتر ده‌بیت و ته‌موژه‌که‌ده‌په‌وته‌وه و ئاستی بینینی زیاتر و زیاتر ده‌بیت، تا خه‌ریکه‌هه‌موو نیشانه‌و شته‌کان وه‌کوو خۆی ده‌بینیت. ئینجا بچ گۆیدانه‌ئو ته‌موژه‌ی به‌ره‌و پرووی دیت، هه‌نگاوی به‌ره‌و رۆژه‌لات نا، نه‌بادا رینگه‌که‌ی لێ ونییت. دوو کاترمیری په‌ه‌قی له‌دابه‌زین به‌هه‌ده‌ر دا و بریاری ئه‌وه‌ی دا به‌دۆله‌که‌دا پێ بکات و که‌میک به‌ره‌و سه‌رووتری به‌ریت، تا ده‌یگه‌یه‌نیتته‌پێچه‌یه‌ک و به‌ره‌و پشتی چیا به‌که‌ی ده‌بات، له‌وئ پووباریک هه‌بوو ده‌پزایه‌دۆلیکی دیکه‌وه، په‌حمان بریاری دا به‌

پيچه‌وانه‌ی پيږه‌وی ئاوه‌که پږی بکات و هه‌نگاو بښت، تا تاریکایی داهات، به‌لام نه‌و پانه‌وستا و هه‌ر به‌رده‌وام بوو، دواتر هه‌ندیک نیشانه‌ی دوزیه‌وه و ناراسته و پږیگه‌ی دروستی هه‌لبژارد، گوندیکی راگواستراو و ویرانی قه‌دپالیک بوو که دواتر ده‌بووه دوو قه‌دپال، وه‌لی بارینی نه‌و به‌فره‌هه‌موو که‌لاوه‌کانی داپوشیوون، ئاسمانیش هه‌په‌شه‌ی زریانه‌ به‌فریگی ترسناکی ده‌کرد.

په‌حمان که‌میک له‌ گونده‌که‌ دوورکه‌وته‌وه، تا گه‌یشته‌ رووبه‌ر و پانتایه‌کی که‌میک کراوه، له‌ گورستان ده‌چوو، پیی خلیسکا و که‌وته‌ ناو چالیکه‌وه که‌ نزیکه‌ی مه‌تریک ده‌بوو و به‌فر دایوشی بوو، نازاری به‌ر نه‌که‌وت، به‌ خیرایی هه‌ستایه‌وه و هه‌نگاوه‌کانی به‌ دوا‌ی خۆیدا په‌لکیش ده‌کرد، هیشتا سنی کاتژمیر زیاتر پږیگه‌ی له‌ به‌رده‌م ماوه، به‌ شه‌که‌تی و ماندویتی بیپږت. به‌لام بایه‌کی سه‌رشیت و سارد هه‌لی کرد و که‌وته‌ لووره‌لوور و هه‌په‌شه، وه‌ک نه‌وه‌ی سرووشت نه‌و شویتنه‌ی هه‌لبژاردییت، که‌ په‌حمانی دژبه‌ری زورانبازی له‌ گه‌ل ده‌کات، دوا‌ی چهند خوله‌کیک بسوی ده‌رکه‌وت که‌ زورانبازیکه‌ هاوسه‌نگ نیه، نه‌خاسمه‌ شه‌که‌تی دایرووخاندبوو، بویه‌ بریاری گه‌پانه‌وه‌ی دا بۆ په‌نای نه‌و داروپه‌ردووه‌ رووخاوه‌ی گونده‌که‌. په‌حمان هه‌لات و هه‌ر که‌ گه‌یشته‌وه‌ گورستانه‌که‌ خۆی کوتایه‌ ناو نه‌و چاله‌ی پیی خزیبووه‌ ناوییه‌وه، بۆ نه‌وه‌ی خۆی له‌ به‌رکه‌وتنی راسته‌وخۆ له‌ گه‌ل بایه‌ سارده‌که‌ لا بدات که‌ هه‌په‌شه‌ی له‌ناو‌چوونی لی ده‌کرد. دوا‌ی نه‌وه‌ی په‌تووه‌که‌ی له‌ خۆی ئالاند، ئینجا تیای دانیش، زریانه‌که‌ تا ده‌هات زیاتر هاروهاج و خیراتر ده‌بوو، کلۆبه‌فر ته‌قله‌ی به‌ کلۆبه‌فر لی ده‌دا،

هه تا به تهواوی په حمانی داپوښی و شتیکی نهوتوی لی دیار نهما. نو له سه رمان هه لده له رزی، وه لی هه رچهنده سه رمای بیت باشته له وهی پووبه پووی زریانه که بیته وه، له بهر نه وهی گومانی له وه دا نه بوو که ده بیه ستیت. دواي چهند کاتزمیریک ئیدی په حمان ههستی به هیچ نه ده کرد، تا ده هات جهستهی سرپر ده بوو، ههستی به وه کرد ئیدی نه مه کوتاییه تی و مه حاله له م نه هاهمه تیه ده ربازی بیت. به جووله یه کی سست و به هزار حال توانی دهستی بخاته گیرفانیه وه. پارچه نانه که ی ده رکرد و به ددانه چه قیوه دهستی به کرؤشتنی کرد. به و نومیده ی نه و پارچه نانه توزیک وزه ی پی به خشیت، دواي نه وهی گهرمایي جهسته ی به تهواوی له ده ست دابوو، نومیده ی نهوتو نه مابوو. به هه حالیک بوو سی به شی پارچه نانه که ی خوارد، هیشتا به شه که ی دیکه ی له نیوان هه ردوو شه ویلاگه ی بوو، چتر ناگای له خوی نه ما و بوورایه وه.

له سبه ینی رۆزی دواي، نریکه ی کاتزمیر نو، بایه که چهند کاتزمیریک بوو پاره ستابوو، هه وره که له ناسماندا چین له سه ر چین که له که بووبون، ته مومزه که له سه ر زوی زور چر بوو، ئیدی هیواش هیواش دهستی به له رزین کرد. وپرای نه وهی زریانه به فراوییه که کوتایي هاتوو، که چی هیشتا سه رما که نه وهنده به هیز بوو، بی به زه ییانه به مؤخی ئیسقانه کاندا رۆ ده چوو خورای. له و کاته دا دوو گوندنشین گه یشته نه و شوپته و هه ر یه که و قاپووتیکی دروستکراوی لوای به رخیان به سه ر شانی خویاندا دابوو، نه سه رما کاری تی ده کردن و نه ئاویش نه و توانایه ی هه بوو بیانسمیت و بگاته دیوی ناوه وه یان، دیار بوو ناراسته ی نه و دووانه ش هه مان ناراسته ی رۆیشتنی په حمان بوو،

وا پى دە چوو خەلكى ئەو گوندە بن كە نزيكەى دوو كاتزميرىك له دوورپانى دوو قەدپالە كەوہ دوور بن، لەو كاتەى ئەوان بەرەو پۆژھەلات دەپۆيشتن لەناو گۆرستانى گوندە راگوزراو و چۆلە كە شتىك سەرنجى راكيشان و ئىستىكى پىي كردن، كەمىك راوہستان و بە دىقەتەوہ تەماشای ئەو شتە سەرنجراكيشەيان كرد. بەلكوو ھەنگاو ھەنگاو لىيى نزيك كەوتنەوہ و دلنابوون لەوہى رپوييەك دەگرن كە سەرماوسۆلە كە سەرى كردييت و لە پەلوپۆى خستيت و تۆزە نووزە و جوولە يەكى تىدا مايت، بە لای خەلكى گوندە شاخاويە كانەوہ گۆشتى رپوى يەكىكە لە گۆشتە باشەكان. بەلام ئەوہى لەژىر بەفرە كەوہ دەر كەوت گومانە كەى رەواندنەوہ. كە بە لاينەوہ جۆرىك بوو لە مەحەل، ھەتا لە سەرەتادا باوہريان بە چاوى خۆيان نەدە كرد لەوہى دەبينن. بە جۆرىك لە شويتى خۆيان ھەپەسان و ھەترەشيان چوو، لە ترسى ئەوہى بينيان ھەتا تواناى ھىچ جوولە يە كيشيان نەما. ئاخىر ئەوہى ئەوان بينيان رپوييەكى سەرمابردەلە نەبوو، بەلكوو ئەوان بە چاوى خۆيان مردوويە كيان بينى لە گۆرپە كە يەوہ ھەلدەستتەوہ و ديتە دەرەوہ. دەموچاوى بە بەفر داپۆشراوہ و شتىكىش لە نىوان شەويلاگەى بەفر بەستاويتى. ئەو شتەى لەناو دەمىدا بەفر بەستاووى و لە گەل پوخسارە داپۆشراوہ كەى بە بەفر زياتر شىوہ كەى تۆقنەرتر كرذبوو. جوولە ھىواشە كەى ئەو تەرمەى دەمودەست لە گۆرپە كەوہ ھاتە دەرەوہ و ھەستانەوہى بە قورسى و پەتووە بەستووە كەى سەر جلو بەرگە كانى و ئەو بەفرەى سەرتاپاى جەستەى داپۆشى بوو، ئەو بوونەوہرەى كە ناوى رەحمان بوو، شىوہى مردوويەكى راستەقىنەى وەرگرتبوو، وەك ئەوانەى لە گۆرپە كانيان دىنە

دەرەو، یان ئەوانەى ناوى زۆمبیاى لى نراوه. پەرحمان پىی وابوو دوو تارمايى بىنیه، چونکە ئەو توانای ناخاوتنى نەمابوو، بەلام بە زەحمەت هەستایهوه و ملیشى بە هۆى سەرما توانا پوو کینه کهوه خواروخپچ و رەق بووبوو. دەستى بۆ دوو گوندنشینه تارمايیه که درێژکرد، وهك ئەوهى داواى یارمهتیه کيان لى بکات، چەند هەنگاویک بە زەحمەت بەرەو روویان رۆیشت و دەنگیکى نزم و خنکاوی لیه دەهات که هیچ واتایه کى نەبوو، گوندنشینه کان وها نەتوقیبون خۆشهوه بىت، هاواریان لى هەستا و هەر یه که و بە لایهك و بەبى پراوهستان تیان تەقاند و هەلاتن، پەرحمان کهوتە سەر زهوى، وهلى دواى هەول و کۆششیکى زۆر توانى هەلبستیهوه و بەرەو دۆله که هەنگاوی بىت و پارچه نانه کهى هیشتا له نىوان شهویلاگه کانى و ناو دەمى به بەستراوى مابووهوه. ئەو نازانیت چەند کاتى ویستوو تا گەیشتۆته رووباره که که دەرژیتە ناو دۆله کهوه. ناوى رووبار و پراى ساردیه کهى، وهلى له ههواى دەرەوه گەرمتەر. پەرحمان خۆى کوتایه ناو ئاوه کهوه، قوولاییه کهى ده گەیشته نزیکهى سمتى، هەستى به گەرمايه کى چىز به خىش کرد، له سەر چۆکى دانیشت و ئاوه که گەیشته سىنگى، هینده گەرمايه کهى چىز به خىش بوو، بۆیه خۆى نقومى ئاوه که کرد و له تەوقى سەریهوه تا نووکى پىی بهو ئاوه شله تینه تەر کرد، شله تىنى چى خۆ ئاوه کهش هەر تۆزیک له بەفره که گەرمتەر، بەلام له چاو ئەو سەهۆلبەندانەى پەرحمان تیدا ده ژیا، ئاوه که شله تىن دیار بوو، هەر بهو ئاوهش پارچه نانه کهى دەمیشى تەر بوو، دەستى به جوينى کرد و دواتر قووتى دا. پاش کهمیک له ئاوه که هاته دەرەوه و به پىچەوانەى پىرپهوى

ئاۋەكە بەسەر بەفرەكەدا كەوتەۋە پىنگا، سەرتاپاى جەستەى ئاۋى لى دەچۆرا، جلوبەرگە كانى بەرى ھىندە ئاۋيان ھەلگرتبۇو تەۋاۋ گران بوۋبوون. ئەم جارەشيان مەرگ پەى بە رۇخى نەبرد و نەبوۋە شەھىدى خاتوونە چاۋگەشەكەى، كەۋاتە ئەگەر گىانىشى بىەخشىت، ھەر دەبى بە ئاۋاتى خۆى بگات. ھەستى بەۋە كرد رۇوبارەكە لە زەۋى و زىيانەكەش بەبەزەبىترە، ۋەكوۋ بىى ناۋ ئاۋ ھەلدەلەرزى، ناچاربوۋ جارىكى تر خۆى بخاتەۋە ناۋ ئاۋەكە. لەگەل خۆيدا دەيگوت: "ئاخر رەحمان، چى ناچارى كردبوۋى وا خۆت توۋشى ئەم شىتتە بەكەيت، ئەۋە چ كىزىكى بەدبەختە لە چىگى شىتتەك دەربازى بىت و بەكەۋىتەۋە چىگى كەسىكى لەۋ شىت و ۋىتەر. ئەۋە چ چارەنوۋسىكى شوۋمە چاۋەرۋانى ئەۋ خاتوونە قوربانىيە دەكات". رەحمان لەناۋ رۇوبارەكە ھاتەدەرەۋە و ھەر مىنگەمىگى بوۋ، تا دەھات لەرزىن و دانەچۆقەكەى زىاتر دەبوۋ: "ھەر دەبى لە دەستى دەربازى بەكەم... ئەمە ھەموۋ شتەكەيە. ناچارى ئەۋەى ناكەم كە ھەزى لى نەكات، ئاخر فرىشتەيەكە و دەبى پاسەۋانى بەكەم و لە ھەموۋ درندە و ئەھرىمەكانى پيارىتم. لە سۆنگەى ئەۋەى خۆشى ۋىستوم، مىنىش بە درىژابى تەمەن بۆى دەژىم و بۆىشى دەمەرم. ھەموۋ داخۋازىيەكانى بۆ دابىن دەكەم و شەۋنخوۋنى بۆ ئاسوۋدەيى دەچىتم. ۋاى خۆشەۋىستى چەندە جوانە، لە ھەمان كاتىشدا چەندە ئازار بەخشە، تاكە شىتتەكە شايانى ئەۋە بىت مرقۇف لە پىتاۋيدا ئەۋ ھەموۋ ئازارو ئەشكەنجەيە بچىتت".

كات زۆر بە سەختى و ئازارەۋە تىدەپەرى. ھەرچەندە سەرماكە زىاتر پەلامارى دەدا و ھەستى بەۋە دەكرد خەرىكە بىيەستى، سەرلەنۆى بۆ چەند خولەكىك دەگەراپەۋە ناۋ

رووباره که. پاشان دههاته دهرهوهو دهستی به رۇيشتن ده کردهوه،
 تالە ناکاو بۇی دهرکهوت ههسته کانی بهئاگا هاتنهوه و
 کهوتنهوه کار. بۇنی شتیک ههستی بۇنکردنی بزواند، ههستیکی
 پراگرت نهوه بایه کهیه، بهلئ بایه کهیه له گهل خۇیدا بۇنوبه رامهی
 داری سووتاووی بۇ هیئا و کونه لووتی چزاندهوه. بۇنیك له
 کۆتاییدا ئاواته کهی دههینته دی. وای له بۇنی داری سووتاو
 چی له مرؤفی سه رما برده له ده کات، ئەم جوره بۇنوبه رامانه
 یاده وه ریه کانی مندالیمان وه بیر دههیننهوه، وپرای دژواری و
 سهختیه کانیان. ره حمان بۇنی نانی تهنووری له گونده کان هاتهوه
 یاد، ئەو بۇنوبه رامیه تیکهل بوو به بۇنی نانی تهنوور که
 ئارهزوو و چهزی خواردن ده کاتهوه و برستی دهورووژیتیت.
 شاره بچکۆلانه کهی و گه ره که میلییه هه ژارنشینه کانی
 بیرخستهوه، بۇنی دوو کهل به لای نهوهوه جاران شتیکی
 چاوه پروانکراو بوو، نه خاسمه له کۆتایی هه موو ههفته یهک. که
 بهزمی خۆشۆرین دهستی پی ده کرد، خیزانه هه ژاره کان له
 زۆربهی گه ره که کاندایان بۇ گهرمکردنی ئاوی خۆشۆرین
 به کار ده هیئا که ریزیان ده بهست و یهک له دوا یهک خۆیان
 ده شوشت. گهرماوی مالانی جاران له کووره یهک پیک دههات و
 ئاگریان تی بهر ده دا و زهویی گهرماوه که و مهنجه له گهره پر
 ئاوه کهش گهرم ده بوو و بۆرپیه ئاویکیشی به قه دهوه بوو، له
 ژیریشیدا چهوزیککی بچووک هه بوو، له سه ره وهیشی
 به لوو عه یه کی دیکه ی ئاوی ساردیش هه بوو، له کووره کهوه
 دوو که لکیشیک بۇ دهرکردنی دوو که له که بۇ دهره وهی
 گهرماوه که به کار ده هیئرا و دوو که له کهی به سه روچاوی
 دانیشتوانی شاردا ده کرد. ئەم شیوازه سه ره تاییه بۇ ماوهی

چهندين سالی دوورودریژ بهردهوام بوو، ههتا پهره میزی نهوتی
 بؤ گهرمکردنی مهنجه له گهوره کان و گهرمکردنی زهویی
 گهرماوه که هاته کایه وه. وپرای نهوهی پهره میزه نهوتیه کان به
 خیزی له شاره کاندای بلاو بوونه وه، که چی له گهل نهوه شدا
 توانای نه هیشتنی بونی داری سووتاوی له میشکی خهلکی
 نه په واندوه وه. نهوه تانی په حمانیش یادی نهو رۆژانه ده کاته وه و
 وزه یه که به جهستی سر و تهر و شه که تی ده به خشیت و به
 ناراسته ی بونی داره سووتاوه که ههنگاو ده نیت. دوا ی زیاتر له
 نیو کاتر میتر له دووره وه خانوچکه یه کی بچکولانه ی تا راده یه که
 دابراو و دووره ده ست له گونده که وه به دی کبرد،
 دوو که لکیتشه که ی دوو که لی به ره و ناسمان راده کیشا و
 په رتوبلاوی ده کرده وه، به زه حممت به ناو به فره که دا پنی ده کرد
 ههنگاوی دهن، ناخر ناهه قی نه بوو، نهو وپرای ماندوو بوونه که ی،
 به فره که ش ههتا چۆکی هاتبوو، پووی له خانووه بچوو که که
 کرد، له نزیکیه وه بینی له سهر به فره که شویته وار و جیتی ناژهل
 دیار بوو که پین ده چوو جهنگیکیان لهو شویته دا به ریا کردیت.
 نهوه ی به لایه وه مایه ی سهر سوپمان سوو گویی له هیچ
 سه گوه ریک نه بوو، چونکه سه گگهل کاتیک ههستی که سینی
 نامۆ بکه ن، دهنگی وه پینیان ده گاته دوورترین شوین.

په حمان ههستی به زیاد بوونی لیدانی دلی ده کرد. هه ناسه ی
 بری و به وریایه وه سهرنجی ده ورو به ری خوی دا، تفهنگه که ی
 خسته ناو دهستی و خوی بؤ ههر پیشهاتیکی له ناکاو و
 نه خوازراو ناماده کرد، گه یشته خانوچکه که و دوو جار به
 قونداغی تفهنگه که ی له ده رگای خانووه که ی دا که له تهنه که
 دروست کرابوو، له ناو ژووره که وه دهنگیک به هاواره وه وه لایم

دایه‌وه، وهك ئه‌وهی یه‌كیك ناژه‌ئیک دهرېکات. له‌ژیر دهرگاکه‌وه‌ش چالیک هه‌بوو، سه‌گیك ده‌یتوانی پیندا بچیته ژووره‌وه. داریک که سه‌ریکی به‌ئاگره‌وه بوو یه‌ك دوو جار له‌ژیر دهرگاکه‌وه دهرده‌که‌وت و ده‌گه‌پایه‌وه ژووره‌وه.

ره‌حمان به‌زمانیکی کوردی کرچوکال بانگی کرد:

- من دۆستم... دهرگاکه بکه‌نه‌وه پئویستیم به هاوکاریتانه.

دوای چرکه‌ساتیک دهرگاکه که‌میک کرایه‌وه، به‌په‌له روخساری گهنجیکی لیوه دهرکه‌وت، به‌شله‌ژاوییه‌وه گوتی:

- ده‌ی... وه‌ره ژووره‌وه.

بواری پئ نه‌دا، ده‌ستی راکینشا بۆ ژووره‌وه و دهرگاکه‌ی داخسته‌وه، پاشان گوتی:

- چۆن هاتیت بۆ ئیره‌؟

ره‌حمان هیچ وه‌لامی نه‌دایه‌وه، به‌لکوو گوتی له‌هیچ نه‌بوو، یه‌کسه‌ر رووی له‌ئاگری زۆپا دارینه‌که کرد، که به‌هۆی زۆر به‌کاره‌یتانه‌وه له‌هه‌موو لایه‌که‌وه قوپابووه‌وه، ده‌یویست له‌نامیزی بگریت، به‌و پشکۆ و گپ و بلیسه‌یه‌وه به‌سه‌ر جه‌سته‌ی خۆیدا بکات و به‌چیژ و خۆشیه‌وه بلیت: ئای که دۆزه‌خ خۆشه. زۆری نه‌برد هه‌لم له‌ته‌واوی جلویه‌رگه‌کانی هه‌لده‌ستا و هه‌ستی به‌خۆشیه‌ك ده‌کرد که هه‌رگیز پیشت‌ر خه‌ونی پئوه نه‌بینیوو، سه‌ربوونیکی سه‌یر به‌خیرایی سه‌رتاپای جه‌سته‌ی داگرت، چاوه‌کانی گران بوون، هینده‌ی نه‌ما‌بوو هه‌ر به‌پئوه له‌

بەردەم زۆپا كەدا خەو بىباتەو. لە كۆتاييدا بە نىمچە ھۆشكەو
گوتى:

- چى ڤووى داوہ؟

بۆ يە كەم جار سەرنجى دەوروبەرى خۆى دا، بىنى شویتە كە
پەر لە سوالەى وشكەو ەبووى ڤووشو ڤەلاشە، ديارە ئالىكى
هەلگىراوى مینگەلى يە كىك لە گوندنشىنە كانە. زەويىە كەش بە
كايە كى زەردباو داڤوشرا بوو. ڤەنجەرە بچوو كە كان بە بەرد
گىرا بوون و بە قوريش سواخ درا بوون، لەوانە يە ئەم خانوچكە يە
هى يە كىكيان بوويت و لەبەر ھۆيەك لە ھۆيە كان پشتگووى
خراييت و وەكوو كادانتيك بە كار ھىتراييت.

بەلام گەنجە كە وەلامى نەدايەو، بەلكوو ڤرسىارى لى كرد:

- ئايا ڤيتيشاندەرە كە توى بۆ لای ئيمە ناردوو؟

ڤەحمانيش بە ڤرسىارەو ڤووى تى كرد:

- كامە ڤيتيشاندەر؟

- ئەو ڤيتيشاندەرەى لە گەلمان بوو، بۆ تۆ لە گوندە كەو
نەھاتوويت؟

- نەخىر لە گوندە كەو نەھاتووم، بۆ لىرە چى ڤوو
دەدات؟

- ئەى كەواتە لە كوئو ھاتوويت؟

گەنجە كە ڤەنگى ھەلېزڤكا، بەلام ڤەى بەو بەرد كە ئەو ەى
قسەى لە گەل دەكات كوردى نازانيت، ئەمەش كەمىك ئارامى
ڤىن بەخشى. كەچى ڤەحمان بە دەنگىكى نزم و بە زمانى داىكى

وهك نهوهی له گهل خۆیدا قسه بکات پتی ده لیت:

- به دۆزه خ بیت... ئایا پرسیار به پرسیار وهلام ده ده یته وه؟
له گهل خۆیدا به منگه منگه وه گوتی: "وا ههست ده کهم
شتیکی نامۆ له ئارادایه".

گه نجه که به زمانی ره حمان و به شیوه به کی پاک و بیگه رد
له گهلیدا کهوته قسه کردن و گوتی:

- کهواته تۆ عه ره بیت؟

ره حمان ههستی به رووگیری کرد له وهی گوپی لئ بوو، له
هه مان کاتیشدا ههستی به خۆشی کرد، به وهی نه وهی له گهلیدا
قسان ده کات زمانی عه ره بی ده زانیت. ئاخو ناحه قی نه بوو به
ده گمه ن نه یت گوندنشینه کان زمانه که ی نازانن، له بهر نه وهی له
گۆشه گیری و دووریه کی ته واوی شاردا ده ژین. به لام خیرا
خۆشیه که ی ره و بیه وه و بیری کرده وه: "چی ده یت نه گه ر
نه وهی قسه ی له گهل ده کات جاشیکی به کریگراو بیت... نه وا
ناوم ده دات و لیتره چاره نووسم له ده ست ده ده م!" گه نجه که لئی
پرسی:

- تۆ له کام مه لبه ندی؟

ره حمان بیری له وه کرده وه که وه لامی نه داته وه هه تا به
ته واوی له ناسنامه که ی دلنیا ده یت، پرسیاره که ی پشتگویی
خست و گوتی:

- نه وه لیتره چی روو ده دات؟

گه نجه که سه ریکی داره که ی دهستی خسته ناو کونی

زۆپاکه وه، وهك ئه وهى سوور بېت له سره ئه وهى نه هېلېت
بكوړيټه وه و به گه شى بميټته وه:

- دويټى شو وخه و نه چووه چاومان، گورگ په لامارى
داين، تو پڼم بلې چوڼ گه يښتته ټېره؟

- هيچ گورگيم نه يښوه.

- تو به ته واوى تهر بوويت؟

- نه وه له بهر نه وهى كه وتمه رووباره كه وه؟

له و كاتهى گه نجه كه چاوه پروانى روونكر دنه وهى زياتر بو،
په حمان دريټه دايڼ:

- ويستم به سر بهر دىكى گه ورهى به ستو له رووباره كه
په رمه وه، پڼم خليسكا و كه وتمه ناوه كه وه.

- كه واته تو به به ختت... نازارت پڼى نه گه يښتوه و
نه به ستوويت.

- خو نه گهر هم خانوچكه بهم نه دوزيو وايه وه هه لبه ته
ده به ستم... نهى چيروكه كهى تو له گه ل گورگه كان چيه؟ چوڼ
په لامارى دايت؟

به رله وهى گه نجه كه باسى نه وه بكات كه رووى داوه،
په حمان هه ستي به وه كرد كه جووله بهك له نيوان ديواره كه و
سوالهى ناليكه كاندا هه به كه هه تا بنميچه كه هه لدر اوته وه. وا
ديار بوو له وئى كه سيك ناليكه كهى كردو ته پيخه ف و پالى
داوه ته وه و خوئى له كوڼه په توويه كه وه لسول داوه. زوړى
نه خاياند هه تا په حمان نه و كه سهى يڼى. له شوئى خوئى

پاچله کی و توانای دهربرینی یهك وشهشی نه ما... ئای... خو ئه وه
خوئیه تی... پووگه و په رسنگا که یه تی، که نه وه هم موو
ده رده سه ریبه ی له پیناویدا کیشاوه، وه کوو په یکه ریکی
دروستکراو له مرمه پی سپی له به رده میدا په ق راوه ستا. به
باویشکدانه وه سلاوینکی سه ریپانه ی لی کرد. له ته نیش
هاوسه ره که یه وه راوه ستابوو، تاکوو چیژ له توزه گه رمیه ک
وه برگریت.

گه نجه که به سوز و خوشه ویستییه کی زوره وه به
هاوسه ره که ی گوت:

- بچی هه ستایت؟! ته نها کاتژمیریکه نووستوویت؟

گوتی:

- قهینا کا، ئیستا هه ست به ئارامی ده کم.

پیاوه که ی پووی له په حمان کرد که له شویتی خوئی
داکو ترا بوو:

- ئه مه شیرینه، هاوسه ر و پووناکیی چاوه کانمه.

ئه ویش به دهنگتیکى نزم و به زمانی کوردی به پیاوه که ی
گوت:

- من دهیناسم، دیته وه یادم پیش ماوه یه ک جاریک
میتوانمان بوون. ئیستا شویتیکى بو ریک ده خه م.

پیاوه که ی قسه کانی بو په حمان کرده عه ره بی، له و کاته
ژنه که سه رقالی ریکخستنی شویتیک بوو له سه ر زه وییه که به
داخسته وه ی هه ندیک له و پووشوپه لاشه ی هه بوو، له ژیر لیوه وه

وهك ئه وهى له گه ل خویدا قسه بکات:
- ئیتر له گورگ ناترسین. میوانیکمان له گه لدايه تفهنگی
پیسه.

هینده ی نه خایاند رایه خیکى به و پووشوبه لاشه له ده وری
زوپاکه رینگ خست که به شی هه موویانی ده کرد.

به‌شی هه‌ژده‌یه‌م

ئەو گەنجە‌ی بە زۆری زۆرداری بە سەرشی‌تیان دانابوو، ناوی سامان بوو، ئەو کۆری پیاویکی قەساب بوو. لە‌ناو براکانیدا پینجە‌مینان بوو، ه‌یچیان لە‌ خۆ‌تێنددا سەرکە‌وتوو نە‌بوو، ئەو بە‌دە‌ختیی باوکیان هە‌تا قۆ‌ناغی سەرە‌تایشیان تە‌واو نە‌کردبوو جگە‌ لە‌ سامان، بۆ‌یه بە‌ شیوە‌یە‌کی خۆ‌کرده‌یی ئە‌وانیش بوونە‌ قە‌ساب و لە‌ کارە‌که‌‌باندایارمە‌تی باوکیان دە‌دا. سامان سەر‌باری براکانی چوار خوش‌کیشی هە‌بوو، هە‌موویان لە‌ تە‌مە‌نی شوو‌کردندا بوون. ئە‌و لە‌ مائێ‌کدا دە‌ژیا پێ‌شە‌یان سەر‌پێ‌نی ئاژە‌ل بوو، باوکیان لە‌ سەرە‌تاوێ‌ وستی سامان فێ‌ری پێ‌شە‌کە‌ی خۆ‌ی بکات، بە‌لام ئە‌و گە‌نجە‌ چاوی بە‌ سەر‌پێ‌نی ه‌یچ ئاژە‌لێ‌ک هە‌لنە‌دە‌هات و بە‌ تە‌واوی لە‌و خانە‌وادە‌یە‌ جوو‌دابوو، پێ‌ک پێ‌چە‌وانە‌ی براکانی بوو، ئە‌م هە‌لوێ‌ستە‌ی لای براکانی ئە‌ویان تووشی سەر‌ئێ‌شه و سووکایە‌تی دە‌کرد، ئە‌و لە‌ یە‌کێ‌ک لە‌ شارۆ‌چکە‌ بچوو‌که‌کانی بە‌ری رۆ‌ژه‌لاتی ولات هات‌بوو ژبانە‌وه و گە‌وره‌ بوو، ژمارە‌ی دانێ‌شتوانی لە‌ چە‌ند هە‌زار کە‌سێ‌ک تێ‌ناپە‌ری، بۆ‌یه خە‌لکی شار هە‌موویان بە‌ باشی یە‌ک‌تریان دە‌ناسی. هە‌والی خە‌لکی ئە‌وە‌ندە‌ زوو بە‌ نایاندا ب‌لاو دە‌بوو و بۆ‌ ساتێ‌کیش دوانە‌دە‌کە‌وت. سامانی هاو‌پێ‌مان توانی خۆ‌تێ‌ندی دوانا‌وه‌ندی تە‌واو بکات و بچێ‌تە‌ یە‌کێ‌ک لە‌ زانکۆ‌کانی بە‌غدا. ئە‌و قوتابی خۆ‌تێ‌ندی زمانێ‌ فەرە‌نسی بوو. هەر لە‌ مندا‌لیه‌وه خۆ‌ی بە‌ فێ‌ربوونی زمانێ‌ فەرە‌نسیه‌وه سەر‌قال کردبوو، بە‌ تاییە‌تی لە‌ پێ‌گە‌ی ئە‌و کتێ‌بانە‌ی بازارپان پێ‌ کردوو و

ناویشانیان "له ماوهی حهوت پوژدا فیری فلانه زمان به"، نهو
 همیشه په نای بۆ دهربدن و وردورد وشه کانی ئەزبەر ده کردن،
 سهرباری په نابردنی بۆ هه نديک کاسیتی تۆمارکراو. زۆر جار
 ده تیبینی له بهرخۆیهوه و به دهنگیکي نزم قسانی ده کرد و
 هه نديک لهو دهسته وازانهی که ئەزبهری کردبوون دووباره
 ده کردهوه، ئەمهش وای لئ کردبوو بکه ویتته بهر قسه و قسه لۆکی
 برا و هاوړپیکانی، پیکه نینیان بهو قسانه دههات که نهو
 ده یگوتنهوه. ناخر لهو شارۆچکه یه ی نهوان زۆرینهی خه لکی
 نیمچه خوینده وار بوون، له سههر نهوه پانه دههاتن ته گهر
 خۆیان دایان نه ناپیت، نهوان هیشتا باوه پریان به جتۆکه و ختو
 و دپو هه یه. هه تا به شتیک له توپژه خوینده واره کانیشیان،
 بیروباوه پریان هاوشتیهی نه خوینده وار و نه زانه کان بوو، تیکرای
 خه لکی ملکه چی ئایین بوون و خۆیان به بیروبوو چونه خه یالییه
 ئاینیه کانهوه توند توند شه تکه دابوو، هه موو نهوانهش له ترسی
 سزای نهو دونیا، واته کۆمه لگه که به گشتی له سههر بنه مای ترس
 چه کهره و گه شه یان کردبوو، وای لئ کردبوون توانای
 بیر کردنه و هیان نه مینیتت و تووشی به سه ته له کی هزر و میشک بیتن،
 وه لئ سامانی هاوړپیمان، هیچ بایه خی بهوه نه ده دا که نهوان
 بیران لئ ده کردهوه، زۆر جاریش رقی بهو عقل و تیگه یشتنه
 پر شه رمه زاریانه و سهیره یان دههات. نهوه تانی به هۆی
 بیکاریه وه تووشی نا ئومیدی بووه و زۆر جار تووپه و توند
 هه لسه کوهوت ده کات و خه ریکه ئارامی لئ ده بریت. نهو له
 شاره گه و ره کانیش به ختی خۆی تاقی کردهوه و هه موو هه ول و
 کۆششیکي بۆ دۆزینه وهی کاریک به هه ده ر چون، تاکوو به
 ناچاری گه پرایه وه شارۆچکه که ی خۆی. دوای نهوهی ئاسته نگ
 و سه ختییه کانی ژبان زیاتر ته نگیان پئ هه لچنی، ئیدی هه تا
 توانای کار کردنی له گه ل باو کیشی نه ما، تا وای لئ هات شه قام

و چایخانه کان یهك له یه کیان وه رده گرتوه و بووبووه باریکی گران به سهر خیزانه که به وه، نه وانیش له سهرزه نشتکردنی به وهی چهند سالیکه خویتدنی ته واو کردووه و خویتدنه که ی هیچ سوودیکی نه بووه، که مته رخمییان نه ده کرد و هه راسانیان کردبوو. خوْ نه گهر نه ندازیاری، یان پزیشکی بخویتدبووايه، ئیستا له فه رمانگه یه کدا داده مه زرا و خه لکی ئیره یان پین ده برد، وه لئ ئیستا سه رنج له خوْی ده دا و هه لژاردنی زمانی فه ره نسی له ولاتیک که تاکه که سیک به و زمانه نادویت، به که لکی هیچ نایه ت، نه مه ش جه ختکردنه وه یه کی ئاشکرا و بنئ نه ملا و نه ولای زیاتری شپتیه که یه تی. نه وه نده نه م قسه و قسه لۆک و توانجانه ی به روودا درابوو، بیزار و وه رسی کردبوو. نه وه تانی نه م جار هه ش وا که سیک له چایخانه دا دانیشتووه و رووی ده می تی کردووه و هه مان قه وانئ سوواوی بوْ لئ ده داته وه، هه لبه ته نه م قسانه ش سامان دلته نگ ده که ن و هینده ی نامیتت له پیستی خوْی به چیته دهره وه، ئیدی نه ویش بنئ بیر کردنه وه له نه جامی قسه کانی ده لیت: نه م ولاته باشترین نمونه ی هاوسه رگیری و ده ستله ملاتی ماسوشیه کان و سادیزمه کانه، واته یه کیان چیژ له نازاری نه وه ی تر و نه وه ی تریش چیژ له نه شکه نجه دانی جهسته و روْحی خوْی وه رده گریت و نه م کۆمه لگه به ی هیچ به لاوه گرنگ نیه، به لکوو رقی لیته تی و هه تا رقی له و که سانه شه که ده بنه هۆکاری مانه وه ی وه کوو گوماوینکی گهنیو و رینگه له وه ش ده گرن گۆرپانکاری به سه ردا بیت. له و کاته دا که سیک له وئ دانیشتوو، له وانه ی نه لقه له گوئی ده سه لاتن، نه م دهر برینه مه تر سیداره ی وا شرۆفه کردبوو، گوايه نه و رقی له کۆمه لگه به کی وا کۆیله و ملکه چه و دژی فه رمانپه وایه تی و ده سه لاتیکی وا سه مکاره. ئیدی نه م ده سه واژه و دهر برپانه بوْ سامان بوونه دهر د و به لا و به هۆیانه وه راپینچی به ندیخانه کرا و

ئازار و ئەشكەنجه يه كى درندانه و بيته ندادانه ي چهشت. باوكيشى بۆ ئەوه ي له سۆنگه ي سهر كيشى و سه رشيتى كورپه كه ي، ده ستى چه په لى سزا و زيندانى كردن نه گاته خۆى و ئەندامانى دىكه ي خيزانه كه ي، پرووى له هه موو لايه ك نا و كه وته پارانه وه و ده سماچكردنى ئەم و ئەو، به لىتى ئەوه يشى به ده سه لات دا كه به باشتري ن شتوه كورپه شيتۆكه و كالفامه كه ي ته مى ده كات و ده يكاته وه كه سىكى دلسۆزى حزب و نى شتمان ه كه ي، هه رچه نده له قسه كانى شيدا جاروبار به لاي ئەو راستيه شه وه ده چوو، له وه ي كه كورپه كه ي گوتوويه تى هيج مبه سى تى كه نه بووه، چونكه ئەو زۆر جار قسه ي ده مى خۆى نازانيت، به لىتى ئەوه يشى پى دان كه چاره سه رى بكات، خۆ ئە گه ر پى وى ستى ش بكات، ئەوا به ده ستى خۆى بۆ نه خۆشخانه ي نه خۆشيه عه قلى به كانى ده بات، واته بۆ شى تخانه. له بهر ئەوه ي پاسه وانى زيندانى به كان و به شى ك له بهر پرسانى ئەو ئى خه لكى شاره بچوو كه كه بوون، ئەوانى ش هه موو شى تى كان ده رباره ي تاك به تاكى شارۆچكه كه يان ده زانى و ئاگايان له بى نه به رده و كالفامى ئەو كورپه ش هه بوو و گوئى شيان له وه قسه وقسه لۆك و گالته جار پى ان ه ش بو بوو كه ده ي كردن، بۆيه دايانه وه ده ستى باوكى به وه مه رجه ي خۆى بى بات و بى خاته شى تخانه وه، ئەوه يشيان پى راگه يان دبوو كه ئە گه ر ئەو كار ه نه كات، ئەوا خۆى و ته ووى ئەندامانى خانه واده كه ي تووشى سه ر ئى شه ي زۆر ده بن. بۆيه رۆژى دو ات ر باوكه به سه ته زمانه كه ي گه رايه وه لاي بهر پرسى زيندانى به كان و كۆمه لى ك له خزمانى شى له گه لدا بوون، سامانى ان وه رگه ته وه له وه كاته ي له به ندى خانه يان ده رده كرد- پى وى وابوو باوكى توانى وى ته ي به واسى ته و له رى تى ئەم و ئەوه وه ئازادى بكات و له و ئازار و ئەشكەنجه يه ي ده ي چه شه ت رزگارى بكات. بۆيه له بهر ان بهر باوكى و خانه واده كه يدا هه ستى به شه رمه زارى

ده كورد، به هۆي ئه وهى بووبوووه هۆي نيگه رانييان، سوپاسگوزارى باوكيشى بوو كه پيشتىر بو جاريكيش ههستى به سۆز و خۆشهويستى باوكانهى نه كردبوو. ئۆتۆمبيله كه به ئاراستهى برينى زياتر له سهد و حهفتا كيلۆمه ترى رېنگاي بهغداي بردن، سامان ههولئى ده دا بزائيت ئاراسته كه يان به رهو كوييه و بو كويى ده بهن؟! به لام هيج پرسيارئىكى لئى نه كردن، تهها ئه وهندهى ده زانى كه دۆخه كه ترسناكه و پتويست به ئاشكر اكر دنى شته شاراووه كان ناكات، ئاخى وهك ده لئىن: ديواريش گويى ههيه! هه ر قسه يه كيش ئه گه ر له شوپتئى خۆيدا نه يئت، نهك تهها خۆي، بهلكوو خانه واده كه يشى به رهو مالوئيرانى ده بات، به تايه تيش كه له و ماوه يه دا به هۆي قسه يه كى سه رزاريه وه له زيندان مهرگى به چاوى خۆي بينبوو، بۆيه پتئى وابوو بريارى به قاچاخ ده ر كردنيان داوه، كئى ده زائيت؟ خۆ له وانه يه بره پاره يه كى خه ياليشيان له پتئاويدا به هه ده ر دا يئت. بۆيه له م لايه نه وه خۆي به كلايى كرده وه. دواى زياتر له دوو كاتر ميتر رۆيشتن ئۆتۆمبيله كه يان ده ر گايه كى گه و ره ي تپه راند و هه ردوو لاي شه قامه كه ش به ديوارى به رز هه لچنرابوون، سامان ده رفه تى خويئندنه وه ي نووسينى سه ر تابلۆ ره شه كه ي بو نه ره خسا. هه موو خه لكيش ده يانزانى مردن له ژيتر ئه شكه نجه و نازارى به نديخانه كان باشته ره له چوونه ئه و شوپته تۆقينه ره وه، ئه وه ش له ترسى ئه وه ي له و شوپته دا مرؤف تووشى ده رد و به لاي وا ده يئت كه هيجيان له ئه شكه نجه و مهرگه ساتى به نديخانه كان كه متر نيه. دواى كه ميك سامان تووشى شوك بوو، وهك ئه وه ي هه و ره تريشقه لئى دا يئت، راجله كى كاتيك خۆي بينى وه كوو مشكيك كه وتۆته ته له كه وه و تازه ده ر بازبوونى مه حاله. به هه موو هتيزى خۆي هاوارى ده كرد و له باوكى ده پارايه وه كه له ناو ئه و شتتانه دا به جئى نه هئيلن. واى له

دل و ناخی ئەو چرکەساتەى باوکی چەند بە نازار بوو، کاتیک فرمیسکی کورپەکەى دەبینى و گویتی لە هاوار و پارپانهوہى دەبوو، جەرگی خویتی دەدەلاندا وەلنى بەسەر سۆزى خۆیدا زال بوو بەرانبەر قوربانییەکەى، دیمەتیکى سەختى قەسابانەى خستە سەر پوخسارى خۆى و خۆى دایە دەستى چارەنووسىکى سەر شۆپانەوہ، بۆیە لە ناخوہ و نازارى دەچەشت و لە داخان خەرىک بوو خوین لە شادەمارەکانى ملییەوہ فیچقە بکات. دوا وشەکانى کورپەکەى لەو کاتەى کە دوو کەس لە کارمەندەکانى ئەوئ کە پیک لە گای بنە دەچوون و ترسناکیەکەیان بیتەندازە بوو، کورپەکەیان پاپیچ دەکرد، هاواری سامان وەکوو قامچى بەر ناخی ئەو باوکه بیدەسەلاتە دەکەوت، کاتیک دەیگوت:

- تۆ ھەرگیز باوکم نیت. ئیوہ ھەرگیز کەسوکارى من نین. من ناتاناسم... تف لە ئیوہ. باوکه کە ھەرچەند ھەولى دەدا بەسەر خۆیدا زال بیت و لە ھەمبەر ئەو دیمەنە تراژیدیا و قورپیانوہدا خۆراگر بیت، کەچى خەم و ئەندیشەکانى وەکوو بەرداشى ئاش دەیانھارى و وردوخاشیان دەکرد، وەلنى نەیدەزانى چى بکات و پوو لە کوئ بکات، ئاخىر ئەو چى بە دەستە تاکوو بیکات؟ دۆخەکە ناچارىان کرد بە زۆرى زۆردارى باوہر بە خۆى بەیتىت کە کارىکى دروستى کردوہ، قوربانى بە یەکیکیان داوہ لە پیناوى پارترگارىکردن لەوانەى دیکەى لە دەستى ستەمى دەسەلات. بەم کارەى لەوانەى دەسەلاتى قابل کردییت بەوہى دلسۆزە بۆى و ئامادەى ھەر کەسێک لە خیزانەکەى بکاتە قوربانى بۆ مانەوہى دەسەلات، تەنھا ئەگەر بە وشەى کیش بەرانبەر دەسەلات و حکوومەت ناھەقیان کردییت. خۆ لەوانەى ئەم بەختى گەورە بوویت،

باوکی وا هه‌بووه ناچاربان کردووه به دهستی خۆی کورپه سهرکیشه‌که‌ی بکوژیت، تهنه‌ها بۆ ئه‌وه‌ی گومان‌ی ده‌سه‌لات له خۆی و ئه‌ندامانی خه‌زانه‌که‌ی دوور بخاته‌وه و لایه‌نگیری خۆی بۆ ئه‌و ده‌سه‌لاته‌سه‌لمیئت. ریکارییه‌کان ئه‌وه‌نده‌یان نه‌خایاند، به‌خه‌یرایی باوکه‌که‌ و ئه‌وانه‌ی له‌گه‌لیدا بوون به‌هه‌مان ئۆتۆمبیل گه‌رانه‌وه‌که‌ پێی هاتبوون. وه‌لێ سامان س‌وای له‌سامان-هه‌ردوو کارمهنده‌زل و ناقۆلاکه‌ به‌ناو ژوور و پیره‌و و دالان و عه‌مباری گه‌وره‌ و له‌یه‌کتر جیاواز و به‌رزدا راپه‌یچیان کرد، وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌رخۆله‌یه‌ک ییت و که‌وتیته‌ده‌می گورگه‌وه، گوێی له‌هاوار و فیغان و ده‌نگه‌ده‌نگی که‌سانیک بوو که‌ له‌ودیو دیواره‌تاریکه‌کانه‌وه‌ بۆ ساتیکش ینده‌نگ نه‌ده‌بوون و موچه‌ریکان به‌سهرتاپای جه‌سته‌یدا ده‌هیتا. له‌گه‌ل خۆیدا ده‌یگوت: "فریم ده‌دنه‌ ناو یه‌کینک له‌و هۆلانه‌ و له‌گه‌ل ئه‌و که‌سانه‌ی هاوار و فیغانه‌نه؟ له‌ناویاندا چی بکه‌م؟! چۆن هه‌لسوکه‌وت و مامه‌له‌یان له‌گه‌لدا بکه‌م!؟"

هه‌ردوو گای بته‌، مه‌به‌ستم دوو کارمهنده‌زل و ناقۆلاکه‌ن، دره‌زه‌یه‌یان به‌هه‌نگاوه‌کانیان دا و به‌ره‌و ته‌لاریکی دوور له‌ده‌روازه‌ی نه‌خۆشخانه‌که‌ په‌لکیشیان ده‌کرد، وه‌لێ هه‌ر له‌ناو ئه‌و دارودیواره‌بوو، ئینجا به‌پیره‌وینکدا به‌ره‌و ژووریکیان برد، گه‌وره‌یی و شکۆداری پێوه‌ دیار بوو. وا پێی ده‌چوو به‌پیره‌وه‌به‌ری نه‌خۆشخانه‌که‌ ییت، نه‌خۆشخانه‌ی چی تۆ بلی شیتخانه‌که‌! به‌ره‌له‌وه‌ی بیگه‌نێ هه‌نگاوه‌کانیان خه‌راتر کرد و سامانیش وه‌کوو ییچوه‌و چۆله‌که‌ به‌ده‌سته‌یانه‌وه‌ چه‌په‌سابوو و به‌بیده‌نگی و بێ ئه‌وه‌ی هه‌یچ به‌ره‌هه‌لستکارییه‌ک بکات له‌گه‌لیدا هه‌نگاوی خه‌یرای ده‌نا. وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌نزیکیانه‌وه‌ شتیک روو بدات، سامان ده‌یزانی هه‌ر شه‌رپنک له‌گه‌ل ئه‌مانه‌، شه‌ری خۆتپه‌ته‌ و تهنه‌ها سووکایه‌تی

و نازاری بهر ده که ویت. به پرتوه بهری نه خوښخانه که بی نه وهی
 سهری له سهر په په کاغزه کهی بهرده می هه لیریت و خوئی
 ماندوو بکات، هر به نوو که ناماژه بهک به دهستی ههردوو
 کارمنده کهی له کولی خوئی کرده وه، نهو پیاوړکی تا راده بهک
 به سالاجوو بوو، قزیککی سپی و لووسی هه بوو، پی ده چوو
 رۆزگاریککی دوور نیوهی قزی هه لوه رانديت. روخساریککی
 نیمچه لاوازی هه بوو، دیمه نیککی نارپه سنانه بالی به سهر
 روخساریدا کیشابوو، وهک نه وهی هه میسه بلیت: "نه مه شانیني
 منه و هه موو نه وانهی لیره شن کویلهی منن، جگه له وه شا به
 سه پانی خۆم نازانم، نه وهنده لووتبهرز و له خو بیایی دیار بوو".
 که مه بیزاریه کیش نقورچهی دها، تاکه که سینکی نهو
 فرمانگه یه ش نه بوو سهرچاوه کهی بزانت، هه تا خویشی له م
 ساته وه خته دا له وانیه هۆکاری نهو بیزاری و وه رسبوننه ی به
 دروستی نه زانیت، ئیدی ههردوو کارمنده که ده موده ست بی
 نه وهی ورته یان لپوه بیت، نه و یان به جی هیشت و به ناو کووچه
 و پیره وی نیمچه تاریکی فرمانگه که دا پشته ملی سامانیان
 گرتوو، بهرخناسا وه پیشی خو یان دابوو، فرمانگه چ فرمانگه؟!
 کاکه فرمانگه ی چی؟! ئیره شیتخانه یه شیتخانه! سویند تان
 له سهرم نییه، نه گهر که سینکی بلیمه ت و په یتوولیش په لکیشی
 ئیره بکن، له کون فهیه کونیکا هه رچی ته خته ی میشکی هه یه
 له کاری ده خن و شیتی ده کهن، یاخوا کهس نه که ویته
 بهرده ستیان، نه مانه دزنده به کن و له پیستی مرؤفدا، داخو چهند
 که سی بلیمه تی نه م ولاته یان له وی به زه بری کییل و کاره با و
 جوره ها نامرازی نه شکه نجه دانی دیکه هه به راستی شیت
 کردیت. نه وان له راپیچکردنی سامان بهرده وام بوون، له پر
 دهنگی هاواریک له دهره وهی ته لاره که ئیستیکی خیرای پی
 کردن و سامانی به سته زمانیش به ده ستیانه وه په تللیکی به ره و

پشته وەدا، هیندەوی نە مابوو لە گەل ئەوێ پشته ملی گرتبوو، تامپۆنتیکی ترسناک بکەن و بەریەک بکەون و سەر و سینگ و دەموچاوی یە کتری بقوینتەو، تا دەهات دەنگە کان بەرزتر هاواریان دەکرد: "ئاگر ئاگر... لە هۆلی نەخۆشە ترسناکە کان کە وتۆتەو... فریاکەون". بە خێرای یە کێکیان پەلاماری سامانی دا و فری دایە ناو یە کێک لەو ژوورانە ی بە بەردەمیدا تێپەڕین و دەرگاکی لەسەر داخست. ئینجا خۆیان بە راکردن بەرەو شویتی ئاگرە کە چوون. ژوورە کە نیمچە تاریک بوو، پەنجەرە یە کی چکۆلانە ی لێ بوو لە نیو مەتر دووجا زیاتر نەدەبوو، لای سەرەوێ بە بنمیچە کەوێ لکیندرابوو، بە سێ شیشی ژەنگرتوو داخرا بوو، پوو بەری ژوورە کەش بە پانی دەرگاکی و دوو مەتریش درێژی بوو، تەنە کە یە کیشی لێ بوو پیسای و پاشەپۆی تێدا بوو و بۆنی گەنیوی مرقۆفی دەخکاند. میشمە گەز بە دەورییەوێ گیزە گیزیان بوو، تەنە کە یە کی دیکە ی پەر لە شلە ی بۆگەنی کەس نەیدەزانی لە کەنگیوێ پەر بوو، ئەویش لە نزیکییەوێ دانرا بوو، کەس نەیدەزانی ئەو شلە یە ئاوە یان میز؟ کەشەو هەوای ژوورە کەش قەرچە ی گەرمایەکی بوو نەبیستەو، پێک لە گەرکانی نانەواخانە یەکی دەچوو لە چلە ی هاویندا جۆشی سەندیت. لەو ژوورەدا نە پارچە دۆشە کێک، یان هەتا حەسیرێک و شەرە پایەخیکیشی لێ نەبوو لەسەری دابنیشیت، تینویتی ناو هەناو و گەرووی دەسووتاند، هەناسە برکیتی وێ کەوتبوو، وەلێ هاندەری گەورە ی ناخە شکاوە کە ی، گیانی شکۆمەندی و دەروونی بەرز ی بوو، نایا دەبی بەم جۆرە سووکایەتی پێ بکریت و ئازادی و ژبانی لێ زەوت بکریت، وەکی میروویەکی بیکەلک مامەلە ی لە گەلدا بکریت و توور هەلبدریت و هەمووان پستی تی بکەن؟ پاشانیش ئەم هەموو دەرد و بەلا و نەهامەتیە بەر شەقی بدەن؟ بۆیە

ههستگردنی به سووکایه تی و ئابروو بردنی له ناخه وه وردوخاشیان ده کرد و تیکرای ئه و سووکایه تیانهش تهنا به هوی دهسته واژه به که وه بوو بیت که له باریکی دهروونی بیزاریدا گوترا بیت؟ ئه مه به عه قلی کیدا ده چیت دوو کارمندی زل و زه به للاحی وه که ئه و دووانه ئاوا په لکیشی بکه ن و به و شیوازه سووکایه تیه وه مامه له ی له گه لدا بکه ن، بی ئه وه ی بهرگری له خوی بکات، یان ناره زایی ده برپریت، یا خود هه تا جووله به کیش بکات که واتای ره تکرده وه بگه یه نیت، له کاتیکدا ئه و مرؤفیکه شانازی به شکوی خویه وه ده کات، دیمه نه که ی کپرووزه ی له ناخه وه ده رهیتنا و مرؤف به زه یی پيدا ده هاته وه. ئه و سووکایه تی و ئازار و ئه شکه نجانیه ی که له ده ره وه ی ئه م شوینه ژبانی خه لکی هه راسان ده که ن، له هه مبه ر ئه م ساته وه خته سه رشوړیه ی که خوی به زه لیل و ده سه ته پاچه ده بییت، هیشتا هیچ نیه، ناخر ئه و له ئه نجامی هه سترکردنی به وه ی کارمندانانی ئیره له ئاستیکی نزمتر له مرؤفی داده نین، ناخی ویران ده کرد و له داخان له ناخه وه به کول بو حالی خوی ده گریا، خه ون و خولیا و ئه ندیشه کانی ئه و له کوئ و ئه م دؤخه ی ئیستای له کوئ؟! لیره ده توانن هه موو شتیکی له گه لدا بکه ن، بی ئه وه ی که س سزای تاوانباران بدات، هه تا ئه گه ر بشیکوژن و فرپی بدنه زیرابیکیشه وه، خو که س مه قی لئوه نایه ت. به لام ئه م خویه ده سه ته وه دانیه بو؟ ئه وه نده ی به س نیه که به زیندویتی له گورپکیان په ستاوه؟ ئه م جینگه یه هیچ جیاوازیه کی له گه ل گوردا نیه، به لکوو گور زور لیره به زه ییانه تره، چونکه ئه وه ی له گوردا بیت هه ست به وه ناکات له چیدا به، ئه ری تو بلئی که سیک هه بیت ئه م هه موو ئه شکه نجه یه بچیزیت و چه ز به مانه وه و به رده و امبوون له ژبان بکات؟ ئایا له م ژبانیه ی ئیستا ئه وی تیدا ده ژی، ترووسکایه که له هیوا و

ئومىد، ئەگەر زۆر كزىش بىت نىيە بۇ ئەوھى پىنى بەردەوام بىت؟ ئەم شويته زۆر لە مردن دژوارترە، مەگەر تەنھا شىتە كان بەرگەى بگرن. خۆزگە ھەر بە راستى شىت دەبوو، وەلىن لەبەر ئەوھى شىت نىيە، بۆيە وە كوو ئاوى سەر ئاگر بلق دەدات و پەيتا پەيتا خەرىكە لەناو دەچىت و كوتايى دىت، بۆيە لە گەل خۆيدا برىارى دا ھەر دەبىت ئەم شويته جىن بەئىلت، نەك تەنھا بە جەستەى، بەلكوو بە عەقل و ھەستىشى. ئاخىر ھەر كەسىك ھاتىتە ئەم شويته دەربازى نەبوو، مەگەر بەرجوويەك دەربازى كرديت. ھەر كەسىكىش لىرە بە پەرچوو دەربازى بوويت، ئەوا جارېكى تر لەناو كۆمەلگە پىوستى بە كەسائىكى تر ھەيە، تاكوو وا لە خەلكى و كۆمەلگە بكەن، وەكوو كەسىكى ئاسايى پەسەندى بكەنەو و سووكايەتى پىوھ نەكەن و ئازارى نەدەن. ئاخىر ئەم ولاتە، ولاتىكى ئەوروپايى نىيە. ئىرە ولاتىكە لە ولاتە كانى جىھانى سىيەم، خۆتیش نازانیت دەرد و بەلا لە چ ئانوسائىكدا پرت پىدا دەكات و لە مرؤفبوون داتدەشؤرىت، ئەم ولاتە زەرەيەك مرؤفدؤستى تىدا نەماو، بەزەيى و لؤزىكى دروستىشى تىدا نغرؤ بوو، راستىيە كان سەراوبن و سىخورپى و گوئ لە مستى و درؤش، برىار لەسەر عاقلدارى و شىتى مرؤفە كان دەدەن.

سامان باش دەيزانى ئىدى نەك تەنھا لەناو خەلكى، بەلكوو ھەتا لەناو خزمە نزيكە كانى خۆشى جىگەى نايىتەو. بۆيە نەفرەتى ئەم شويته بۇ ھەتاھەتايە دەبىتە لەكەيەك و بەدوايەو دەبىت و پىوھى دەلكىت، ناچارە دەبى بۇ ئەوپەرى زەوى رابكات و بە جۆرىك خۆى ون بكات، كە ھىچ كەسىك نەيناسىتەو، بەلكوو وا باشە، ئەگەر بكرئ ھەر زەوئىش جىن بەئىلت، لەم شويته دەربچىت و تەنھا جەستەى تىدا بەئىلتەو،

ئاخر مردن باشتره لهم مهرگه ساته ی تیدایه، تهنه ائو بؤنه گهنیه ی ناو تهنه که که بهسه بؤ ئه وه ی بیر له له ناو بردنی ژبان ی خۆی بکاته وه، به لام چۆن ده توانی خۆی بکوژیت؟ ئه و پئویستی به شتیکی تیژه تا کوو شاده ماری دهستی پئی بپریت، یان ههر په تیک خۆی پئی بخکنیت، کات به ئازاریکی زۆره وه تیده پهری، رپک ده تگوت گالیسکه یه کی پاچکه شکاوه و کیسه لئاسا ههنگاو ده نیت، شه و به باریکی زۆر گرانه وه بارگه ی خست، نه خۆی خنکاند و نه شاده ماری دهستی بری. تا ئیشتاش خۆی کرووشکه کردووه و دهسته کانی له لاقه کانی ئالاندووه، ناوچه وانیشی خستۆنه سهر چۆکه پیکه وه لکاوه کانی. دهنگی نووزه و ناله یه کی کز له شویتیکه وه بهر گوی ده که ویت، وه لئ ههر چه نده ههست راده گریت، نازانیت ئه و نووزه یه له کوپوه دیت، جار جارهش دهنگی قاقای پیکه نیتیک ههرچی تارمایی بیدهنگی هه یه دهره ویتته وه و له ناکاویش دهریت و نامیتیت. وه که ئه وه ی ئه م شویته هپچی لئ نه بیت جگه له خپو و دیو و درنج و تارمایی. چهند ساتیکی به سه ردا تپه پری، گوی له دهنگی فیشکه یه که بوو له شویتی خۆیدا وشکی کرد، له وانیه ماریکی ژهراوی بیت و لهم که شه وشک و برینگه دا دزه ی کردیتته ناو به ندیخانه که وه، و پرای ترس و تۆقینه که ی له ژر لئوه وه گوتی: "خۆزگه به پئوه دانیکی خیرا، ماره که کوتایی به ژبانم ده هینا، ده ی ماری دوژمنی هه موو گیانله به ران، تاقه دۆسته که ی من، چاکه یه کم له گه لدا بکه و ددانه ژهراوییه کانت له جهسته م بچه قینه، ههرچی ژههری کوشنده ت هه یه له جهسته مدا به تال بکه، وای ئه گهر ئه وه م له گه لدا بکه ییت، قهت له چاکهت دهرناچم". رۆژیک ی ته و او تپه پری و ئه و ههر له و حاله ته ی خۆی به بئج جووله دانیشتیوو، تا کوو ههستی به رهقبوونی هه موو ئه ندامانی جهسته ی کرد، هه تا

توانای جوولاندنی دهسته کانی و دريژ کردنى قاچه کانی نه بوو، نازاریکی دژوار وه کوو نهو ماره کینگلی پین ددها، که بریار بوو بیت و که چی نه هات و لهم قهیرانه توانا پروو کینه ی پزگار نه کرد، له بهر خویه وه گوتی: "ته ری به راست نهو دوو کارمنده بو کوی چوون؟ بوچی نه هاتنه وه بو لام؟! تو بلیی له بیریان کردبم؟ خو نه گهر نازه لیش بوومایه له بیریان نده کردم! تا به پارچه نانیک و قومه ئاویک ئاگری ناخیمان دابمر کاندبووایه وه، ده بی چی بکه م، وا تینویتی خه ریکه ئاگر له هه ناوم بهر ده دات! نازانم لهو شله بوگه نه ی ناو ته نه که که بخومه وه، یان نا؟!"

نه مرۆکه زور له دویتیکه وشک و برینگتر بوو. پتویستی به شنه بایه ک بوو، هه تا نه گهر گرپه یه کی گهرمیش بیت، هه ولی دا هه ستیت، وه لی هه موو جهسته ی داهیزرابوو، دوا ی هه ول و کوششیک ی زور ئینجا توانی له سه ر قاچه کانی بوه ستیت، که میک بهرچاوی روون بووه وه، ته واوی سه رنجی خو ی کۆکرده وه و لهو شویته بچوو که که وته پایدۆزی ماره که و هه ولی دۆزینه وه ی ددها، وه لی هه ر نه ی دۆزییه وه، ئایا هه ر به راستی نه وه فیشکه ی مار بوو، یان نهو وا هه ستی کرد؟! له ته نه که که نزیک که وته وه، به دوو دهستی له رزۆکه وه گرتی، له لووتی نزیکی خسته وه، بۆنه که ی ئیجگار قیزه ون بوو، وه ک نه وه ی تیکه له یه ک بیت له میز و ئاو، له شویتی خو ی داینا یه وه، هیلنجی هاتی و خه ریک بوو برشیتته وه، ئاخه ر نهو ناو هه ناوی به تال بوو. وه ک نه وه ی لهو چرکه ساته دا به ئاگا ها تیتته وه، ئینجا بو ی ده رکه وت، نه وه چه ند رۆژی که خواردن به گه روویدا نه چۆته خواره وه، نه وه ی زیاتریش ئازاری دل و ده زوونی دا و له ناخه وه هه راسانی کرد و وا ی لی کرد دلی به خو ی بسووتیت، نه وه بوو کاتیک باوکی بو ئیره ی هینا هیچ خواردنیکی له گه ل

خۇيدا بۇ نەھتيا بيخوات. دەبى ئەو باوكە چ بۇچوونىكى
 ھەبوويت؟ تۆ بلىنى وا بىرى كىردىتتەو ھە كورە كەى لە
 مئوانخانە يە كى پىنج ئەستىرە نىشتەجى دەبىت و ھەر ئىستا لە
 چىشتاخانە پىر لە بۇنوبە رامە كەى دەرچۇتە دەرەو ھەرچى
 خواردنى خۇشە نۇشى كىردو ھە؟ ئاخىر خۇ دەيتوانى لە نىزىك
 ھەر چىشتاخانە يەك داوا لە شوفىرە كە بىكات رابو ھەستىت و
 خواردنىكى بۇ بەئىت تاكوو گەدەى خۇى پىن بىر بىكات. خۇ
 ھىچ كەسىكىان رىنگىيان نەدە كىرد ئەگەر ژەمە خواردنىكى پىن
 بدابوونايە. كەچى وا پىن دەچى ئەو باوكە واى پىن باشتر
 بوويت كورە كەى برسى بىكات و لە گىرفانى خۇشى ھەموو
 ئەوانەى دىكە تىر بىكات، ئەى بۇ نەىكرىد؟! ئەمەيان وەلامە كەى
 لای باوكە داماوە كە يەتى!

لە دەرگا كە كونىكى چوارگۇشە ھەبوو لە بستىك زىاتر
 نەبوو، سامان دەستى پىنو ھەرت و دەموچاوى خۇى خستە
 ناويىو ھە، بىرى كىردەو ھە بىنگ بىكات، بەلكوو يە كىك گونى لە
 دەنگى بىت، بەلام لە ئەنجامە كەى ترسا، باشە ئەو لە چى
 بىرسىت؟ ئايا ئازار و ئەشكەنجە لەو ھەش زىاتر ھە يە كە ئىستا
 ئەوى تىدايە؟ ئايا كەسىك ھە يە بزائىت واتاى ئەو ھە چىيە كە
 مرقۇف تىنووى بىت؟ پاشان لە ناكاو توورپىيە كەى تەقىيەو ھە، بە
 توندى دەستى بە ھاوار و رابو شاندى دەرگا كە كىرد، وەلى لە
 ناكاو بىدەنگ بوو، ھەستى كىرد دەرگا كە دانەخراو ھە، كەواتە لەو
 كاتەو ھەى دوو كارمەندە كە رۇىشتوون دەرگا كە كىراو ھەبوو. بە
 ھۇى ژەنگە كە يەو ھە ئاگابان لەو نەبوو كە قىلى دەرگا كە تەواو
 نەچۇتە شوپىتى خۇى و كلۆم نەدراو ھە. بە وریايىو ھە سەرى دىرئ
 كىردە دەرەو ھەى دەرگا كە، رىرەو ھەىكى دىرئى بىنى، نەبىدە زانى
 بەرەو كوى دەروات، وەك ئەو ھەى بۇ جارى يە كەم بىسىت!

برپاری دا پیندا تیپه پیت، ترسی گه وره ی له وه بوو، نه بادا شتیکی ترسناک، یان کارمه ندیکی تووره بیسیتت و رقی خوئی لیج به تال بکاته وه، به خیرایی و له سه ر نووکی پی ههنگاوی دهنه، نه بادا دهنگی پی که سیک ئاگادار بکاته وه و ئاشکرای بکات و بکه ویتته ناو گیزاوی که وه ده ربا زبوونی نه ییت، به به رده م ده رگای زور ژووری چه پ و راستدا تیپه ری، زور به یان دانه خرابوون، وه که نه وه ی به تال بن، به رله وه ی بگاته کوتایی راره و و دالانه که، گوئی له دهنگی ههنگاوی پی و ئاخاوتنی که سانتیک بوو لیج نزیک ده که و تنه وه، به خیرایی گه راپه وه دواوه و خوئی کوتایه ژووریکی دانه خراوه وه، ژووره که گه وره بوو و زیاتر له بیست مه تری دووجا ده بوو، پر بوو له که لوپه لی جؤراو جؤر که زور به یان شکابوون، وه کوو تهختی دانیشتن و میز و تنکیکی ئاو و شتی جیاوازی دیکه، له و ژووره ش په نجه ره یه که ریک وه کوو په نجه ره ی گۆره که ی پینشوی، بیورن مه به ستم ژووره گه نیوه که ی پینشوی، به بنمیچی ژووره که وه لکابوو، به لام به قه د دریزایی دیواره که دریز بوو، وا پیج ده چوو نه و دوو که سه ی بوونه هژی خوچه شاردانی سامان، گه یشتنه پشت دیواره که، سامان سه ر که وته سه ر نه و که لوپه له که له که بوو و شکاوانه ی ناو ژووره که و به هیواشی سه ری به رز کرده وه و له په نجه ره که وه ته ماشای نه وانی کرد خه ریکی ئاخاوتن بوون. دیمه نی هه ردووکیان له کریکاری ته لارسازی ده چوو و هه ردووکیان روویان له چۆله وانیه که کردبوو که به ره و شویتتیکی دووری ده بردن، به دار و درهختی کورت و به به رزی مه تریک یان زیاتری تیدا رووابوو، له دووری نزیکه ی چاره که کاتزمیریکی پیاده رتیش شه قامیکی گشتی هه بوو، ئۆتومیل له هه ردوو لایه وه ها توچویان ده کرد، تیشکی خۆره که ش له جامی ئۆتومیله کانه وه ده بریسکانه وه و به خیرایی له چاویان ده دا.

سامان له خوښیې ټوټې به چاوی خوږی بڼی دلی له ناو سینه یدا که وته کوته کوت، ټمه همل و دهر فته تیکه و هر گیز دووباره نابیتته وه، نابې کاتی زیاتر به فیرو بدات، بویه بې ټوټې زیاتر بیر بکاته وه بریاری دا به دواي ټو دوو که سه دا برپوات که له پیش ټوټی ه وه دهر چوونه دهر وه، ټیدی ټوټی له حه شار که کی دهر چووه دهر وه و به خیرایی به پار ه وه که و دالانه که دا هه ننگاوی خیرای دهن، تا گه یشته کو تاییه که ی، له وئ ټیستی کی کرد و سه ری دهر کرده دهر وه و به ناگاییه وه سه بر ټکی ټملا و ټولای پار ه وه که کی کرد، ترسی ټوټې هه بو و نه با دا پرو دواي کی له نا کاو چاوه پروانی بکات و پر سه که ی لی بکاته وه خوری، به لام که سی نه بڼی، پار ه وه که به لای چه پدا زور دریز بوو، به لام به لای راستدا دهر گایه کی ټاسنڼی له دووری پڼج مه تر ټک به دی کرد به ره و ناوچه چوله که ی دهر برد که پیش که میک دوو که سه که پڼدا تی په رڼ، به خیرایی و بې ټوټې هه ی هیچ دهن گیک دهر بکات، لای راستی گرت به ر و تنها دواي چند چر که به ک خوږی بڼی ه وه وه کوو تیر له که وان دهر بچیت، ټوټی ټوټې به ناو دار و دهر خته په رشوبلاوه کان و دهر ونه کاندای بوی دهر چوو. هه رچندهش دوور تر ده که و ته وه زیاتر ټاوری له دواي خوږی ده دایه وه و ژماره یه کی زور و گه وری ته لاری هاوشیوه ی ټو ته لاره ده بڼی که پیش که میک ټوټې لی بوو، که چی له و لایه وه هیچ دیوار و په رڼی کی لی نه بوو، دهر وړانده وری شو ټه که یان داییت، دیاره له م لایه وه پتو یستیان پتی نیه، چونکه وا پتی ده چیت به بر وای ټوان، ټوټې بیتته ناو په کیک له م دالان و هولا نه وه ټیدی به سه لامه تی لئی دهر ناچیت، مه گه ر به مردووی و بو ناشتن به ره و شو ټی کی دووری بڼن. خو ټه گه ر دهر گای گوره که ی، بیورن دهر گای ژووره ټه ننگه به ره که ی داخراو بو وایه، هه لبه ته ټوټی به دهر دی

نهوانه‌ی دیکه ده‌چوو و کاتیک لئی به ناگا ده‌هاتن، لاشه‌که‌ی
 بۆگه‌نی ده‌بوو و نه‌و ناوه‌ی پر ده‌کرد. له‌رۆیشتن به‌رده‌وام بوو،
 له‌شه‌قامی گشتی نزیك که‌وته‌وه، زۆر به‌وردی چاودیری
 ناوچه‌که‌ی ده‌کرد و ترسی نه‌وه‌ی هه‌بوو نه‌بادا به‌لا و
 نه‌هامه‌تیه‌کی دیکه له‌ناکاو یه‌خه‌ی بگرن و تووشی
 ده‌رده‌سه‌ریه‌کی دیکه‌ی بکه‌نه‌وه، نه‌وه‌ی نیگه‌رانی کردبوو،
 گیرفانی فه‌ته‌رۆی ده‌گوت و پێک له‌هه‌نبانه‌یه‌کی به‌تال ده‌چوو،
 نه‌فلسیک و نه‌شتیکی نه‌وتۆی پی نه‌بوو بیداته‌کری
 ئۆتۆمبیلیک نه‌گه‌ر له‌گه‌ل خۆیدا هه‌لیگریت. بۆ ماوه‌یه‌ک به‌
 لیواری شه‌قامه‌که‌دا ده‌رۆیشت و زوو زووش ئاوپری به‌ملا و
 به‌ولادا ده‌دایه‌وه، دواتر پیری کرده‌وه: "چی ده‌بی نه‌گه‌ر به
 هه‌لاتنه‌که‌ی بزائن و له‌رینگه‌ویانه‌کان به‌دوایدا بگه‌پین، چ
 گه‌مژه‌یه‌یه‌که‌ نه‌گه‌ر بکه‌ویته‌وه چنگیان، وای نه‌و کاته‌ده‌بی چ
 سزا و نه‌شکه‌نجه‌یه‌ک چاوه‌پوانی بکه‌ن؟! بیره‌که‌که‌ه‌تۆقاندی،
 که‌واته‌وا باشته‌له‌شه‌قامه‌که‌به‌رپه‌یته‌وه و تا بۆی ده‌کریت له‌و
 ناوچه‌یه‌ده‌وور بکه‌ویته‌وه. دوا‌ی نزیکه‌ی کاتژمیریک رۆیشتن،
 زه‌وییه‌که‌به‌ره‌و رپوباریکی پانوبه‌رین خلۆری کرده‌وه، که
 نه‌مبه‌ر و نه‌وبه‌ری به‌دره‌خت و دار و ده‌وه‌ن داپۆشرا‌بوو. به
 په‌رۆشه‌وه‌رپووی له‌ئاوه‌که‌کرد، نه‌یده‌زانی له‌خۆشیان چی
 بکات، هه‌زی ده‌کرد ئاوی رپوباره‌که‌هه‌مووی بخواته‌وه، به‌لام
 هه‌ر زوو فیلمی پیاوی بیابانه‌که‌ی وه‌بیر هاته‌وه، که‌خه‌ریک بوو
 تینویتی له‌ویابانه‌و‌شکوبرینگه‌دا بیکوژیت، کاتیکیش رپیوارانی
 په‌وه‌ند و کۆچه‌ری ده‌یدۆزنه‌وه، سه‌ره‌تا ته‌نها لیه‌کانی ته‌ر
 ده‌که‌ن و دواتر چه‌ند دلۆپه‌ئاویکی به‌زاردا ده‌که‌ن و به
 تیه‌رپوونی ماوه‌یه‌کی تر چه‌ند دلۆپه‌ئاویکی دیکه‌ی بۆ زیاد
 ده‌که‌ن، تا له‌کۆتاییدا پیاوه‌که‌توانای خوارده‌وه‌ی ئاوی ده‌بیته
 و له‌مردن‌پزگاری ده‌بیته و تینویتی ده‌شکیت، هه‌لبه‌ته

خواردنه‌وهی ئاو به سکی به‌تال و گه‌دهی گپ‌گرتوو له تینووان، مه‌ترسیه‌که‌ی یه‌کسانه له‌گه‌ل وشکبوون، سامان به زه‌حمه‌ت توانی به‌رگه‌ی ئاره‌زووی ئاو‌خواردنه‌وه بگری‌ت، سه‌ره‌تا ئاو‌که‌ی له‌ده‌می وه‌رده‌دا و فرپی ده‌دایه‌وه سه‌ر زه‌وی، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ته‌واوی جه‌سته‌ی به‌ه‌وی ئاره‌فکردن و خویتی وشکه‌وه‌بوو، جله‌کانی پیس کردبوو، بۆیه به‌ه‌یو‌اشی چووه‌ ناو ئاو‌که‌ و ده‌ستی به‌شوشتی جله‌کانی کرد، هه‌ر که‌هه‌ستی به‌نزیك بوونه‌وه‌ی که‌سێک بکردبووایه به‌خیزایی خۆی له‌ناو دار و ده‌وه‌نه‌کان ده‌شارده‌وه، ئه‌و نه‌یده‌زانی که‌ئوه‌ه‌ووباری سیروانه، بی‌ری له‌وه‌کرده‌وه‌ه‌ پو‌یشتن به‌پێچه‌وانه‌ی ئا‌پاسته‌ی ئاو‌که‌به‌ره‌و باکووری ده‌باته‌وه‌ و له‌گه‌ل پو‌یشتی ئاو‌که‌ش به‌ره‌و باشوور، بۆیه‌ه‌پ‌یاری دا به‌که‌ناری ه‌ووباره‌که‌دا به‌ره‌و باکوور هه‌لبک‌شیت. پو‌یشتنه‌که‌ی له‌سه‌رخۆو به‌ئاگاییه‌وه‌بوو، سه‌رنجی ه‌یچ که‌سێکی له‌وانه‌ه‌رانه‌ده‌ک‌یشا که‌به‌لایندا تیده‌ه‌پ‌ری، ماوه‌ی پ‌ینج پو‌ژی به‌رده‌وام به‌و شپوه‌یه‌پ‌ئی کرد، ک‌یلگه‌کشو‌کالییه‌کان له‌مرؤفه‌کان چاو‌ت‌یرتر بوون له‌و میوه‌ و سه‌وزه‌یه‌ی هه‌یانوو خۆی ت‌یر ده‌کرد و له‌و به‌لایه‌ی تووشی هاتبوو خۆی به‌ه‌راوه‌ده‌زانی، وه‌ل‌ئ‌ی خۆی له‌گونده‌کان به‌دوور ده‌گرت، چونکه‌سه‌گه‌کانیان د‌رپ و ه‌ز له‌چاره‌ی خه‌لکی نامۆ و ر‌ی‌بواران ناکه‌ن، هه‌ر که‌پ‌یککه‌وتی شو‌یت‌ت‌یکی ئاسووده‌ و ئارام و ب‌ئ‌ مه‌ترسیشی بکردایه‌ و دار و دره‌خت دایب‌وشی‌بووایه، شه‌وه‌که‌ی ل‌ئ‌ به‌سه‌ر ده‌برد. هه‌ر که‌پو‌ژیش هه‌له‌هات ده‌ستی به‌پو‌یشتن ده‌کرده‌وه. د‌وای چه‌ندین شه‌و و پو‌ژو پو‌یشت‌ت‌یکی زو‌ر، سه‌رنجی دا‌ماله‌کان به‌پانتایی ب‌ینی‌ی ئه‌و په‌رشوب‌لاو بووبوون، ه‌یو‌اش ه‌یو‌اش له‌پو‌یشتن به‌رده‌وام بوو، کات‌یک به‌خۆی زانی هه‌موو لایه‌کی خانوو و ماله‌، که‌واته‌گه‌یشتوته‌شار‌پ‌کی گه‌وره‌ و له‌ناو خه‌لکه‌که‌یدا ونبوو، وا

ههستی ده کرد ئه و شاره ده ناسیتتهوه، یان به شه قامه سه ره کیه که یدا تیه پروه کاتیک بۆ بۆ به غدا چووه، به لکوو ههتا ئه وهیشی به بیر هاتهوه که بیره دا بردوو یانه بۆ شیتخانه. ئه مه ریک شاری باقووبه یه. ئیستا شویتی خۆی له سه ره خشه و گۆی زهوی زانی و ده توانی ئاراسته ی خۆی ده ستیشان بکات، له و شاره دا هاو پیه کی هه بوو، به لام ناو نیشانه کی نه ده زانی. وای چ ریککه و تیک ده بوو ئه گهر به دیداری شادبووایه؟! هه رچی کیشه ی هه یه چاره سه ره ده بوو. بیر له وه ده کرده وه: "ئه گهر ریککه وت ئه وه مه له گهل بکات و بیینم، بره پاره یه کی لی قهرز ده که م و به و پاره یه خۆم ده گه یه نمه شاخه کانی کوردستان، له وئ ده توانم بۆ هه تاهه تاهه خۆم بشارمه وه و که سیش دهستی پیم نه گات. نا نا بهر له هه ر شتیک داوای پیاله چایه کی لی ده که م، ئینجا پیاله یه ک چیه تۆ بلی دووان، کوره بلی قوریه چایه کی ته و او و پارچه نایک، وای بۆ پارچه نایکی گهرم، ناوه لا بلی ده ناتی ته و او."

له و کاته ی ئه و له گهل خه ونه ساده و ئه ر خه وانیه کانیدا ده ستله ملاتی بوون، له دووره وه چهند سه ربازیکی کلاوسووری به دی کرد، خه ریک بوو دلی له لیدان بکه ویت، ئاخه ئه و هه یچ شتیکی پین نیه که سایه تی و ناسنامه ی سه لمیئت. ئه و ئینزیاته سه ربازیانه ش خه لکی راده گرن و وردینی له ناسنامه کانیا ده که ن، خاوه ن به ختیش ئه و که سه یه له چنگیان ده ربازی ده بیست. وای له و به لایه! ئاخه دوای ئه و هه موو ئازار و ئه ندیشه یی چه شتوویه تی، ئیستا جاریکی تر بکه ویتته وه ده ستیا ن و هه مان ریسوایی بییتته وه و ئینجا راپنجی به ره کانی شه ری بکه ن و له وئ بکوژریت؟! له باشترین حاله ته کانیدا تووشی ئه و چاره نووسه ده بیست، هه تا ئه گهر که سایه تی و ناسنامه

راسته قینه که ی خویشی بشاریته وه، چونکه به لاکه گه وره تر
 ده بیت نه گهر ناسنامه ی راسته قینه ی بزانتن. بویه خوئی له وان لادا
 و ناراسته به کی دیکه ی به ره و باخه کان وه رگرت و به سر
 دیواره نزمه قوپینه که یدا ناودیو بوو و خوئی دهر باز کرد، له ناو
 گزوگیا و دار و دره خته کانیدا خوئی شارده وه، چش له وه ی با
 سه گه دره کان له توپه تی بکه ن، به لام نه که ویتته دهستی نه و
 جه لادانه، که میتک له دووریی په رژینه قوپینه که ژووریککی له
 قور دروستکراوی به دی کرد، خوئی کوتایه ناوییه وه و به
 وردی سهیری ده وره بهری کرد، له ترسی شتیکی نادیار،
 بنمیچی ژووره نزمه که له قهدی دار و گه لای دارخورماکان
 دروست کرابوو، له ناوه راستیدا دار ستوونیککی نه ستوور بهرز
 بوو بووه وه، چند قهرتاله یه کی دروستکراویش له لق و گه لای
 خورما به قهد ستوونه که وه هه لواسرابوون، ناو ژووره که پر بوو
 له کژمه له خورما و تا بنمیچه که به سر یه کتریدا هه لدرابوونه وه،
 به هوی قرچه ی گهرماکه، خورماکه ته واو ترشابوو، بۆتیککی
 سه رخۆشکه رانه ی به ده وره بهری خوئی ده به خشی. هه ر که سیتک
 بچیتته ناو ژووره که راسته و خو ته ختانه جه یه کی پان که به
 دیواره که وه چه سپیندراوه سه رنجی راده کیشیت، هه رچی
 که لوبه ل و پنداویستی کرینکارانی کشتوکاله له سه ری دانراون،
 سه رباری چند دۆلکه پلاستیککی دوو لیتری. سامان بۆ چند
 ساتیک له پشت دهر گای ژووره که راره ستا، به وردی
 سه رنجیککی ته واوی شویتنه که ی دا، کپ و خامۆش هیچ
 مه ترسییه که له نارادا نه بوو، ماندویتتی و شه که تی و ترس و
 دله راکویی چند رۆژه ی، هه رچی وزه ی جهسته ی هه بوو
 سووتاندبوو، بویه ناره زوویه کی زۆری چوو خورماکه له جیاتیی
 میوه و سه وزه وات که چند رۆژیک بوو له کیلگه
 کشتوکالییه کان گه ده ی خوئی پی خامۆش ده کرده وه. بویه

ټه وټنده خورماي خوارد كه به شي زه ي دوو پوژي ته ووي
 جه سته ي بكات، پاشان سه رتاپاي جه سته ي خاو بو ووه، به هوي
 بوئي سه رخوشكهر و خواردني ټه و هه موو خورما ترش او ووه،
 هه سته ي به خه ويكي قوول كرد، تواناي به رگه گرتني نه ما،
 ژووره كه ش نيمچه تاريك بوو، ئيدي خوږدايه ده ست خه ويكي
 قووله ووه كه تا ئيواره ي خاياند، وه لئ سه گوه ري ناو باخ و
 بيستانه كاني ده وروبه ري به ناگايان هينا يه ووه. سامان له شوي تي
 خوي پاچله كي، ناخر ټه و سه گانه ټه وټنده درن، پيك له
 گورگ ده چن. بويه هه ر ده بي له و شوي ته ده ربچي ت و له و ناوه
 دوور بكه ويته ووه. سه ربازه كلاوسووره كانيش له و كاتانه دا
 شه قامه كان چول ده كهن و تاكوته را نه يي ت كه سيان نامي تنه ووه،
 ټه وانيش ماندوي تي و شه كه تي بي زاريان ده كات و تواناي
 گيچه لكردنيان به پيواران و خه لك ي نامي تي ت، هه تا ټه گه ر
 توو شيشيان بين. له گه ل خوږدا برياري ټه ووي دا زور له م شاره دا
 نه مي تي ته ووه، به ره و باكوور و به پيچه وانه ي ټاراسته ي ټاوه كه ووه
 بروات، سه بي تي ش خور لاي خوږهه لاتي سه ووه هه لد ي ت و ټه ويش
 به ره و پيش ههنگاو ده ني ت، ټه و باشي ده زاني كه پوژهه لاتي
 ولات له ناو گرگاني شه پيكي خوي تاوي دايه، بويه به هيج
 شيه يه ك نابي هه له بكات و ټاراسته ي خوي بگوپي ت. به رله ووي
 له وي ده ربچي ت، ده سته ي دايه قه رتاله يه ك و هه نديك خورماي
 تهاويشت و يه ك دوو دو لكه ي به تاليشي كرده ناوي،
 چاو دي ريه كي ورد ي ده وروبه ري خوي ده كرد، به ناگاداريه كي
 ته ووه ده رگاي ژووره كه ي كرده ووه و به ههنگاوي شله ژاوانه و
 له رزو كه ووه به ره و نزم ترين شوي تي په رژينه كه پويشت، هه ر كه
 گه يشته ټه وديوي په رژينه كه، هه سته ي به ووه كرد كه ئيدي گياني
 ها تو ته ووه بهر، تا ټه و كاته ش سه گوه په كه له دووره ووه ده هات،
 له قوولايي باخ و بيستانه كانه ووه ده هاتن و به خيري اي لي تي نزيك

دەكەوتنەو، بۆيە بەوپەرى توانای خۆيەو، پۈۈ و مالە كان تىي تەقاند، خۆى كوتايە ناو كۆلانە تەنگەبەرە كانىيەو و نەيدەزانى بەرەو كويى دەبن، بەمەش پۈوبارە كە و باكوريشى ون كرد. ئەى چى بكات؟! پۈوبارەك پابگريت و پرسىارى پۈوبارە كە و ئاراستەى باكورى لى بكات؟ ئەم پرسىارە گومان دروست دەكات، ئەيش پۈيىستى بە ورووژاندنى ئەو جۆرە گومانانە نيە. كەواتە با پرسىارى پردە كە بكات، ئەم پرسىارە هيچ گومانىك ناو رووژىتت، ھەموو پۈوبارەكى نەشارەزاي شار پرسىارى دەكەن، لەويەوش بە پۈيچەوانەى ئاراستەى ئاوە كە بەرەو باكور مل بنيت.

دوای كەمىك زەحمەتى، سامان پردە كەى دۆزىيەو، ئىستا زياتر لە سى سەد كىلۆمەترى ماوہ تا بگاتە شاخە كان و لەويى ئارام و ئاسوودە يىت، ئەو كاتىك مندال بوو، چەندىن جار سەردانى شاخە كانى كردبوو، تا ئىستاش ئەو يادەو ھەريانەى لە بىر ماوہ كاتىك لە گەل كە سوكارىدا سەردانى ھەندىك خىزانىان دەكرد كە خزمىان بوون. ئىدى بەرەو لای ئەوان دەچىت. ئەم گەشتەى وا سووك و ئاسان نەبوو، ژيانى لەسەر دەستى خۆى دانابوو، لە ھەر چركە ساتىك و ھەر ھەنگاوتىكىدا مۆتە كەى مەرگ چاوشاركىي لە گەلدا دەكرد، تا لە ساتەو ھختى وادا دەگەيشتە ناومىدييە كى وا لە مەرگى نزيك دەخستەو، بۆيە چۆلەوانىيە پر لە مەترسىيە كەى بەجى دەھىشت و پەناى دەبردە بەر پۈيگە سەرە كىيە كان، دەستى لە ئۆتۆمبىلە بارھەلگەرە كان بەرز دەكردەو بەو ئومىدەى لە گەل خۆياندا ھەلىيگرن و كەمىك ئەو پۈيگەو ژيانە دۆزەخىيەى لى كەم بىكەنەو. لەبەر خۆيەو دەيگوت: "لە ناو ئۆتۆمبىلى بارھەلگريش مەرگ چاوە پۈيم دەكات، وەك ئەوہى لە چۆلەوانىيە كە، پرسە كە تەنھا پەيوەستە بە

كەمە بەختكە ۋە ھېچى تر". بەلام تۆبلىنى ئەو بەختە ياۋەرى
 بېت ۋە بەدەمىيە ۋە پىنكەنت ۋە جارىكى دىكە ھىوا ۋە نارامى پىنى
 بەخشىتە ۋە؟ ئەدى كاتىك گەيشە خالى پىشكىنى سەر شەقامە
 گىشىيە كان ۋە زالگە كان چى بىكات؟ ئەو ھىشتا لە ۋە ۋرپنە بەى
 خۇيدا بوو كاتىكى زانى داۋاى لە ۋە شوفىرە كرد كە لە گەل
 خۇيدا ھەلگرتبوو، چەند كىلومەترىك دوور لە خالى پىشكىنە كە
 داىبەزىتت، ئەم داۋاى بەى بوىرى ۋە ناۋمىدىيە كى زورىشى تىدا
 بوو، ئاخىر ئەمە ۋا لە شوفىرە كە دەكات باۋەر بە خالى خۇى
 نەكات، چونكە ھەندىك جار ماندوۋىتى ۋا لە مرۇف دەكات
 بەبى ھېچ بەرگىيەك مەرگ پەسەند بىكات، چونكە لە ۋە مردنەدا
 دەربازبوونى خۇى دەبىتت. شوفىرە كە پىسارى ھۇى داۋەزىنى
 لى نەكرد، ۋىپراى ئەۋەى ھەستى بەۋە كرد ئىستا ئەو بەلايە كى
 لەناۋ ئۆتۈمبىلە كەيدا ھەلگرتوۋە ۋە لەۋانەيە توۋشى سەرتىشە بەكى
 گەۋرەى بىكات، ھەنوۋە كە ژيانى سامان بە دەستى ئەو شوفىرە بە،
 دەتوانىت پادەستى بەكەم خالى پىشكىنى بىكات كە پىندا تىپەر
 دەبن، بۇ ئەۋەى خۇى لە لىپرسىنەۋە دەرباز بىكات، ۋەلى بە
 ھۇى ئەو پىاۋەتىيەى ھەبەتى، پىش ئەۋەى بگەنە خالى پىشكىن
 داىدەبەزىتت، تاكوۋ تەگىرىكى خالى خۇى بىكات. بەمە
 خۇىشى لە ۋە نەگژە بە دەرباز دەكات. شوفىرە كە لە دەۋرۋبەرى
 تەمەنى پەنجا سالى دەبوو، پەشتالەيەك بوو، دەموچاۋى
 چىرچولۇچى داىپۇشىۋو ۋە لە پىاۋىكى پىر دەچوو، دۋاى
 ماۋەيەك لە بىدەنگى كە نىزىكەى كاتزىمىرىك دەبوو، لە ناكاۋ
 گوتى:

- مېنىش سى كورم لە بەرەكانى جەنگدا بوون. تەرمى
 دوۋانان پى دامەۋە ۋە ئىستا چارەنوۋسى سىيەمىان نازانم! چەند
 ئاۋاتەخوام دەرفەتىكى بۇ ھەلەكەۋىت ۋە رابىكات، تاكوۋ ژيانى

خۆی دەر باز بکات، گرنګ نییه بهلامه وه بۆ کوئ دەر وات و
چۆن دەر ژیت؟ گرنګ ئەو یه لای من ئەو سەلامەت بیت و له
ژیاندا بیت. ئیمه له م شەرەدا هیچ بەرژە وهندییه کمان نییه.

وهك ئەو هی شوفیره كه بهم قسانه ی سامان دلیا بکاته وه که
ترسی لئی نه بیت.

سامانیس به منگه منکیك و ناخ هه لکیشانیکه وه گوتی:

- مامی به پێزم بۆ کورە کانت ههست به خه م ده که م.

شوفیره که دوای خه یال رۆیشتیکی زۆر و بیدهنگی گوتی:

- کورپی خۆم تۆ بۆ کوئ ده چیت؟ ده توانم له خالی
پشکنین نه جاتت بدهم، من شوئتی شاراوهم له تۆتۆمبیله که مدا
هه یه، کهس ناتوانیت بیدۆزیته وه. بهرله وهی بگه یه خالی
پشکنین تیدا رابکشئ و دوای پینج خولهك له تپه پوون وه ره وه
ئیره دابیشه. من ئەمه له پیناوی کورە که مدا ده که م، که له وانیه
به هه مان دۆخی تۆدا تپه ر بیت.

سامان به که مه شله ژان و راپایی و به منگه منگیکه وه گوتی:

- مامی به پێزم باوه ریم پئ بکه حالی من ته واو جیاوازه،
ئهو هی من دهمه وئ پئش ئەو هی بگه یه خالی پشکنینه که به
چه ند کیلۆمه تریك دامبه زینه و خۆم ته گیری حالی خۆم ده که م.

شوفیره که له گه ل خۆیدا بیری کرده وه: "مافی خۆیه تی
متمانه به کهس نه کات، ئیمه له رۆزگارێکدا ده ژین، پیاوه تی و
چاکه ی تیدا مردوه. پاشان به ده نگیکی نزم گوتی:

- چۆنت پئ باشه وا بکه. که واته دوای نیو کاتزمیر ده بین
دابیه زیت.

جاریکی دیکه بیده‌نگی شویتنه‌که‌ی ته‌نییه‌وه، ته‌نها ده‌نگی بزویته‌ری ئۆتۆمبیله‌که ده‌هات. دوای نیو کاتژمیره‌که، پاراپی و دل‌پاوکنی بالی به‌سه‌ر ناخ و پوخساری ساماندا کیشا، هه‌تا شوپیره‌که‌ش هه‌ستی به‌و دل‌پاوکییه‌ی کرد. ئه‌وه‌تا ئه‌و ئۆتۆمبیله‌که له‌ته‌نیشت شه‌قامه‌که‌وه راده‌گریت و به‌په‌نجه‌ی به‌ره‌و ئاسۆ ئاماژه ده‌کات:

- ته‌ماشای ئه‌و خانووه‌ بکه ده‌ئینی شخاته‌یه، ئه‌وه خالی پشکینه، ئاگات له‌خۆت بیت.

سامان دوودلییه‌کی زۆری پتیه‌ دیار بوو، ئاخ‌جاریکی دیکه به‌پێ پۆیشتن، له‌وانه‌یه پتیه‌ستی به‌ده‌ پۆژه‌ پێ بیت، نازانیت تینویتی ده‌یکوژیت، یان برسیتی. یاخود ده‌بیته‌ خۆراکی گورگه‌ برسیه‌کان. ده‌رگای ئۆتۆمبیله‌که‌ی کرده‌وه و دابه‌زی، به‌رله‌وه‌ی شوپیره‌که ده‌ست به‌جووله‌ بکاته‌وه. سامان به‌په‌له‌ هاواری کرد:

- مامه‌ مامه‌... مامه‌ گیان، له‌گه‌ل خۆتدا بمبه‌، یاخووا له‌گه‌ل کوره‌کانت به‌یه‌کتر بگه‌نه‌وه.

وه‌ك ئه‌وه‌ی شوپیره‌که چاوه‌پێی ئه‌و داوایه‌ بکات، به‌په‌رۆشه‌وه دابه‌زی و به‌ده‌وری ئۆتۆمبیله‌که‌ی سوورپایه‌وه و سندوقیکی یه‌ده‌گی کرده‌وه و شوپیتی خۆشاردنه‌وه‌که ده‌رکه‌وت، که له‌ شیوه‌ی سندوقیکی ته‌نگ و درێژ بوو، پێ بوو له‌ ته‌خته‌دار، یه‌ك یه‌ك ته‌خته‌داره‌کانی راکیشا و فرپیی دایه‌ ناو سندوقه‌ گه‌وره‌که‌وه. ئینجا داوای له‌ سامان کرد له‌ شوپیتی ته‌خته‌ داره‌کان خۆی درێژ بکات. پاشان ده‌رگاکی داخسته‌وه

و به بورغى و سەموولەيەك قايمى كردهو، سامان لە ژوورەو،
 بە زۆر ھەناسەى دەدا، شوڤىرەكە ھاتەو، شوپىتى خۆى و بى
 ئەو، كات بە فيرۆ بدات، دەستى بە پۆشتن كردهو و
 خىرايەكەيشى زياتر كرد، ئەو شوپىتەى سامان خۆى تىدا
 ھەشاردابوو گىرپى گرتبوو ئەو، ئەندە گەرم بوو، بەلام خىرايى
 ئۆتۆمبىلەكە لە درزىكەو، فېنكايەكەى پى دەبەخسى، كاتىك
 سامان ھەستى كرد بايەكە كەم دەبىت و خىرايى ئۆتۆمبىلەكەش
 ھىواشتر دەبىتەو، دلنيا بوو كە ئىدى گەيشتونەتە خالى
 پشكىنەكە، بەلام ئۆتۆمبىلەكە رانەو، ستا، بەلكوو خىرايەكەى
 كەم كردهو، پاسەوانەكەش بە خىرايى ئاماژەى بە شوڤىرەكە
 كرد لە پۆشتن بەردەوام بىت و رانەو، سىت، بە پەلە تەنھا چەند
 قسە بە كيان لە گەل يە كتردا گۆرپىيەو. ديارە شوڤىرەكە دەناسن و
 زۆر بىرەدا تىپە دەبىت. بەو جۆرە سەرلەنوئى دەستى بە خىرايى
 كردهو تا بە تەواوى ماو، يەكەى باش دوور كەوتەو، و دلنيا بوو
 لەو، كەس چاودىرپىيان ناكات، ئىنجا ئۆتۆمبىلەكەى لە تەنىشت
 رېنگاكە رېگرت و دەستى بە كەردنەو، بورغى و سەموولەكە
 كردهو، كە سەندوو، قەكەى پى داخستبوو، جار جارەش
 تەماشايەكەى ئەملا و ئەولای خۆى دە كرد، رېنگاكە تەواو چۆل
 بوو، لەو ساتەو، ختەدا ھىچ ئۆتۆمبىلەكە ديار نەبوو، قاچەكانى
 سامانى گرت و رايكىشايە دەرەو، ھەشارگەكەى، پاشان
 سەندوو، قەكەى وەكوو خۆى داخستەو، فرمىسكەكانى چاوى
 سامان لە خۆشيان و بە ھۆى كارىگەر بوونى ئەو چاكە و
 پياو، تىيەى كە ئەو پىشكەشى كردبوو، خەرىك بوو دابارپىن.
 ئۆتۆمبىلەكە دەستى بە پۆشتن كردهو، و رېنگە بەكى زۆرى بۆ

سامان كورت كرده وه، بۆيه سامان بيري له وه كرده وه كه شهرمه نهينى و دۆخى نالهبارى خۆى بۆ نهم پياوه باشه نهدركينيت، دواى ئه وهى ئه وه هموو چاكه يه ي له پيناويدا كرد، نه خاسمه ههولى ئه وهى نه دا پرسيارى هۆكارى دۆخه كه ي لى پرسيت و ناشكرائى بكات، به لام سامان سوور بوو له سهر ئه وهى پرسى بردنى بۆ شيتخانه كه باس نه كات. تنها چيرۆكئيكى بۆ خۆى داتاشى به وهى له زينداندا مهرگى به چاوى خۆى بينيوه، ئيدى شوفيره كه سهرزه نشتى زۆرى كرد بۆ ئه وه خهم و ناسۆره ي تووشى كه سوكارى كردوو وه به دهنگئيكى له سه رخۆ و پته وه وه گوتى:

- كورپى خۆم ئايا ده زانى چ خهم و نازارئك به خشيوه ته دايك و باوكت، به هۆى ئه وه قسه سهرشيتانه يه تۆ نازانى ئيستا ئه وان به هۆى تۆوه چهند نازار ده چيژن. ئايا هيچ عاقلئيك هه يه له چايخانه و به بهرچاوى ئه وه هموو هه شاماته وه قسه يه كى وا بكات؟ بۆ تۆ نازانى هه تا ديواريش گويى هه يه و گويى له هه موو شتئيك ده ييت؟ نا كورپم من هه رگيز له گه ل ئه وه كرداره تدا نيم. ده بووايه تۆ له وه ژير و زيره كتر بيت.

سامان له گه ل خۆيدا بيري كرده وه: "واى چ كاره ساتئيك ده بوو ئه گه ر زمانم خوار برۆيشتبووايه و باسى رووداوى شيتخانه كه يشم بۆى بكردبووايه، هه ر به جارئك به شيتى داده نام، خۆ له وان هه مامه له كردنى له گه لمدا بگۆرپبووايه". جا بۆ ئه وهى ئه وه گومانه له خۆى دوور بخاته وه كه خۆشى پيدا نايه ت و هه زى لى ناكات، گوتى:

- ټوه هه له يه ك بوو كردم، بوم بووه وانه يه ك و هه تا له ژياندام له يادى نه كم. مامه گيان زور په شيمانم له و قسه يه م. وه لى ټوه ي تو له گه ل من ټه نجامت دا، مه گه ر تنها خوا پاداشتى چا كه كه ت بداته وه. له ناخى دل موه هيو اخوازم كه گه رايته وه كورپه كه ت له ماله وه له چاوه پروا نيتدا بيت.

ټو هيو اخواستنه ي سامان له شاد بوونه وه ي شو فريزه كه به ديدارى كورپه كه ي، خه م و خو شى پي كه وه له ناخيدا گريان سهند و له سونگه ي ټو په رو شى و هاتنه دى ټو ټاواته ي كه چاوه پروا نيه تى بيته دى، بريارى دا چا كه كه ي له گه ل ټو هه گه نجه تا كو تا يى به رده وام بيت، وازى لى نه هيتت هه تا ده يگه يه نيته ټو نامانجه ي كه له پيناويدا ټو سه ر كيشيه ي كردو وه و ټو شو يته ي كه ليه وه به ره و ټاسووده يى و ټارامى ده روا ت، جگه له وه ش هه تا بره پاره يه ك و پارچه نانتيكيشى پى دا، به لكوو خواى گه وره كه سيكى بو ته رخان بكات و به سه لامه تى بگاته شو يتيكى ټارام و ټاسووده يى. وه لى پياوه كه گه رايه وه ماله وه، به لام به ديدارى كورپه كه ي شاد نه بووه وه، هه تا هه واليكي دلخوشكهريشى گوى لى نه بوو. ټاخر هيو اخواستن شتيكه و واقيعيش شتيكى ديكه، به لام سامان گه يشته نامانجى خو ي و لاي خزمه كانى له گونديكى خنجيلانه كه له وانه يه روژگار يك بيت بيته شاروچكه يه كى بچووك، رووداويكى ناخوش له چاوه پروا نيتدا بوو، بينى خزمه كانى رووى ناده نى و هه والى شيتبوونه كه ي گه يشته ټه مانيش، به رله وه ي روو له مان بكات و بير له وه بكاته وه، بويه هه ر له سه ره تاوه له ژوور يكي تايه تدا دا يانبرى و گوشه گريان كرد و نه يده توانى نه كه س بينت و نه

كەسپش بېيىت و كەسپش لە گەلیدا بدویت. ئەوەش بەو بیانووی ئەگەر خەلكی بە نەینیه كەى بزانت، ئەوا هەلوپستان بەرانبەرى خەراپ و توند دەبیت. خو ئەگەر بیزانیا حالەتە كە وایە، هەرگیز وا خو سووك نەدە كرد و شكۆمەندی خویشی لە دەست نەدەدا. ئاخىر مامەلە كردنى خزمە كانی بەو شیوہە، هەرگیز شایانى كەسایەتى ئەو نەبوو، ئەوان بە چاوى شیتەوہ سەریان دە كرد و بە زەحمەت لە گەلیدا دەدوان، تا حال گەیشتە ئەوہى بیریان لەوہ كردهوہ شەوانە قاچى بە قەرەوێلە كە یەوہ بیهستەوہ. ئەو كاتە ئیدی سامان ئوقرەى برأ و لیان پاراپەرى و بریاری دا بەجیان بەتلیت. بەلام دواتر كەوتنە پارانەوہ لئی و ھتوربان كردهوہ كە لیان توورە نەبیت. مادام هەر بریاری داوہ بەجیان بەتلیت با سبەى بەیانى بیت، نەك بەم شەوہ ئەنگوستەچاوہ.

ئەو شەوہ ئەو خێزانە چاویان نەچووە خەو، نەبادا بەو شەوہ بروات و ڤوو لە شوینتیکى ناديار بكات، كەچى ئەو بە جۆرتك مېشكى ڤۆیبوو خەريك بوو لە داخان و لە گەل فرمیسكە كانیدا بخنكیت، لە سبەینى ڤۆزى دواتر، دواى نانى بەیانى ھېستریكیان بە كرى بۆى گرت، تاكوو دوو ڤۆزە ڤینگەى بەرزونزمى پى بېریت، تا دەیگە یەنیتە لای ئەو پیرەژنەى كە خزمایە تیان لە گەلیدا هەبوو، پیرەژنە كە بە گەرمى پشوازی لى كرد و بە سۆز و خوڤشەویستیەوہ لە ئامیزی گرت. ئەوہى ھاتەوہ یاد جواترینى ئەو كورپانە بوو كە خووى سەرپەرشتى لەدايكبوونى كردبوون، سۆز و خوڤشەویستیەكى واى بەسەردا باراند هەرگیز پشتر خەونیشى پىوہ نەبىنیوو، ئیدی لەوئ

ئاسووده بوو و ئه و ژنه وه كوو كوړې خوې مامه له ي له گه لدا ده كرد، ئه و وه كوو ئه وانه ي ديكه سه يري نه ده كرد، بهلكوو بوونى ئه و فهراموښى بوو بوې و پريارى دا يه كيك له كچه كاني گونده كه شيان بوې بهيتت، وپراي ئه و ده نگوښه ي كه گوندنښينه كان باسى ده كه ن و نامازه ي پې ده دن. سامان پريارى دا ماوه يه كه له لاي بميتته وه و دواتر ته گيىرى حالى خوې بكات و بهره و دهره وه ي ولات پروات و له وي ژيانتيكى جياواز ده ست پې بكاته وه.

به شى نۆزده يەم

له راستيدا سامان هەستى به كەمىك ترس كرد كاتىك له كسادانه كه رەحمانى بينى، چونكه واى زانى يەكئىكه له دەسته كەى نزيك مام جەمال، بەلام ترسە كەى رەويپهوه كاتىك زانى رەحمان عەرەبه، بۆيه روخسارى گەشايهوه و گوتى:

- كەواته تۆ له دەسته كەى مام كاكيليت؟

رەحمان سەيرى به قسە كەى هات و پرسى:

- چۆن زانيت؟!

سامان به بزە و خەندەيه كى زياترهوه گوتى:

- وا پى دەچىت زۆر ماندوو بيت و پتويستىت به كەمىك خەو پىت.

رەحمان دووباره گوتى:

- بەلى زۆر ماندووم، بەلام چۆن زانيت من له دەسته كەى مام كاكيلم؟

- چىيه بۆ وا زوو له بىرت كرد؟ لەبەر ئەوەى شيرىنى هاوسەرم ئىستا پىي گوتم دەتناسىت و ئىوارانىكيان له مالىان نانتان خواردوو، ئەى قسە كانيم بۆت نە كرده عەرەبى، ئەى ئەمە ماناى ئەوه نىيه كه تۆ ماندوويت و تواناى وه بىرهاتنهوهى شته كانت نىيه؟

- راست دە كەيت. خەرىكه بۆ تۆزه خەويك كويتر دەبم،

ئەوئەندەم خەو دیت. جگە لەوئەش ھەموو ئەوانەى لە دەست ستم و زۆردارى دەسەلاتى بەعس پايانکردوو لە دەستەكەى مام كاكيلن. ئەى بەسەرھاتان لە گەل گورگدا چيە؟

- چيرۆكەكە ئەوئەى كە شەوى پابردوو پەوئە گورگيكي برسى ھيرشيان كرده سەر گونڊەكە، ئەوانە بەر لە دوو كاترمير ھيرشيان كرده سەر ئيمەش. بەلام لوورەلووريان بە دريژايي شەو نەبراوئەتەو.

سپروون و باويشكدان بە خيژاييەكەى بيئ ئەندازە جەستەى پەحمانى داگرت، تا وای لئ ھات بە كزى دەنگى سامان بيسيتت، وەك ئەوئەى لە ئاسۆوئە دەنگى بيئت، پاشان سەرى قورس بوو و ملی تواناي ھەلگرتنى كەللەسەرى نەما و ھيدى ھيدى نووشتايەوئە، تاكوو چەناگەى گەيشتە سەر سينگى، ھەر بە دانيشتنەوئە خەو بردييەوئە، وەلئ بە ھەردوو دەستى توند ئاميزى بە چەكە كەيدا كرددبوو. زۆر بە زەحمەت سەرى بەرز كردهوئە و بە زۆر چاوى بۆ كرايەوئە، پوخسارە مندالييە ھيمنەكەى سامانى كەوتە بەر چاوى، كە خەندەيەكەى دلئايي و پەر لە ئاسوودەيى و ئارامى بۆ كرد، نەخاسمە كاتيك ھەستى بە دەستەكانى كرد لەسەر شانين و بۆ دريژبوونى يارمەتیی دەدەن. پەحمان گوئي لئ بوو پئي گوت:

- پشتت بکە زۆپاکە... وای خوايە تۆ چ تەپروونيك تەر بوويت؟

شيرين گوتى:

- پەتوويەكەى پيدادەم؟

سامان گوتى:

- وا باشتره هیچی پئدا نه دهین، به لکوو جله کانی وشک ده بنه وه.

ئهوان سه رقالی ره حمان بوون، گویان له دهنگی پرتیشانده ره که یان بوو بانگیان ده کات و له ده رگاش ده دات، سامان ده رگاکه ی لئ کرده وه و هینایه ژووره وه، پیاوه که توتیشو به ره یه کی پر له نانی تیری و جه په یه ک ئاو و کیسه یه ک ژاژیسی پیوو. له بن پشتوتنه که ی ناوقه دیشیه وه کیسه یه کی بچووکی ده ره هینا، مشتیک گه لا چای و نه ختیک شه کری قهندی پارچه پارچه ی بچووک و که مه شه کریکی وردیش، هه ر که گه یشته ژووره وه ئه و شتانه ی له گونده که وه له گه ل خوئی هینابوونی دایه دهستی شیرینی شوخوشه ننگه وه و دهسته کانی به ناو یه کدا ده هینا و له نزیک ئاگره که وه دانیش و گوتی:

- ئه وه چیه خاتوون قوری چایه که له سه ر ئاگره که نابینم. ده ی زوو که چایه کم بو لینی، تا په رداخیک بخومه وه و بگه پریمه وه لای که سوکاره که م، چونکه زور په له مه. کاره که ی من تا ئیره له گه ل ئیوه ته واو بوو. دوا ی ئه وه ی ماوه یه ک پشوو ده ده ن، قه دپالی به رده م ده رگا که بگره به ر و به شوین پی مندا و هرن که له سه ر به فره که دیاره، ده تانگه یه نیتته گونده که و له وئوه گه شته که تان به ره و ئیران ته واو ده که ن. چونکه خاوه نی تراکتوره که سبه ی دوا ی نیوه رۆ ده پروات.

پاشان پرتیشانده ره که سه رنجی ره حمانی دا و گوتی:

- ئه و پیاوه نووستوه کتیه؟

سامان وه لامی دایه وه:

- دؤستیکئی ناوچه که ی خو مانه.

- لیره چی ده کات؟!

ریتیشاندیره که وای گوت و سامانیش وه لآمی دایه وه:

- نهوان هه میشه له جووله دان و له شویتیک نامیننه وه.

ریتیشاندیره که په حمانی پشتگویی خست که له خه ویکی قولدا بوو، دهستی به زیده پویی کرد له گپرانه وهی نه وهی تووشی بووه:

- راسته له هاتنم بۆ لاتان دواکه وتم. چی بکه م؟! به دهستی خۆم نه بوو. کاریکی باستان کرد، لیره مانه وه له جیاتی نه وهی بین بۆ گونده که، به دلنیا یه وه نه گهر ئیوه م له گه ل بووایه گورگه کان له توپه تیان ده کردن. ته نها به خت ده ربازی کردم، چونکه نهو کاتهی ئیوه م به جی هیشت و به ره وه گونده که پویشتم و دواي پویشتی نزیکه ی پینج خوله کیک، سه رنجی لای راسته م دا، بینیم گورگیک خۆی بۆ مه لاس داوم، نینجا چ گورگیک؟! هه ر هیستریک بوو بۆ خۆی نه وه نده گه وره بوو! هیستری چی؟! تو بلئی فیل! به دوو چاوی بریسکه داره وه، نازانم چون له سه ره تا وه هه ستم پیی نه کرد بوو، به تایبه تیش مانگه شه وه که نهو ناوه ی ته واو پرووناک کرد بووه وه.

خاتوونه که له ترسان چاوه کانی نه بله ق بوون، که چی سامان پیکه نی و ههستی به خۆشیه ک کرد له ساده یی نهو جووتیاره و گه مژیه که ی، به لکوو هه تا به زه یی به هاوسه ره که شیدا هاته وه، چونکه پوخساری وه کوو پوخساری مندالیککی توفیو گۆرا که گوئیستی چیرۆکیک له چیرۆکه کانی جنۆکه و خپوه کان ده بن، دهستی له سه ر شانه کانی دانا و پیکه وه له نزیک زوپاکه دانیشن، له پالیدا ههستی به گه رمایی ناگره که و چپژ و خۆشیه کی دلنیا یی کرد، ریتیشاندیره که درپژه ی به قسه کانی دا:

- نیوان من و گورگه که تنها چند ههنگاوئیکی کهم بوو. له دووری سهد ههنگاوئیکیش دارگوئزه تاقانه که ههبوو، به ژیریدا تیدهپهپن کاتیک دهچن بؤ گونده که. من تهماشام ده کرد و ئهویش تهماشای ده کرد.

سامان به شیوازیکئی شوخی ئامیزه وه دیسان لئی پرسیه وه:

- تهماشای کئی ده کرد؟

رئیشاندهره که وه لام ده داته وه و ده لئیت:

- هه لئه ته ته ماشای دارگوئزه که.

- بؤچی؟

رئیشاندهره که به گومانه وه گوتی:

- له کوئی بزائم؟! برؤ لئی پرسه!

کاتیک سامان ههستی کرد رئیشاندهره که له پرسیاره کانی دلته نگ بووه، به خنده به که وه ئه مهی خسته سهر قسه کانی:

- باشه، دهی قهیناکا، ئهی دواى ئه وه چی پرووی دا؟

رئیشاندهره که وه لامی دایه وه:

- به ره وه داره که رام کرد، به تایبه تی دواى ئه وهی چند گورگئیکی دیکه شم بینى لای راسته وه به راکردن به ره وه لای من ده هاتن، له به ختی خؤم گورگه کانی دیکه هه ندیک لیمه وه دوور بوون، به لام نه و گورگه ی له نزیکه وه بوو که وته دوام، من راکه و ئه ویش راکه، من رام ده کرد و ئه ویش رای ده کرد...!

سامان بؤی ته واو کرد، نه بادا نه وه دهسته واژه یه دووباره و سبیاره بکاته وه:

- به لښ به لښ تو پات ده کرد و نه ویش پای ده کرد تا گه یشته داره گه وره که و به باز دایکی گه وره سهر که و یته سهری.

پتیشانده ره که به سهر سو پرمانه وه گوتی:

- چون زانیت؟ تو لیره وه چاود پرت ده کردم؟

- نه خیر لیره وه چاود پرتیم نه ده کردی. به لام نه وه نیسه تا ئیستا زیندوویت، به دلنیا ییه وه سهر که و تو و یته سهر داره که. نه و گور که فیله تهنه ی دوو ههنگاو یک لیته وه دوور بوو، نه توانی بنگریت و نه توانیشی سهر بکه و یته سهر داره که.

- وهك نه وه ی باوه پر به وه ناکه ی که ده یلیم!؟

- نا نا... چون شتی وا نیسه، به دلنیا ییه وه باوه پرت پی ده که م، به لام که میك له سهر خو یوم باس بکه.

- پیت وایه نه وه ی گوتم زیده پر ویی تیدایه؟

- زیده پر ویی نا، به لام شتیکی که م له وه.

پتیشانده ره که جار یکی تر بی نه وه ی گوی بداته توانجه کانی سامان گوتی:

- هه تا پر ویی دواتر له سهر دره خسته که مامه وه. ره وه گور که که په لاماری پانه بزنی گونده که یان دا و زیان یکی زوریان لی دان. هه ندیکیان بو ژپر نه وه داره هیتا که من له سهری بووم. له وئی له تو په تیان کردن، دوا ی نه وه ی تیر بوون، وازیان له من هیتا و پر ویستن، نه و کاته منیش له داره که دابه زیم و گه پر امه وه گونده که. جووتیاره کان گوتیان: به فر و بر سیتی گور که کانی ناچار کرد بوو بیته خواره وه و په لاماری گونده که بدن بو گه پران به دوا ی خورا کدا. جووتیاره کان له ماله کانی

خۆيان دا، خۆيان حەشار دابوو و پەنجەرەى ماله كانيان به هەموو شتيك داخستبوو كه دەستيان پى راگەيشتبوو، پشتى دەرگا كانيشيان به هەموو شتيكى گران توند و قايم كردبوو، جەنگيكي درندانەو ناهاوسەنگ بوو، يەكەم قوربانيه كانيش سەگە كان بوون، هەر هەموويان كوشتن، مەرومالاتە كانيش لە گەورە كانى خۆياندا تۆقيوون و بە هەموو لايە كدا رايان دە كرد و هەر كون و پەناگە بە كيان دەست كەوتبوو خۆيانيان تيدا حەشار دابوو. گرتى گەورە ئەو بوو خەلكى گوندى كە چە كيان نەبوو، ئەوەى هەشيان بوو تەنها تاپرى راو كردن بوو، ئەوانيش بى فيشەك، زۆر دەميك بوو بە كاريشيان نەهيتابوو، بۆيە زۆر بەيان ژەنگ لى دابوون، بە هەر حال هەر ئەو نەندە خواردنەشم بۆ پەيدا كرا بۆتاني بهيتم، زۆریش پيويستە بگەريتمەو مالهو، چونكە هەوالى رۆژى حەشر لە ناو گوندى كاندا بلاو بوو تەو، گوايە بەم زوووانە رۆژى كۆتايى دەست پى دەكات. من هەر ئيستا دەبى بگەريتمەو بۆ گوندى كەم.

سامان پرسىارى لى كرد و دوودليش بە روخساريهوه ديار بوو:

- چى روو دەدات؟! ئايا هەردوولايان سوپاكەيان بۆ ئەم ناوچەيە كۆ كردۆتەو؟

- نەخيز ئەو نيه... جەنگى نىوان ئەو دوو ولاتە لە بىر بگە، ئەو بەرانبەر ئەو شتەى بەسەرمان ديت هەر هيچ نيه.

- سەيرە! ئەى دەبى چى هەييت لە جەنگيش خەراپتر؟!

- رۆژى حەشر بەرپۆيه، خەلكى لە نزيك ئەو گوندىى دراوستيمان مردوويان بينووه لە گۆرە كانيانەو دەرچوون، ئەو رۆژى قيامەتە. ليرە گورگ هيرش دەكاتە سەر گوند و لەويش

مردووہ کان زیندوو دہبنہوہ تا کوو بیانخون. ئەللاھو ئە کبەر...
خوایە لە گوناھی خۆم و کەسوکارە کەشم خۆش بە.

بە لای خەلکی گوندەکانەوہ خۆش بوو، ئە گەر
ھەموویشیان نەبیت، خەلکی شۆک بکەن بە کارتیک کە ئەوانیش
بە شدارییان لە بەدەستھێنانیدا نەبووینت، واتە تەنھا ئەو ھەوالە
دەگوازنەوہ کە لە یەکیکەوہ گوئیستی بوون، کە چی دەبینی لە
ساتەوہختیکی نامۆدا بەو پەری توانایانەوہ ھەست بە بایەخی ئەو
شتە دەکەن بە مەبەستی سەرقالکردنی خەلکی بۆ زانینی شتیک،
یان گواستنەوہی ھەوالیک. بۆیە ئەو جۆرە کەسە لە باسە کە
دەردەچن و زێدەپۆیی لە خستە پرووی ئاخواتنەکانیشیان دەکەن،
بە تاییەتیش ھەر کارتیک سەرسامی و شۆکیبون لە پوخساری
گوئیگرا نیاندا بینریت. کە چی سامانی ھاو پیمان ئەو چیژ و
خۆشییە لە پتیشاندەرە کە سەندەوہ کە دەبویست لە پتنگە
باسکردن و گتێراندەوہی ئەو چیرۆکە ھەلبەستراوہ پنی دلخۆش
بیت، چونکە کارتیک بینی پوخساری سامان نەگۆرا و تووشی
شۆک نەبوو، یان زۆری بۆ شل نەکرد، بە لکوو پتیکەنینتیک
پچرپچری بۆ کرد و پتیشاندەرە کەش لە ئەنجامی کاریگەری
ئەوہدا دەبەوێ بڕوات بئ ئەوہی زیاتر چاوەرێ بکات و
پەرداختیک دیکە ی چایەش بخواتەوہ، کە شیرین لەسەر پشکوو
رەژووہ کە ئامادە ی کردبوو.

سامان گوتی:

- ئیستا مەرۆ، ئە ی چی لە گورگە کان دە کەیت؟! بە
تاییەتی گورگە فیلە تەنە کە؟!

- دەزانم تۆ باوہرت نە کردووہ، تۆ خەلکی شاریت و لە
گوندی ناو چیاوچۆلە داہراو و دوورە دەستە کان نەژباویت... تۆ

ئەگەر لێرە بژیا تايە شتی سەپروسە مەرەت دەبینی.

سامان بە زەر دەخەنە یە کەوێ گوتی:

- بۆ پیت وایە خەلکی شارەکان جیاوازان؟ لەویش مەرگەسات و شتی سەپرترمان بینیوە، شارەکانیش لە گوندە دوورە دەست و داپراوەکان جیاوازتر نین، جگە لە تەلار و خانوووەکانیان نەپیت، کەچی عەقل و ھۆشی خەلکە کە هیچ جیاوازییەکی لە گەل عەقل و ھۆشی خەلکی ئێرە نییە، بەلام چاوەرێ بکە چایە کەمان لە گەل بخۆرەو.

جووتیارە پێتیشاندەرە کە هیچ شتێک لە قسەکانی تێنەگەشت، بەلام ھەستی بە جۆرە وەرپسوون و بیزاری و جۆرە سووکایەتیەک کرد، بۆیە وای پێ باشتر بوو پروات و گوتی:

- وا پێ دەچێ چایە کەتان کاتیکی زۆرم بە فیرۆ بدات، دەبێ ئیستا پرۆم بۆ ئەوێ بۆ ئیوارە بگەمەوێ گوندە کەم.

سامان دیسان گوتیەو:

- ئەی دەربارە ی گورگەکان چی؟! دەترسم شتیکت لێ بکەن.

پێتیشاندەرە کە بە پروابەخۆبوونەوێ گوتی:

- گورگەکان تێر بوون، ئەگەر لە پێگە بشمیین مەترسیان نییە.

سامان لە گەل خۆیدا کەوتە منگە منگ و بە ھەسرە تەوێ گوتی: "تۆ لە مەیان راست کرد. گورگەکان بەبێ ھۆ کەس ناخۆن، تاوانیشیان نییە کە بەو جۆرە خولقاون جگە لە گوشت ھیچی تر ناخۆن". ئینجا گوتی:

- کاکه چاوه پښکه، نهی له و مردووانه ناترسیت که له
گۆره کانیانوه دهرچوونه ته دهرهوه؟

- به لڼی ده ترسم، به لام خیزانه کم له و ییه ده بیی دهر بازی
بکم، خوا فریاد پر سه.

- به لام تو هم هه والانه له کوی دیتیت؟

کاتیک هم دهسته وازه یه ی دوا یی گوت، پښشانده ره که
ماوه یه که پښتوبو و که میک دور که وتبووه وه. ئیدی سامان
کهوته ناو گیزاوی سهرسامی و بیر کردنه وه له وهی چو ن
هه واله کان له نیوان گونده کاندایه بهم خیراییه ده گوازیته وه و
ده ماده م ده که ن، ناخر خو هیچ نامرازیکی په یوه نندیکردن و
گواسته وه له نیوانیاندایه نییه، هه نندیکیش هه ر بو شوخی ده لڼ
هه واله کان بهرله وهی روو بده ن له نیوان گونده کاندایه
ده گوازیته وه.

شیرین به جلوه بر که په نگا وره ننگ و پر نه خش و
نیگاره کانیه وه ماوه یه کی کم بوو له بهرده م زو پاکه به یئده نگی
دانشتوبو، کاتیک دانشته که ی درپزه ی کیشا، سامانیش شانیدا
به شانیه وه و به قه د یه که وه دانشتن و چپان دیه گویچکه یه وه:

- بوچی هم یئده نگیه؟ بیر له چی ده که یته وه؟

شیرین به ده نگیکی نزمه وه گوتی:

- من ده ترسیم.

- مه ترسی. هه مووی یه که دوو پوژیکی تره و له سنور
ناودیو ده بین به ره و ئیران. نه بوجگاره ش نامانگاتی، ته نانه ت
نازایت ئیمه له کوئین و بو کوئش ده چین؟!

- من له نه بوجگاره ناترسیم.

- کهواته له کئی؟ گورگه کان، هەر ترسی ناوی، ئەوان له کوپۆه هاتن، گه پانهوه شویتەکانی خۆیان.

شیرین له و کاتهی تفی قووت دەدا گوتی:

- له و مردووانه ده ترسم که له گۆرپه کانیانهوه ده رچوونه ته ده رهوه.

سامان دهستی به قاقای پیکه نینکی پچرپچر کرد، هه نديک له و ترس و دلپراو کتیهی ناخی شیرینی په واندهوه.

- ئەوه چیه ده لیتی باوه رت به قسه کانی ئەو گه مژه به کرد؟ ئەوه به کهم درۆزنه. هاوش تپوهی هه نديک له گوندنشینه کانی تر زنده پۆیی له هه موو شتیکدا ده کات. ده زانی ژيان له م گونده دابراو و دووره ده ستانه لای خه لکی خه یالی فراوانی ئەوتۆیان خولقاندووه باشترین نووسەر پتووستی پشانه و ناتوانی بیانگاتی. وه لئ خه یالکی هه په مه کیانه، نازانم چۆن بۆتی باس بکه م، ئەوهی سه یر و جیگه ی سه رسوپمانه ئەوه به هه موو ئەوانه ی له گونده کان گوئیان له و خه یالپلاوییانه ده بیت که بۆیان ده گێر درپته وه و سووریش ده زانن درۆیه و راست نیه، که چی و پرای ئەوه ش هەر باوه پی پئ ده کەن و به هه نديک ترشوخی پتوه کردنه وه ده ماوده م بلاوی ده که نه وه و لایان ده بته راستیه کی حاشاهه لئه گر، خۆ له وانیه بۆ وروژاندیش بیت، چونکه له م گۆشه گیری و دابراو و دووره ده ستیه دا وروژاندن بۆ جوولاندن و شله قاندنی گوماوه گه نیوه که ی ده روونی خه لکی پتووسته، بگره هەر زۆریش پتووسته.

شیرین زۆر له قسه کانی تینه گه یشت، به لام ئەوه نده ی گوت که له گه ل په ببردنی به وشه و ده سه واژه کان ویک دینه وه، بۆیه گوتی:

- ټيمه ټاوی پراوه ستاومان نيه، کانياوه کانمان شهو و پوژ
ټاویان له بهر ده پروات و پاناوه ستیت.

سامان زه رده خه نه په کی بو کرد و دهستی کرده ناو دهستی
و بو دلنیا کردنه وهی گوتی:

- خه می هیجت نه بیت، له تیکر پای ټهو شتانهت ده پاریزم
که لیان ده ترسیت و بیریان لی ده که یته وه.

ټه ویش پیی گوت:

- گومانم له وه دا نيه، تو سه رچاوهی دلنیاپی و نارامیمی،
نه خاسمه دواي ټه وهی له گه ل گورگه کان جهنگایت و
پاراستمت، ټه مه دووه مین جاره له ده ست سته می پوژگار
ده مپاریزیت.

ټهو قسه په ی شیرین له ناخی ساماندا کاریگه ریه کی زوری
هه بوو، ههستی به شکومه ندی کرد.

بو په نه یتوانی خو شیه که ی ناخی بشاریته وه و گوتی:

- من به مهرگ و له ناو چوونی خو م ناماده م بو پاراستنت،
گیانم ده که مه قوربانی تو، به لکوو من سو پاسگوزاری تو م،
ټه گه تو نه بو ویتابه توانای سه رکه و تنم به سه ر گورگه کاندا
نه ده بوو.

شیرین به ناسکی و جوړه نازیکه وه گوتی:

- نامه وی له پیناوی مندا سه رکیشی به ژیانی خو ته وه
بکه یت. ناخر من به بی تو هیچ شتیک نیم.

شیرین دواي ټه وهی له نزیکه وه زیاتر سامانی ناسی و له
ره وشت و ټاکار و که سایه تیه که ی دلنیا بوو، خو شه ویستیه کی

راستگۆيانە خۆشى دەويست. ئاخىر ئەو پياوھى بە لاي جووتيارە نەزانە كانەوھ ماھىي گالته جارپى و بە سەر شىت و پەفتارى سەير ناويان دەبرد، كەسكى زۆر وريا و ژير بوو، بەلام جووتياران تا كۆتايى بە كەسكى خەراپيان دادەنا، تا ئەو ئاستەي گالته يان بە قسە كانى دەھات، چونكە نەيان دەزانى چى دەلئيت و لئىي تينەدە گەيشتن و لەو جلوبەر گەيشى كە ئەوان پئىي رانەھاتبوون بپۆشن سەيريان دەھات، ھەتا شەرم و شكۆكە شيان بە ناوئىدى و باشيە كەيشيان بە لاوازي و بئدەسەلاتى و ھىوا و تېرامانە كانيشيان بە سەر شىتى و لئىووردەيە كەيشيان بە ترسنۆكى دەدايە قەلەم، بئى ئەوھى ھەست بەوھ بكنە كە ئەو پياوھ، مرفۇئىكى ھەست ناسكە و كەسايە تئىي خۆى خۆش دەوئت و زۆر ئازا و بوئزە و تىكۆشەرىكىشە لە جۆرىكى تايەت، پۆشنيرىكە ھەرگىز بە پۆشنيرىيە كەى خۆيەوھ ناناژىت. سامان لە ژيانيدا تووشى گرفتى زۆر بووبوو و بۆ ھەر گرفتىكىشى رىنگە چارەيە كى گونجاوى دەدۆزىيەوھ، ئەو كاتەى ھاوسەرگىرىي لە گەل شيرىنىش كرد، گەورە ترين كيشەى ئەوھوو چۆن باوھر بە شيرىن بھىتت كە شىت نىيە؟! تەنھا دواى چەند كاتژمىرىكى كەم بە ھەلسوكەوتى باش و ژىرى و مرفۇدۆستانە و پەوشتەرزانەى خۆى توانى ئەو ترس و دلەراو كئىيە لە دەروونيدا بە يە كجارى بپەوتئىتەوھ و دواترىش نەيھىلئيت، بەلكوو واى لئى كردبوو جگە لە دەنگى ئەو بە دەنگى كەس ئۆقرە نەگريت و ئارام و ئاسوودە نەيىت. ھەتا لە يە كەم شەوى بووك و زاوايە تيان كە ھىشتا دەھۆل و زورپا كە لە دەروھى مالە كەيان گەرمەى دەھات، دواى ئەوھى پەپۆى بووكئىي بە دەستەوھ بوو و نىشانەى پاكىزەيى كچە كەى پشان دەدا، دوور لە ھاوسەرە كەى دانىشت و سەرى سوورپا بوو چۆن گومانى ناخى ھاوسەرە كەى بە سۆز و خۆشەويستى بگۆرئت،

کچه که له سر پیخهفه که ی به خهم و ناسوره وه دانیشتبوو. له گهل خوی له بیر کردنه وه یه کی قولدا بوو: "شاخ نه گهر وازیان له وه دههؤل و زورنایه دههینا و لئ ده گه پان به حالی خومانه وه دانیشین، هیچم نه ده ویست". به لام هه یهات! نه وانه چۆن واز له وه به زم و په زمه ی خویان دههینن؟! بهرله وه ی زاوا بیته دهره وه و موژده ی به زاو ابوونی خوی به هه مووان رابگه یه نیت و پیشوازی له پیروزبایی و توانجه بیمانا کانیانیش بکات، که نه مه یان نهریتیکه و دهر بازبوون لئی کارینکی نه ستمه و بگره جۆرینکیشه له مه حال، نه وه له هاوسهره که ی نریک که وته وه، وا خوی نشان دا که ناگای له هیچ نییه، به گوینچکه یدا چرپاند:

- تا ئیستاش ده ترسییت و و شله ژاویت؟! چیه ده لئی تا هه نوو کهش له من دلنیا نیت؟ پیم گوتی لیم مه ترسی من که سینی بیوه ییم وه کوو چۆله که و بالنده کان، خو نه گهر مهرگی من ناسووده یی و نارامی بو دهر وونت دینیت، به لئین بی ناماده م ههر ئیستا خوتم بکه مه قوربانیت و خوتم بکوژم. ده زانم نه وه ی بیر لئ ده که یته وه شتیکه و راستیش شتیکی تر. به لام دلنیا به کیشه که ته نها حالینه بوونه و هیچی تر. نه وه ی هه یه نه وه یه خهلکی له من تیناگهن، نه وان ناتوانن وه کوو من بن و منیش ناتوانم وه کوو نه وان بم، هیوادارم متمانه م پی بکه ییت، به میردی خوتم دامه نی، به لکوو به خزمه تکارینکی خوتم دابنن، رازیم و فه رمانه کانت جیه جی ده که م. تکات لئ ده که م رینگه م بده ته نها جارینک و ا هه ست بکه م که لیم ناترسیت ... تکایه!

شیرین که مینک چاوه شله ژاوه کانی به رز کرده وه و ههر به سه رله قانده وه ئامازه یه کی نهریتی بو کرد.

سامان پنی گوت:

- ئىستا ناچارم دەرېچمە دەرەوہ بۆ لای ئەوانەى ئاھەنگ دەگىرن، ھەندىك پتوپىرەژن دىتە لات، بايەخيان پىن مەدە و ھىچ قسەيە كيان لە گەل مەكە، بە تايبەتېش پىرسى پەرۆ و خويتەكە. ھەر كە ئەوان ھاتنە دەرەوہ، يەكسەر دىمەوہ لات و خواردىشت بۆ دەھىنم. دەزانم ئىستا زۆرت برسېيە، دەزانم ماوہى چەندىن كاتژمىرە بە لای ناخواردندا نەچوويت، قەيناكە، بايەخ بە ھىچ مەدە، تەنھا كەمىك بەرگە بگرە و ھىچى تر.

جارىكى دىكە شىرىن بە وریایىوہ سەرنجى داہە و بە سەرىشى ئامازەيەكى ئەرىتى دىكەى بۆ كردهوہ. ھەر كە سامان دەرچووہ دەرەوہى مالەكە، ھەرچى كورپوكالى ئەوئى بوو لىي كۆبوونەوہ و دەستيان بە پىرۆزبايى و توانجدان و قسەى حەلەقومەلەق كەرد، ئەویش بە دەمیانەوہ بزەى دەكرد و ھىچ وەلامى نەدەدانەوہ، ھەتا يەكىك لە گەنجەكان سنورى خۆى بەزانەد و قسەيەكى كەرد لە ناخوہە ئازارى دا، دواى ئەوہى پىرۆزبايى لى كەرد، بە بەرچاوى ھەمووانەوہ گوتى:

- ئەگەر پىويستىت بە يارمەتى ھەبوو، بانگم بکە من لەجياتىي تو كاره كە ئەنجام دەدەم.

سامان بە جۆرىك لەو قسەيە توورە و نىگەران بوو، سوورھەلگەرا و وەلامى داہەوہ:

- جا تو ئەو پياوہى كارى وا ئەنجام بەدەيت؟

ئەوہى تر لە جۆرى دەنگى سامان جۆرە بەلىتىكى شەپخوازانەى بە دى كەرد، لە گەل ئەوہشدا گوئى نەداہە و ديسانەوہ گوتى:

- تاقىم بکەرەوہ، ئەوجا بە چاوى خۆت دەبينى.

سامان شهر له چاوه کانی دهباری و گوتی:

- له پیش هه مووان پیت ده لیمه وه، نه گهر پیاوی وه ره و پیاوه تی خۆت بسه لمینه، نه گهر نه یه پیت هه رگیز پیاو نیت.

ئهم قسه یه له بهرانبهر هه مووان گه نجه که ی خسته دۆختیکی دژواره وه و وای لئ کرد، نه توانیت وا به ئاسانی لئی ده رباژ بییت، چونکه چاک ده یزانی مه حاله بچیته ژووره وه، نه ک له بهر نه وه ی دا بونه ریت رینگه ی نه و کاره قیزه ونه نادهن، به لکوو نه و باش ده یزانی به و کاره ی پاساو یکی ته و او ده داته ده ستی سامان بۆ نه وه ی بیکوژیت و که سیش بهر بهرچی نه داته وه و هه تا گله ییشی لئ نه که ن. خۆ نه گهر نه شچیت، نه و له بهرچاوی هه مووان پیاوه تی خۆی له ده سنت ده دات که به لای جووتیارانه وه به ردی بناغه ی شکومه ندی و سه ره برزیه. سامان به م هه لو یسته ی شکۆی نه و کورپه جووتیاره ی کرده په رۆی بیتوژ و چیتر نه و کورپه له ناو خه لکی و هاو پیکانیدا توانای سه ره برز کرد نه وه ی نه ما.

کاتیکی زۆری نه خایاند ئاهه ننگگیره کان په رته یان لئ کرد و هه ره که و بۆ مالی خۆیان گه رانه وه، ژنه کانیش لای بوو که خان هاته ده ره وه، سامانیش گه راپه وه بۆ ماله که ی و سینییه کی پر له خواردنی له گه ل خۆیدا هه لگرتبوو، کاتیک چوو ه ژووره وه سینییه که ی له سه ر زه و ییه که دانا و له سه ر زۆپاکه ده ستی به گه رمکرد نه وه ی به ک به یه کی نه و قاپانه کرد که خواردنه کانیا ن تیدا بوو، بوو که خانیش که له برسان ده تله یه وه و به بیده نگه ی سه یری ده کرد و ترس و دلپه راو کیکه ی په وییوه وه و روخساری گه شتر بوو بوو. پاشان داوای لئ کرد بییت و له نزیکیه وه دا بنیشیت، به که مێک شه رمه وه داوا که ی جیه جئ کرد، هه ره که دانیشته سه ر راپه خه که، نه و پارچه گوشتیکی

هه لگرت و ویستی بیداته هاوسه ره که ی، کاتیک ویستی
گۆشته که ی له دهست وهر بگرت، به خۆشه ویستییه وه پتی گوت:

- نه خیر، ده بی به دهستی من بیخویت. من له ئیستاوه له
خزمه تدام، له م دونیا به هیچ شتیک به لای منه وه گرنگ نییه،
تهها شه ونخوونی بو ئاسووده یی تو نه ییت.

ئافره ته گوندنشینه کان فیری ئه وه نه بوون پیاوه کانیا
خزمه تیان بکه ن، ئه مه ش تووشی حه په سانی کرد، ئاخو پیاو ده بی
پیاو بیته و خۆی بو هیچ که سیک دانه نه ویته وه، به تایه تی بو
هاوسه ره که ی، له بهر ئه وه ی ده بی ژن خزمه تی پیاو بکات و
شه ونخوونی بو ئارامی و ئاسووده یی بکیشیت، نه که به
پنجه وانه وه، چونکه ئه و سه رچاوه ی ئارامی و ئاسووده ییه تی له ناو
خه لکید، ئیدی ئه مه یاسا و کولتووری باوکسالاریه و هه ر
ده بی وایته، که چی ئه م پیاوه پنجه وانه ی هه موو پیاوانی
دیکه یه و ناماده یه خزمه تی بکات، ئه وه ده بی چ پیاوه تیه که
بیته، کاتیک پیاو له ماله وه رۆلی ژن بگنیریت و خزمه تی بکات
و بو ئاسووده یی شه ونخوونی بچنیریت؟ ئه ی که واته ئه و چی بو
ده مینته وه؟ خۆزگه ئیستا له جیاتی ئه و سۆز و خۆشه ویستییه ی
لیی ده دا و به سه ریدا هاواری ده کرد، تا کوو هه ست به ئازایه تی
و پیاوه تی بکات.

ئاخو ژنه جووتیاره کان هه ز له پیاوی دلپه ق و سه رسه خت
ده که ن، توندوتیژی و سه رسه ختی کۆله گه کانی مال
داده مه زرتین و توکمه و پته وی ده که ن: "تایا ده بی خه لکی شار
هه موویان هاوشتیوه ی ئه م، ئاوا موونه رم بن، یان ئه و هه ر به
راستی شیتۆکه و کالفامه؟". شیرین به و جۆره بیرى ده کرده وه و
هه ر به نه یی ئه مه یشی بو زیاد ده کرد: "به هه رحال، ئه وه ی
گرنگه، ئیدی ئه و جینگه ی ترس نییه."

په یوه نندی له گهل شیرین به نهر مونیانی و پر له سۆز و
 خوښه ویستی هوه درېزه کیښا بې نه وهی بۆ ماوهی چندیڼ پوژ
 دهستیښی لې بدات، شیرینیښ وپرای نه وهی له ناخه وه په روښی
 نه وه بوو پیاوه که ی توندوتیژ و ئازا بیت، تا کوو له گهلیدا ههست
 به ئارامی و ئاسووده یی بکات، وه لې سامان ناچاری کرد، سۆزه
 بیته ندازه که ی خوښ بویت و ههر به راستی سه رنجی رابکیشیت،
 ههستیښ به بوون و به ها که یشی بکات، به لام خوځز که ی نه وهی
 دهخواست که له بهر چاوی خه لکی وا نه کات، نه بادا له
 بهر چاویان بکه ویت و وای دابتن که ماله که ی پیاویکی تیدا نیه
 پشتی پې به ستریت، به مهش ههر که سیک بیت و بروات خوځی
 بۆ مه لاس بدات و به بی شه رمانه و که سیکیش نه بیت
 بیانگپرته وه، له بهر نه وهی کچه که له ههنگوین شیرینتر و له
 جوانیش جوانتر بوو، به تام و ساز گاریه که یشی عه قل له میښکی
 پیاودا ناهیلیت، نه مهش وای کرد میښومه گز له دهوری
 ماله که ی کۆ بکاته وه. نه وه تانی نه بوجگاره له گهل دووان له
 پاسه وانه کانی له ده رگای ماله که یان ده دن، تا کوو بیسه میوانی،
 سامان به گهر میه وه پېشوازی لې کردن و پرېزکی زوری لینان،
 به لام به درېزایی کات وا ههستی ده کرد که نه بوجگاره نه وهی
 پشتگویی خستوه و به تیلای چاوه چلیسه کانی راوی
 شوخه که ی ده کات، وه لې نه و ته نانهت پرویشی بۆ بهرز
 نه ده کرده وه و سامانیښ له خزمه تکر دنیان به رده وام بوو. ترسی
 گه وره ی شیرین نه وه بوو باشی هاوسه ره که ی بقوز نه وه و
 میوانه کان به که سیکي شلوخاو و گیلو که ی دابنن، به وهی
 له گهل پیاوه تیدا ناگونجیت، به مهش بیکه نه خوراکی خوځیان،
 کاتیکیش نه بوجگاره به بیانوی به سه رکر دنه وهی نه دمامانی
 دیکه ی دهسته که ی که به ناو گونده که دا دابهش بوو بوون، داوای
 له پاسه وانه کانی کرد بچنه دهره وه، شیرین له ناخه وه پراچله کی

و ترسه‌کەى زياتر بوو و دەستى لەسەر دلى خۆى دانابوو، ھەر کە پاسەوانەکانى چە کە کانىان ھەلگرت و لە ماله کە چوونە دەرەو، ئەبوجگارە يە کسەر داواى لە سامان کرد بچیت لە دوکانى گونڊە کە يان پا کە تىک جگەرەى بۆ بکړیت، بەم داوايە سامان وەك ئەوہى ھەورە تریشقە لئيداييت راجلە کى و بىرى لەوہ کردوہ کە پيشوازىيە کەى و خزمە تکرديان وە کوو ميوان، ئەمە يان شتيكە و لە شكۆى مرؤف کەم ناکەنەوہ و ئەوہ ميواندۆستى و بەخشنديە، وەلى کاتىک وە کوو مندالتيكى خزمە تکار مامەلەى لە گەلدا دە کات، ئەمە يان ھەرگيز ما يەى قەبوول کردن نيه. بە تايبە تيش کاتىک ھەستى بەوہ کرد چى لە ميشكى ئەبوجگارە دا دە خوئيتەوہ و نيازى پاك نيه و چاوى بربوہ تە ھاوسەرە کەى، ئەوہى زياتر لەوہ دلئاي کردوہ ئەو ھەموو دەنگۆ و چيرۆکانە بوو کە ھەموو کەس دەر بارەى ئەم پياوہ دە يانزانى و دە ماودەم بۆ يە کتريان دە گيرايەوہ کە چ شەر و الپيسنکە، خۆ لە وانە يە ئىستا لاوانى گوند لە بەردەم مالى سامان خۆيان مە لاس دايت و دلئايان لەوہى پاش کە ميکى تر سامان لە ماله کەى خۆى ديتە دەرەوہ و ژنە کەى بەرەو چارە نووستىکى ناديار لە گەل ئەبوجگارە دا بە جى دە ھيئت، لەو کاتە دا ئەبوجگارە دەستى بۆ سامان دريژ کرد، تاکو و نرخی پاکە تە جگەرە کەى بداتى، وای لەو کاتە دا شيرين تووشى چ دلە کوتە يە ک بوو کاتىک بينى سامان زەر دەرە خەنە يە کى زۆرى بۆ کرد و ھەستايە سەر پى و پىلاوہ کانيشى کردە پى، خەريک بوو بتوقيت، ئەوہى شيرين لى دە ترسا، لە وانە يە پاش کە ميکى دیکە روو بدات، ئەو کاتە زانى ھاوسەرە باش و نەرمونيانە کەى کە ئەو ھەموو سۆز و خۆشە ويستىيەى پيشکەش کردوہ، شتيک نيه جگە لە شيت و گەمژە يە ک. ئاخىر چ پياوئىکى عاقل ئامادە يە بەو ئاسانيە ھاوسەرە کەى بۆ کە ستيکى بە دەرە وشت و دزيوى وا

بدۆرئیتت، تنها مه گهر ههر به راستی شیت بئ، ئا ئه وه تا سامان به کرده یی شیتیه که ی خۆی دووپات ده کاته وه، به لام نهك وهك ئه وه ی هاوسه ره که ی بیری لی کردبووه وه، چونکه سامان له چرکه ساتیکدا په لاماری ئه بوجگاره ی دا و ده مانچه که ی له قه د قایشه که ی ناوقه دی ده ره ئنا و زۆر به خیرایی میلی ده مانچه که ی راکنشا و نایه ژیر چه ناگه ی ئه بوجگاره، که له شویتی خۆی راجله کی و چاوه پروانی ئه و پرووداوه له ناکاوه ی نه ده کرد، سامان به دانه جیره و به هه په شه یه کی ترسناکه وه گوئی:

- ئه ی تۆ گویت له شیتی من نه بووه؟ ئیستا وه ها ریسوات ده که م هه رچی سام و شکۆت هه یه له م ناوچه یه دا نه مئیتت! ئیستا ده رده که ویت کی به دپه وشت و گه مزه یه و کیش پیاوه؟!

ئه وه تانی شیرین به و هه لۆیسته له ناکاوه ی پیاوه که ی به چه په ساوییه وه ره ق راوه ستاوه و باوه ر به وه ناکات که ده بییتت. پاشان راسته وخۆ له بۆچونه کانی په شیمان بووه وه و چۆکی دادا و سه رنجی له و پیاوه نه رمونیان و پر به زه یه ی خۆی گرت که ده ریا به ك بوو له سۆز و خۆشه ویستی، ئه دی چۆن وا له ناکاو بووه ئه و درنده به هه لمه ته و وای له و دوژمنه ناحه زه ی کرد به و هه موو پله و پایه و ده سه لاته ی که به ده ستی هینابوو به هۆی نزیکیی له مام جه ماله وه؟! له پرێکا بیکاته جرجیککی تۆقیو، ئه و ده یزانی بۆچی هاوسه ره که ی بۆ وا هه لچوو و بۆچی ئه و کاره ی کرد، له و چرکه ساته وه خۆشی ویست و پیاوه تی و ئاسووده یی تئیدا به دی کرد. سامان یه خه ی ئه بوجگاره ی گرت و به پتخواسی له ماله که ی بردییه ده ره وه و له گۆرپه پانی گونده که رایگرت، تیکرپای خه لکی گوند به و دیمه نه شۆک بووبوون، نه یانده زانی به رانه ر ئه و هه لۆیسته چی بکه ن! چه کداره کانیشی

نەياندەزانی چۆن بەرپرسە کەیان ڕزگار بکەن، سامان بە دەنگئیکى بڵند و پڕ لە نەعرەتەو بە سەر ئەبوجگارەدا نەپراندى:

- بەو سەگە گەپوگولانەت بلى هەر ئیستا لە گوندا کە بچنە دەرەو و ملی خۆیان بشکینن، ئەگەرنا میتشک بە گولە دەپژیتم، بەلام تۆ ئەمڕۆ بە میوانداری لای من دەمیتیتەو. گویگرن، هەتا پینچ دەژمیرم، بەلین بى ئەگەر بەك کەسیشان لەم ناوہ بیینم، میتشکی بۆگەنت لەسەر زەوی پەرشوبلاو دەکەمەو.

دەستی بە ژماردن کرد. خەلکی گوندا کەش بە ژن و پیاو و گەورە و بچوو کەووە لە دەوریان کۆ بوو بوونەو، بە وریایی و دلسووتانەو سەیری ئەبوجگارەیان دەکرد، ئەوێش لە ترسی ئەوێ نەبادا دواتر تۆلەیان لى بکاتەو. بەلکوو هەتا هەندیکیان سبگرە زۆر بەیان - خۆزگەى ئەوێان دەخواست کۆتایە کەى بە دەست ئەو شیتە بىت، کە لەو پەرى توورە پيدا بوو و دەمۆدەست کۆتایی پى بهیتت. ژنە کەیشى بە سەرىکى بڵند و شکۆمەندى و دلئیکى پى لە خۆشى و خەمەو سەیری پیاو کەى و خەلکە کەیشى دەکرد، خۆشى و شکۆمەندى لەوێ پیاو کەى ئەنجامى داو و خەمیش بۆ ئەوێ لە پۆژانى دواتر دەبى چ بەلا و نەهامەتییەك چاوەروانىان بکات. بەلام هەر خەراپییەك ڕوو بدات لە بەران بەر ئەوێ پیاو کەى بە دەستی هیناوە، هیچ نیە، لە کۆتایدا هاوسەرىکى بە دەست هیناوە و کارئیکى کردوو هەموو پیاوانى گوندا کە دەسەلاتى ئەوێان نیە بیکەن، کەواتە چى دەبى با بى. ئەو لە مالهو کەسئیکى بەسۆز و دلنەرم و بەخشنە و لە دەرەوێشدا درنەدەیه کى چرنووک بە خوين، ئەو خەونى بەوێ دەبىنى کاتئیک بەسۆز و خۆشەوئیسئیهو تەماشای دەکرد. یەكئیک لە چە کدارانى ئەبو جگەرە لە گەل خۆیدا

ده يگوت: "دليا بوم رۇژىك كەسىكى بە غىرەتت لى قىت دەبىتەو و ئاپرۇوت دەبات، دە بىخۇ دەى، ئاخىر ئاپرۇوى خەلكى بە لاشەيە، تۆ وا سووكايەتى پىن بكەيت؟"، "ئاخىر بە دە گمەن نەبىن كواشتى وا لای كەسانى شۇر شگىر ھەيە؟!". يە كىكى دىكەشيان لە ناخەو و رووداوە كەى پىن خۇش بوو، بەلام لە ترسى بەرپرسە كەى و چە كدارانى دىكە نەيدە و پرا ئەو خۇشپەي دەربىرپىت، لە دللى خۇيدا دە يگوت: تۇخەى خۇ ئىدى دەستە كەمان لەو پىسىيە پاك دەبىتەو".

ئەبوجگارە ناچار بوو ئەو سووكايەتتە قەبوول بىكات، بۇيە ھاوارى كرد و بە ئەندامانى دەستە كەى گوت گوندە كە چۆل بىكەن و بگەپتەو بەرە گاكەى خۇيان، ديارە لە سۇنگەى ئەو و ماو يەك بوو نوبانگى ئەبوجگارە لە گوندە كان زىپا بوو و ھەندىك لە چە كدارە كانىشى لە تىوان خۇياندا ئەو سووكايەت كىردنەى بەرپرسە كەيان بە ئاپرۇوى خەلكى رەت دە كىردەو و لە ناخىشەو پىيان ناخۇش بوو، بەلام ھىچيان پىن نەدە كرا بىكەن، بۇيە بە خىرايى و پىن ئەو و لە گەل سامان بىكەن و نە مرخىش مرخىش و پارانەو و خۇيان سەرقال بىكەن و ھەوللى چارە سەركردنى كىشە كە بدەن، وە كوو پاسا و بىانوو يە كىش بۇ جىتە جىكردنى فەرمانى گەورە كەيان و لە خۇشەو پىستى و گوپرايە لىيان بۇ ئەو ناچارن گوندە كە چۆل بىكەن، بەلام يە كىكەيان ئەگەر ھەر بۇ پازىكردنى بەرپرسە كەشيان پىت، رووى كىردە سامان و گوتى: "باش گوتى بگەر، پەنجە يە كى بە خوتىن پىت، لە توبەتت دە كەين، ئىستا ئىمە برىارى بەرپرسە كەمان جىتە جى دە كەين، ئەگەرنا ئامادە نىن گوندە كە بە جىن بھىلن، دلىابە ئەمەشت لى بەسەر ناچىت. سامان بەسەرياندا نەراندىيەو و گوتى: دە پىاون ئىو بە قسەى من مەكەن، ئەوجا بزائن چى روو دەدات! يە كىكى دىكەيان گوتى:

براده‌رینه‌ئو کابرایه‌شیتته، تازه‌کار له‌کار ترازووه، نه‌بادا ده‌ست بوه‌شینتیت و هه‌ره‌شه‌که‌ی جییه‌جی بکات، وا‌چاکه‌به‌قسه‌ی بکه‌ین و برۆین. ئه‌بوجگاره‌له‌و چرکه‌ساته‌دا خۆزگه‌ی ده‌خواست یه‌کینک له‌ئهندامانی ده‌سته‌که‌ی دزه‌بکات و خۆی له‌په‌نایه‌کی نزیك مه‌لاس بدات و له‌هه‌ر ده‌رفه‌تیکدا بیت به‌گولله‌یه‌ک می‌شکی سامان بپژیتیت. که‌چی هیچ یه‌کینک له‌ئهندامانی ده‌سته‌که‌ی ئه‌و کاره‌یان نه‌کرد و هه‌موویان به‌بینه‌نگی پاشه‌کشه‌یان کرد و سه‌رۆکه‌که‌یان له‌گه‌ل چاره‌نووستکی نادیار و پراوپر له‌شه‌رمه‌زاری و دۆراویه‌وه به‌جی هیتت. ئاخ‌سه‌رسه‌ریتی و به‌دپه‌وشتی مرۆف هه‌رچه‌ندیك و هه‌رچۆنیک بیت، به‌لام سنووریک هه‌یه‌نایت له‌گونه‌کاندا به‌زیندریت، ئه‌گه‌رنا خه‌لکی له‌نزیکتین ده‌رفه‌تدا لێی هه‌لده‌گه‌رپته‌وه و شکستی پی ده‌هینن. نه‌مه‌لا و نه‌کوئخای گونه‌که‌ش هیچ کامیان بۆ دانوستان له‌گه‌ل سامان و چاره‌سه‌رکردنی کیشه‌که‌ ورته‌یان لێوه‌نه‌هات و لایه‌نگیری که‌سیان نه‌کرد، چونکه‌لایه‌نگیریکردنی سامان تووشی به‌لایه‌کی گه‌وره‌ی ده‌کردن و ئه‌وانیش خۆیان له‌به‌لای وا‌دوور ده‌گرن، ده‌ستپوه‌ردانیشیان له‌به‌رژه‌وه‌ندیی ئه‌بوجگاره، ریک‌بارته‌قای پشتگیری و ئه‌ستۆپاکیی هه‌لسوکه‌وته‌خه‌راپه‌که‌ی بوو، بۆیه‌کوئخا و مه‌لا ئه‌گه‌ر کارینکی وا‌بکه‌ن، ئه‌وا پیاوه‌تی خۆیان و گونه‌که‌ و ته‌واوی دانیشتوانه‌که‌ی ده‌که‌نه‌دیاری بۆ ئه‌بوجگاره و هاوشپوه‌کانی و دواتر به‌زه‌یی به‌ناپرووی که‌سیاندا نایه‌ته‌وه، ئاخ‌ئو سه‌مه‌کارینکی ده‌گه‌من بوو. جگه‌له‌وه‌ش خۆ ئه‌و شیتته‌گۆی له‌که‌س ناگریت و گۆی به‌که‌شیش نادات، هه‌رچه‌نده‌پله‌وپایه‌که‌یشی گه‌وره‌بیت، به‌لکوو هه‌تا سه‌نگ و کیشیش بۆ که‌س دانابیت، ئه‌و هه‌ندیك قسه‌ده‌کات که‌س لێی تیناگات، کوئخای گونه‌دیش هه‌روا بیرى ده‌کرده‌وه.

سامان دوژمنه که ی له یه‌خه یه‌وه پراکتشا و به شه‌قلیدان فری پی دایه‌وه ماله‌که ی خوی و به هه‌زه شه‌کردن به ده‌مانچه که ی ده‌ستییه‌وه پی پی پراگه یانده ته‌گهر یه‌ک جووله بکات ته‌واوی فیشه که کانی له می‌شکیدا به‌تال ده‌کات. له ماله‌وه‌ش پشتوتی دوژمنه که ی کرده‌وه که جهوت هه‌شت مه‌تریک ده‌بوو و هه‌ر به‌و پشتوتیته ی خوی به‌ستییه‌وه و چیر توانای جووله‌یشی نه‌ما. له به‌ختی سامان مام کاکیل و ده‌سته که ی له‌و ناوچه‌یه له سوورپانه‌وه‌دا بوون، کاتیکیش هه‌والی پرووداوه که یان پی گه‌یشته. به‌په‌له که‌وته پینگه بۆ نه‌وه ی هیچ کات به‌ فیرۆ نه‌ده‌ن و به‌سه‌ر دۆخه که‌دا زال بن، به‌رله‌وه ی زیاتر ته‌شه‌نه بکات، خویان گه‌یاندنه‌وئ، کاتیک مه‌لا و کویتخای گونده که بینیان به‌گرمی پیشوازیان لی کردن و زوریش دلخۆش بوون به‌وه ی ئیدی چاره‌سه‌کردنی کیشه که له ده‌ستی خودی به‌رپرسی ده‌سته ی پیشمه‌رگه‌کاندایه، نه‌و به‌رپرسی که‌سیکی سه‌نگین و دونیادیده‌یه، لای زوریه ی خه‌لکیش خۆشه‌ویسته و قسه ی یه‌که و نابیی به‌ دووان. سامان هه‌ندیک له ده‌سته که ی مام کاکیلی ده‌ناسی و جاریک له ماله‌که ی خوی میوانداری کردبوون، سه‌ریشی له‌وه سوورپامبوو که هه‌ندیکیان خاوه‌ن پروانامه‌ن و هه‌ندیکی دیکه‌شیان خویتدنی بالاشیان ته‌واو کردووه، جگه له‌وه ی ژماره‌یه‌کیشیان له ده‌ره‌وه ی ولات خویتدبوویان و پروانامه ی به‌رزیشیان هیتابووه‌وه و گه‌رابوونه‌وه بۆ خه‌بات دزی ده‌سه‌لات. نه‌و کاته سامان هه‌ستی به‌وه کردبوو که زمانیکی هاوبه‌ش له نیوانیاندایه‌یه و ده‌توانن پی بدوین و له یه‌کتر حالی بن، نه‌ک وه‌کوو پیشمه‌رگه ی هه‌ندیک لایه‌نی دیکه که زوربه‌یان پۆله ی گونده‌کان بوون و هه‌تا خویتدنه‌واریشیان نه‌بوو، جگه له زمانه که ی خویان هیچ زمانیکی دیکه نازان.

مام کاکیل له دەرگای مالی سامانی دا و مؤلته تی چوونه ژووره وی لئی وەرگرتن. کاتیک سامان له هانتی ئەوان ناگادار بووه وهه ههستی به ئاسوودهیی کرد، چونکه جار نا جارێک ههستی به وه ده کرد که ژبانی خۆی و هاوسهره که ی تووشی مه ترسیه کی گه وره کردووه، نه شیده زانی دۆخه که به ره و کوپیان ده بات، ههر چۆنیک بیته ئه و تاکه پیاوینکه و پروبه پرووی کۆمه لئیکی ته وای چه کدار بوته وه، هه لبه ته ئاینده ی ئه و هه له شه یی و هه لوسته ی باش نایته. بیری له وهش ده کرده وه، که ده بوایه زیره کانه و دانایانه تر مامه له ی له گه ل پروداوه که دا بکر دایه بئ نه وه ی دۆخه که به ره و ئه م ئاراسته یه بیات، له هه مان کاتیشدا سازش له سه ر ئابرووی خۆی نه کات و شکۆی خۆشی نه دۆر پیت و ملیش که چ نه کات و خۆشی نه چه میتته وه. ئاخه ر خۆ هه ر ده بوو هاوسهره که ی پیاریژیت، به لام هه یچ پینگه یه کی دیکه ی تاقی نه کرده وه که متر بیته له و سه رشیتیه ی نه جمای دا. به ناچاری ئه وه یشی ده گوت: "تازه چی ده بی با بیته، گوئی به هه یچ ناده م".

مام کاکیل و سن له پيشمه رگه کانی هاتنه ئه و ژووره ی که نه بوجگاره ی لئی به سترابووه وه، به یه ک وشهش له گه ل دیله شه ته کدراوه که قسه یان نه کرد، ته وای پشتگوپیان خست، وه ک ئه وه ی هه ر له ویش نه بیته، کاتیکیش نه بوجگاره ویستی بدووته، وه لامیان نه دایه وه و دیسانه وه گوپیان پئ نه دا. به مه نه بوجگاره سه رباری ئه و سووکایه تیه ی پیی کرابوو، ههستی به سووکایه تیه کی قورستر کرد و ورته ی له دم نه هاته دهره وه و بیده نگ بوو. شه ویلاگه کانی له تووپه یی و سووکایه تییکردندا

رەق بووبوون، بۆيە سەرى نزم کردبوو، نەيدەزانی سەرنجی کامەیان بدات. نەخاسمە مام کاکیل کە بە یەك وشەش لە بارەیهووە لە گەل سامان هیچی نە گوت و بایەخیشی پێ نەدا.

مام کاکیل دوای ئەوێ هەندیک دانیشت و لە گەل سامان دەربارەى هەندیک کاروباری سەرپێشی قسەیان کرد، کە بریتی بوو لە هەوالپرسین و زانینی هەوالی کەسوکاری و دەبێ چۆن بن و بارودۆخی شارە کەیان دەبێ چۆن بیت؟ پاشان مام کاکیل سەیری قۆرییە چایە کەى کرد و گوتی:

- ئەرێ بە پەرداخە چایەك میوانداریمان ناکەن؟

ئیدی سامان و هاوسەرە کەى پروگیر بوون و شەرم دایگرتن لەو کەمتەرخەمیەى نواندبوویان. هاوسەرە شوخە کەى بە خێرایى هەستا و کتیریە کەى هەلگرت و گوتی:

- هەر ئیستا چایە کى نوێتان بۆ لێ دەنێمەووە تکایە بمانبورن.

سامان پاساوی هێنایەووە و گوتی:

- زۆر داوای لێبوردن دەکەم، بۆ ئەم بیئاگایەمان، بەهەر حال ئێوە خۆتان خاوەن مأل و ئێمەش میوانتانین.

مام کاکیل راستەوخۆ گوتی:

- پێویستی بە چای نوێ ناکات، ئەگەر کەمیک لە قۆرییە کە ماووە تەووە، کەمیک ئاوی گەرمی تێ بکە و تەواو، کچی خۆم، خۆت ماندوو مەکە، ئێمە پەلەمانە و دەبێ برۆین.

دوای نزیکه‌ی پینج خوله کیک مام کاکیل و نهوانه‌ی له‌گه‌لیدا بوون ته‌واوی چای ناو قۆریه‌که‌یان خوارده‌وه، ئینجا مام کاکیل راسته‌وخۆ ڤووی له‌نه‌بوجگاره کرد و گوتی:

- تو گوی بگره... بوون و مانه‌وه‌ت له‌ناوچه‌که‌ ده‌یسته‌ مایه‌ی شهرمه‌زاری بۆ هه‌موومان، ئاخ‌ر له‌ ڤیزی تیکۆشه‌راندا چۆن ڤه‌فتاری وا ده‌کریت؟ بۆیه‌ ده‌بێ لیره‌ ڤرۆیت و هه‌رگیز بۆی نه‌گه‌ڤیسته‌وه، خۆ نه‌گه‌ر بگه‌ڤیسته‌وه‌ ئه‌وه‌ خویتت هه‌لال ده‌بێ، ئیستا تینگه‌یشتیت یان نا؟!

نه‌بوجگاره له‌ داخان چاوه‌کانی ده‌رپۆقیوون و به‌ نیمچه‌ هه‌ڤه‌شه‌یه‌ که‌وه‌ گوتی:

- تو هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌ ده‌که‌یت، من جگه‌ له‌ مام جه‌مال گوی به‌ که‌س ناده‌م. نه‌گه‌ر ئه‌مه‌ بکه‌یت، ئه‌وا ده‌سته‌که‌م به‌ ده‌سته‌ستراوی نامیننه‌وه‌.

مام کاکیل په‌نجه‌ی بۆ ڤاداشت و گوتی:

- که‌واته‌ مادام وای لێ هات، ئه‌وا ده‌بێ له‌ ماوه‌ی ته‌نها دوو ڤۆژدا ده‌سته‌که‌شت باره‌ گاکه‌یان چۆل بکه‌ن و له‌م ناوه‌ نه‌مین، نه‌گه‌رنا ده‌بێ ڤووبه‌ڤوومان بینه‌وه‌.

ئاوڤی له‌ یه‌ کیک له‌و پێشمه‌رگانه‌ی له‌گه‌لیدا بوون دایه‌وه‌ و پێی گوت:

- یه‌ کیک له‌ پێشمه‌رگه‌کان له‌گه‌ل خۆت ببه‌ و ڤرۆن بۆ باره‌ گاکه‌یان و ئه‌م فه‌رمانه‌ی منیان پێ ڤابگه‌یه‌نن. نه‌بوجگاره‌ش به‌رن و له‌ ده‌ره‌وه‌ی ئه‌م ناوچه‌یه‌ به‌ره‌للای بکه‌ن، نه‌گه‌ر بیریشی له‌ گه‌رانه‌وه‌ کرده‌وه‌ بیکۆزن.

دووان لهو پېشمەرگانه ی له گه لیدابوون هه ستانه سهر پې و دهست و قاچی نه بوجگارەیان کردهوه و دایانه پېش خویمان، نهو به جوړنك هه لچووبوو، له داخان دلی كوته کوتی بوو، به ناشكرا هه ستت به لیدانی دلی ده كرد، به چاویکی شه پانگیزانه وه سهیری پیاوه پیره كه ی كرد، به لام نهو هه ر گویشی نه دایې.

مام كاكیل كه میکی دیکه له وئ مایه وه و له سهر خو ی و به بیده نگی چایه كه ی خوارده وه و كه میكیش خه یال بر دیه وه، كه چی له ناکاو گوتی:

- پېم بلې مه زنده ی چ مه ترسیه ك له هه لو یسته كه ت ده كه یت؟

سامان گوتی:

- من ده زانم بوومه هؤی كیشه یه کی گه وره، به پاستی من زور داوای لیوردن ده كه م...

مام كاكیل قسه كه ی پې بری و گوتی:

- داوای لیوردن مه كه، تو هیچ هه له یه كت نه كردووه، هه ر ده بوایه نه وه ت بكر دبوایه كه كردت و ده ستت خو ش بیټ، تو نمونه یه کی ده بی پیاوانی گونده كه له توه فیری نه وه بن، چیر رینگه به كه س نه دن ریسوا و سووك و چروو کیان بكات... من ته نها پرساری نه وه م لی كردیت، له پوژانی داهاتوو چی ده كه یت و به نیازی چیت؟ نه بوجگارە بیده نگی نابیت. توش ئامانجیکی دیار و بهر چاوی نه دمانی دهسته كه ی نه ویت. من پېم وایه مانه وه ت لیره مه ترسی بؤ سهر خو ت و

خیزانه کت ده بی. راسته ئیمه ناچار یان ده که یان ناوچه که چۆل بکه ن، به لام ئەم شاخانه ئەوه نده فراوان، زۆر به ئاسانی یه کیکیان ده توانی بۆسه یه کت بۆ دابیتته وه و بتکوژیت، ئەوانه حیزفرسه تن، چونکه پیشتریش کاری له م شیوه یه یان کردووه و ئیمه هەرگیز متمانه یان پێ ناکه یان، پستی خۆمانیان لێ ناکه یان.

سامان به دهنگیککی له سه رخۆ و هیمنه وه گوتی:

- تۆ چ پێتمایی و نامۆژگاریه کم ده که یان؟

مام کاکیل ناوچه وانی خۆی خوراند و گوتی:

- دلنایم چ درهنگ بیت و چ زوو، دهستی سته مکاریت پێ ده گا. من پیم باشه بۆ ماوه یه که له سایه ی ئیمه دا بمییتته وه، تاکوو شویتیک بۆ ژیا نی خۆت دابین ده که یان، که کهس نه زانیت.

- ههر له سه ره تا وهش پیشینی ئەوه م کردبوو، به لام له وهی رووی دا ناچار بووم بیکه م. وا پێ ده چن زهوی بۆ من به رته سک بوو بیتته وه. ئاخو من هه تا ناتوانم بگه رپیمه وه بۆ شاره که شم، ئەگه ر راستیت ده وئ من بۆ ئەوه نه خولقاوم له گوندیککی دووره دهستی شاخاوی وه ک ئیره بژیم، به پاشکاوی من ده میتکه بیرم له وه کردۆته وه ئیره به چن به یلم و به ره و ئیران برۆم، له وپه وهش بۆ هه ر ولاتیککی دیکه که بتوانم داوای په نابه ری لێ بکه م و ناواته کانی خۆم به یمنه دی. ئیستاش من زیاتر له سه ر هینانه دیی ئەو بیرو که یه م سوورم، ئەمه نه ک له به ر ئەوه ی ئەبو جگاره هه ره شه له ژیا نم ده کات، به لکوو به دوای

سه قامگيريه كدا ده گه ريم بۆ خۆم و هاوسه ره كه م.

مام كاكيل دواي هه ناسه هه لكيشانكي قوول گوتي:

- باشتريه بيروكه يه، كه واته هه ره له ئيستاوه ده ست به
جيه جيكردي بيروكه كه ت بكه، به لام به نه ئيه كي ته واو، كه س
نه زانيت و لاي كه سيش باسي مه كه، بۆ نه وه ي هيج يه كيك له
پياواني سه ره به نه بوجگاره دوات نه كه ون.

به‌شى بیستم

ره‌حمان كه ميک له خه و هه‌ستا، ماوه‌یه کیش به نیمچه
خه‌وتنیکه‌وه هه‌ر نه‌مدیو و نه‌و دیوی ده‌کرد. به‌لام کاتیک بونی
چای کرد، خوی بۆ نه‌گیرا و له شویتی خوی دانیشت،
به‌رله‌وه‌ی نه‌و هیچ بلیت، سامان لئی پرسى:

- خیرا هه‌ستایت! پشووت دا؟

ره‌حمان گوتی:

- هیشتا ماندووم و پتویستیم به‌خه‌وه، به‌لام کئی به‌رگه‌ی
بونی چای ده‌گریت؟

- وا پئی ده‌چی برسیت بیت؟

ره‌حمان به‌ده‌نگیکی نزم:

- خه‌ریکه له برسان ده‌مرم.

سامان به‌چاوتیرییه‌که‌وه گوتی:

- ئیمه تا ئیستا نانی سبه‌نییمان نه‌خواردوو، با بزانی
هاوسه‌ره‌که‌م چیمان بۆ ناماده ده‌کات؟

شیرین به‌زمانی کوردی وه‌لامی دایه‌وه:

- نه‌وه له‌سه‌ر نه‌و کابرایه‌راوه‌ستاوه، بزانی چی له‌ناو
کیسه‌که‌دا بۆ هیناوین.

سامان به‌وه‌لامه‌ی شیرین چه‌په‌سا، وه‌ک نه‌وه‌ی

تىگە يىشتىپت كە پەرحمان چى گوت. لە نزيك زۆپا كەوۋە دانىشت، ھەر كە ئەوۋەى ناو كىسە كەى يىنى دەستى بە قاقاى پىكەنن كىرد، پىكەننە كەى زۆر لە دەنگى بولبولنىكى خۆشخوۋان لە گويچكەيان خۆشتر بوو، پەرحمان بە بزەيە كەوۋە سەيرى ھەردوو كيانى كىرد، ھاوسەرە كەيشى بە ھەمان شىۋە پوخسارى گەشايەوۋە و پرسى:

- چى ؟!

شيرين بە زمانى كوردى گوتى:

- ھىچ شتىك لە كىسە كەدا نىيە جگە لە ژاژى.

سامان بە پىكەننە كەى سەيرى ھات و گوتى:

- ئىنجا ئەوۋە چى تىدايە ؟!

ھىشتا پوخسارى زەردەخەنەى لى دەبارى و بە پىكەننەوۋە گوتى:

- ئاخىر مېوانە كەمان ھەز لە خواردنى ناكات، ئەگەر بزائىت شىت دەبى.

سامان ئاورپىكى بە لاي پەرحمان دايەوۋە و زەردەخەنەيە كى بۆ كىرد و ئەوۋەى ھاوسەرە كەى گوتبىوۋى بۆ پەرحمانى ۋەرگىپايە سەر زمانى ەەرەبى، پەرحمان سەرى سورما و لەناو زەردەخەنە شلەژاۋە كەيەوۋە گوتى:

- ئەو چۆن دەزانىت من ھەز لە چارەى ژاژى ناكەم ؟!

شيرين بە شىۋەزارىكى ەەرەبىى دروست ۋەلامى دايەوۋە:

- خۆم گويم لىت بوو وات گوت، ئەو كاتەى پىش ماۋەيەك لاي ئىمە مېوان بوون.

رەحمان خەرىك بوو لە ئەنجامى بېستنى ئەو قسە لە ناكاوه
لە شوپىتى خۆيدا ھەلبەزىتەو، ھەستکردىكى تىكەل بە خوشى و
شەرم و شلەزانی لا دروست بوو. سامانىش ھەپەسا و سەپىرى
بەو ھات ھاوسەرەكەى چۆن بەو شارەزايە بە زمانى عەرەبى
قسە دەكات، بۆيە ھەردووکیان بە يەك دەنگ ھاواریان کرد:

- تۆ بە عەرەبى قسە دەكەیت؟!

شیرین بە شۆخى و گالتهیەكەو گوتى:

- بەلى دەيزانم... بۆ... چى لەو ھەدا ھەيە؟!

سامان چاوى لەسەر پوخسارى دانەگرت و گوتى:

- ئاخىر پېشتەر نەمدەزانی... چۆن بەو شارەزايە فېرى

بوويت؟

شیرین بەوپەپى شادى و بەختەو ھەريەو گوتى:

- ئەو كاتەى حكوومەت بۆ شارەكانى باشوور
پايگواستين، من ھېشتا بچووك بووم، چەند سالىكى كەمە
گەپراوينەتەو شەخ، ھەتا ئەو گوندەى كە تىيدا نىشتەجىن،
گوندى خۆمان نىيە، ئەو ھى خۆمان و پىران كرا و لە گەل زەويدا
تەخت كرا.

رەحمان بە سەرلەقاندەو گوتى:

- ھەست بە شەرمەزارى دەكەم لەو سەختىەى بەسەرتان

ھاتووە.

ئەو بە دلدا ھەو ھى گوتى:

- تۆ بۆچى ھەست بە شەرمەزارى دەكەیت؟ تاوانى تۆ

چىيە؟!

سامان:

- توش و ه كوو نه و منيش قوربانیه كين، له هه موو نيشتمان و نه ته وه كاندا كه سانی شه پانگيز هه ن و ناژين، تهها له سه ر خه م و ئازار و مه رگی نه وانه ی ديكه نه يت، كه سانی باشی ديكه ش هه ن، له پيناو خه لكانی ديكه دا خه م ده خو ن و ده بنه قوربانۍ. پييكه نه. برام، نه وه ی به يه ك چاو سه يری نيوانی تو و نه وان ده كات وه كوو نه وان شه پانگيزه، نه مه له ميشکی خو ت دابني.

ره حمان سه ری به رز کرده وه و به شیرینی گوت:

- له و قسانه تيگه یشتي که له نيوان من و هاوړيکه مدا گوتمان، نه و کاته ی له مالان بووين؟

شیرين زه رده خه نه يه کی توانجناميزانه ی بو کرد و به شوخييه وه گوتی:

- هه موومان له قسه کانتان تيگه یشتين.

ره حمان هاواری لي هه ستا:

- وای وای له و شه رمه زاریه ی هه ستی پي ده که م... زور داوای لي بوردن ده که م له هه ر وشه يه ك نه و کاته گوتیيمان.

شیرين که هيشتا له گالته و شوخيی خو ی نه که وتبوو گوتی:

- داوای لي بوردن مه که، من ئيستاش دلخوشم به وه ی تو ده باره ی من گوت. به لام باو کم و برا که م به زور توانيان به سه ر تو وره یی خو ياندا زال ببن و هه ردو و کيان تو يان خوش نه ويست، به تايه تی نه و کاته ی تو گوت: کي ده لي نه و مانگه له و پيره يه. باو کم بو ماوه ی دوو سي رور هه ر ده يگوت و

ده یگوتته وه: ئه رئ من پیرم؟! ئاخړ ئه و گه مژه یه چاوی نه یده بیڼی
که هیشتا به به رمه وه ماوه؟! چونکه باو کم ئه و کاته خوی بو
هاوسه رگیری له گهل کچتیکی زور له خوی مندالتر دانا بوو.

سامان به شوخیه که وه گوتی:

- ها... ئه وه چیه ده بینم دلداریشته له گهل هاوسه ره که مدا
کردووه.

ره حمان به خهم و شیواوی و شهرمیکه وه گوتی:

- ئاخړ ئه و کاته هاوسه ری تو نه بوو.

- ده زگیرانی من بوو!

- به وهم نه ده زانی ها!

سامان ئه مه ی گوت و دهستی له سره گونای هاوسه ره که ی
دانا:

- هه تا ئه گهر بشمزان بووایه، کی هه یه ئه م گوله جوانه
بیڼیت و به شیرینترین وشه به به ژن و بالایدا هه لته دات.

- به مهر جیک پی لئ نه یت و نه یژا کینیت.

ره حمانیش ئه مه ی گوت و شیرینیش دلخوش بوو، له و
کاته ی کیسه نانه که و ژاژیبه که ی له نیوان هه ردوو کیان داده نا و
چایه که ی بو تی ده کردن گوتی:

- ترسی گه وره م له م دونیا یه نه وه بوو ره ژگار پیم لئ
بیت و بمژا کینیت، وه لئ ئیستا هیچ ترسم نیه، نه وه تانی سامانی
هاوسه رم فیری خوشه ویستی کردووم و دلنیا یی و خوشی پی
به خشبوم و بوته هه موو که س و ژبانم.

ره حمان به نیگه رانی و نیمچه رقیکه وه سه یری کیسه

ژاڭزیه کهی ده کرد و گوتی:

- نهوه چیه ئەم ژاڭزیه بۆ هەر شویتیک برۆم هەر به دوامه وهیه و وازم لێ ناهێنیت؟

شیرین به دهنگیکی پر له بهزهیی و سۆزه وه گوتی:

- دهزانی خۆزگه م دهخواست له مالماندا زیاتر له ژاڭزیه هه بووايه تا ئەو کاتهی میوانمان بوون پیشکه شتانی بکردبووايه. دلنیام له و کاته وهی پرووتان له شاخ کردووه خواردنیکی واتان نه خواردووه بهها و تامیکی نهوتوی ههیت. به تایه تی که ئیوه خه لکی شارن و دهستهرداری نه و خوشیانهی بوون که له سهری راهاتبوون و پرووتان لهم دهشتوهر و چۆلهوانیه کردووه، بۆ سهرخستی حهق.

دوای سووکه گفتوگۆیهك و له کاتی چاخواردنه وه و خواردنی ژاڭزیه بهو سهبهیتی سالحانه، په حمان ههستی به حه په سان و شه رمهزاری کرد، ناخر نه و خۆی به وه داده نا که هه ندیک پۆشنیبه و شتیک له پۆشنیبهی دهزانیته و که میکیش په ی به ژیان ده بات و درکی په ده کات، که وای لێ ده کات شانازی به و که مه زانسته وه بکات که هه یه تی، که چی کاتیک له گه ل ساماندا که وته گفتوگۆ، خۆی وا بینسی، جگه له گه نچیکی هه لپه کاری بی زانست هه چی تر نیه. نه و هاتووه تا کوو خودا که ی لهم شیهه بسینته وه، که چی ده بینت شیتی چی؟ په یوکی نهوتویه به ده گمه ن له ژیاندا پیککه وتی مرۆفیکی وای کردووه، گه یشته نه و باوه په ی که نه و ئافره ته سه نگینه ش نه وه نده دلخۆش و به خته وه ره له گه لیدا، ناماده په بیکاته خوای خۆی و بیبه رستیت. نه وه نده ی خۆش ده ویت، هه تده ی توانای خۆشه وستی هه موو ژنیک، خۆشه وستیبه که یشی

قەدەرئىكى نووسراو نەبوو، وەك ئەوئى ژنە جووتيارە كان تەنھا لەبەر ئەوئە پياوئە كانيان خۆش دەويست چونكە مئيرديان بوون. بەلام ئەم لەبەر ئەوئە خۆشى دەويست، چونكە شايانى ئەو خۆشەويستىيە، لەبەر ئەوئى توانى بچئتە ناخى ھەستە كانىيەوئە و بە راستىش سۆز و خۆشەويستىيە بخرۆشئتت. تا پادەيەكى زۆرىش كورپئىكى قىت و قۆزە، سەربارى ئەوئەش زۆر ژير و زيرەك و دانايە و گەنجانى ديكە ئيرەيى بەو زيرەكيەي دەبەن.

رەحمان بە تەواوى ھەستى كرد بوونى ئەو لە ئيوانيان ھىچ سوودئىكى نيە، چونكە مانەوئى ئەو لە گەليان ساتەوئەختە جوان و خۆشە كانيان ھەلدەبزرپكئتت و دەيزاكئتت كە ئەوان تئيدا دەژين، راستە ئەو پووگە و پەرسنگاكەي خۆي لەدەست دا، بەلام ئەوئى توانى دلئى بباتەوئە و بيكاتە بەشئك لە خۆي، ئەوئە شايانىيەتى و پيرۆزى يەك بن، نە ملشكاندن جيگەي دەيئتەوئە و نە رق و كىنەش، دەبئى وەكوو سوارچاكە خانەدانە كان ئەو چارەنووسە پەسەند بكات. يئدەنگيەكى درئژ و زۆر بالئى بەسەردا كئشان. شيرين جارئك بە چلە دارەكەي دەستى يارى بە پشكۆي سۆبەكە دەكرد و جارناجارئكىش چاي بۆتى دەكردن و بيري لە زۆر شت دەكردەوئە، ئەوانئش بە شئوئەيەكى خۆكردەييانە چايەكەيان وەردەگرت و دەخواردەوئە و روخساريان لە تابلۆيەك دەچوو، مرؤفەكانى ناوى خەيال بالئى بەسەردا كئشابن و بيركردنەوئەيەكى قوول سەرقالئى كردبن. رەحمان لە دلئى خۆيدا دەيگوت: "واي چەند گەمژە بووم، چ كەسئىكى گەوج و نەزان بووم". سامانىش بە دوودلئى و شلەژاويئەو بيري لەوئە دەكردەوئە كە: "واي دەزانئى ئەو كەسەم كە خەلكئى باسيان كر دووم، ئەو ھاوسەرەكەشم دەناسئت، خۆ لەوانەشە لە پئتاوى ئەودا ھائئت!"

شیرین دواى ئه‌وهى هه‌ستى به دوودلىي ميژده كه‌ى كرد، به پرسياره‌وه بيري كرده‌وه: "ته‌ى خوايه ده‌بى چى له ناخياندا بخولتته‌وه!"

دوا جار، په‌حمان له‌و كاته‌ى زه‌رده‌خه‌نه‌يه‌ك سه‌ر روخسارى داگرتبوو، گوته‌ى:

- ده‌زانن، من له كاتى شاهه‌نگى هاوسه‌رگيريه‌كه‌تان به‌ويدا تپه‌پريم، به‌لام له‌و كاته‌دا زور به‌له‌م بوو و به‌ته‌هاش نه‌بووم، ته‌ها كه‌ميك له‌وئ ماینه‌وه و گونده‌كه‌مان به‌جى هيشت؟

ئینجا ده‌ستى كرده‌ گيرفانیه‌وه دینارنكى ته‌پى ده‌رکرد و گوته‌ى:

- جگه‌ له‌م دیناره‌ ته‌په‌ هيجى تر شك نابه‌م، نه‌مه‌ش ده‌كه‌مه‌ ديارىي هاوسه‌رگيريتان.

سامان رپنگه‌ى له‌ وه‌رگرتنى پاره‌كه‌ گرت، وپراى پيوستى زورى بو‌ هه‌ر به‌ره‌ پاره‌يه‌ك، به‌لام په‌حمان سوور بوو له‌سه‌ر نه‌وه‌ى وه‌رپيگريت و گوته‌ى:

- نه‌گه‌ر ليمي وه‌رنه‌گرن فرپى ده‌ده‌مه‌ ناو زوپاكه‌وه... ده‌ستى درپژكرده‌وه و گوته‌ى: جارنكى تر هاوسه‌رگيريه‌كه‌تان پيروژ ده‌كه‌مه‌وه. به‌راستى هه‌لبژاردتيكى چاكت كردوه، تو شوخترين كچى گونده‌كانت هه‌لبژاردوه، توش هاوسه‌رگيريت له‌گه‌ل باشتريين پساودا كردوه، پيروژى يه‌كترين و له‌گه‌ل يه‌كتريدا پير و خه‌رپۆ بن.

ليزه‌دا نه‌و دله‌پاوكيه‌ى سه‌ر روخسارى بووك و زاواكه‌ په‌ويه‌وه و جوړيك له‌ ده‌روونپاكي جيگه‌ى گرتوه.

سامان لهو كاتهى دهستى بۆ شيرين دريژ ده كرد و دیناره كهى ده دايى گوتى:

- ئەم دیناره بۆ خۆت، به ئاره زووى خۆت خهرجى بکه.
وهريگرت و له چاوه کانشيدا شهرمىك به دى ده کرا.
پاشان به هۆى چەند جاريكى لىدانى ده رگا که وه بازيكى دا و هاوارى کرد:
- گورگه کان.

شيرين خوى به ديواره که وه نووساند و رهحمانيش په لامارى چه که كهى دا و نامادهى هه ر پيشهاتيك بوو، لهو کاته دا گوئيان له دهنگيك بوو هاوارى ده کرد:

- ئەرى ئەو ده رگا يه م لى ناکه نه وه. من خاوه نى تراکتوره کم.

سامان که ميک درزى ده رگا کهى کرده وه و کاتيك جگه لهو که سيكى دیکهى نه بينى، بوئيرى ئە وهى هه بوو ده رگا که بکاته وه و دلى به رهحمان و چه که كهى خۆش بوو، خاوه نى تراکتوره که بى ئە وهى بيته ژووره وه گوتى:

- هاتووم بۆ ئە وهى پىت بلیم سبهى دواى نيوه پۆ ده رده چم، نهك ئە مرۆ. بۆيه داواى لىبوردن ده کم، کاره که به ده ست من نييه، بۆيه تکا يه له گه لمدا وه رن و له ماله وه ميتوانداريتان ده کم.

سامان ههستى به جۆره شله ژان و دلهاوکتيهك کرد، بۆيه که ميک زمانى گيرا و گوتى:

- سوپاست ده که ين بۆ ئە وهى پىت راگه ياندين. به لام بۆ

میوانداریه که داوای لیوردن ده کهم، هرچنده ده زانم نه وه بو من شیوا نیه که ده یلیم، وه لئی خۆزگه که میك نان و شه کر و چایت بو ده هیناین، سوپاسگوزار ده بووین.

خاوهنی تراکتوره که گوتی:

- نه وه ی پیوستانه بۆتانی ده نیرم. به لام نه گهر پای خۆتان گۆپی نه وه ده رگای ماله کهم کراوه یه بۆتان و به خیر بین.

سامان که هیشتا ههستی به که میك دوودلی و راپایی ده کرد گوتی:

- سوپاسی میوانداریه کهت ده کهین، سبه ی داوای نیوه پۆ به دیداری یه کتر ده گهین.

خاوهنی تراکتوره که له کوپوه هاتبوو گه راپه وه شویتی خۆی، سامان چاودپیری کرد تا خه ریک بوو بگاته وه گونده که ی، پاشان به وریاییه وه ده رچوه ده ره وه و ده وروبهری نه و ژووره ی پشکنی که تیندا بوون، هه لبه ته ره حمانیشی له گه لدا بوو، سه رنجیان له هه موو ناراسته کان ده دا بچ نه وه ی بزانیته لیره چی پوو ده دات، پاشان گه رانه وه بو ژووره که و ده رگاکه یان توند له سه ر خۆیان داخست و له نزیك زۆپاکه وه دانیشتن و چیژیان له گه رمایی ناگره که ی وه رده گرت، به تایه تی ره حمان هیشتا جلوبه رگه کانی ته پن و سه رمابرده له بووه و سه رماکه به مۆخی ئیسکه کانیدا پۆ چۆته خواری.

چهند چرکه ساتیکی بیدهنگی تیپه رین، به رله وه ی ره حمان بیرسیته:

- داوای لیوردن ده کهم، به هۆی ماندوو بوونمه وه بیرم

لای قسه کانت نه بوو، حیکایه تی ئیوه له گهل گورگه کان چی بوو؟ بۆچی سووریت له سهر مانه وهت له م ژووره چۆله؟ باشتر نه بوو میوانداری ئه و پیاوه تان په سه ند بکردبووايه؟

ئیدی سامان دهستی به گێرانه وهی ئه وه کرد که به سه ریان هاتبوو، ههستیکی زۆری دلنایی و ئاسووده ییشی بۆ گه رابوو هه به هۆی بوونی ره حمان و چه که که ی، بۆیه گوتی:

- ریتیشانده ریکمان له گهل بوو، وا بریار بوو بمانگه یه نیتته لای خاوه ن تراکتۆره که، ئه وهی ئیستا بینیت، گونده که یان هه ر هینده ی هاویشتی به ردیک لیمانه وه دووره، وه لئ پیم باشتر بوو لیره چاوه روان بین، ئیدی ئه ویش به جیی هیشتین و رۆیشت، تاکوو خواردنمان بۆ به ئیتت و له خاوه ن تراکتۆره که ش پرسیت و بزائیت چ کاتیک بۆ ئیران ده روات، چونکه ئیمه ش نیازی ئه ویمان هه یه، به هه رحال ریتیشانده ره که رۆیشت و نه گه رایه وه. پیمان وابوو رۆیشتوو به ئه وهی پشوو یه ک بدات و نانیک بخوات، خۆ له وانیه یه یستیییشی یته وه لمان به لام له و کاته دا گورگ هیرشی کردیته سه ر گونده که، ئیدی ئیمه ش لیره به درێژایی شه و گویمان له لووره ی گورگ و چه په ی سه گ بوو، هه تا نزیککی کازیوه ئینجا نه لووره ی گورگ ما و نه سه گوه ریش، له وانیه یه ئه وه نده یان گوشتی بز خواردیته، کولی برستی خزیان دامرکاندیته وه و ئیستا له پشودا بن، به رله وهی تو بیته به نزیکه ی دوو کاتژمیریک ویستم بچه ده ره وهی ژووره که هه ندیک داری که له که کراوی به رده م ژووره که به ئیم و لینه گه رپم ناگری زۆپاکه خامۆش یته و بکوژیته وه، ژماره یه کی که م له گورگه کان چه ند هه نگاوێک له ده رگای ژووره که وه دوور بوون، ئه وهی به لاهه وه سه یر بوو، ئه وه نده ییده نگ بوون، نازانم چۆن هه ستمان به بوونیان نه کردبوو، چونکه یه ک جووله شیان لئوه نه ده هات، یه کتیکان له نا کاو

ههلمه تی بۆ هیتام، ئەوەندە کتوپر بوو، زۆر ترساندمی، چونکە چاوه‌پێی شتی وا نەبووم، منیش بە جوولە‌یه‌کی خێرا و سەیر پرووم لە دەرگا نیمچە‌کراوه‌ی ژووره‌که‌ کرد، تا‌کوو خۆم لە پالی پارێژم، کاتی‌ک ویستم دەرگا‌که‌ دا‌بخەم، نیوه‌ی جه‌سته‌ی گورگه‌که‌ له‌ نیوان دەرگا‌که‌ و دیواره‌که‌ گیرى خوارد، له‌و کاته‌دا شیرین به‌و پووشوبه‌لاشه‌ خه‌ریکی رینک‌خستنی شویتى خه‌وتن بوو، کاتی‌ک هاوارم بۆی کرد که‌ خۆی به‌ شتی‌ک پارێزیت، وا هه‌ستم کرد تووشی شۆک بوو له‌ ترسی ئەوه‌ی پرووی دا و له‌ شویتى خۆیدا وشک بوو، به‌لام زوو هاته‌وه‌ سه‌رخۆی و فریام که‌وت و یارمه‌تی دام... هاوسه‌ره‌که‌م مه‌زنه‌ مه‌زن، زۆر شانازی پێوه‌ ده‌که‌م، ده‌ستی دایه‌ کوله‌ دارێک و په‌لاماری سه‌ری گورگه‌که‌ی دا که‌ له‌ نیوان دەرگا‌که‌ و دیواره‌که‌ گیرى خواردبوو، گورگێکی دیکه‌ش له‌ژێر دەرگا‌که‌وه‌ خه‌ریکی هاته‌نه‌ژووره‌وه‌ بوو، منیش بێ پاره‌ستان به‌ شق به‌ربوومه‌ سه‌ر که‌لله‌ و لمۆزی و هاوارم بۆ شیرین کرد: پارچه‌ دارێکم بدات، داره‌که‌ی دامی و به‌ربوومه‌ سه‌ر و گوێلاکی گورگه‌که‌، تا‌کوو سه‌ری خۆی له‌ نیوان دەرگا‌ و دیواره‌که‌ کیشایه‌وه‌ و به‌ نووسکه‌‌نووسک پای کرد، منیش له‌ کۆتاییدا ده‌رفه‌تم بۆ په‌خسا دەرگا‌که‌ دا‌بخەم و به‌ هه‌موو هێزی خۆم پالی پێوه‌ بنییم، له‌ ترسی ئەوه‌ی نه‌بادا به‌ هۆی خۆپیدا‌کیشانی گورگه‌کان دەرگا‌که‌ له‌ بنه‌وه‌ هه‌لته‌کیت و بێنه‌ ژووره‌وه‌، چونکه‌ گورگه‌کان که‌ خۆیان به‌ دەرگا‌که‌دا ده‌دا، که‌ وه‌ک ده‌بینی له‌ ته‌نه‌که‌ دروست کراوه‌ و به‌رگه‌ی هه‌یج ناگریت، ده‌نگی شه‌قه‌شه‌قی دەرگا‌که‌ ترسی ئەوه‌ی پێ ده‌به‌خشیم، نه‌بادا به‌رگه‌ی ئەو خۆپیدا‌کیشانه‌ی گورگه‌کان نه‌گریت و له‌ بنه‌را هه‌لته‌کیت، له‌و کاته‌دا شیرین کوله‌‌دارێکی دیکه‌ی له‌ناو سه‌به‌که‌وه‌ پاكی‌شا که‌ سه‌ریکی ناگری گرتبوو، ئیدی لای گه‌رگه‌ی نایه‌ سه‌روچاوی ئەو گورگه‌ی له‌ژێر دەرگا‌که‌وه‌

ده بويست بيته ژووره وه، لهو چر كه ساته دا داره كه م له شيرين وهر گرت و به وپه پي تواناي خو مه وه په ستامه ناو ده مي گورگه كه وه، له تاو گه رميي ناگره كه زور به نازاره وه قووپاندي و به ترسه وه خوي و نهو گورگانه ي له گه ليشي بوون هه لاتن و دوور كه وتنه وه، نه ويش به شي خوي له پشكوي ناگره كه بهر كهوت بهر له وه ي بمانكاته نيچيريكي چه وري خوي و گورگه هاوپنكاني، ناي چ ژيانتيكي سهخته، پاسته نازه لينيكي درنده و بيپاره و كه له كاني ترسناكن، به لام چون ناخم پرتگه ي پي دام به و جوړه داغي بكه م، دلنيام نيسا نازار ده چيزيت، له وانه به نازاره كه شي دريژه بكيشت، هيچ بزارده به كي ديكه م نه بوو، دواي چر كه ساتيكي ترس و دله پاو كي و دواي نه وه ي ده رگا و په نجره و هه موو كون و كه له بهر يكمان داخست كه ترسي هاتنه ژووره وه و دزه كردني گورگه كاني لي ده كرا، به ترسه وه كه ميك پشوومان دا، به تايه تيش دواي نه وه ي سهري چهند داريكي ديكه مان خسته ناو ناگره كه وه بو بهر په رچدانه وه ي گورگه كان نه گه ر هيرشيان هينايه وه سهرمان، من چهند به به ختم، نه گه ر شيرينم له گه ل نه بووايه گورگ له توپه تي ده كردم.

شيرين به شهرميكه وه گوتي:

- نه گه ر له گه ل تو دا هه ستم به دلنيابي و نارامي نه كرد بووايه دواي نه و شهره، يه ك چر كه ش خو نه ده چووه چاوه كانم، له پشته وه باوه شي پي دا كرد و به نازه وه ده ستي له سه ر شانه كاني دانا و گويي له چپه ي ده نكي سامان بوو گوتي:

- تو نازايت، ناي چهندم خو ش ده وييت خوايه!

ره حمان به تيله ي چاوي خيسه يه كي بو كردن، هه ستي به وه

کرد، بوونی لهوئى کارىڤى جوان نيه و پيوسته بپروات و بهجيان بهيلىت، ئه و چايه لى له ناو په رداخه كه لى مابووه به يه ك فېر هه ليقوړاند و هه ستايه سهر پى و گوتى:

- سوپاس بو ميتوانداريتان، ئىستا ده بى بېرؤم.

سامانىش هه ستايه سهر پى و گوتى:

- چيه ده لئى كارىڤت هه به وا په له ته؟ چاوه پروان به هه تا جلوبه رگه كه ت وشك ده بنه وه.

- نه خيتر په له م نيه، به لام هه ست ده كه م مانه وه م لئره پيوست ناكات، نامه وئ بيمه بارگرانى به سهر هيج كه سى كه وه!

- ئينجا كئى ده لئى تو بارگرانىيت به سهرمانه وه؟

وهك ئه وه لى سامان گوتى، شيرينيش ئه وه لى بو زياد كرد:

- زياتر هه ست به دلنبايى و ئاسووده لى ده كه بىن، ئه گه ر له گه لمان بمنيته وه، به لايه نى كه مه وه چه كىڤت پئيه و كه سيش نازانيت چى چاوه پيمان ده كات.

په حمان گوتى:

- وا تىگه بىشم كه بوونى من له گه لئان بيزارتان ده كات؟

سامان به نىگه رانيه وه قوئى په حمانى گرت و گوتى:

- هه رگيز برا، به لكوو ئيمه پيوستيمان به مانه وه لى تو به له گه لمان، دانيشه و جلوبه رگه كانى خوت وشك بكه ره وه.

ئينجا دوو كوله دارى هه لگرت و فېرئى دايه ناو سو به كه وه، له و كاته دا شيرين گوتى:

- چاى دى كه تان بو ئاماده ده كه م.

رہحمان ھستی به جۆره ئاسووده بهك كرد و گوتی:

- ئەی له گهړانه وهی گورگه كان ناترسن؟

شیرین خه ریکی کۆکردنه وهی پشکۆکان بوو له بهردهم زۆپاکه، گوتی:

- ھهلبه ته لیان ده ترسین، وای ته گهر ده تینی چۆن ھیرشیان ده ھیتنا...؟! ئەی خوا به چهند ترسانك بوون.

- كه واته بۆ ناچنه گونده كه، خۆ خاوهن تراكتۆره كه بانگھیشتی كردن.

سامان گوتی:

- ھۆكاری خۆم ھه به، وام پێ باشتره ته مشه و لیره بمینمه وه، سبهی پێش نیوه پۆ ده چینه گونده كه، ته گهر پاستیت ده وئ، ھه رگیز بیرم له به جیھیشتی ته و گونده نه ده كرده وه كه تیدا ھاوسه رگیریم كرد، ته گهر له وئ تووشی ته و كیشه گه و ره به نه بوو مایه. پاسته من بیرم له پۆیشتن بۆ دهره وهی ولات كرد بوو وه، به لام نهك له ئیستادا، به ھه ر حال، ئایا ده زانی؟ ئیستا زۆر ھه ست به ئاسووده بی ده كه م، له بهر ته وهی سه ر به دهسته كهی مام كا كیلیت. ھه رگیز ته و پشنگیری به تانم له یاد ناچیت كه له و كاره ساته ی به سه رمدا ھات نواند تان. ده مه وئ باش بزانیته كه من له چ گرفتیتكدام، بۆ به ته گهر ده ته وئ به جیمان به ئیلت و خۆت تووشی كیشه نه كه یته، ته وا ئازادیت و بزارده كه لای خۆته و ھه ر كا تيك به ته ویت ده توانی به رۆیت.

رہحمان به منگه منگیكه وه ده یویست یادگه ی خۆی بۆ رووداویکی وا بگهړیته وه:

- له وان به گوییستی رووداویکی وا بوویم، به لام له

هه موو شته كه تينه گه يشتووم، نهووم زانيوه كيشه يه كه له نيوان دهسته كه ي رپوست و دهسته كه ي مام جه مالدا پرووي داوه، بويه به ناچاري ناوچه كه يان به جي هيشتووه و رپويشتوون.

سامان قسه ي به په حمان برې و گوتې: من هو كاري نهو ناكوكيه بووم و خو ميش لايه نيكي بووم، بويه ده ترسيم يه كيكي له وانه ي نزيكي مام جه مال دوامان كه وتييت، يان يه كيكيان له گونده كه خزيان بو مه لاس داين.

- نه ي بوچي يه كيكي له دهسته كه ي مام كاكيل بو ئيره له گه لت نه هاتووه.

- له راستيدا مام كاكيل پيشنياري نهو ي بو كردم، وه لي من په تم كرده وه و پازي نه بووم، نه بادا ده رچوونمان سه رنجي كه سيكيان رابكي شيت. به تايه تي له سه ر نه وه ريك كه وتين كه ده نگو يه كي وا له ناو جووتياران و خهلكي گونده كه بلاو بكه ينه وه كه تيمه له ميتوانداری و له ژير سايه ي مام كاكيلداين.
په حمان گوتې:

- هه ر له بهر نه مه ش كه س له كومه له كه ي مام جه مال دو اتان ناكه وييت، كا تيك به تنها كوچ ده كهن و ده رپون، چونكه مه حاله مام كاكيل به بي داين كردني پاراستتنان رينگه ي رويشتتنان بدات.

- ريك و ابوو.

- زور چا كه، پلا نيكي باشه.

شيرين گوتې:

- كا تيك نه مرؤ كه تو هاتي، پيم و ابوو مام كاكيل تو ي به

شو يتماندا ناردووه.

په حمان گوتې:

- ھەرگىز كەس منى بە شویتتاندا نەناردوۋە، ھەتا لەو كاتەۋەى من تووشى ئەو بىرىنەى چاوم بووم لە ئەنجامى ھىرشە كەى سەر مۆلگە سەربازىيە كەى ئەو شەۋەى كە ئىۋە لە مالى خۆتان ميوانداریتان كىردىن، من لە دەستە كەى مام كاكىل داېراوم.

شیرین بە زەردەخەنە بە كەۋە گوتى:

- من دەمزانی ئىۋە دەچن بۆ شەر، ھەتا باوك و براكەمىش ئەۋەيان دەزانی.

رەحمان بە ناۋچەۋانى خۆيدا كىشا و گوتى:

- ئەۋەشتان زانى؟!

- لە رېگەى قسە كاتانەۋە زانىمان.

- چۆن؟ خۆ ئىمە باسى چالاكىيە كەمان نە كىرد؟

شیرینی شۆخوشەنگ گوتى: ۋەك ئەۋەى قسە كانى ئەۋ ئىۋارە بە تانم ھەموۋى ئەزبەر كىردىت:

- ھاۋرېكەت پىي گوتى. ئەمىرۇكە كىشە و ئارىشە بە كى زۆر و تەقوتۇقمان ھە بە.

رەحمان دىسانەۋە گوتى:

- ئافەرىن ئافەرىن... تۆ ماناى تەقوتۇقىش دەزانىت، ئەۋ ۋشە بە تەنھا فەلەستىنىيە كان بە كارى دەھىتن.

شیرین گوتى:

- ھەمووتان بە كارى دەھىتن.

- چۆن مەبەستى ئىمەت زانى؟!

- مەبەستە كە لە دەربەرینە كە تانەووە دیارە... بەلام ئیئە نەئییە كەمان پاراست.

پەحمان لاجانگی خۆی خوراند و گوتی:

- بۆ ئەمە دەبێ هەزار جار سوپاستان بكەین.

- تەنھا لەبەر ئەوەی پزیممان لێ ئاگادار نەکردنەووە؟! ئاخەر خۆ هەموو گوندنشینەكان ھاوکاریی پزیم ناكەن، بەهەر حال جاشەكان ناسراون و ئیئە هەموومان خۆمان لە شەر و گێچەلەكانیان لا دەدەین، چونكە ئەو جاش و بەكریگیراوانە جگە لە پاره هیچ ھاوڕێیەکی دیکەیان نییە.

پەحمان بە سەربادانەووە گوتی:

- راست دەفەرمووی. بەلام تۆ پیم بلی چۆن بوونە لایەتیکێ كێشە یان دەستەكە ی مام كاكیل و ئەوەی نزیک لە مام جەمالە؟

سامان دەستی بە گێرپانەووەی هەموو چیرۆكە كە كردهووە، هەتا بچووكترین دیمەنیشی لە دەست نەدەدا، پەحمان پەر بە هەردوو گویچكەكانی گوتی بۆ شل كەردبوو و وەكوو لایەنگیریەك سەری بۆ دەلهقاند، لە كۆتاییدا ئاورپێکی بۆ لای شیرین دایەووە و گوتی:

- ئەوەی پیاووەكەت كەردوووەتی، مایە سەربەرزیه، دەبێ تۆ شانازی پێوە بكەیت.

سامان بە شەرمەووە سەری دانەواند، پاشان گوتی:

- ئیستا كە چیرۆكەكەمان و ئەو مەترسیانەشت زانی كە چاوەرپوانمان دەكات، بژاردە ی خۆتە دەتەوێ برۆیت، یان لامان بمیئەتەووە. چونكە لیتی ناشارمەووە ترسی ئەو مەهیه لە هەر

چرکه ساتیکدا یه کیک له پیاوه کانی مام جه مال به دوامانه وه بن،
خو ئه گهر ترسی شیرینم نه بووايه، منه تیانم نه ده زانی.

ره حمان گوتی:

- من ده زانم دهستی مام جه مال دريژه و سته مکاریشه، له
پشته وه دهستی خوئی ده وه شینیت، چهن دین جار له گهل ئیمه و
خهلک کانی دیکه شیان کردووه، به ده ستیک ته وقه ی له گهل
ده کردین و هر که یه دوو ههنگاو لیان دوور ده که وتینه وه
به ده سترپیژی گولله یان ساردیان ده کردینه وه، به لام گوئی
مه ده ری، من هه تا سبه ینیش له گهل تان ده مینمه وه و ناگه پریمه وه
هه تا ده ینم ئه و تراکتوره ی ئیوه ده بات له پیچه پیچه کانی
رینگاکه له چاوان ون ده بیئت، به لام له ویی چون ته گیری حالی
خوتان ده که ن؟ چون ده ژین؟

- له راستیدا له ئیران زور نامینینه وه، به دلنیا ییه وه له
سه ره تا وه بارود و خممان باش ناییت، به لام کاریک هر
ده دوزمه وه، بو ئه وه ی پاره ی پیویست په یدا بکه م، که به شی
رؤیشتمان بو فهره نسا بکات. پیویسته مه حال نه نجام بده م بو
ئه وه ی بگه مه نامانجی خوم.

ره حمان به سه رسامیه وه گوتی:

- بو فهره نسا به تایه تی؟ له ویی ژیان نه سته م و گرانه.
- له بهر ئه وه ی زمانی فهره نسی ده زانم، له زانکو فیتری
بووم.

ره حمان زیاتر سه رسام بوو و چاوه کانی ئه بله ق بوون:

- که واته تو ده رچووی زانکوشی! له دلی خومدا

دەمگوت ئاخاوتنى تۆ لە گەل گوندنشینە کان جوودایە.

سامان گوتى:

- ھەر لەبەر ئەو ھۆبەش لە گەل کۆمەلە کەى مام کاکیل بوومە دۆست و ھاوڕێ، لەبەر ئەوەى ئەوانیش ھەموویان خواوەن بڕوانامەن، لەم ماوەیەى دواى زوو زوو سەردانیان دە کردم، مشتومر و گفتوگۆى زۆر و بیئەندازە و بیکۆتایى لە نێوانماندا دەھاتنە ئاراوە... ئاخىر زمانىكى ھاوبەش لە نێوانماندا ھەبوو، وێرەى جیاوازیى بۆچوون و بارى سەرنجمان.

- بەلێ، قسە کەت ئاشکرايە، جیاوازییەکانیش نابێ بێنە مایەى تیکدانى دۆستایەتى... باشە کەواتە بۆ لە گەلیاندا نەمایتەو، ھەتا ھاوسەرە کەتیش دەتوانی چەك ھەلبگریت و بیئە پێشمەرگە... زۆر پێشمەرگەى ژنمان ھەبە لە گەل ھاوسەرەکانیان چەکیان ھەلگرتوو.

- لەبەر ئەوەى باوەڕم بەو نەبە کە ئەنجامى دەدەن، ئەو کارانەى دەیکەن ھیچ ئامانجىكى نەبە، وێرەى پێزم بۆ ماندوو بوونیان.

رەحمان لە کاتىکدا ھەرچى وشە و قسەى ھەرزە کارانە و ھەلپە کارانەى لە مێشک و کەللەسەریدا ھەبوو بە جۆشوخروۆشەو دەریدەبەرى و گوتى:

- ئیمە لە جیھانىكى رەشدا دەژین، ئەو ش لە میانى ئەو خالە سپیانەى بە خوێنى خۆمان لە پێناوى نەو کەنى ئاین دەدا دروستى دەکەین و دەبەخشین.

سامان زەردەخەنەى کى بۆ کرد و گوتى:

- ئەو دەرپرینەت زۆر جوانە، ئێنە ھەمووتان ئەو جۆرە

دهسته و اژانه دهرده بړن. پاشان قاقايه کي کرد و چاوه کاني پر بوون له فرميسک و به بي رڼ و کينه وه گوتي:

- هر به راستي خوستانم ده وي.

ره حمان گوتي:

- تهنه خو شه و يستيت به س نيه، که واته له گه لماندا بمينه وه، ئيمه پيوستيمان به خه لکي وه کوو تويه.

- بوچي؟

سامان نه و پرسياړه ي لئ کرد و ره حمانيش وه لامی دايه وه:

- له پيناوي دواړوژ، له پيناوي نه وه کان.

ليره دا سامان خو ي بو نه گيرا و به و په پري هتيزيه وه دايه وه قاقاي پيکه نين و گوتي:

- ليره دا بمينه وه له پيناوي ناينده و دواړوژي نه وه کان؟!

پاشان بيده ننگيه کي دريژ بالي به سه ردا کيشان، سه رنجيکي پر به زه بيانه ي سره و انده ره حمان، له و کاته ي نه و په رداخه چايه ي که شيرين ناماده ي کرد بوو ده يدايه ده ستي و به ده ننگيکي هيمن و سازگاره وه لئ پرسی:

- پيم وايه زور که سستان له گه لدايه مال و منداله کاني به جي هيشتووه و هاتوته پزي ئيوه و رووي له شاخ کردووه؟

ره حمان به خيرا بي وه لامی دايه وه:

- به لي... هه لبه ته هن.

سامان قسه که ي ته و او کرد و گوتي:

- به دلتيايه وه هندیکیان توانای داراييشيان باشه و

مندالە کانیشیان برسی نابن، هەندیکیشیان هیچیان نییه و مندالە کانیان به دەست برسیتیهوه دەنالین.

رەحمان به شانازییهوه گوئی:

- راسته، ئەدی ئەو باوکانه پالەوان نین؟ ئایا لای باوک له مندال ئازیزتر ههیه، کهچی دهیانکه نه قوربانی و دینه ریزی ئیمهوه بۆ لێدانی دەسەلات؟

سامان بێدەنگ بوو، بیری لهوه ده کردهوه چون مێشکی مرۆف بهو جۆره دەشوریتهوه! بیرکردنهوهی ئەو خەلکه تهواو هاوشیوهی یه کترین.

کاتیک بێدەنگییه کهی سامان درێژهی کیشا، رەحمان گوئی:

- ئایا جینگهی شانازی نییه نهوه کانی داهاتوو پهیکهری یادگاری بۆ ئەو پیاوه خۆبهختکهرا نه دروست بکهن؟

سامان دهمودهست وهلامی دایهوه:

- نهخێر، ئەو باوکانه شایانی پهیکهری یادگاری نین، بهلکوه ههتا نه گهر دهسهلاتیش بگرنه دهست، شایانی وه رگرتن و هه لگرتنی هیچ بهرپرسیاریتیه کیش نین، له بهر نهوهی شایانی نهوه نین.

- پیاوی باش به قسهیه کی دیکه بکه!

سامان ئەمهی گوت و دلێشی به توندی ده گوشر:

- ئاخو چون پشت به باوکیکی تیکۆشهر ده به ستریت، که بیر له بهخته وهری و خوشی نهوه کانی داهاتوو بکاته وهو ئایندهی چاوهروانکراویان بۆ بونیاد بنیت، کهچی ئەو له راستیدا هیچ شتیکی لێ نه زانیت، مندالە کهی له وهپهری پهرووشیدا به جی

هېشتيټ، منداله كې حەز بېكات وشەي بابە بە كار بهيټيټ و گويي له وهلامى باوكى بيټ، كه چى نه گويي له دهنگى دهبيټ و نه هەرگيز خويشى دهبيټيټ؟ ئاخىر پيټ نالتي چون پهيكهري يادگارى بو باوكى لهو جوړه دروست ده كريت؟ نايانامه نهوپهري دلره قى نيه، ههتا نه گەر روله كيشى تيريټ و برسى نهبيټ؟ نهى دهبي رات بهرانهر نهو باوكه چى بيټ كه منداله كانى بو ههژارى و نه دارى به چى دههټليټ و پارووه نانټك نهبيټ بيخون و بهو حاله وه به جيان بهيټيټ له برسان سكي خويان ههلبگوشن، نهو يش به خوي پيټكه نيټ و له پيناوى نهوه كانى ئايندهى خوشگوزهراندا تيټ بكو شيت؟ نهوه چ گهوجى و گه مژه يه كه كه خهلكى خوي له گه ليده گونجيتيټ. چ ميشك شوشته وه يه كه تووشى دهبن و بهري ده كه ون؟ باوكيكي لهم جوړه چون بويري نهوه يه بهرپرسيارتي وهربگريټ و كار بو بهرزه وهندي خهلكى و كچان و كوراني خهلكى بكات و له بهرته يشدا منداله كانى خوي بو دهرده سهرى و دهر به دهرى واز لى هينايتيټ؟ تو ده ته ويټ باوهر بهو جوړه باوكه بكم چاكه ي بو خهلكى ههبيټ، دواي نهوه ي مال و منداله كه ي خوي نازار و نه شكه نجه دايتيټ؟! هه رگيز شتى وا به ميشك و ويژدانيشدا ناچيټ.

پيټ ده چوو ره حمان بيري رويشتيټ، بويه هيچ وهلاميكي نه بوو. سامان ههستي به نازارى دهر وونى ده كرد و فرميسكى چاوه كانيشى دهره وشانه وه، گوتى:

- نهو كاته ي فرپيان دامه زيندانه وه، له ويټ ديمه نيكم به چاوه كانى خوم بينى، بويه ههتا من له ژياندا بم نهو ديمه نه م له ياد ناچيټه وه. لهو كاته ي له ژيرزه مينتيكى نيمچه تاريك به زنجير به ديواره كه وه به سترابوومه وه، كه بريتى بوو له ژووريكى

گه وره ی بڼې په نجره، تنها به گلپڼکی کز پرووناکیان
 کړدبووه، لیدان و نه شکه نجه به کی وایان دابوم بورابوومه و
 تاگام له خوم نه مابوو، بویه به شلوخاوی به دیواره که وه شوړ
 بووبوومه و قاچه کانم توانای هه لگرتنی جهسته میان نه مابوو،
 نازانم چند به و حاله وه تیپه ریوو، کاتیک به تاگاهاتمه وه، له
 ترسی نه وه ی نه بادا توشی نه شکه نجه و سزادانی زیاتر بیمه وه،
 وا خوم دهرده خست که هیتا هوشم نه هاتوته وه سه رخوم. له و
 ژیرزه مینه دوزه خیه ییده نگیه کی ترسناک بالی به سه ردا
 کیشابووم. به لام به دزیه وه، سه رنجم دا بووه نافرته تکی نریکه ی
 بیست سالان که له ولامه وه له سه زه وی و له ژیر پینی گهنجیک
 خوی گرموله کړدبوو، پی ده چوو هاوسه ری بیت و له هه مان
 ته مهنی هاوسه ره که یدا بوو، نه ویش وه کوو من به زنجیریک به
 دیواره وه به سترابووه وه. کاتیک جه لاده کان هاتن نافرته ته که
 دهستی به جیتودان و هوتافکیشان کرد: بڑی گهل! پیاوه که یشی
 به هه مان شیوه. ژیرزه مینه که یان پر کړدبوو له هوتافکیشان و
 جیتودان و هاتوهاوار. جه لاده کان چاوه پروانی نه وه بوون
 ییده نگ بن و واز له هوتافکیشان بهینن. دواي نه وه قورگیان
 نوسا و گه روویان وشک بوو، ئینجا ییده نگ بوون، یه کیک له
 جه لاده کان قاقایه کی گالته جارپانه ی کرد و به بیزاریه که وه پینی
 گوتن: "نم په رانه واژو بکن و ملی خوتان بشکینن. نه گه ر
 جاریکي تر بینه وه ئیره نم جاره وه کوو دوو تهرمی مردوو لیره
 دهرده چن".

ئیمه هه موو ده مانزانی نه و په رانه تنها به لیندانی نه وه بوو که
 چیر دزی ده سه لاتی فرمانره واکار نه کن، نه گه رنا سزاکه یان
 مهرگ ده بیت. به لام نه و دوو هاوسه ره گه مژه به په تیان کړده وه
 له سه ر به لیننامه که واژو بکن، هه رچه نده نه گه ر وه کوو

تاکتیکیکیش بیت بۆ ھەلاتن و خۆدەربازکردنیاں. جارێکی تر دەستیان بە ھوتافکیشان کردەو، جەللادەکان وازیان لێ ھێنان و جیان ھێشتن. پاشان کاتەکە ئەوئەندە بە قورسی تێدەپەری مرۆف نەیدەزانێ درێژییەکی چەندە. کاتیکێ وا درێژ، ھەر رۆژگارێک بوو بۆ خۆی و نەدەپراپەو. جەللادەکان جارێکی تر ھاتنەو ژیژمەینە، یەکیکیان دۆشەکیکی ئیسفەنجی کۆن و شپۆلی ھەلگرتبوو و فرپی دایە سەر زەوی، دواي چەند چرکە بەک ژنەکیان خستە سەر دۆشەکە شپۆلەکە و پرایانکیشا، ئەویش جارێکی دیکە دەستی بە ھاوار و جێنودان و ھوتافکیشان کردەو، بژی گەل...! پیاوئەکی ھەمان ھەلوئستی نواند، لە کاتیکدا ھێشتا بە دیوارەکەو بەستراپووە. پاشان جەللادەکان دواي ئەو جلوبەرگی ژنەکیان دراند، بەک بەک دەستدرێژیان کردە سەری و لاقەیان کرد، بە راستی دیمەنیکێ قیزەون و مایە ھیلنجدان و پشانەو بوو. دواي ئەوئە ھەموویان لاقەیان کرد، ئینجا لە تەنیش پیاوئەکی بە پرووت و قوتی بەستیانەو، دواي ئەو دیمەنیکێ ملیۆن جار دژوارتر پرووی دا، ھەتا جەللاد و قوربانیش لە ئەنجامیدا شایانی نەفرەتکردن بوون، گویمان لە ھاوار و گریانێ مندالێک بوو، ھێندە نەخایاند مندالەکیان ھینا، وا پێ دەچوو لە تەمەنی چوار پینج مانگان بیت، مندالەکی گریانیکێ وا دەگریا، وەک دەلێن بەردی دەتاواندەو، ھەر بەو گریانەو بۆ ماوئە نیو خولەکیک لە سینگێ دایکیان نزیکخستەو، بەلام ئەو دایک و باوکە سەرشتتە مێشک داشۆراوانە، دەستیان بە جێنودان و ھاوار و ھوتافکیشان کردەو، جەللادەکانیش چێژیان لەو دیمەنە ناشیرین و قیزەونە وەردەگرت.

سامان قسەکی بیری و لەژی ھەژموونی کاریگەرییەکی

دژواره وه بیدهنگ بوو، دهستی به ئاخاوتن نه کرده وه، ههتا رهحمان لئی پرسى:

- دواى نه وه چى پرووى دا؟

لیره دا سامان دارووخا و لئوى ته ته له ی ده کرد و چاوه کانی پر بوون له فرمیسک، ده یویست پر به ناخى بگرییت، به لام زور به زهحمهت توانى خوى رابگرییت، هاوسه ره که ی له باوهشى گرت، رهحمان سه ری داخست، سامان به دهنگیکى خنکاو و ههناسه به کى پچرپچره وه گوتى:

- جه للا ده کان ههردوو قاچى مندا له که یان گرت و هه لئانتلیشان و کردیانه دوو پارچه...!

له م کاته دا شیرین رهنگى هه لیزرکا، سامان سه ری خسته باوهشى خوى، ماچیکى کرد و پرومه تی به سینگیه وه نووساند. به لام رهحمان خوى بو راکیرا و به بیدهنگى مایه وه.

دواى نه وه ی سامان خه م و نازاره کانی به و چیرۆکه به تال کرده وه، به دهنگیکى هیمنه وه گوتى:

- خه بات و تیکوشان نه وه به بزانی چۆن رۆله کانمان ده پاریزین، نه ک چۆن بیانکه یه قوربانى، من دلنیم زوریک له و باوکانه شانازى به وه وه ده که ن که رۆله کانیان له پیناوى... له پیناوى... کردۆته قوربانى... تفوو له و جوړه خه باته و له و نیستمانه ش. دایکیکى فه له ستینیم بینى شانازى به وه وه ده کرد که رۆله کانی به دینامیته وه خویان له ناو ژماره یه ک له دوژمنانیان ته قاندۆته وه، به لکو وه هه تا ده یگوت واز له مندا لبوون ناهیتیت و گه وریه یان ده کات و هه موو رۆله کانی ده نیریت، تا کوو خویان به قینه وه و دوژمنى زیاتر بکوژن. نه وه چ کولتوور و رۆشنیرییه کى مه رگه تیندا ده ژین، نه وه چ پرسینکى پیروژه وا

شایانی ئەوہ بیت دایکتیک قوربانى به رۆله کهى بدات له پیناويدا؟ هەرچەندە ئەگەر نرخى شۆرشى هەزاران زیادبوونى برسىتیی رۆله کانیان بیت لەسەر ئەو برسىتییەى تیندا دەژین، یان لە شەقامە کاندای سەرگەردانیان دەکات بۆ بەدەستەیتانی پارووه نانیکی کهم و مەمره و مەژى، که پیشتر باوکیان بەرله وهى به جیان بهیلت و پروو بکاته خەبات و تیکۆشان له شاخ بۆى دابین دەکردن. من ئەم ئامرازه رەت دەکەمەوه هەرچەندە مەبهسته کهىشى مەزن و پیرۆز بیت، خەباتى راستەقینه ئەوہ به که باوک ئەو دەرد و بەلایانە دوور بخاتەوه که چاوه پروانى رۆله کانی دەکەن، هەمیشە بەسەر سەریانەوه بیت و له هەژارى و نەدارى بیانپارێزیت. دایکیش هەمیشە له گەل منداڵه کانیان بیت و سۆز و خۆشه وىستى و کهمیک لهو خۆراکه یان پى بهخشیت که باوک دابینی کردووه، نایا ئەو خەبات نییه باوک رینگه له دەربه دەربوونى منداڵه کانی بگریت؟ یان خەباتیک نییه جگه له وهى دایک منداڵه کانی بۆ مەرگ و لەناوچوون بنیتریت له پیناوى نایندەى نەوه کان... ها، دواپۆژى نەوه کان! ئەوہ چ قیزه ونییه که ماسۆشیوونە که یان بۆیانى دەهیتیت. دەک به دۆزه خ بن، ئەوانه چ مرۆفیکن و له چ قورپیک دروست کراون؟ من دەمهوئى له یهک کاتدا هەم جەللاد و هەم قوربانیش دادگایى بکهەم، نهک تەنها جەللاده که، بەلکوو دەمهوئى قوربانیه که بهر له جەللاده که دادگایى بکهەم، شۆرشگێر بهر له دەسهلات دادگایى بکهەم...

تۆ تەماشای ناشیرینی ئەو قوربانیه تیکۆشەرە بکه. من باسى تیکۆشەرانى ژن دەکەم نهک تیکۆشەرانى پیاو. خۆى دەبیت ژن نەرمونیا تر و هەست ناسکتر بیت له پیاو. باسى جەللاده کانیش دەکەم، کارى ئەوانیش هیتە قیزه ون و ترسناکه نهبیتەوه، بەلام

تۆ بىر لەو دىمەنە واقعىيە بىكەرەوۈە كە پرووى دا... بە دىنبايەوۈە
بىز لە خودى خۆت و خەباتى لەو جۆرەش دە كەيتەوۈە، خەباتى
چى، بلى ئەو شىتتەيە. كاتىك گەلى ئىران دژى شا پارسان و
پاپەرىن، زىپۆشە كان هاتنە ناو بازار و ناو خەلكى، تىكۆشەره
ژنە كان چىيان كىرد بۆ راگرتنى زىپۆشە كان؟ يە كىكىيان
مندالە كەى فرى دايە ژىر زنجىرى تانكە كە، كاتىك زىپۆشە كە
مندالە كەى پان كىردەوۈە، شوفىرە كە لە زىپۆشە كەى دابەزى و
بەسەرخۇيدا كىشا و بەو تاوانەى ئەنجامى دابوۈ ئە و دىمەنەى
بىنى وە كوو شىت هەلات و پۆشت، ئەو شىتتە جۆشوخروشى
تىكۆشەره ژنە كانى دىكەى زياتر كىرد و ئەوانىش مندالە كانيان
فرى دايە ژىر زنجىرى زىپۆشە كانەوۈە، بەمەش توانىيان بە ھەر
نرخىك بى زىپۆشە كان پابگىرن؟ ئەمە چ دارووخانىكى بەھى
مىرۇفايەتتە ئەو دايكە جەللادە شىتانەى لىوۈە هاتن. جا ئەگەر
دايك بەو جۆرە مندالە كەى بكوژىت و فرى بداتە ژىر زنجىرى
زىپۆش و تانكەوۈە، ئەى كەواتە جەللادە كان چى بىكەن؟! ئەو
دايكە چۆن دەبى لە ژياندا بمىتت كە بە چاوى خۆى بىتت و
بە گوپى خۆشى گوپى لە ھاوار و نازارى كۆرپە كەى بىت كە
بەو جۆرە دەھاردرىت و پان دە كىرەتەوۈە، تاوانبارىش خودى
خۆى بىت؟! نازانم چۆن شىت نايىت؟! دەبىنى ئىستا لەناو
ھاورپىكانىدا بە سەربەرزى و شكۆمەندىيەوۈە دانىشتوۈە، چونكە
كوپە نازىزە كەى ناخى جگەرى خۆى لە پىناوى نىشتماندا
بەخشىوۈە. ھەى ھەزار نەفرەت لەو نىشتمانە. ئىستاش لەم جەنگە
زىانبەخشەدا كە خەلكى وە كوو ئاش دەھارپىت و بەرداشى
ئاشەكەش لە ھارپىنى خەلكى دىكە بەردەوامە لە نىوان ھەردوۈ
ولات، دلىنام دوا تۆكى پىرۆزى لە قەوارەى مىرۇفدا تىكاوۈە و
نەماوۈە.

ئاخر تو سەرنج بدە، ھېزىكى ئىرانى بەرھەلستكار ھەن شانبەشانی دىكتاتورە كەي ئىمە دژى ولاتە كەي خۆيان دەجەنگن، لە گەل جەللادە كانی ئىمەدا ھاتن و بە گەلابە يە كى گەورەى پر لە خەلكى سفيل و ژن و مندال و پياو، نازانم لە كۆيوەيان ھىتابوون و لە كۆيش كۆيان كەردبوونەو، چالئىكى گەورەيان بە شۆفەل بۆ لىدان و ھەر لە دوورەو گەلابە كە ھىواش ھىواش بەرەو دواوہ كشاىەو، ھاوار و گريان و پرۆرى ژن و مندال و ئەو خەلكە دەشتودەرى پر كەردبوو، بەرلەوہى گەلابە كە بگاٹە سەر چالە كە مندالئىكى نزيكەى ھەشت سالان كەوتە تەنىشت گەلابە كەو، شوفىرە كە عارەبانەى گەلابە پر لە مرقۆفە كانی بەرز كەردەو و يەك لە دواى يەك دە كەوتنە ناو چالە كەو، ھاوار و فيغانيان بەرى ئاسمانى گرتبوو، جەللادە كانىش لە دەورى چالە كە كۆ بووبوونەو و بە شانازىيەو سەرنجى دىمەنە كەيان دەدا، لەو كاتەدا يە كىك لە ژنە جەللادە نىمچە قەلەوہە كان كە بەرگىكى سەربازىي زەيتوونى لە بەردابوو بە راكردن بۆ لای مندالە ھەشت سالانە كە رۆيى، بۆ مندالە كە چەمايەو كە لەو كاتەدا وىراى ئەو گريان و ھاتوھاوارە ئەو دۆش دامابوو و بە بىدەنگى سەيرى ئەو دىمەنە تۆقىنەرەى دە كەرد و ترس و دلەراوكتى بالى بەسەر روخسارىدا كىشابوو، ئەو ژنە جەللادە لە جياتىي ئەوہى لە باوہشى بگريت و بە سىنگىيەوہى بنووسىتت و دلۆپە فرمىسكىكى بۆ پرژىتت و بىپارىتت، يان لە سەرووى خۆى بۆى بىپارىتتەو كە وازى لى بىنن، بەلكوو دەست و قاچى گرت و لەژىر ئۆتۆمبىلە كەى دەرھىنا، بە ھەناسەپر كى بەرەو چالە كە راى كەرد و مندالە كەى فرى دايە ناويەو، دەمودەست شۆفەلە كان دەستيان بە پر كەردنەوہى چالە كە و زىندە بە چال كەردنى ئەو ھەموو مرقۆفە كەرد و لە ماوہ يە كى كەمدا ئەو خەلكە بە ھاوار و پارانەو و

باوکه پړویان بۆ هه تاهه تابه خراڼه ژیر خو له وه و زینده به چال کران.

ئو ژنه بهرگ زهیتوونیه له ولاته که ی خۆی به قوربانی داده نیت و له هه مان کاتیشدا لیره خۆی به قاره مان و بهر هه لستکار یکی تیکۆشه ر ده زانیت. ئه وهش له روانگی ئه وه ی قوربانی یاخی بوو به پتی ئه و پیه رانه لیره ده بیته تیکۆشه ریکی قاره مان... ئه و ولاتانه چند شایانی نه فره تلیکردن و ئه و گه لانهش چنده شایانی نه فره تن که به و جۆره ره فتار ده که ن؟! ئایا پیت وایه دیکتاتوریتیه کانی ئه و ولاتانه له هیه چه وه هاتوون و سه ریان هه لداوه؟! ئه و هه موو دیکتاتورانه ره نگ و ده نگ و ره فتار و هه لسو که وتیان هه رچیه ک و هه رچۆنیک بووبن، له هیه چه وه نه هاتوون، به لکوو له خودی ئه و گه له به ده به ختانه وه خولقاوون و سه ریان هه لداوه و ده سه لاتیان گرتۆته ده ست، من ئه م جۆره گه له ره ت ده که مه وه و توانای ژیان کردنیشم له گه لیان نیه، بۆیه ده پۆم و سه ری خۆم هه لده گرم، ده زانی بۆ؟! پیت ده لیم: له بهر ئه وه ی ئه م خا که بۆ دروست کردنی مرۆفه جه لداد و بکوژه کان دروست کراوه، ئه م خا ک و زه ویه بۆ ئه وه دروست کراون مرۆف بکه نه پاشماوه ی مرۆف، ئینجا مرۆف کوژ، یان کوژراو و قوربانیان لی دروست بکه ن، منیش لیره دا بمینمه وه یان ده بمه بکوژ، یان کوژراو، که واته نامه وی هیه کامیکیان بم.

ره حمان به هه ردوو ده ستی سه ری خۆی گرت و بیده نگیی هه لبرارد. ئاخه ده بی به رانه ر ئه و راستیانه ی که له گه ل خودی خۆیدا باش ده یان زانیت چی بکات و چی بلیت؟! به تایه تی که خۆیشی تالای مه رگ و ئه شکه نجه و ئازاری له زیندانه کاندای به گه روودا کرایت، له سه ر هیه چیش نا، ته نها له سه ر دوو وشه ی ناره زایی. پاشان له میشکیدا یاده وه رییه ک وریای کرده وه، که

هېشتا تازه بوو و مۆته كه يه كي ترسناك و له ناخې مرؤفدا خهم و خهفت و مهرگ و له ناوچوون ديتيسته ناراو و جهختيش له سهر قسه كه ي سامان ده كاته وه، به وه ي ئهم ولاته بؤ ئه وه دروست كراوه مرؤفه كان بگؤرپت و بيانكاته بكوژ و جهللاد، يان قورباني و كوژراو.

ناخې په حمان ناخېكي پاك و بېگهرد و جوان بوو، وه كوو ناخې مندالتيكي پرووخوش. عاشقيتك بوو له گهل خوښه ويستی و ژياندا ده تويابه وه و حزی له جوانی بوو. پاك و بېگهرد و به به زه يی و باش بوو. ئه و خهسله تانهش بهس بوون بؤ ئه وه ي بيه نه ده باغخانه ي مرؤفه كان و پيستی له جهسته دابمان و شتواندنيكي وا ترسناك و توفتهر بيشويتن، ههر نه بيته وه، به چاوی خو ی سهر و سهرنجی ولاتيك بدات پراوپر له هاوار و ههر هاوار و داد و فيغان، هاوار و بيداديه كي بيكوتايي تاكوو واز له وردوخاشكردن و ويرانكردنی بهينن. به لام پيکه نينه كه يان و گالته جارپيان به نازار و خه مه كانی، تاكه وه لامی هه ميشه ييان بوو... جهسته له رولاواز و كپ و بیده ننگه كه يشی هه لگری نازار و ئه شكه نجه كانيان بوو، به مهش نازاری كاو لکاری بالی به سهر هه موو شتيكدا كيشا... هه موو شتيك... به سهر هه ست و نهسته ناسكه كانی و به سهر خوښه ويستی و خوښيه كانی، خهم و گريان و ئه نديشه كانی، به سهر ده ننگ و په ننگ و جوشو خرؤشی، به سهر ييزاری و پيکه نينه كانی، به سهر مندالتيی و ههرزه كاری و گهنجيتی، به سهر هه موو جيهانه شيتانه بؤگن و سهخت و دژواره كه ي. پاشان ماسولكه كانی جهسته ي خا و بوونه وه و كيشی زيادی كرد، تا وای لن هات توانای جوولاندنی به شيكيشی له جهسته ي نه مي ني ت. تهم و تارمايه كي خو له ميشی و

تۆزۈي چاوي داپۇشى، كەللەسەرى پۈر بونون لە دەنگىك نرىك لە دەنگى تەقوھورى مەنجەل و قازان، تا وای لى ھات وەك ئەوھى بخزىتە ناو قوولايى زەوويە كى لماويەوھ، يان زەلكاويكى قوپاوي قوونى بدات و ھىدى ھىدى بەرەو قوولايى و ناخى زەوى ببات، مەرگىش بە خىرايى ھەلبىكوتتە سەرى و نقومى بكات و بە ھىواشى و لەسەرخۆ بخنكىت و بمرىت. پاشان دەنگى پىكەنەنە كانيان دە گۆرپىت بۆ دەنگى ترس و تۆقىن و لە گەل لىدائە كانى دلى تىكەدە قۇيىن: "چەندە كات تىپەرىپوھ؟" بىر دە كاتەوھ و لە گەل خۆيدا دە پرسىت... كات بوونى نىيە. لىدائە كانى كاترمىرە كە رادەوھ سىتت لە كاتى شۆرپوونەوھ بۆ ناو بازەنى شىواندىنى مرۇفایە تى. مۆتە كە تۆقىنەرە كان! ترس، زان، ئەشكەنجە دەبنە پاشاى شوپتە كە و بالى بەسەردا دە كىشن: "من لە كوئى ئەم جىھانە تارىك و قىزەونەدام؟ من جگە لە بووكە لە بە كى فرىدراوى ژىرزەمىتىكى شىدار و تارىك و توون بەولاولە شىتىكى تر نىم، لەوئى كات بوونى نىيە، شەو لە ناوھراستى رۆژدا تارىك و ئەنگوستەچا، نە ئەستىرە دەپرازىتتەوھ و نە مانگ. كات راولەستاوھ، ژيان سەرەوخوار پى دەكات، ھەموو شىك سەراوبن و ئاوەژوو بۆتەوھ، مرۇفە كان بە ئاوەژوويى لە دايك دەبن! بە گەورەيى دىنە دونياوھ. پاشان بچووك و بچووك و ھەر بچووكتر دەبنەوھ، تاكوو وەكوو مرۇف لە بەرچاوان ون دەبن و نامىن! جەستەشيان ھەر گەورە و گەورە و گەورە تر دەيىت. ئەو جەللادانە ھەر بە گەورەيى لە دايك بوون، دايكىان بە گەورەيى ھىتايانىيە دونياوھ، ئەو كاتەى ھىشتا مندال بوون و خەندە و پاكرىيان لى دەبارى، بە تىپەرىپوونى سالە كانىش مندال بوونەوھ و جەستەشيان گەورە و

گهوره و گهوره تر ده بوون، ددانه کانیسیان گۆران و بوون به کهلبه ی تیژ و خویتی مژین، خهنده مندالانه یی و جوان و پاک و بیگه رد و نهرموناییه که یان هیدی هیدی ون بوون و هیچ شتیک شویتی نه گرتنه وه، نه خهنده و نه گرژوموئیش. نه خهم و نه خویش. میشکی منداله بچوو که گهوره که نه ما و سراپه وه و هیچ شتیک شویتی نه گرتنه وه. ناخ... ناخ و دیسانه وه هر ناخ، ناخ له م سروشته، ده بی چی هه بیته و چیشی به سهر هاتیته؟ نایا شیت بوو، یان منم شیت بووم و هۆشم نه ماوه؟! نایا راسته هه موو شتیک ناوه ژوو بۆته وه و سهراوژیر رپنده کات و ده پروات؟ به لام نه ی خواجه نه فرته، سۆزانیه نازارچه شتوووه کان، کچی ده لئی نه و زۆلانه به مندالیتی له دایک بوون و له گه ل خۆباند خهنده ی جوان و پاک و بیگه رد یان هه لگرتبوو؟! خۆ له وانه به هر له بنه په تدا مروّف نه بووبن، نه وانه نه هریمه نن نه هریمه ن به ماسکی مروّفه وه. له وانه به دایکیان به کهلبه ی تیژه وه نه وانی بوویته، کاتیکیش بۆ ژیان شیریان پیدان، گازیان له م مکی دایکیان گرتیته و له وانه شه هر خواردیته یان و رۆچووبنه ناو جهسته کانیسیانه وه، به وپه ری بیه زه ییانه وه دلشیان خواردوون، ژیان یان له و سکانه وه مژی که نه وانی هینایه بوون. نه وانه نه هریمه نی شیتن و وایان له مروّف کردوو به بیته بوو که له بۆیان و یاری و گه مه ی پی بکه ن. فرپی بدنه سه زه وی و به پیه کانیان بیانیلیشینه وه و به وپه ری گه مژه یی و گالته جارپه کی دۆراوه وه پیمان پیکه نن. نه وان بوو که له ی زۆریان هه به، گه مه ی له گه ل بکه ن و کاتی پی به سه ر به ن، نه گه ر به کیکانیس شکا، فرپی ده ده نه ناو خۆل و خاشاکه وه و ئۆتومیلی زبله که ش دیت و پاکه ره وه کان هه لیده گرن و فرپی ده ده نه که ناری شار و

دانه يه كى تر بۇ خۆيان دېنن. ئەگەر هيچيان دەست نەكەوت، ئەوا لە ھەر مرۆڧيەك بىي دانە يەك دروست دەكەن و پاشان وردوخاشى دەكەنەوہ. ئەگەر ھەموو بووكەلە كائيشيان شكا و لەناو چوون، ئەوا ھەندىك لە خۆيان دەكەنە بووكەلە و پاشان وردوخاشيان دەكەن، ئەوہش سەربوردەي ژيانيان و ياساى مانەوہ يانە. واى لەو ترسناكييە، واى واى! ئايا ژيان بەو جۆرە دەيىت؟! ئايا دەبىي ژيانى بوونەوہ رىك تەنھا لەسەر ژيانى بوونەوہ رىكى دىكە يىت؟ ئەرى ھۆ كورپى ماسيە بۆگەنە كان...! ئەرى ھەر بە راستى ژيان ئاوەژوو بوو تەوہ و بە پىچەوانەوہ رى دەكات؟!

به‌شى بېست و يه‌كهم

سځ کاترمير تپه‌پړوه له و کاته‌وه‌ى پټيشانده‌ره لاديبه‌که مالئاوايى له سامانى هاوپرمان کردووه و گه‌پاوه‌تووه بؤ گونده‌که‌ى خوى "پشتاشان"، به‌لام به‌هؤبه‌ك له هؤبه‌کانه‌وه له پړنگه‌ى خوى لای داوه و به‌و ناراسته‌به‌دا پړويشتووه که داروپه‌ردووى گونده‌ پووخواوه‌که‌ى لټيه و ناراسته‌به‌کى دیکه‌ى گرتووه، تا‌کوو بېگه‌به‌نټه گوندى نه‌و جووتياره‌ى په‌حمانى بڼى له گؤره‌که‌ى هاته‌ دهره‌وه. پړويشتى پټيشانده‌ره که‌ نزيك بوو له گورگه‌لؤقه و دواتريش را‌کردن. به‌هموو لايه‌کدا ده‌پروانى و له‌گه‌ل هه‌ر هه‌نگاوټکيشيدا تا‌ده‌هات ترس و توقيټکى زياتر پوخسارى داده‌گرت. که‌س نه‌يده‌زانى گورگ هؤى دل‌پاو کيکه‌به‌تى، يان چيرؤکى له گؤر ده‌رچوونى مردووه‌کان. له‌وانه‌شه هه‌ردوو چيرؤکه‌که‌ بن. له چرکه‌ساتيکى له‌ناکاو له‌دوو‌روه هه‌ندټک که‌سى به‌دى کرد شيوه‌پان ناسايى نه‌بوو، جلوهرگه‌کانيان له‌کؤنه‌په‌رؤ و شيتال ده‌چوون، پيشيان په‌ش و درټز، قزيان گف و ده‌گه‌يشته‌خوار شانيشيانه‌وه، تنکه‌توموژټک تا‌ئيسټا نيمچه‌داپوشينټک، داپوشيون، پټويستى به‌کات هه‌يه بؤ نه‌وه‌ى بره‌ويته‌وه و به‌رچاوى پروونتر بټيه‌وه. جلوهرگه‌کانيان به‌به‌فرټکى په‌ره‌کراوى وه‌کوو په‌موى نهرم داپوشراوه، وا پي ده‌چټ له‌ژير دره‌ختيک دانيشټين و له‌ناکاو له‌سه‌ر لقوپوټي دره‌خته‌که‌وه

سمۆره يەك بە فری سەر داره كه ی بەردایته وه سه ریان، بۆیه به په له هه ستایتن و به هیواشی ده ستیان به رۆیشتن کردیته وه، ئاخه ئه وان زۆر ماندوو و نه خۆش و برسیش دیارن، یان وهك ئه وه ی له رینگه یه کی زۆر دووره وه هاتبن و تا ئاستیکی وا ماندووی کردبن، توانای لادانی ئه و به فره یان له سه رو گو ئیلاکی خۆیان نه ییت که له دره خته که وه که وتۆته سه ریان، یا خود ئه وان هه ر خۆیان وان و گوئی به هیچ شتیک نادهن و سه نگ و به هایه کیش بۆ هیچ شتیک دانائین، به تایه تی ئه م ژیا نه که به لای ئه وان وه واتا و بایه خیکی ئه وتۆی نییه، ئه وان له هه ر شویتیک بن په شمالی خۆیان هه لده دهن و لئی پاده کشین و ده خه ون، به سکی برسیه وه به سه ر ئه م به فره چه ردا ری ده که ن، هه تا قاچه کانیان توانای راکیشانیانی هه ییت، هه ر ری ده که ن و ده رۆن. "ئه وانه بیگومان مردوون". ریتیشانده ره که دوای ئه وه ی لیان دلنیا بوو وه کوو تیر له که وان ده رچیت، ئاوا بۆی ده رچوو، دوای رۆیشتن و تیپه ربوونی ماوه یه کی باش ئه و گونده ی بینی که بۆی ده چوو. له دووره وه وا ده رده که وت که چۆله وۆله و هیچ که سیک تیایدا هاتۆچۆ ناکات و جووله ی تیدا نییه. وێرای ئه وه ی دوو که لی لووله ی زۆپاکانی ده بینی وه کوو هه ورپیکی خۆله میشی له مزگه وته که و دوو مالی دیکه وه به سه ر ئاسمانی گونده که دا په رتوبلاو ده بوونه وه، ئه وه تا ئیستا وا گوئی له چه په ی سه گه کانه، چاک ده یزانی که هۆکاری ئه و سه گه وه په هاتی ئه وه، به لام له گه ل ئه وه شدا بیسی له وه ده کرده وه که له وانیه سه رچاوه ی ئه و سه گه وه په مردوو زیندوووه کان بن. گوندنشینه کانیش ترس و دلپا وکی ده یتۆقاندن کاتیک

گوښان له دهنگي سه‌گه کانيان ده‌بوو و وايان ده‌زاني ئيدي
 نه‌وه مردووه کانس و زيندوو بوونه‌ته‌وه و بو لايان دښن، گوندنښينه
 پټيشانده‌ره که، ده‌ستي به بانگه‌بانگي خه‌لکي گونده که کرد بو
 نه‌وه‌ي له په‌لاماري سه‌گه کانيان بياريزن که له هم‌وو لايه که‌وه
 په‌لاماريان ده‌دا و نه‌وه هولي دوورخسته‌وه يان له خوي ده‌دا و
 به داره دريژه که‌ي ده‌ستي له خوي پاسي ده‌کردن، له و کاته‌دا
 گه‌يشتبووه بهر ده‌مي به کيک له ماله‌کان، گه‌نجيک له ماله‌که
 هاته دهره‌وه و به سهر سه‌گه کاندا هاواري کرد و بهر توپه‌له
 به‌فري دان، به‌لام بهرله‌وه‌ي توپه‌له به‌فري کانيان بگاتي و نازاريان
 بدات هر له پټوه توپه‌له‌کان له هه‌وادا هه‌لده‌وه‌شانه‌وه،
 گه‌نجه که پټيشانده‌ره که‌ي برده ژووره‌وه. نه‌وه گه‌نجه زاواکه‌ي
 بوو که ماوه‌ي چند مانگيک بوو هاوسه‌رگيري له‌گه‌ل
 کچه که‌ي کردبوو، باوکه‌کش له و کاته‌وه تنه‌ها جاريکي تر
 سهرداني کچه که‌ي کردبوو، نه‌وه سهردانه‌ش تا پاره‌به‌ک
 ماوه‌يه که‌ي باشي به‌سهردا تپه‌ريوه. ناخر نه‌وه پټيشانده‌ره خو
 که‌سيکي پير و به‌سالچوو نه‌بوو، به‌لکوو هيشتا ته‌مه‌ني
 نه‌گه‌يشتبووه چل ساليش، نه‌وه کاتيک هاوسه‌رگيري کرد هيشتا
 ته‌مه‌ني پازده به‌هاري تينه‌په‌راندبوو، له و کاته‌وه نيو ده‌سته
 منداليان هيتابووه دونياوه، ئيدي به و شتويه به‌رده‌وام بووبوو،
 تاکوو هاوسه‌ره که‌ي تواناي مندالخته‌وه‌ي نه‌مابوو. نه‌م پياوه بو
 کاريک پرروي ليره کردووه و ده‌يه‌وي زاواکه‌ي له‌گه‌ل خوي له
 کاريکدا به‌شداري پچ بکات، پټيشانده‌ره که پټي و ابوو خه‌ريکه
 گريه‌ستي ته‌مه‌ن به‌ده‌ست ده‌هيتت، نه‌گه‌ر روي دوايي به‌رپا
 نه‌بيت و کوتايي به دونيا نه‌يه‌ت و خوا بو روي لپيچينه‌وه

بانگیان نه کات. بهمهش گریبهسته که له دست دهچیت و ههر له بڼه پره ته وه له ناو دهچیت.

له یه کهم بینینی کچه که ی که خه ریک بوو دهستی ماچ ده کرد، پنی گوت:

- هاتووم له بارودوخت دلنیا بيم و له نزیکه وه بتینم، دوا ی نه وه ی هه والی شوومی نه و مردووانه مان بیست که به رینگه دا ده پوڼ، نه وه له پوژی حه شر ده چی، خه لکی گونده که بو کوئی چوون؟

زاوا گه نجه که ی گوتی:

- له مزگه وتن نویتز ده که ن... جگه له نویتز کردن و پارانه وه و پهرستی خودا به ولاره هیچ شتیک ده ربا زمان ناکات و نه و مردووانه مان له کول ناکاته وه. من فه رمانی مه لای گونده کهم پیته بو بردنی هاوسه ره کهم بو نه و شویتته ی که ژن و منداله کانی لی کو ده بڼه وه.

باو که که پرسى:

- به تنها له گهل منداله کان؟

- نه خیر، که ساتیک ههن پاسه وانیا ن ده که ن.

- نابیی تو هاوسه ره که ت به جی بهیلت، له گهلیدا بمیته وه.

- به جی ناهیلیم. منیش له گهل نه و که سانه دا ده بيم که ده یانپار تیزین و پاسه وانیا ن ده که ی ن.

- که واته با برپوین، من ده چمه لای نه وانه ی له مزگه وتن، چونکه وا دیاره خودا فه رمانه که ی له سه رمان دوا خستو وه و هیشتا پوژی دوا یی و زیندو و بوونه وه نه هاتو وه، ده مه ویی ده رباره ی

بابه تیک قسه له گهل بکه، که له وانه یه بۆ ههردوو کمان داهاات و قازانجیکی باشی تیدا بیت و بهشی چهن دین سالمان بکات، به لام ناگادار به ها، ئەمه نهینیه که ئەگەر نه پاریتیت له وانه یه سه زمان تیدا بجیت و نهجامه که ی بۆ ههردوو کمان خهراپ بیت و له وانه یه مالویرانیش بین.

ههرسیکیان ده رچوون و به ملا و به ولای خویاندا ده یانرهبانی له ترسی ئەوهی نه بادا مردووه کان به لاماریان بدهن. پرویان له مزگهوتی گونده که کرد، دهنگی نوێژکه ران بهرز ده بووه و له ده رهوه گویت له دهنگیان ده بوو، ریتیشانده ره که راسته وخۆ بۆ لایان چوو، ده رکهوتنی له نا کاوی بووه هۆی شله ژان و دلهراو کینی زیاتری ئەوانه ی له وئ کۆ بووبونه وه، به لام به خیرایی هتور بوونه وه و پرسیاربارانیان کرد، ئەویش به جۆشوخوشتیکی زۆره وه وه لامی ده دانه وه و جلهوی خه یال و ورده درۆشی بۆ وه لام و گپانه وه کانی شل کردبوو، له ناو ئەو هه وال و ده ربپین و قسانه ی پیتی گوتن، ئەو له رینگه تووشی مردووه کان بووه و هه موویان به ناراسته کانی لای رۆژه لات به ره و ئیران رۆیشتوون و هه تا به ره و گونده که ی ئەویش، هه ندیکیشیان به ناراسته ی ئەمدا هاتوون و له وانه یه به م زووانه بگه نه جی، ئەوه یشی گوت که شیوه و روخساریان تۆقینه ره، دوا ی ئەوه ی هه موویان بیده نگ بووبوون و سه رتا پای جهسته یان کردبووه گوینچکه و به هه موو توانایانه وه گوئیان له ریتیشانده ره که گرتبوو، یه کیکیان هاواری کرد و گوتی:

- من ئەمهم پئی گوتن، ئاخه من به چاوی خۆم ئەوانم بینی له گۆره که یانه وه ده هاته ده ره وه، پتیسته ئیوه باوه رهم پئی بکه ن.

مه لای گونده که گوتی:

- کورپی خۆم ئیمه به درۆت ناخهینهوه و گومانیشمان له قسه کانت نیه، ئه گهرنا لیره کۆ نه ده بوینهوه و کورپه که ی خۆم بۆ لای خواناسان نه ده نارد بۆ ئه وه ی لهم به لایه دا پرتیوتی و یارمه تیمان بدن، خودا ئیمه ی خۆش ده ویت، ئه وه تا له به ختی ئیمه خه لکی خواپه رست و ئایندار ماوه ی چند پوژی که روویان له ناوچه که مان کردووه و نزای سه لامه تیمان بۆ ده که ن، کورپه که ی منیش به کی که له وان و هه تا بلیتی لیتی رازی و سه ره برزم که هه موو ژیا نی خۆی بۆ خزمه تی خه لکی ته رخان کردووه و دونیا و خۆشییه کانی داوه ته لاره و خۆی بۆ به ده سه ته تانی پوژی دوایی ساز و ناماده کردووه، له وهش دلنای کردمه وه، که ئه وان نیوه ندگیری نیوان خه لکی و ئاسمان ده که ن، هه تا مردووه کانی له به رده میاندا کړنۆش ده به ن و چۆک داده ده ن و لای خوا داوای لیبوردن و نزایان بۆ ده که ن.

پرتیشانده ره که جارێکی تر دهستی به قسان کرده وه و هه والی ئه و گونده ی پێ راگه یان دن که له سه ر سنوور تووشی هیرشی گورگه کان بووه، به جۆریک باسی ده کرد و جله وی خه یال و ئاخوتنی شل کردبوو، هه ر مه پرسه، وا شوولی لی هه لمالیوو، هیز نه بوو خۆی له قه ره ی بدات، درۆ به درۆی ده گوت پیم بکه تا جیت بکه م، تا گه یشته ئه وه ی بلیت نیوه ی پیاوه کانی گونده که گورگ له توپه تی کردوون و خواردوویان، ناماده بووانیش که نزیکه ی پازده که سیك ده بوون به هه موو ده نگیان هاواریان ده کرد و له خوا ده پارانه وه و (ئه للاهو ئه که بر) به ری ئاسمانی گرتبوو و داوای ئه وه یان له خوا ده کرد له وه به لایه دووریان بخاته وه و بیانپارێژیت.

هه ستانه وه ی مردووه کان شتیك نیه، جگه له نامازه یه ك بۆ ئه وه ی پوژی کۆتایی نزیک بۆته وه و مردووه کان و

حی"یان دووباره و سییاره ده کرده‌وه، هییدی هییدی جۆشوخرۆش زیاتر چووہ رۆحیانه‌وه، تا ئه‌و ئاسته‌ی زۆربه‌یان حال بیانگریت و هست به‌وانه‌ی ده‌وروبه‌ری خۆیان نه‌که‌ن، وای له به‌خته‌وه‌ریی ئه‌و که‌سانه‌ی له‌و هه‌موو که‌مژه‌یه‌دا ده‌ژین و وای له سه‌ختی و ئازاری ئه‌و مرۆفانه‌ی کاتی خۆیان له هۆشمه‌ندی و بیرکردنه‌وه به‌سه‌ر ده‌به‌ن. ئه‌و ژیانه‌ی ده‌ژین خۆرسکی و ساده‌یه، نه‌هیچ بیرۆکه‌یه‌ک ده‌چیته‌ میتشکیانه‌وه و نه‌هیچ فله‌سه‌فه‌یه‌ک ژیانان ئالۆز و شیواوتر ده‌کات. هه‌موو شتی‌ک لای ئه‌وان به‌ساده‌یی و خۆکرده‌یی و سرووشتی و شیوازیکی گونجاو به‌پنۆه ده‌چیته، وه‌کوو تربه‌ و په‌زم و نه‌زم و جووله‌ی نه‌ریته‌ ئاینیه‌کانیان.

کاتیکی زۆر تپه‌په‌ری، که‌چی ئه‌و خه‌لکه‌ له‌ نه‌ریته‌ ئاینیه‌که‌ی خۆیان و نوێژکردن و سه‌لاواتلێدان پانه‌وه‌ستان، هه‌تا یه‌کی‌ک له‌ که‌سه‌ گه‌وره‌کانیان به‌ ده‌نگی‌ک که‌ له‌ ده‌نگی هه‌موویان گه‌وره‌تر بوو گوتی:

- ته‌ها خواپه‌رستی به‌س نیه، ده‌بی قوربانیه‌کیش وه‌کوو قوربانی و پارانه‌وه و نزاکردن بۆ خوا پێشکه‌ش بکه‌ین.

هه‌مووان له‌ جووله‌ و حه‌ی ئه‌للای خۆیان که‌وتن و بێده‌نگ بوون، یه‌کیکیان گوتی:

- ده‌با مه‌رومالاتی بۆ سه‌ر بپه‌ین.

ئه‌وه‌ی ده‌یویست چاکه‌ی زیاتری ده‌ست بکه‌ویت و به‌روویه‌کی سوور و سه‌ریکی به‌رزه‌وه بچیته دیداری خودا، یه‌کسه‌ر هاواری کرد:

- من دوو بزن ده‌که‌مه قوربانی له‌ رای‌ی خوا.

مهلاي گونده كەش بۇ ئەوھى پارىژگارى لە شكۆى خۆى
بكات گوتى:

- منىش پىنج بزن دە كەمە قوربانى لە پايى خوا، بۇ
ئەوھى رۇژانى داھاتوومان تايەت يىت بە خوداپەستى.

لەو كاتەدا كابرەك كە باش مهلاي دەناسى لە گەل خۆيدا
سەرقالى شروڤە كردنى هەلويستى مهلا بوو، پتى سەير بوو، مهلا
ئەو خەنجەرە كوله لە خۆى بدات و بە يە كجار پىنج بزن بكاتە
قوربانى، هەرچەندى دە كرد باوھەرى نەبوو مهلا ئەو كارە بكات،
چونكە مهلاكان بە زۆرى هەر وەرە گرن و نابەخشن، خىرە لەو
كاتەدا وا روخواو، پىن دەچى ئەويش هەر بە تەواوى باوھەرى
بەوھە تايىت كە ئىدى ئەوھى رۇژى كۆتايىه و وا باشە ئەويش
خىرىك بكات.

پاشان دەنگىكيان لە دەرەوھى مزگەوتە كە گوئى لى بوو،
ھاواری دە كرد:

- دەرۆيشە كان گەيشتن... دەرۆيشە كان گەيشتن.

ئىدى هەموويان پاليان بە يە كترىهوه دەنا بۇ پيشوازيكردنيان
و مهلاي گونده كەش لە پيشى هەموويانەوھ بوو. كاتىك
دەرۆيشە كان بينيان خەلكى گونده كە بە پىريانەوھ هاتن.
دەستيان بە نمايشى دەرۆيشانە و خوداپەستانەى خۆيان كرد، بە
جۆرىكى وا بەهيز ناوى خويان دەهينا و "ئەللاھو ئەكبەر"يان
دە كرد، دەنگى دەدايهوھ، هەموو پىكەوھ دەفيان دەرۆنى و
هەرچەندەش لە مزگەوتە كە نزيكتر دەكەوتنەوھ دەنگى ليدانى
دەفەكانيان و نزا و پارانەوھى خوداپەستى خۆيان بەرزتر و پىر
جۆشوخروشتەر دە كرد، بە جۆرىك دلى دەتوقاند. بە شيوە يەكى
بازنەبى دەستيان بە جوولاندنى سەريان كرد، بۇ ئەمەش

مه به ستیان په رشوبلاو کړدنی قزه دريژه کانيان بوو، ژن و مندالانی گوند که خوځيان له ماله کان په ستابوو هاتنه دهره وه و چوونه سهربانه کان و دهستی منداله کانيان توند گرتبوو، نهوجهوان و ههرزه کاره کانيش تیکه لهی خه لکه که بوون، نهوانه ی له دهوری دهرويشه کان کو بوو بوونه وه چند ههنگاويک کشانه دواوه و له بهردهم مزگه و ته که نه لقه به کيان به دهورياندا دروست کرد، په کيک له دهرويشه کان شمشيره که ی له کالانه که ی دهرهيتا و دهيوست بيچه قينته قه برغی راستيه وه، له گه ل به رزيوونه وی زياتری دهنگی نه للاهونه کبهری خو ی و ژهنينی دهفی دهرويشه کان شيره که ی له سکی خو ی پاکرد و له و ديوه وه دهرچوو، نه و ديمنه و جو شوخروشي دهرويشه کان ترسی خستبوه دلی ناماده بووانه وه، به ره و پووی خه لکه که ده پويشت و شوپتی شمشيره که ی به هه مووان نشان ددها که چون له ملاوه له سکی پاچووه و له و ديووی سکيه وه دهرچووه، ئیدی ته وای ناماده بووان، نهوانه ی له دهوری دهرويشه کاندبا بوون ده ستیان به گورانيه نايينيه کانی خوځيان کرد و نهوانيش له گه ل ترپه و په زمی دهغه کان ده ستیان به زيکر و سهربادان کرد، دهنگی پيره دهرويشیکي کورته بنه بو نه وه ی سهرنج و ناگایي ناماده بووان بو لای خو ی په لکيش بکات، به "نه للاهو نه کبهر" سهرنجی هه مووانی بو لای خو ی پاکيشاو مشته به ردیکي پيشانی ئاپورای خه لکه که ددها و په ک به رده کانی دهخسته ناو ده می که ته نا چند دداتیکي که می تيدا مابوو، به رده کانی به دواوی په کتریدا قووت ددها، کورپ مه لای گونده کهش که نه ویش چووبوه پيری دهرويشه کانه وه، دهستی دایه خه نجه ريکی تيز و خستيه ناو ده می و له پوومه تيه وه دهریکرده دهره وه. ئیدی دهستی به جووله ی هيستریا يانه کرد و به ناو خه لکی گونده که دا ده خوولایه وه و نه وه ی پيشانی خه لکه که ددها که نه نجامی داوه.

بەمەش مندالان پىي سەرسام دەبوون و گەورە كانىش شانازىيان
 پىئوھى دەكرد، بە تايبەتى باوكى كە زياتر بە جوولە كانى
 كورپەكەى جۆشى سەندبوو و سىنگى خۆى دەردەپەراند و لەناو
 خەلكىدا خۆى بە شكۆدارتر دەھاتە بەر چاۋ، پىي وابوو ئەوھى
 كورپەكەى ئەنجامى داوھ كارىكى لە رادەبەدەر گىرنگە و لە
 وىتەى نىيە و لەناو خەلكىشدا سەرى بەرزتر و شكۆ و سام و
 دەسەلاتى زياتر دەكات. لە ناوھراستى بازىنەكەش بە كىك لەو
 دەرويشانە لەسەر چۆك دانىشت و نووكى خەنجەرىكى لەسەر
 تەوقى سەرى خۆى چەقاندبوو، بەكىكىش لە پىشتىئوھ
 راپوھستابوو و بەردىكى ھىندەى مشتىك لەناو دەستىدا بوو و
 پەيتاپەيتا خەنجەرەكەى دادەكوتى، وەك ئەوھى مىغنجىر، يان
 سىنگىك لە زەوى دابكوتىت، ھەتا تەواو خەنجەرەكە لەناو
 كەللەسەرى دەرويشە گەنجەكەدا نىقوم و جىگىر بوو. ھەمان
 دەرويش درىژەى بەو كارەى دا و بەناو خەلكىدا دەسووراپەوھ
 و ھەر سى خەنجەرە چەقىوھەكەى تەپلى سەرى بە ئامادەبووان
 نىشان دەدا كە چۆن لە ئىسكى كەللەسەرىدا چوونەتە خوارەوھ.
 چەند گەنجىكىش ژمارەبەك بزىيان ھىتا و لە بەرىپىي
 دەرويشەكاندا سەريان بىرپىن، پاشان بزىنە سەربراوھ كانىيان بە
 درەختىكەوھ ھەلواسى و كەولىيان كىردن، ھەندىك گەنجى
 دىكەش دارىيان دەھىتا و لەناو بازىنەى خەلكەكە و دەرويشە
 حالگىرتووھ كان كەلەكەيان كىردن، نەوتىكى زۆرىيان پىدا كىرد،
 ھىندەى نەبىرد بلىسەى ئاگر رپووناكى داىبە دەوروبەرى و
 رپوخسار و چاۋەكانى دەوروبەرى دەبرىسكانەوھ، بەك بەك
 دەرويشەكان دەفەكانىيان لە ئاگرەكە نىزىك دەخستەوھ و دەستىيان
 بە دەفزەنىن دەكردەوھ و خۆشتر دەنگى دەداىپەوھ. گەنجەكانىش
 تا دەھات جۆشوخروشىيان زياتر دەبوو و جوائتر دەفەكانىيان
 دەژەنى، گەنجىكىش ھەبوو ھاوپىي كورپى مەلاى گوندىكە

بوو، له بهردم گهوره‌ی د‌رویش‌ه‌کان له‌س‌ر چۆك نووش‌ت‌ابه‌وه، تاكوو "ت‌ه‌ر‌ي‌ق‌ه‌ت"ی پ‌ي‌ ب‌ه‌خ‌ش‌ي‌ت و ت‌وان‌ای به‌ر‌گ‌ه‌گ‌ر‌ن‌ی‌ ئ‌ه‌و ئ‌ي‌ش و ن‌از‌اره‌ی ه‌ه‌ي‌ت، ب‌ه‌م‌ه ئ‌ه‌و‌ي‌ش د‌ه‌ي‌ت‌ه د‌ه‌رو‌ي‌ش‌ي‌ك و‌ه‌ك‌وو ئ‌ه‌وان، ه‌ه‌تا ئ‌ه‌گ‌ه‌ر له‌گ‌ه‌ل‌ي‌ش‌ان‌دا ب‌ه‌ گ‌ون‌د‌ه‌ك‌ان‌دا ن‌ه‌گ‌ه‌ر‌ي‌ت. ش‌ي‌خ‌ی د‌ه‌رو‌ي‌ش‌ه‌كان ب‌ه‌ د‌ه‌س‌ت‌ی س‌ه‌ری گ‌ه‌ن‌ج‌ه‌ك‌ه‌ی گ‌رت و ب‌ه‌ م‌ن‌گ‌ه‌م‌ن‌گ‌ه‌وه ش‌ت‌ي‌ك‌ی ن‌اد‌يار‌ی گ‌وت. له‌ناو پ‌ه‌ر‌دا‌خ‌ي‌ك‌ی ب‌چ‌ووك ك‌ه‌م‌ي‌ك ئ‌او ه‌ه‌ب‌وو، د‌اي‌ه د‌ه‌س‌ت‌ی و د‌او‌ای له‌ گ‌ه‌ن‌ج‌ه‌ك‌ه‌ ك‌رد ب‌ه‌ ي‌ه‌ك ق‌وم ف‌ر‌ی ب‌ك‌ات. گ‌ه‌ن‌ج‌ه‌ك‌ه‌ ي‌ه‌ك‌س‌ه‌ر ه‌ه‌س‌ت‌ی ك‌رد ب‌ۆت‌ه ش‌ت‌ي‌ك‌ی د‌ي‌ك‌ه و ت‌وان‌اي‌ه‌ك‌ی ي‌ئ‌ه‌ن‌د‌از‌ه‌ی له‌ به‌ر‌گ‌ه‌گ‌ر‌ن‌ی ن‌از‌ار و ژ‌ان ه‌ه‌ي‌ه. ئ‌ه‌م‌ه ح‌ال‌ه‌ت‌ي‌ك‌ی ز‌ۆر ئ‌ال‌ۆز و د‌ۆوار‌ه و له‌ ئ‌ه‌ن‌ج‌ام‌ی با‌وه‌پ‌ی ر‌ه‌ها ب‌ه‌وه‌ی د‌ه‌رو‌ي‌ش‌ه‌كان د‌ه‌ي‌ك‌ه‌ن، له‌و ك‌ات‌ه‌دا س‌ه‌ری خ‌ۆی گ‌رت‌بوو و ئ‌ه‌و ئ‌او‌ه‌ی خ‌وار‌د‌ي‌ه‌وه پ‌ي‌ر‌ۆز‌ی ك‌رد، ئ‌ه‌وه‌ش د‌و‌ای ئ‌ه‌وه‌ی و‌ي‌ر‌د‌ه پ‌ي‌ر‌ۆز‌ه‌كان‌ی ب‌ه‌س‌ه‌ردا خ‌و‌ي‌ن‌د، ت‌وان‌اي‌ه‌ك‌ی له‌ ر‌اد‌ه‌ب‌ه‌د‌ه‌ر و ن‌ان‌اس‌اي‌ی پ‌ي‌ ب‌ه‌خ‌ش‌ی و ب‌ه‌ س‌ه‌ر‌ان‌س‌ه‌ری ج‌ه‌س‌ت‌ه و ر‌ۆح‌ي‌دا ب‌لاو ب‌وو‌ه‌وه و ت‌ه‌ش‌ه‌ن‌ه‌ی ك‌رد. گ‌ه‌ن‌ج‌ه‌ك‌ه‌ له‌ ن‌ي‌وان ه‌ه‌م‌و‌ي‌ان‌دا ت‌ووش‌ی ه‌ي‌س‌ت‌ر‌يا ب‌وو و ب‌ه‌ ج‌و‌ول‌ه‌ی خ‌ي‌را‌وه ئ‌ه‌م‌س‌ه‌ر‌وئ‌ه‌وس‌ه‌ری د‌ه‌ك‌رد، ه‌ه‌م‌وو خ‌ه‌لك‌ی گ‌ون‌د‌ه‌ك‌ه‌ س‌ه‌رن‌ج‌ی ئ‌ه‌وي‌ان د‌ه‌دا و ل‌ي‌ی و‌ر‌د د‌ه‌ب‌و‌ن‌ه‌وه و د‌ه‌يان‌و‌ي‌س‌ت خ‌ۆيان ئ‌ه‌و پ‌ه‌ر‌چ‌و‌وه ب‌ي‌ن‌ن ك‌ه‌ چ‌او‌ه‌ر‌وان‌ی ب‌وون. گ‌ه‌ن‌ج‌ه‌ك‌ه‌ گ‌ه‌ي‌ش‌ت‌ه ح‌ال‌ه‌ت‌ي‌ك‌ی د‌ه‌رو‌و‌ي‌ن‌ی ئ‌ه‌وت‌ۆ، ه‌ه‌س‌ت‌ك‌رد‌ن‌ی ب‌ه‌ د‌ه‌ور‌وب‌ه‌ری خ‌ۆی له‌د‌ه‌س‌ت دا، ت‌ه‌ن‌ها ي‌ه‌ك ر‌و‌ود‌او ن‌ه‌ي‌ت، ك‌ه‌ د‌ه‌ي‌و‌ي‌س‌ت له‌ ر‌ي‌گ‌ه‌ي‌ه‌وه ت‌وانا له‌ ر‌اد‌ه‌ب‌ه‌د‌ه‌ره‌كان‌ی خ‌ۆی ب‌س‌ه‌ل‌م‌ي‌ت‌ت ك‌ه‌ ه‌ه‌ر ئ‌ي‌س‌تا ب‌ه‌د‌ه‌س‌ت‌ی ه‌ي‌ن‌اب‌وون. ش‌ي‌خ‌ی د‌ه‌رو‌ي‌ش‌ه‌كان‌ي‌ش ز‌ي‌ات‌ر د‌ه‌ي‌ور‌و‌و‌ژ‌ان‌د و ه‌ان‌ی د‌ه‌دا، تاكوو ز‌ي‌ات‌ر و ز‌ي‌ات‌ر ت‌ووش‌ی ه‌ي‌س‌ت‌ر‌يا ي‌ي‌ت، ئ‌ي‌دی ك‌ات‌ی ت‌اق‌ي‌ك‌رد‌ن‌ه‌وه ك‌ه‌ي‌ه. له‌ به‌رد‌م ئ‌ه‌و ج‌ه‌ما‌وه‌ره ش‌ل‌ه‌ژ‌او و ت‌وق‌ي‌وه، خ‌ه‌ن‌ج‌ه‌ر‌ي‌ك‌ی ت‌ي‌ژ‌ی ر‌ا‌ك‌ي‌شا و د‌ه‌م‌ی ك‌رد‌ه‌وه و ب‌ه‌و‌پ‌ه‌ر‌ی خ‌ر‌ۆش‌ان‌ه‌وه د‌ه‌ي‌و‌ي‌س‌ت ت‌وانا‌كان‌ی خ‌ۆی له‌ به‌رد‌م

هه مووان ده ربخات و نمایش بکات. شیخی ده رویشه کان خه نجه ره که ی هیواش هیواش له ناو ده می ده چه قاند و ده یویست له پرومه تیه وه ده ری بکاته ده ره وه، به مهش خه نجه ره که و پرومه تی گه نجه که وه کوو ره شمال و ستوونیان لی هات، هینده ی نه برد نووکی خه نجه ره که له گوپیسه وه هاته ده ره وه و ته نها دلۆبه خویتیکی که می لی هات و هیچی تر، ئیدی گه نجه خرۆشاوه که به ناو خه لکیدا ده هات و ده چوو، تا کوو خه لکی به سه رسامی و چاوی نه به لقه وه لی بروانن، که چۆن له پرپکا ئه م کوپه بووه گه نجیکی وا به توانا. ئیدی ئه م هاوار و لووره لوور و ده فزه نینه هه تا پاشنیوه پۆیه کی دره نگی خایاند، به شیک له ئافره تانیش ئاماده کردنی خواردنیا بۆ هه موو خه لکی ئاوابی گرته ئه ستۆ و کوانووی له به رد دروستکراویان ئاماده کرد و مه نجه لی گه وریه یان له مالی مه لاهه هینا، گه نجیکیش فرده یه ک گه وری ساوهری هینا، که هه میسه جووتیاران له جیاتی برنج وه کوو خواردنیکی دیار و ناسراو به کاری ده هینن و به جۆره ها شیوهش لی ده نین، ئیدی زۆریه ی ژنان سه رقالی ئاماده کردنی خوان و ژه میکی خۆش بوون.

ده رویشه کانیش گۆره پانه که یان چۆل کرد و چوونه ناو مزگه وته که، له ویش ئه لقه یه کیان سازدا و ماوه یه ک خه ریکی حالگرتن و ده فزه نین بوون، دوا ی ماندوو بوونیککی زۆر ئیدی ئه وانیش هیور بوونه وه و ئه وه له چوون و جۆش خرۆشه ی هه یانبوو دامرکاپه وه، ئیدی قسه قسه ی راده کیشا و وری خه لکه کهش تا راده یه کی زۆر بهرز بووه وه، گوایه به هاتنی ئه و خواناس و پیاوچا کانه، ئیدی مردوو زیندوووه کان بویری ئه وه ناکه ن روو بکه نه گونده که یان و له وانه شه له ترسان جاریکی تر گه رابیتنه وه ناو گۆره کانیا ن. خۆ له وانه شه خودا دوا ی ئه م هه موو

زیکر و دهنه نین و پارانه وهی ئەم خواناسانه رۆژی حەشری
دواخستییت. پاش ماوه یەک خواردنه که کولاً و لەسەر سینی
گهوره گهورهی پر له ساوه ری کولاً و گوشت پشکهشی
ئاماده بووان کران و ئەوانیش دەسته دەسته له دەوری سینی کان
کۆبوونه وه و به سکی برسی و چیتکی زۆره وه دەستیان به
خواردن کرد و ئەوهی له بەرده میان مایه وه تهنه کۆمه له
ئیسقانیکی روتوقوت بوو، بوونی دهرۆتسه کان له گونده که،
دلنایی و ئاسوودهیی بۆ هه مووان گه پانده وه به ژن و
مندالیشه وه، سه رباری ئەوه نازایه تی و بویرییه کی زۆریشی پی
به خشین که هه رگیز چاوه پروانیان نه ده کرد، دواي ئەوهی وه ها
نائومید و تۆقیوون هه راسانیان لی هه لگیرابوو، به جۆریک هه تا
ده یانووست به چاوی خویان مردوو زیندوووه کان بیسن پی
ئوهی سلیان لی بکه نه وه، چونکه له خه یالی ئەوه دا بوون که
ئه گه ر بێن، ناچارن له دهر وازهی گونده که دا بۆ هیزی
دهرۆتسه کان چۆک دابدهن، له بهر ئەوهی لای خودا بۆیان
پارانه ته وه و نیوه ندگیریان بۆ کردوون. هیدی هیدی ژیان و
ئارامی بالی به سه ر خه لکی گونده که دا کیشایه وه، تا ئەو ئاسته ی
ئازه له کانیا ن له گه وره کانیا ن بۆ له وه پانندن دهر کرده دهر ووبه ری
گوند که برستی شپزه ی کردبوون و به فره که یان بۆ لاده دان و
هه ر که پووشوبه لاش و پنچکینک دهر بکه وتایه، ئازه له کان له
برسان په لاماریان ده دا و له ره گه وه هه لیانده کیشا و شویته که یان
جی نه ده هیشته هه تا به ته وای خا که که ی دهر ده که وت و
ته له پووشیکی تیدا نه ده ما. ئیدی ریتیشانده ره که برپاری دا
بگه رپته وه گونده که ی خوی "پشتاشان"، به ره له وهی شه ودا ییت،
ویرپی تکا و پارانه وهی کچه که ی بۆ ئەوهی ئەمشه ویش له
لایان بمینتته وه، به لام ئەو سوور بوو له سه ر رۆیشتن و به لینی
ئوهی پی دا که دواي چهند رۆژیکی که م دیتته وه بۆ سه ردانی،

ولهی له ناکاو، مه گهر تنها خوی هویه که ی زانییت له بریاره که ی پاشگهز بووه وه، خو له وانه یه له ترسی نه وه بوویت که بهرله وه ی بگاته وه گونده که ی خوی شوی به سردا دیت. یان به هوی خه یاله سه رشیته کانی له وه ی نه گهر بپروات له وانه یه توشی مردووه زیندووه کان بییت و په لاماری بدنه، نه و باش ده یزانی که نه وه ی بینی تنها دهر ویشه کان بوون و هیچی تر، یان له وانه یه بیری له و مه ترسییه کردیته وه که بکه ویته بهر په لاماری ره وه گورگیگ و له توپه تی بکه ن. که مه ترسیکی پیوه دیار بوو، کاتیک بیری له خیزانه که ی کرده وه، که نه گهر گونده که ی بکه ویته بهر هیرشی گورگه کان، وه که نه وه ی له و گونده ی نه ولا پرووی دا حالیان باش ناییت، به لام دلای خوی به وه دایه وه که جووتیارانی نه وی خیزانه که ی ده پاریزن، بویه هیچ پیویست به دله راوکی و بیر کردنه وه ناکات. جگه له وه ی پیشمه رگی پیره کانیس، نه گهر گورگه کان هیرش بکه نه سهر گونده که، یه که یه گورگه کان ده پیکن و راویان ده که ن، چونکه باره گا کانیان به و ناوه دا په رشوبلاو بوونه ته وه، به مهش دهر وونی نارام بووه وه و به لایه وه ناسایی بوو نه گهر نه و شه وه لای کچه که ی بمییتته وه.

نه م جووتیاره ریتیشانده ره، له و که سانه بوو گیانیان له سهر له پی ده ستیان دانابوو، هه میسه به ملا و به ولادا له هه لپه دا بوو و هاوشیوه ی جووتیارانی دیکه، ژیانیکی پر له ناسته نگ و زه حمه تی ده ژیا، به لام بچی تنها نه م به و جزره گیانی له سهر له پی دهستی بوو، خو هه مووان هر ژیانیکی کوله مه رگی ده ژیان؟ نه و چی کردبوو وا به و جزره ژیان. خوی بخاته مه ترسییه وه؟ و پرای نه وه ی که برسیتی به و جزره به روخسارییه وه دیار نه بوو، وه که نه وه ی به روخساری نه وانه ی

دیکهوه به دی ده کرا و سیسه لهی کردبوون. ههتا هه نديک جار ده یگوت: "من له دووری ده رۆژه رینگاوه بۆنی نان ده کهم و رانه هاتووم ههتا پاروویه کیش له دهست خۆم بدهم". بهلام چۆن لهو دوورهوه بۆنی پارچه نائیک ده کات، دهتوانی بلیت نهوه کهس نهیده زانی جگه له خۆی نهییت، چونکه سه رچاوهی ژیا نی بووه، نهو زۆر رژدبوو له سه ر پاراستنی نهیینی کردنهوهی نهو ده رگایه ی که لیه وه پارووه نائیکی دهست ده که ویت. ههتا خه لکیش سه نگ و ریزیکیان بۆ داده نا، ویرای نهوه ی جیاوازیه کی نهوتۆی نه له شیوه و له گوزه رانی ش له گه ل نهوانه ی دیکه دا نه بوو، بهلام نهو سه نگ و پینگه به ی له میانی نهو یارمه تی و دهستباره داراییانه وه به دهست هینابوو، که پیشکه شی خه لکی ده کرد، هه ر کاتیک په نایان بۆ بهینابووا به، خوویه کی سه یری هه بوو داوای که سی رت نه ده کرده وه. ویرای نهوه ی یارمه تیه کانی بۆیان زۆر نه بوو، وه لئ نهو دلنابوو له وه ی که نهو که سه توانای گه رانه دنه وه ی نهو قهرز و یارمه تیه ی نیه که بیداته وه، نهو په ی به وه بردبوو که ئیدی نهو که سه ی نهو یارمه تی داوه به دریزایی ژیان خۆی به قهرزباری ده زانیت. له گه ل نهوه شدا ئا کاریکی مرۆفدۆستانه ی هه بوو، هه رگیز نهو چاوخواریه ی نهوانی نه ده قۆسته وه و له بری نهوه داوای کاری بینگاری و شتی وای لئ نه ده کردن، وه که نهوه ی شیخ و ده ره به گ و ئاغاکان ده یانکرد، ته نانه ت نهو جووتیارانه ی نهو هاوکاری و یارمه تیشی دا بوون، به ئاواتی نهوه وه بوون رۆژیک له رۆژان کاریکی پێیان بکه ویت و داوایان لئ بکات، نهوانیش له به رانه بر نهو قهرزه ی که له نهستویانه به خۆشیه وه کاره که ی بۆ نه نجام بدهن، بهلام هه رگیز ههتا رۆژیک له رۆژان بیری له وهش نه کردبووه وه. بۆیه له ناو خه لکی ناوچه که و لای گه وره و بچووک پینگه و که سایه تیی دیار و به رچاوی

خۆی ھەبوو. ھەتا زۆر جار بۆ چارەسەرکردنی کیشەى نىوان جووتيارەکان پەنایان بۆ دەبرد، تاكوو بۆيان چارەسەر بکات که به هۆكاری جۆراوجۆرهوه پوویمان دەدا، ھەر که نامۆزگاریه کیشی دەکردن، له ناواخیدا واتای خۆی ھەبوو و دەتیبینی کیشە که چارەسەر کراوه و دلەکانیش بەرانبەر یە کتری گەردیان تیدا نەماوه. ھەندیک جاریش ئەگەر کیشە که پاره بووايه، ئەوا له گیرفانی خۆی بپه پاره یەکی دەبەخشی بۆ چارەسەرکردنی کیشە که و ناشتکردنەوهی ھەردوو لا، بۆیه ھەمیشە ئەوانەى کیشەیان ھەبوو کاتیک لای دەردەچوون رەزامەند و دلخۆش دەبوون. ئەوهی سەیر بوو که سیک بویری ئەوهی نەبوو پیتی بلیت ئەری کاکە تو سەرچاوهی ئەو داھاتەت له کوپۆهیه، له کاتیکدا ھەر وه کوو ئیمە دەژیت و هیچت له ئیمە زیاتر نییه. بەھەر حال جووتیار پەپوھندیی بەم جۆره پرسیارانەوه نییه، به تايهتی ئەوان دەزانن که "خوا بژیوی ھەر که سیک دابین دەکات ئەگەر بیهوی بەبێ هیچ حیساییک". کهواته دەبێ رپژ له ویستی خودا بگرن و خۆیان له کاروباری ئەویش ھەلنەقورتنن، که ھەلبەتە ژیری و داناییه کی تیدایه، جگه له خۆی کهس په ی پین نابات و درکی پین ناکات.

ئەو جووتیارە پیتیشاندەرە زیدەپۆیی له قسەکانیدا دەکرد و ئەمەش وای له جووتیارانی دیکە دەکرد بە ئاخواتنەکانی سەرسام بن و چپژ و خوشی له دانیشتنەکانیدا وەر بگرن و له کهسایهتیشیدا جۆره بویری و ئازایهتیه که به دی بکن که تاکی گوندنشین ھەمیشە شانازی بهو ئازایهتیهوه دەکات. ئەو ھەمیشە شتیکی له جووتیارەکان دەقاچیهوه ئەگەر کهم و سادە و پیکەلکیش بوویت به لای ئەوانەوه، بەلام بۆ ئەم زۆر پتویست و بەھایه کی گەورەى ھەبوو، بەدەستتەیتانی ئەو

خزمه تگوزاریانهش به جۆریك بوو ئەوانەى دىكه هەستى پىن نەكەن. زۆربەى ئەو خزمه تگوزاریانه تەنھا قسەوقسەلۆك بوون و شتىكى ئەوتۆيان تىدا نەبوو، بەلام بۆ ئەو سەرمايەى بژىويەكەى بوو، ئاخىر ئەو جووتیارە بەكرىگىراو بوو، لە بەرژەوهندى لایەتیکدا كارى دەکرد و لە كاتى تەنگانەشدا دەیانپاراست، ماوه ماوهش یەكێك چاوى پىن دەكەوت و تىكپراى ئەو زانیاریانەى لى وەر دەگرت، هەرچەندە بىكەلكىش بوونایە. ئەوەتا ئەو لە كۆتایى هاوینی پاردوووه داواى لىكراوه هەموو شتىك دەربارەى ئەو كەسانە بزانیت كە پوو دەكەنە ناوچەكە، ژمارەیان چەندە؟ چەكە كانیان چىن و چۆن؟ بارە گا كانیان، فېشەك و ئازوو قەیان، زوورە كانیان، گەورە كانیان و بچوو كە كانیان و هەتا نەخۆشە كانیان و باسى چى و چىش دەكەن؟ بۆ كوئى دەپۆن و دىن؟ هەموو زانیارى و وردە كارىيەك دەربارەیان. وەلى ئەوەى ماى سەرسورمان بوو، كەسىكى وەك ئەم پیاوێ كە هەموو شتىكى دەزانى، چۆن سامانى نەناسىیەو؟! چۆن هەلەبەكەى وا گەورەى كرد و خۆى و شیرینی هاوسەرى گەیانە سنورى ئىران؟ سامان چۆن تەوانى كەسىتى پاستەقینەى خۆى لى بشارىتەو؟ بەلام هەلبەتە هەموو شتىكى دەزانى، ئەگەر بۆ تەنھا پۆژىكیش لە گوندەكەى بمابایەتەو. لەوانەى ئەوەى خزمەتى سامانى كردىت، ئەو بووىت هەتا بوارى پشوو دانىشى پىن نەدەدان، چونكە ئەو نەخشەى پۆشستى بۆ گوندى كچەكەى دارپشتبوو. لە سۆنگەى ئەوەى كەشەكەش هانى دواكەوتنى نەدەدا، بۆیە ئەو تەنھا بىرى لە گەیاندى ئەو پىپوارە و ژنەكەى كردبوووه بۆ سەر سنور و لەو پۆش بەرەو لای كچەكەى با بداتەو، چونكە زۆر پىوستى بە زاواكەى بوو تاكوو لە كارىكدا بەشدارى پىن بكات، كە بەر لە مانگىك و لە سەردانى یەكەمیدا بۆ لای لە سەرى

رېښککه و تېبون، هه تا زاواکه یشی به و په پری نا ئارامیه وه چاوه پروانی هاتنی ده کرد، و پرای نه وهی بارودوخی گونده که ته واو شله ژابوو، به لام نه و توانی کاتیک بقوزیته وه و هندیك نهینی به زاواکه ی بلیت و داوای نه وهی لی بکات که خو ی ساز و ناماده بکات بو قوستنه وهی دهر فته که، هه ر که کاتی هات. هه تا خودی جووتیاره رېتیشاندیره که ش نهیده زانی چ پرووداویك چاوه پروانیان ده کات، ته نها نه و پاداشته زوره نه ییت که له ناینده دا وه ریده گرن. به لام که ی و چو ن و بزچی؟ وه لامی نه وهی نه ده زانی.

له به ره به یانی رۆزی دواتردا جووتیاره رېتیشاندیره که به ره و گونده که ی خو ی گه راپه وه و بو نیوه پۆکه ی گه یشته وه گوندی "پشتاشان". هاوسه ره که ی وه کوو پیشه ی هه موو ژنه گوندنشینه کان پیشوازی لی کرد و هه موو پیداویستییه کانی پشوودانی بو دابین کرد، تا کوو نه و ماندویتی و شه که تیه ی له جهسته یدایه بره ویتته وه و نه مییتت. به رله وهی له هه والی خو ی و کچه که یان پرسیت، هه ر له بهر ده رگاوه هاوسه ره که ی به گویدا چرپاند که براکه ی له دویتنی ئیواره وه میوانه لایان، برای هاوسه ره که ی له سه ر راپه خه که پالی دابوو وه و سه رینتیکی کورده واریانه یشی نابوو بن شانی خو ی. په رداخه چایه کی به دهسته وه بوو، ته نها فریکی تیدا مابوو وه، له به رده می و له سه ر زوپا دارینه که ش قورییه چایه که قیت دانرابوو. که میك له شویتنه که ی خو ی جوولایه وه، تا کوو په رداخه که ی پر له چای بکاته وه، به لام زاواکه ی بینی هاته ژووره وه، بویه په رداخه که ی دانا و هه ستایه سه ر پی و به خو شه ویستییه وه باوه شی به زاواکه یدا کرد و دهستی نایه سه ر شانی، له ژووره که ی دیکه وه گوپی له دهنگه دهنگ و زریقوزاقی منداله کانی بوو، له سه ر

دۆشه که ئیسفهنجه کان هه لده پهرین و یارییان ده کرد، گهوره که یان نزیکه ی سیانزه سالان و بچوو که کهشیان هیشتا سنی سالی تهواو نه کردبوو، ژووره که یان گه رموگوپ بوو، خۆی و هاوسهره که یشی ههر لهو ژووره دا دهنوستن.

میوانه که دهر فته تی دانیشتی نه دا و ههر به پیوه لئی پرسى:

- کابرات گه یانده کوئ؟

ئهو مهزهنده ی وا بوو که لهوانه یه خوشکه که ی ئه و ههواله ی پی داییت، بۆیه به که میك ئارامی و دوور له سه رسامیه وه گوئی:

- ئیستا کهس ناتوانیت مهزهنده ی ئه وه. بکات گه یشتونه ته کوئ، له دویتیکه وه پۆیشتوون.

- ئه ها... واته گه یشتوته ئیران و له قهره بالغی شاره کانیدا ون بووه؟

- بینگومان.

- که واته تو نه یته ناسی. باشه، به لام نه ییبه که بو خۆت بیت. ئه وه ی تو له گه لی پۆیشتی و دهر یازت کرد، ئه وه داواکراو بوو. ئه و کهسه بوو که خزمه که ی مام جه مالی ریسوا کردبوو، خۆت ئه و چیرۆکه ده زانی.

پیتیشانده ره که دهستی کیشا به ناوچهوانی خۆی دا و گوئی:

- تو سه برکه، په ککووووف! کوره خۆ به که سایه تی تابه تی خۆی فیلی لی کردم، چۆن ئاگام له وه نه بوو؟

- ده زانی دهسته که به دوايه وه بوون، به لام دهر یازی بوو؟!

کاتیک خوشکه که ی هاته ژووره وه، ئه وان قسه که یان به ی،

ئەویش يەك دوو سەرىنى كوردەوارىيانەى دىكەى بۇ ەىنان و يە كىانى داىە دەست پىاوە كەى، تاكوو بە ئارامى دابنىشىت و لەسەرى پال بداتەو، دواى ئەو گەشت و ماندوو بوونە درىژەى چەشتىبووى، ئىنجا ژووړە كەى جى ەىشت و پړوشت نانى نىوړۇ نامادە بكات.

خالى مندالە كانى قسە كەى تەواو كرد كه پىشتر به ەوى هاتنى خوشكە كەى برىبووى:

- له راستيدا به شىك لەوانەى بەدوايەو ە بوون، بوونە كۆسپ لەو ەى دەستگىر نە كرىت، وىپراى ئەو خەلاتە گەورە بەى بەدەستان دە ەىتا ئە گەر بيانگرتىووايە، لەبەر ئەو ەى زۆر بەيان لەو رەفتار و ەلوىستانەى خزمە كەى مام جەمال دەيكرد نارازى بوون و نەشياندە وىزا نارەزايى دەربېرن. ئەى چىت دە كرد ئە گەر ئەو داواكراوت بناسىووايەو؟

پىشاندەرە كه كه مېك پىدەنگ بوو و دام، چى بلىت... وەلىن له كۆتاييدا به منگە منگىكەو ە گوتى:

- ئەو ەەر دەبووايە وا بكات و بەرگرى لە نامووسى خۆى بكات... بەلام، دەبى بەرگەى ئەنجامى كارە كەى خۆيشى بگريت.

- واتە دەتگرت و خەلاتە كەشت وەردە گرت؟

- مەسەلە كه كه مېك ئالوز و گرانه، ئاخىر ئەو لەژىر سايەى مام كاكيلا بوو، ەەر گىز نامەوئى خۆم لەو گرفتانه بشالېم و خۆم تووشى پىتەو بەردەى لا بەلا بكەم، جگە لەو ەش دەستە كەى مام كاكيل سەر بەمانەى ئىرەن. ئەى تۆ چىت دە كرد ئە گەر بكەوتايەتە دەست؟

- كارە كه لەسەر برى خەلاتە كه رادەو ەستا... بەلام ئەو

کاتهش ههستم به قیزهونی خۆم ده کرد، ئاخړ پیاوه که بهرگری له شهرف و ئابرووی خۆی کردبوو.

دیسانهوه ریتیشاندهره که پرسیهوه:

- منیش وه کوو رېئواریک مامه لَمْ له گه لیدا ده کرد، پیاوه که هه له ی نه کردووه، ئابروو گرانبه هایه، باوه پ ناکه م بمدايه ته دست مهرگی خۆیه وه، نا نا هه رگیز نه وه م نه ده کرد نه گه ر هه زار دیناریشی پی بدمایه. پیاو ده بی بایی نه وه نده پیاوه تی تیدا بیټ، که نامهردی قه بوول نه کات. نه وه ی نه و کابرایه کردی نه وه پری نامهردی بوو، نه وه ی نه و کوپهش کردی نه وه پری جوامیری و نازایه تی بوو.

- که واته بهردیکی له سه ر دانئ. نامانه وئ له گه ل گه وره کاندئا تووشی گرفت بین، پرسه که له بیر بکه، وه ک نه وه ی شتیک رووی نه دایټ... نه رئ به راست پیتش چهند رۆژیک که سیکم بۆ لات ناردبوو.

ریتیشاندهره که به کسه ر گوتی:

- به لئ به لئ، منیش به پیتی توانای خۆم کارم تیای کردووه، له گه ل نه وه ی نازانم نه و هه موو شته بۆچی؟

- نه وه ی پتویسته له سه رت جیه جیی بکه و ئینجا پرسیار له پشکی خۆت بکه و بزانه چهندت ده ست ده که ویت.

- نه وه ی تا ئیستا ئی حالی نه بووم، بۆچی بارکردن؟!

- ئیستامان نه گوتووه، تنها ئاماده ی بارکردن به و هیچی تر، ئه مه هه موو شتیکه. له وانه یه به م زووانه رووداوی گه وره روو بدات. به لام که ی و چیه و تاییه ته به چ شتیک، نه وه یان نازانم؟! ده لئ هه تا خودی مام جه مال بایه خی به م پرسه داوه و به دوا داچوونی بۆ ده کات.

رېتېشاندهره که بیری به هزار لادا دههات و دهچوو و چاوی برېبووه خالیکې پېش خوی. برای ژنه که ی دواى که میتک بېدهنگی پرسى:

- پېم بلې پاداشتی رېتماییکردنی رېبواره که باش بوو؟

- بهلې بهلې باش بوو، ههروا ده بیت خوا نه بېرې.

تو برای هاوسه ره که می، نه نینیه کت لا ده درکینم... گوی بگره... ده زانی نهو کوپه سووکایه تی پی کردم؟ هه رچه نده مه به ستیشی سووکایه تیکردن نه بوو، به لکوو گالته ی به قسه کانم دههات، نهک له سهنگ و به های من کم بکاته وه. به لکوو له وانه یه نهو هه ر بو خوشکردنی دۆخه که نه وه ی گوتیت، یان وه کوو جوړیک له نه هیشتنی کرېیه که، یان پته وکردنی هاوړپه تی نیوانمان، هه رچه نده جاریکى دیکه یه کتری نابیننه وه، یان نازانم قسه کانی له گهل من بو وا نامو بوون... پیم وایه نهو هه ر به راستی شیت بوو، نه گه رنا بوچی وا به سووکى قسه ی له گهل ده کردم... دان به شیتکدا ده نیم، نهو شیته شایانی یارمه تیدانی من نه بوو، به هه ر حالیک بو وایه نه ده بوو یارمه تی بدم. نه رکی من کو کردنه وه ی زانیاریه کان و گوینگرته له خشپه ی پی میرووله یه ک و هه ر که س و رېبواریک بیت و بچیت، هه ر گیز نه ده بوو بوار بو شیتیکى وا بره خستیم که به که سایه تی خوی فریوم بدات، له یه کم چرکه ساته وه که بینیم ناسیمه وه، به لام نه نینیه که م شاردنه وه، به لکوو هه تا نه مه شت له گونده که بمینتته وه و هه تا له دانیشتنیش له وېدا درېزه بکیشیت، بیانوی نه وه م هینایه وه که ده بې به زووترین کات برؤم له بهر نه وه ی کاتم که مه و توانای چاوه روانیم نیه. ناسیم و ریزی نهو پیاوه تی و بوړیه ییم گرت که بو هاوسه ره که ی هه بیوو، به لام

سووکایه تیکردنی به قسه کانم وام لی ده کن له و یارمه تیدانه م
په شیمان بيمه وه.

برای هاوسه ره که ی گوتی:

- ده ی قه ینا کا په شیمان مه به وه. تو یارمه تیی پیاو ه تی و
بوژییه که بیت داوه که دا کو کی له ژنه که ی کردو وه، نه مه ش
به سه، نه گه ر نه وه ی بزانیووایه پژی لی ده گرتی و سووکایه تی
به قسه کانت نه ده کرد، هه رچه نده ناشزانم ئیوه باسی چیتان
کردو وه.

پیتیشانده ره که دوودلی به روخسارییه وه دیار بوو گوتی:

- هه لبه ته زانیویه تی، ده بی ئیستا په نجه ی په شیمانی
بگه زیت... به و که سه م گوت که ده سه به ری بردن و ده ر کردنی
بو ئیران ده کرد، هه ر که گه یشته ئیران که پی پی بلیت:
"پیتیشانده ره که نامه یه ک به ناوی تو وه ده نو سیت و تیایدا سلاو
له نه بوجگاره ده کات".

دیسانه وه به هاتنی هاوسه ره که ی بو ئاماده کردنی خوانه که،
هه ردوو کیان بیده نگ بوون. ئیدی منداله کانیش هاتنه ژووره وه و
باوه شیان له باو کیان دا و به ته واوی قسه کانیان گۆرانی به سه ردا
هات و که وتنه باسی کاروباری خیزانی و گشتی.

دوای نانخوردنی ئیوه رپۆ و چای خواردنه وه، میوانه که
برپاری دا بچیت بو گوندی ناشقوولکه، به لام داوای له
زاواکه ی کرد ماوه ی نیو کاتژمیریک له گه لیدا بروات، وا پی
ده چوو بیه ویت ده رباره ی شتیک قسه ی له گه لدا بکات.

بهشی بیست و دوهم

وه كوو زانيمان گهشته كهى سامان بۆ پوژى دواتر
 دواكهوت، ناچار لهو ژووره بچوو كه مانهوه، دواى ئەوهى
 مێواندارى خاوهن تراكتۆره كهى پەت كردهوه، بهلام پياوه كه
 پيش نيوه پۆ دوو گهنجى گونده كهى نارده لايان و ههنديك
 پهتوى نيوداشتى بۆ ناردن، له گهل ده به يهك شير و مهنجه لىكى
 مسى بچووك كه ههنديك ساوه رى تىدا بوو له گهل نهختىك كه ره
 و پرياسكه يهك كه ههنديك نانى تىدا بوو، له گهل شه كر و
 چايش، ئەو خواردنه به لاي ئەوانه وه ژه مېكى به تام بوو، لهو
 برستيهى ئەوانى تىدا بوون، به يهك ژه هموو يان خوارد و
 هيچيان تىدا نه هيشته وه، به ره به رى ئىوارهش ههردوو گهنجه كه
 هاتنه وه و ههنديك خواردنى ديكه يان بۆ هينابوون، جهختيان
 له سه ره ئەوه كرده وه كه سبه ينى پيش رۆژئاوا بوون بۆ پوژىشتن
 ناماده بن و دوا نه كهون. ئىدى سامان و په حمان دهستيان به
 كۆ كرده وهى دارى وشك كرد بۆ ئەوهى ئەو شه وه به شى
 خۆ گهرم كرده وه يان بكات، له به ره ئەوهى هيچ ته و رىكيان پى
 نه بوو دارى گه و رهى پى پارچه پارچه بكهن، بۆيه هه رچى
 كۆلكه دارى ئەو ده و ربه ره هه بوو له ده و رى زۆپا كه خريان
 كرده وه، له ده ره وهى ده رگى ژووره كهش دارى گه و رهى
 زۆريان كۆ كرده وه كه به كه لكى زۆپا كه نه ده هات، كاتى كيش
 تاريك دا هات ئاگر يان له به شىك لهو داره به ردا، له ترسى
 هاتنه وهى گورگه كان، ناوه ناو هس سه رىكيان له ئاگره كه ده دا و
 دارى گه و رهى ديكه يان ده خسته سه رى و لى نه ده گه ران

خاموش بېت و بېته خۆله مېش. ئەو پارچه دارانەى له گەل سووتانيان بچووك دەبوونەوه و بە كەلكى ناو زۇپاكەى ئەمان دەهاتن، لایەكیان دەگرت و دەیانەتینایە ژوورەوه و لە زۇپاكەیان دەپەستا، گوندنشینە كانیش ئەو شەوه هەمان شتیان كرد، دارى گەورەیان له بەردەم گەورى نازەله كانیان و دەروازەى گوندەكەیان كۆ كردهوه، كاتىك هەستیان كرد لوورەى گورگە كان نزیك دەبیتەوه، ئاگریان له دارەكە بەر دا و بەمەش ئارامى و ئاسوودەییان بۆ خۆیان و نازەله كانیان مسۆگەر و دابین كرد و گورگە كانیش بویری نزیك كەوتنەوهیان له ئاگرەكە نەبوو، بۆیە بە ئاومیدی دەگەرانهوه و لە شویتىكى دیکە بە دواى خۆراكى خۆیاندا دەگەران، تاكوو ورگی خۆیانى پى تیر بکەن.

له ژوورەكەش، دیارە بەخت هەرسىكیانى بەبى چاوه پوانى كۆ كردهبووهوه، لەو كاتەى شیرین ناو ژوورەكە و شویتەكەى پىك دەخست، لەژیر سۆاله و باووشە پووشوپە لاشە كاندا دوو كیسەى بچووكى گوێزى بینیهوه، كە بە دلناییهوه ئەوه خاوهنى ژوورەكە بۆ ئەم زستانە لەوئ هەلیگرتوو.

سامان بە خۆشیهوه گوتى:

- ئەم گوێزە نازدارە له كاتى خۆیدا هات، بەشى خۆمانى لى دەخۆین، سەبىنیش پرسیارى خاوهنەكەى دەكەین، تاكوو پارەى گوێزەكەى بدەینى.

شیرین یەكسەر هاتە دەنگ و گوتى:

- ئەوه ناییت، گوێزەكەى بخۆین و سووكایەتیشى پى بکەین!

سامان بە سەرسۆرمانەوه گوتى:

- ئهوه چۆن؟!

شیرین گوتی:

- ئهوه شهرمه، خاوه نه كهی ئاماده نییه نرخه كهی
وهربگریت، ئهوهی له سه زمانه خاوه نه كهی بدۆزینهوه و سوپاسی
بكهین، گوندنشینان و پرای ههژاری و نه داری و دهستكورتیان
بهلام چاوتیرن.

پاشان خهندهیه کی کرد، چ خهندهیه كه ههر پێك كازیوه و
به ره به یانێك بوو له جوانی، ئهم جاره یان رووی له په حمان کرد
و گوتی:

- خۆ ئه و کاته جگه له و ژاژییه نه فره تیه وه کوو خۆت
وای پئی ده لئی، نه گهر شتیکی دیکه مان هه بووایه، هه رگیز
په زیلیمان نه ده کرد، به لام چی بکهین له گه له ههژاری و
دهستكورتی هیچ ناگوترت!

په حمان به جۆرێك له سه رزه نشتکردنی و پێژدانه وه گوتی:

- كهس گومانی له وه دا نییه، هه تا ئیمهش شه رمان ده کرد
به شداریی له خواردنی مندالی گوندنشینه كان بکهین، ئه و
قسانه ی ئه و کاتهش له گه له هاو پێکه م کردم، ته نها قسه ی پووچ
و بیمانا بوون و نازانم چۆن وا په لکیشیان کردم. هه ندیک جار
مرۆف شتی وای له دم ده رده چیت زۆر بیبایه خه و هه ر
هیچیش نییه، به لام بچ ئه وه ی مه به ستیکی هه بیته له وه ی ده بیته،
له وانیه له بهر ئه و دۆخه نا ئاساییه بیته كه تیندا ده ژین.

شیرین له ناکاو پرسی:

- ئه رێ به راست تۆ په حمانه مار نیت؟!

په حمان به سه رسامیه وه دووباره ی کرده وه:

- ره‌حمانه مارا! مه‌به‌ستت چیه؟!
- سامان له‌جیاتی ئه‌و وه‌لامی دایه‌وه:
- مه‌به‌ستی ره‌حمانی ماره.
- ره‌حمان ئه‌م جاره‌ش به‌سه‌رسامیه‌وه وه‌لامی دایه‌وه:
- ره‌حمانه ماری چی؟! ئه‌وه یه‌که‌م جاره‌گویم له‌و نازناوه‌ده‌یت!
- شیرین گوتی:
- هه‌موو گوندن‌شینه‌کان به‌و نازناوه‌ده‌تناسن.
- بۆچی؟
- ده‌لین جارێک ماریکی گه‌وره‌قووتی داوی و به‌قه‌مه‌سکی ماره‌که‌ت هه‌لد‌ریوه‌و هاتوو‌یت‌ته‌ده‌ره‌وه، هه‌روه‌ها ده‌شلین دواتر ماره‌که‌شت خواردوو.
- سامان له‌قاقای پیکه‌نینی دا و ره‌حمانیش له‌سه‌رسامی ده‌می به‌شه‌وه‌بووبوو، دواتر سه‌ر و ده‌ستی پیکه‌وه‌راوه‌شاندا و گوتی:
- من نازانم ئیوه‌ئهم قسه‌سه‌یرانه‌له‌کوپوه‌ده‌هین؟!
- شیرین دیسان پرسیه‌وه:
- که‌واته‌تۆ مار قووتی نه‌داویت؟
- هه‌لبه‌ته‌نه‌خیر، ئه‌گه‌رنا ئیستا له‌گه‌ل ئیوه‌دا نه‌ده‌بووم.
- سامان به‌زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه‌گوتی:
- خه‌یالێکی فراوانیان هه‌یه.

شیرین جارێکی دیکهش پرسیهوه:

- ئه‌ی ماره‌ کهشت نه‌خوارد؟

- به‌لێ، خواردم به‌لام ماریکی بچووک بوو.

سامان به‌ سه‌رسوپمانه‌وه‌ هاواری کرد:

- مارت خوارد؟!

- به‌لێ، ئه‌وه‌ چی تێدایه‌؟ خو‌ هیچ جیاوازی له‌ گه‌ل
گۆشتی ماسی نییه‌، دلێشی هه‌ر کتومت دلێ چۆله‌ که‌یه‌.

سامان به‌ بێده‌نگی و سه‌رسامیه‌وه‌ سه‌رنجی ده‌دا، په‌حمان
وه‌ کوو روونکردنه‌وه‌ به‌ک گوتی:

- ده‌زانم هه‌ندێکتان ئه‌م کاره‌ به‌ کارێکی کتیویانه‌ و
نه‌زانانه‌ داده‌نێن و به‌ لاتانه‌وه‌ پێویستیش نییه‌. به‌لام به‌ لای منه‌وه‌
کارێکی پێویست بوو.

- چۆن؟

سامان پرسى، په‌حمانیش وه‌لامی دایه‌وه‌ و پۆ چوووه‌ ناو
گێڕانه‌وه‌ و شرو‌فه‌کردنی دۆخه‌که‌، وه‌ک ئه‌وه‌ی مامۆستا عومه‌ر
ده‌یکرد، کاتێک باسی شتیکی ده‌کرد:

- هه‌میشه‌ هه‌زم لێ بوو به‌ ته‌نها بۆ راو بچم و ئه‌و
ئه‌شکه‌وته‌ تارێک و په‌ناوپه‌ستیوی شاخانه‌ به‌سه‌ر بکه‌مه‌وه‌ که‌ تا
تێستا پێی مرؤف به‌ریان نه‌که‌وتوه‌، بۆ خو‌م چێژ له‌و جووره‌
ده‌رچوونانه‌ وه‌رده‌گرم و ئه‌وه‌ وه‌ کوو پێکردن نییه‌ به‌ قه‌دپالی
ئاسایی که‌ هه‌میشه‌ گوندنشینه‌کانیش پێیدا هامو‌شۆ ده‌که‌ن،
چونکه‌ سه‌رکێشی و رووداوی له‌ ناکاوی وای تێدا روو ده‌دات
که‌ نه‌ پێشتر چاوه‌روانیان بوویت و نه‌ پێشینیشت کردوون،

ئەو ەش تەنھا لەو شویتە چۆل و دوورە دەستانە ڕوو دەدەن، چونکە ئەو شویتە چۆلانە پەرن لە پیتشەتای سەیر. جارێکیان لە ڕۆژیکێ گەرمی ھاویندا بە شویتیکدا ڕۆیشتم ھەمووی پووشوبە لاش بوو، گەیشتمە شویتیک پووشوبە لاشیکێ زۆری لێ ڕووابوو ھیندە پشوتیتە زەلامیک، لە شیو و ڕەنگدا بە پووشوبە لاشی گولە گەنم دەچوو، بە ھەر حال، دوا ھەنگاوم بەرەو پیتش دەنا، بیتاگایی خۆم لە ناکاو و ھا لە خۆم ھەلدا و ھەلبەزیمەو و بۆ دواو ە کشامەو ە کە لە دۆخی ئاساییدا ھەرگیز توانای ئەنجامدانی بازدانی وام نییە، لە چرکە ساتیکدا ماریکی گەورە لە پیتشدا قیت بوو ەو پیتشتر لە زیانمدا ماری وام نەبینوو، لەوانە بە ھۆی لە ناکاوی ەو بوویت، بۆیە من لە شویتێ خۆم ڕاچلە کیم و بە ھەمان شیو ە مارە کەش لە شویتێ خۆی ەق و ەستا و ڕاچلە کێ، خۆ لەوانە بە مارە کە لە دلی خۆیدا گویتیتی: "ئەم گیانلە بەرە سەیرە لە ناکاو لە کویتو ە بۆم دابەزی، لە کویتش؟ لەم شویتە چۆلە؟!". لە ترسان لە شویتێ خۆم ەق ڕاو ەستام، ئەگەر زیتدە ڕۆیی نەیت تالە قژە کانی سەرم لە ترسان، و ە کوو پەری سیخو ە قیت بوونەو ە. باو ەرم پێ بکەن، کە منداڵ بووین لە فیلمە کارتونی ەکان دەمانینی چۆن لە ترسان تالی قژ ەق ڕادەو ەستیت، ھەر بە ڕاستیش تالی قژ لە ترسینکی لە ناکاو ەق ڕادەو ەستیت! یان دەتوانین بلین پیتستی سەر لە ترسان دەجوولیت و تالە قژە کانی لە گەلیدا دەجوولین، ڕوخساریشم وا زەرد ھەلگەرا، خەریک بوو ڕۆحم دەریچیت، موچرکینکی نامۆ سەرتاپای جەستە ی ڕاچلە کاندەم، وا دیارە دەمارەکان ھەموویان پەبو ەستن پیکەو ە، بۆیە ئەو لەرز و ھەژینە لە ناکاو ە ڕوو دەدات، بەو ڕووداو ە زۆر شلەژام، لە بەختی خۆم ترسە کە وا ەرقی کردم لە شویتێ خۆم ەپ ڕاو ەستام و جوولەم نەکرد، لەو چرکە ساتەدا ھەتا چە کە کە ی شانیشم لە بیر

کرد، لهو حاله تانهدا له سهر مرؤف پټويسته به نازايه تي خوځي
 نه نازيت، چونكه ههر جووله يه ك كه له منه وه پرووي بدابووايه،
 ماره كه واي ده زاني ده سټيكي شهر و بهر هنگار بوونه وه يه،
 هه لبه ته نهو له من خيراتره و ههر نه و نندهم ده زاني سهرم له ناو
 دميدا ده بينيه وه و بهر له وه ي برؤ كانم بجوولنيم به ده وړانده ووري
 جه ستم ده نالا و له په لوپوي ده خستم. نه مه له گهل زورتيك لهو
 زانايانهدا پرووي داوه كه له دارستانه چره كاني نه فريقيادا
 خه ريكي ليكولنه وهن، كه هه نديكيان ههر به ته ووي به خوځيان
 و پينووس و كاغز و ناميره كاني ده ستiane وه بؤ هه تاهه تايه ون
 بوون و نه دؤزرانه وه. به لام ماره كه ي من دلې گه وره و ليوورده
 بوو، وهك نه وانه ي نه فريقيان پي نه كردم، ماره كه ي من رقي له
 ترسؤ كيه كه م بووه وه و ناماده نه بوو شهر له گهل كه سينك بكات
 له ترسان له شوپي خوځي ره قه لئيت و جووله نه كات. تنها
 نزيكه ي دوو مه تريك ليمه وه دوور بوو، وا خوځي بهر ز
 كرد بووه وه سهر ي ده گه يشته ناستي شانم، زوو زوو زماني
 دهرده كرد و ده بيرده ژووره وه، فيشكه يه كي واي ده كرد هينده ي
 ديكه ده يتؤ قاندم و وشكي ده كردم، دواي چهند چر كه يه كي
 كه م ناوړنيكي دواوه ي دايه وه و چووه وه سهر زه وي و له نيوان
 پووشوپه لاشه كاندا خشي، نهو پووشوپه لاشه ي له گوله گهنم
 ده چوو، به هؤي رپويشتني ماره كه وه ده ميك به لاي چه پ و
 ده ميك به لاي راستدا لار ده بوونه وه، نهو رپوزه راوه كه م ته وواو
 نه كرد، كه له جياتي نه وه ي راوچي بم، خهريك بوو بيمه نيچير،
 بهره و دواوه گه رامه وه و تا ماوه يه كيش حه په سابووم. وا شوك
 بوو بووم، ناهاتمه وه سه رخؤم، گويم له خشپه ي ههر شتيكيش
 بووايه، يان هه تا بابه كه ش بيجوولاند بووايه وه، من له ترسان
 هه لده به زيمه وه و خهريك بوو زيق بكمه. وهك ده لئين: هه تا له
 خشپه ي گوريسيش ده ترسام. له بهر نه وه ي له شاخيش ده ژيام

هر دهبوو ئه و ترسه بشکینم و بهسهریدا زال بېم، ئه گهرنا
 پېشمه رگایه تی به و ترسه وه ناکریت که بوو بووه به شیک له خۆم.
 دواى نزیکه ی ههفته یه ک گویم له یه کیکیان بوو ماریکی
 بچووکى له بنمیچی چیشته خانه ی باره گاکه دا کوشتبوو که
 نزیکه ی بال و نیوئک دهبوو، بینم خستویه تیه سه ر دارئک و
 ده بگپریت، داوام لئ کرد بۆم بیخاته سه ر زه ویه که، وپرای
 ئه وه ی سه ری پان کردبووه وه، که چی هیشتا کینگلی ده دا،
 ته ماشام ده کرد و بویری ئه وه م تیدا نه بوو ده ستی لئ بده م، له
 راستیدا نازانم بۆچی هر له مندالییه وه ئه و ترسه دزی مار له
 ناخماندا ده چینن، په نجه م درپژکرد، هر که به ر پشتی ماره که
 که وت، ماره که له گه ل ئه وه ی سه ریشی پان کرابوو وه، که چی
 خۆی لوول دا، به خیرایی ده ستم کشانده وه و هه ستم به
 موچرکئک کرد سه رتا پای جه سته ی داگرتم، له ژيانمدا ده ستم
 به ر مار نه که وتوووه. دووباره هه ولم دایه وه، کاره که درپژه ی
 کیشا، ده مویست له ده ستلیدانی رابیم و لئى نه ترسیم و
 قیزو بیتریشی لئ نه که مه وه، له و کاته دا وا هه ستم کرد که
 کارئکی له راده به ده ر گرنگم ئه نجام داوه، کاتئک ده ستم لئى
 دا، ده شمزانى له هیندستان خه لکی مار له ماله کانیان به خپو
 ده که ن و مندالان له گه لیان یاری ده که ن و بۆ راو کردنى مشک
 شوئنى پشيله ی گرتوته وه. به لام چی بکه یسن، هر ولاته و
 کولتور و پۆشنیری خۆی هه یه، خۆ ئه گه ر منداله هیندییه ک
 بینیت وا به په نجه لئدانی ماریک راده چله کیم و تۆقم ده چی،
 گالته ی پئ ده کردم و پیم پئده که نی و له وانیه به شیگوتباهه: های
 ترچئو، تۆ ده ته وئ نازادی و ئاسووده یی بۆ گه ل به نیت؟! ئه مه م
 به خیرایی به خه یالدا هات، دواتر ئه وه م بیر که وتوه که
 هه ندئک له گه لان گۆشته که یان له گۆشتی ماسی پئ باشر و
 خۆشتره. ئا ئه وه تانی من زۆربه ی رۆژه کانم ئه و ژاژییه نه فره تیه

دهخۆم که ههر بۆنی خهريکه ده مکوژیت، بۆیه له رقی نهو ژاژییه، ماره کهم گرت و پیسته کهیم دامالی و له سه ر ئاگر برژاندم، تامی گوشته کهی له گوشتی ماسی خوشر بوو، بربره کانی پشتیشی نه و نه ده له بربره ی پشتی ماسی جیاوازیان نییه، له و کاته وه ئیدی فیر بووم، ههر کاتیک ماریکم تووش هاتییت، کردوومه ته ژمه خوراکیکی خووش و گه ده ی به تالی خۆم پئ پر کردووه. ههر گیز نه وه م به خه یالدا نه ده هات ته م کاره م بگاته بهر گوپی گوندنشینه کان و ناوی ره حمانه مارم لئ بنین، نه مه ته واوی نه و چیرۆکه یه به بی زیاد و که م.

ئیدی ههرسیکیان ده ستیان به گپرانه وه و کاوژکردنی ته م جزه ناخاوتانه کرد، تا کوو شه و دره نگ داها ت، نه و شه وه به لای ره حمانه وه یه کیک بوو له خوشرین و به تامترین شه وه کانی ژبانی، یاده وه ریبی نه و شه وه بۆ هه میشه له خه یالدا به قوولی نه خش ده بیت و هه لده کۆلدریت و ده مینیتته وه.

له به یانیی رۆژی دوا یی، له نزیکه ی کاژمیر ده ی پیش نیوه پۆ، دوا ی نه وه ی نان و چای سه به یینیان خوارد له ژووره که ده رچوون و ئاگری زۆپا که شیان به تۆزیک به فر کوژانده وه، ههرسیکیان به شوین پی پی رپیشانده ره که ی دویتیکه به ره و گونده که رۆیشتن که هیشتا له سه ر به فره که مابووه وه، له و کاته دا که شه که که میک به ره و باشر ده چوو، بایه که هیمن بوو بووه وه و چیر به فره که ی هه لگپ و وه رگپ نه ده کرد تا هه رچی هه یه بیسرتته وه و دا یپۆشیت، ئاسمانیش تا نه و کاته ساف و بیگه رد و شین ده چوو وه. خو ریش به خه نده و پیکه نینه وه ده وروبهری تیشکاوژ ده کرد، وه ک نه وه ی گالته ی به قسه کانی دویتیکه ی رپیشانده ره که بیت و سوور بیت له سه ر به درۆخته وه ی درۆکه ی، ئاخه نه وه نه و دره خته یه که نه و ئاماژه ی پی پی دا،

گوايه پيدا هه لگزاوه و چۆ ته سه رى، زه وييه كه ش ته خت و پړك
 ږاكشاوه و به فر دا پو شيوه، نه شوينه وارى پي گورگ و شه ږ و
 په لاماره كانيان نه له ژيړى و نه له ده ورو به ريشى به دى ناكريت
 و هه ر بوونى نينه.

سامان به ده ست ئماژه ي بو دره خته كه كرد:

- شيرين بږوانه، ئه وه ئه و دره خته يه كه ږي تيشانده ره كه
 بانگه شه ي ئه وه ي ده كرد، گوايه. له ترسى په لامارى گورگه كان
 پيدا هه لگزاوه، شوينه واره كه ي ليړه له قه دپاله كه و ژيړ
 دره خته كه دا وه كوو خوي ماوه ته وه، ها ها ها... پاشان ئه ي كوا
 خو پتي ئه و ئاژه لانه ي گورگه كان له تو په تيان كردن و
 هه لئانلو وشين؟

شيرين لچيكي سه رسوږماني هه له تينا و گوتى:

- له وانه يه به فر باربييت و پږى كرد بيته وه، ئه وه ش شوين
 پته كانيه تى دواى ئه وه ي بو لاي ئيمه هاتووه.

ږه حمان به منگه منگه وه سه رنجى زه وييه كه ي ددها، ئه وه
 شو پتي چوون و هاتنه.

سامان له قه دپاله كه لاي دا و گوتى:

- واته به فر له و كاته وه نه باريوه.

شيرين پي گوت:

- ئه ي تو بو كوي ده ږويت؟!

- دوو هه نگا و بو لاي دره خته كه تاكوو گومانم ليى
 نه مي تيت.

شيرين جاريكي تر گوتى:

- ئەرئى ئەو كارە ئەوئەندە گرنگە؟!
 - نەخىر، تەنھا ھەزى زانىنە و ھىچى تر.
- پاشان گەيشتە لای دارەكە و بە دەوریدا سوورپایەو، بە پىشەكانى بەفرەكەى پەرشوبلاو كردهو، تا بزائىت چى لەژبىر بەفرەكەدا ھەبە، ھىندەى پىچ نەچوو گەپرایەو و گوتى:
 - ھەرگىز ھىچ شىتەك نىيە!
 - رەھمان پىكەنى و گوتى:
 - لە شوپىپى گورگە فىلەتەنەكە دەگەپىت؟
 - شىرىنىش پەرسى:
 - چۆنت زانى؟
 - ئەو كاتە لە نىوان خەوتەن و ئاگايىدا بووم، گوپچەكانم ھەندىك لە وشەكانى وەردەگرت، ھەتا لام وابوو خەو دەبىنم، ھەلبەتە خەيالى گوندنشىنەكان من سەرسام ناكەن، چونكە من لەگەلىان راھاتووم.
 - ئايا باشە يان خەراپ؟
 - باشە، بە مەرجىك سنوورىك بۆ زىدەپۆيەكانيان دابىن.
 - بە بى زىدەپۆيى لە باسكردنى شتەكان، ھەوال بەھاي خۆى لەدەست دەدات، خەلكى لە سەرنجراكىشان چىژ وەردەگرن، لەبەر ئەوھى ھەستيان دەبزوتىت.
 - رپتىشاندەرەكە چى دىكەى گوت؟
 - شىرىن بە جۆرە ترسىكەوھ وای گوت:
 - دەلەين كە مردووھەكان لە گۆرەكانيان ھاتوونەتە دەرەوھ.

- بۆ گەشت و کاتبەسەربردن دەرچوون؟

پەحمائیش پەرسى و قاقاى پىنكەنىنى سامانىش لە خۆشيدا لە ئاسماندا دەنگى دەدايەو.

شیرین ئەویشی خستە سەر:

- ریتیشاندەرە کە دەیگوت رۆژی حەشەر.

سامان بە خۆشییەو گوتی:

- لە شارەكەى من بە هۆى قەيرانى خۆراکەو هەموو رۆژەکان رۆژی حەشر بوون. هەر کە خەلکى گويیستی ئەو دەبوون فلانە دوکان کارتۆنە هیلکەى بۆ ھاتوو، ئىدى دەبوو رۆژی حەشر و هەموو خەلکى پروویان تى دەکرد و لە پیناو بەدەستەتانی کارتۆنە هیلکەى کە قیامەتیان بەرپا دەکرد، دیمەنى بەیە کداهاتن و پال بەیە کتريیەو نانیان رێک وەك ئەو بوو قیامەت رابوویت، وا پى دەچیت ئەو مردووانى لە گۆرەکانیان ھاتبوونە دەرەو چووین لە گەل ئەو خەلکە بۆ بەدەستەتانی کارتۆنە هیلکەى کە حەشر بکرین.

شیرین گوتی:

- ئەدى چۆن ئەى رۆژی حەشر نییە؟

پەحمان گوتی:

- گریمان وا رۆژی حەشر ھەبە. ئایا لەسەر زەوى حەشر دەکرین، یان لە ئاسمان؟

سامان ئەوئەى بۆ زیاد کرد:

- ئایا زەوى حەشر کردنى ئەو خەلکەى پى دەوئ؟ ئەوئ تیدا حەشر کراو بەسە و لیشى زیادە، دواى دە

سالىكى دىكە دەبىي ھەسارە يەكى دىكە بە كرىئ بگىرىن ئەمە بەشمان ناكات.

ئەو ئاگرەي دويتىن گوندنشىنە كان كىردبوويانەو، ھەمووى بوو بوو ھۆلەمىش، تەنھا كۆمەلىكى گەورە نەبىت كە پاشماوھى رەگە دارىكى زەبەلاح بوو، پىئ دەچىئ تواناي پاكىشانىان نەبوويىت، بۆيە ھەر لە شوپىئى خۇي ئاگرىان تىبەرداوھ و ئىستاش ئاگرەكەي نەماوھ و خامۇش بووھ و بۆتە كۆمەلە پشكۆي گەورە گەورە و ھەر كەسىك بەم ساردوسەرمایە لە دەورى كۆ بىتەوھ گەرمایەكى خۇش و بەچىئى پىئ دەبەخشىت. رەحمان و سامان راوھستان و خۇيان گەرم دەكردەوھ، دوای ئەوھى سامان لە گەل شوفىرى تراكتۆرە كە رىك كەوتن بۆ رۇيشتن، بەلام شىرىن لە يەكىك لە مالە كاندا ماىوھ، تاكوو پشوو بدات، سامان لە كاتىكدا گەمەي بە پشكۆكان دە كرد گوتى:

- ئەزىزم ژيان بە بەردەوامى پەرە دەسىئىت، بۆيە لە سەرمان پىويستە ھاوشان لە گەل رەورەوھى ئەم پەرەسەندەدا رىئ بگەين، ئىمە ئىستا لە سەردەمى فىدئۇدا دەژىن.

رەحمان بە منگەمنگىكەوھ وىستى بۆي راست بكاتەوھ و گوتى:

- مەبەستت فىئوى نەتەوھ يە كگرتوھ كانە؟

- نەخىر، مەبەستم مافى فىئو نىيە، كە ولانە زلھىزە كان بۆ رىگرىكردن لە ھەندىك بىر يار بە كارى دەھىتن، ھاھاھاھا...

- كەواتە فىدۆ، يان فىدئوى چى؟ نازانم تۆ چۆن گوتت. پىشتەر ھەرگىز گويم لە زاراوھى وا نەبووھ.

- ئەمە زاراۋەيە كى سىياسى نىيە، ئەۋە ئامپىرىكى كارەبايى بچوۋكە، چۆن تۆ پىشتر گوپت لىنى نەبوۋە؟
- ھەرگىز... پىشتر گوپىستى نەبوۋم!
- ئامپىرىكە تەنھا چەند مانگىكە ھاتۇتە بازارەۋە. كەۋاتە ئەۋە داھىناتىكى نوپىيە، ۋە كوۋ جادوو، شىۋە كەى برىتپىيە لە سندوۋىكى بچوۋك و بەرزىيە كەيشى نرىكەى نىو بست دەپىت.
- ئەۋ فىدپۆيە كارى چىيە؟
- ھەر زۆر بە سادەيى، بە تەلەفزىۋنەۋە دەبەستىتەۋە و ھەر بەرنامە و فىلمىكت بە دل پىت دەتوانى لەسەر كاسىتتەك تۆمارى بكەيت و دواتر تەماشاي بكەيتەۋە. ۋە كوۋ رىكۆردەرى گۆرانى.
- ۋاۋ... ئايا شتى ۋا دەبى؟! بىنگومان تۆ شوخى دەكەيت.
- ھەرگىز شوخى و گالتە ناكەم. ئەۋەى دەپلىم بە راستىمە.
- لە قسەكانت ۋا تىدەگەم ئەگەر بمەۋى بۆ نموۋنە فىلمىكى جۆن ۋاين بىينم، دەتوانم تۆمارى بكەم و بۆ پۆزى دواتر تەماشاي بكەمەۋە؟
- ھەلبەتە پىك ۋايە.
- چەند جار دەتوانم ئەۋ فىلمە بىينمەۋە؟
- ھەر كاتىك بتەۋىت و ئارەزوۋى بكەيت، پىك ۋە كوۋ رىكۆردەر كە دەتوانى بە بەردەۋامى و بۆ چەندىن جارپىش بتەۋى گۆپ لە گۆرانىيەكان بگىرتەۋە، ئەمىش ئاۋايە.

- ئەى خوايە. ئەمە چ داھىتائىنكە ھەتا لە خەونىشدا شتى
وانىيە!

- باشە، ئەى دەتوانم خۆمى تىدا بىينم، وەك ئەوھى
دەتوانم دەنگى خۆم بە رېكۆردەر تۆمار بکەم؟

- نەخىر... ئەمە کارىكى جياوازە. تەنھا دەتوانىت ئەوھ
تۆمار بکەيت کە لەسەر شاشەى تەلەفزیۆنەوھ پىشان دەدرىت،
بەلام كى دەزانى، لەوانەيە لە ئايندەدا بتوانن كامىرايە كىش
داھىتن، مرؤف لە رېنگەيەوھ بتوانىت وىتەى خۆى تۆمار بکات
و راستەوخۆ لەسەر شاشەى تەلەفزیۆنىشەوھ بىينىت. ھەموو
شيتك لەم دونيايەدا دەشى روو بدات، بەلكوو ئەگەر راستىت
دەوى گويىستى ئەوھش بووم كە كامىرايەكى واشيان داھىناوھ،
بەلام ھىشتا نەخراوھتە بازارەكانەوھ و بە ئاسانى دەست
ناكەوئىت، ھايھوو ھاي، ئىيمە لە كوئى ئەم پەرەسەندەنە
سەرسورھىتەراندەين؟! ئەزىزم من پىم وايە ئەم ولاتە ھەرگىز
پىش ناكەوئىت، بۆيە راشكاوانە دەلیم رېژ لە ولاتىك ناگرم، كە
نەتوانم سەرى تىدا بەرز بکەمەوھ، تەنھا مەگەر ئەو كاتەى خاك
و خۆلەكەى بگۆرپىت بۆ ئۆتۆمبىل و تەلەفزیۆن و فېدئۆ.

رەحمان بە گالته جارپىيە كەوھ گوتى:

- خۆل بگۆرپىن بۆ فېدئۆ؟! ھاھا... ئىيمە بە ھەزار
دەردەسەرى لە خۆل كە رپووچمان دروست كرد، ئەوئىش ھەر
تۆزىك پالەپەستۆى بخەيتە سەر لەناو دەست ھەلدەوھرئىت.

سامان گوتى:

- بۆيە ئىيمە مردووين و تازە ناگەينە ئەو دونيايەى وەكوو
تير لە كەوان دەرچووھ و بەرەو پىش ھەنگاو دەئىت و
گەپانەوھى بۆ نىيە. خۆزگە لەم دۆخەى ئىستاشمان بمىينەوھ،

ئەوێ چاوەرێمان دەكات زۆر لەمەى ئیستاش خەراپتەرە و
 رۆژێك دیت دەبێ خۆزگە بەم ژبانە بخوازین، وێرێ نەهامەتى
 و خەم و خولیاكانیشی.

- ئەرێ هاوێ ئەم هەموو رەشبینیەت لە چى؟

- ئەو رەشبینى نیه، بەلكوو ئەو تابلۆ و دیمەنى
 روخسارى ژيانمانە و دلنایام ئابرووی ئایندهمان دەبات.

- چۆن؟

- لەبەر ئەوێ خەلكانىكى دۆراو و شكستخواردووی و
 لەسەر خاكێكدا دەژین لەسەر دەریای نەوت مەلە دەكات، كە
 هەموو جیهان پتووستى پێتەتى... ئیستا لە مەبەستم تیگەشتیت؟

رەحمان گوتى:

- نەخێر!

سامان گوتى:

- ئەمە واتای ئەوێهە كە ئیمە هەتا دنیا دنیا بە دەجەنگین
 و یەكتر دەكوژین و بە جۆرەها شیوه و شیواز لە رووی
 جەستەیی و هزریشەوه دەمرین، ئەوانەى بەرپرسی ئیوهشن كۆ
 دەبنەوه و راویژ و گفتوگۆ دەكەن و ئاویژانی یەكتر دەبن و
 ناشت دەبنەوه، دواى ئەوێ دەیان هەزار كەس لە پیاوكانیان
 دەكوژرێن، پاشان جارێكى دیکە دەگەرێتەوه و دواى ماوه یەك
 سەرلەنوێ دەست بە مەملانێ دەكەنەوه و یەكتر دەكوژنەوه و
 دواتر ئاویژانی یەكتر دەبنەوه و سەرلەنوێش ناشت دەبنەوه. ئیوه
 جگە لە سەربازى شەترەنج بەولاوه شتیكى تر نین،
 یاریزانەكانیش لە لایەن فەرمانرەوا راستەقینەكانەوه پێگەى
 مانەویان پێ دەدرێت... ئەو فەرمانرەوايانەش سەر بە كەسانى

له خۆيان بههيزتر و خاوهن دهسه لاترن، له كوتايي ياريه كه دا خاوهن بهرژه و هه ندييه گه وره كانيش بريار ده دن كام له ياريزانه كان ده بئى بيا ته وه و سه ركه وتوو بئى، چونكه براوه كه نه وه يانه كه زياتر بهرژه و هه ندييه گه وره كان به پئى پلانه دار پئراوه كانيان ده پار پئريت.

په حمان گوتى:

- نهى ده ربارهى شوپشى گه لان چى؟

- نه زيزم رۆژ و سه رده مى شوپشى گه لان، يان نه وهى جارن پئيان ده گوت شوپشه ميلليه رزگار يخوازه كان كه ته خت و تاراچى فه رمانه و ايانيان ده هه ژاند كوتاييان هاتوو و به سه ر چوو، جارن گه لانسى چه وساوه و ژيزده سته به دار و به رد و شمشير و هه تا پئلاوه كانيشيان ده جه نگان و له شه رپئكى ده سته ويه خه دا بوون، هاهاها... دهى پئيم بلئى، خاوه نئى نه و ته خت و تاراچانه چيان هه بوو، تاكوو وه لامى نه و ئازارانه بده نه وه و خۆيانى پئى پار پئزن، جگه له شمشير و چه كه ساده كانى ده ستيان كه زۆر جار گه ل ده ست به سه ر نه وانه شدا ده گرن، نه م جۆره شوپشانه له م رۆژ گاره دا سه ركه وتن به ده ست ناهئئن، چونكه ئيستا له سه رده مى ته كنه لۆژيائى هاوچه ر خه دا ده ژيئن، ته كنه لۆژيابه كى نه وتۆ، ته نها به داگرتنى دوگمه يه ك ده توانن مليونان كه س له ناو به ن و ته ر و وشك پئكه وه بسووتئئن. وا گريمان گه لان له شوپشه كانياندا سه ركه وتن و توانييان فه رمانه و اكانيشيان بگۆرن، نهى نه و كاته چى روو ده دات؟ دۆخى گه لان هه ر وه كوو خۆى ده ميئيه ته وه، فه رمانه و ا نوويه كانيش يان ده كوژرين، ياخود هه مان رپچكه ي نه وانهى پئش خۆيان ده گرنه وه به ر، نه و كاته گه لى تيكۆشه ر شتئك نايئيت جگه له گۆپئى ده موچاوه كان و شيوه ي فه رمانه و اكان،

وېلې کار و کرده ووه کان هه مان تاس و هه مان حه مامن. ئەمه راستیه که له بهرچاوی خۆتی دابنې و هه رگیز نه که ی له یادی بکه یت، بیکه ئەلقه و له گویتی که، تاکوو دئلباییت له ووی ئەمپرۆکه ده بکه یت ده بی سوودی هه یت یان نا. ئایا ئیستا تیگه یشتی بۆچی من نا ئومیدم و ده مه وئ له م ولاته برۆم؟

- تیگه یشتم.

سامان دیسانه ووه گوتی:

- واز له وانه یینه، با سیاسه تی هه نوو که یی و ئەو ململانیانه ی ئیستا له پیناوی سامانی سرووشیدا پروو ده دن له یاد بکه ین و له پرووی جیهانیه ووه بیر له دابه شکردنی گه لان بکه ینه ووه، ئیمه له روانگه ی ولاته پششکه و تووه کانه ووه جیهانی سینه مین، ئەمه ش واتای ئەوه یه به پنی ئەو دابه شکاریه ده که وینه بهر هه لمه تی قه کردن وه کوو دانیشتوانه په سه نه کانی ئەمه ریکا و که نه دا و ئوسترالیایا. به کورتیه که ی بته وئ یان نه ته وئ مانه ووه ته نها بۆ باشترینه کانه. بۆ نمونه: ئەگه ر گریمانه ی ئەوه بکه ین هه ساره ی زه وئ، به هۆیه ک له هۆیه کان، ته نها جیگه ی دوو ملیار که سی لئ ده یتته ووه، ئە ی چی له و هه موو ملیاره مرۆفه ی دیکه ده که یت؟ مانه ووه بۆ کتیه؟ وه لامیکه ی لۆژیکیه و هۆشمه ندانه م ده وئ، نه ک سۆزداریانه، ده ی هه ر ئیستا وه لامیکه قایلکه رم بده ره ووه.

په حمان به منگه منگه ووه وه لامیکه ی پشتر ئاماده کراوی دایه ووه که پشتر گوئیستی بوو بوو:

- زه وئ زۆر له ووه ش زیاتر هه لده گریت، ئەگه ر مرۆف شیلگیرانه هه ولی خۆی بدات...

سامان قسه که ی پئ بری:

- ئا ئەو تانى تۆ بە ۋە لامدانە ۋە يەكى سۆزدارىيانە ۋە ھۆشمەندىيە كەي خۆت توور ھەلدە دەيت، بەم قسانەت لە ۋە لامە كە رامە كە و خۆت مەدزە ۋە... تىكراي رېنگە و پېشنيارە لاۋە كىيە كانت لى دە گرم و پىت دە لىم: گریمانەي ئەو بەكە، ئەگەر كارەساتى سرووشتى زەوى گرتە ۋە و جگە لە دوو مليار مروڤ بەرگەي زياترى نە گرت، بۇ نمونە ئەگەر سەھۆلبەندانى ھەردوو جەمسەر بتوئە ۋە و سەر پرووى زەوى تووشى بە لايەك بوو، يان چاخى سەھۆلبەندان گەپىيە ۋە، ئەو كاتە ھەرچى پرووك و گزۈگىايە لەناو دەچىت و ئازەلە كانىش نامىن و برسيتى بال بەسەر زەويدا دە كىشىت.

رەحمان گوتى:

- پىم وايە ئەو كاتە تەنھا ئەوانەي سرووشت دەستەبژىريان دەكات بۇ مانە ۋە باشترىنە كان دەبن.

- ئەمە ۋە لامىكى ھۆشمەندا نىيە... ئەمەشى بۇ زياد دەكەم و دەلىم مروڤ يارمەتتى سرووشت دەدات لە رامالين و نەھىشتنى لاواز و بىھىزە كان و مانە ۋەي باشترين و بەھىزترينە كان.

رەحمان بە خۇبەدەستە ۋە دانە ۋە گوتى:

- كەواتە چى چاۋەپىي ئايندەي جىھانى سىيەم دەكات؟!

- ئايندەي چى؟! ھەتا بۇ ھاوشىۋە كانى جىھانى سىيەمىش ئايندەيەك لە ئارادا نايىت، كە لە ئىستادا بە سەرانسەرى پرووى زەويدا بلاو بوونەتە ۋە، رەگەزى ئادەمىزاد بە بىژىنگدا تىدەپەرىت، ئەمە كارىكە و كەس رېنگەي لى ناگرىت.

- هیچ چاره سهرېك بۇ ئەو بەلایه نیه كه به سهر جیهاندا دیت؟

- خۆت به دواى چاره سهرى باشتردا بگه پى، وا خه یال بكه كه تۆ له جیهانئىكى ته و او پېشكه و تودايت، گریمان دواى سهد سال، یان زياتر پووبه پرووى كاره ساتيك بوونه وه. ئە گهر شویتىك نه دۆزنه وه و په نای بۆ نه بن و خۆتانی لى نه پارێژن، ئەوا هه مووتان قر دهن و له ناو ده چن، پیم نالیت ئەو كاته ئیوه چى ده كهن و چى له وه هه موو ته كنه لۆزیايه ده كهن كه به عه قلى خۆتان دروستان كرد و داتانهینا، به فید یۆشه وه... زۆر به ساده یى به رله وهى ئەو كاره ساته پروو بدات ده بى ئیوه به زووترین كات به ره و شویتىكى ئاسووده و ئارام كوچ بكه ن. ئە گهر گریمانەى ئەوه بكه ین ئاراسته كه تان به ره و ولاتانی جیهانی سییه مه و سه رچاوه و ده رامه ته كانی زه ویش به شى هه مووان ناكات، ئەو كاته به دلنیايه وه گهلانى ئەو ناوچه یه قر ده كهن، بۆ ئە وهى له ئاینده دا خۆتان بچنه جیگه یان. ئەم ململائیه سه رووشتییه و له گهل سه ره لدان و په یدابوونى گیانله به ره كانه وه تاكوو ئیستا به رده وامه، كه واته بزانه ئاینده بۆ كه ساتيك ناییت كه له كاروانى به ره سه ندن دوابكه ون.

په حمان له كاتىكدا چاو و هه ستى به دواى لۆزىكه كه ی ساماندا وئیل و سه رگه ردان بوو گوتى:

- وا پى ده چى په چه له كى مرؤفه كان به بى په بىردن و دركپكردن دابهش بووبن و لقیان لى بووبیتته وه.

- وا پى ده چیت.

- بۆچى ململائىكان به و رپنگه درندانه و دواكه و توه وانه یه ئەنجام ده درپن؟ جا ئە گهر پئویست بیت زه وى له میلله ته

دواکه وتووہ کان چۆل و پاڪ بکریتموہ، ئەدی لایەنە مرۆفایەتیە کە ئەوہ ناسە پێتت کە زاناکان مادە یەك دابھێسن و بیخەنە ناو ئاوی ڕووبارەکان، یان ھەر خواردنەوہ یە کێ تر، یاخود جۆرە پێکوتموہ یە کێ دیاریکراو، تاکوو کار لەسەر زاوژی و زۆربوونی ئەو گەلانە بکەن، کە ئامادە نین بە ئارەزووی خۆیان باوہر بە ڕاگرتنی زاوژی و ئەو زۆربوونە خیرایە بھێنن و ئەو داوا یەش ڕەت بکەنەوہ، ئایا وا باشتر نییە بۆیان بە ڕینگە ی نامرۆفانە ی دیکە خەلکی بۆ ئەوہ ناچار بکەن، ئەو کاتە ھەر خێزانێک یەك مندالی بییت و لە ئەنجام و دوا ی چەند سالیك ئەو سەدان ملیۆن مرۆفە دەبنە تەنھا چەند ملیۆنیکی کەم بەبێ شەر و جەنگ.

سامان لاجانگی خۆی دەخوړاند و گوتی:

- بەھا مرۆفایەتیە کان ئەوہ قەدەغە دەکەن! ھاھاھا... سەیرە ئەم بەھا ڕەوشتیانە دەبێ چی بن؟! لەوانە یە تا ڕادە یەك بە ڕینگە یە کێ مرۆفدۆستانە ڕینگە لە ڕامالین و نەھیشتی ڕە گەزێکی بێسوود لەسەر زەوی بگرن، ھەموو ڕۆژنیکیش بە جەنگە نەگرسەکانیان و پاکتاوکردنی نەژادی و یرای دژواری و قێزەونیە کە ی چاوی خۆیان لە ئاست ڕامالین و نەھیشتی گەلان دەنووقین.

ڕەحمان گوتی:

- ئەگەر کارە کە بە دەستی من بییت جووتە شەقێک لە بەھا ڕەوشتییە کان دەدەم و تووڕیان ھەلدەدەمە پاشەلەکە ی و ولاتانی جیھانی سێھەمیش ناچار دەکەم کرداری زاوژی و مندال خستەوہ ڕابگرن. پێم نالین بۆچی ژبانی نوێ دەخولقین، لە کاتیکدا بوونی نەبییت و کار لەسەر ئەو ئازار و سەختیانە

ده كهن كه چاوه پروانيان ده كات. تهنه مه گهر عه قلیان په كی كه وتییت؟ پیم وایه باشرین چاره سهری مرویی، ده سپی كړدی راسته و خوږیه به په كخستنې زور بوونیان و كه مكر دنه وهی ژماره ی كه سه كان.

سامان گوتی:

- له وانه یه بیكه ن! كی ده زانیت پوژگار چی حه شار داوه؟ هه موو شتیك ده شی بكریت. له ئیستاوه تا ئه و كاته پیویسته من كوچ بكه م و وه كوو مروف بژیم.

ره حمان به جوش و سوور بوونه وه گوتی:

- له ئیستاوه تا ئه و پوژگاره، ئیمه ش پیویسته بژین، بو نه وه ی وه كوو مروفیش بژین، ههر ده ییت كوتایی به و دیکتاتوریه نه گریسه به ینین. پاشان مستیكي به تفهنگه كه یدا كینشا و به هه مان جوشو خرۆشه وه گوتی:

- هیچ شتیك كوتایی به دهر د و نه هاهمه تیبه كانمان ناهیتییت تهنه ئه مه نه ییت.

- وای له و كاره ساته... دوا ی نه و هه موو مشتمر و گفتوگوږیه تازه وه كوو سه ربازی شه تره نج ده گه پریته وه شویتی خوت؟ هی هی هی. ئای چهنه ئاره زووی نه وه ده كه م بزانه چو ن میشك ده شو نه وه... ده ترسم پوژیک بیمه وه، ژیانمان هیشتا به ره و خه راپتر خلور بوویته وه. پاشان پرسیاری تو بكه م، په كینکیان به ره و پارچه زه وییه كم بیات و به په نجه ئامازه بو شویتیك بكات و بلنی فرموو نه وه خو یه تی! نه و كاته منیش به دیارته وه دوشد ابمینم و نه م په كه م دیداره مانم بیته وه یاد و بلیم: ژیاننی ته واو نه كرد، لیان دزی، بی نه وه ی بتواتییت

گۆرپانكارىيە كى تىدا ئەنجام بدات. ئىنجا پىشت تى بىكەم و سەرلەنۇئ كۆچ بىكەمەو و جارىكى تر نە گەرېمەو. لېرە هېچ بىزاردە يەك بۇ مرۇف نىيە، يان دەبى بىكۆز بىت يان كۆزراو... جەللاد بىت يان قوربانى، كۆيلە يەكى سەرشۆر و ھەموو چىركە ساتىك مەرگ چاۋە پروانى بىكات و ئەوئىش بە بىدە سەلاتانە پەسەندى بىكات و بوئىرى ئەوئى نەبىت ورتە يەكى ناپەزايى لېوئە بىت، وەك ئەوئى مەرگ ئەركىكى بىرۆز بىت و خەلكىش بەوئەپرى سەرشۆرى و بىبارىيەو گۆپراپەلى بن، وە كوو چارەنووسىكى ھەمىشە بى.

رەھمان ھەناسە يەكى قوولى ھەلكىشا و ھەناسە كەى دايەو و بىدەنگ بوو.

سامان گوتى:

- وا پى دەچىت خاۋەن تراكتۆرە كە خۆى بۇ رۇبىشتن ئامادە بىكات، ئەوئە تانى بەفرى كەلە كەبووى ناو عارەبانە كەى خاۋىن دەكاتەو.

- ئە گەر وا بىت ھەتا كاتزمېرىكى دىكە ئىنجا دەتوانىت ئامادە بىت.

رەھمان واى گوت و تەماشى شىرىنى شۇخوشەنگى دەكرد كە لەو كاتە بۇ لايان دەھات و بوخچە يەكى بەدەستەو بوو، وەك ئەوئى بە راستى ساتەوختى رۇبىشتىان ھاتىت. كاتىك گەبىشتە نىوانىان، سامانى ھاوسەرى گوتى:

- دەچمە لاي شوفىرە كە و قسەى لەگەل دەكەم، لېرە راۋەستن و خۇتان گەرم بىكەنەو، تا دىمەو.

شیرین گوتی:

- ئەم تراکتۆره بەستاویه تی چۆن تیاى دانیشین.

سامان وه لامى دایه وه:

- منیش بۆ ئەوه قسه ی له گه ل ده كه م. داواى لى ده كه م هه ندیک باوه شه گزویا و پووشوپه لاشى وشكه وه بووی تیدا دابنیت، یان هه ر شتیکی وشك كه بتوانین له سه ری دابنیشین.

داواى ئەوه ی سامان رۆیشت، شیرین رۆوی کرده په حمان كه له ناخه وه دارووخبوو و هه ر به ته واوی و ئیل و سه رگه ردان بووبوو، خۆیشى نه یده زانی چی بکات!

- ئەم پریاسکه یه بۆ تۆیه، بۆ رپنگه ی گه رانه وه ت یارمه تیه کی باشت ده دات، هه ندیک نان و تۆزیک ساوه ری تیدا یه، له ناو کاغه زیکیش کولیره یه کی خۆمالیم بۆ به دۆشا وه وه کردووی، له ناو کتریی چایه که ش هه ندیک شه کر و گه لاجام بۆ داناوی.

په حمان به ده نگیکى پر له شه رم و ئابرو وه وه گوتی:

- سوپاس بۆ تۆ، به لام وه ریناگرم، له وانه یه ئیوه خۆتان له گه شته که تاندا پئویستیان پئی بیت.

شیرین به ده نگیکى جوانتر و خۆشتر له موزیک وه لامى دایه وه:

- ئیمه پئویستیمان به نان نابیت، خۆ به یح نارۆین، ئەگه ر شتیکیشمان پئویست بوو، ئەوا له گونده که وه ریده گرین.

په حمان تویشوو به ره که ی له ده ستی وه رگرت و سه ری نه وی کرد و نه یزانی چی پئی بلیت، چه ند ساتیکی درپژ به

بیده‌نگی تپه‌ری، ره‌حمان هیوای ده‌خواست سامانیان له‌گهل بووایه، پاشان شیرین بیده‌نگیه‌که‌ی شکاند و گوتی:

- وا بزنام ئیوه به‌ته‌ن‌ها ناگه‌پ‌ین، هه‌میشه‌ده‌سته‌ده‌سته و به‌کۆمه‌ل ده‌سوورپ‌ته‌وه.

ره‌حمان گوتی:

- راسته، پیداو‌یستیه‌کانی سه‌لامه‌تی و دل‌نیایی وا ده‌خوازی‌ت.

ره‌حمان له‌و کاته‌ی قسه‌ی له‌گهل شیرین ده‌کرد سه‌رنجی نه‌ده‌دایین، نه‌بادا گری‌خۆشه‌ویستیه‌کی بیهوده‌بلنسه‌بسنیت، له‌کاتیکدا‌ئهو ئیستا‌هاوسه‌ری پیاویکی دیکه‌یه و مرۆف ناتوانیت جگه‌له‌پ‌یز هیچی دیکه‌ی به‌رانبه‌ر بنووتیت، ره‌حمانیش پیاویکی به‌ئاکار و په‌وشته و ناگری‌وه‌کوو که‌سیکی بیه‌ها له‌شیوه‌ی نه‌بوجگاره‌وه‌سف بگری‌ت.

جاریکی تر شیرینی جوانکیله‌گوتی:

- ده‌بینم تو له‌م ناوه‌به‌ته‌نیای.

ره‌حمان منگه‌منگیکی کرد و گوتی:

- به‌لئ من به‌ته‌هام.

شیرین پیی گوت:

- ده‌گه‌پ‌یتته‌وه بو‌ئهو شویتنه‌ی لینه‌وه‌هاتبوویت، یان له‌م گونده‌دا ده‌مینته‌وه؟

ره‌حمان سه‌رنجیکی خیرای به‌ره‌و لای تراکتۆره‌که‌ئا‌راسته‌کرد و ئینجا‌خۆی به‌پشکۆی ئاگره‌که‌وه‌خه‌ریک کرد و گوتی:

- ھر که ئۆه پۆیشتن منیش ده گه پیمه وه.
- شیرین بزه یه کی پر له بزه بیانه ی بۆ کرد و له پریکا گوتی:
- که واته تۆ له پیناوی مندا هاتیت؟!
 - په حمان سه ری هه لپری و سه رنجیکی پر له سه رسامی و
 - خه ماویانه ی ئاراسته کرد و پاشان بۆ ئه وه ی بۆچوونه که ی
 - شیرین به درۆ بخاته وه گوتی:
 - نه خیر له پیناوی تۆدا نه هاتم.
 - ئهو ترس و شه رمه ی له روخساریدا دیار بوو، درۆکه ی
 - ناشکرا ده کرد، دیسانه وه شیرین لئی پرسیه وه:
 - قه ت عاشق بوویت... ئه ی خو شه ویستیت تاقی
 - کردۆته وه؟
 - په حمان به ده نگیکی نزم، هه ر ئه وه ته ده بیسترا گوتی:
 - به لئ.
 - ئه ی خو شه ویسته که ت له کوینه؟
 - لیره یه... له یه کینک له م چیا یانه.
 - شیرین گوتی:
 - که واته ئه و کچه کوردیکه.
 - به لئ.
 - ئه ی بۆچی هاوسه رگیری ناکه ن؟!
 - مرد!
 - مرد!؟

- بەلى مرد، كوشتيان... بەلام ھەر دەبىن تۆلەي بكمەوہ.
- تۆلە لە كى؟
- لەوانەي كوشتيان.
- دەياناسيت؟
- كەسوكارى بەبىن تاوانى كوشتيان.
- بۇچى؟
- نازانم.

ھەردوو كيان بىدەنگىيە كى درىژ بالى بەسەردا كىشان، ئىنجا شىرىن كە دلۇپە فرمىستىكى سكالاکارانە لە چاويدا قەتس مابوو و دەبرىسكايەوہ، گوتى:

- منىش خوشكىكى جمكم ھەبوو، ئەويش مرد... كوشتيان... ئەگەر ئىستا بمابووايە خوشى دەويستى، ئىمەي كچ لەوہ زياتر چىمان دەويت خوشەويستىك ھەيت ھەست و سۆزىكى پەر لە خوشەويستانەمان پى بەخىت و ھىچى تر.

شىرىنى شوخ بە ھەستە خۆرسكى و ھزرىنيەكەي خۆي و ھەستە ناسكەكەي پەي بەوہ بردبوو كە پەحمان لە يەكەم چركەساتى مالى خۆيان، ئەو ئىوارانەي مېوانيان بوو خوشى ويستووہ، ئىستاش بەم سەرماوسۆل و سەھۆلبەندانە لە پىناوى ئەودا ھاتووہ، بەلام دواي ئەوہي تارمايى ئەو ويئە تەلخ و ھەلەيەي لە مېشكى خۆيدا بەرانبەر ھاوسەرەكەي ھەيبوو، پەوييەوہ و نەما، ئىدى لەو پىيارەي پاشگەز بووئەوہ و بە بەشى خۆي رازيە بەوہي خوشكە كوژراوہكەي خوشەويستى يىت.

لهوانه به بهم دوايانهش گوييستی چيروکی خوشکه که ی
بوو بیت.

ئوه چ زیره کی و بلیمه تیه که هه یه تی.

له روخساری رهحمانی ناخسووتاودا ئه وهی خوینده وه، له و
کاته ی ترسیک دلی ده گوشی گوتی:

- به لئیم پین بده توله له بکوژه کانی نه که یته وه.

رهحمان به زور چاوه کانی کرده وه و دلۆپه فرمیسیک له
چاویدا قه تیس مابوو، هیشتا له ناو چاویدا ده بریسکایه وه و
نه خلیسکابوو سه ر پوخساری، دیسانه وه شوخه ژن گوتی:

- تو دلئیکی پاکت هه یه. ره و شتبه رز و خانه دان و
به خشنده شیت. ئه گه رنا ژیانی خوت به چی نه ده هیشت و پروت
نه ده کرده ئیره و له چیا نه ده ژیا بیت. ده ی... به لئیم پین بده توله
له بکوژه کانی نه که یته وه.

رهحمان بیده نگ بوو، گرژی و خه م و ناسور پوخساریان
داپوشی، شیرینیش هه ر دووباره ی ده کرده وه و فرمیسیکیش له
چاوه کانی قه تیس مابوون:

- ده ی به لئیم پین بده... ئیستا به لئیم پین بده، ده ی ده سا
توو خو شه ویستی ئه و که سه ی خوشت ده ویست سویتد بخو و
به لئیم پین بده.

رهحمان هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا و گوتی:

- به لئین پین، به حقه ی ئه وهی خو شم ده ویست، به لئیت
ده ده می که پینگه له هه یج که سیکیان نه گرم.

شوره ژن هه ناسه یه کی خو شی و ناسووده یی هه لکیشا.

سهرنجیکی دوووووری له پوخساره گرژ و هه‌ل‌ب‌ز‌پ‌ک‌ا‌وه‌که‌ی
 په‌حمان دا، پاشان خه‌نده‌یه‌کی خه‌ماوی به‌سهر پوخساریدا
 په‌خش بوو، پئی گوت:

- له ئیستا به‌دواوه تو به به‌شیک له خیزانه‌که‌م ده‌زانم...
 وه‌ک ئه‌وه‌ی خۆشه‌ویست و هاوسه‌ری خوشکه‌ کورژراوه‌که‌م
 بیت.

دوای نزیکه‌ی نیو کاتژمیر، ئینجا سامان گه‌رایه‌وه لایان،
 پیش ئه‌وه‌ی بگاته لایان شتیکی بۆ په‌حمان فری دا، ئه‌ویش
 هه‌ر له ئاسمان به‌خیزایی قۆستیه‌وه، ئه‌وه‌ش شخاته‌یه‌کی
 لولدراو بوو به‌ پارچه‌ نایلۆتیک. به‌ بزه‌یه‌که‌وه به‌ په‌حمانی
 گوت:

- ئه‌گه‌ر ئه‌م جاره‌ بکه‌ویته‌ ناو پووباره‌که‌وه هه‌یج شتیک
 ده‌ریازت ناکات ئه‌م شخاته‌یه‌ نه‌بیت.

له‌ دووره‌وه‌ ده‌نگی خاوه‌ن تراکتۆره‌که‌ هات و بانگیانی
 ده‌کرد و به‌ده‌ست ئامازه‌ی بۆ ده‌کردن، هه‌رسینکیان به‌ره‌و لای
 پۆیشتن، ئه‌و تراکتۆره‌که‌ی خستبووه‌ کار، شیرین به‌ ده‌نگیکی
 خه‌ماوی مالئاوایی له‌ په‌حمان کرد و سهرنجیکی خه‌ماوی و به
 ئازار و قوولی دایه‌ ئه‌و شاخانه‌ی لێیه‌وه‌ هاتبوو و شتیک دلێ
 ده‌گوشی، شتیک نزیك بوو له‌ سۆز و خۆشه‌ویستی بۆ شویتنی
 له‌دایکبوون و ترسێکیش له‌ ئاینده‌ی نادیار. کاتیک شیرین له‌ناو
 عاره‌بانه‌ی تراکتۆره‌که‌ دانیشت، په‌حمان و سامان به‌ گه‌رمی
 باوه‌شیان به‌ یه‌کتیدا کرد، وه‌ک ئه‌وه‌ی دوو هاو‌پیی گیانی به
 گیانی بن و ده‌میکی زۆر بیت یه‌کتی بناسن.

دوای ساتیکی که‌م تراکتۆره‌که‌ که‌وته‌ پئی و به‌ملا و
 به‌ولادا ده‌هات و ده‌چوو، هیدی هیدی له‌ په‌حمانی دوور

خستنه‌وه، که له شویتی خۆیدا په‌ق پراوه‌ستابوو به ناخیککی
 پراوپر له خه‌م و ناسۆر و چاویکی فرمیسکاوی و پوخساریکی
 خه‌مباره‌وه سه‌رنجی ده‌دانی، ناوه‌ناوه‌ش هه‌تا له ریگه
 پیچاویپچه که له چاو ونبوون ده‌ستی بو به‌رز ده‌کردنه‌وه و
 خودا‌حافیزی لێ ده‌کردن. له‌و کاته‌دا ده‌بی قولپیککی گریانی
 چه‌نده به سوئی له پۆح و ناخی په‌حماندا ئاره‌زووی
 ده‌نگدانه‌وه‌ی له‌و که‌شه سارد و سه‌هۆل‌به‌ندانه‌دا هه‌بوویت؟!

بهشی بیست و سییم

هاوینی رابردوو، باره گاکانی "پشتاشان" شەش چەکی سەرشانیان لە جۆری رۆکیتی سام ۲ وەرگرت. ئەو چەکی لە ئاسماندا دوای فرۆکه دەکهوێت و هەتا پارچه پارچهی نەکات لە کۆلی نابیتەوه و وازی لێ ناهێنێت. ئەمەش بە لای ئەو گەوره چاودێرانەیی که سووسە و پایدۆزی گەمە خۆیتاویەکی جەنگی نیوان عێراق و ئێرانیان دەکرد، هێلکیکی سوور و پیشهاتیکی مەترسیدار بوو، وەلێ یاریزانە بچوو که کان مەترسی بەدەستەینانی ئەو چەکیان هەست پێ نەکردبوو، لەوەی گەوره چاودێران لە ئەنجامی ئەو سنووربەزاندنەیان بێدەنگ نابن و گۆیان راده کێشن و سزایەکی وایان دەدەن که حەوت پشتیان عاقل بکات.

لە شویتێکی دوور... زۆر دوور لەم چیاوچۆله دابراوانە لە ژیان، زۆر دوورتر لە تیکرایی ئەم دۆل و پێدەشت و زەویانە، لەوێ لە پشت دەریاکانەوه، که شارستانی هەیه و شارە هەلکشاون، لەوێ لەو قەرەبالغیە بەردەوام و هەراوزەنایەیی هەرگیز نابڕیتەوه. لەوێ ئەو خەلکەیی رۆژەکانی خۆیان بە دوای خۆشی و بەختەوهری و سەرچاوه کانی خۆشگۆزەرانییدا وێڵن که هەرگیز کۆتایی نایەت و وشک ناکات، لەوێ پیاویک هەیه دەتوانن بە کەسێکی گەنجی دابنێن، چاویلکەیی گەنجیکی بیست سالانی لە چاودایە، وێرایی ئەوەی خۆی لە تەمەنی سی و پینج سالی دەبێت. نەک وەکوو ئەو برسی و ماندووانەیی

شاخه‌کان که پوخساری که‌سیکی بیست سالیان له پوخساری که‌سیکی ته‌من چل ساله‌ی نه‌وینده‌ری ده‌چیت، نه‌وانه‌ی له‌و شاره‌گه‌ورانه‌ی پشت ده‌ریاکانه‌وه ده‌ژین. له‌هه‌لسوکه‌وتی نه‌و پیاوه‌پیت ته‌ر و ناسکه، هیچ‌نیشانه‌یه‌کی گه‌وره‌یی و به‌رپرسیاریتی به‌دی نه‌ده‌کرا، هه‌ر که‌سیک سه‌رنجی بدابوویه، جگه‌له‌ مرۆفیک وه‌کوو هه‌ر مرۆفیکی دیکه‌ی ئاسایی شتیکی نامۆی به‌رچاو نه‌ده‌که‌وت و به‌دی نه‌ده‌کرد، مرۆفیک سبه‌ینانی زوو له‌ماله‌که‌ی دپته‌ده‌روه‌وه و ده‌چپته‌سه‌ر کاره‌که‌ی و ئیواره‌ده‌گه‌رپته‌وه‌بو مال، له‌گه‌ل‌خانه‌واده‌که‌ی داده‌نشیت و یاری له‌گه‌ل‌منداله‌که‌ی ده‌کات و له‌ئه‌نجامدانی ئه‌رکه‌کانی ماله‌وه‌ی بو‌قوتابخانه‌یارمه‌تی ده‌دات، هه‌ندیک جاریش که‌زوو بگه‌رپته‌وه‌ماله‌وه، به‌راکردن ده‌رده‌چپته‌ده‌روه‌وه و له‌شه‌قامه‌که‌را ده‌کات و خو‌ی ده‌گه‌یه‌نپته‌نزیکت‌ترین باخچه‌و له‌وئ هه‌ندیک راده‌کات و دوای نه‌وه‌ی به‌شینی زوری وزه‌ی زیاده‌ی جه‌سته‌ی ده‌سووتینیت و راکردنی نزیکه‌ی کاترمیریک، ئینجا ده‌گه‌رپته‌وه‌ماله‌وه و کاری ئاسایی خو‌ی له‌گه‌ل خیزانه‌که‌ی ده‌ست پین ده‌کاته‌وه، به‌لام نه‌مپرو کاریک ناچاری کرد سه‌رله‌نوئ بگه‌رپته‌وه‌بو سه‌ر کاره‌که‌ی، وه‌لئ ئه‌م جاره‌یان نه‌چووه‌نوو‌سینگه‌که‌ی، به‌لکوو له‌یه‌کئیک له‌باره‌کاندا چاوی به‌به‌رپرسه‌که‌ی که‌وت، که‌ته‌مه‌نی ده‌وروبه‌ری چل سالان ده‌بوو، پیکئیک شه‌رایان نۆشی و باره‌که‌یان به‌جئ هیشته، که‌هیشته ده‌نگی موزیک و هه‌راوزه‌نای گۆرانی و غه‌لبه‌غەلب تیايدا له‌وپه‌رپیداوو.

به‌رپرسه‌که‌به‌سه‌رسورمانه‌وه‌گوتی:

- رۆبی وه‌لامم بده‌روه‌وه، نه‌گه‌ر که‌شته‌وانئیک بیت و که‌شته‌یه‌که‌ت خه‌ریک بئین نقوم بیت، به‌له‌می ده‌ربازکردنه‌کانیشت به‌شی ته‌نها جاره‌کئیک له‌و ژماره‌یه‌ی ناو

که شتییه که ت بکات، نهو کاته کئی ده رباز ده کهیت؟

- تهنه له بهر نه وهنده بانگت کردم؟!

- نا نا... نه مه بیرۆکه یه که له دیمه نی فیلمیکی سینه مایدا
بینیم و سه رقالی کردووم.

رۆبی وه لامیکی به لگه نه ویستانه ی دایه وه:

- تهنه منداله کان و پیره کان. ژنه کان نالیم، نه بادا
توورپی سامیتا بورووژیت، له بهر نه وه ی میزاجی تیک ده چیت
و نارهبازی ده رده بریت و وای داده نیت که نه وه که مکردنه وه یه
له توانای ژن.

- واته یه که م جار لاواز و ییده سه لاته کان؟

- نه دی نه وه ههنگاویکی لۆزیکیا نه نیه؟

- نه خیر.

به پرسه که وا وه لامی دایه وه، رۆبیش به منگه منگه وه
گوتی:

- نه ی که واته چۆن؟!

- به دوا ی بیرۆکه که دا بگه رپ، وه لاهه که ی ده دۆزیته وه،
یان هه ر وازی لی بینه و له بیر ی بکه. پرسیکی گرنگتر هه یه،
وه لامی نهو راپۆرتی نووسیووت و پیشانت دام، ئیستا وه لام
دراوه ته وه.

رۆبی به سه رسامیه وه پرسى:

- به م خیراییه؟!

- به لی به و خیراییه.

- ئەى وەلامى ئەوان چىيە؟
- دەستەواژەيەكى كورته: بەو كارە گەوجانەيەتان وەپرس و بىزارمان مەكەن. دەمانەويى كەش و ئاو و ھەواكە پاك و بىنگەرد بىت.
- كەواتە ئەر كەكە خراوہ تە ئەستوى ئىمە.
- بە تايبەت بۆ تۆ... بەر لە كۆتايى زستان دەمەويى گويم لە ھەوالي نوئ بىت.
- كەشەكە پاك و بىنگەر دەبىت... بەلام بۆچى باليوزخانە لەويى دەستەبەرى ئەو كارە ناكات.
- نازانم... لەوانەيە بواری ئەوہيان نەبىت و سەرقال بن.
- ورجەكە پەيوەندى بەوہوہ نىيە.
- بەرپرسەكە ئەوہى گوت و پۆيشت.
- خۆت تەمبەل مەكە... بە خىرايى كارەكەت ئەنجام بەدە، تۆ مووچە وەردە گرىت، پەنا بۆ سامىتا بە.
- پۆبى پوخسار تەر و ناسك ھاواری كرد:
- ئەدى سامىتا پشوى وەرنە گرتووه؟
- بەرپرسەكە بە بىزارى و بە دەست ئاماژەيەكى بۆ كرد و لىي دا پۆيشت.
- بەيانى پۆزى دواتر سامىتا لە گەل پۆبى تەپپۆش و ناسك، پىكەوہ پۆيشتن، سامىتا ئافرەتيكى قىز زەرد بوو، پوخسارىكى جوانى ھەبوو، وىپراى ئەوہى كەمىك مەمۆچ بوو، بركانىشى بە بىزارى بەيەكديدا دەدا، لە تەمەنى سى و دوو سالىدا بوو. زمانى عەرەبى باش دەزانى. سرووشتى كارەكەي

واى لىن كړدبوو وشه و دهسته واژهى وا به كار بهيښت كه جوړه بهرزى و شكويه كيان تيدا بيت. ساميتا وه رگيرنكى به متمانه بوو. نهو نركى كاروبارى عيراقى له نهستو بوو و گهلين جارش نيونه دگيرى به پړيوه بردنى گفتوگو كانى ده كرد. به لام هرگيز له سهر شاشه دهر نه ده كهوت و قه تيش له گهل نه وانه كو نه ده بووه وه كه قسه ي له گهل ده كردن، به لكوو هه موو شته كانى له پړنگه ي ته له فونه وه بوو، توژيك بيزارى پيوه ديار بوو، له كاتيكدا به كه ميك تووړه ييه وه قه پى له سيونك ددها گوتى:

- رږبى به سه چيتر نووكى قه له مه كهت مه دهره سهر ميره كه.

رږبى گوتى:

- ده مانه وي ئيستا ته واو بين.

- ته واو بين؟! بو من كو توبه ندم كړدوى؟! ده ي منيش ده مه وي ته واو بم. من به هوى تووه مؤله تي پشووه كه م رت كرده وه. من داله كه م له گهل باوكى به جي هيشت و بو لاي تو هاتم.

- من داواى ليږودن ده كه م، به لام تو هه ستيارى و وردى كاره كه مان ده زانيت.

- ده ي كه واته با كو تايى پى بهيښن.

- نهك پيش نه وه ي سيوه كهت بخوږت. يان ده ته وي سيوه كهت بخوږت و قسه ش بكهيت.

- ناي رږبى چهند مروف بيزار ده كهيت، من ناماده م، نايا هيلى گهرم ناماده يه؟

پاشان به سوو كه له ييه كه وه پاشماوه ي نهو سيوه ي به ده ستيه وه

بوو فری دایه ناو سه به ته ی زبله کوه، که له گوشه یه کی ژووره که دانرابوو.

پۆبی هاواری کرد:

- گۆۆۆۆۆۆۆۆۆۆۆۆۆۆۆۆۆۆۆۆ.

به پرته و بۆله وه هه ناسه یه کی هه لکیشا و گوتی:

- ئای که هه وه سیکی نه شیاوت هه یه!

باش که میك پۆبی و سامیتا له سه ر هیللی گه رم بوون، گویان له دهنگیکی هیمن و لووتبه رزانه بوو:

پۆبی به زمانیکی نه مه ریکیانه دهستی به قسان کرد و سامیتاش راسته وخۆ قسه کانی وهرده گپرا:

- به یانی باش سه روکی به پرتز...

بیدهنگ بوو کاتیک گویی له وه لامی لایه نی به رانبه ر بوو له سه ر هیلله که وه لامی دایه وه. پاشان دهستی به ته واو کردنی وه رگپرا نه که ی کرده وه، کاتیک ته واو ده بوو، ئینجا که میك قسه ی ده کرد، کاتیک بیدهنگ ده بوو، سامیتا دهستی به وه رگپران ده کرده وه، لایه نی به رانبه ر به ده گمه ن به دوادا چوونی بۆ قسه کان هه بوو، له کو تاییدا سامیتا گوتی:

- ههروه ها ئازانس زانیاریه کی مه ترسیداری لایه، ده باره ی باکووری ولات، به وهش که شه که خاویتن نییه، دوای نه وه ی یه کیک له هیزه کان شهش پارچه چه کی سام ۲ دوویان له یه کیک له رپنکخراوه فه له ستینییه کانه وه وه رگرتوو.

دوای گفتوگۆیه کی خیرا ده باره ی نه وه هیز و لایه نه ی نه وه

چه که یان بە دەست هیناوه و کاریگه‌ریی ئەو چه که لەسەر جووله‌ی فرۆکه جه‌نگییه‌کان.

لایه‌نی به‌رانبەر لەسەر هیتله‌که به‌ هیواشی و لەسەر خۆ گوتی:

- گه‌یشت... دەست خۆش.

هەر که گفتوگۆ تەله‌فۆنییه‌که تەواو بوو و هیتله‌که داخرا، سەرۆک به‌ په‌کیک له‌ راویژکاره‌کانی نووسینگه‌که‌ی گوت:

- بانگی سوورهم بۆ بکه، پیم وایه‌ ئیستا ئەو لێره‌یه.

وه‌ك ئەوه‌ی سووره له‌ پشت دەرگا‌که‌وه له‌ چاوه‌پروانیدا بێت، دوا‌ی چرکه‌ساتیک له‌ به‌رده‌م سەرۆک ناماده‌ بوو. دوا‌ی سلاو و پێشکه‌شکردنی گوێزایه‌لی بۆی، لەسەر تەختیکی نەرموتۆل دانیشت، نووسینگه‌ی سەرۆک پانوبه‌رین بوو، شکۆ و گه‌وره‌یی پێوه‌ دیار بوو، به‌ برشترین خه‌یالی‌ش توانای وه‌سفکردنی نەبوو، زێده‌باری جوانیه‌که‌ی، به‌ جۆریکی وا نەخشه‌سازی بۆ کرابوو که‌ سام و ترس بخاته‌ دلی هەر که‌سێک بچیته‌ ژووره‌وه، یه‌ کسه‌ر مرۆف هه‌ستی به‌ له‌ناچوون و نغزۆبوونی خۆی ده‌کرد. ئەو هه‌سته هه‌رگیز نەده‌په‌وییه‌وه، تەنها دوا‌ی راهاتن و دانیشتی زۆر له‌و شویته‌ و راهاتنی چاو و سه‌قامگیربوونی ده‌روونی تیا‌ی.

کاتیک سووره چووه‌ ژووره‌وه، که‌میک شله‌ژا، وه‌ك ئەوه‌ی بۆ یه‌که‌م جاری بێت ده‌چیته‌ شویتی وا. راسته‌ نووسینگه‌که‌ی سووره‌ش زۆری له‌و شکۆ و مه‌زنییه‌ که‌متر نەبوو، به‌لام سنووریک هه‌یه، نا‌کرێ ئەو بیه‌زیتیت. چونکه‌ گه‌وره‌یی و

قەبەبى نووسىنگەى سەرۆك و كۆشك و تەلارەكانى بە جۇرىكن نايى كەس زىدەپۇيان بەسەردا بىكات، نەبادا لەگەل مەزىتتىى سەرۆكدا بىكەوئىتە پىكەبەرى و مەلانى كە هىچ شتىك لەو بەرزتر نىيە.

وا پى دەچوو هەوەسى سەرۆك كراو و خۆش بىت، لە پىت مئزەكەبەو هەستا و لە بەرانبەر سوورە دانىشت، كە پاشكۆبەتى و وابەستەبى و دلسۆزى زۆرى بۇيان هەبوو. سەرۆك بە پىكەننەو گوتى:

- هە هە هە دوا نوكتەى ناو مىللەت گوتى لى بوو؟

- سوورە بە زەردەخەنەبەكەو گوتى:

- نەخىر گەرەم.

دىسانەو سەرۆك بە پىكەننەو گوتى:

- هە هە هە گەل دەلى: سەرۆك لە سوورەى پرسى ئىستا كاتزمىر چەندە؟ سوورە وەلام دەداتەو و دەلىت: وەك ئەوەى خۆت دەتەوئىت، هە هە هە.

سوورەش بە شەرمەو پىكەنى و بەو نوكتەبە هەستى بە پەزەماندى كرد، لەبەر ئەوەى ئەو ئەستۇپاكى گەلە بۇ ئەو و نىشانەى دلسۆزى و وابەستەبوون و گوپراپەلبەتەى بۇ سەرۆك. ئەوەش تاكە شتىك بوو ئەوانەى لە سەرۆكەو نرىك بوون ئاواتى بۇ بخوازن، لەبەر ئەوەى تەنھا گومانىكى كەم بە وابەستە نەبوون و تەنھا وشەبەكى سەرزارەكى و بى مەبەستىش بىت،

ئەو كەسە و خانەوادە كەى بە گەورە و بچووكەوۈ توۈشى
لەناوچوون دەكات. سەرۆك لەم لايەنەوۈ ھەرگىز شۆخى
نازائىت.

جاريكيان سەرۆك لە ژوورېكى فراوان لە گەل ۋەزىرە كانى
كۆ بوۈوۈ، لە پشت تەختى دانىشتە كەى سەرۆك و بە دوورى
دوو مەتر دەرگايەك ھەبوو، نەمدەزانى بۆ كوئى دەپرات. ئەو
كاتە گفتوگوگۆكە دەربارەى جەنگ بوو، كاتىك يە كىك لە
ۋەزىرە كان نەيزانى ۋابەستەيى و پاشكۆيەتتى پەھاي خۆى بە
شيوەيە كى باش بۆ سەرۆك دەرېرېت، وپراى ئەوۈى سەرۆك
باش لە پابەندبوون و ملكەچبوونىشى بۆى دلئابوو و ھىچ
تەمومژېكىش لەو دلئۆزىيەيدا نەبوو، ۋەلى سەرۆك لە شوئى
خۆى ھەستايە سەر پى و داواى لە ۋەزىرى ناوبراو كرد
لە گەلدا بروات، لە دەرگاي پشت تەختە كەى خۆيەوۈ چوونە
دەرەوۈ، تەنھا داواى چەند چركەيەك ۋەزىرە كان گويان لە
دەنگى گوللە بوو. سەرۆك گەپايەوۈ لايان و لە شوئى خۆى
دانىشتەوۈ و ھىشتا دەمانچە كەى بەدەستىيەوۈ بوو و لە نزيكى
خۆى داينا. دواتر ئەم زانباريە دزەى كرد و ئىدى ھەر كەسك
لە بەرپرسانى دىكە دىمەنە كەشى نەدييىت، ئەو ھەوالە دەيتۆقاند
و پرزەى لەبەر دەپرى.

ئىستا سوورە ھەست بە ئاسوودەيە كى ئەوتۆ دەكات باس
ناكرېت، چونكە سەرۆك كەيفسازە، سەرۆك بە ھىۋاشى گوتى:

- دەمەوئ لە گەل مام جەمال كۆ بىستەوۈ و داواى ئەوۈى
لى بكەيت گونى پىرە كان رابكىشىت، پنى بلى دەمەوئ گويىم
لە ھەوالى خۆش يىت. ھە ھە ھە.

سووره به هیمنی و رپژینکهوه پرسى:

- گهورهه نهو یاخیووانه چیان کردووه؟
- ههوالی نهوهم پئی گهیشتووه که چه کسى (سام۲)ى
سهرشانیاں بهدهست هیناوه.
- له ورچی رووسییهوه گهورهه؟
- نهخیر. ورچه که نهوه ناکات... ورچه کهش وه کوو مام
سام هاوړپیمانہ... هع هع هع.
- کهواته له کپوه گهورهه؟
- له فهلهستینیه کانهوه.
- فرمانته گهورهه.
- کهواته پئویستییاں به گوپراکیشان ههیه.
- ههردووکیان؟
- به کهم جار یاخیوووه کان... حهق و حسابی من له گهل
نهو هپزه فهلهستینیه کاتیکى تر ده بیت.
- گهورهه وای دابنئ کهشوههواکه خاوین و پینگه رده.
- باره که للات لئ بئ.
- مام جه مال بؤ نهه نهر که راده سپیرم.
- پئی بلئ تنها نینوکیاں بکات و دهستیان نه بریت،
ههرچونیک بیت نهوان له خه لکی دیکه باشترن.

- نینۆ کبیری بده منی گهوره م؟

- هع هع هع هع نهن نوکتیه یان به هیزه. نینۆ کبیره که م به دلّه.
 هع هع هع، مام جه مال ههر یارمه تیه کی پتویست بوو بیده ری...
 مام جه مال شایانی هه موو چاکه یه که. پئیشی بلئی: عه رب بۆ من
 و کوردیش بۆ خۆی. هع هع هع هع...
 - فرمانته گهوره م.

زۆری نه خایاند، کۆپته ره کان راسته و خۆ له گه ل شانديکي
 حکوومهت به سه ره رشتی سووره به ره و لای مام جه مال
 هه لفرین و له وئ خودی مام جه مال و گهوره یاریده ده رانی
 پیشوازییه کی گهر میان لئ کردن و هیوای نه وه یان خواست که
 سه رۆک لئان پازی بیت و توزیک سۆز و خۆشه ویستیان پئ
 بیه خشیت. مام جه مال نه و نه رکه ی وه کوو پیشه کیه ک بۆ
 خۆشه ویستی و متمانه پیکردن و پینگه ی به رزی له دلئی سه رۆکدا
 نه ژمار کرد، په یامینکی زاره کیشی دایه میوانه کانی به وه ی: "با
 سه رۆک -خوا بیار پئ - دلنیا بیت له وه ی داوای کردووه له
 کات و ساتی دیاریکراودا جئیه جئ ده کریت".

دوای گه رانه وه ی شاندي حکوومهت. مام جه مال به رپرس و
 سه ر کرده کانی خۆی کۆ کرده وه و له کۆبوونه وه یه کی فراواندا
 گوتاریکی پر جۆشوخرۆشانه ی پئ دان و وه ی به رز کردنه وه
 و له و پلان و نه خشه سازییه ی بۆ نه و کاره کردوویانه نابئ هیچ
 هه له و که مته رخه میه ک پروو بدات و ته وای هیزه کانی بۆ
 نه نجامدانی نه و کاره خسته ناماده باشیه وه، په یوه ندی به
 جاشه کانی سه ر به رژیمیش کرد و داوای چه کی په ره سه ندوو و

فیشهك و پیداو یستی زور و جورا و جوری شه‌ریشی لی کردن. پاشان مام جه‌مال سیخوپه‌کانی له ده‌وروبه‌ری باره‌گای هاوړی پیره‌کانی له "پشتاشان" چرتر و زورتر کرد و وردترین زانیاری له سهریان به‌ده‌ست هینا. که کاتی جیبه‌جیکردنه‌که‌ش نریك بووه‌وه، چه‌کداره‌کانی له لایه‌کی چیا‌ی قه‌ندیلوه‌ده‌ستیان به هیرش و په‌لاماردانی سهر باره‌گاکانی "پشتاشان" کرد، ریگه‌ی هندیك له چه‌کداره‌کانیش به‌و باره‌گایه‌ی پیره‌کاندا تیده‌په‌ری که له گوندی په‌زگه‌بوون، نه‌وانیش ده‌سته‌یه‌کی دیکه‌ی سهر به‌پیره‌کان بوون له ناوچه‌یه‌ک نریکه‌ی شه‌ش کاترمیر به‌پن له باره‌گاکانی "پشتاشان" هوه‌دوور بوو و ده‌که‌وته لای پاستی چیا‌ی قه‌ندیل که له سنووری ئیرانه‌وه دریز ده‌بیته‌وه بو‌ناو عیراق. نه‌وه‌ی باره‌گاکه‌ی په‌زگه‌ی پیره‌کانی له‌وانه‌ی دیکه جودا ده‌کرده‌وه پیکه‌اته خیله‌کیه‌که‌یان بوو که به‌کی خستبوون و به‌هیزی کردبوون! هه‌موو پشمه‌رگه‌کان له‌و جووتیارانه‌بوون له گوند و چیاو شاروچکه‌بجوو‌که‌کانی نیوان لوتکه‌به‌رزه‌کاندا له‌دایک بووبوون و پابه‌ندبوونی خو‌یان به‌و که‌سه‌نازایه‌ی ناویان ده‌به‌خشی که به‌رپساریان بوو، به‌هیچ شیوه‌یه‌کیش له‌فرمانی ده‌رنده‌چوون، دروشمی خو‌پسکانه‌ی ده‌سته‌که‌ی په‌زگه‌ش تنه‌ها‌نازایه‌تی بوو و شویتی که‌سیکیشیان لانه‌ده‌بووه‌وه که به‌رگی ترستوکی له‌به‌ردا بیټ، جگه‌له‌نازایه‌تی نه‌بیټ. هیزه‌کانی مام جه‌مال ده‌سته‌ده‌سته و به‌دوای به‌کتردا پرویان تی کرد، ده‌سته‌ی باره‌گاکه‌ی په‌زگه‌پیشوازی گه‌رمیان لی کردن و به‌وپه‌ری دلسوزیه‌وه میوانداریان کردن. ئیدی ده‌سته‌ده‌سته و به‌دوای به‌کتردا ده‌سته و هیزی دیکه‌ده‌هاتن و تیده‌په‌رین، دوای

تیپه‌بوونی کات، ئەوانەى باره‌گای رەزگه گومانیان له‌و جووله نائاساییه په‌یدا کرد، به‌تایبه‌تى دواى ئەوه‌ى زانیان میوانه‌کانیان له‌هه‌موو لایه‌که‌وه پیش‌په‌وى ده‌که‌ن، به‌مه‌ش پێشمه‌رگه‌کانی رەزگه‌ که‌وتنه‌ ئاماده‌باشیه‌وه و به‌په‌له‌ پیره‌کانیان له‌و جووله گومانانویانه‌ ئاگادار کرده‌وه، به‌لام وه‌لامى پیره‌کان پۆمانسیانه بوو و توانی به‌سه‌ر ئەو حاله‌تى ئاماده‌باشیه‌یاندا زال بێت، کاتیک له‌ وه‌لامدا گوتبوویان: "مامه‌له‌ى باش له‌گه‌ل پێشمه‌رگه‌کانی مام جه‌مالدا بکه‌ن و هه‌موو پێداویستیه‌کی هه‌سانه‌وه‌یان بۆ دا‌بین بکه‌ن!"

تا ئەو کاته‌ى هه‌موو هیزه‌کان مۆلیان خوارد و خواردنی باشیان ده‌ست که‌وت و هه‌سانه‌وه، ئینجا ده‌ستیان به‌ غه‌در و سه‌تمه‌کاریه‌که‌ى خۆیان کرد، میوانه‌کان له‌گه‌ل خانه‌خوێه‌کانیاندا ده‌سته‌ویه‌خه‌ که‌وتنه‌ شه‌پێکی گه‌رمی له‌ ناکاوه‌وه، له‌ ئەنجامی شه‌په‌ ده‌سته‌ویه‌خه‌که‌دا خانه‌خوێکانه‌ پیره‌کان، ئەوانه‌ى چه‌ند رۆژ بوو له‌ خزمه‌تى ئەو سه‌پلانه‌دا بوون، به‌ره‌و شاخه‌کان پاشه‌کشیان کرد، به‌لام دواى ئەوه‌ى تای ته‌رازووی هیژ به‌ لای ده‌سته‌که‌ى مام جه‌مالدا شکایه‌وه، له‌گه‌ل قرمه‌ژنی ده‌نگی گولله‌ و بلێسه‌ى چه‌که‌کان و ئەو گالته‌جارییه‌ى ئەو ناوه‌ى پێ کردبوو، ده‌نگی یه‌کیک له‌ پێشمه‌رگه‌کانی رەزگه به‌رز بووه‌وه و پێ به‌ گه‌رووی هاواری ده‌کرد: "ئه‌وه‌تانى جارێکی دیکه‌ش ده‌ستی سه‌تمه‌کاری و غه‌درتان لێ وه‌شاندینه‌وه. ئەوه‌ى ئەنجامی ده‌ده‌ن، په‌له‌ى شه‌رمه‌ به‌ میژووتانه‌وه و هه‌تا دنیا دنیا به‌یه‌ ده‌بێ به‌و شه‌رمه‌زارییه‌وه بنائین

و بتلینهوه، ئهوهی ئیوه کردتان کهسی تر له دواى ئیوهوه له رووی نایهت بیکات". میوانه بهدنه که کانیش له شویتى بالادهستى خویانهوه دهیانگوت: "ئیمه غهدرمان لى نه کردوون، بلین ئهوه فیلک بوو کردتان، ئهدى نه تانیستوو، شه پ فیل و فریودانه". ئیدی دهستریژی گوللهی ههردوو لا بهرهوام دهییت. که چى ناگری چه که کانی ئه و چه کدارانهی مام جه مال که بهره و لوتکه بهک له لوتکه کانی قه ندیل هه لشکاون و له ناو کۆنه مۆلگه ی چۆلی سه ربازه کان له پشت گوند و پیشه وه ی باره گا کانی "پشتاشان" خویان قایم کردوو، ئه و شویته ی پتی ده لین "ئاشقوولکه" که دهسته بهک له پیشمه رگه کانی پیره کان له وئى گردبوو بوونه وه و هه رسى په بایه سه ربازیه چۆله که ی ئه ویان گرتبوو. و پرای ئه وه ی لیسه شه پ گه رم بوو، که چى پیره کان له هاوینه هه واری "پشتاشان" ئه وهنده بایه خ و گو ییان پتی نه دا. هۆی سه ره کى ئه م شلوخواویه ش متمانە ی په هایان بوو به وه ی ئه وان ده ست بۆ کۆتره کانی ئاشتی نابهن، چونکه ناکۆکیه کى راسته قینه یان له گه ل مام جه مالدا نییه، له بهر ئه وه ی چه ندین جار وه کوو فریسته ئاشته وایان هیتاوه و ناکۆکی و ململا تى نیوانى و نیوان ناحه زه که ی مه محمود بوره انى چاره سه رکردوو و ئاشتیان کردوو نه ته وه. چه ندین جار له گه ل ههردوو لا دانیشتون و له سۆنگه ی زۆرى و له پرا ده به ده ری دۆستایه تی و هاو پتییه تی گه رمو گو ریان شه ونخونى و مشتمریان له نیواندا کردوون، که چى ئه و سته م و غه دره ی ئه وان تا کۆتاییش نه گه یشته خودی پیره کان، به لکوو ئا راسته ی

چه كداره كانيان بوو كه ليره و له وئې پهرتوبلاو بووونوه،
وئېرې هه موو ئه مانهش مام جه مال ئه وپه پرى ريز و شكوى بو
پيره كان داده نا.

رؤژيكي ديكه و يه كيكى تريش تپه پرى و چه كداره كانى
مام جه مال تا ده هات زياتر خر ده بوونوه و ژماره يان له و
ناوچه يه زياتر ده بوو، پيره كان ئوميدى ئه و يان ده خواست كه
ئو دووره ته قانه كوتايان پى بيت و ههردوو لا بگه پينه وه
شوين و جيگه وپنگه ي خويان. به لام وا پى ده چوو دؤخه كه
سات له دواى سات ئالوزتر بيت، يه كيك له پيشمه رگه كان هات
و داواى خواردن و ته قه مهنى زياترى كرد، ئه وانيش داوايان له
ره حمان كرد كه تاكوو ئه و كاته جبه خانه كه ي له به رده ستدا
بوو، هه موو شتيكيان بداتى كه پئويستيان پيه تى. ره حمان
هه زكردنى له زانينى شته كان، پالى پئوه نا روو له به رى شه پ
بكات، وئېرې كزى چاوى كه وه كوو جاران توانايان نه ما بوو،
به لام دواى كه ميگ مشومر و گفتوگو له گه ل به رپرسانى ئه وئ
توانى پيره كان قايل بكات و بچيت بو به رى شه په كه، به
پاساوى ئه وه ي كه ئه و پيشتر و له هه مان ناوچه و به ر له سال و
نيوك شه پى له گه ل كردوون، بؤيه بوونى ئه و زور پئويسته بو
زانينى ئه وه ي له وئ روو ده دات، به و مه رجه ي روژى دواتر
بگه پسته وه باره گا. كاتزمير چوار و نوى پاشنيوه رو و
ده وروبه رى عه سر بوو، له گه ل ئه و پيشمه رگه يه ي بو چه ك و
ته قه مهنى هاتبوو، چوونه جبه خانه كه و بارى هيسترىك له وه ي
داوايان كردبوو بار كرد، هه والده ريكيشى له گه ل خوى برد كه
تواناى كردنه وه ي جوفره ي له گه ل ناميرى بيتل هه بوو.

پاشان به ناو ټو تاشه بهردانه دا بهره و گوندی ناشقولکه
 رینگه ی خویان بری، ټوه تانی سه گه که شیان "نانو" که له گه لیان
 ده ژیا، له ناکاو له په نای تاشه بهرده کانه وه دهر که وت و به دوا ی
 هیستره که دا که وته پری. هاواری به سهردا کرد بگه پریته وه، تیی
 قوچاند و هه لات. دوا ی که میک گه پرایه وه لایان و دوا یان
 که وته وه. دوا ی ټوه ی ماوه به کی باشیان بری، هیستره که به
 هوی پشتگو یخسته وه شه که ت و ماندوو بووبوو و هیواش
 هیواش خیرایه که ی که م ده بووه وه و نه دهما، په حمان هه ولی دا
 خیراتر بروات، به لام یه ک سانتیمه تریش خیرایه که ی زیاتر
 نه کرد. نانو ټم دهر فته ی قوسته وه و ویستی سوودی خو ی
 بویان دهر بخت، به چه چه پ په لاماری هیستره که ی دا، نیدی
 ټویش په یتا په یتا له جیاتی رینکردن خه ریک بوو بکه ویته
 گورگه لوقه، ههر کاتیک هه ولی پراوه ستان و هیواش بوونه وه ی
 ده دا، نانو له دواوه هه لیده کوتایه وه سه ری و وای لی ده کرد
 له گه ل ټو هه لمه ی له دم و لووتیه وه دهرده چوو بکه ویته
 پیشبرکی، تا گه یشته ناشقولکه، ټو گونده ی تا ټو کاته ش
 شهر له شاخه کانی ده ورو به ری بهرده وام بوو. له ویشه وه لایه کی
 چیا ی قه ندیل به به رزی و شکومه ندیه وه دهر که وت، بالایه کی
 به رز و دوو شانی پانوبه رین هه تا چاو برکات دووردوو دریز
 بوونه ته وه. لوتکه که ی شی رینک له که لله سه ری پیاوینکی
 به سالاجوو ده چوو، به فر پیری کردییت و مملانی له گه ل
 پرییتدا بکات، تا کوو گه نجیته که ی بگه پریته وه. له سه ره وه
 لوتکه به کی بچوو کتری له نامیز گرتوو ههر ده لئی جلی سپی
 بوو کینی پو شیوه. ټویش نه وه جوانکیله که ی بوو. گیزه و
 قرمه زنی گولله گو یچکه یان که ده کرد، گولله تو په کانیش

نوورپه بیان دههات و دهتهقینهوه، وهك نهوهی ئاههنگی بوو کگواستهوهیه کی گوندنشینانه بیت، شهره که تا ئیستا بهردهوامه و تا دیت گره که ی گهرمتر ده بیت. دهنگه کانیش بهوپه پری سهختی و شله ژاوییه وه له ههر سئ په بایه چوله که ی خوار چپای قهندیله وه دههاتن و ناگری شهره که بیان خوشتر ده کرد.

په حمان بۆ نهوانه ی له گه لیدا بوون گوتی:

- چ بهدبهختیه که، ههمدیسان کهوتینه وه ناو ههمان کیشه و قهیرانی پیشوو، کاتیک له ههمان نهو دوو شویته وه کهوتینه وه شهر... په بایه کانمان به دهسته وه بوو، بهلام قهنذیل و پرپهرو و په یژه ستراتیژییه که ی دوژمن به سه ریدا زال بوو، به راستی کاره ساتیکی گه وره یه کهوتن و داگیرکردنی ناوچه که له لایه ن دوژمنه وه مسوگه ره و هیچ چاریک نیه.

ههوالدهره که پرسى:

- چۆن!؟

په حمان به دنیاییه وه گوتی:

- نهو سئ په بایه یه زۆر خویان پاناگرن، ده بووایه پیشمه رگه کان قهنذیل و په یژه و پرپهروه کانی بگرن، بۆ نهوه ی پرنگه ی گه یشتن و تپه پرینی دوژمن نه دن، که وایان لی ده کات له دۆختیکی بالاده ستدا بن، نهو کاته پرنگه ی گه یشتن بهو سئ په بایه یه ش ده گرن، له بهر نهوه ی له بنه په تدا ده کهونه ناوچه که مانه وه.

سه گه کانی ئاشقولکه ده ستیان به وه پرین کرد و به راکردن

بهره و لایان هاتن، ئانۆش له ترسان به دهوری خۆیدا دهخولایهوه و ههترهشی چوووو:

- ئهوه تانی هه ی گه مژه، ئیستا بهری لاساری خۆت دهچنیهوه، سهگی گونده که پارچه پارچه ده کهن.

سه گه کان له هه موو لایه که وه دهووریان دان، هیستره کهش تۆقی و له شویتی خۆیدا راوهستا. رهحمان به هه موو توانایه وه رهشمه که ی را ده کیشا، به لام جه نه ی گرتبوو له ترسی چه په ی سه گه کان جووتکه ی ده هاویشته. ئانۆ له گه ل سه گه کاندا که وته شه ره وه، چونکه ئه وان به سه گیکه نامۆیان دانابوو که هاتبووه ناو گونده که یانه وه. دهنگیان دا و هاواریان بۆ کرد:

- بگه پتوه و وازیان لی یینه، دوا یی له توبه ته ده کهن.

به لام شه ره که دهستی یی کردبوو و هیچ پینگه یه کیش نییه بۆ راگرتنی، ئه وه تانی تووکی ئانۆ په رشوبلاو بووه ته وه، خۆ ئه گه ره خه لکی گونده که به داره کانی ده ستیانه وه فریا نه که وتبوونایه و به زۆر سه گه که کانیان نه کشاندبووایه وه و به رقه وه رایان نه کردبووایه، دۆخی ئانۆ باش نه ده بوو، ئه وه تا ئانۆ چنچکی داوه ته وه و تووکی جهسته ی ده سرپته وه، که خه ریک بوو له توبه تی بکه ن و به زمانی برینه کانی جهسته ی ده لسته وه.

له گونده که دا چهند جووتیارێک گۆریان بۆ کوزراوه کان هه لده که نی، هه والده ره که پرسى:

- ده بی کامیان له ناو ئه و چاله شیداره دا پال بده نه وه؟!

له باره گای دهسته کهش ته نها چهند که سێک ما بوونه وه پاسه وانی شوپته که یان ده کرد، هیچ په یوه ندیه کیشیان له گه ل

ئەوانەى دەوروبەر، يان ناو رەبايەكان نەمابوو، كە نزىكەى كاتزمتريك رینگەى سەر كەوتن بوو بۆ سەر ئەو چىايەى دەپروانىيە سەريان. سەرنجيان لە قەدپالە كە دا و لە پۆشتنى خۆيان بەردەوام بوون، بەلكوو قەدپالە كە نىشانەيەكى لىي بىت و رینگەى چوون بەرەو لوتكە كە يان پىشان بدات و هىچ رینگەيەكى دىكەى لىي نەبىتەو و نەبىتە مایەى مەرگى مسۆگەريان. لە رینگەيان و لە نزيك يە كىك لەو مالانەى هەندىك لە گوندى كەو و دەور و دابراو بوو، برىندارىكيان بىنى لەسەر زەوى راکشابوو، جووتيارەكان دەورەيان دابوو، وەكوو حەزىك سەيرى كردارى چارەسەر كردنى برىنە كەيان دە كرد، گوللەيەك بەر دەستى كەوتبوو و لەو دىووەو هەلپتە كاندبوو، كوئىكى گەورەى لىي كردبوو، خوئىن لىيەو وە فيچقەى دە كرد.

جووتيارىك هاوارى كرد:

- ئەو بە كىكى دىكەشيان هىنا.

هەموويان بە يەك جار ئاويريان دايەو و كەوتنە پايدۆزى سەرنجدان و دۆزىنەوەى برىندارى دووهم، كە لەناو ئەو دار و درەختانەو دەركەوت شاخەكەى داپۆشيوو، لەسەر هىستريك بوو و دوو پىشمەرگەش ئەملا و ئەولايان گرتبوو، شەكەتى و ماندوو بووتىكى زۆريان پتو بە ديار بوو.

- ئەو تانى. روخسارى چۆن هەلبزەكاو و شىواو! زۆر بە خەراپى خوئىتى لىي دەپوات، ئەگەر ئەو خوئىتەى پراڻە گىرىئ دەمرىت.

گوندىشىتىك پەرسى:

- نابې خویتی بهرخینکی تی بکهین؟

به کینکی دیکه یان گوتی:

- په کوف چ نه زانیت! خویتی بهرخ چن ده بیت؟! ده بی خویتی مرؤف بخواته وه.

- دؤخه که موزده ی خیری پتوه نیه.

- هه موویان پاشه کسه ده کهن.

پاشان کومه له پيشمه رگه يه ك وهك نه وهی جهسته ی چلکنی خویمان به زوری زورداری به سهر زهويدا رابکیشن و چاویان نیمچه داخراو بیت، هه موویان به يه ك شتواز به پيدا ده رويشتن، رېك وهك نه وهی به رېگه ی موگناتیسې خه ویتدرا بیتن. هه ر که گه یشته باره گا رېك له سهر زهوی لئی پاکشان، هه تا توانای قسه کردنیشیان نه مابوو، شه که تی و ماندویتی ته نانهت زمانیشی له گو خستبون، چاوه پروانی نه وه یان بوو که ميک پشوو بدن، نه وه يه کینکiane هه ر که جهسته ی گه یشته سهر زهوی پرخه پرخی لې بهرز بووه وه.

رهمان به بیدهنگی و چه په ساوی پاره ستابوو، له گه ل خؤیدا بیری ده کرده وه: "ته ی خوايه خؤ نه وه پاشه کسه ده کهن، چن به بی یارمه تی و پشتگیری جیان هیشتوون؟ نه وانه زور شه که ت و ماندوون... هه ر ده بی که ميک بنون، ده بی که ميک پشوو بدن... به لام چی ده بیت نه گه ر تیتستا دوژمن په لاماری داین؟! ها، باوه ر ناکه م نه وان تیتستا په لامارمان بدن، تاریکاری دادیت و پیکهاته ی نه وانیش وه کوو پیکهاته ی سوپا وایه، نه مه ش واتای نه وه یه که نه وان سبه ی به یانی زو و هیرش

ده کهن، هه تا نه گهر ره بایه کانیشیان بۆ چۆل بکریت. نهی چی ده بیست نه گهر ژماره یه کیان وهك ده لاین له ویدا بمیننه وه. نه م دهسته یه به ژماره یهك كه تنها به كهلكی شه پری پشمه رگه یی دیت، شه پری داگیر کردنی شویتیان ده کرد، نه بو شامیل چ هه له یه کی گه ووهی نه انجام داوه، پشمه رگه کان زه ویان نیه و باره گا کانیشیان نه شکوهت و کونوکه له بهری شاخه کانه. پیدایه تیناپه رن نه گهر لیه وه دهست پین نه کهن و ههنگاو نه نین.

ره حمان به دوودلیه کی زۆره وه به هه والده ره که ی گوت:

مه حاله له ئیستا به دواوه بتوانریت پارێزگاری له باره گاکانی "پشتاشان" بکریت. نه وهی نه م پشمه رگانه ده توانن نه نجامی بدن، تنها نه وه نده یه به پنی توانای خۆیان رینگه له پیشره ویی دوژمن بگرن، تا کوو باره گاکانی دیکه بتوانن پاشه کسه بکه ن، نه گه رنا نرخه که ی زۆر گران ده بیست.

پاشان هه ندیکه دیکه ش گه یشتن، حالی نه وانیش له وانیه ی پیش خۆیان باشر نه بوو، نه وانیش هینده شه کهت و ماندوو و بیزار بوو بوون، توانای هیچیان نه مابوو، به رله وهی هۆشیان له سه ر خۆیان نه میتیت، هه والده ره که له یه کتیکانی پرسی:

- نه و گۆرانه بۆ کین وا خه لکی گونده که هه لیده که نن؟
پشمه رگه ماندوو که به روویه کی شه که ته وه سه رنجی دا و پاشان وه لامی دایه وه:

- فه رمانده ی دهسته که مان.

- توو خوا پیم بلێ کتیی دیکه ش؟

- نازانم، به لام جگه له و شه هیدی دیکه شمان هه ن،

خۆزگه دۆخه كه لهوهندهش دهووستا و كۆتايى دههات.
 رهحمان به دوودلى و شلهژانى زياترهوه گفتوگوى له گهل
 كردن:

- دهزانم ئيوه لهو په پى شه كه تيدان، به لام نه گهر خۆتان
 بدنه دهستى خهوهوه، نهوه دلنيابن جاريكى ديكه هه لئاستنهوه،
 چونكه خهوتنتان واته مردنتان.

پاشان بهو پيشمه رگه يهى گوت كه له گهليدا بوو و واى
 له وهى ديكهش كرد به ئاگايه وه گوپى لى بگريت:

- باش گوئ بگره و ههر وشه يهك كه ده يلنم جوان
 نه زبه رى بكه: ههر ئيستا بگه ريوه و به زمانى منه وه به نه بو
 شاميل بلنى، ئيدى له مه ودوا نه ستمه بتوانريت پاريزگارى له
 ناوچه كه بكرت، با نه وانيش ئاگادارى خۆيان بن و به و په پى
 خيزايه وه له وئيش برپارى پاشه كشي بدنه، له وهش ئاگاداريان
 بكه وه كه نهو ناوچه يهى پشتيان فراوانه و له وانه يه به شتاك له
 دوژمن له رينگه يى زنجيره يى قه نديله وه دزه بكه نه نهو ناوچه يه و
 پشتيان لى بگرن، نه وه شيان بو بسه لمته كه دهنگى چه كه كانى
 دوژمن نهو جووله و ئاراسته يه يانى ده رده خست. زوربه يى
 گومانه كانيش نه وهن كه ده بنه هيزى پشتگيرى بو نهو هيزانه يى
 دزه ده كه نه نهو ناوچه يه. سوور به له وهى جهخت له سه ر نه وه
 بكه يته وه كه له ئيستا به دوا وه پاريزگار بكردن لهو ناوچه يه
 سه رشپيه.

كاتيك په يامه كه ي رهحمان گه يشت، پيره كان كه وتنه
 ئاماده باشيه وه، ده ستيان به كۆبوونه وه كرد، تاكوو له دۆخه كه
 بكۆلنه وه، به عه قلى كيدا ده چيت هه موو شتاك به جى به يلن و

ئەو بارە گایانە چۆل بکەن؟ جگە لەوەش بۆ کوئ برۆن؟! هیچ شوپیتیکیان لە پێشدا نییە بۆی بچن، جگە لە لوتکەى قەندیل، کە ئەوەش مەحاله و کەس نایگاتى. ئەمە دۆرانه و شکۆیان دەشکیتیت، بەلام کئ دەلئ ئەو پەحمانە لە قسەکانى راست دەکات؟! ئایا وا باشتەر نییە لە دۆخە کە تەواو دلنیا بین، بەرلەوێ بە قسەى بکەین؟! ئەى چى دەبیت ئەگەر قسەکانى راست دەرچوون؟! ئەم شیتە زۆر ژیر و وریایە لەخۆرا قسەى وا ناکات، ئەو لە چەندین شەپى گەورە بەشدارى کردووە، بەلکوو هەتا لە هەمان شوپن، پێشتر لە گەل هێزەکانى مام جەمال کەوتۆتە شەپەو. پێش ماوێهە کى کورتیش ئاگادارى کردینەو، وەك ئەوێ پێشبینى شتیکی کردبیت، گوتى بارکردنى هەندیک لە گوندنشینەکان لە گوند و تۆپارانى هەپەمە کى بەلگەى ئەوێهە کە پیلانیک دزمان داپۆژاوه. بەلکوو هەتا خودى ئەبو شامیلی بە بەرچاوى هەمووانەو ئاگادار کردووە و داواى ئەوێ کرد لە حالەتیک ئەگەر هێرشیان کرایە سەر دەبى پەلە پەلە کانى قەندیل بگڕین. نابى ئیستا هەوالە کەى بە هەند وەرنەگڕین، ئەگەرنا تووشى کارەساتیکى گەورە دەبین و نازانین قەبارە کەى چەند دەبیت، بەلام پیرەکان هەتا پاشنیوهرۆى رۆژى دواتر نەگەشتە هیچ بریاریک. ئەو کاتە ئیدى هێرشە کە بەرەو بارەگاكان دەستی پى کردبوو و لى دلنیا بوون. هیندەى نەخایاند بارەگاكانى پێشەووە یەك لە دواى یەك دەشکان و داگیر دەکران و دەکەوتنە دەست دوژمن، پاشەکشى هەپەمە کى کەش لە هەلاتیک دەچوو بە هەموو لایە کدا. زۆرەى ئەوانەى لەویش بوون هەتا توانای بەرگریکردنیا لە خۆیانیش نەبوو. بۆیە ئەوێ کوژرا' کوژرا و ئەوێ بە دیلیش گىرا بە دیل گىرا. ئالۆزى و

ههرا و ئازاوه هه موو پشتاشانی گرتنهوه، باره گاکانی پیره کان
 یهك له دواى یهك له لایهن خۆیاننهوه ئاگریان تی بهر دهدرا و
 هه رچی به لگه نامه و ویتته و ناو هه بوو هه موویان سووتاند، هه تا
 گه یشته پینخهف و په توو و ژوووری ئازوووه و چیشتهخانه کانیان له
 ترسی ئه وهی نه بادا دوژمن له دواى ئه وانه وه سوودیان لى
 وه ربگریت.

حالی هیزه کانى دیکهش که له ویدا بوون له پیره کان باستر
 نه بوو، ئه وانیش به هه مان دهدرد چوون و چه ندین شه هید و
 بریندار و دیلیشیان هه بوو.

هیرشبه ران له ئیزگه که یانه وه موژدهی سه ره که وتنى
 هیزه کانیان به دوژمنه گه وره که ده دا و نوقلانه ی پاونانى هیزی
 پیره کان و ئه وانه ی دیکه یان به گوئی خه لکی داده دا... ئاخ
 خیانه ت!

به‌شی بیست و چوارم

لوتکە‌ی قەندیلی سەرکش به دیوی ئەودیدوا بووه ئاراستە،
 و پرووگە و پەناگە‌ی خۆدەر‌بازکردنی ئەوانە‌ی له ژیاندا
 مابوونەوه و غەدر و دەستی خیانەت و خۆتیاوی ئەوانە‌یان پێ
 نەگە‌یشتبوو که له ختوخۆپایی هێرشیان کردبوونە سەر و به
 سەرماوسۆ‌له‌ی دەستپێکی ئایاره‌دا به‌و دەر‌ده‌یان بردبوون و به‌ناو
 ئەو چیاوچۆ‌لانە‌دا پەرتە‌وازه‌یان کردبوون، هەر که چەند
 کەسێک دەر‌گە‌یشتە‌وه‌ به‌ک و کۆ دەر‌بوونە‌وه، به‌ره‌و ئەودیدو
 هەنگاوی کۆپ‌رانه‌یان دەر‌نا و سەرما‌ی ئەو قەندیلە به‌ دەست و
 پەنجە و بناگۆ‌پچکه و سەر‌تاپای جەستە‌یانه‌وه دەر‌چرا، به
 هیوا‌یه‌ی ئە‌گەر له‌و ساته‌وه‌خته‌دا ترووسکه‌یه‌کی هیوا له
 ناخیان مابێتە‌وه، تە‌نها خۆدەر‌بازکردن بوو له‌ چ‌رنووکی
 خۆتیاوی ئەو چه‌ک‌دارانه‌ی وه‌کوو گورگی هەر پە‌لاماریان
 دەر‌دان و له‌ هیچ شتێک نە‌دەر‌پ‌رینگانه‌وه- تاکوو بگە‌نه ئەوانە‌ی
 پێش خۆیان، هە‌ندیکیش له‌وان له‌ سۆنگە‌ی نە‌شاره‌زایی و
 هە‌لپه‌ی خۆدەر‌بازکردن له‌ مەرگی مسۆگە‌ری براکانی دویتنی و
 له‌ گە‌یشتیان به‌ لوتکە‌ی قەندیل پ‌ینگە‌ی خۆیان ون کرد و
 کەسێک نە‌بوو بێتە‌ پ‌یتشان‌دە‌ریان و پ‌ینگە‌ی پ‌زگار‌بوونیان نشان
 بدات، بۆ هە‌تاهه‌تایه‌ ون بوون و نە‌گەر‌پانه‌وه، وه‌ک ئە‌وه‌ی زه‌وی
 قوتی دابن و هە‌لی لوشین.

وای چ مەرگه‌ساتیکه، چ فیلمیکی تراژیدیای پ‌ر له‌ سوپیه،
 له‌و دەستپێکی ئایاره‌دا، ئەوانە‌ی له‌ دەستی رژی‌میکی هاروواج له
 پە‌نای ئەو قەندیلە‌دا خۆیان دالده‌ دابوو و به‌ هەر جۆرێک بێت

له دهربازبوونيان له چرڼووكي درڼده كاني دسه لات له وي ئارام ئارام حسابوونهوه، كه چي ئيستا وا له ناكاو هيرشي مهرگان ده كړي ته سهر، خوښيان نازانن به چ ئاراسته يه كدا هه لين و لن نه گه پښ ددهستي ره شي مرؤفكوژه كاني مام جه ماليان بگاتې! واي چ كويره وهري و دارووخانيكي به ها و ئاكارى مرؤفابيه تيه! وا له و ساته وهخته دژواره دا هم كؤمه له مرؤفه دهربازبووهي چنگي به عس، له ناو نهو سه هؤلبه ندانه دا، تواناي خورزگار كردنيان بو نه ره خساوه، يه ك يه ك و دهسته دهسته ده كه ونه بهر دهستي جه لاده چرڼووك به خوښه كانيان، نهو چه كدارانه ي له ئيزگه كه يانه وه سات له دواي سات، بيزره كه دهنه پښت و په ياميكي ترسناكي گه وره كه يان به گوښچكه دا ده دات و ده لیت: "په ريزتان پاك بيت"، واي له و په ريزه پاكه ي هه يانبو! په ريزتلك خوښاوي و پر له شه رمه زاربي ميژوو، په ريزتلك نه وان له كاتي درويته كه ياندا له دواي خوښانه وه جبي ده هيلن: تنها لاشه و خوښي به ناحه قرزاوي تيكؤشه رانتيك كه له دهستي ديكتاتور پايان كرده وه و ليره ش بو ديكتاتور بهر گولله ددرينه وه، دروينه و ره شه كوژبي مرؤفه تيكؤشه ر و پير و په ككه و ته كاني ناميزي پيره قنديله، واي له قنديل ده بي له و ساته دا چنده هوره باراني تف و نه فره تت له و گه مژه چه كدارانه كرده يت كه به فتيي گه وره كانيان نهو كؤمه لكوژبي يان له ويندهرئ نه نجام دا و به فرى سبي قنديليان به خوښيان ئالوو الا كرده؟!

نه وانه ي به ختيش ياوهريان بوو، جووتيارتلك، يان شو انتيك وه كوو فرياد په س لنيان په يدا بوون و پښگه ي دهربازبوونيان پيشان دان و له مهرگي مسؤگه ر پزگاريان كردن، نه وه ي به دي ده كرا خؤده ر باز كرده نيكي هه په مه كي بوو، دوور كه و تنه وه

بوو له جهلاده كان، ههرچهنده سهره تا نهو پړتیشاندهرانه ناماده یی
 نهو هیان نه بوو نهو کۆمه له تیکشکاوه له پړنگه یی نهو لوتکانه وه
 بهره و ئیران بیهن، که هه تا هه وره کانیش توانای هه لگزانای بهو
 قه دپالانه دا نه بوو، وه لپ وه ک ده لپن پړوح شیرینه و به دیلیش
 که وتنه دهستی نهو چه کدارانه، بو نهوان دوو جار مردن بوو،
 بویه مردنیان له سه رما پیی باشتر بوو له وهی دهستگیر بکرین،
 ههرچهنده دلنپاش بوون سه رمای قهنديل گه مه یی پیی ناکریت و
 به مسۆگه ری په قیان ده کاته وه، چونکه پړنگاکه دوورودرپژ و
 پړنگه یی هاتوونه هات بوو، باوه پړ ناکه م که سیک، هیزیک، هه تا
 ده ولت و حکومه تیکش له وه رزیکه وادا سه رکیشی نه وهی
 کردیت واکویرانه به گژ قه دوبالای نهو قهنديله دا بچیت،
 نه مه یی ده کریت، جۆرپکه له مه حال، تینو بوونیکه به خوین
 نه بیت ناشکی و نهوانه یی خوین و ههر خوین بهری چاوی
 گرتوون، تنها به خوین و مهرگی مرؤفه کان سوکنایی دلی
 په شیان دیت، به لپ نهوانه یی لهو چرکه ساته دا پرووی
 ده ربا بوونیان له قهنديل کرد، مه گهر نه م نزا و تکایه یان
 کردیت:

یا قهنديلی جوان بهره و پروت هاتم
 له دهستی نامهر د بدهیت نه جاتم
 دلنپام پيشم سه هۆلبه ندانه
 وه لپ دواوه شم ئاگر بارانه
 تا که په ناگه و رزگار که رم به
 پړتیشاندهری ده شتوده رم به.

ئیدی چاره نووس، چاره نووسی په قبوونه وه به کی مسۆگه ر

بوو، کومه له تیکشکاوه کان ترسی نه و هیان هه بوو نه و دهر وازه کورته ی که ده یگه یاننده ئیران، نه ویش له لایه ن چه کداره کانی مام جه ماله وه داگیر بگریت و بوسه ی تیدا دابینه وه. له بهر نه و هی نه وان دلنیا بوون له وه ی مانه وه یان واته قر کردن و له ناوچوونی هه موویان، به تاییه تی له بهرده م نه و ژماره زوره ی نه وانه ی راه دوویان دهنین و نه و چه که پیشکه وتوانه ی پی ده چیت تازه وهریانگریت و نه و هه موو ته قه مهنیه ی کوتایی نایه ت و پارسه نگی هیزی نابهرابه ری ههردوو لایان. نه وان له ریگه ی هه ندیک ریبه ر و پیتیشانده روه به ره و لوتکه کانی قه ندیل له هه لکشاندا بوون، وه لی چۆن هه لکشانیک؟! نه وان ویزدان و مرقایه تی نه و شاره زایانه یان به پاره کرپوو، نه وانیش هه رکاتیک هه ستیان به راخستنی دهستی تیکشکاوه کان ده کرد، زیاتر هه ولی ده ربازکردنیان ده دان له پیناو به ده سه هتانی بره پاره یه کی زیاتر و زورتر، کاتیکیش زیاتر هه ستیان به بایه خ و گرنگیان ده کرد له لای نه وانه ی شکانده وویان و پاشه کشیان پی کردوون، مه رجی دیکه یان به سه ردا ده سه پانندن، وه کوو دووری نه و مه ودایه ی ده یانبه ن، به لکوو هه تا زیاتریش له وه شوویان لی هه لده مالی و به هه نگاو حسابی دیناریان له گه ل ده کردن. هه ندیکیان ماوه یه ک رییان نشانان و دواتر حقه ی نه و ماوه یه یان وهرگرت که برپووویان و ئیدی وازیان لی هینان و گه رانه وه. هه ندیک دیکه یان پیشوه خته پاره ی ریگه که یان وهرده گرت و بهرله وه ی نه و ماوه یه ش ته و او بکه ن هه لده اتن و نه وانه یان له نوه ی ریگه به جی ده هیشت، نه وانیش به ناچاری پروویان له لوتکه کانی ده ربازبوون و مه رگ ده کرد و به وپه ری رق و توورپه یه وه نه فره تیان ده کرد و جتویان ده دا و نارپه زایان ده رده بری، قاچه کانیان له ریگه تیک ده ئالان و خویشان نه یاننده زانی بو کوئی ده رپۆن و پروو له کوئی ده که ن، ناخر

ئەوانەى ھېرشىيان دەھىتا و تىنوى خويىنى پىرەكان بوون، شەپرى بە وەكالىتەن دەكرد و بۆ ئەوئەش جەتمەن سەرانىان بار تەقەى رېشتى خويىنى ھەر كەسىكىان باجى خويان وەردەگرت!

دىمەنىك، تابلۆيەك، مەحالىھ نە مېژوو و نە مرقۇفایەتى لە لاپەرەكانى وىژدانى خوياندا بېسپنەوہ —ئەگەر وىژدان تۇسقالىك پىرۇزىي مابىت- دىمەنى ئەو پىرەژنە خانەقىنىيە تىكۆشەرە بوو، كە كاتى خۆى پىاوە ھەللاجەكەى لەسەر ھەمان بىروباوەر لە لایەن خودى سەرۆكى خويىن و تاوانەوہ، لە ھەمبەر بوپىرى و گىانقايمىدا خويىنى كرابووە كاسەوہ و گىانى بەخشیبوو، ئەوہ تا ھاوسەر و سى كۆرەكەى پىيوارى ئەو كاروانە پىر لە تراژىدىيەى قەندىلن، لەوى سەرۆك باوكى كوشتوون و لىرەش ھاوسەر و رۆلەكانى بە پاساوى شۆپشگىرپىيەوہ، وا لە بەردەم ھەرەشەيەكى ترسناكى دۆستەكانى دوپتىكەدان و ھەر سى كۆرەكەى بە نۆرە دايكە پىرەكەيان بە كۆلەوہيە و بەو قەدپال و نشىوہ سەھۆلبەندانەدا، ئەوانىش لە ھەولى خۆدەرباز كردندان.

لەو تابلۆ خويىناوى و پراوپىر لە چەرمەسەرىيەى كە دانىشتوانى "پشتاشان" تىدا ژيان و بە قورسى پىيدا تىپەرىن، ئەو گوندنىشەنە دەركەوتەوہ كە ماوہيەك بوو سىخوپرى لەسەر ھەموو شتىكى ناو بارەگەى پىرەكان كردبوو بە گەورە و بچوو كەوہ. ئەوئەش ھەمان ئەو رېتىشاندەرە بوو كە سامان و شىرىنى شۆخى گەياندە سنوورى ئىران، وەكوو پىشتىرىش زانىمان كە لە كاتى گەرانەوہيدا سەردانى زاواكەى كردبوو، ھەر ئەو كاتىش داواى ئەوہى لى كىردبوو كە خۆى ئامادە بكات بۆ رووداوتكى گەورە، كە خويىشى نەيدەزانى كەى و چۆن روو دەدات؟! بەلام ھەر كە كاتى جىيەجىكردنى پىلانەكە ھات، ئەو لایەنەى كارى بۆ دەكرد پىيان گوتبوو لەگەل خىزانەكەى گوندەكە بەجى بەئىلىت و خۆى بگەيەئىتە ئەو ھىزانەى ھېرشىيان دەكرد، ئەو، ئەو

زانباريانه‌ی له ناغاکانی شارذبووه که پیره‌کان له باره‌گاکانیان مولک و مالکی زوریان‌ه‌شار داوه. هه‌لبه‌ته له لایه‌ن هه‌ندیکیانه‌وه ده‌دزریت و دیزه‌به‌ده‌رخۆنه‌ش ده‌کریت، هه‌روه‌ها ژماره‌یه‌ک له‌وانه‌ی له‌به‌رژه‌وه‌ندیی حکوومه‌ت، یان ده‌سته‌که‌ی مام‌جه‌مال‌کاریان ده‌کرد دزه‌یان کردبووه ناو‌باره‌گای پیره‌کانه‌وه و هه‌تا هه‌ندیکیان له‌پینگه‌ی نه‌وتۆدا بوون وردترین زانیاری و نه‌تیشیان ده‌زانی. ئامانجی هه‌موویشیان گه‌یشتن و به‌ده‌سته‌هینانی نه‌و سه‌روه‌ت و سامانه‌ بوو. بۆیه له‌و کاته‌دا ریتیشاند‌ه‌که و زاواکه‌ی و یه‌کیک له‌سیخوره‌کانی دیکه ده‌سته‌یه‌کیان بۆ‌راوه‌دوونانی که‌سیکی دیاریکراو پیک هینا. دوا‌ی که‌میک ماندوو‌بوون نه‌و که‌سه که‌وته چنگی نه‌و ده‌سته‌یه‌وه. نه‌و که‌سه به‌سته‌زمانه به‌قورسی رینگه‌ی ده‌کرد و له‌به‌ر قه‌له‌وییه‌که‌ی توانای رۆیشتنی به‌ئاسانی نه‌بوو، ته‌نانه‌ت نه‌یده‌زانی روو له‌کوی بکات، دوا‌ی نه‌وه‌ی هه‌مووان به‌جیان هیشتبوو، ریک وه‌کوو پۆری خوراوی لی‌هاتبوو، نه‌و له‌ده‌وروبه‌ری چل‌سالانی ته‌مه‌نیدا بوو، هه‌میشه که‌سیکی رووخۆش بوو، زۆر‌هه‌زی له‌گه‌یرانه‌وه‌ی چیرۆکی پیکه‌نیناوی بوو، زۆریش چیرۆکی له‌په‌رچه‌کرداری نه‌وانه‌ی ده‌وروبه‌ری و قاقای پیکه‌نینه‌کانیان وه‌رده‌گرت، نه‌و کاته‌ی ده‌ستگیران کرد زیاتر قه‌له‌و و په‌نماو ده‌هاته به‌ر‌چاو، نه‌مه‌زیاتر دل‌ی نه‌وانه‌ی راوه‌دوو‌یان ده‌نا‌خۆشتر کرد بوو، چونکه نه‌وان توانیان ده‌ست به‌سه‌ر یه‌کیک له‌و گه‌نجینه‌دا بگرن که په‌رۆشی بوون، نه‌وه‌تانی نه‌وان وا هیرشی ده‌که‌نه‌سه‌ر، وه‌کوو چۆن که‌متیاره کتوبیه‌کان هیرش ده‌که‌نه‌سه‌ر نیچیره‌کانیان و هه‌ر به‌زیندویتی له‌توبه‌تی ده‌که‌ن، به‌رله‌وه‌ی گیانی ده‌ربجیت. له‌هه‌موو لایه‌که‌وه‌جلوبه‌رگه‌که‌ی به‌ریان شیتال شیتال کرد، هه‌رچی دوگمه‌ی هه‌بوو پچران و دران، ئیدی له‌خۆشیی نه‌و پوول و پاره‌یه‌ی لای نه‌و ده‌ستیان که‌وتبوو و به‌و ناوه‌دا په‌رشوبلاو

بوویوووه هه‌لده‌په‌پین و هه‌له‌له‌یان لئ ددها، به‌وه‌نده‌شه‌وه نه‌وه‌ستان پرسپاری ئه‌وه‌یان لئ کرد، که ئه‌وانه‌ی وه‌کوو ئه‌و پاره و گه‌نجینه‌ی باره‌گاکانیان هه‌لگرتوووه به‌ره‌و کوئ پویشتون، به‌لام کاتیک جگه‌ له‌ بیده‌نگی هیچی تریان لئ ده‌ست نه‌که‌وت و له‌وه‌ دلنیا‌بوون که ئیدی سوودنکی بۆیان نابیت، بۆیه‌ له‌ گه‌لیدا که‌وته‌ ده‌ستبازی و گالته‌کردن، بردیانه‌ لای دره‌ختیک و توندتوند شه‌ته‌کیان دا و ده‌ست و قاچیان کرده‌ نیشانه‌ی تهنه‌گه‌کانیان، ئه‌و پیاوه‌ به‌سته‌زمانه‌ کاتیک لوه‌لی تهنه‌گه‌کانی بینی پرویان له‌و کردوووه، خه‌ریک بوو زهنده‌قی بچیت، دواتریش گولله‌ی چه‌که‌کانیان جه‌سته‌یان دایژێ و سنووړیکیان بۆ ئه‌و ئازاره‌ی دانا و بۆ هه‌تاهه‌تایه‌ ئارامیان کرده‌وه. ئیدی به‌جیان هیشته‌ و به‌دوای که‌سی دیکه‌دا ده‌گه‌ران تا‌کوو ده‌سته‌که‌وت و پاره‌یان لئ ده‌ست بکه‌ویت. ریک هیزی پاتاله‌ و به‌قه‌ندیله‌وه‌ وه‌ربوون، هه‌ر ده‌لئی ره‌وه‌ کوللن و تهر و وشک پیکه‌وه‌ هه‌لده‌لووشن و ده‌ست له‌ هیچ ناپارێژن، باره‌گا تالان ده‌که‌ن و دیل ده‌کوژن!

کاروانیکی پر له‌ پێ‌واری سه‌رلێش‌یواوی دیکه‌ ماوه‌یه‌کی زۆره‌ به‌یه‌کدا دین، چاوی چه‌کداره‌کانی ناویان به‌ په‌رۆشه‌وه‌ به‌ دوای شتی‌کدا ده‌گه‌پێ، جگه‌ له‌ به‌فر، هه‌موو جه‌سته‌یان کردبووه‌ گوئ، به‌و ئومیده‌ی گوئیان له‌ هه‌ر نه‌فره‌تیک بیت، جگه‌ له‌ لووره‌لوور و گفه‌گفی با، ئه‌و لوتکانه‌ له‌ هه‌موو شتیکی ژیان پرووت کرابوونه‌وه، ته‌نها مه‌رگ و له‌ناوچوون له‌ویدا شاباشی قه‌ردنیان بۆ پیره‌کان و ئه‌وانی تر به‌ گوپچکه‌ی سروشتدا ده‌دا، وه‌لێ هه‌ر نه‌هات و هه‌ر نه‌هات فریاده‌سی رزگاریان بکات.

چاوه‌ ئه‌بله‌ق و هه‌تره‌ش‌چوووه‌کان، له‌ سه‌رما‌خه‌یالی په‌ناگه‌یه‌کیان ده‌کرد، له‌ دووره‌وه‌ لادیواریکی دا‌روو‌خاویان

دهیښی به فر دایوښیوه، به بیټاگایی و بی بیرکردنه وه لاقه کانیان بهره و نه وی په لکیشی ده کردن، وه لی جگه له که پرؤ که به کی هاوینه ی گوندنشینان، که بنمیچه که ی دارووخا بوو و ستوونه کانی خوار بوو بوونه وه، شتیکی نه وتویان نه بیښی.

دوژمنه کانیان لیره و له وی به دوا یانه وه بوون و شوین بیان هله ده گرتن، نه و جووتیارانه ی به نهیښی هاو کاریان کردبوون وه کوو پرتیشاندر به کار ده هینا، نه و کاروانه زوره ی ماندویتی شه که تی کردبوون و خهم و نازار و ناسور دایه تیزرانددبوون و سارد و سه رما له تله تیان کردبوون، لای دارو په ردوی نه و که پره رووخوا وه دا کو بوونه وه، به و په پی ماندویتیسه وه هولی هه لکیشانی ستوونه دارینه کانی بنمیچه رووخوا وه که یان ده دا، تا کوو له سه ر به کتری کو م لیان بکن و به هه موویان له هه ولی نه وه دا بوون ناگرټک به و دارانه بکنه وه، وه لی که سټکیان پټگه ی نه و کاره ی لی گرتن، نه و که سه ش به ناو نازاره کانی ته مه ندا پو چو بوو، روخسارټکی ساده ی هه بوو، هه میسه وه که سټکی ناسایی خوی ده نواند، له و پیره خاوه ن ده سه لاتانه بوو که مام جه مال پټزی لی ده گرت و به گه وره یی ته ماشای ده کرد، که چی له و شه وی سه هؤ لبه ندان و شه خته و زوقمه دا... له ناو نه و لادیواره رووخوا وه و دارو په ردوی نه و کاوله دا هیچ که سټک له هاو پټیانی گوټیان له دننگ و فره مانه که ی نه گرت و له دهروونی تیکشکاویاندا ته نانه ت ده نگدانه وه به کیشی نه بوو، کردنه وه ی ناگره که مه ترسیدار بوو، وه لی بو گهر مکردنه وه ی جه سته ی سه رما برده له یان ناگره که یان کرده وه و باجه که یشی وټپای توو په بوونی پیاوه پیره که و دوور که وتنه وه لیان، بووه باشترین هیما و نامارزه بو دوژمن، بوټیه به پټدزکی به ره و لایان چوون و له نزیکیا نه وه بو سه یان بو دانانه وه و بی نه وه ی

که سیکیان هست به بۆسه که یان بکه ن، هستی چی؟! ناخر
 چیژی گهرمی له ناو ئەو سه هۆلبه ندانه دا، ههرچی ناگایی و
 وریایی هه بوو لئی دزیوون، ترووسکه و بلیسه ی ئەو ناگره
 گه شه، هه تا بینایشی لیل کردبوون، پیلوه کانیان به سهر یه کدیدا
 ده که وتن و ئاره زووی خه ویکی خوشیان بوو، هیچ شتیک
 وه ناگای نه هیتانه وه و له ده وری ناگره که ی دوور نه خسته وه،
 ته نا ده سترپژ و قرمه ژنی گولله ی دوژمن نه بیت که له نا کاو
 وه کوو گه والهی به هار داباریه سهریان، ناگره که بووه ناگری
 نه به دی و پرتیشاندانی جه لاده کان، وای له و جه لادانه ی چون
 پشان پراگه یه ندرابوو "پهریزتان پاک بی!" پیک هه لگری به یامی
 سه رووی خۆیان بوون، ده سترپژی گولله یان یه که به لایدا
 ده خستن و هاواری لی هه لده ستانن، به ههر لایه کدا هه ولی
 خۆده رباز کردنیان ده دا، بیسوود بوو، هه تا پوو کردنه
 تاریکایه که ش باوه شی بۆ نه کردنه وه و دالده ی نه دان، کام
 تاریکی؟ بۆ ئەو ده شتوده ره به فراوییه له سپیتی هه لکیشراوه،
 تاریکایی به سه روو شته وه هیشته وو؟ به فر تال تال قژی تاریکی
 سپی سپی ده هۆنیه وه، تاریکایی کزولاواز، ناستی بینینی
 دوژمنیشی زیاتر کردبوو، جهسته ی تارمایی ناساو و پراکشاوی
 سه ره به فره که زیاتر ده بوونه خۆراکی گولله ی دوژمن، تاکه
 چاره سهر، بهرگری له خۆکردن بوو، ده ستردن بوو بۆ تهنه گ،
 گولله به گولله وه لام ده دریته وه، به خیرایی ده ستیان له سهر
 په لایتکه ی تهنه گه کانیان که وته جووله و قرمه ژنی گولله ی له
 نا کاویان دوژمنیان شپزه کرد، وه لئ کوانی گورگی چرنوک به
 خوین وا به ناسانی له کۆل نیچیره که ی ده بیته وه، نه وانهی
 هیزیان تیدا بوو به ره و قوولایی زیاتری به فره تو قینه ره که و لوتکه
 به رزه کان که مه رگی مسۆگه ری په قبوونه وه چاوه پئی ده کردن
 هه لکشان و شوپ بوونه وه. دوژمن توندتر و دژواتر گه مارۆی

ټهوانه يان دا كه توانای پاشه كشي و هه لانتیان نه بوو، له ناو ټهوانيشدا پيره كه، ټهو پيره ی پټی گوتن ټاگر سه رمان ده خوات، گهرمایي له بنمان دټيټ، لټی گه پټن با به فر سارد و سارد ترمان بكاته وه، وه لټی كه س گويی لټی نه گرت و ټهوه تانی ټهويشيان به ديلي به ره و باره گاكاني مام جه مال په لكيش كرد.

ټهوه چ رق و كينيكي بارگايی به خويته وا بهری چاوی گرتوون و كه متيار ناسا به هه موو لايه كدا په لامار ده دن، هيرش ده بن، گاز ده گرن و چه پوك و چرنوك ده وه شټن، بو گيانی كي؟! گيانی ټهوانه ی سته می ده سه لات به ره و قه ندیلي ټه لټی هه لټی، وه لټی له قه ندیليش هه ر مهرگ و مهرگ!

ټهوانه ی به هه موو ټارپاسته يه ك و به په رتوبلاوی له هه ولی خؤده رباز كردندا بوون، خؤيان كؤ ده كرده وه و هه ولی دؤزينه وه ی ونبووه كانيان ده دا، له ناوياندا گه نجټكي بريندار، وه لټی چ گه نجټك؟! له سه ره تاي ته مه نيدا بوو، به دژواری خويټ له لاقی ده چؤړا، خؤی به شانی هاوړټكانيه وه هه لواسيوو، وه ك ټه وه ی بيه وټ باوه شيان پيدا بكات، ټهوانيش به سه ر به فره كه دا رايانده كيشا، كاتيك له ناكاو گيزه ی گولله ی دوژمن ته نگه تاوی كردن، گه نجه كه پټی گوتن:

- لټره وازم لټی يټنن و برؤن، گوي مه دنه ټه وه ی چاوه پټم ده كات، من هه ر ده مرم هيچ چاره يه كم نييه، ټيوه خؤتان ده رباز بكهن، خه می منتان نه يټ، من هه تا هيز له جه سته مدا يټ، ده جه نگم و دوا فيشه كيش دياریی كه لله سه ری خؤم.

وه لټی ټهوان وا گؤش نه كراون هاوړټی زامداري خؤيان تووړ هه لده ن و خؤيانی لټی نه بان و نامؤ بكهن، كه چی ټهو، بو

ئەوئە ئەوان نەبئە قوربانىيى ئەم، غافلگىرى كردن و لوولەي تەنگە كەي لەژىر چەناگە يەوئە شرىخەي كرد و لەسەر بەفرە كە پاكشا، چەشنى بالئە يە كى سەرپراو خويىي لى دەچۆپا. ئەوانەي لە پاشە كشىدا بوون بەو دىمەنە شۆك بوون، وەك ئەوئە باوئە پىان بەوئە نە كرىيىت كە لە بەردە مياندا پرووى دا، لەو سەرسامى و شۆكبوونەي خويان بە ئاگا نە هاتنەو، هەتا دەستپىژى گوللەي دوژمن دانەبارىيە سەريان، ئىدى ئەوانىش دەستيان بە تەقە كرىوئە و بەرەو سەروە هەلكشان و لە دوای خويانەوئە لاشەي گەنجە كەيان بەجى هيشت تاكوو بىتتە ژەمىكى چەورى گورگە برسەيە كان و سوكنايى دلى گەورە خويىرپىژە كان.

كاتىك ئەو كۆمەلە گەيشتە شوپىيىكى ئارام و ترسيان لە ئاگرى چە كى دوژمن نەما، كە بەرەو دۆلە كان گەرابوونەو، لە دوورەو كۆمەلەي كى دىكەيان بە دى كرد، لە بەرانبەريان و هاوتەرىيىش بە ئاراستەي ئەوان بە شەكەتى پى دەكەن، هەردوو كۆمەلە كە بە گومانەوئە تەماشاي يە كىريان دە كرد، گومانە كان هەزار و يەك حىسايبان دە كرد و ئەنجامە كەي زەنگى مەترسى لى دەدا، هەر لايە كيان پىيان وابوو ئەوئە بەردە ميان دوژمنە.

بە كىكيان گوتى:

- لەوانە يە ئەوانە دوژمن بن، دەبى لىيان دوور بكەوئەوئە بەرلەوئەي بماندەنە بەر دەستپىژى گوللە و فىشە كىشمان لە تەواو بووندا يە.

بە كىكى دىكەيان بە دلىيايەوئە گوتى:

- چە كدارە كانى مام جەمال ئەو وزە و توانايەيان نىيە تا ئىرە دوامان بكەون، ئىستا ئەوان پرووى خويان وەرگىپراو و گەراونەتەو. ئەوان دەزانن كە زريان و پەنوو بەفر لە لووتكە

بەرزانەو ە زەنگى مەرگمان بۆ لى دەدەن، ئىدى ئەوان بۆچى
خۆيان ماندوو بکەن؟!

تا ئەو کاتەش ئانۆ سەگە بەوفاکە لەگەلئاندابوو، ەتا
نەياندەزانى چەند دەبىت ئەو لەگەلئاندايە و چۆن گەيشتووە
پىيان؟! ئانۆ بەوپەرى خىرايەو بەرەو لای کۆمەلەکەى دىکە
دەرپەرى، بۆ ئەوئى سىنوورىک بۆ چەچەپ و گومانى
کۆمەلەکەى ئىرە دابىت. لای ەمان کۆمەلەشەو تارمايەک بە
ەموو خىرايەکەو پووى لەو کرد. پاشان پوخسارى
دەرکەوت، ئەوئى سەگىکى گەرە بوو پىک ەتئەى شىرئىک،
ئىژو ەکوو گورگ، تووکى درىژ و پەنگى سوور بوو،
پىشمەرگەکان ناويان نابوو سوورە، بە ەوى پەنگى سوورى
تووکەکەيەو. ەردوو سەگەکە گەيشتئە يەکتىرى و بە
جۆشوخووشىکى زۆرەو کەوتئە گۆرپنەوئى سۆز و وەفا و
ئاوئزانى يەکتىرون، بۆنى يەکتىريان دەکرد، لە پىنگەى بە يەکتىر
گەيشتئى ئەو دووانەو ەردوو کۆمەلەکە يەکتىريان ناسيەو.
ەردووکیان سوورە و ئانۆ- بە شىوئەيەکى نامۆ سەرنجيان
بەرەو شوئىتئىک ئاراستە دەکرد و خۆيان مەلاس دەدا و
گوئچکەکانيان قىت دەکردەو، بە جۆرئىک وایان لە ەمووان
کرد ەست بە شىتئىکى نامۆ بکەن، وەلى نەياندەزانى چى لە
ناخى ئەم دووانەدا ەيە. لە چاوتروو کائىکدا سوورە وەکوو تىر
لە کەوان دەرپەرى، بەلام ئانۆ نەپۆئىت و لەگەلئان کەوتە پى
و کاروانە تىکشکاوئەکەى جى نەئىشت، دوای تىپەپوونى
نزیکەى دوو کاتزمىرئىک ئانۆش وەکوو پەشەبا بەرەو دواو
گەپايەو و ەلات، ەتئەى نەبىرد سوورە دەرکەوت و
ژمارەيەک کەسى بەدوای خۆيدا ەئىابوو کە ەەر ئەوئەتە و
وزەيان لەبەر مابوو، پى دەچوو پىنگەيان ون کردبىت و سوورە
ئەوانى دۆزبىتئەو، سوورە ئەو شەو فرىشتەى فریادپەس و

پزگار کهری هه مووان بوو! تو سهرنج بده، مروڤه کان به کتر ده کوژن و سه گه کانش بو پزگار کردنی مروڤه کان له دوا هه ولى خوڤاندا! بى نه وهى ساتىک بشوو بدات، ديسانه وه سووره پووى له لايه کى دىکه کرده وه و تى ته قاند، ماوه به کى زور لىيان داپرا، هه مووان له هاتنه وهى ناو مىد بوون، گومانىان هه بوو که ئىدى زور لىيان دوور که وتوته وه و تازه ناگاته وه پىيان، به تايه تى نه وان له هه لگزان به ره و لوتکه به رده وام بوون، وه لى ئانو که جارى به کهم پيشواى له سووره کرد، ثم جاره يان زور شله ژاو ديار بوو، هه ر نه مسهرونه وسه رى ده کرد و ده يقرووسکاند و دهنووزايه وه، بويه هه ندىکيان به ملا و به ولاى خوڤاندا ده يانپوانى و سهرنجيان دهدا، به لکسو شوپىتپهک، نيشانه به کيان ده ست بکه وىت، به لام شتىکيان به دى نه کرد، له ناكو ئانوش وه کوو گولله ده رپه رى و لىيان دوور که وته وه، هه مووان به نيگا ماندووه کانىان و بىده نگیه وه هه تا له چاو ون بوو سهرنجيان دايى، پاشان پاره ستا، ئىنجا گه پراهه وه، پيشمه رگه کان نه يانده زانى ئانو له م هاتن و چوون و پراکردن و پراهه ستانه له ناكاوانه ي ده يه وى چ په يامىک بگه به نىت، بويه به وردى سهرنجيان دهدا و له ده وروبهرى خوڤيان ده پوانى، نه بادا نه و شله ژانه ي ئانو به هوى هاتنى گه له گورکىکه وه بىت، هه لبه ته ئىستا گورگه کان له به رزايه کان کو بوونه ته وه و به و سارد و سه رمایه، به وپه رى ناراميه وه چاوه پوانى ژهمىکى چه ور و به تامى گوشتى مروڤ ده کهن، ناخر نه گه ر هۆکارى نه و شله ژانه ي ئانو سووره بىت، نه ي بۆچى تا ئىستا ديار نيه و وه کوو جارى پيشوو ده رناکه وىته وه؟ له ناو گىژاوى ثم بىر کردنه وان و پرسىارانه دا ده سته ردارى رپىکردن به ره و لوتکه بوون و بى نه وه ي ئاگانىان له خوڤيان بىت به ره و لاي ئانو چوون، تا کوو بزائن چ به لا و نه هاهمه تيه کى دىکه چاوه پىيان ده کات، که گه يشته لاي، ديسانه وه ئانو هه مان به زمى ساز دايه وه و ده هات

و ده چوو، هیندهی نه برد له دووره وه ههستیان به هاتنی کۆمه له که سیککی دیکه کرد، که سووره پیشپه ویی ده کردن، به لام چون پیشپه ویکردنیک؟! نه وهی هیز و وزه به له بهر نه و به سه ته زمانه نه مابوو، هه رگیز به گوتن وه سفی شه که تیی نه و نازه له وه فاداره ناکرئ، که چون بهو شه وه سارد و سه رما و سه هۆلبه ندانه بۆته فریشته و یهک یهک دهستی نه و مرۆفه په راگهنده و لیقه و ماوانه ده گریت و کۆیان ده کاته وه سه ریهک و له مهرگی مسۆگه ر ده ربا زیان ده کات، ده بی له و را که را که ی چ نازاریکی ده روونی چه شتییت و چند وزه ی به خشییت، تا نه و مرۆفه تیکشکاوانه کۆ بکاته وه سه ر یه کتری، تۆ به راوردیک له نیوان سووره ی نازه له و مرۆفه درنده کانی مام جه مالدا بکه، که چون نه و مرۆفانه ی له دهستی سته مکاری پزیم هه لاتوون و له م چیا و چۆله گیرسا و نه ته وه و خۆیان په نا داوه، وا بوونه ته نیچیری را و چیه کانی مام جه مال. نه و دهسته یهش له شه که تیدا پرزه یان له بهر برابوو، به هه زار ده رده سه ری به ناو نه و به فر و لیته ساردوسرپه دا له خه می خۆده ربا زکردن، هه ر نه وه ته و توانای جوولاندنی قاچه کانیان هه بوو. که واته شله زان و شپزه بوونه که ی نانۆ به هۆی سووره وه بوو، نهک هاتنی گه له گورگ. سووره ی فریشته هه ر که نه وانیشی گه یانده نه مان، ئیدی له سه ر نه و به فره سارد و سه هۆلبه ندانه دا لئی راکش، راکشائیک پیی ده چوو دوا راکشانی ژبانی بیت له سه ر زه وی، به هه زار حال هه ناسه ی ده دا و که فیککی سه یی چر له دم و لووتیه وه ده رده چوو و لرخه ی ده هات، نه و توو که دریزه سوور و جوانه ی جهسته ی داپۆشی بوو له ته ری و ناو نه و سارد و سه رمایه دا وه کوو تاله ده زووی رپسراوی لئی هاتبوو، نه وانه ی له وی بوون و له په رۆشی سووره دا بوون، نیگه رانی بالی به سه رداکشان، نه وان پتیان و ابوو، نه م سووره فریاد په سه یان، گولله یه کی مرۆفه درنده کانی بهر که و تووه، یان نه وه تا له گه ل گه له گورگیکدا بالانگزی یه کتر

بوونه ته ووه و خوی کردو ته قوربانیی ئه مان، تا ده هات نینگه رانیان زیاتر و زیاتر ده بوو، وردتر سه رنجیان ده دایین، چونکه پیی ده چوو دوا ساته کانی ژیانی سووره بیت، ئیدی سووره ی ئاژه لی وه فادار ئه و پراکشانه ی پراکشا هه لئه ستایه ووه و چوو خه و پکی قووله ووه که زیاتر له مهرگ ده چوو نهک له خه و. دوا ی ئه ووه سه رما که خه ریک بوو هه موو جهسته یان ژاراوی بکات و به ناو ماسولکه کانیاندا په یتا په یتا هه لکشیت و داکشیت و له په لو پویان بخات، به نا چاری بریاری پویشتیان دا، ئاخه هر پاره ستایتک له ناو ئه و سه هۆله ندانه دا مهرگیک بوو بو خوی، ته نها ریکردن که میک گه رمیان ده کاته ووه، ئانوی هاو خه می سووره ی هاوپه گه زی، وه کوو خولخولۆ که به ده وریدا ده خوولایه ووه و دلی نه ده هات به و جهوره به جینی به یلیت و خوی بپروات و ئه ویش به مهرگیککی هه تا هه تای بی سپیریت، ئه و سووره یه ی که باوه پ ناکه م هیچ مرؤفیک پوژیک له پوژان بگاته ئاستی به شیککی که م له و ئه مه کدارییه ی ئه و شه ووه ی ئه و ئاژه له له پیناوی ئه واندا نواندی، ئه مه کدارییه ک تا ئاستی قوربانیدان. ئه وان که وته پری و جار جاره ش ئاوپریکیان له فریشته فریاد په سه که یان ده دایه ووه، تا وای لی هات وه کوو خالیککی په ش، وه کوو په شی دلی مرؤفه درنده کان، له ناو لاپه په یه کی سپیدا ده هاته بهر چاو. ئیدی ئه وانیه ی سووره یان له و دوخه دژواره دا به جی هیشت هه ر یه که و له پینا و مانه ووه ی خوی مملانیی له گه ل سروشتدا ده کرد و به یه کدا ده هاتن. هه ر که ده گه یشتنه لوتکه یه ک، لوتکه یه کی ساردوسرتر و به فراویتر و به رزتر چاوه پری ده کردن. که شه که ش له هه ووه سی خوی نه ده که وت، هه ر ساته و به جوریک، ده میک کپ و خاموش، ده میکی تر لووره ی باو زریانیک وه کوو گورگ ده یلووراند و دلی مرؤفه کانی داده خورپاند، کاروانی تیکشکاو و لیقه و ماوه کانیش له و په ری شه که تی و برسییدا لاکه یان ده هات، هه تا هه ندیکیان چاوی

چلیسی و برستی و شه‌خوازیان بریووه ئانوی به‌سته‌زمانیش، به تایه‌تی ئه‌وانه‌ی له‌سه‌ره‌تای ده‌ستیکی شه‌ره‌که‌وه هیچیان نه‌خواردبوو. به‌لام ئه‌و وه‌ك ئه‌وه‌ی له‌فیه‌ی حه‌رامزاده‌یی ئه‌وان تیگات و له‌نیگا و سه‌رنجه‌کانیانه‌وه نیازی په‌شیان بخویتیته‌وه، له‌و کاته‌به‌دواوه به‌وریایه‌وه له‌گه‌لیان پێی ده‌کرد و هه‌زار و یه‌ك حیسابی بۆ مه‌به‌ستی گلاویان ده‌کرد. بۆیه‌ بریاری دا به‌جۆرێك له‌گه‌لیان ب‌روات و زۆر لێیان نزیک نه‌که‌وته‌وه، دوا‌ی ماوه‌یه‌ك یه‌کیکیان دوا‌ تنۆکه‌ توانا و وزه‌ی جه‌سته‌ی له‌ناو ئه‌و به‌فره‌دا به‌خشی و که‌وته‌ سه‌ر زه‌وی، ئه‌وانه‌ی تر که‌وتنه‌ هاندانی، تا‌کوو به‌ران‌به‌ر ئه‌و سه‌ختیه‌ سه‌رشیه‌ی سه‌رووشه‌ خۆرا‌گر بیته‌ و کۆل نه‌دات، وه‌لێ ده‌نگدانه‌وه‌ی وشه‌ له‌رزۆکه‌کانیان لای ئه‌و تازه‌هیچ واتایه‌ك نابه‌خشیته‌، دوا‌ی ئه‌وه‌ی ئا‌گای له‌وان نه‌ما و هه‌موو هه‌ست و نه‌ستی له‌خالی‌کدا کۆ بوونه‌وه و وه‌کوو پێوه‌چزانی ئا‌گر ده‌یچزانده‌وه، ئیدی ئه‌و "گانگری"یه‌ نه‌فره‌تیه‌ له‌نووکێ په‌نجه‌کانی پێی و ده‌ستیه‌وه به‌ره‌و ته‌واوی جه‌سته‌ی هه‌لکشا و خانه‌خانه‌ده‌ستی به‌خواردنی شانه‌کانی جه‌سته‌ی کرد، وه‌کوو ته‌نه‌که‌یه‌کی شکاو خه‌ریک بوو سه‌ر په‌نجه‌کانی هه‌لبتلیشیت، به‌ره‌نه‌جامی به‌ستنی به‌فره‌که‌ش شه‌قشه‌قی بکات و په‌ش په‌ش هه‌لیگه‌پیت، ئیدی ته‌واو خۆی دایه‌ده‌ستی نا‌ئومیدییه‌کی بکوژ و ئازاریکی بیده‌نگ و مردنیکی هێواش و له‌سه‌رخۆوه. په‌نگی روخساری شینیکی ترسناک دایبۆشی، ته‌نها مه‌گه‌ر مه‌رگ به‌زه‌یی پێدا بێته‌وه و له‌و ئازار و نه‌هامه‌تییه‌ی رزگار بکات. ئه‌و جه‌سته‌یه‌ بووه‌ پارچه‌یه‌کی په‌ش و په‌ق، هه‌تا درنده‌ چرنووک به‌خوینه‌کانیش توانای له‌توبه‌تکردنیان نه‌ما... مالشاوا سه‌تم... نه‌فره‌ت عه‌قلی نه‌زۆکی مرۆفه‌کان.

بهشی بیست و پینجهم

پیش قهره ولی نهو هیزه تیکشکاوه گه یشته ئیران، په یتاپه یتا ده گه یشتن و له دۆله گهرمه کاندا کۆ ده بوونه وه و بۆ ماوه یهك خپوه تیان هه لدا، تا کوو نهوانه ی له ملا و له ولاره ئاواره و په راگه نده بووبوون، پینگایان ون کردبوو و مهرگ په ی به پۆحیان نه بردبوو و گولله ی چه کداره کانی مام جه مال جه سته ی دانه بیژابوون، له هه موو لایه که وه ده هاته وه و سه ریان ده نایه وه یهك، نهو کاته ش مه محمود بورهانی پیککه وتنی هاوبه شی له گه ل ئیراندا هه بوو، بۆیه ده سه لاتدارانی نهو ده قهره مؤله تی دانانی باره گایان له سه ر خاکی ئیران به پیره کان به خشی، نهو کاته هیزه کانی نهوان له شاره سنووریه کان تراکتوریان بۆ گواسته وه و هاتوچۆ به کار ده هینا. بهو شیوه هیزه کانی مه محمود بورهانی پیشوازیان له هیزه شکسته خواردوو ه کانی پیره کان ده کرد و وای پیشانی پاسه وانانی ئیرانی ده دا که نه مانه هیزی چه کدارانی خۆیه تی، چونکه ئیرانییه کان زۆر خۆشیان به چروچاوی پیره کاندا نه ده هات. به لام نهوان لهو باره گایانه ی ده وروبه ری شاره کان، توانیان هیزه تیکشکاوه کانی خۆیان کۆ بکه نه وه و هیز و وزه و وره یان بۆ بگه پیتنه وه، دوا ی نه وه ی بۆ ماوه ی چنده پۆژیک میواندارییه کی باش کران. ئیدی له ویتوه ده ستیان به گه رانه وه ی هیزه کانیان کرده وه و له نزیك سنووره کانی تورکیا، یان لیره و له وئ و له ناوچه نیمچه ئارامه کان به په رشوبلاوی باره گای بچووک بچووکیان دامه زراندوه.

په حمان له گه ل یه کتیک لهو هیزه تیکشکاوانه بوو که له

میوانداریی باره گاکانی مه‌حموود بوره‌انیدا بوون، یه کینک له پیره‌کان له‌م و له‌و پرسپاری ئه‌وی ده‌کرد، تا ده‌رئه‌نجام گه‌یشته لای.

- زۆر باشه، له‌ کۆتاییدا تۆم دۆزییه‌وه... له‌و قه‌ره‌بالغیه‌دا ده‌میکه به‌ دواتدا ده‌گه‌ریم و پرسپارم له‌ هه‌مووان کردووه.

په‌حمانیش به‌وه‌په‌ری ساردی و بیزارای و نائومی‌دییه‌وه گوتی:

- به‌لێ فهرموو.

پیره‌که له‌سه‌ر زه‌وییه‌که دانیشته و به‌ ده‌نگینکی په‌ر له‌ ئازار و خه‌مه‌وه، له‌سه‌رخۆ ده‌ستی به‌ قسان کرد، زمانی له‌ناو زاریدا به‌ شیوه‌یه‌کی میکانیکی له‌ هاتن و چوونیککی سه‌یردا بوو، وه‌کوو ئامیژیککی ده‌ستکرد ده‌هاته‌ پێشه‌وه و ده‌گه‌راپه‌وه دواوه و به‌ر ناوه‌وه‌ی لچی خواره‌وه‌ی ده‌که‌وت که ته‌رایی تیدا نه‌مابوو، دوا‌ی چه‌ند پینک‌دادانیک و ده‌رپینی چه‌ند وشه‌یه‌ک که‌فیککی سه‌ی تیدا دروست ده‌کرد، به‌و حاله‌وه به‌ په‌حمانی گوت:

- چه‌زم کرد بتبینم و پینکه‌وه باسی هه‌ندی‌ک کاروبار بکه‌ین.

له‌و ئانوساته‌دا په‌حمان تووره و بیده‌نگ، خه‌ریکه له‌ پینستی خۆی بینه‌ده‌ر و ئه‌وه‌ی ناشن پینی بکات و ته‌نها به‌ سه‌رنجه‌کانی ده‌یه‌وئ ته‌ززه‌کوته‌ی پرسپاری بکات، وه‌لێ پیره‌ بواری نادات ورته‌ی له‌ ده‌م بینه‌ ده‌رئ و پینی ده‌لێت:

- ده‌مه‌وئ هه‌ندی‌ک شت ده‌رباره‌ی دۆخه‌که بزایم، دلنیام تۆ ئاگات له‌ زۆر شت هه‌یه... ئه‌و کاته‌ی تۆمان نارد بۆ ئه‌وئ، هه‌لبه‌ته دوا‌ی داوا‌کردن و سووربوونی خۆت که‌ به‌جیت بۆ ناشقوولکه، نامه‌یه‌ کمان پین گه‌یشت تیا‌دا باسی ئه‌وه کرابوو که

دۆخه كه دژواره و دوژمن به پړويه به بۆ باره گای كاسكان، لهو كاته دا زۆر خه مبار بووین به چوونی تۆ بۆ ئه وئ... چونكه له چاره نووست ترساین... به لام گوتمان: تۆ شایانی ئه و بهرپرسيارتييه يت و ده توانی لۆژيكيانه مامه له له گه ل دۆخه كه دا بكه يت!

پيره كه له سه رخۆ له قسه كانی بهردهوام بوو، زمانيشی له ناو زاریدا له هاتن و چوونیکي بهردهوامدا بهر ددانه شاش و كه مه كانی ده كه وتن و پێك له كونی كوورهی كه رپووچی كۆن ده چوو.

دوای ئه وهی له قسه كانی بووه وه، په حمان گوتی:

- كاسكان و هموو باره گاكانی ديكه بۆ پۆزی دواتر شكان و داگیر کران.
پيره كه به كسه ر:

- به لێ ته واوه، بۆيه دهمه وئ له تۆوه هه ندیک شت بزانه، له بهر ئه وهی تۆ گه واهیده ریکي راسته قینه و نامادهی ناوجه رگه ی پووداوه كان بوويت، بۆ نمونه دهمه وئ بزانه دۆخی چه كداره كانمان له وئ چۆن بوو، حال و نه حوال و و ره ی شه ر کردنیان له چ ئاستیکدا بوو؟ بۆيه به تايهت له تۆ ده پرسم، چونكه تۆ جهنگاوه ریکي راسته قینه يت و ده توانی ئه و کاروبارانه به زیره کی بخه ملینیت و راستگۆيانه پای خۆتمان پێ بلینیت.

بێدهنگی بالی به سه رداکیشان و دیار بوو پیره كه بیری خزایته قوولایی بێدهنگیه کی تاریکه وه، كه هیچ وه لامیکي دهست ناکه وت، جاریکي دیکه دهستی به قسان کرده وه و ئه مه ی خسته سه ر قسه كانی پێشووی: ده زانم ئه و لوتکانه ی

پوژتيك له پوژان "تو" ناماژت پي دان، ئيمه به ههندان
 وەرگرت و ليكولينه وه مان دهرباره شيان كرد و چووينه نهو
 لوتكانهش، هه تا من خوّم له گهل هاوسه ره كه م چووينه سه
 يه كييك لهو لوتكانهش، به راستي گرننگ و ستراتيژي بوو،
 دهموده ست په ليكمان له هيزه كانمان له وي دان.

- به لام دواي چي؟! دواي نهوي كات تيه پريوو و كار
 له كار ترازابوو، ناخر نهو كاته هه موو لوتكه كاني تر له لايه
 دوژمنه وه داگير كرابوون، جگه له وهش په ليك به تنها له ناو
 هير شيكي وا گه وره دا ده تواني به رگه ي چي بگريت!؟

پيره كه به هه مان پيتمى له سه رخو گوكردن و قسه كردني
 لايه نگريني قسه كاني په حماني كرد، لهو كاته دا هه ر كه سيك
 گويي له قسه كاني بووايه واي ده زاني نهوي ده وييت له
 سه ره مه رگدايه:

- قسه كانت زور راستن و... و... به راشكاوييه وه ده ليم
 ئيمه پياوي سياسي نهك سه ربازي... به لام تايهت به لوتكه و
 پينگه سه ربازيه كان، نهوه هيچ دهرباره يان نازانم. نه وانيش...
 هه رگيز له تايه تمه ندي مندا نين.

په حمان خزياه ناو بير كردنه وه به كي تاريك و په شه وه و
 گويي له ونه ونی دهنگی سه ره مه رگی پيره كه ده بوو، وه كوو
 قوتاييه كه شه ونخووني ماندووي كرديت و ماموستا كه يشي
 ناچاري گونگرتي وانه به كي گراني زانسته په تيه كاني كرديت،
 چاوه كانيشي بريوووه روخساري پياوه پيره كه، بي نهوي
 بيانپروو كيتت، سه رنجه كاني دوور دوور و ساردوسر و مردوو
 بوون. نهو قسانه ي ده يتايه وه بيري خو ي كه له نيوان خو ي و
 ساماندا پرووي دابوو، هه ر له بهر خو يه وه گو تي: "هه رچي تو

گوتت ڤراست ده رچوون".

پیره که قسه که ی پئی بری:

- بۆچی وا ته ماشام ده که یت؟

ته ویش منگه منگیککی کرد و به هیواشی پالیککی به دهستی
ڤه حمانه وه ناو گوتی:

- به هر حال سوپاس بۆ خودا که سه لاهه تیت.

ڤه حمان زۆر له و شویتنه نه مایه وه، هینده ی پئی نه چوو ڤریاری
گه ڤرانه وه ی دا بۆ لای دهسته که ی پیشووی له چیا ی
حه سارۆست، نه و باره گا و شویتنه ی که زۆری خوش ده ویست.
وه کوو جاران گه ڤرایه وه ناو هاو ڤرپکائی، دکتۆر و سعوود و
مامۆستا عومهر و نهوانی تر. ماوه یه کی زۆری پئی نه چوو
دهسته که هه والی نه وه یان پئی گه یشته که سوپا و جاش هیرش
ده که نه سهر ناوچه که، نه وانیش له باره گا ده رچوون و له قه دپال
و لوتکه و سهر چیا کاندایا که وتنه دانانی بۆسه بۆ دوژمن،
ڤه حمان و سعوود له ناو تاشه به رده کاندایا دانیشتبوون و سهرنجیان
له گونده دووره کان ده دا که زۆر جاری تر ڤرژیم هیرشی بۆ
کردبوون، به رله وه ی نه م هیرشه یان بکاته سهر. به لام دۆخه که
زۆر کپ و هیمن بوو، هه تا چاو بر کات له ڤینگه خۆلینه
پنچاو پینچه کانی به رچاویان هیچ کاروانیککی سهربازیان به دی
نه کرد، هینده ی نه خایاند مامۆستا عومهر هاته لایان و پئی گوتن:

- هه واله که جگه له زیده ڤوییه کی جووتیارانی گونده کان

و شوانه کان به ولاره هیچی تر نه بوو، نه هیرشی جاش دیاره و
نه سهربازیش... له وانیه به ڤینگه که دا کاروانیککی سهربازی به
ناراسته ی فهوجه که هاتییت، یان نه وه ی به ره و شاری ڤه وانددز
ڤویشتییت، هه تا هه واله که له زاری شوانیکه وه گه یشتیته

گوچككى جووتيارىك و گه شىتته نمان، ترشوخوئى كرابىت
و نمان كاروانه كه مه كه بووتته سه دانه يه ك.

سعوود به بىزارىيه وه:

- بگه پىنه وه شوئى خو مان، يان هر لىره دا بىن؟

ماموستا عومر له سه رخوئى:

- هىشتا نا... با كه مىكى دىكه ش بىنسىنه وه، له وان يه
يه كىك چاودىرى شوئته كه مان بكات.

خوله كىكى بىن نه چوو دكتوره كه ش خوئى گه بانده لايان،
بىزارى بالى به سه ر هه موو نمانانى دىكه ي ده سته كه دا كىشابوو
كه لىره و له وئى و له پهنائى تاشه بده كان خوئان له بوسه نابوو،
هه موويان وهك نه وه ي شتىكان ون كرديت، نه وه نده بىزار و
وه پس بوون، كه سىان نه يانده زانى هئى نه و بىزارىيه يان چىه!
يه كىكان گوتى: نه ها... هئى كه ي تنها نه وه نه و، نه وه يه كه م
چاره به بىن نه و له بوسه داين، ئاى چؤن هه مووانت بىكه س
كرد...!؟

دكتوره كه به دهنگىكى ئاساييه وه گوتى:

- به بى نه و وه كوو هه تىومان لى هاتوو!

ره حمان به دهنگىكى خه مباره وه:

- مه به ست مام كا كىله؟

سعووديش به تاسه وه:

- هر گىز باوهر ناكم كاره كه به بى ده ستىشى كه سىك
كرابىت.

ماموستا عومر:

- زۆر دەر باره‌ی ئەم گومانە قسەمان کرد. هیچ بەلگە یەك نیه پشنگیری ئەو بەكات.

- كەواتە چۆن دركیان بە جوولەمان كرد و بەو ژماره زۆره بۆسەیان بۆ داناینه‌وه. ئاخ‌ر مام داواكراو بوو. خۆزگه له قسەكانی یاخی دەبووین و له‌گه‌لیدا دەماینه‌وه. بەلام ئەو‌هنده توند بوو كئ دە‌یوئرا له قسە ییاخی ییت. ئەو گوتی: هه‌مووتان بپۆن تاي تەرازووی لایه بیه‌تزه كه راست بكه‌نه‌وه... حەقی متمان نه‌ییت، من ده‌توانم چاریان بكه‌م، ئەو‌ه چ ئازایه‌تیه‌ك بوو. به‌ته‌نھا پرووبه‌پروویان بووه‌وه، ئەو هه‌موو هه‌تزه‌یان نه‌یانتوانی یه‌ك هه‌نگاو یینه‌ پش، مام كاکیل به‌ته‌نھا پینگه‌ی لی گرتبوون و له‌ دواوه پارێزگاری لی ده‌کردین، هه‌موومان باش ده‌مانزانی و شاره‌زای ده‌ست و تفه‌نگ و وره‌ی پۆلایین و هزری تیژی بووین، ئەو هه‌ر كه‌ سه‌نگه‌ری خۆی له‌ په‌نا به‌ردیك گرت و تفه‌نگه‌ كۆنه‌كه‌ی خسته‌ كار و پرووی تی‌ كردن، ئیدی هه‌تزه‌ نیه‌ بتوانی‌ت تیپه‌پیت مه‌گه‌ر به‌سه‌ر لاشه‌كه‌یدا.

هه‌ر كه‌ سه‌عوود قسه‌كانی ته‌واو كرد، په‌حمان به‌ سه‌رسوپرمانه‌وه‌ لی پرسی:

مه‌به‌ست له‌وه‌ی ناوی داوین و نه‌ینی ئاشكرا كردوین كینه‌؟!

- ته‌نھا قسه‌یه‌کی بئ به‌لگه‌ بوو، هه‌راوه‌ریایه‌کی نیوان خۆمان بوو، كه‌ قاسم ییت. هۆیه‌كه‌یشی ئەوه‌بوو كه‌ مام كاکیل دوا‌ی هه‌تزه‌شی دووه‌ممان بۆ سه‌ر مۆلگه‌كه‌ی دوژمن ده‌ریكردبوو، چونكه‌ له‌ کاتی په‌لامارداندا ترستۆك ده‌رچوو‌بوو. ئەمه‌ش وای لی کردین هه‌موومان بۆ ئەوه‌ بچین كه‌ قاسم له‌

ئەنجامى ئەو پرق و قىنەى ھەببىوۋە ۋاى لىن كىردوۋە ھەۋالى
جوولەى مام كاكىل بە دوژمن بلىت... ۋەلى ئەو تەنھا گومايتك
بوو و ھىچى تر.

دكتۆرە كە گوتى:

- نابى ھەر لە خۆمانەۋە زولم لە كابرا بىكەين. چونكە
دەر كىردنى پىويست بەۋە ناكات خۆى بدۆپىتت و بچىت
ھەۋالى ئىمە بە دوژمن بدات، جگە لەۋەش ئەو چۆن دەزانىت
چى دەكەين و بۆ كۆى دەچىن، كە ئەو لە ناوماندا نەمايت؟

پەحمان گوتى:

- ئەو چۆن لە گەلتان نىيە، بەلكوو تا ئىستا لە ناوتاندايە؟

- مەبەستت ئەۋەيە دۋاى ئەۋەى ئەو جارە دەرىكرد، بەلام
دۋاى پاپاىۋە كە جارىكى دىكە ۋەرىبگىرنەۋە، دۋاى ئەۋەى
دانى بەۋەدا نا كە لە چالاكىيە كە ترستۆك بوۋە.

دىسانەۋە پەحمان گوتى:

- ئىۋە سەيرن...! چۆن ۋەرىدە گىرنەۋە دۋاى ئەۋەى مام
كاكىل دەرىكردبوۋ. سوۋدى بۆتان چىيە؟! بە راستى ئەمە زۆرە.

مامۇستا عومەر گوتى:

- ئەو كۆپى ئەم ناۋچەيەيە لە ۋەرگرتنى ھەۋال و زانىنى
رووداۋە كاندا سوۋدى بۆمان دەيىت.

- سوۋدى بۆتان دەيىت؟! ھا! چۆن سوۋدى بۆتان
دەيىت؟! ئەو ھەۋالى جوولە و ھاتوچۆتانى ئاشكرا كىردوۋە، ھەتا
ئەگەر بىن مەبەست و تەنھا بۆ چەنەبازىيش بوۋىت.

- گوتمان ھىچ بەلگەيەك لە دژى نىيە. ناشىت بەو جۆرە

زولمی لئی بکهین، تنها له بهر نهوهی گومانی خهراپمان لئی کردووه.

سعوود گوتی:

- دهزانی جهماعه ته که ی مام جهمال چند به شانازییه وه باسی خویان ده کرد و دهیانگوت: "لهو شه په دا چندیان لئی کوشتین؟ ده، بیست، قهینا کا کوره تو بلئی سه د! ئی چ قهیدی؟ هه رچییه کیان کرد، خو ده رنه انجام ئیمه سه رکه وتین، له بهر نهوهی نهو مام کاکيله مان کوشت!"

دکتوره که گوتی:

- ئای چند سووک و چرووک و گه مژهن. نهوانه ی ئیستا به خویانه وه دهنان که مامیان شه هید کردووه، ژماره یان له ژماره ی ره وه کولله زورتر و زیاتر بوون، یهک که سیان زاخی نهوه یان نه بوو سه ریان له په نای گاشه به رده کان و نهو سه نگه رانه ی خویان تیدا هشار دابوو هه لپرن، مام کاکیلش دانه دانه بهو فیشه که که مه ی که پئی مابوو، یهک یهک ده یکردنه ئامانج و نیشانه، تا نهو کاته ی کۆتایی به فیشه که کانی هات و نهو به ژن و بالا شکوداره یان بینی که و پرای که میک پشته چه ماوه که ی، که چی وه کوو لوتکه شاخیکی سه رکه ش له به رانه ریان ره ق راوه ستاوه و هه تا چاویش نا پروو کینیت، ئینجا نهوان له بن به رده کان هاتنه دهره وه، که چی نهو به نه نفه ست له به رانه ریان وه کوو چیای هه ندرین سه رکه ش سه رکه ش به پیوه راوه ستابوو. نه م قسانه یه کیک له چه کداره کانی مام جهمال گنر ا بوویه وه، ده لئین: که فیشه کی پین نه مابوو، ئیدی چه که که ی توور په لداوه و کاتیک بینویه تی لووله ی تفه نگه کان هه ر هه موویان ترستو کانه پروویان کردۆته نهو، ئیدی به سینگ

دەرپه پاندىننەو بەرانبەريان رەپ راپووستاوه و سەرنجەكانى ئارپاستەى ئاسۆيە كى دوور كىردوو، هەتا ئەو چركەساتەش چۆكى بۆ دانەداون، ئەوان زۆريان پىن خۆش بووه ئەو لىيان بىرسىت و راپكات، يان لىيان پىرپىتەو كە نەيكوژن، هايبووو هاى! ئىنجا مام كاكىل كەى باكى بە مەرگ هەبووه، تا لە بەردەم ئەو هەرزەومەرزانهدا چۆك دابدات، يان راپكات، تاكوو ئەوانىش لە پشتەو بە گوللە دايبىيژن؟! بەلام ئەو هەرگىز لە خەسلەت و كەسايەتتى ئەودا نەبووه، ئەو لەو خۆشى و خەزەيان چاوه پوانى بوون، بىبەش و هيواپراوى كردن، نە لەوان و نە لە مەرگىش نەترسا، ئىدى لە چركەساتىكى غەدر و خيانەتدا لە هەموو لايەكەو دايانە بەر دەستىرپىزى گوللە و جەستە بارىكەلەكەيان دايبىزاو هەر بە چاوى كراوه و ئومىدەو كەوتە سەر زەوى و لە كاتى دوا ساتەكانى مەرگىشيدا گۆشەنىگای سەرنجەكانى لە ئاسۆى لوتكەى مرۆفدۆستى لاندەدا... ئاخ مام كاكىل... ئاخ!

رەحمان لە گەل خۆى و بە دەنگىكى نزم و دانەجىرەو
گوتى:

- بە دلنبايەو ئەگەر بزەنم ئەو هەوالى گەياندۆتە دوزمن،
بەلێن بى بەم دەستانەى خۆم پارچە پارچەى بكەم.

مامۆستا عومەر لەو كاتەى بە سەرى ئامازەى بۆ شوپىتىكى
دوور دە كرد، گوتى:

- ناوى پشیلەمان هینا بە مياو مياو هات.

- كى؟

رەحمان پرسىارى كرد و مامۆستا عومەرىش وەلامى دايبەو:

- قاسم و ئهوهی له گه‌لیه‌تی، ڕێك وه‌كوو سیبه‌ری لێ هاتوو، بڕای خوشکه‌ کوزراوه‌ که، عه‌ولا.

ڕه‌حمان به‌وه‌په‌ری توانایه‌وه‌ هه‌ولی ئه‌وه‌ی ده‌دا که هێمن و ئاسایی بێت، کاتیک چاوی بربسووه‌ ئه‌و دوو گه‌مزه‌یه‌. مامۆستا عومه‌ریش له‌ خه‌م و ترسی ئه‌وه‌دا بوو که ئیستا نا ئیستا ڕه‌حمان له‌ ناخه‌وه‌ خویتی فواره‌ ده‌کات و هه‌لده‌قوولیت و دۆ و دۆشاو تیکه‌ل ده‌کات، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌ ڕوخساریه‌وه‌ دیار بوو، وه‌کوو گه‌رکان خه‌ریک بوو بته‌قیته‌وه‌، چونکه‌ له‌ ئه‌نجامی هه‌لچوونی زۆریه‌وه‌ سوور هه‌لگه‌رابوو.

مامۆستا عومه‌ر له‌ ته‌نیشتی دانیشبوو و به‌ چرپه‌وه‌ شتیکی به‌ گوێدا دا:

- ده‌بینم خه‌راب هه‌لچوویت... ڕه‌حمان ئه‌وه‌ت له‌ یاد بێت که پیت گوتم.

- چیم پێ گوتی؟

- پیت گوتم که به‌لینت به‌ خوشکی ئه‌و شیتۆکه‌یه‌ داوه‌ که گێچه‌ل به‌ هێچ یه‌کیک له‌ خانه‌واده‌ که‌یان نه‌که‌یت. ئه‌دی تو ئه‌و به‌لینت به‌ خۆت نه‌دابوو؟! که‌واته‌ پێویسته‌ پابه‌ندی به‌لینت که‌ی خۆت بێت، تو که‌سیکی به‌لینشکین نیت. هێچ کیشه‌ و هه‌رایه‌ کمان ناوێت. جگه‌ له‌ وه‌ش کاره‌ که‌ به‌ باشتین شیوه‌ کۆتایی هات. ئه‌دی نه‌تگوت ئه‌و کچه‌ شوخه‌ عاشقی پیاوه‌ که‌ی بوو، دوا‌ی ئه‌وه‌ی هه‌ستی به‌ باشی و ناسکی کرد، سه‌رباری ئازایه‌تییه‌ که‌ی که‌ ئاسووده‌یی و ئارامی پێ به‌خشی که‌ هه‌موو کچه‌ گوندنشینیک خه‌ونی پێوه‌ ده‌بینیت؟

- ڕێك و ابوو، ئه‌و شیرینه‌ شوخه‌ هه‌ر به‌ ته‌واوی عاشق و شه‌یدای بووبوو، ئاخ‌ر هه‌موو کچیک خه‌ون به‌وه‌وه‌ ده‌بینیت

خۆشه ويستېكى وه كوو سامانى هه بېت، به لّام خو له هه موو گونده كاندا هېچ كه سېك هاو شتوهى سامان بوونى نيه و هه تا به شيكيش له ئاكار و خهسله ته كانى نهو شك نابهن. وه لى من هيندهى يه ك دونيا لهو دوو مرؤفه پيس و گه مژانه توورهم، ئاخى ههردوو كيان به وپه پرى درنده ييه وه دوو كچى جوان و شوخوشه نگان به پاساو و له سايهى هزرى باوكسالار ييه وه خه لئانى خوڼن كرد و گولى به هارى ته مه نيانيان هه لوه راندا، كه سېكيش له ئيمه تواناى سزادانى نهو دووانه مان نه بوو.

نهو لهو چر كه ساته دا وا هه ستى ده كرد ههردوو قوربان يه كه، - كچه به فرينه كه و خوشكه كهى قاسم، نهو عاشقهى برا گه مژه كهى نه يه تىشت خو شى له هاوسه رگيرى بي نييت و كوشتى - نهو دوو كچهى به ناههق خو پتيان پرزا وا بانگى ده كهن و دهموده ست داواى توله كردنه وه يان ده كهن و واى لى ده كهن هه ر ليره نهو دوو درنده يه بكوريت و تولهى نهو دوو شوخه كچه يان لى بكاته وه.

مامؤستا عومهر هاته دهنگ:

- په حمان نه مه زور قورسه ها. نهوه ياسا و ده ستورى ژيان يانه. له شهو و رؤژيكيشدا هه رگيز گؤراني به سهردا نايهت. نهوانه پئويستيان به سهده يه كى ته واوه، تاكوو هزر و هوشيان توزيك پيش بكه وىت و گه شه بكات و په ره بسينييت. نهو شاخه چؤلوهؤله مرؤفى ناگاتى. نهوهى پيمان ده كرېت و ناكرېت نهوه يه كه ناوه ناوه به ئاشكرا له گه ل جووتياراندا كو بيينه وه و به هه نديك بيرؤكهى هاوچه رخانه كه ميك نهو ميشكه ژهنگر تووانه يان مشتومال بكه ينه وه، به لكوو كه ميك هوشيار بيينه وه و ههولى رؤشنير كردن يان بده ين، تيره و نه مانه هه ر به ته واوى له دونيا دابراون، دابراونكى قيزه ون و سه ير، جگه

لهوش خۆ خهلكى ههتا له شاره گهوره كانيش گه مژه بى و
ئه نجام ده دهن، ئه دى لئيره و لهم چۆ له وانى و دوور له
شارستانيه ته چۆن كارى وا ناكهن؟!

- تو پراست ده كه يت. نازانم بۆ سه رى خۆم له گه ل ئه مانه
ده ئيشينم و ميشكى خۆم له پيناوياندا ده سووتينم، ده با هه موويان
توناو تون به ره و دۆزه خ بچن، ئاخى ئه مانه شتيك نين جگه له
كۆمه له گه وجيئك به ولاوه.

قاسم لئيان ده ركه وت و عه ولاى هاو پيشى به دوايه وه،
ناوه كه ي عه ولاش كور تى كراوه ي ناوى عه بدوللا بوو، ئه وان،
هه زار و يه ك ناوى لاوه كى له ناوه په سه نه كه يان جيا ده كه نه وه،
هه ر به نموونه قور به سه ر يه كيئك ئه گه ر ناوى محمه د بيت،
ئيدى له حه مه وه بى گره تا ده گاته عه مه و حه مه د و حه مكۆ و...
تاد، ناوه كانى ديكه ش هه روا. هه ردوو كيان سه رنجيكي سارد و
بزر كاويان ئا پراسته ي ئه وانه كرد كه له وى دانيش بوون، به لام هه ر
زوو سه رنجه كه يان به ر سه رنجه بكورژانه كه ي په حمان كه وته وه.

قاسم پراسته وخۆ له به رده ميان له سه ر چنچك دانيشت و
گوته ي:

- سوپا و جاشه به كر ئى گى راوه كان هه موويان به ره و په واندى
پاشه كشه يان كرد و كه سيان له ناوچه كه دا نه مانه وه.

مامۆستا عومەر گوته ي:

- ئه م هه والانه باشن، كه واته ئيمه ش ده كشي نه وه،
مانه وه مان لئيره هيج پئويست ناكات.

په يوه ندييه كى هاو پئيه تى و دۆستايه تى به تين له نئوان
قاسم و عه ولا كه لووتى خوشكه كه ي برى دروست بوو بوو،

ماوه په کی درېژي نه خایاند په یوه نندیه کې نیوانیان به هیزتر بوو، هویه که یشی نه وه بوو بارودوڅخی ههر دوو کیان هاوشپوه بوو، بویه له گهل په کتری هه ستیان به ئاسووده یی ده کرد. له کاتی دیدار و چاوپیکه وتنه کانیان هه میسه قاسم هه ولی نه وه ی له گهل ده دا که بیته ریزی پیشمه رگه کانه وه و پارچه چه کیک و مانگانه ش پینج دینار به ده ست بهیئت، عه ولا زور حزی ده کرد، به لام نه ی چی له باوکی بگردایه، که له کاروباری مال و کشتوکال و بایه خدان به و ئاژه له که مه ی هه یانبوو زور پیوستی پی بوو، بویه نه و کاته نه و برپاره ی دواختبوو، به لام زور زوری حزی لی بوو، چ زوو بیت، یان درهنگ ههر ده بی رژیڼک نه و ئاواته ی بهیئته دی. له وانه په نه و کاته ناچار بیت بو چه که هلگرتن، کاتیک جاشه چلکاوخوره کان و سوپای رژیڼم په لاماری گونده کان ده دن بو ده ستگیر کردنی گه نجه کان و ناردنیان بو به ره کانی شه ری نیوان ههر دوو ولات، نه و کاته چوونه ریزی پیشمه رگه کان ده بیته کاریکی پیوست و به سوودیش بوی و باشتره له وه ی به خورتی بیکه نه سه رباز. نه خاسمه له گوند و ناوچه که ی خویانیش دانا بریت و ههر کاتیکیش بیه ویت ده توائت سهردانی ماله وه یان بکات. جاریکی دیکه دلپراوکی و شله ژانی دهروونی په حمان له روخساریدا ده رکه و ته وه، نه وه ش کاتیک لاجانگ و کاجیره کانی گرژ ده بوون و په نگی تیک ده چوو، دیسانه وه سه رنجه مردوه کانی به رانبه ریان به ئاگا ده هاتنه وه، وا سه رنجی ده دانن وه که نه وه ی بیه وئ راویان بکات. نه و به لینه ی به شیرینی شوخوشه نگی دابوو، به وه ی ده ست له که سوکاره که ی نه دا، هه موو جاریک ساردی ده کرده وه، وه لی خهریک بوو ده یخنکاند، نه و به لینه نه فره تیبه ی خوژگه ی ده خواست نه یدابووايه، به لام چوون له به رده م مه ترسیه کانی دلخوازه که ی و چاوه پر له فرمیسه که

دره‌وشاوه كانيدا خۆى ده گرىت، ههلبهته ههر ده‌بوو نهرم بىت و نهو برىاره بدات، ههتا نه گهر دلى له بهردىش بووايه. ياده‌وه‌رىيه كانى لهو چركه‌ساته‌دا كه‌مىك ده‌روونيان گه‌شانده‌وه و نهو سۆزه‌ى بۆى واى لى كرد توورپه‌يه كه‌ى لهو دوو گه‌مژه‌يه كه‌متر بىت و بره‌وتته‌وه. ههتا نه گهر بىانه‌ويت له گه‌لىشيدا بدوين، نهو وه‌لاميان ده‌داته‌وه و ههتا ناماده‌شه بىانبورىت، ههرچه‌نده خه‌يالى كچه به‌فرينه‌كه، وه‌كوو نازارى سه‌هۆلبه‌ندان ده‌بىه‌ستى، كاتىك بىرى لهو مهرگه پر نازار و به سويه‌ى ده‌كرده‌وه، ئاخىر چۆن بتوانىت لىيان خۆش بىت. مرؤفايه‌تى له ناخى ره‌حماندا هئنده له‌رولاواز بووبوو، پىك له مهره كه‌تره‌يه كى له‌راندابراو ده‌چوو، وه‌لىق رق و درنده‌بى له ناخيدا له‌وپه‌رى به‌هيزى و سته‌مكاريدا بوو، به‌لكوو ههتا ئاره‌زووى تۆله‌كرده‌وه له‌م دوو بكورزه لاي نهو بووبوووه خوليايه كى رۆژانه و خه‌مىكى كوشنده و هه‌موو سنوورىكىشى به‌زانده‌بوو، كوشتنى نه‌وان به‌لايه‌وه، تاوان نه‌بوو، به‌لكوو خودى دادپه‌روه‌رى بوو به هه‌موو ژىرى و حىكمه‌ته‌كانىيه‌وه، وه‌لىق مرؤف لهو جىهانه‌دا، مرؤفى خۆپسك، بوونه‌وه‌رىكى لاواز و بىده‌سه‌لات و خاوه‌ن دلىكى نه‌رمونيان و پر له سۆزه، لهو جىهانه پراوپر له مرؤفه ئه‌هرىمانانه، ههتا تواناى پاراستنى خودى خۆيشى نىيه. خۆبه‌ده‌سته‌وه‌دان بۆ مرؤفى خۆپسكى له‌رولاواز و بىده‌سه‌لات، واته مهرگىكى مسۆگهر و ملكه‌چكردن بۆ سته‌مكارى. خۆبه‌ده‌سته‌وه‌دان به‌لاى مرؤفى ناشىخواز و تابلوى دىمهنى قورىانىيه كانىش به به‌رچاويدا دىن و ده‌چن، ده‌مرن و نازار ده‌چىژن، بىج نه‌وه‌ى يه‌ك جووله‌شى لىوه بىت، نه‌مه خۆى له خۆيدا خودى تاوانه‌كه‌يه. لاي نه‌م مرؤفى ناشىخوازىش به‌شداره له كوشتن و نه‌تككردنى نهو كچه‌ى واىان لى كرد له‌ناو به‌فردا ره‌قه‌لىت و به نازاره‌وه بمرىت و بىته تۆپه‌له

به فریک، نهك هەر ئهو ههتا كچه ناشقه كهی ديكهش، بۆيه مرؤفايه تى له رهحماندا بووبوه تارمايى و تاوانباريكي درنده و چر نووك به خويى ئهوتۆ كه بهزه يى به ههردوو كياندا نهيه تهوه، ئيستا ئهو ريك بۆته كيويك له درنده يى و دهيه ويى تۆله بكاتهوه، تۆله كردنه وهش به لاي ئهوه وه واته خودى دادپهروهرى، ئهو درنده تاوانبارهش له بنه چه دا مرؤفيكي ناشتيخواز و تيكشكاوه و ئهويش به لاوازي و بيدهنگيه كهى بهشدارى له تاوانى ههردوو كياندا كردووه. رهحمان به و پهري تواناي خۆيه وه جلهوى سهركيشى خۆى توند توند بهرز هفت ده كرد، نه بادا دا پروخيت و كه تنيك بيته وه، بۆيه به جووله يه كي له ناكاو ههستايه سه ر پى و وه كوو ههوره تريشقه لئيان دوور كهوته وه و له بهر خۆيه وه ده يگوت: "ئاخر ئه گه ر كه ميكي تر ليره بمينمه وه، كار يكي وا ئه نجام ده دم دواتر لئى په شيمان بمه وه، ئهو كاته په شيمانيش دادم نادات". هه ر كه نزيكه ي سه د ههنگاويك لئيان دوور كهوته وه، پر به گهرووى نه راندى: مام كاكيـــــــــــــــل... بۆچى جيټ هيشتيين؟!!!

قاسم له دلى خۆيدا گوتى: "چه ند چه ز ده كه م سينگى ئهو رهحمانه وه كوو خوشكه كه م و مي رده كهى به گولله دا بيزم... رۆژنيك هه ر واي لئى ده كه م، بۆ كوئى ده چيټ؟! ئهو كاته پيشانى ده دم قاسم كنيه؟!"

عه ولا كه سه رنجى دابووه پيش خۆى و ته ماشاي دوورى ده كرد گوتى:

- ئه م رهحمانه ئيمه ي خوش ناويت، من نازانم چيم كردووه، تا ئه وه نده سووكايه تيم پى بكات و ئه وه نده ش رقى ليم بيته وه؟!

مامۆستا عومەر هه‌لی دایه و گوتی:

- ئەو رقی لێتان نییه، به‌لكوو خۆی هەر وایه، له‌گه‌ل ئێوه
و له‌گه‌ل كه‌سانی دیکه‌ش. دیسانه‌وه عه‌ولا هه‌لی دایه و پرسى:

- به‌لام بۆچی؟

- وا (موعه‌قه‌ده)، واته‌ وا مپرومۆچه؟

دکتۆریش به‌ ده‌نگینکی شۆخیامیزه‌وه رپووی له‌ قاسم کرد
و به‌ هه‌ندیک وشه‌ی شیویندراوی عه‌ره‌بییه‌وه، كه‌ زۆر جار
كوردە‌كان بۆ سووكکردنی گرانی و زه‌حمه‌تی شیوه‌ی زمانی
عه‌ره‌بی به‌ کاری ده‌هینن گوتی:

- مازا په‌عنی معكد؟ له‌وه‌ش مه‌به‌ستی "ماذا یعنی معقد؟"

واته‌ مپرومۆچ یانی چی؟!

دیسانه‌وه دکتۆر گوتی:

- واته‌ پیاوه‌ كه‌ "عه‌كه‌ده‌"ی هه‌یه، به‌ واتایه‌کی دیکه
گرینكویزه‌ی ده‌روونی هه‌یه و پتویستی به‌ كه‌سێكه‌ بۆی
بكاته‌وه. سه‌عوودیش به‌ پێكه‌نینه‌وه په‌نجه‌ی بۆ قاسم پادا‌شت و
گوتی:

- كه‌س "عه‌كه‌ده‌"ی نه‌كردوه‌ تۆ نه‌ییت، واته‌ كه‌س

مپرومۆچ و تووره‌ی نه‌كردوه‌ تۆ نه‌ییت.

- نینجا من حه‌قم چیه‌؟

قاسم ده‌ستی به‌ منگه‌منگ و پرته‌وبۆله‌ کرد، دکتۆریش به
زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌كه‌وه وه‌لامی دایه‌وه:

- له‌وانه‌یه‌ ویستییتی هاوسه‌رگیری له‌گه‌ل خوشكه‌كه‌تدا

بکات، توش به په تکرده نه وهی، وهك نه وهی سعود ده لئی ناوا
"موعه ککه دت" کردووه.

په نگوړووی قاسم هه لېزړ کاو شه پانگیزی له چاوه کانیدا
ده باری، به تووړه پیه وه لامي دایه وه و گوتی:

- قسه کردن سنووری خوی هه یه، ریگه نادم بیه زیتیت.
دکتور ویستی هیوری بکاته وه و گوتی:

- چیه ده لئی توش "موعه ککه د" بوویت، هیچ مه به ستیکم
نه بوو، ته نها بو خوشی بوو، نه وه تو چیته؟!

قاسم هه موو قسه کانی به تووړه یی کزد و گوتی:

- نه مه په یوه ندیی به پیاو تهی و شه په فمه وه هه یه.

- باشه باشه، که واته بابه ته که دابخه و وازی لئی بیته.

به لام قاسم به شیوازیکی واوه که و ته قسه کردن وهك نه وهی
زور شانازی به خویه وه بکات، کاتیک گوتی:

- من نامادم بمرم، به لام ده سته رداری پیاو تیم نابم.

سعودیش وه کوو سوو کابه تیهك و به توندی پئی گوت:

- باسی چ پیاو تیهك ده که یه هه ی گه مژه.

زور بهی نه ندامانی ده سته که ده یانزانی که نه م قاسمه
نه فیه خویتی له لایه ن په کیک له خیله کانه وه حلال کراوه،
به لام نه وان زور بایه خیان به وه نه ده دا، چونکه نه وه تاییه ت بوو
به خویه وه، هه روه ها خه لکه خیله کیه که ش ده یانزانی چون نه م
جوره کیشانه له نیوان خویاندا چاره سهر ده که ن، جاریکیان له
ناخاوتنیکیدا هه ولی نه وه یدا پاساو بو نه و کرداره چه په له ی

خۆى بهيئىتتەو، كە خىلىك خۆيان بۇ كوشتنى مەلاس دابوو، چونكە ئەم ئەو كەسەشى كوشتبوو كە دالدەى خوشكە كەى و ھاوسەرە كەى دابوو. بە جۆرىك قسەى دە كەرد، مرۆف ھىلنجى دەھاتى لەوھى كە دەىگوت. ئەو دابران و گۆشە گىرىيەى بەسەر ئەم ناوچانەدا سەپىندراوھ ئەو دابونەرىتە بەسەرچوانەى بەھىزتر كەردووھ و ھەتا دەىگۆرن پىويستىيان بە ياساگەلىكى زۆر ئەستەم ھەى، تاكوو مرۆف يىانشكىتت، يان ھەتا سنوورىكىشىان بۇ دابىتت، لىرە ئافرەت ئەوئەندە ملكەچ و وابەستەى پىاوھ تا ئاستى كۆيلەبوون، چارەنووسى لە لايەن باوك و برا و مىرد و پىاوانى خىلەوھ پىرىارى لەسەر دەدرىت، ئەوان پىرار دەدەن ھاوسەرگىرى لە گەل كى بكات و ژيانىشى چۆن بەرپتوھ بچىت؟ رىك ھاوشىوھى گوندە عەرەبىيە كان كە ھىچ شتىك بەرھەم ناھىتن، جگە لە دواكەتوووى نەىتت، وەك ئەوھى پەتايەك يىت و بە ھوادا پەرتوبىلاو بوويىتتەوھ. كەردارىكە وە كوو گرىبەستىكى بازىرگانى وايھ و كالاكەشى كچ و ژنى ئەم كۆمەلگەبەن و پىويستە لەسەريان ملكەچى خالھ واژۆكراوھ كانى ئەو گرىبەستە بن. ئەم قاسمەى لەمەر خۆمان خوشكىكى ھەبوو ھىشتا حەفدە بەھارى تەمەنى تەواو نە كەردبوو، بەھارى چى تۆ بلىن زىستانىكى پىر لە باران و بەفر و كرىتوھى نەھامەتى و دەردەسەرى تەواو نە كەردبوو، ئاخىر كووانى كچانى گوندىشىن بەھارى تەمەنى خۆيان دەىينن، ئەو بەدبەختە ھاوشىوھى ھەموو كچە چارەنووس پەشە كانى دىكە ناسكۆلھ و چاو جوان، بەژن و بالايەكى زراف و رىك، رىكىيەكى وا مرۆف سەرى لەو لەشولارەيان سوور دەمىتت، ھەلبەتە ئەوھش لە ئەنجامى ئەو تۈانا لەرادەبەدەرى لە كارى ھەمەجۆرى ناومال و كارى كشتوكالىدا ئەنجامى دەدەن،

نه جهسته له پولاواز و نه پشت و شانی کوم و چه ماوېش،
 له شولاریکی واریک و جوان هر شایه نی پیشبرکی
 شاجوانه کانی جهانن له ریکی و پتوانه ی به ژن و ناوقه د و
 جوانیدا، که نهسته مه له وینه یاندا هیتت. ریک له وینه یه
 ده چن، به هره مه ندرین وینه کیشی جهان وینه ی کیشابن، له
 راستیدا پیاوه کانش به شی خویان له و به ژن و بالابه رزی و
 ریکیه بهر که وتوو، نه و شیان هر له سونگه ی زوری جووله و
 سر که وتن به قه دپالی شاخ و چایه کاندا به ده ست هینابوو، لیره
 مه حاله مروف بتوانیت به سستی دابنشیت و ده ست به خویدا
 شوپ بکاته وه، چونکه سرووشتی ژیانان جووله و پویشتی
 به رده وام و بی پراوه ستانه. نه و تانی خوشکه که ی قاسمیش به
 تیری عه شقی به کیک له کوری نه و مالانه ده پیکریت که له
 کوتایی وهرزی به هار و سه ره تای هاوین، ناوه ناوه روو ده که نه
 قه دپال و لوتکه ی شاخه کان و په شمالی خویان هله ده دن و
 ده که ونه کورکرنه وه ی بهری دار و درهخت و به دوا ی شانه پر
 له هه نگوینه کانی هه نکه لانه کاندا ده گه رین و هه ندیکیشان له ناو
 نه و میترگ و میتر غوزارانه دا نازه له کانشیان ده له وه پرتن. دواتریش
 مووی بزنه کانیان و خوری مه په کانیان ده پرتن و گوریس و
 که ژی و کونی دراوی په شماله کانیان پی نوی ده که نه وه و
 پایه خی جوان و دلپرتیشیان لی دروست ده که ن. نه و خیزانانه
 جاری واهیه به ماوه ی چهن دین رورژ و شه و هیچ که سیک
 نابین و له و ده شتوده ره به تاقی ته نها خه ریکی کار و کاسین،
 هه تا پرتیواریکیش به دی ناکه ن، چهن د ساتیکی خوشی له گه لدا
 به سر بهرن. وه لی واپی ده چنی نه م جارهیان خیزانیکدی که ش
 له نریک خیزانه که ی دیکه په شمالی خوی هله دایت و

بارگه و بنه‌ی داناییت، که له گونده دووره کانه وه بۆ هه مان مه به ست هاتوون، هینده نابات هه ردوو خیزانه که دۆستایه تی و هاموشۆ له نیوانیاندا دروست ده ییت، ئەو خیزانه دوو پیاوی خاوه ن ژن و مال و کۆلیک مندالی کوپ و کچی سه رکه و بنکه یان ده ییت، له گه ل ژن و پیاویکی پیر که دایک و باوکیان ده بن، و پرای گه نجیک به ناوی عوسمان، که ده و روبه ری بیست سالانیک ده ییت و هیشتا سه لته و هاوسه رگیری نه کردوو، عوسمان دوو خوشکی هه بوو، هه ردوو کیان به ژن به ژنی بۆ هه ردوو براکه ی شوویان کردبوو. مالبا ته که ی قاسمیش له دایک و باوک و خوشکه که ی و خووی پیک هاتبوون، ئەندامانی دیکه ی خیزانه که ی که چوار برای بوون، هی وایان هه بوو له گونده که له گه ل مال و منداله کانیدا مابوونه وه و یه کینکی دیکه شیان له پرزی سوپادا بوو، ماوه یه ک بوو هیچ هه والیکیان نه ده زانی. ته نها هه فته یه ک له دیدار و یه کترناسینی هه ردوو خیزانه که تپه ری بوو، گر کانی عه شقی نیوان خوشکه که ی قاسم که ناوی جوان بوو له گه ل عوسمان ده ته قیته وه، ئەم عه شقه هه ر له سه ره تاوه دیار بوو که پر له که ند و کۆسپ و در که زی ده ییت، چونکه خیزانی کوپه که باری داراییان زۆر باش نه بوو، به مه ش توانای پیشکه شکردنی هیچ بره پاره یه کیان ناییت وه کوو ماره یی پیشکه شی باوکی کچه ی بکه ن. جوان به لای قاسمه وه تا که سه روه ت و سامانی بوو که دلێ پی خو ش ییت، چونکه هه ر ئەوه ده ییته هۆی ئەوه ی که قاسم ئاره زووی کچی هه ر خیزانیک بکات ییده نی، بۆیه ده ییت پارێزگاری له م سامانه گه و ره یه بکات و رینگری له وه بکات که ییدزن و یان رووداویک روو بدات و له ده ستی بچیت. له

بیتاگایې هردوو مالباټه که، عاشقه کان جوان و عوسمان هر که شه و ږاده شکی و که سوکاری هردوو کیان دواي کاریکي قورسي ږوژانه له شیرین خهودا دهن، نهوان هردوو کیان دزه ده که نه دهره وهی ږه شماله کانیان و له دووری سهد ههنگاوټک و له پهنای بهردیکدا ده که ونه رامووسانی ږوچی به کتری، سهره تا عوسمان دست له ناو دهسته کانی جوان دهنیت و له نامیزی ده گریټ و به گریټکی هه لایساوه وه ماچی ده کات و به گویندا ده دات:

- دهمه وئ هوسه رگریټ له گه لدا بکه م، نه مږو بهر له سبه یني، به لام زور ده ترسم.

- له چی ده ترسیت؟

- که سوکارت ږازی نابن.

- بوچی ږازی نابن؟! من وای ده ینم که خیزانه که مان، خیزانه که ی ټیوه یان زور به دل و خوشیان ده وټن و همموویان پیکه وه ږټک و ته بان.

عوسمان له کاتیکدا خه ریک بوو فرمیتسک له چاوه کانیدا بیتنه خواری گوتی:

- هر سه باره ت به خومان به براهم گوت دهمه وئ هوسه رگریټ له گه لدا بکه م، نه ویش به باو کمی گوت، نازانی باو کم بهم هه واله چند دلخوش بوو، تا نه و ناسته ی به کسه ر باوه شی پیدا کردم و خوشحالی خوی دهربری، به لام... به لام... له راستیدا، فرمیتسکینکی قه تیسماوم له چاوی باو کمدا یني و گوتی: "چند ناواتی نه وه ده خوازم هوسه رگریټ له گه ل نه و کچه دا بکه یت، چونکه کچیکي ږه سن و له بنه ماله به کی

رہسہ نیشن، بہ لام توانای پتدانی مارہیہ کہیم نیہ... من له ئیستادا ہیچم بہ دستہوہ نیہ. خوٓت دہزانی خوشکہ کانت لہ جیاتیی ژنی براکانت شوویان کردووہ... پیم بلئی چی بکہم". منیش پیم گوت: "ہوئل بدہ باوکی قایل بکہیت"، باوکم گوتی: "بہ بی داینکردنی مارہیہ کہی ہیچ شتیگمان دہست ناکہ ویت، تہنہا سہر شوړی نہ بیت".

دہی تو پیم بلئی چی بکہم؟ ناخر ئہ گہر من تو نہ ہیتم شیت دہبم، یان لہ وانہیہ خوٓم بکوژم.
جوان لہ کاتیکدا موچرکہ بہ ہموو جہستہیدا دہہات، گوتی:

- خوانہ کا چاوه کہم، توخوا قسہی وا مہ کہ، بہ لام خوٓ ہر دہ بی شتیک بکہیت بہرلہوہی و ہرز کوتایی بیت و ہر دوولامان لہ یہ کتری دایرین. ئیمہ ئہ گہر بگہر پینہوہ گونڈہ کہمان، دلنیاہ دہمدنہ پایوئیک ہر ناشیناسم، قاسمی برام ناماژہی بہ شتیکی وا کردووہ، لہبہر ئہوہی ئہو پیاوہ خوشکیکی ہہیہ و لہ وانہیہ بیتہ بہشی براکہم، تکایہ باوکت قایل بکہ با داوای من لہ باوکم بو تو بکات.

- باوکت چوٓن قایل بکات. پئی بلئت لہ پایی خوا و بی مارہیہی کچہ کہتم پیشکەش بکہ، ئہو کاتہ باوکیشت توورہ دہ بیت و سووکایہ تی بہ باوکمہوہ دہ کات، ناخر ہیچ کہ سیٹک بہر لہ ئیستا کاری وای نہ کردووہ، ئہو کاتہ باوکت ہست بہ سووکایہ تی دہ کات، بہ پرسیار لہ خوٓ کردنہوہ دہ لیت: "تایا کچہ کہم ئہوہندہ ہرزانہ، یان نہنگی و کیماسیہ کی ہہیہ؟!" ئہمہ کاریکی زور قورسہ... گہلئ زور.

- کہواتہ دستہردارم دہبی و وازم لی دہہیت؟!

- نه خیر... نا قسه ی وا مه که، نه گهر تو نه هیتیم دلیابه خوم ده کوژم.

- که واته نه ی چی بکه یین!؟

- باو کم رازی ده که م... تکای لئ ده که م... هه ول بدات باوکت رازی بکات، جگه له من نه تدا ته که سی تر... به لام نه دی نه گهر باو کم له قایلکردنی باوکت سه رکه توو نه بوو، نه و کاته هیچ چاره بهک له به رده مماندا نامینتت جگه له... جگه...

- جگه له چی!؟

- تو ناماده ی هه ر چاره سه ریکی دیکه ی؟

- وه کوو چی؟

- هاو سه رگیری بکه یین و هیچ گوئیان پئ نه ده یین.

به دوو لیوی له رزوک و به منگه منگه وه:

- ناخر وازمان لئ نا هیتن... هه موویان دژایه تیمان ده که ن.

- من گوئ به هه موو دونیا ناده م، ته نها تو م ده وئ. ئایا تو له گه لمدا راده که ی بؤ هه ر شویتتیک که تئیدا ئاسووده بین و که س ده ستمان لئ نه دات؟

له کاتیکدا وه کوو گه لای بی ده له رزی گوئی:

- نه گهر هه موو ده رگا کان له به رده ممان داخران ناماده م، به لام به که مجار باوکت قایل بکه با هه ولی خوی بدات.

به لام کئی دابونه ریتی سه دان ساله پشتگوئ ده خات؟ نه و دلیابوو له وه ی هه وله کانی نه م عاشقه شتته به هه ده ر ده چیت و شکست ده خوات، بویه بریاریان دا پیکه وه رابکه ن. شانازی کردنی کچه که به خویه وه، وای لئ کرد سوور و رژد بیت و گیانی

ياخيوونيشى تيدا بيت. ئەو كچىككە نايەويت كەموكارى وەكوو كالايەكى ھەرزانبەھا و لە پىناوى بەرژەوہندىيى خۆياندا مامەلەي پىوہ بىكەن. ئەو بېرىارەي ئەم دوو عاشقە وەريانگرت، فتىلى تووپەيى لە نىوان ھەردوو خىزانەكە ئاگر دا. بەلكوو لە نىوان ھەردوو خىلەكەش كە ھەر يەكە و سەر بە خىلىك بوون. بەھەرھال، مالباتى كچەكە بە ھەرەشەوہ ئەويان بەجى ھىشت و بە بارىكى گرانى شەرمەزارى و ئازارەوہ گەپانەوہ، مالباتى كوپە عاشقەكەش لە ترسى تۆلەسەندەنەوہ كۆچيان كرد، بە تايەتى كە خىزانى كچەكە زۆر لە گوندەكەي ئەوانەوہ دوور نەبوون و داواي تۆلەسەندەنەويان لى دەكردن وەكوو سزايەك بۆ ئەو كارە دزىوہى بە بۆچوونى ئەوان- كوپەكەيان ئەنجامى داوہ. ھەردوو عاشقە سەرگەرمەكە روويان لە گوندىكى دوورەدەست كرد، كە ھاوپىيەكى كوپەكەي لى بوو، ئەويش پىشوازيەكى گەرمى لى كردن و ھەموو پىداويستىيەكانى ھاوسەرگىرى پىشكەش كردن، ھاوسەرگىرىيەكى پىدەنگانە، نە دەنگى دەھۆل و نە دەنگى زوپنا و نە ھەلھەلە و نە ھەلپەركى و نە ژنان و پىاوان و كوپروكالان و نە پاكەپاك و قىژە و ھاوارى ھەرزەكاران و مېردمنداان. ئەوانىش -كچە و كوپە- گويان بە ھىچ يەكىك لەو پىداويستىيانە نەدا كە ئاھەنگى ھاوسەرگىرى بەبى ئەنجامدانى ئەوانە تەواو نايىت، بەلكوو تەنھا بە مانەوہ و لەئامىزگرتنى يەكتىرى، لەوپەرى دلخۆشى و بەختەوہرېدا بوون، لە راستىدا ھاوپىيەكى عوسمان بەوہ پازى نەبوو كە ئەنجاميان دابوو، بەلكوو پىيى وابوو ئەوہى كردووويانە گەمژەيەكى گەورەيە و باجەكەيشى گران دەيىت، بەلام وپراي ھەموو ئەوانە بېرىارى دا بەوپەرى توانايەوہ يارمەتییان بدات، لەبەر ئەوہى ئەو خۆي بە قەرزبارى عوسمان دەزانى كە پۆژىك لە پۆژان چاكەيەكى لەگەلدا كردوہ و ئىستاش كاتى وەلامدانەوہى چاكەكەيەتى، ئەگەر ھىچ كەسنىك لە خەلكى

گونده که سهرنجی ټوه نه دهن و دهست به نارپه زایی دهر برپین نه که ن دزی ټهو کاره ی کردوویانه و له ناو خویناندا دالده یان بدن و بیانپارژن، له ترسی ټه وه ی ټه نجامی ټهو میوانداریه باش نایتت و قسه و قسه لؤک و ههراوهوریای زؤر به دوا ی خویدا ده هیئتت و ټه وانیش له وانه یان که م نیه.

قاسم له شهرمه زاریدا گری لی هه لده ستا و زیاتر له وهش ټهو خوشکه ی له ده ست دابوو که له جیاتی سهرهوت و سامانه که ی بوو، ده بووه مایه ی گؤرپنه وه ی به هاوسه ریک، ټه وه ی هاوسه رگیری له گهل خوشکه که یدا کرد و هه لیگرت، وه ک ټه وه وایه سهرهوت و سامانه که ی دزی بیت، ټیستا له سهر قاسم پیوسته مولک و مالکی زؤر کؤ بکاته وه، تا بتوانیت مارهی و خهرجی هاوسه رگیری دابین بکات، بؤیه نابین ریگه بدات دزه که به نارامی بژیئت و ئاسووده بیت، پاش ماوه یه ک که نریکه ی مانگیک ده بوو، ناراسته و شویتنی خوشکه که ی زانی، ئیدی خیله که ی چه کیان بؤ دابین کرد و ټه ویش یه کسه ر که و ته ری، ټهو گونده ی ټه وانی لی بوون، له دووری نریکه ی ده پؤژ و شه و پیاده ری بوو، کاتیکیش گه یشته گونده که، که ته نها نریکه ی پانزه مالیک ده بوون، خو ی مه لاس دا تا کوو هه والیان بزایتت. له سهره تای ټیواره دا خوشکه که ی و پیاوه که ی له مالی هاورپنکه یان چایان ده خوارده وه. له چند چر که ساتیکی که مدا دهنگی سه گوه پ به هانتی که سه نامؤ که دهستی پی کرد و له چاوتروو کاتیکدا په لاماری خانه خوئی و ههردوو میوانه که ی دا و ده سترپیژی گولله وه کوو باران داباریه سهریان و به وپه ری شه رانگیتری و درنده ییه وه دهستی لیان نه پاراست. پاشان قاسم چؤن به نهینی خو ی گه یانده بووه ټه وئی، هه ر به و شیوه یه ش پای کرد و به خیرایی له و ناوه ون بوو.

به‌شی ییست و شه‌شهم

له به‌یانی پوژی دواتر، ده‌سته‌که‌ی پو‌ست لیره و له‌وی و له نیوان تاشه‌برد و که‌ندوله‌نده‌کاندا دابه‌ش بو‌بوون، وه‌کوو خۆپاری‌زییه‌ک له‌و کوپته‌رانه‌ی به‌ ناسمانی ناوچه‌که‌وه‌ ده‌فرین، په‌حمان تا‌ناستیکی باش له‌ هاوپتیانی دیکه‌ دوور که‌وتبو‌وه‌وه و له‌ناو کۆمه‌له‌ به‌رده‌کاندا دانیشتبوو و پو‌مانتیکی ده‌خوینده‌وه، چه‌ندین جاری تر خویندبو‌ویه‌وه، به‌لام به‌ هۆی نه‌بوونی کتیبه‌وه، ناچار بوو جارپکی تر بیخوینتیه‌وه، کاتیک هه‌ستی به‌ ییزاری کرد، پنال که‌وت و تهنه‌نگه‌که‌ی له‌سه‌ر سکی دانا، کتیبه‌که‌ی له‌ ناوه‌راسته‌وه کرده‌وه و چاوی خۆی پین داپۆشی و هینده‌ی نه‌برد هه‌ستی به‌ گرانی چاوه‌کانی کرد و خه‌ریک بوو خه‌و بیاته‌وه، به‌لام به‌رله‌وه‌ی بچینه‌ ناو بیئاگاییه‌کی سووکه‌وه، له‌ پر به‌ نیمچه‌ توقوی هه‌ستا و چه‌که‌که‌ی خسته‌ ناو ده‌ستی، قاسم و عه‌ولای بینی له‌ شویتی خۆمه‌لاسه‌دانه‌که‌ی نزیک ده‌که‌ونه‌وه، که‌ زیاتر لئی نزیک که‌وته‌وه، سلاویکیان لئی کرد و چه‌ند مه‌تریک له‌ دووری نه‌و دانیشن.

قاسم پووی له‌ په‌حمان کرد و بئ نه‌وه‌ی سه‌رنجی روخساری بدات گوتی:

- ئیستا چاوت چۆنه‌؟ پین ده‌چی ساغ بیست، نه‌ی وا نییه‌؟
- وه‌کوو جارن نییه‌، نه‌ی بوچی وا دوور دانیشتبوو، ده‌ی نزیک بکه‌ونه‌وه.

هر وه کوو پشيله بهوپه‌ری سووکه‌له‌بیه‌وه چهند هه‌نگاوێک
لئی نزیك که‌وته‌وه، قاسم دیسان گوتی:

- نازارت ده‌دا؟

- ده‌میکه ژانه‌که‌ی نه‌ماوه.

- هه‌مممممم.

قاسم هه‌هه‌میکه‌ی کرد و که‌میک له‌ راوه‌ستانه‌که‌ی خۆی
خوار کرده‌وه. عه‌ولا که‌ له‌و کاته‌دا سه‌رنجیکه‌ی به‌رده‌وامی
دابوو ه‌رحمان گوتی:

- تۆ به‌خت هه‌یه، باش نیه‌ گلینه‌ی چاوت نه‌ته‌قیوه و
ئاوه‌که‌ی نه‌رژاوه. به‌لکوو وا ده‌رده‌که‌وێت ساغ و سه‌لامه‌ته.

ه‌رحمان به‌ حه‌سه‌ره‌ته‌وه هه‌ناسه‌به‌کی هه‌لکیشا و گوتی:

- کیشه‌که‌ له‌وه‌یه هه‌ر ئه‌وه‌ته و ده‌توانم پیتی بی‌نم.
ته‌میکه‌ی چر و خالی ره‌شی که‌وته‌ته‌ سه‌ر و شوێنه‌که‌ی پر
کردوو و دایه‌وشیوه.

گوتی له‌ قاسم بوو دیسان هه‌هه‌می بوو:

- هه‌مممممممممم.

چر که‌ساتیکه‌ی بێده‌نگی بالی به‌سه‌ردا کیشان، له‌و کاته‌دا
قاسم سه‌رنجیکه‌ی تیزتپه‌ری له‌ روخساری عه‌ولا دا، که‌ کۆمه‌له
واتایه‌کی له‌ خۆ ده‌گرت، له‌و کاته‌دا سه‌ری نزم کردبوو و به
لقه‌ داریکه‌ی وشک گه‌مه‌ی به‌ خۆله‌که‌ی به‌رده‌می ده‌کرد و
ده‌بویست شتیک بلێ. دوا جار گوتی:

- خۆ من هه‌چم لێ نه‌کردوو، ئه‌ی بۆچی به‌و راده‌یه
رقت لیم ده‌بیته‌وه؟!

بەرلەوہی رەحمان وشەيەك بلى، عەولاش ھەلى داہە و
ئەمەى بۇ زياد کرد:

- ئى خۆ منىش ھەر ئەوہتە دەتناسم و تا ئىستا پۇژىك
قسەشم لە گەل نە کردوويت، كەچى لە گەل ئەوہدا ھەست
دەكەم رقت لە منىشە و دەتەوئ پارچە پارچەم بکەيت.

رەحمان نىشانەى سەرسورمان بە روخسارەوہ ديار بوو و
گوتى:

- كى؟! من رقم لىتانه؟! ئەم قسە سەيروسەمەرانە چىيە
گويسىتى دەبم، ھەتا قسەشمان لە گەل يەكترى نە کردووه، ئىدى
چۇن رقم لىتانه و لەبەر چى!؟

عەولا ديسانەوہ گوتى:

- كاتىك سەيرمان دەكەيت شەر لە چاوەكانت دەبارىت.

قاسمىش ئەمەى بۇ زياد کرد:

- خەتای ئىمە نىيە، شىوہى روخسارت وامان پىن دەلىت.

رەحمان پىكەنىتىكى ساردى دروست کرد و لەسەرخۇ
گوتى:

- ئەوہ بە راستانە، روخسارم ئەم ھەموو رق و كىنە
دەردەبەرىت؟! سەيرە، لە گەل ئەوہى لە زيانمدا رقم لە كەس
نەبۆتەوہ، كەچى ئىوہ وا دەلىن!؟

قاسم گوتى:

- مەبەستت ئەوہيە ھىچ رق و كىتىكت لىنمان نىيە!؟

- دەزانى ئىوہ سەيرن! ئاخىر بۆچى رقم لىتان بىتەوہ!؟ ئىوہ
لەو گومانەتاندا ھەلەن، بە پىچەوانەوہ، من زۇرىش رىتران لى

ده گرم، راسته من هاوړپټه تېی کهم کهس ده کهم و پوژنیک له پوژانیش نه گوږ به ئیوه ددهم و نه به کهسی دیکهش، به لام بهو جوړهش نیم که ئیوه لیم حالی بوون.

قاسم منگه منگیکې لئوه هات، لهو کاته ی هیشتا په حمان له قسه کردن به رده وام بوو:

- واته موعه ککه د... یانی موروموچ نیم!

لیره دا په حمان قاقایه کی له ناخه وه کرد، ئه وهش به هو ی گوتنی ئه و وشه یی که له بنه په تدا بو شوخی کردن له گهل که سیک ده گوتړیت، به هو یه وه ئه وانیش پیکه نین:

- ئه و وشه یه ت له کوپوه هینا؟

- دکتوره که ئه وه ی گوت.

- ئای چ شه رانی و دووړوویه که. هر ئه ویشه ئه و درو یانم به دمه وه ده کات و تووشی ئم به زمه ی کردووم، هر بو خو شی ئه مه ی شی بو زیاد کرد:

- باوه پ به و دووړووه مه کهن، همموان ده زانن من پرتان لئ ده گرم، له بهر ئه وه ی دوو پیاوی ئازا و به جهرگن و هرگیز پینگه به هله و کاری چهوت نادهن، کاتیک زانیم ئیوه ئه و کارانه تان کردووه، زیاتر سه رسام بووم پیتان، پیاوی راسته قینه ئه وه یه که پینگه نه دات ناوبانگی بزړیت، ئه گهر له لایه ن هر که سیکیشه وه بیت، منیش ئه گهر له جینگه ی ئیوه بو مایه هر هه مان شتم ده کرد، ئیوه لهو جوړه که سانه ن که پرتیان لئ ده گرم، ئه و جوړه ی هه میشه به سه ربه رزی به پینگه دا ده پروات و هرگیز ناماده نیه سه ری شو پ بیت، نهک وهک ئه و جوړه ملشو پ و زه لیل و خو پرتیه، مه به ستم شوانه ناوبانگ زپاوه که یه، که هه موو جار میوانداری ئه بوجگاره ی ده کرد له ماله که ی.

عهولا به ههناسه دانتيكه وه گوتی:

- نه گهر پارێزگاریکردنی نه بوجگاره نه بووايه بۆی، نهوا خهلكی گونده كه له گهل ژنه به دره وشته كه ی له توپه تیان ده كردن... ههر كه مام كاكيل نه بوجگاره ی له ناوچه كه ده ركرد، به كسه ر شوانه كه و ژنه كه یشی گونده كه یان به جی هیشته و دوور كه وتنه وه، تاكوو له په نای نهو پیاوه ده سترۆیشته وه دا بژین، هه لبه ته نرخه كه یشی لای هه مووان دیار و ئاشكرايه.

ره حمان به قیزلیبوونه وه گوتی:

- ئای چ سووكایه تیه كه، خه ريكه به گێرانه وه ی سه ربورده ی نه وانه دلّم ده گوشریت و له رڤ و قینی نه وانه دا خه ريكه ده خنكیم. ئاخه ر چۆن مرۆف تا نه و ئاسته داده به زیتته خواره وه و خۆی ریسوا و سه رشۆر ده كات... من نه گهر چاره نووس وا بخوازیت رڤم له كه ستيك بیهته وه، نهوا رڤم له كه س نایهته وه جگه له م جوّره مرۆفه سه رشۆرانه، كه سووكایه تی قه بوول ده كه ن و تۆله ی خۆیان ناكه نه وه، ئیستا زانیتان رۆژتيك له رۆژان من رڤم له ئیوه نه بووه؟ به پێچه وانه وه به ئیوه وه هه ست به شانازی ده كه م، ئیوه به راستی دوو پیاون... پیاو.

له به رده م ئه م ستایش و پێداهه لدانه هه ر دوو كیان زۆر له خۆیان بایی بوون و شیوه ی دانیشه كه شیان گوڤی، به لكوو هه تا سه رنجیان به رانه بر ره حمانیش گوڤا، له گه لیدا هه ستیان به ئارامی و ئاسووده یه كی زۆر كرد.

قاسم دلی خۆی بۆ كرده وه و گوتی:

- له راستیدا من له چالاكیه كه ی سه ر ره بایه كه ی نهو

جاره وه ههست به رڤلبيوونه وهی تۆ ده کهم، له بهر ئه وهی دهستی یارمه تيم بۆ خۆت و بۆ سهوودی هاو پيشت دريژ نه کرد، چونکه ئه و کاته زۆر شه کهت و ماندوو بووم، راسته من وه کوو ئيه زامدار نه بوو بووم، به لام به زۆر خۆم له سه ر قاچه کانم ڤاده گرت. ڤه حمان به لايه نگير بکردنه وه گوتی:

- مافی خۆته قاسم... هه موو که سيك توانای ئارامگرتن و بهرگه گرتنی دۆخی وا توانا ڤروو کيني نيه. له گه ل ئه وه شدا ناکرئ مرؤف رقی له که سيك بيته وه ته نها له بهر ئه وهی یارمه تیی نه داوه، کئ له و دۆخ و هه لومه رجانهدا توانای پتوانه کردنی بهرگه گرتنی مرؤفه کانی هه په؟ من خۆشم وه ها شه کهت بوو بووم، نايه ته باسکردن، باش ده زانم شه که تی یانی چی! به لکوو مرؤف له و جۆره دۆخانه دا له پيستی خۆيشی ده رده چيئت، ئه وه کار يکی سرووشتيه، هه ر که ئه و دۆخه ش نه ما، ئیدی هه موو شتيك ده گه پته وه باری ئاسایی خۆی.

قاسم ههنگاو يکی ديک هه ش له دانيشته که ی ڤه حمان چووه پيشه وه، عه ولاش هه ر وای کرد، ئينجا قاسم گوتی:

- به لام ليتی ناشارمه وه که زۆر به ی دهسته که رقيان لي هه لگرتووم.

- باوه ڤ ناکه م، تۆ له و بۆچونه تدا به هه له دا چوويت، چونکه هيج که سيك رقی له تۆ نيه.

- به ليئ، من خۆم ئه وه ده زانم، وا هه ست ده که م، هه رچه نده تا ئيستا رۆژيک له رۆژان که س ئه وهی به ڤوودا نه داومه ته وه. له و کاته وهی له چيای هه ندرين ون بووين، که سيان خۆشيان پيمدا نايه ته وه... ديته وه يادت له پيناوی زه مزه ميه يه ک ئاو...!

- ئەو بارودۆخە دژوارەم لە یادە، بەلێ باشم لە یادە...
بەلام بە راستی پێم بلێ: هەر بە راستی پاشەلی خۆت پێ
شوشت یان خواردتەو؟ من هەرگیز لۆمەت ناکەم، مەرۆف لە
هەلومەرجی وا کوشندەدا هەموو شتێک دەکات.

- حەق حەقە، بەلێ بە کەمیکێ پاشەلم شوشت کە
لەوانە بە چارە کێکی دەبوو، ئەوەی دیکەشم خواردەو، ناخر
توانای بەرگە گرتنی ئەو تینویتییه دژوارەم نەبوو.

عەولاش لایەنگیری کرد و چەند وشە یەکی لە قسەکانی
رەحمان وەرگرت و گوتی:

- لە هەلومەرجی وادا کاری وا ناسایه.

قاسم بۆی تەواو کرد و گوتی:

- بەلام رەقە کە یان لێم بە هۆی ئەو ئاوەو نیه کە لە چپای
هەندرین ئێبوم لێی بێبەش کرد، بەلکوو بە هۆی کوشتنی
خوشکە کەم و هاوسەرە کە یەوێ، وە کوو تۆلە ی شەرەف و
ئابروو و ناویانگم.

رەحمان بە سەرپاوە شاندنەو گوتی:

- وازیان لێ بێنە، ئەوانە زۆر لە پرسی شەرەف و ئابروو
تیناگەن.

عەولا راستەوخۆ گوتی:

- تۆ چی دەلێی؟ بۆ تۆ لە پرسی شەرەف و پاراستنی
ئابروو تێدەگەیت؟

رەحمان بە توندی هاواری کرد:

- هە ی گەمژە ی شیت چۆن بویری ئەو دە کەیت قسە ی
وام پێ بلێی؟

عهولا به دهنگيكي خاوهوه كه جوره ترسيكيشي تيدا بوو
گوتى:

- وام زانى توش وه كوو نهوانيت، ئاخړ نهو كاتهى له
مالمان ميوان بوون، بهرلهوهى هيرش بكهنه سهر پهبايه كه
قسه كانت وا نهبوون، بهلكوو تهواو پيچهوانهى ئهमे بوون.

- تو له هيچ تيناگهيت... بيدهنگ به... تو پيت وايه من
هانى نافرته ددهم لهسهر بپرهوشتي و بهدكردارى، ئيوه چون
له شته كان تيدهگه ن؟!

قاسم ويستى هيورى بكاتهوه و گوتى:

- نهو مهبهستى شتيك نيه نا، بهلكوو نهوى و همموو
خهلكى گونده كان سهر يان سورپماوه چون له ناوتاندا نافرتهى
سهلت ده ژييت؟! چون مامه له يان له گه لدا ده كه ن؟! له كوئ و
چون دهنون، له كاتيكدا ئيوه همموتان خوتان له ژوورپكى
بچووك يان دوو ژوور دهبهستن، ئهमे كارپكه وا به ناسانى لئى
تيناگهين!

- خهلكى گونده كه له گه لمان نه ژياون تاكوو لئى تيبگه ن،
نهى تو هيشتا تينه گه يشتوويت؟ تو له گه لماندا ده ژييت و به
چاوى خوش ژيانمانت بينوه.

قاسم به منگه منگه وه:

- له راستيدا من نافرته تم له گه لئان نه بينيوه، همموو هر
پياون.

پرحمان به سهر خوراندنه وه گوتى:

- مهبهستت به شيوه يه يان ناوه رووك؟

قاسمیش سهری بادا و گوتی:

- به شیوه و به ناوه پړوکیش.

- هه ی زوولی حهرامزاده!

په رحمان به دهنگی بلندهوه وای پی گوت و به قاقای
پیکه نینهوه گوتی:

- که واته به شیوه و ناوه پړوکه وه... ها وایه؟ هه ی نه فرته ت
لی بیت، له وانه یه نه وانیش واین، نه گهر به کچانی جوانی
گونده کان به راوردیان بکه یسن... به لام نه گهر جلو به رگی
په نگاوپه نگی کوردیان بکه ینه بهر و بونی خوشیش له خو بیان
بدن، دۆخه که ده گوریت.

قاسم گوتی:

- نه خیر ناگوریت.

دیسانه وه په رحمان دایه وه قاقای پیکه نین و گوتی:

- به دلنایه وه نه گهر یه کتیکان گوتیان لیت بیت، سهرت
له جهسته ت جیا ده که نه وه.

عه ولا گوتی:

- چی...؟! ئافره ت چون ده توانیت سهر له جهسته جیا
بکاته وه؟!

- نه وه به راسته، تو وره یان بکه ییت، سهری توش له
جهسته ت ده که نه وه. هاهاها... له راستیدا تیوه به قسه کانتان
دلخوشتان کردم، سوپاستان ده کهم، ئاخر له و کاته ی خه مۆکی
خه ریک بوو ویرانی ده کردم، تیوه هاتن و بهم قسه خو شانه تان
خه متان لپ په واندمه وه، بویه منیش له پاداشتی ئه م پایوه تیبه تان

دیاریه کی واتان پی دهبه خشم، هه رگیز بیریشان لئی
نه کردیتته وه!

هه ردوو کیان پئکه وه:

- چ دیاریه که؟!

- ههنگه لانتیکتان پیشان ده ده م، پراو پر له ههنگوین، دلنیام
زیاتر له دوو ته نه که ی گه وره پر ده که ن، ته گه ر زیاتریش
نه بیت، نه وه له ئیستاوه هی ئیوه به.

قاسم به سه رسامیه وه گوتی:

- نه وه به راستیه یان شوخیمان له گه ل ده که یت؟!

- شوخی ناکه م، به لام به مهرجیک.

- مهرجه که ت چییه؟

- چاره گیتی ههنگه لانه که له شویتی خوی به جی بهیلن،
نه وه یان به شی منه، ههروه ها نه مه به نهی لی له نیوانماندا بمیتته وه.

- بۆچی بیشارینه وه؟

- بۆ نه وه ی نه ندامانی دهسته که شیت نه بن و له سه ر
له ده ستدانی ههنگه لانه که گله ییم لی نه که ن، له بهر نه وه ی زۆر
پتویستیان پیته تی، شتیکی شیاییش نییه نه وه ههنگه لانه تان
پیشکه ش بکه م تا کوو بیفرۆشن و دهسته که ی لی بییه ش بکه م.

- باشه، به لام له کوئییه؟

- له شوپتیکی پارێزراودایه و کهس نایگاتی، له لیواری
خه ره ندیکی به رزدایه.

عه و لا که روخساری پرساری پیوه دیار بوو گوتی:

- ده توانين بيگه يني، يان زه حمه ته؟
- زور ئاسانه، من ناوه ناوه ده چم به شي خومي لي دينم،
ته نها پيوستتان به دۆلكه يه ك يان ته نه كه يه ك هه يه بۆ ئه وه ي پري
ههنگوين بكن.
- ئه ي سه باره ت به گوريس؟
- پيوستتان به گوريس نيه، پشتويته كاتتان به سه.
قاسم به په له په ليكه وه:
- كه ي پيماني پيشان ده ده يت؟
- ئه و كاته ي ته نه كه، يان دۆلكه يه ك ئاماده ده كهن، به لام
وريا بن كه س نه تانييت، له بهر ئه وه ي ده سه كه ههنگوينه كه بۆ
خويان ده بن.
- قاسم به سه رساميه وه گوتي:
- ئه ي بۆچي به ده سه كه ت نه به خشي ئه و كاته ي
دۆزيتته وه؟
- ره حمان هه ناسه يه كي دا به وه و گوتي:
- به ته ما بووم به ده سه كه ي پيشان بده م، به لام دوا ي
ئه وه ي به شيكي باشي لي ده به م.
- عه ولا هه ردوو ده ستى به ناويه كتر دا ده دا و ده خشاندا، گوتي:
- سبه ي نا دووه ي ليره يه كتر ده بينه وه.
- ليره له چاوه پروانيتاندا ده بم.
- قاسم به زماني كورد ي له گه ل عه ولا كه وتنه قسه كردن،
وه ك ئه وه ي ههنگه لانه كه له نيوان خوياندا دابه ش بكن،

ههروه‌ها چهند قسه‌یه‌کی دیکه‌ش که په‌حمان لینی تینه‌گه‌یشت و که‌میکیش بیرى پویشتبوو، به‌ئاگا نه‌هاته‌وه هه‌تا هه‌ردوو کیان به‌روه و گونده‌که‌یان خودا‌حافیزیان لى کرد.

"تو بلیتی لوژیکی ئاکار و په‌وشت، ئەو دوو خله‌فاو و دواکه‌وتوو له‌په‌گه‌زی مرؤف ئەژمار بکات، یان له‌په‌گه‌زیکی دیکه، که نه‌مرؤیانه‌بیت و نه‌ئاژه‌لیش؟! ئەم دوو چرپووک و که‌لېه به‌خوینه له‌چ‌خانه‌یه‌کی دابونه‌ریت و ئایندا چیگه‌ده‌گرن؟! ئەمانه‌چ‌جیاوازیه‌کیان له‌گه‌ل‌جه‌للاده‌تینوو به‌خوینه‌کانی حکوممه‌تدا هه‌یه‌؟!"

په‌حمان سه‌رنجی له‌ئاسۆ گرتبوو، هزر و میشکیشی بالی پرسیاریان به‌ئاسمانی خه‌یالدا لیک ده‌دا: "با گریمانه‌ی ئەوه بکه‌ین به‌ها مرؤفایه‌تیه‌کان له‌سه‌ر په‌گه‌زی مرؤف ئەژماریان ده‌کات، له‌بهر ئەوه‌ی یاسای په‌وشت، ئەوه‌په‌ت ده‌کاته‌وه که له‌په‌گه‌زی ئاژه‌لی‌دپنده ئەژمار بکرتن، چونکه‌شێوه‌یان گه‌واهی ئەوه‌ده‌دن که‌ئاده‌میزادن، واته‌که‌سانیکن به‌شێوه‌مرؤفن، وێرای ئەوه‌ی هیچ‌خه‌سله‌ت و په‌وشتیکی دیکه‌ی مرؤفانه‌هه‌لناگرن، که‌واته‌هه‌ر ده‌بێ یاسای مرؤیی و په‌وشتی بینه‌یاسایه‌کی نامرؤفانه و نارپه‌وشتیانه، ئەگه‌ر هه‌مووان له‌یه‌ک‌خانه‌دا دابنن، له‌بهر ئەوه‌ی ئەو کاته‌یه‌کسانیه‌که‌له‌نیوان قوربانی و جه‌للاد و نیوان مرؤف و دپنده‌دا ده‌کریت."

پاشان په‌حمان له‌شیکردنه‌وه‌که‌یدا زیاتر پوچوووه‌خوارئ و به‌دوای هه‌موو شێوه و گرفته‌کانی به‌ها په‌وشتیه‌کاندا که‌وته په‌یدۆز و گه‌پان، تاکوو ئامانجه‌که‌ی خۆی ده‌ست بکه‌ویت و جلوهرگینکی پیرۆزیشی به‌به‌ردا بکات، له‌ناخی خۆیدا گوتی: "پێویسته‌مرؤفایه‌تی به‌ئاستی په‌ره‌سه‌ندنی ئاوه‌ز، واته‌عه‌قل

بېئورېت نەك بە ئاستى پەرەسەندنى جەستە... جەستە جلوبەرگىكە و ھېچ بەھايەكى نىيە، مادامىك لە ناخى خۇيدا دېرندە يەكى بكوژ و تۆقتنەر دەشارىتەوہ. ئەمانەش ھەموويان دېرندەن و لە جەستەى مرؤفدان، خۆزگە جەستەيان جەستەى دېرندەى كىوى بووايە و ئاوەزىيان، ئاوەزى مرؤفكىكى شارستانى، كەواتە جىاوازييەكە لە ئاوەزدايە، نەك لە شىوہ، ئەمەش واتاى ئەوہيە كە مرؤفايەتى وپراى وىكچوونى لە شىوہدا، كەچى لە پرووى ئەندامىتتەوہ دابەش بووہ، ئەم دابەشبوونە زىندەگىيەش، سەرچاوەكەى مېشكە، كەواتە با مرؤفانە بىن و لەسەر ناولىنانەكە ناكۆك و جىاواز نەبىن، قاسم و ھاوشىوہ كانى بە دېرندەكانى دەسەلات و ئەوانەى لەسەر پرووى زەوى لەوانىش دېرندەترن پۆلىن بگەين، بەوہى مرؤفن، وپراى پىنەگەيشتنى ئاوەزىيان كە زىاتر لە ئاژەلە دېرندەكان نزيكيان دەخاتەوہ، وەك ئەوہى لە مرؤفبوونى ئاسايى نزيكيان بخاتەوہ، بە دەرپرىتىكى وردتر و زانستىانەتر: نە مرؤفن و نە ئاژەل، ئەمانە جۆرىكى دىكەن لە پەرەسەندنى مرؤفى دروست لايان داوہ. ئەمەش واتاى ئەوہيە كە مرؤفى سەر كەوتو و ھەيە و ھى دىكەش ھەن بە ھەنگاوى ھىواش بەرەو سەر كەوتن و لوتكە دەچن، كۆمەلە كەسى دىكەش ھەن مېشكيان چەقبوہ و پەرە ناسىنن، كەچى كۆمەلەى دىكەش ھەن تواناى لادانىان بەرەو پلەكانى خوارەوہى مرؤفبوون ھەيە، يان ھەر بە راستى بەرەو پلەكانى خوارەوہ لايان داوہ و خۆشچالېش بەوہى لەو دۆخەدا دەژىن، لەمەياندا سوورم لەسەر ئەوہى تا كۆتايى بە ئاژەلېان ناوژەد نەكەم، نەك لەبەر ئەوہى لقىكەن و لە مرؤفبوون لايان داوہ و داشۆراون، بەلكوو سووربوونم لەسەر ئەوہى كە ئاوبانگى ئاژەل پىس و قىزەون

نه كړیت، به لام چ مرؤفایه تی و لوژیکیك ده بیټ نه گهر نه م
 جزره لادهر و مه ترسیدارانه له گهل مرؤفی سهر كه وتوو له رووی
 عه قله وه ټیكه لی یه كتر بكرین؟! ده زانم نه م ټیكه لكر دنه زور
 درټزه ناكیشت، چونكه نه مه پیچه وانه ی یاساكانی سرووشته،
 ناشكریت نه م جزره ئاده میه له ژبانیان له گهل نه وانی تر
 به رده وام بن، له بهر نه وه ی مه ترسیدارن و ههر ده بی چ زوو بی،
 یان درهنگ له ناو بچن و له سهر رووی زه وی كو تایان پی بیټ،
 وای چ كاره ساتیكه؟! چؤن پیشر نه مه م به خه یالدا نه هاتوه، وا
 پی ده چیت نه م لوژیك یان دروست و ته وای بیټ، ههر ئیستا
 له وه دلنیا بووم كه مرؤفایه تی سهر كه وتوو، رووی زه وی له م
 جزره مرؤفه عه قل و میك ته پیوانه پاك ده كاته وه، كه ئاماده
 نین په ره بستین و بگه نه ئاستی مرؤفبوونی دروست، به لكوو لایان
 داوه و همیشه به ره و پله كانی خواره وه ی مرؤفبوون له هه لپه دان،
 ئاسانترین ریگه ش ئیستا نه وه یه بو كوشتی یه كتری هانمان
 ده دات، نه مه ش مملاتییه له پیناوی مانه وه دا. رووی زه ویش
 نه مان و له ناو چوونی چهن دین په چه له کی جیاوازی به خؤوه
 بینوه دوا ی نه وه ی یه كیكی دیکه ی بالاده ست و سهر كه وتوو
 زال بووه به سهریدا، وا پی ده چیت له كو تاییدا دانیشوانی سهر
 گؤی زه وی به ههر شه ش ملیاره كه یه وه، یه ك ملیاری
 سهر كه وتوو یان لی بمیټته وه، ملیاریك به ره و بالابوون و
 سهر كه وتن ههنگاو بنین و رووی زه وی شویتی په چه له کی
 مرؤفه چه به ستوه كان و لادهره كانی تندا نه بیته وه، ئیستا ده لیم
 له وانه یه سامان له سهر حه ق بو بیټ! ده بی من له گهل كامه
 جزرو په چه له کیان پؤلین بكریم؟! من له برپه ی پستی نه وانه وه
 هاتووم، تو بلنی منیش له وان بم، یان تایه مه ندی و جیاوازیه ك

ھەھە. ھەر دەبیت بازداتىك پرووى دايتت و ئىمەى لەوان جوودا
 كرديتتەو، ئەمەش واتاى ئەوئەبە كە من و ئەوانەى ھاوشىئەى
 منن لەگەل ئەواندا پۆلئىن ناكرئىن، كەواتە بىگومانم لەوئەى
 لەگەل ئەواندا پۆلئىن دەكرئىن كە بەرەو سەر كەوتن ھەنگاو
 دەنئىن، بەلئى ھەر دەبىئ لەگەل ئەو جۆرە ياندا پۆلئىن بكرئىم،
 عەقلى من چەقبەستوو نىبە و پۆژىك لە پۆژانىش بەرەو پلەكانى
 خوارەوئەى پەرەسەندن خلۆر نايئتەو. بەلام دەبىن من پشتگىرى
 كاميان بكەم؟ پرسىارە كە ئەمەيانە... سەرم سوپ نامىتت لە
 ھەلبژاردنى ئەو لایەنەى كە لەگەلئاندا رىز دەكرئىم، ئەمە
 كارئىكى بەلگەنەوئىستە و خۆمى لىن لا نادم، ھىچ پەيوەندىبى بەو
 خويئەشەوئە نىبە كە لە شادەمارە كانمدا دىت و دەچىت، گرافتە كە
 تەنھا ئەوئەبە لە كئىو دەست پىن بكەم؟! كام دواكەوتوويان لەناو
 بەرم و كۆتايى پىن بىنم، چ ئامرازىك ھەبە بۆ لەناوبردنيان؟
 عومەر دەلئىت ئەوان بەپىئى تواناى خۆيان ھەولئى
 ھوشيار كرددەوئەى جووتياران دەدەن، ھەرچەندە لە بنەرەتدا باش
 دەزانن كە ئەمەيان جۆرئىكە لە مەھال، خو ئەگەر بە ھەر
 ھۆبە كەوئە بىت، يان پەرچووبەك روو بدات و ھەندىكئىان لىن
 ھوشيار بكەنەوئە و بىانگۆرن، ئەو بە دلئىايەوئە ئەوانە لە
 مئىگەلە كە نىن، بەلكوو ھۆبە كەى ئەوئەبە ھەر لە دىرژەمانەوئە
 گۆرپانكارى و بازداتىكى جۆرى لە مئىشكئاندا پرووى داو،
 ئەوئەى مامۆستا عومەرئىش دەبىكات، شتىك نىبە جگە لەوئەى
 فووى لە خوئەمئىشە كە كرددوئە و پشكۆ خامۆشەكانى ژىرى
 گرپان گرتۆتەوئە. وەلئى قاسم و ھاوشىئەكانى لە كەسە
 بىرەستەلەك و دواكەوتوئەكانن، ئەوانەى دىرندەى دەسەلات و
 خويئىمى مرفۆھەكانن، نەك مامۆستا عومەر سەدانى وەكوو

نهویش ناتوانیت پشکوی خاموشی ژیر خۆله میښی میښکیان به
 فوویه کی شارستانی بخاته وه گهر و گریان تیه ریداته وه، نهک به
 فوویهک، به لکوو هه تا په میښکیش به یتیت و فوویان لی بکات
 سوودی نایت و په نچ به خه سار ده بیت، نه وهش له بهر هویه کی
 ساده، چونکه هیچ پشکویهک له ژیر خۆله میښی نه مانده گه رمایی
 تیدا نه ماوه، تا کوو بگه شته وه و میښکیان چه قیه ستروه و
 خۆله میښ داپوشیوه، سه رباری نه مانه، خو نه گهر نه م خۆله میښه
 له گهل زریان و په شه بایه کیش به ئاسماندا بچیت، نه و کاته
 چاوی تیکرای نه وانه ی دوروبه ریش کویر ده کات و هه موو
 شتیکی به رده می خویشی پیس ده کات. نه م قاسمه دواکه وتووه،
 هیچ جیاوازیه کی له گهل درنده کانی ده سلات و مه ترسیشی له
 مه ترسیی ئیسلامیه توندپه و گه مزه و نه زانه کان که متر نیه، که
 مایه ی قیزلینبونه وهن، هه به راستی زبلدانیکی پر له خاشاکی
 زه هراوی و کوژهرن و هیچ مرؤفیک توانای گورپینی نه مانه ی
 نیه بو شتیکی به که لک. به لکوو دهر د و به لا و ئازارن بو
 مرؤفایه تی و هه ده بی قه و قه لاجو بکرین و له ناو بیردرین...
 نه ی دهرباره ی خوشکه قوربانیه که ی چی؟! تو بلئی نه و خوشکه
 قوربانیه یشی هه له ریزی نه زان و دواکه وتووه کان نه ژمار
 بکریت؟! ئاخر به پیشی کنی په وایه تاوانبار و تاوانلیکراو
 هه ردوو کیان له سه ر پووی زه وی بسریندرپته وه و قه لاجو
 بکرین؟ نه خیر نه مه کرداریکی دادپه روه رانه نیه، تنها مه گهر
 تاوانلیکراو، واته قوربانیه که به نه زانی خوی و بی نه وه ی درکی
 پی بکات هه موو مرؤفایه تی له ناو بیات، سه رکه وتووه کان
 هه رگیز ریگه ی مه ترسیی نه م جوړه هه په شه به نادهن، هه تا
 نه گهر ناشتیخوازانه ش بیت و له ریگه ی زاوژیکردنی خیراوه

بیت. به‌مەش بیربەستە لە کەکان تەنھا لە پرووی ژمارەییەوه، نەك
 عەقڵییەوه زۆر دەبن و زال دەبن و سەر دەکەون... ناخ... ئیستا
 دەزانم سامان تۆ چەند لەسەر حەق بوویت، هەر بە پاستی
 لەسەر حەق بوویت! ترسم لەوێ ئیستایە کە دەگوزەریت، هەر
 دەبێ سەرکەوتوووەکان پێگەچارەبەکی ناشتیخوازانە بدۆزنەوه
 دوور لە مالتوێزانی و قێزەوینی جەنگەکان، بۆ دانانی سنوورێک
 بۆ زاوێنکردن و زۆربوونی ژمارەیی ئەم جۆرە زیانە ئادەمییە
 چەقەستوو و لادەرانی وایان لێ هاتوو هەرپەشە لە
 پەرسەندنی سرووشتیی پەچەلەکی مرۆف بکەن.

باشان قاسم و عەولا وەکوو مۆتەکە لە خەیاڵیدا قیت
 بوونەوه، ئەویش چۆن سەرنجی دوو شێرەبەفرینەیی ساردوسر
 دەدات، بەو جۆرە سێرەیی سەرنجی دانێ، لە ناخی خۆیدا
 گوتی: "من ئیستا لە گژ ئەم دوو تاوانبارەدام، دواي ئەو کارە
 درندانانەیی ئەنجامیان داوه، مافی ئەوەیان هەبە بە ئاسوودەیی
 بزین؟! خۆ ئەگەر سزایان نەدەم، منیش هیچ جیاوازییەکم لە گەل
 ئەواندا ناییت و مرۆفبوونی خۆم لە دەست دەدەم، لەوانەشە
 خەلکانی دیکەش بە دەستی ئەوان ژیاانی خۆیان لە دەست
 بدەن... کێ دەلێ دەسەلاتی پیاوسالاریی خۆیان ناخەنە کار و
 ئافرەتانی دیکەش لە خێزانەکانیان بە هەمان دەردی ئەوانەیی
 پیشووتر نابەن و بەشداری لە کوشتنی کچانی دیکەشدا ناکەن،
 هەر لە بەر هەمان هۆ؟! ئەگەر نا ئەم جۆرە کەسە قێزەونە دەست
 لەناو دەستی یەکتەر دەتین و بەلایەک دەسازین، ئیستا دەرفەتیکم
 لەبەردەستدایە بۆ لەناوبردنی ئەم دووپشکە ژەهراویانە، بەلام بەر
 لە هەر شتێک دەبێ وا لە قاسم بکەم دان بەو راستییەدا بنیت،
 چونکە لەو کاتەوهی گوییستی ئەو کارەیی بووم خەوم لێ

زراوه و هەرچەندی دەکەم و دەکۆشم ئارام نابمەوه، تۆ بلینی
 ئەو جوولە و هاتوچۆ و نەینییەکانی مام کاکیلی ئاشکرا کردییت
 و هەوالی داویتە دوژمن؟! بە دلنیاپهوه ئەگەر راستییه که بزائەم و
 ئەوه پوون بیتهوه که ئەو هۆی شههیدبوونی مام کاکیل بووه،
 بە دلنیاپهوه هەرگیز لەسەر تاشه‌به‌رده‌که‌وه فریسی ناده‌مه
 خواره‌وه، چونکه بە خیرایی دەمریت و ئاسووده دەیت، لەو
 کاتەدا من هەرگیز بەزەیم پێدا نایه‌ته‌وه، دەبێ ئەوه‌نده
 ئەشکه‌نجە‌ی بده‌م، هەتا‌وای لێ بیت مردن بە ئاوات بخوازیت،
 که‌چی مردن لەبەری هەلیت و ئەو نە‌یگاتی!

بهشی بیست و حوتهم

له رۆژی دیدار و به کتر بینیدا، په حمان له هه مان شوین له چاوه پوانیندا بوو، هه ر که ده رکه وتن و گه یشتن، کاتی خۆیان به فیرو نه دا و بو ی ده رچوون، له پرنگه ی دۆلنگه وه که به ده وری خۆیدا ده خولایه وه و هیدی هیدی به ره و لوتکه که به رز ده بووه وه، خۆره که له لایه کی دۆله که وه تیشکی ده هاویشت و سیه ره که یشی له لایه که ی دیکه وه له نیوان دار و دره خت و تاشه به رده کانه وه په لی ده هاویشت و بالی به سه ر ناوچه که دا ده کیتشا. هه ر که له دۆله که ده رچوون، دۆلنگی دیکه پیشوازیی کردن و ناچاری کردن به لوتکه یه که له لوتکه کاندایه لگه پرین که له سه ر ته وقی سه ری چیا به که چه قی بوو، له به رانه ریشیاندا تاشه به رده سه رکه شه کان له دووری نزیکی کاتر میتریک له و شوینه یانه وه له پیشوازیی هاتنیاندا بوو، بز نه پرته کی قه دپالنگیان گرت و گه یانسدیانییه ناو که له که به ردی گه و ره گه و ره و زۆر زه به ند که له ژیر بالای تاشه به رده کاندای خۆیان مه لاس دابوو، له ویش لقیکیان لئ جودا بوو بووه وه و به ده وری چیا به که دا ده سوورایه وه و به کتکی دیکه شیان به لای تاشه به رده کاندایه لده زنا تا ده گه یشته کۆتایه که ی، وای پی ده چوو قه دپاله که له وه تای دروست بووه هه رگیز پی مرقفی به ر نه که وتییت. هه ر که زیاتر له که له که به رده کان دوور ده که وتنه وه ژماره و چریی دار و دره خته کان زیاتر و زۆر تر ده بوون، تا له کۆتاییدا له لوتکه که دا گیرسانه وه، به ناگیه کی زۆره وه په حمان به ره و لیواری تاشه به رده که دابه زییه خواره وه و

خۆى دايه سەر درهختىك له درهخته كانى ئەوئ، به دەستى
 نامازەى بۆ ھەنگەلانە كە كرد كە له گۆشەيە كى ئەو گابەردە
 تەختەدا وەستايانە دروست كرابوو و لە لايە كى تاشەبەردە كەوہ
 دەردە كەوت و ديار بوو. ھەنگ بە ھەموو لايە كدا گيزەيان
 دەھات و لە ھەلپە و كار و چالاكیى خۆياندا بوون، ھەرگيز
 چاوہروانى ھاتنى مرقفە چاوچنۆك و درندە كان نەبوون، نيشتمانە
 ئارام و ئاسوودە و پەر لە خيەر و فەرە كەيان تەفرو تونا بكنەن و
 ئەوانيش دەربەدەر و ئاوارە و بئى مال و جيگە بكنەن، ئاخىر
 ئەوان بۆيە لەو شوئتەدا نيشتمانى خۆيان بونىاد ناوہ، تاكوو
 دەستى ھيچ كاولكەرىكى نەگاتئ. دواى ئەوہى بە وردى
 سەرنجيان دايە شوئتى ھەنگەلانە كە، ھەردوو كيان چەك و
 فيشە كدانە كانيان دانا، ئينجا قاسم سەرقالى كۆكردنەوہى
 گەلادارى وشك و گەرتيەردانى بوو، دواتريش ھەندىك چل و
 گەلای تەر و شىدارى خستە سەر ئاگرە كە، تاكوو دوو كەلى
 زياتر بكات و ھەنگە كان ناچار بكات ھەنگەلانە كە بە جئ بھيلن
 و وا بيانشوئيتت كە ھيترشيش نەكەنە سەرى، ھەندىك پشكۆ و
 گەلای تەريشى خستە ناو تەنە كەيە كى كونكونى دەسكدارەوہ،
 كە دوو كەلئكى چەرى لئوہ دەردە چوو، بە وريايەوہ ھەلگەرت و
 بەرەو تاشەبەردە كە دابەزى، عەولاش بە ئاگاداريە كى زۆرەوہ
 دواى ئەوہى پشتوئتە كەى خۆى و ئەوہى قاسمى پئكەوہ گەرى
 دا، سەرىكى بەو دارەوہ بەستەوہ كە پەحمان پالى پئوہ دابوو و
 سەرە كەى ديكەشى بە ناوقەدى قاسمەوہ شەتەك دا بەرلەوہى
 ئەويش بەرەو تاشەبەردە كە دابەزئت. قاسم تەنە كە پەر لە پەژوو
 و دوو كەلە كەى دايە دەستى عەولا و خۆيشى دۆلكە كەى
 ھەلگەرت و زياتر بەرەو ھەنگەلانە كە دابەزىە خوارەوہ.
 پشتوئتە كە بەو گرانىيەى كەوتبووہ سەرى لەو پەرى خەراپىدا
 بوو، عەولاش لۆيە كى پشتينە كەى لە دەستى چەپى بادا و بە

دهسته كەى دىكەيشى بەملا و بەولادا كەوتە جوولاندنى تەنە كە دوو كە لاويىە كە و دوورخستەنەوہى ھەنگە كان لە ھەنگە لانە كە، زۆر لە قاسم نزيك كە وتبوو ەوہ، ھىندەى نەما بوو پىكەوہ بنووسىن، قاسمىش پارچە يە كى گەورەى شانەى ھەنگوينى لە ھەنگە لانە كە دەر كرد و كرديە ناو دۆلكە كەوہ، پەحمان واى زانى قاسم دەستى خۆى دەليستەوہ و ئەو ھەنگوينەى پىوہى ماوہ دەخوات، لەو كاتەدا قاسم بە وريايى و ئەزموونىكى زۆرەوہ ھەولى گەيشتنى بە دوورترين خالى ناو ھەنگە لانە كە دەدا، كە ئەو ەندە گەورە بوو پىوستى بە گەپى دووہمىش ھەبوو بۆ بەتالكردنى لە شەمى و ھەنگوين، پوخسارى پەحمان گۆرپا و چىتر تواناى بىر كوردنەوہى لە ھىچ شتىك نەما، جارنىكى تر دانە جىرپەى گرتەوہ و چاوہ كانى دەرپۆقن، وەك ئەوہى بيانەو پت لە چالى چاويىەوہ بىنە دەرەوہ، دلى ئەو ەندە بە خىرايى لى دەدا، ماسولكە كانى دلى بە بۆشايى سىنگىيەوہ دەنووسان و لى دەبوونەوہ، بە ئاشكرا گوپى لە ترپەى دلى خۆى بوو، پەنجە كانى دەستى لەسەر مسكى نىزە كەى دەستى توند كردبوو، چ نىزە يەك، ئەو ەندە تىز بوو، پىك لە گوپزانى سەرتاشين دەچوو، ئەو ھەمىشە نىزە كەى بە لايە كى تاخمە كە يەوہ شۆر دە كردهوہ و بەسەر پانيدا دەھاتە خوارەوہ، بە ھىواشى ئاورپىكى لە دەووربەرى خۆى دا يەوہ و وەھا گوپى ھەلخست، ھەتا تواناى بىستنى جوولەى پى مېرۆلە يە كىشى ھەبوو، بىر كوردنەوہ يە كى خىرا، بىر بارىكى توندى: "تسىستا دادگاى كوردنە كە تان دەستى پى كرد، دەبى واتان لى بكەم ھەر كارىكى قىزەوون و بەدەرە وشتتان كردوہ ھەلپىننەوہ، وا لەو دىرندا يە تىبە تان بكەم، بىنە دوو مشكى تۆقيو، دەبى واتان لى بكەم دەست بە گريان و پارانەوہ بكەن و بۆ ژيان و مانەوہ تان داواى يارمەتى لە زەوى و ئاسمان بكەن. ئەو كاتە چاوى

داچه قیوی قوربانییه کانتان و دلرہ قیتان بهرانبه ریان که هیچ بهزه ییه کی تیدا نه بووه، وه بیرتان دههینمه وه، دلنیام گه مه یه کی خوشتان له گه لدا ده که م و چتریککی زورتان لئ وه رده گرم بهرله وه ی بتانکوژم، تیرامان و سهرنجه توقیوه کانی چاوتان دلخوشم ده که ن، نه و کاته ی ئیوه به چاوی نه بله قتانه وه له نیزه که ی دهستم ده روانن که له سهر پستی پشتویته لهرزو که که دام ناوه و زیانی ههردوو کتان به تاله دهزوهه کانییه وه بهنده."

ئینجا بریاره یه کلاییکه ره وه که ی جییه جی کرد و به جووله یه کی خیرا نیزه که ی راکیشا، به لام ههر که ده می تیژی نیزه که تاله دهزوهه کانی پشتویته لهرزو که که ی بری، له چاوتروو کانتیکدا بووه دوو پارچه و قاسم و عهولاش پی رانه گه یشتن ههتا سهیری ره حمانیش بکه ن، که له سه رسامیی خوی و هاواری نهوان و شلپهی که وتنه خواره وه ی سهر زه وییان دوش دامابوو، له چرکه ساتیک و بهرله وه ی ره حمان له وه سه رسامیه ی به ناگا بیته وه، چونکه پیشینی نه وه ی نه ده کرد له چاوتروو کانتیکدا نه وه روو بدات، چوئن نه و بییری له وه نه کرد بووه وه که برینی دهزوهه کی باریکی قوماشیکی لهرزو که هه موو قوماشه که له چرکه ساتیکدا له توپهت ده کات، نه ی تو به وه چی ده لیت نه گهر قوماشی پشتویته که له نایلونه وه نزیک بیت، نهک په مو نه وه ههر خوی ناگریت و خیراتر ده پسیت. له سهر زهوی دانیش و پستی دایه نه و دره خته ی که پاشماوه ی پشتینه که ی پیوه به سترابوو، لیدانی دلی و ماسولکه کانی جهسته شله زاوه که یشی هیدی هیدی خاو ده بووه وه، ههستی به تالوینکی سهیر کرد له ناو ده می که وشک بوو بوو، پاشان به ناگاهاته وه که هیشتا نیزه که ی له ناو ده ستیدایه، کردییه وه ناو کالانه که ی و له سه رخو هه ستایه سهر پی، سه ره تا خویشی نه یزانی روو له

کوئ ده کات و خوئی دایه دهست پیه کانی و نه یشیده زانی بهرو کوی ده بن! هیشتا له خه یالینکی قولدا بوو، کاتیک به خوئی زانی وا خهریکه ده گاته قه دپاله که و وه کوو مار له نیوان گابهرد و بهرزونمی و پیچاوپیچی قه دپاله که دا شوپ ده بیته خواره وه، دواي نزیکه ی ده خولهك شوپ بوونه وه قه دپاله که دابهش بوو، بی نه وه ی بیر بکاته وه قاچه کانی بهرو نه وه قه دپاله یان برد که هیشتا شوپ ده بیته خواره وه و به شیوه به کی میکانیزمانه رینگه که ی گرت بهر، له راستیدا رینگه نه بوو، به لکوو ههله زودابه زیکی ترسناک بوو بهرو خواره وه، لیره و له ویش که و له ژیر قاچیدا ده فرین، بی نه وه ی نه و ناگای لیان بیت و بایه خیکی نه و تو یان پی بدات، کاتیک به خوئی زانی وا له خواره وه ی تاشه بهرده گه و ره کاندایه، له ناو گابهرده په رشوبلاوه کان که و ته گه پان، ینده نگیه کی ترسناک ناوچه که ی ته نیووه وه، ته نها قه له مباری که رویشکیکی توقیو، یان دهر په پنی له ناکاوی رتیویه کی خه ولیزراو نه بیت، هیچی تری به دی نه ده کرد، تیشکی خوره که له سر بهرده کان بریسکی ده دایه وه، له لایه که وه بریسکه ی تیشکی خوره که سه رنجی په رحمانی پراکتشا، وهك نه وه ی تیشکدانه وه ی خوره که بیت له ناو یته به کدا، په رحمان سه رنجی گرت به بریسکدانه وه که و به وریاییه وه بهرو لای هه نگاوی نا، هینده ی نه برد گه یشته نزیکی، تیشکدانه وه که له ته نه که که وه بوو که وه کوو دۆلکه بو تیکردنی هه نگوین به کاریان هینابوو، هه نگوینه که و خوینی قاسم له سر گابهردیک تیکه لی یه کتر بو بوون و جهسته یشی به بی جووله پراکشابوو، په رحمان زاخی نه وه ی نه کرد زور له بهرده میدا بمیته وه، له و کاته ی سه رنجی له تهرمه که ی قاسم ده دا قیزی له خوئی و له ویش ده بووه وه، پاشان تفیکی کرد و دوو هه نگا و کشایه وه دواوه به ناراسته ی نه و شو یته ی لیوه ی هاتوو، پاشان به

دلخۇشییەوہ راوہستا، ئینجا داچەمییەوہ شتیکی لەسەر زەوی
 ھەلگرت و خستیە دەمیەوہ، ئەوہش پارچەبەك بوو لە شانە
 ھەنگە، تا گەیشتە شەمیکە ی ھەر مژى و ئینجا کەمیک
 جاویى و دواتر تەفاندییەوہ، لە دووری دوو ھەنگاویك لەولایەوہ
 جەستە ی عەولاش لەسەر گابەردیکی زل نیوہ ی شۆر بووبووہ
 خواوہوہ کە نزیکە ی مەتریک لە بەژنى ئەو بلندتر دەبوو، ئەو
 کاتە ی گەیشتە ئەوئ، بە ھۆی ئەوہ ی سەرنجی دابووہ
 تیشکدانەوہ ی سەر تەنە کە ی ھەنگوینە کە ئەو ی بە دى
 نە کردبوو، ئەوہتا وا زیاتر سەرنجی تەرمی ئەو دەدات لەوہ ی
 قاسم، بەلکوو لئی چووہ پینش و قژى پراکیشا و بە پیزراویەوہ
 لەناو دەستی خزی، چاوہ کانی عەولا وەك ئەوہ ی ھەرپەشە ی
 تۆلە کردنەوہ پیت، یان ئەو وا ھەستى پى کرد، زەق زەق
 سەیری رەحمانیان دە کرد، وەلج ئەو چاوہ زەقە تۆلەستیانە، ھىچ
 ترسیکی لە ناخی رەحماندا دروست نە کرد، بە قەد ئەوہ ی یادى
 ئەو بەلئینە ی کردەوہ کە بە شیرینی خوشکە شۆخوشەنگە کە ی
 دابوو!

رەحمان بەلئینی خۆی شکاند و براکە ی کوشت، ئەم بیروکە
 لە ناکاوہ قاسم و عەولای لە بیرى بردەوہ کە خەلتانی خوین
 بووبوون. شیرینی شۆخوشەنگ بەسەر بیر کردنەوہیدا زال بوو،
 خەيال شیرینی ھینایە ئەوئ و پەنجە جوان و ناسکە کانی
 خەمريك بوون لە بینە قاقای رەحمان گیر دەبوون و خەریك بوو
 ھەناسە ی بېرن، شیرین بووہ خەم و نازارى ئەو، یادەوہریە کانی
 زیاتر نازاریان دەدا، وەك لەوہ ی دلخۇشى بکەن. دلئیابوو لەم
 ساتە بەدواوہ ژەھرى بە گەرودا دە کەن و ئەشکەنجە ی دەدەن،
 بۆ کوئ لە دەستی پابکات و خۆی دەریاز بکات؟! ئایا ژیان
 ئەو کەمە خۇشیە تیکەل بە ترسە ی پى رەوا نەیینی کە سامان

پئی به خشیوو؟! ئەوە تانی مۆتە کە یەکی تۆقینەری دیکە باری خەمە کانی قورستر دە کەن و خەم لە سەر خەمی بۆ زیاد دە کەن، لە سەرە تاوێ خوشکە جمکە کە ی بە دەستی باوک و براکە ی کوزرا، پاشان راستە و خۆ دایکی لە حەسرە تی کچە کە ی سەری نایەو و گیانی سپارد، ئیستاش وا عەولای برای دە مریت، بە دەستی کیش؟! بە دەستی کە سێک شایستە ی ئەو کولێرە یە نە بوو کە دەرخواردی دا و شایانی دلۆپە فرمیسکی کیش نە بوو کە لە کاتی پارێنەوێ لە پەحمان بەوێ براکە ی و هیچ کە سێک لە کە سوکارە کە ی نازار نە دات هاتنە خوارەوێ؟ ناخ چەند خۆزگە دەخوایم ئە ی شوخە کە م ئیستا بە دەستی خۆت تۆلەم لێ بکە ی تەو، م ن ئیستا نامادەم لە سەر ئەو تاشە بەردە لە بەردە متدا رابووە ستم و ئە گەر بتەوێت فریم بەدەیتە خوارەو، ئە گەر ئەو خەم و ناسۆری دلێ تۆ دەرەوێتتەو... شیرینە کە م... ئە ی پووگە و مایە ی ژیانم، وا پێ دەچێ تۆ نازار بە خشی پۆحی م ن بیت، دەسا وەرە و ئەشکە نجە ی پۆحم بەدە و مینش ملکە چ و بێدەنگ لە حزووری تۆدا دەووە ستم، بە ئارەزووی خۆت و چۆنت دەووی ئەشکە نجە م بەدە، وەلێ تەنھا تۆ خەم مەخۆ و نازار مەچێرە. ئای لە بەدکرداری و سەرسەختی م ن، خۆ ئەو م ن ی بە یە کێک لە خانەوادە کە ی دانا، ئەو م ن ی بە خۆشەویستی خوشکە کە ی دانا، ئای لە بەدبەختیم، بۆ کوێ لە دەستی خۆم را بکەم، جوانکیلە کە م چاوە کانت دەمکوژن و ئابرووم دەبەن، م ن چۆن تۆم لە یاد کرد قیلە گا کە م؟! چۆن گیانی تۆلەسە نندنەو بە سەر بەلێندانم بە فرمیسکە کانت زالبوون و کویریان کردم؟! م ن هەرگیز شایانی ئەو فرمیسکانە ی تۆ نەم، کاری م ن تەواو، خۆزگە رینگە یە ک دەبوو بۆ ئەوێ تاوان و گوناھە کانی خۆم پاک بکە مەو و ئالای ئەستۆپاکی بە مەرگی خۆم بشە کێنمەو!"

كهوتنه خواره وهى بهردىكى بچووك له دوورى نزيكهى
 په نجا مەترىك له بهردەمى هينايه وه سەرخۆى، بۆيه قەلەمبازىكى
 دا و خۆى هەلدايه پەناى گابەردىك و سەنگەرى گەرت،
 چاوه پى هاتنى پيشهاتىك بوو، گریمانەى ئەوهيشى دانا، كه
 له وانەيه بهردە كه بەر سمى ئازەلە كىويەك كهوتىت و خلۆر
 بوويته وه خواره وه، چونكه گەلنى جار شتى وا پوو دەدات. بۆيه
 هەموو جەستەى بوونە چاو و گوى، سەرنجى بىرپه شاخه كه و
 قەدپال و پەنا بەردە كانى، له پىرپه كىك له پيشمەرگە ئافرهتە كانى
 دەستە كه كهوتە ناو سىرەى سەرنجە كانىه وه، كه به دزىه وه
 هاتبوو و خۆى له پەناى گابەردە كاندا هەشار دابوو، "بۆ خاترى
 ئاسمان ئەم بەلايه لىرە چى دەكات؟! خۆ ئەگەر پوو داوه كهى
 بينىت، ئەوا هەموو شتىكى لى تىك چوو!" بى ئەوهى جوولە
 بكات، هەناسەى له خۆى بىرى و له شوتى خۆى چاوه پى
 كرد، تا به تەواوى دەر كهوت و له بوونى دلنايت، بەلام ئەو
 كارى واى نە كرد و خۆى دەر نەخست، وهك ئەوهى چاودىرى
 بكات، يان له وانەيه بوونى لىرەدا تەنها رىككهوتىك يىت و
 هىچى تر، يان ژوانى له گەل يە كىكيان هەبووه، دواى چەند
 ساتىك كه به لای پەحمانه وه درىژەى كىشا، سەرى لەناو
 گابەردە كاندا به دى كرد و ديسانە وه به خىراىى ون بووه وه،
 پاش كەمىك بينى لەسەر هەر چوار پەلى دەپوات و
 تەنگە كهيشى لەسەر پشتيه، پاشان لەسەر چۆكى دادەنىشت و
 سەبرى هەموو لايەك دەكات، تا سەرنجى لەسەر تەرمە كهى
 عەولا نىشته وه، كه لەسەر گابەردە كه وه شۆر بووبوه خواره وه،
 بۆيه دەستى لەسەر زارى دانا، له ترسى ئەوهى نەبادا له
 سەرساميدا دەنگىكى لىو يىت و بى خواستى خۆى هاوارىك
 بكات، زياتریش نزيك نە كهوتە وه، بەلكوو جارىكى ديكە لەسەر
 هەر چوار پەلى كهوتە وه رۆيشتن و له نىوان گابەردە كاندا ون

بوووه. په حمانیش به خۆچه ماندنه وه پاشه کشفه ی کرد، تا کوو هیچ شویتیکه دهرنه که ویت و دیار نه بیت، ههر که که میك به نارپاسته ی پیچه وانه ی شویتنی نهو چه کداره ئافره ته وه رپویشته، به خیرایی به ره و ناوداره کان رای کرد و مهودایه کی باشی بری، له ویوه که وته سووسه کردن و چاودیریی قه دپاله که، رپک نهو شویتنه ی له کاتی گه رانه وه ی چه کداره که لیوه ی دهرده که ویت و دیار ده بیت، زور له شویتنی خوی نه مایه وه، بینی له سه ره تایی قه دپاله که وه خه ریکه به تنها ده روات، بیری له وه کرده وه: "له وانیه پاش که میك نهو که سه ش ده ربکه ویت که جیژوانی له گه ل به ستووه، په نگه وایان پی باش بوویت که له دووریی په کتر برؤن بؤ نه وه ی که س هه ست به په یوه نندیان نه کات". پاشان په حمان نه م بیرو که یه ی له میشکی خوی دهر کرد. هیچ پی ناچی کاره که به و جوړه بیت که نهو مه زنده ی کرده وه، بویه به خیرایی به ره و لای نهو گردؤلکه یه رپویشته که له گه ل دۆله که دا دریز بۆتوه و رپنگای گه رانه وه ی کورت ده کاته وه، کاتیک گه یشته نهو قه دپاله ی ده یگه به نیسته ئافره ته چه کداره که، به رده وام بوو له رپویشن بچ نه وه ی په کتری بیسن، تنها دوی نه وه نه بیت که زور له په کتری نریک که و تنه وه. وا پی ده چوو له لایه که ی دیکه وه هات بیت، به لام کاتیک لیتی نریک که و تنه وه، ئافره ته چه کداره که راجله کی و به وردی سیړه ی سه رنجه کانی که و تنه پشکینی روخساری په حمان، تا راده یه کی زور به دیداری مشه وهش و نامۆ و شله ژاو دیار بوو، په حمان ویستی بزانیته بیر له چی ده کاته وه؟! سه رنجیکه تیژی گرتنه چاوه کانی، نه ویش به خیرایی روخساری خوی لی لادا و نامازه ی بؤ پشته وه ی خوی کرد و گوتی:

- له وی... تهرمی دوو کوژراو هه ن!

- دوو کوژراو؟! له دهسته که ی خویمان؟
- نازانم!
- په حمان:
- شویتنه که یانم پئی پشان بده.
- دیسانه وه به دهسته کانی ئامازه ی کرد و گوتی:
- له وئی...!
- له گه لم دیت، یان ده گه ریته وه بۆ باره گا؟!!
- له گه لت دیم و پیکه وهش ده گه ریته وه. چونکه له ریگه ی گه رانه وه دلنیا نیم، ده ترسم ون بيم.
- ههردووکیان بۆ ماوه ی ده خوله کتیک به پیندهنگی رپیان کرد و دوودلی و ههزار و یهک پرسیاریش له میتشکی ههردووکیاندا ختوو که ی رپوحی ده دان. کاتیک گه یشته لای گابه رده کانی خوار تاشه که وه، په حمان له ناکاو گوتی:
- چۆن بۆ ئیره هاتیت و ریگه ی گه رانه وهش نازانیت، مادام تۆ شاره زای ریگه ونه کانی دۆله کان نیت که مرؤف هه لده لووشن و توانای ده رچوونی لینیان نییه؟!!
- ئهو سه رنجی گرتبووه گابه رده کانی پئیش خو ی و گوتی:
- کاتیک له باره گای دهسته که که میک دوور که وتمه وه، قه دپالیکم گرت و بچ نه وه ی ئاگام لئ بیت ونی کردم و فرپی دامه ئیره، لیم شیوابوو نه مده زانی قاچه کانم بۆ کویم ده به ن. ههستم به هیچ نه کرد، تا کاتیک خو م لیره دۆزییه وه، وه کوو کویر له رپوشتن به رده وام بووم و قه دپاله که له گه ل خویدا ده بیردم و دریز ده بووه وه و هه لده کشا، خو ئه گه ر تووشی تۆ

نەبووايەم، ئەوا پڻگەي گەپانەوئەشم نەدەزانى!

- وا پڻ دەچيٽ بەخت ھەيٽ.

- منيش پڻم وايە، بەلام ئەي تۆ لەم چۆلەوانى و شاخ و داخە چى دەكەيت؟!

- من بۆ راو دەرجووبووم، پڻش تۆ ليرە ژياوم ھەموو دۆل و قەدپال و لوتكەكانى شارەزام.

چەكدارە ئافرەتەكە ئاگاي لە تەرمى عەولا نەبوو كە لەسەر گابەردەكەوئە شۆپ بووبووئەو، وپراي ئەوئەي چاوەكانى ھەلئوئەدای گەپان و سوورپان و پشكيني ناوچەكە بوون و بە دواي ھەردوو تەرمەكەوئە لە گەپاندا بوون و ھەستيشى سەرقالى بىرکردنەوئە لە شتيكى ديارىكراو بوويٽ، چاوەكانى لە چاوى باز دەچوون، وردورد ئەو دەورووبەرەيان دەپشكيني، لەو ئانوساتەدا رەحمان لە بەردەمىدا راوئەستا و سەرنجى گرتە روخسارى، ئەويش بە ھيواشى سەرى ھەلبېرى و پڻك ئەو گابەردەي كە سەرى عەولا لئىھوئە شۆپ بووبووئە خوارەوئە كەوتە بەر سڀرە نىگاي، بەلام بە بينى ديمەنەكە نە ھەناسەيەكى قوولى ھەلكيشا و نە سەرساميش بوو، وەك ئەوئەي لە جارى يەكەمدا كردى، كاتيك تەرمەكەيانى دۆزىھوئە، بەلكوو بە دل و مېشك و ھەستىكى جىگىر و چەسپاو و خوٽىتىكى ساردەوئە سەرنجى تەرمەكەي دا، پڻچەوانەي ئەوئەي بە زۆرى بە ھۆي ھەست ناسكى و ھەستيارىي ئافرەتانەوئە ئەوئە روو دەدات.

رەحمان قژە سەرى تەرمەكەي گرت و بەرزى كردەوئە و لەژىر لئوئەوئە گوتى:

- ئەوئە عەولايە!

- ئەو چە كدارە گوندنشینە بە كە لووتی خوشكە كەى بېرى
و كوشتى؟!

- بەلى خۆیەتى... بەرەو دۆزەخ!

ئافرەتە كە لەو كاتەى لىسى دوور دە كەوتەو بە دلىكى
ساردەو گوتى:

- سزای خۆى وەرگرت، شایانى ئەم مردنەبە، وەرە با بە
دوای ئەوەى دىكەدا بگەپین.

رەحمان كەوتە منگە منگ و بە سەرى ئامازەى بۆ پىشەو
كرد:

- ئەوەى دىكەش ئەو تانى، لىرەو دەتوانم بىینم.

كاتىك لە نزیكیەو راولەستان، راستەوخۆ گوتى:

- ئەمەشيان قاسمە... نازانم ئەم جۆرە بىچمانە چۆن وا
لە گەل بە كترى كۆ دەبنەو. ئەم گەمژەبەش خوشكە كەى و
مىردە كەى و ئەوەى پەنايشى دابوون و رىگەى بۆ
هاوسەرگىريان خۆش كردبوو، ئەویشى كوشتبوو، تەنھا لە بەر
ئەوەى هاوسەرگىرىيە كە بەبى رەزامەندى جەنايان بوو...!
تفووو!

ئافرەتە كە بە بىزارىيەو گوتى:

- چۆن رىگە دەدەن ئەم جۆرە قىزەون و پىسانە لە ناوماندا
بژین؟!

- ئىتر لە ئىستا بە دواو ئەوان لە ناوماندا نابن.

پاشان سەرنجى دا بە دۆلكەى هەنگوینە كە و بۆ لوتكەى
تاشەبەردە كە سەرى بەرز كردهو، ئافرەتە كەش ھەر وای كرد،
رەحمان گوتى:

- وا پې ده چیت هه ننگه لایتک له لوتکه ی تاشه به رده که دا هه بیت.

ثافره ته چه کداره که به منگه منگه وه سهرنجی کوژراوه که و پشتینه لولدراوه که ی ته نگی و تهرمه که ی دا و گوتی:

- که واته هاتوون هه نگوین کو بکه نه وه و دیاره که و توون.

- ده بېن هر وایت.

پاشان دا چه میه وه و سهرنکی پشتینه پچراوه که ی گرت ه دستی و به ده نگیکی هاوسه ننگه وه گوتی:

- پشتوینه که یان پساوه...

ره حمان سهری پشتوینه پچراوه که ی له دهستی وه رگرت، سهرنجی دایه و ورته ی له دم نه هاته دهره وه، ثافره ته که بو ی ته و او کرد و گوتی:

- یان که سیک پشتوینه که ی پساندوون؟!

ره حمان به سه ختیه وه چاوی برییه چاوه کانی و ماسولکه ی شه ویلاگی گرژبوونه وه، به ده نگیک ریک له فیشکه ی مار ده چوو، گوتی:

- چیت گوت؟! روونی بکه وه!

ثافره ته که ههستی به موچر کیک کرد که سهرتاپای جهسته ی گرت ه وه، له گهل نه وه ش له کوژتاییدا خو ی بینیه وه که ده لیت:

- ناخر من بینیم!

ماره که فیشکاندی.

- چیت بینی؟!
- توم بینی!
- تهواوی که!
- نهوانه هردووکیان شایانی سزان!
- کهواته بهدوامانهوه بوویت؟!
- لهوه ترسام غهدرت لئ بکهن، ئاخو نه دوو تاوانباره
نهخوشن و رقیشیان لیته!
- دواى نهوه؟!
- بیرم لهوه کردهوه لهوانه به له شاخه کهوه ههلتدیزن و
بلین کهوتوته خوارهوه!
- رهحمان کهمیک خوی هتور کردهوه و به منگه منگهوه
گوتی:
- جگه له تو کئی تریش ده زانیت؟!
- کهسی تر...
- نهی تو چون زانیت ئیمه دین بو ئیره؟!
- نهو روزهی له ناو گابهرده کان به لینی نهوه تان دا بینه ئیره
گویم لیتان بوو، به لام ئیوه تییسی متان نه کرد و نهو کاته
ناگات له من نه بوو.
- کهواته گویت له هه موو قسه کانمان بوو؟!
- به لئ، ههر هه مووی، ئاخاوتنه کانیش وایان لئ کردم
مه زندهی نهوهم هه بیت که ده ته وی له خوت دنیایان بکه یته وه
و به ره و نهو شویتیه یان په لکیش بکهیت، قسه کانت له گه لیاندا

ئەوئى ناختى ئاشكرا كرد، ئاگام لى بوو پىك بە لۆژىكى
نائومىدانەئى ئەوان قسەت دە كرد، بى ئەوئى باوئەرت بە
قسە كانت بىت!

- ئەئى چى دە بوو ئە گەر باوئەرم بەوئە بووئە كە بىئانم
دە گوت؟!

- ئەوئە مە حالە، ھەر گىز تۆ وە كوو ئەو دوو سەر شىتە
نايىت!

- جا تۆ چوزانىت!

- لەبەر ئەوئى سزای تاوانە كانىانت بىن نۆشىن.

- لەوانەئە بە ھۆئى شىكى دىكەوئە كوشتىئانم!

- ھەر گىز ئەوئە نايىت، من زۆر باش بىر و بۆچوونە كانت
دە زانم!

- ئەوئى دە بىلەئىن شىتكە و ئەوئى لە ناخىشماندا چىئراوئە
شىكى دىكەئە!

- ئەوئەش مە حالە، ھەر گىز باوئەر ناكەم!

- ھەلومەرجە كانمان ھاوشىئەن و ھەر ئەوانىش
كەسايە تىمان گرىچن دە كەن، ھۆئى سەرە كىئى ئەو توندوتىئىيەئى
دژى ئافرەت ھەئە چە پاندەنە، ھەموومان لە بىئەشىدا دە ژىن، ھەتا
بووئىن بە دىرندە و كىئوى، من كەسنىكى پۆژھەلائىئى بەدبەختم،
بە ناچارى و بىن خواستى خۆم لە ولائىك لە داىك بووم، ھەموو
كولتور و بۆماوئەئىيە پۆشنىرىيە كەئى ئەوئەئە جەللادىك
بمخنىكىئىت، بۆماوئەئىيەك و پاشخانىكى سووك و چرووك و
گەمزانە، واى لە ھەموو خانە كانى جەستەم كردوئە چەئىندراو
بىت و لە بىزارى و وئەرسبووندا بسووتىم، ئاگر بگرم، بىمە

قەفەس، من كەسكى ئەورۇپى نىم تا ئاستى نغۇبۇون تىر بىم، خەرىكە من لە تىنوووان لە مەرگ نىك دەبمەوہ. ئافرەتىش پەرداخىك ئاوە، ناخۆمەوہ چونكە پىسە.

- پىسە؟! بۆچى پىسە؟ ئەوہ چ قسەيە كى پووجە! دلئىابە پىسىيە كە لە مېشكى پىاودايە. پاشان ئەى دەربارەى من چى؟! خۆ مېنىش رۆژھەلاتىم و ھەموو خانەكانى جەستەم لە بىزارى و ھەرسبۇوندا چەپىندراوہ و رېك وە كوو تۆ خەرىكە گىر دەگىرئ، بەلكوو لە تۆش زىاتر، چونكە كۆمەلگە كەمان و ياسا دارپوخا و بى بنەما و پووجەكانى مۆلەتى زۆر شتى بە تۆ داوہ، كەچى من ھىچ، بۆيە من بە پىس و خۆت بە خاوين و بىنگەرد دادەنىيت. ناتوانم باوہر بەوہ بكم كە تۆ پاشماوہى بىر و ھزرى بىابانئىشەكانى، نە من و نە تۆش ناكىرئ وە كوو ئەو دوو سەرشىت و گەمزانە بىن.

- بەلام خۆ ئەوان لە بەدووى بىابانەكانەوہ نەھاتوون.

- ئايىن مېشكى بۆگەن كىردن و واى لى كىردن وە كوو بەدووى بىابانىان لى بىت. وام لى مە كە باوہر بەوہ بەئىنم كە تۆش وە كوو ئەوانىت. ھەرگىز تۆ كارى وا ناكەيت ئا و لە بىرىك بخۆيتەوہ و بەردى تى بەاويت. ئەگەر ئەوھائىت، دەبى پروبەرووم بىتەوہ!

پەحمان بە سووكايەتییەوہ پرسى:

- پروبەرووى تۆ؟! ئىنجا تۆ كىت؟!!

- ئايا تا ئەو ئاستە تۆ رقت لىمە؟! پىشانى دەدەم من كىم!

ئەوہى گوت و بە توورپەيەوہ وىستى چەكە كەى شانى دابگىرئە خوارەوہ، پەحمان دەرفەتى ئەوہى پىن نەدا و مەچەكى

گرت و دەمی نیزیه که‌ی به سه‌ره‌وژیری له‌سه‌ر ملی دانا. وا هه‌ستی کرد ئەو ئافره‌ته هیزیه که‌ی له ئاشکرا کردنی نه‌ئینییه که‌ی ئەمدایه، لاوازییه که‌ی‌شی خۆی له‌و ترسه‌دا ده‌بینته‌وه نه‌بادا نه‌ئینییه که‌ی ئاشکرا بکات، بۆیه به‌ دل‌ه‌پا و کێوه پێی گوت:

- ئایا تۆ با‌وه‌پت به‌وه کردووه که ئیوه پێشمه‌رگه‌ن... هه؟! ئەوه‌ی له ئیزگه و پوژنامه‌کانیش له سه‌رتان ده‌گوتریت و ده‌نوو‌سريت، ته‌نها بۆ به‌کاربردنی پوژانه‌یه و هه‌یجی تر. ته‌نها مشکێک ده‌توانی هه‌تره‌شتان بیات و تیکتان بشکینیت.

په‌نگیکی سووری تۆخ سه‌رتاپای پو‌خساری ئافره‌ته‌چه‌کداره که‌ی دا‌پۆشی و گوتی:

- ئەو فرۆکانه‌ی دین و بۆردومانمان ده‌که‌ن، جیا‌وازی له‌نیوان من و تۆدا ده‌که‌ن؟! ئەو قسه‌ پو‌وچه‌ چیه‌ ده‌یکه‌یت؟!

- به‌ راست؟! ئەو فرۆکانه‌ ئه‌گه‌ر بزانی ئیوه لی‌ره‌ن، له‌و کاته‌وه له‌جیاتیی پو‌کیت و بۆمبا مشک بارانمان ده‌که‌ن!

- شه‌رمه‌ سووکایه‌تیمان پێ ده‌که‌یت... هه... وام زانی که‌سێکی پێشکه‌وتنه‌خوازی و جیا‌وازی له‌ نیوان ئافره‌ت و پیا‌ودا ناکه‌یت...؟!

- من جیا‌وازی له‌ نیوان ژن و پیا‌ودا ناکه‌م! به‌لگه‌ش ئەوه‌ته ناماده‌م پو‌وبه‌پووت بيمه‌وه. به‌لام به‌ر له‌ تۆ هاته‌مه‌ ده‌ست و نیزیه که‌م له‌سه‌ر گه‌ردنت دانا، ئه‌گه‌رنا له‌وانه‌یه تۆ به‌ر له‌ من ده‌ستی خۆت بوه‌شاندایه.

به‌ هه‌ناسه‌په‌رکێوه گوتی:

- چا‌وه‌پێی چیه‌؟! شاده‌ماری گه‌ردنم بیه‌ستینه، تۆ برا‌وه و سه‌رکه‌توویت!

پەرحمان نېزەكەى لەسەر قورگى لادا و بە پىكەنېنەوہ پىنى
گوت:

- ئەو كەسەم خۆش دەوئى گوى بە مەرگ نادات و بوى
ناپارېتەوہ، كېماسى و نەنگىيەكەى تۆ لەوہدابوو كە زوو خۆت
دا بەدەستەوہ.

- چىيە، دەلىنى لەوہى كردت رۆلت نواند و شوخىت
كرد؟!

- گومانت لەوہدا ھەيە؟!

- نەخىر... ھەرگىز تۆ نابىت لە بەدووہكانى يىبان يىت،
ئاخر تۆ ھەتا باوہپت بە خوداش نىيە.

- ئەوہى لە تۆدا بە دلەم نىيە، خۆدانەدەستى مردن بوو.

- خۆم نەداوہتە دەستى مەرگەوہ، ئەوہ
رۆوبەرۆوبوونەوہى مەرگە.

- ئەى تۆ رۆزىك لە رۆزان خۆت نەداوہتە دەستى
مەرگەوہ؟

- من پىشى خۆم لە مەرگ ناكەم. لەبەر ئەوہى متمانەم
پىنى نىيە.

بە ھەناسە كېشانىكى قوولەوہ گوتى:

- ھەر كاتىك مەرگ دىت با بەخىر يىت!

پەرحمانىش گوتى:

- ئاخر ئەمە خودى خۆبەدەستەوہدانە... بۆسە بۆ مەرگ
دابىئوہ و پىش ئەوہى بگاتە سەرت بۆنى بگە، ئاخر مەرگ
بۆنىكى تىزى ھەيە.

به چاوی پر له فرمیسکه وه گوتی:

- ده زانیت؟ نه گهر حهقت ده ویت، قسه کانت تووشی شکست و ناو میدیان کردم، ههر گیز له تووم چاوه پری نه ده کرد.

- ترسم له چاوه کانتدا به دی کرد. ته واوی پوخسارت خهم و نه ندیشه به کی زوری دهرده پری، زور ترسناک بوویت.

- نه گهر مرووف بترسیت شهرمه؟! هه موومان ده ترسین.

- ترس نه و کاته شهرم و شووریهی ده بیت، نه گهر لئییه وه فیری ناگایی نه بین.

- نایا لیم ده ترسیت؟

- به لئی، وه کوو توو چون له مشکیک ده ترسیت.

- ناگات له قسه کانت بیت، من مشک نیم.

- بیوره له وهی گوتم، به هه له لیم تیگه یشیت، مه بهستم نه وه نه بوو به قسه کانم بیریندارت بکه م. به دلناییه وه توو مشک نیت.

سه رنجی پوخساری دا و وهك نه وهی له ناگاییه که ی په شیمان بیته وه گوتی:

- که واته سلم لی ده که یته وه، وهك نه وهی من سل له مشک ده که مه وه؟!

- سلت لی ده که مه وه؟

- بوچی لیم ده ترسیت و سلم لی ده که یته وه؟

- نازانم.

- من بویه به دواتدا هاتم بو نه وهی ریگه نه دم ده ست لی بوه شینن، که چی توش له من ده ترسیت؟!

- با وای دابئین ههولیان دا دهستم لی بوهشیتن و تۆ
 رزگارت کردم، کهواته من قهرزاری تۆم؟!
- خو ئه گهر تۆ نه تکوشتبان، به دلنیاایهوه من نهوهم
 ده کردم. ههرچهنده دهیانمینی مۆته کهی توورپیی ههراسانی
 ده کردم، ئاخیر ئهوان ههردووکیان بهووپری خویتساردی و
 گه مژه ییهوه خوشکه کانیان خهلثانی خوین کرد.
- په حمان له و کاتهی خه ریک بوو پییهوه بنوو سیت، گوتی:
 - منیش خه ریک بوو پیش که مینک تۆ بکوژم.
 - تۆ رووبه روو به ره نگارم بوویته وه.
- په حمان خۆی و تهرمی ههردوو کوژراوه کهی له یاد
 کرد و خرۆشانیکی هه وره تریشقه ئاسا له چاوه کانییه وه بریسکه یان
 ده دا و ههستی مرۆفایه تی لیه وه هه لده قوولا، بلیسه یه کی بریقه دار
 له چاوه کانییه وه وه کوو تیشکی خۆر ده تریقانه وه، هه ولی دا
 ماچیکی سوپاسگوزاری گهرم له سهر گۆناکانی بنه خشیتیت، ههر
 که لیوه کانی بهر گۆنای که وتن، ئیدی نه و لیوه گرگرتووانه ی
 کهوته پایدۆزی لیوه کانی و ناویته ی به کتری بوون و ماچیکی
 گهرم گهرم گه یشته لوتکه و چیژ و خووشی کهوته سه ما، ئیدی
 ده رگای لیوه کان بۆ به کتری کهوته سه ر گازه رای پشت و
 زمانه کانیس تیکه لی به کتری بوون، وه کوو دوو سه ما که ری
 بالی، ترقه ی تاخم و تفهنگ و خره ی فیشه کی فیشه کدانه کان له
 کاتی کهوته سه ر زهوی له جۆشوخرۆشدا بوون. جهسته ی نه و
 میینه تینوو و چه پیئندراوه له ژیر جله فشۆله کانییه وه ده رکه وتن،
 نیرینه چه پیئندراوه کهش باوه شی پیدا کرد و توند توند به
 خۆیه وه ی نووساند، نه ویش به خانه گرگرتووه کانی جهسته ی
 زیاتر ئاگری تی بهردا. ئیدی خرۆشان و ئالۆشی ناخی

چەپىندراويان جلهويان لە دەست دا و لەناو يە كتريدا تووانەو و بوونە پرووبارى گرگانىكى گەرم و لە لوتكەى شاخىكى ئارامو و هەلپەيان كرد و كەوتە پامالنى هەموو شتىك، ئارامى پەى پى نەبردنەو، تا بە تەواوى ئالۆشى بارگاويى ناخى چەپىندراويان بە تەواوى چكىان كرد. وەلى وەكوو خۆيان مانەو و بى جوولە هىشتا ناخيان تامەزرۆيى دانە كەوتبوو و لە خۆشياندا پشكوئاسا بە چىژەو بە يە كترىيەو دەچزان، هيتەدى نەخياندا جارنىكى تر وەكوو دوو ماری عاشقە و ماشقە بە يە كترىيەو ئالانەو و ئاويزانى يە كترى بوونەو، لە خۆشياندا كىنگىليان دەدا و چىژى زياتريان لە يە كترى وەردە گرت، تۆلەى بىبەشبوونىكى درىژخايەنى خۆيان لەو چىژە تايبەت و چركەساتە خۆشە سەندەو. دواى بىئاگابوونىكى زۆر و هەستكردن بە بوونى خۆيان و چوونە ناو ورووزان و شۆرشى جەستەو و دواى ئەوەى شىلەى هەنگوين ئاساى ناخى يە كترىيان هەلمزى، هاتنەو بەرى ئاساى و روخسارى قاسمىان بىنى گەواهى لەسەر سەماى جەستەى خرۆشاوى هەردوو كيان دەدا، چاوە كانى لەسەريان هەلنەدە گرت، وەك ئەوەى بىهوى شتىكيان پى بلىت! ژنە كە كەمىك پاجلە كى و دواتر بەسەر ترسە كانيدا زال بوو و بە خىرايى جلو بەرگە كانى خۆى پۆشىيەو و پشتويتە كەى لەناو قەدە بارىكە كەى شەتەك دايەو، تاخمە كەى توند لە پشتى بەستى و چە كە كەيشى كرده شان و بە پەحمانى گوت: كە دواى مژىنى شىلەى ئەو هەموو شە كره سىو و چىژە خۆشە، هىشتا خەرىكى ملىچوھۆرى مژىنى پارچە شەمىيە كى هەنگوينە كە بوو:

- تۆ پيش من دە كەويت و من بەدواتدا بىم، يان پىكەو و برۆين؟

- پټکه‌وه ده‌رږوین، پټش نه‌وهی بگه‌ینه جی، تو بهر له من برږو و دواتر من پاش کاتزمیریک یان دووان دیمه‌وه. به‌لام به‌رله‌وهی داب‌رپین بو زانینی رینگای قه‌دپاله‌که و گه‌یشته‌وه به ده‌سته که ریتما‌یت ده‌که‌م.

- له رینگه‌ی دؤل و پرو‌وباره‌که‌وه ده‌زانم... له‌و شو‌یتنه‌ی که پرو‌وباره‌که‌وه کوو تافگه‌ دیته‌ خواره‌وه به‌ردی‌کی گه‌وره‌ی لیه.

- به‌و جوړه مه‌وداکه ده‌یتته دوو نه‌وه‌نده.

- به‌لام مسوگه‌ر و نارامه.

- ده‌ی قه‌یناکا، چؤنت پی باشه.

ئیدی هه‌ردوو ته‌رمه‌که‌یان به‌جی هیشت و مه‌ودایه‌کی درټریان بری بیج نه‌وهی بچنه‌ ناو دؤله‌که‌وه. زور به‌ هیواشی و له‌سه‌رخو و به‌ بیده‌نگی ده‌رپوشتن و باسی هیچیان نه‌ده‌کرد، چه‌کداره‌ نافرته‌که‌ ناوه‌ناوه‌ ناو‌رپکی له‌ تاشه‌به‌رده‌کان ده‌دایه‌وه، تا به‌ ته‌واوی دوور که‌وته‌وه و نه‌و تاشه‌به‌ردانه‌وه کوو پاکه‌ته‌ جگه‌ره‌ به‌ ته‌نیشتی به‌که‌وه ده‌هاتنه‌ به‌ر چاو.

- تا ئیستاش لیم ده‌ترسیت؟

نافره‌ته‌که‌ له‌ ناکاو و دوا‌ی بیده‌نگیه‌کی زور وای گوت، رپه‌حمانیش بی نه‌وهی زور گو‌یی بداتی گوتی:

- له‌ دوا‌ی نه‌وهی له‌ نیوانماندا پرووی دا، ئیدی لیت ناترسیم.

نافره‌ته‌که‌ قیژاندی به‌سه‌ریدا و چاوه‌کانی زه‌ق بوونه‌وه:

- مه‌به‌ستت چیه‌؟! وای چ زؤلکی‌ت! چیه‌ هه‌ره‌شه‌ی

ئابروو چوونم لئ ده كهيت؟! تو ئهوه بكه شهرت بئ منيش
ده تكوژم و خو ميش ده كه مه قوربانى گولله يهك.

ره حمان ئيستىكى كرد و به داخه وه گوتى:

- ئه رى تو ئه م بيرۆكانه له كويوه ده هئيت؟! گوئ
بگره... من به رد فرى ناده مه ناو بيرى كه وه چ ئاوم تيدا
خوار ديبته وه يان نا.

- كه واته چ مه به ستىكت هه يه و ده ته وئى چى بئيت؟! وا
هه ست ده كه م مه به ست روون بيت، وهك ئه وهى ده ته وئى ئاماژه
به وه بكه يت كه هه ر هه له يهك له منه وه روو بدات له وهى بينيم،
توش ئه وهى له نئوانمان رووى دا ئاشكرائى ده كه يت!

- ده به سه كو تايى به م قسه قورپانه بهينه. چ بيرۆكه ي
گه مژانه ت به ميشكدا ديت؟! ئه و قسانه ت مائه ي
سووكايه تى كردن بۆ من. برۆ بئ منه ت به چيت بينوه بۆيان
بگيريه وه، هه ر گيز ئه وهى له نئوانماندا رووى دا لاي كه س باسى
نا كه م، واى ئيوه له م باره يه وه چهنده هه ستيارن!

- له بهر ئه وهى كو مه لگه كه ت كو مه لگه يه كى پياوسالارى
قيزه ون و بيكه لكه.

- باشه، من چ په يوه نديه كم به و قيزه و نيه وه هه يه، تا ئستا
به و گريكوپيره به تم نه زانيوه.

- گريكوپيره ي من يان هى كو مه لگه كه ت. به هه ر حال،
ئه وهى له نئوانماندا رووى دا شتىك نيه مادام دلئام ده كه يته وه.
ترسه كانمان به رانه ر به كترى يه كسان بوون، ئستا منيش لئت
ده ترسيم وه كوو چۆن تو لئيم ده ترسيت!

- پيم گوتى من لئت نا ترسيم.

- ده زانم ئیستا لیم ناترسیت، له بهر ئه وهی نهئیه کم ده زانیت، وهك ئه وهی منیش نهئیه کی تو ده زانم... ئیستا جیاوایی نیوان خۆم و خۆت بینی له م کۆمه لگه قیزه ونه مان؟! تو دۆن جوانیت و منیش که سیکسی پیس و به دره وشت!

- باشه چی بکه م بۆ ئه وهی ئاسووده و ئارامت بکه مه وه؟!

پاشان لوله ی تهنه که که ی نایه ژیر چه ناگه ی و گوئی:

- نه گهر ئه وهی تو ده یلئیت له میشکمداییت، ههر ئیستا له بهر چاوت ده یژیتم، چونکه هیچ پیویستیم به میشکیکی وا سپله نیه، ههر ئیستا وه لامم بده ره وه، نایا تا نه و ئاسته به زۆل و نه که ره رامم ده زانیت؟!

ئافره ته که پر به چاوه کانی ته ماشای کرد، ئاسووده ییه ک بالی به سه ر روخساریدا کیشا و بزه یه کی له زرۆک لیوه کانی گرتوه و گوئی:

- له ناخه وه هه ست به راستگۆییت ده که م، که ههر به راستی و بئ دوودلی ده ته وئ میشکت بپژیتیت، مرۆفی وهك تو ههر گیز نابئ سپله بیته، وات لئ کردم شهرم له مه ترسیه کانم بکه م!

ره حمان منگه منگیکی کرد و گوئی:

- تو ئه مرۆکه دووه م جاره ژبانی من پرزگار ده که یته.

له سه رخۆ و بئ گویدانه شتیک گوئی:

- من ژبانتم پرزگار نه کردوه، له بهر ئه وهی ههر له بنه رته وه هیچ شتیکت به سه ر نه هاتوه.

- جاری یه که م ئه و کاته ی به دوامدا هاتی نه بادا ئه و

دووانه‌ی بکوژی خوشکه کانی خوځیان بوون منیش بکوژن.

- به لّام نه یانتوانی ده ست لئ بوه شینن.

رهمان به رده وام بوو و گوتی:

- جاری دووه میش ئیستا، له بهر نه وهی هر به راستی
نه گهر پیچه وانه‌ی نه وهی گوتت بتگوتبایه، یه کسه ر پلم پیوه
ده نا.

- تو شیتیت!؟

- له وانه یه...

به رله وهی له یه کتری دابیرین گوتی:

- نایا به دیداری یه کتر ده گه ینه وه!؟

- نه گهر بته ویت.

- دهمه وئ به یه کتری بگه ین، به لّام له وهی پرووی دا
زیاتر داوام لئ مه که.

به سه رسورمان و که مئک تو وره ییه وه پرسى:

- مه به ست چیه!؟

- مه به ست نه وه یه ناتوانم خو شتم بوئ... نه ئیستا و نه
ناینده.

- چوزانی؟

- له خه یالمدنا نافره تیک هه یه، که له وانه یه هر گیزیش
نه بیبیمه وه. به لّام هر به دوایدا ده گه ریم... ئیستا تیگه یشتیت!؟

- تیگه یشتیم... خو تو دؤن جوان نیت ژنان به دواتدا شهیدا

بن!؟

ئەمەى بە كەمىك پۆز و لە پشت لووتىيەوہ گوت و بە
لووتبەرزىيە كەوہ سەرى ھەلبېرى و لىندا پۆيى، بى ئەوہى
ئاورپك لە دوای خۆى بداتەوہ.

پەحمان لە شویتى خۆى رەق بوو، دەمەبەشە داىگرت.
سەرنجى لە پراوستان و پۆيشتنە كەى دا و لە گەل خۆى و بە
ھەمان شىوہ لاسايى كردهوہ و گوتى: "تۆ دۆن جوان نىت،
تاكوو ژنان بەدواتدا شەيدا بن!"

باشان تفيكى بەدوايدا كرد و بە منگەمنگەوہ گوتى:

- دەزانم دۆن جوانى ناژەلت دەوئ!

بهشی بیست و هه شتم

به ره له وهی په حمان له باره گای دهسته که نزيك بکه ویتته وه، له دووره وه گوئی له دهنگی یه کيک بوو لقه دارینکی وشکی له سهر زه ویه که کهرت ده کرد، دواي که ميک بوی دهر کهوت، نه وه ماموستا عومره ته وره که ی به دهسته وه یه و دار شه قوپهل ده کات. که زیاتر لئی نزيك که و ته وه له نا کاو ههستی به وه کرد که وه شانندی ته وره که ی توندتر و دژوارتر ده ییت و بهر هر شویتیکي داره که بکه ویت شقی ده کات، به و نه ده شه وه نه وه ستا هه تا سهری ته وره که له قه دی داره که چقی و کلکه که ی شکا. ماموستا عومره له لیدانی کلکه شکاوه که ی ته وره که که له داره که چه قیوو، به رده وام بوو، لیدانیکي وا دژوار و سهخت هر نه ییتته وه، به زمانی کوردیش هاواری ده کرد، وه لئ په حمان هیچی لئ تینه ده گه یشت، به لام هر که گه یشته به رانه بری بو هیور کردنه وه ی هاواری به سردا کرد، کاتیک ماموستا عومره وه لامی نه دایه وه که له وانه یه گوئی لئی نه بوویت، په حمان به توندی باوهشی پیدا کرد، به تایبه تی نه و کاته ی به مشته کۆله و هیستریاوه به رده وام بوو له لیدانی کلکه شکاوه که ی ته وره که، دواي مملاتییه کی زور که زیاتر له شهر و زورانبازی ده چوو، ماسولکه کانی ماموستا عومره خاو بوونه وه و له سهر زه ویه که دانیش و له شه که تیدا هه ناسه بر کئی بوو، له دووره وه گویت له دهنگی هه ناسه ی ده بوو، وه ک نه وه ی بگرییت و چاوه کانیشی پر له فرمیسک بوو بوون.

په حمان له کاتیکدا له و په بری سه رسامیدا چه په سابوو، به منگه منگیکه وه گوئی:

- هاوپریم لهسه رخۆ به، چیه بۆ وا له خۆت ده کهیت،
چی پرووی داوه؟!

له ناو هه نسکه شه که ته کانیدا گوتهی:

- تکایه وازم لێ بینه.

بێدهنگییهك بالی بهسه رداکیشان، دواتر په حمان بییری
کرده وه: "تۆ بلیتی ئه ویش به وهی زانییت که به سه ر قاسم و
عه ولادا هاتووه، وهك ئه وهی ئه و ئافره ته چه کداره زانی؟! تۆ
بلیتی هه ست به وه بکات که که مته رخه م بووه له وهی هه ولی
ئاساییکردنه وهی نیتوانمانی نه داوه؟! به لام کوشتنی ئه و دووانه
پتویست به و هه موو هه لچوونه هیستریاییه ده کات؟!

په حمان به منگه منگ و به دهنگیکی زۆر هیمنه وه گوتهی:

- ده پیم بلیتی چ شتیك له دنیا شایانی ئه و هه مووو.....

مامۆستا عومه ر قسه که ی پێ بری و گوتهی:

- ئه مه هه رگیز قسه ی تۆ نییه په حمان!

- ئیتر له مرۆ به داوه ئه وه قسه ی من ده بیست.

- تۆ هیچ نازانیت.

په حمان دیسان به منگه منگیك و به سه رسورمانه وه:

- چی بزانه م؟ ده زانی نیگه رانت کردووم!

- دلَم خه ریکه ده سووتیت، ئه و گره ی له ناخمدایه ئه گه ر
به سه ر شاخیکیدا بکه یته ده یته ویتته وه. په حمان بێدهنگ بوو و
بیرۆکه کان میشکیان داگیر کرد: "تۆ بلیتی عاشق بوویت؟ ئه وه
به عه قلی کیدا ده چیت، ئه وهی له گه ل مندا بوویت
دلخوازه که ی بوویت؟! ئه ی هاوار، ئایا ده بێ ئه و هه موو شتیکی

زانبيٽ ڪه له نٿوانماندا پرووى دا؟ ٿايا ده بٺي ٽهويش به دوامدا هاتيٽ و شويٽي هه لگرتيم؟ تو بلٺي ٽهويش بينيٽي ڪاتيٽ ٽه و دوپشڪانهم له ناو بردا واي چ ڪاره ساتيٽ ده بٺي، ٽه گهر ٽهويش زانبيٽي... هه... راهه سته... دياره ڪه سيٽ ٽه ماوه لهم شاخه به ڪاره ڪه مي نه زانبيٽ... ههر له ٽيستاوه ڪاره ڪه م ٽاشڪرا بوو. ٽه وه چي به سهر هاتووه، ههر گيز بهم شيوه بهم نه بينوه... خو وا ده گريٽ!

ره حمان وازي لڻ هيٺا تاڪوو به گريان خه مه ڪاني به تال بڪاتوه. ٽهويش بو چهند ساتيٽي ديڪه له بيٺه نگيه ڪه ي برده وام بوو، ده ستي به بير ڪردنه وه ڪرد: "به لام ٽه و شاياني ٽه وه نييه به و جوڙه له پٽاويدا ٽازار بچيڙيٽ، به لڪوو شاياني ٽه وه نييه له پٽاويدا ته نانهت يه ڪ دلڙه فرميسڪيش برٽيٽ، ٽه و ڪورده و گه نجيڪي قيتوقڙه، هه موو ڪجهه جوانه گوندن شينه ڪان به ٽاواتيه وهن... چيه ٽه و شيت بووه ده سته برداري ٽه و هه موو جوانڪيلانه ده بٺي و به پهروشه وه به دواي ٽه م ٽازه له ڪه وتووه، ڪه جگه له دوڻ جوان ڪه س چاوي تير ناڪات".

له ڪوٽايدا دواي ٽه وه ي ڪه ميٽ ڊهرووني ماموستا عومهر ٽارام بووه وه، ده ستي خسته ڙير ڪراسه ڪه ي و ڪيسه نايلوٽيڪي گه وه ي ڊه رهيتا، ڪه نزيڪه ي دووسه ڊه په به ڪي ٽيدا بوو، به ده ستيڪي نيگه ران و ڪه ميٽ له رزو ڪه وه ڪاغزه ڪاني بو ره حمان ڊريٽ ڪرد، به ده نجيڪي نزميش منگه منگيڪي ڪرد و گوتي:

- چاويٽ ٽه و ڪاغزه زانه دا بخشينه.

له سه ره تادا ره حمان چاويٽي خيڙاي به ڙماره به ڪي زوري ڪاغزه ڪاندا خشاندا تا بزائيت چيان ٽيدايه و باسي چي ده ڪه ن،

پاشان وردتر و به ديقه تتر لتيان ورد ده بووه وه، سهرنجدانی
ههنديکيشيان دريژهی ده کيشا و زياتر تهماشای ده کردن.

- تو ئه م تابلویانه ت کيشاوه... وايه؟
- ههرگيز نه خيتر... من عاشقی ويته کيشانم به لام نايزانم.
- ئه م هونه رهنده بليمه ته!
- ماموستا عومهر له سه رخۆ و به منگه منگيکه وه:
- به لي، به راستی هونه رهنديکی بليمه ته.
- ئه ی خوايه ئه مه چ تابلۆيه کی تو قينه ره؟!
- رات چيه ده باره ی ئه وه ی تيدا هاتووه؟
- ره حمانيش به منگه منگيکه وه و زهرده خه نه يه کی سه رسامانه
روخساری داپوشي:
- ئه مه داهينه داهينان ههر به راستی داهينه... به
کاره کانی ته واو سه رسامم، ئه م هونه رهنده له شيوه ی که مه.
- به وردی سه رنج له و تابلۆيه ی دواتر بده.
- ئه مه يان؟
- نه خيتر، ئه وه يان نا... ئه وه ی دواتر... نا نا ئه مه شيان نا...
- به لي ئه وه يان... که ميک سه رنجی بده ري.
- دوای چرکه ساتيک ره حمان به سه رساميه وه:
- به راستی دانسقه يه، تو سه رنج له چاوی ئه و پياوه پيره

بدە، چەند بە وردى لە يەك كاتدا خەم و خۆشى تێدا بەرجەستە
كردوو.

- زێدەبارى دوودلى و پەرۆشى، دواى چاوه‌پوانىيە كى
زۆر و درێژ.

- ھەر بە پراستى ئەو چاوه خەرىكە دەدوێت، پێك وەكوو
چامەيە كى شيعرى وايە.

مامۆستا عومەر گوتى:

- نازانم چامەيە كى شيعرىيە و لە شىوہى تابلۆيە كدا
بەرجەستەى كردوو، يان لە بنەچەدا تابلۆيە كە و لەسەر شىوازى
چامەيە كى پراوپر لە ئەندىشە و خەم و ئازار و نەھامەتيە كانى
ژيان دايرشتۆتووە. تۆ تەماشای پەرەكەى دواتر بكە... ئەم
چامەيە پێك لەسەر ئەم تابلۆيە پەيرەو و پيادە دەكرێت، ھەر
دەلێى ھىماكانى ناو تابلۆكەن و بە زمانىكى ئەدەبىيانەى دانسقە
گرێچتىكى وەستاينەيان بۆ كراوہ. واى لەو دەربەرینە جوانانە...
ئەم داھىتەرە خۆ شاعىرىشە!

پەرحمان بە پەرۆشەوہ گوتى:

- ئەمە دەبێ كى يێت؟! ھەر بە پراستى لە پىزى
ھونەرمندە جىھانىيە كاندايە، بەلكوو من بۆ خۆم لە زۆر پێك
لەوانىش بە باشترى دەزانم، ئەوانەى شتىكى ئەوتو لە تابلۆكانيان
تيناگەم.

- ئىستا ئەم مەرۆفە دەگمەن و ھەست ناسكەت بىنى؟!!

دىسانەوہ پەرحمان گوتى:

- ئەمە كىيە؟! بە دنىايىيەوہ ئەگەر يە كىك يێت لەوانەى

له گهل خۆمانن، ههر ئیستا به سه رسامیه وه له بهردهم هه موواندا په نجه کانی دهستی ماچ ده کم و له جیاتی ئه ویش نۆره ی دارشکاندن و به موو کاره کانی دیکه ی له ئه ستو ده گرم، که دهست و په نجه کانی ده پروشینن.

مامۆستا عومهر به خهم و داخیکى زۆر و له ژیر لیوه وه گوتى:

- نه ی چى ده بیته ئه گهر له گه لماندا نه ژیت، یان با بلین به کینک بیت له دوژمنه کانمان.

- له سۆنگه ی ئه وه هونه ره بالایه ی هه به تى، ههر دهستی ماچ ده کم. جگه له وه مرۆفیکى وا مرۆف هه رگیز نابیته دوژمنى کهس، ئاخه ئه وه هونه رمه نده، شاعیره.

- ئاخه ههر ئه وه به دلّم له تلته ده کات و له ناخه وه ده مگر بیته... به دهسته نه فره تیه کانی خۆم ئه م هونه رمه ند و ئه دیب و نووسه ره م کوشت... په حمان به م دهسته شکاوانه ی خۆم. چه ند خۆزگه م ده خواست بهر له من ئه وه چه که که ی ئاراسته ی من بکردایه و پلى پئوه بنا بوایه، ئه وه ئه گه ر وای بکرد بوایه، ئیستا ئه وه هه موو خهم و ئازار و ئه شکه نجه ده روونیه م نه ده چه شت، زۆر بۆی خه فه تبارم و نه فره ت له وه هه لومهرجه ده کم که ناچارى کردین پووبه پووی به کتر بجه نگین!

- ئیستا له ئازاره کهت گه یستم... تیگه یستم له ئازاره کهت.

مامۆستا عومهر له قسه کانی بهردهوام بوو و گوتى:

- کاتیک له م چالاکیه ی دوایماندا دزه مان کرده ناو مۆلگه که ی دوژمن، زۆربه یان له شیرین خه ودا بوون، له

چاوتروو کانتیکدا پهلامارمان دان، وهك دهزانیټ لهو جوړه چالاکی و چرکه ساتانه دا هه لایه کی وا راده بی، هه مووان سهریان لی ده شیویت، هه ندیکیان په لاماری چه که کانیان دا و له ده رگا و په نجه ره کانه وه بهر ده سترپیژی گولله یان داین، ئی لهو چرکه ساتانه دا، نه گهر نه کوژیت ده کوژریت، مروؤف ناچاره بو مانه وهی خوی گولله به سینگی بزای خوی وهش بیت، بویه به پیی ئه و نه خشه و پلانه ی دامان پشتبو به ده سترپیژی چری تیمه ئه وان بیده نگ کران، ههر هتندم زانی خوم له بهرده م یه کیک له ژووره کان بینیه وه و ناگربارنم کردن و هه رچی له ناو ژووره که دا بوو کوژران و تیدا چوون، ئه م شاعیره ی ناوی سیروانه، لهو ژووره دا بوو، هه موو ئه وهی باسی ده کم له خوله کیک یان که متر له دوو خوله کدا پرووی دا، هه موو ئه وان هی له ژووره که دا بوون بهم ده ستانه ی من له ناو چوون، وه کوو گوتم ئه م کوړه بلیمه تهش له ناو ئه واندا بوو، بهرله وهی وه کوو که سیکی په رکه مدار خویشی نه زانیټ چی ده کات و بهرله وهی به لادا بیت له چرکه ساتیکدا بینیم به په شوکاو یه وه دانیشتووه، چه کی به ده سته وه نه بوو، هیشتا چه په سابوو نه یده زانی چی بکات، لای راستیه وه جانتایه کی بچووک و له بهرده میدا کومه له کاغه زینکی په رشوبلاو هه بوون، لهو دره نگانى شه و دوخه هیمن و ئارامه دا که هه مووان خه وتوون، نازانم ده نیووسی، یان له وان هین بیرى له کیشانی تابلویه ک کردیتته وه، خو شم نازانم لهو چرکه ساته دا بوچی ئه و جانتا بچووک هی سه رنجی راکیشام و ده ستم بو برد و بی ئه وهی هه ست به خوم بکهم و لهو دوخه که ترسناکه دا، ده ستم کرد به کوکردنه وهی کاغه زه په رشوبلاوه کانی بهرده می، خوژگه ئه وه م نه کردبووایه، ئاخړ ئه و کاغه زانه و ئه و تابلویانه ی بهرده مت بو هه تاهه تابه ناگریان له ناخی دلیم بهر دا و هه تا بمینم چره دوو که لی قرچه یان یه خه ی هزر و هه لک پروزانی ناخم بهر نادهن، خوژگه

ئەووم نە کردبووایە... خۆزگە، بەلام کەنگی داری خۆزگە بەردار
 بوو، ئاخەر ئەگەر ئەم کاغەزانه نەبوونایە، وەکوو جارەکانی تر
 ئاسایی بەسەرماندا تێدەپەری. دواى تێپەربوونی دەورووبەری
 هەفتەیک بەسەر چالاکیە کەماندا بیرم بۆ لای ئەو جانتا بچوو کە
 چوو کە لە گەل خۆمدا هیتابووم، لە گەل کەلوپەلەکانی خۆم لە
 ژوورە کەماندا بە لقەدارێکی بنمیچە کەووە هەلمواسیبوو. هیتام و
 لە بن درەختیک دانیشتم و کەوتەمە پشکنینی جانتاکە، پەراوێکی
 بچووک وادیار بوو یادەوهریی خۆی تیدا تۆمار کردییت، لە
 پێگەى خۆتێدەنەوێ ئەو پەراوێ بچوو کە زانیم دواناوەندی تەواو
 کردوو و نەیتوانیوە بچیتە زانکۆ. بۆیە بە ناچارى پرووی لە
 خزمەتی سەربازیی زۆرەملتی کردوو، تەنها چەند مانگیکیشى
 ماوە خزمەتە کەى تەواو بکات، لە شارى هەولێریش دادەنیشیت
 و لە خێرائیکی زەحمەتکێش و دەستکورتیشە، بۆ نەگەتسى
 باوکی هەزار و یەك ئەملا و ئەولایشى کردوو، تا کوو
 کوپە کەى لە باشوورى عێراقەووە بۆ بگەرێتەووە ئیرە، داخۆ بۆ
 ئەمەش لە چەندین بەرپرسی سووک و چرووک پاراوەتەووە، هەر
 بە هۆی دەستکورتییە کەیشیەووە ئەو کاتەى لە باشوورى عێراق
 بوو، دواى چەندین مانگ ئینجا توانیویەتى بە مۆلەت سەردانى
 کەسوکاری بکات، دەزانی باوکی کورده و دایکیشى عەرەبە؟
 هەر ئەو کوپەیشیان بۆ ما بوووە دواى ئەوێ کوپە
 گەورە کەیان لە بەرەکانى جەنگى عێراق و ئیران بووبوو
 قوریانى خواستەکانى ئەو دیکتاتۆرە سەرشیته. ترسى گەورەى
 دایک و باوکیشى لەویدا بوو کە ئەمیش وەك براکەى لە دەست
 بەدەن. بۆیە کەس نامییت باوکی پەناى بۆ نەبات و لێى
 نەپارێتەووە بۆ گەراندەووەى کوپە کەى بۆ ئیرە، هەر لە موختارى
 گەرە کەووە، تا دوا جار بە ناچارى لە بەردەمى ئاغا کپنۆشى برد،
 ئەو ئاغاى کە هەرگیز داواى لای سەرۆک جاشەکان
 رەتکردنەووەى نەبوو، تا لە کۆتاییدا خواوەن دەسلانەکان توانیان

بیگه پیتنه وه و لهم په بایه یه ی دابتن که نیمه ده ستمان به سهردا گرت و نهو کاره ساته پرووی دا. نهو کاتیک گه پابووه وه ئیره ناوه ناوه له کوتایی ههفته دا سهردانی ماله وه یانی ده کرد، نهو باوکه جگه رسووتاوه ی هه رگیز چاوه پروانی نه م خه مه کوشنده یه ی نه ده کرد. خوژگه هه ر نه گه پابووايه ته وه ئیره، ده زانی بیژم له خوژم و هه موو شتیک ده بیته وه، نه وانیش وه کوو نیمه چه وساوه و هه ژار و نه دارن. وای نهو که سه چه ند راستی فه رموووه کاتیک گوتویه تی: "له جه نگدا خه لکاتیک یه کتری ده کوژن، هه ر یه کتریش نانس، له پیناو که سانیک که یه کتری ده نانس و شه پش له گه ل یه کتریدا ناکه ن!" ناخ په حمان نه گه ر ده زانیت چه ند نازار ده چیژم و خه م ده خوژم.

په حمان به هیمنیه وه:

- خوژت سهرزه نشت مه که، نه گه رنا ناتوانی لیره بژیت، له بیری که.

- هه رگیز ناتوانم نه وه له بیر بکه م که پرووی دا.

- به لام نیمه له جه نگداین، یان ده کوژین، یان ده مانکوژن، هه لېژارده ی سیه ممان له به رده مدا نیه.

- لهم حاله ته دا بژارده یه کی دیکه م ده بیت! نه ری په حمان تو هه ست به وه ناکه بیت نه وانیه جه نگه هه لده گیرسیتن، وه ک نهو که سه وان چه کتیک هه لده گریت و به چیژ و خو شیه وه ناراسته ی دوو که سی هه ژاری ده کات که یه کتریش نانس، له ژیر هه ره شه ی لووله ی تفه نگه که یدا ناچار یان ده کات به ر بیسه ویزه ی یه کتری و تا ناستی نه وه ی یه کتیکیان نه وه ی تریان له ناو بیات بجه ننگن، نیمه ش ئیستا نه وه این؟!

- نه ی چیمان له ده ست دیت بیکه ین؟ نه م زه ویه هیه چه کی تیدا نازیت، جگه له درنده کان نه بیت، خو نه گه ر بیته

که رویشک، یه کهم رپوی که تووشت ده بیت له توبه ت ده کات و ده تخوات. دهی وهره پیم بلی چون له گهل هم درپنده دا هله ده کیت و ده ژیت؟ نه گهر داوای ناشتی و ناسووده یی بکه یت، نهوا پیمان ده نینه سهر گهر دنت و ده بی ههر به کویله یی و زه لیلی بژیت، به لکوو هه تا نه گهر بهو کویله یی و زه لیلیه ش رازی بیت له پیناوی نه وهی تۆزیک ناسووده و نارام بیت، له کۆتاییدا تۆی هه ژار و ناشتیخواز خۆت ده بینسته وه راپیچی جهنگیکت ده کهن هیچ بهرژه وه ندیه کی تۆی تیدا نییه و ده بی شه ر له گهل که سائیکی هاوشیوهی خۆت هه ژار و به ده بخت بکه یت، که نه ده یانناسی و نه ده تناسن.

مامۆستا عومه ر به خه میکی بیته ندازه وه:

- نه گهر شه ر له گهل درنده کتویه کان بیت و بیانناسم نهوا به دلنیا ییه وه پینشوازیی لی ده کهم و ههر گیز بۆ ساتیکیش و یژدانم نازارم نادات، به لام کاتیک که سیکه هه ست ناسک و بیتاوان و له وه پری هه ژاری و نه داریدا به دهستی من ده کورژیت، بهر گهی نه وه یان ناگرم. ناخر په حمان خۆت ده زانی ئیمه له بنه رته دا له پیناوی نهو جۆره که سه باش و بیتاوانانه دا شه ر ده که ین و ده جهنگین.

- هاواراتم، نه گهر درنده یه ک بکوژیت، جیاوازه له وهی مروفئیک بکوژیت که له بنه رته دا خۆی قوربانی بیت. به لام جهنگه و له جهنگیش ههر ده بیت قوربانی هه بی.

- بیت باشه خۆت یان کورپکت بینه قوربانی جهنگیکه
وا قیزه ون؟!

- هه لبه ته رپنگه نادهم، به لام تۆ پیم بلی چیمان له ده ست دیت؟ گه مه به کی پیس و ترسناکه و له ئیمه گه وره تره!

- ناخ رەحمان ئەگەر حالی دايك و باوكيت دەبيني؟

- دايك و باوكی كى؟!

- ناخ رەحمان، چيە تۆ لە گەلم نیت! بىرت لە كويە؟!
من پىويستم بە كەسكە گويم لى بگريت، بە كەسك ئازارى
ويژدانم كەم بكاتەوہ... مەبەستم دايك و باوكى شاعيره
هونەرمەندە قوربانيە كەى دەستى خۆمە... ئەو قوربانيەى ئىستا تۆ
بە دەستە كانى خۆت ھەستە تۆمار كراو و كيشراوہ كانيت لە
ھۆنراوہى جوان و تابلۆى سەرنجرا كيش بە دەستەوہ گرتوہ.

- ھىچ ھەوائىكت لىانەوہ پىن گەشت؟!

- خۆم بينيامن، لە رىگەى ئەو نامانەى لەناو جاننا
بچوو كە كەيدا بوو ناو نيشانە كە يانم زانى و بە نھتى چووم بۆ
ھەولير.

- چى...؟! چۆن و بۆچى؟!

- نازانم. ھەندىك پارەم لە گەل خۆمدا برد. ئەوہى
ھەمبوو، لە گەل قەرز كردنى برە پارە يە كى ديكە لەو ھاو پىانەى
جگەرە ناكيشن، تا ببووہ برە پارە يە كى باش، پاشان رووم لەو
مالە كرد كە دايك و باوكى قوربانيە كە مى تىدا نىشتە جى بوون،
مالە كە يان بە لگەى ھەژارى و نە دارىيان بوو، لە ناكاو ھاتمەوہ
سەرخۆ لەوہى پىيان دە لىم. ھەر گىز ئەوہم بە خە يالدا نە ھاتبوو،
راستە من بە مەبەستى يارمە تىدانىان چووم بۆ لايان، وە لى تا
ئىستا من بكوژى كورە تا قانە كە يانم. چىيان پىن بلىم؟ من كىم و
بۆچى ھاتووم؟! ئەى چۆن كورە كە يانم ناسىوہ؟ ئايا بلىم
ھاو رپىە كى سەربازىم و لە گە لىدام، شىوہى من لە سەرباز
ناچىت. بە تايە تى ئەو قژە درىژ و لوول و گفەى من، كە ئەوہم
ھاتەوہ ياد، ئىدى بە نىو كوچەو كۆلانە تەسكە كانى شاردا

كهوتمه سوورپانهوه، پاشان كهوتمه پايدۆزى گهپان به دواى
 سهرتاشخانهيهك، بۆ ئەمەش ناچار بووم بچمه شەقامە گشتيه كه،
 بهو ئوميدەى سهرتاشخانهيهك بدۆزمهوه، دانەيه كم دۆزيبه وه
 كهوتبووه سهر دوورپانه كه، بويرىي ئەوهم تيدا نەبوو بچمه
 ناوييه وه، گلۆپه كانى ناوى رووناك و ئەوانەى لەوئيش دانىشتبون
 زۆر بوون، منيش خۆم له خەلكى دەپاراست، چونكه پيم وابوو
 كه زۆر به يان جاش و به كرنگيراو و ئاسايشى نهيئين و دەموچاو
 و پوخسارى هەموو خەلكى شارىيان دەناسى، نەخاسمه
 كلاوسووره كان -ئىزباتى عەسكەرى-، ئەوانەى كه سىك له
 چنگيان دەربازى ناييت، ئەگەر پرسارى ئەوهى لى بكن له
 كوئيه هاتووه و بۆ كوئى دەپوات و پيداويستيه كانى
 خۇناساندنى پيه يان نا؟! منيش هيچ يه كيكم لهو شتانه نەبوو،
 بۆيه لهو سهرتاشخانهيه دوور كهوتمه وه، بهرله وهى يهك هەنگاو
 بۆ ناوى بيتيم، هەستىكم لا پەيدا بوو كه ئىستا هەموو ئەوانەى
 سهر شۆسته كه دەمناسنه وه، ئەو سهرنجانەى لىشيان دەترسام و
 خۆم لى لادەدان، دەبينم به دوامه وهن و چاوديرىي هەنگاو به
 هەنگاوم دەكەن، وه لى هيتشتا جگه له چەند هەنگاويكم
 نەهاويشتبوو، گۆشه يه كى بچووكم به دى كرد، له دوو مەتر
 دووجا زياتر نەدەبوو، پيره پياويك له بهرانبەر ئاويته يه كى كوئى
 گۆشه كهلدا دانىشتووه، پيم وابوو ئەوه يه كه م و كوئىترين
 سهرتاشى ئەم شاره يه و ئەوانەى كاتى خۆى كرپارى بوون و
 سەريان لا چاك دەكرد، هەموويان نەماون و مائاواييان له زيان
 كردووه، دەبىي ماويه كى زۆريش بيت كه س هەمووشۆى
 دوكانه كهى نەكات، ئەوه تانى من له ناكاو دەبمه ميوانى و
 داواى سەرچاكردن لى دەكەم، پى دەچى ئەم سهرتاشه
 ديرينه شار، تواناى رپكردنى له گەل كاروانى سهرتاشه
 هاوچەر خەكان و ئەو مؤديلانەى كه گەنجان دليان دەبخوازيت

نەبوویت، بۆیە وا بەرکەنار بوو و کەسێک بە لایدا نایەت، وا دیارە خۆی داووەتە دەستی چارەنووسی و هەتا لە سەرنجدانی ئەو سەرتاشخانە پووناکەیی بەرانبەریشی بێزار و وەپس بوو کە زۆربەیی کەپارەکانی ئەمیشیان بۆ خۆی پەلکێش کردوو، بەلام دواتر بۆم دەرکەوت کە نەخێر هێشتا ئەمیش دڵخوازی خۆی هەیه و زۆربەیی هەرە زۆری ئەوانەیی دێتە لای و سەریان چاک دەکەن، لە چینی و توێژە هەژار و نەدار و بەشمەینەتەکانی شار و دەورووبەری، لەوانەیی دەسفرۆش و کۆلکێش و پوژانە بە کاری بۆیە کردنی پێلاو و جۆرەها کاری دیکەیی دەستگێرپێهەو خەریکن، دواي سلوا، هەر کە لەسەر تەختی دانیشتنە کۆنەکەیی دانیشتم، دەستی دایە نامێرە کۆنەکەیی سەرتاشین، کە باوەر ناکەم هیچ کەسێک لەم پوژگارەدا بە کاری بەیتیت، تەنھا یەك وشەشی لە زار هاتەدەر و گوتی: "قوتیکەم؟" منیش بە داوای لێبوردن لە قژە درێژە کەم گوتم: "قوتی کە"، ئیدی دەستی پێ کرد، هەتا پێستی سەرم هەمووی دەرنەکەوت وازی لێ نەهێنا، ئەم سەرتاشە پێچەوانەیی سەرتاشە زۆربلێتەکانی تر ورتەیی نەکرد، تا بە تەواوی لێ بوو، کە تەنھا چەند خولە کێکی کەمی خایاند و گوتی: "پیرۆزە". ئیدی شێوی منیش تەواو گۆرا و پێک لە سەربازە سەرگۆیلاک چاککراوەکان دەچووم. هەستم بە یەك سەرما و مۆچر کێکی وا کرد نەیتەو، سەرتاپای جەستەیی داگرتبووم. کات ئیوارە بەکی درەنگ بوو، هەر دەبێ بە نەیتی بگەرێتمەو بۆ شاخ بەرلەووی ئاشکرا بێم و کۆتاییم پێ بیت، وەلێ خۆ من تەنھا لە بەر خاتری ئەم خێزانە هاتووم بۆ شار و ملی خۆم خستۆتە بەردەمی چەقۆی دێرندەکانی دەسلەتەو، بە هەر جۆرێک بیت هەر دەبێ بیانینم.

بە کۆچەو کۆلانە تەسک و تاریکەکاندا گەرماهەو، خۆزگەم

دهخواست كه سم تووش نه يهت، به لام كهنگي داري خوزگه ي
 ئيمه ومانان بهردار بووه؟! نه و تاني به كنيكان له دوامه وه بانگم
 دهكات. سه رها تا خووم له خهت دا، وه كه نه وه ي گويم لي ي
 نه بيت، به لام ههستم كرد ههنگاوه كاني له پشته وه م خيراتر
 دهكات، ناچار بووم رابوهستم و ناوړيكي لي بدهمه وه بزائم كينه
 و چون خوومي بو تاماده بكه م، نه گهر دوخه كه پتويستي پي
 كرد، بينيم دوو پياوي تيكسمراون، لام وابوو سه ر به ده زگاي
 نه مني نه ينيين كه هه ميشه سه ر قالي راوه دووناني سياسييه
 به ره له سته كاره كانن، چهند به داخه وه بووم كه چون ناوا بي
 چه كه هاتمه شاره وه، خو به لاي كه مه وه هه ر ده بوو چه قويه كم
 لا بووايه بو كاتي پتويست، وه لي هه ر له و ناوساته دا بيرم له وه
 كرده وه، ئينجا ده بي له دوخي وادا چه قو به كه لك ي چي ييت،
 له به رانه ر دوو پياوي چه كدار كه دلنيام به لاي كه مه وه
 ده مانچه و شتي ديكه شيان پتبه، هيچ چاري كم نه ما، جگه له وه ي
 بيان دوپتم و هه ولي فريودانيان بده م، نه گهر تواناي نه وه شم نه بوو
 له يه كه م ده رفته دا بازيك بده م و بزي ده ر بچم، يه كييك له
 پياوه كان گوتي:

- تو خه لك ي تيره ي؟

تي دا مام، نه مده زاني چي وه لام بدهمه وه؟! نه گهر بليم به لي،
 نه وه دروكه م ناشكرا ده بيت، نه گهر هه ر پرسيا ريكي ديكه م لي
 بكه ن كه په يوه ست بيت به م گه ره ك و ناوچه به وه، چونكه
 هيچي لي نازام، يان له وانه يه له گه لم بيتنه ماله وه بو دلنيا بوون،
 خو نه گهر به نه خيري ش وه لاميان بدهمه وه، نه وه ده ست به
 ليكولي نه وه و پرسيا ري زياتر ده كه ن، كه ليره چي ده كه م و
 بوچي هاتووم، وه لي له كو تاييدا به نه خير وه لامم دانه وه،
 به لكوو بتوانم خووم له پرسيا ره كاني ديكه يان بدمزه وه. ريك

لېكدانه ووه و بۆچوونه كه م دهر باره يان له شويتى خويدا بوو، ههر به راستى نه وان سهر به ده زگا نه يتيه كانى ده سولات بوون، به لام وا ديار بوو بۆ كارى ديكه هاتبوونه تيره، نهك به دواى من و بۆ كارى سيخوپى.

كهسى دووه ميان به كه ميتك توندييه ووه:

- كه واته بۆ كوئى ده چيت؟!

ته واو خۆم كۆ كردبووه و به سه رخۆمدا زال بووم و
گوتم:

- هاتووم بۆ سه ره خوشيكردى دايك و باوكى يه كيك له
هاورپىكانم.

نه وهى ديكه يان وهك نه وهى به وردى ناگاي له وه بيت له
گه ره كه كه دا چى ده گوزه ريت، گوتى:

- مه به ستت مالى نه و سه ربازه به پيش ماويه كه
ياخييوه كان له شاخ كوشتيان؟

- به لى به لى، ريك خويه تى.

وا پى ده چوو گومانه كان زياتر به لاي نه وه دا بچن كه
ميش وه كوو كوژراوه كه سه رباز بم، بويه لى پرسيم:

- نهى كوا مؤله تى دابه زينت؟

له و كاتهى ده مويست به سه ر دله راو كيكه مذا زال بم، گوتم:

- هه لبه ته پيمه نهى چۆن.

دهستم كرده باخه لم و وا خۆم پيشان دا كه ده مه وئى

مۆلەتەكەى بۆ دەريىنم، ھىندەى نەمابوو بلىم لەناو كراسى سەربازىيەكەم لە مالمەوہ لە بىرم كرددووہ، بەلام بەرلەوہى ھىچ بلىم پىي گوتم:

- برۆ خوات لەگەل.

پشتم تى كردن و بە منگەمنگىكەوہ سوپاسگوزارى خۆم بۆ كردن و بە ھەنگاوى پتەوى ئەوتۆوہ رپم دەكرد، وەك ئەوہى ھەر بە راستى وابم، بۆ ئەوہى گومانم لى نەكەن. سەرتاشىنەكەم لە مەرگىكى مسۆگەر دەربازى كردم و كەسايەتیی راستەقىنەى بە باشى بۆ شاردمەوہ، بەلكوو ھەتا لە مالباتى قوربانىيەكەش دەشارىتەوہ كە سەرلەنوئى نزىكى مالىان كەوتبوومەوہ. تا ئەو كاتەش موچر كە بە سەرتاپاى جەستەمدا دەھات و دەچوو، پاشان بە دەستىكى لەرزۆك و ناخىكى تىكشكاوہوہ بە ھۆى پارچە ئاسنىكى ھەلواسراو لە شىوہى مستىك بەردىكى لەناو دەستدا يىت لە دەرگاكەم دا، دەرگاكە لەو كۆنە دەرگايانە بوو كە لە تەختە دروست كرابوو و بە بزمارى سەر تۆپزى گەورە گەورەى ئاسنىن، بزمار رپژ كرابوو، كە سەرى بزمارەكان رپك لە ھىلكەى مرىشك دەچوون، ھىندەى نەبرد پىرە پىاوئىكى بارىكەلە كە ئىسكى پوومەت و شانەكانى بە ئاشكرا لە ئىسكە پەيكەرىك دەچوو بە زۆرى زۆردارى پىستەكەيان پتوہ خۆشە كردىت، روخسارىشى پراوپر بوو لە خەم و ژان و ئەندىشە، چاوەكانى رپك چاوى پىرە پىاوہكەى ناو ئەو تابلۆيەى ھىنامەوہ ياد كە كورە كوزراوہكەى كىشابووى، ھەر كە گەيشتە بەرانبەرم گوتى:

- نىگەرانت كردىن، بۆچى...!؟

پاشان ھاتەوہ سەرخۆى، وا ديار بوو منى بە كورەكەى

چواندبوو که ماوه یه کی زۆر بوو مالئاوایی لئی کردبوون، نه خاسمه قزه تاشراوه کهم، چه په سام و زمانم له گۆچوو، نه مزانی چی بلیتم؟! وهك ئەوهی له گیانه لای مه رگدا بم، پاشان به دهنگیکی نیمچه خنکاو و پچرپچر و ههرچۆنیک بوو گوتم:

- هاتووم سه ره خۆشیتان لئی بکه م...

وهك ئەوهی وشه كان نه یانه وئ له زارم بیته دهره وه، دهستم بۆ گیرفانم برد، ده مویست ئەو پاره یه ی بۆم په یدا کردبوون دهریتیم و بیده مئ و برۆم، وه لئ که سایه تی و دهره ونه رزیه که ی رینگه ی نه دا وه ریگریت، بریارم دا به زۆر له گیرفانی بشاخم و ئینجا برۆم و ئاوړ له دواي خۆم نه دمه وه، له ئاینده شدا به پیتی کات و توانا هه مان هه لویست دووباره بکه مه وه، به لکوو که مئیک له ئاسووده یی و یژدان به ده ست به ینم، کاتیک که مه خۆشیه ک به خه مه دلئ ئەم پیره باو که جگه رسووتا وه وه. وه لئ هابه وووووو... ناخر خۆ سامان و زێر و زیوی هه موو دونیا به لای ئەم باو که وه، ناکاته ده ستله ملاتییه کی کوره که ی... ئای رۆژگاری شووم چیت پین کردم و چۆن ریسوای مرقفایه تیت کردم؟! هیچ دهره تیکم بۆ نه ره خسا پاره که ی بده مئ و برۆم، به لکوو ئەو بانگه یشتی ژووره وه ی کردم و روه ی وه رگنیرا و پشته چه ماوه که ی که نیشانه ی خه م و ئەندیشه کانی ژیان بوون، له ناخه وه ئازاریان دام، به ره و ژووره وه ده ستی به رۆیشتن کرد و منیش به ناچاری به ناو ریره وینکدا دواي هه نگاوه کانی که وتم، که جۆگه ئاوینکی درینژی پیندا دهرۆیشت و پئی ده چوو پاشماوه ی شوشتنی قابوقاچاخ و جلوه برگ بیت، پاشان به چه وشه یه کی پانویه ریندا رۆیشتین، زه ویه که ی خۆلاوی و به به ردی گه وره پر کرابووه وه، وه لئ هه ستت ده کرد زه ویه که ی نه رمان بیت، خانووه که وێرانه بوو، ژوورینکی له قوڤر دروس تکر او،

یہ کینکی دیکہ لهوانه بوو له ماوهی مانگینکدا دابرووخت، نه گهر کۆله کهی دارینی نه دهنه پال، ژوورینکی دیکه ی تا راده بهك بهیژ و بهیئ کۆله کهی دارین، نه میان به چیمه نتۆ که فمال کرابوو، وه لئ بئ په نجه ره بوو، پیاوه پیره که به ره و نهو ژووره پیشم کهوت و ههر نه وه ته به ریپی خۆم ده بیسی، گلۆپینکی کاره بایی کز روونا کایی به ژووره که ده به خشی، پی ده چوو گلۆپه کهش دوا ساته کانی ژبانی بیت و نه ویش رووناکی به تاریکی بسپیژیت، له بهرانه بر ده رگای ژووره که ته ختیکی دانیشن هه بوو که به دۆشه گینکی نیسفه نچ داپۆشرابوو، له بهرده میدا میژینکی بچووکي چای هه بوو، کۆمدینۆیه کی کۆنهش که نیوهی ته مهنی پۆییوو به دیواره که وه نووسابوو، له سر تهخته که دانیشنم و باوکه پیره ی جگه رسووتاویش له ولای تهخته که وه دانیشن. به دهنگینکی کزه وه گوتی:

- حال و نهحوالت چۆنه کورم؟

وهك نه وهی ناگام له خۆم نه بیت، گوتم:

- من مۆله تم وهر گرتبوو و له ماله وه بووم، کاتیک گه رانه وه هه والی سیروانی کورپانم بیست، کورپانه وایه؟
پیره که هه ناسه یه کی قوولی هه لکینشا و گوتی:

- به لئ کورم، من باوکی نهوم، سوپاس بۆ سه لامه تیی تۆش.... هه موو شتیک لای خوا نووسراوه...

دهستم بۆ گیرفانم برد، تا کوو پاره که ده ره بینم، به لام هه ستا و گوتی:

- ده چم چای ده بینم.

منیش هه ستامه سه ریپ و پاره که م ده رهینا و گوتم:

- مامه گیان من کاریکی په لہم هه یه و ده بڼ برېوم، تنه‌ها ویستم بېم و سهره خوښتان لڼ بکه‌م و ئەم بره پاره یه تان بده‌می، ده‌ستیم گرت و ویستم پاره که بکه‌مه ناو ده‌ستی، ده‌ستی کشانده‌وه و گوتی:

- نه‌خیر کورم، پاره‌که‌ت هه‌لگره، خیره‌ومه‌ند زورن و منیش هیشتا توانای په‌یدا‌کردنی بژئویم هه‌یه.

له‌و کاته‌ی خه‌ریک بوو لڼی ده‌پارامه‌وه و هه‌تا نوштаمه‌وه بوو ئەوه‌ی ده‌ستی ماچ بکه‌م، گوتم:

- توو خودا لڼمی وه‌ریگره، توو نازانی په‌وانشاد به لای منه‌وه چه‌ند گرنگ بوو، به کورپی خوتم دابڼی، تکایه لڼمی وه‌ریگره، ناخر چاکه‌ی په‌وانشادم زور به سهره‌وه‌یه، ئەو زور چاکه‌ی له‌گه‌ل کړدووم و قه‌رزه‌که‌ی له‌ئەستؤمدايه و هه‌ر ده‌بڼ بوی بگه‌رڼمه‌وه.

له‌و چرکه‌ساته‌دا هاوسه‌ره‌که‌ی هات و قوړیه چایه‌ک و پیاله‌و پڼداو‌یستی‌ه‌کانی دیکه‌ی چایه‌ی له‌سه‌ر سینییه‌ک هه‌لگرتبوو، وا دیار بوو له‌و کاته‌ی من له‌ده‌رگام داوه، ئەوان ویستی‌تیاڼ جای بخوڼه‌وه، پیاوه پیره‌که‌ گوتی:

- کورم پاره‌که‌ بخه‌ره‌وه گیرفانی خوتم و دابڼیسه، نابڼی بڼته ماله‌که‌مان و میوانداریت نه‌که‌ین.

پاشان له‌به‌رده‌م ده‌رگا‌که‌ سینییه‌که‌ی له‌ده‌ست ژنه‌که‌ی وه‌رگرت و گویم لڼ بوو پڼی گوت: "هاورپڼی خوالڼخوښبووه". هیشتا قسه‌که‌ی ته‌واو نه‌کړدبوو، گویم له‌نوو‌زانه‌وه‌ی ژنه‌که‌ بوو، که‌ بو شویتیکي دیکه‌ی ماله‌که‌ رڼیشت، پیاوه پیره‌که‌ هاته‌وه لام دانښت و به‌ده‌ستی‌کی له‌رزوکه‌وه چایه‌کی پڼشکه‌ش کړدم و گوتی:

۱۰۰ - حالی که سوکارت چۆنه؟

له ژیر لئو و به نیگه رانییه وه:

- هه موویان باشن.

دیسانه وه دهستی به قسه کرده وه و کهوته باسکردنی
خه مه کانی:

- ناگات له خۆت بیت کورم، له وه باشر نییه له دونیادا
باش بیت، باش بیت مه به ستم نه وه یه خه م و ئازار له
که سوکارت دوور بخه یته وه. دواى ته نها چهند خوله کیتک دایکی
سیروانیش هاته ژوو ره وه و راسته وخۆ و بی مۆله توه رگرتن له
به رده ممددا له سه ر چۆك دانیشت و به زمانیکی کوردی
شاره زایانه وه گوتی:

- به و خویه گه و ره یه سویندت ده ده م، که باسی هه موو
شتیکی کورپه که م، سیروانی هاو پریم بۆ بکه یته.

پوخساری به فرمیتسک ته ر و سوور هه لگه رابوو،
چرچولۆچه کانی ده موچاوی، له نه نجامی نه وه هه موو
جگه رسووتان و له ده ستدانی ئازیزانه ی وا ده رده کهوت له
ته مه نی هه فتا سالیدا بیت، و پرای نه وه ی هیشتا په نجای
تینه په راندبوو.

- هه ستم به ترس و دلپا و کینه کی دژوار کرد، ده بی
بتوانم چ درۆیه که هه لبه ستم. وه لئى خۆ هه ر ده بی شتیک بلیم و
باسی شتیک بکه م، دواى که میتک گوتم:

- داواى ئارامگرتن و خویشیت بۆ ده که م دایه گیان.

- تکایه باسی کورپه که مم بۆ بکه!

- ده توانم دهر باره ی چی بلیم، هر قسه یه کی خوشیسی بکهم، تازه هیچ سوو دیکي ناییت.

- نه و هاوړې نه بوو، ئوه چوڼ یه کترتان ناسی؟! مادام توی به هاوړې خوی داناییت، که واته زور خوشی ویستوی، کوره که ی من تا راده یه کی زور گوښه گیر و دووره پریز بوو، زور به که می له گهل خه لکی قسه ی ده کرد، بیده نگ و بیوه ی و نر مونیان بوو، له هموو ژیانیدا نازاری زینده وهریکي نه داوه.

منیش نه و ندم بۆ زیاد کرد و گوتم:

- هموو نه وانه ی ده یانلییت راستن، هونه رمنند و نووسه ریش بوو، هموو کاتی خوی له ویتنه کردندا ده به خشی، شانازی به کاره کانیه و ده کرد، من زور بایه خم به به هره کانی ددها و بۆ برده و امبوون له سهر هونه ره که ی هانیم ددها، بۆیه ریزی ده گرتم و هاوړیه تیمان هیواش هیواش به هیز بوو، رۆژیکیان پیی گوتم: وه سیه تی من نه و ییت نه گهر رۆژیک تووشی رووداویکی نه خوازراو هاتم، ده بیی ناگات له دایک و باوکم بیت و هموو ویتنه و شیعه کانم لای خوت پاریتريت.

منیش بۆ دلنیا کردنه و هی پیم گوت:

- هیچمان به سهر نایهت، به لام به لین بی بۆ ویتنه و شیعه کانت، ههول ددهم له گوښار و رۆژنامه کاندایان بکهمه وه. زور دلی بهم به لین و پیتنیه ره خوش بوو.

- دایکه چاو پر له فرمیسکه که ی گوتی:

- نه و ههستی کردبوو که مهرگی نزیک بۆته وه.

پیاوه پیره که له گهل بۆچوونه که یدا نه بوو، گوتی:

- ناوی خوا بیته، ژنه که کهس نهیینه کان نازانیت ته‌ها
خوا نه‌ییت.

دیسانه‌وه دایکی به زمانیکی گیراوه‌وه پرسی:

- ئی چیتړ کوړم... چیتړ!؟

ناچار بووم به دواى شتی دیکه‌دا بگه‌پریم، به‌لام له بیرم
چووبوو که هه‌رچیپه‌ک بلیم و باسی هه‌رچیپه‌ک بگم، خه‌می نه‌و
پیره دایک و باوکه گرانتر ده‌که‌م و زیاتر ده‌یانورووژیم، له‌و
چرکه‌ساته‌شدا بویریی نه‌وم نه‌بوو سه‌رنج بده‌مه پوخساری
دایکی سیروان، سه‌ری خۆم نرم کردبوو و به‌ده‌نگیکی کز و
له‌سه‌رخو گوتم:

- نه‌و زوړ ئیوه‌ی خوښ ده‌ویست، که ناتوانم به‌قسه
باسی بگم، خوژگه‌ی نه‌وه‌ی ده‌خواست سه‌ربازییه‌که‌ی ته‌واو
بکات، که زوړی نه‌مابوو ته‌واویشی بکات، به‌لام نه‌و ترسی
نه‌وه‌ی هه‌بوو به‌هوی شه‌په‌وه مانه‌وه‌ی له‌سوپا دريژ بکریته‌وه
و ته‌واو نه‌ییت، نه‌و ده‌ویست نه‌رکی ماله‌وه بگریته‌وه نه‌ستوی
خوی و نه‌و باره‌گران و خه‌م و ناسوره‌زوړه له‌سه‌ر شانی
باوکی لابدات و خوی پارووه نایک په‌یدا بکات. کاتیک
مؤله‌تم وه‌رگرت، باوه‌شی پیدا کردم و گوتی، پوژه‌کانی دادین
به‌بی تو نه‌ستم دهن، ئاخړ نه‌و منی ته‌ها وه‌کوو هاوپیه‌ک
دانه‌دنا، به‌لکوو وه‌کوو براهه‌کی گه‌وره‌ی خوی. پاشان به
سوژه‌وه ده‌ستی گوشیم و به‌گه‌رموگوپى بانگی کردم، زوو
بگه‌په‌توه و دوا نه‌که‌ویت.

هه‌ر که نه‌و قسانه‌م کرد، -یان باشتر بلیم نه‌و درویانه‌م ریک
خست- نه‌و دایکه کلؤل و ناخ سووتاو و تاسه‌باره‌ی له‌سه‌ر
چوکی دانیشتبوو، ده‌ستی گرتم و گوتی:

- لیم گهړئ با ڼو دهستانهت بگرم، وا ههست ده کهم دهستی سیروانی کوږمن دهستت ده گرن.

پاشان له ږنگه‌ی دهستی منه‌وه دهستی سیروانی کوږی ماچ کرد و له‌سهر لیوه‌کانی خو‌ی دانا و به هه‌نسکی گریان و باراندنی فرمیسکی به خوږه‌وه گوتی:

- مادام سیروانی کوږمان تو‌ی خو‌ش ویستووه، ئیمه‌ش خو‌شمان ده‌وئیی، تو ده‌بیته کوږی ئازیزم، ههر کاتیک بییت و سهردانمان بکه‌یت، له‌گه‌ل خو‌تدا شه‌به‌نگ و بۆنوبه‌رامه‌ی ده‌هینیت... ناخ کوږه‌که‌م چنده‌ جوان و دلگیر بوویت، ههر ده‌بی ئیستا سیروانی کوږمان به‌م سهردانه‌ی تو دلی خو‌ش بییت، هه‌لبه‌ته ئیستا به‌به‌خته‌وه‌ریه‌وه سهرمان ده‌کات، هه‌تا له‌وانه‌یه له‌گه‌ل خو‌یدا شه‌به‌نگ و بۆنوبه‌رامه‌ی برا گه‌وره‌که‌شی هینا‌بییت، تو ههر کاتیک سهردانمان بکه‌یت، له‌گه‌ل هه‌ردوو کوږه‌که‌مان کۆمان ده‌که‌یته‌وه، پیم بلئ سهردانمان ده‌که‌یت، کوږی خو‌م وایه؟ هاتنی تو وایان لئ کردم هه‌ست بکه‌م ئیستا کوږه‌کانم له‌ده‌ورم ده‌خولینه‌وه. ناخ خودایه‌ چنده‌ هه‌ستیکی خو‌ش و جوانه‌.

پاشان ږووی له‌ پیاوه‌ پیره‌که‌ی کرد و به‌ ږوویه‌کی گه‌شه‌وه‌ لئیی ږرسی:

- ته‌ماشاکه... هه‌ست به‌ بوونی هه‌ردووکیان ناکه‌یت...؟! هه‌ردوو کوږه‌که‌م لیرون، من وا هه‌ست به‌ بوونیان ده‌که‌م، ږو‌حیان وه‌ کوو شه‌به‌بایه‌کی نه‌رم خو‌یان له‌ ږوخسارم هه‌لده‌سوون، دلنیام ئیستا به‌م دیدار و سهردانه‌ی تو دلخو‌شن، به‌ تابه‌تی که‌ زانیان هه‌ستم به‌ بوونیان کردووه‌.

ئیدی وات هه‌ست ده‌کرد ئامیز به‌ خو‌یدا ده‌کات، وه‌که‌ ڼه‌وه‌ی ئامیز به‌ تارمایی و شه‌به‌نگی کوږه‌کانیدا بکات، پیره‌ پیاوه‌که‌ش له‌ شویتی خو‌یدا جووله‌ی نه‌ده‌کرد و ورته‌ی له‌ ده‌م

نه ده هاته دهره وه، دلنیا بووم ته ویش له ناخه وه شه قارشه قار ده بیت و ناگری جگه رسووتان، قولپی گریانی له گه روودا گیر کردوه و هاکا دایه پر مهی گریان. له گه ل خو مدا گوتم: "ته و ژنه به سته زمانه هوشی له سهر خوی نه ماوه!"

پاشان داوای مؤله تی پویشتم لیان کرد، به وهی به کاری دیکه وه سهر قالم و ده بی برؤم، به لینی ته وه شم پی دان که هر دهره تم بو بره خستیت سهر دانیان بکه م، به زوریش قایلیم کردن به وهی ته و بره پاره به م لی وهر بگرن. به هر حال هر چنده پاره که ش زور نه بوو، به لام له وانه به خه رجیسی مانگیکی مال که یان یان زیاتری پی به رنه سهر و به ری بکه ن. ته وان و تپای ته و نه بوونی و ده سته کور تیه یان، به لام خاوه ن هه ست و ناخیکي به رز و شکومه ند بوون. وه لی به رله وهی بگمه ته و جوگه پی ساوه بچو که ی ناو حه وشه که یان، له نا کاو راوه ستام و ناوړیکم لیان دایه وه، ته وانیش په ق راوه ستان، پوخسارم له شهرمان سوور هه لگه را بوو، چیر نه متوانی فریویان بده م، نازانم له و چر که ساته دا بوچی ته وه نده قیزم له خو م ده بووه وه، که گویم له تکا و نزا و پارانه وه کانیان ده بوو، که هه ندیکي دیکه ش لایان بمیتمه وه، یان زوو زوو سهر دانیان بکه م و سهر یان لی نه برم، وه ک ته وهی له پوژی له دایکبو ونمه وه بمناسن. ته وه تا شیتی بیر و بر وا و به های په وشتم به سهر مدا زال ده بن و ده مگه پیتنه وه دؤخی راسته قینه ی خو م و بال به سهر بیر کردنه وه مدا ده کیشن، به جوړیک که جگه له په وشت و به ها راستگوکان هیچی تر نه بینم، وه ک ته وهی لای هه ندیک له شیته کان هه به و پی ده ناسریتنه وه و له پیناوشیدا ده مرن، نه گهر دؤخه که ته وه بخوازیت، منیش ریک ناوام لی هات، چو ن شیته کان ساخته کاری و شاردنه وهی راستیه کان په ت ده که نه وه و هه میشه هه ر راستیه کان ده لین، هه تا نه گهر فیل و درو که

سپیش بیت و زیانیکیش نه گه یه نیت، نه وان ناماده نین بیکهن. منیش بو نه وهی نه و ته پوتوز و خاشاکی درو و فریودان و به دره و شتی خه لاتاندنه ی نه و دوو مروقه پاک و فریسته ییه له خۆم بته کینم و باری خۆم سووک بکه مه وه، پووم تی کردن و گوتم: "له راستیدا من هینده ی باوک و دایکی خۆم خوشم ویستن و له گهل خۆمدا بریارم دا بو هه تاهه تایه به جیتان نه هیلیم و بینه به شتیک له ژیانم، به لکوو هه موو ژیانم، به لام چتر به رگه ی نه وه ناگرم که زیاتر فریوتان بدهم و به ئاشکرا دروتان له گهلدا بکه م، چونکه من نازانم درو بکه م، مردنم هه زار جار پی باشره له وهی له و فریودانه تان به رده وام بم... له راستیدا... من نه وه نیم که بۆم باس کردن و پیم گوتن... من نه سه ربازم و نه له گهل سیروانی کورپیشان بووم و نه پوژتیک له پوژان نه ویشم ناسیوه، به لکوو له رینگه ی وینه و شیعه ره کانیه وه ناسیم که دهستم به سه رباندا گرت.

دایکه هه شه سه ره که که وته هه ناسه برکی و سه ری لی شتوا، که وته دله کوته، خه ریک بوو چاوی ریشکه و پیشکه بکات، به لام پیره پایوه جگه رسووتاو و پشتشکاوه که له شویتی خوی وشک بوو، وشکبوونیک، ریک له پیره داریکی پایزه ی رهق و روو توقووت و گه لاهه لوه ریو ده چوو، چاوه کانی له چاوم بری و یه ک پیتی شی نه گوت، منیش قسه که ی خۆم ته واو کرد و گوتم: "من یه کیک بووم له وه دهسته یه ی ئیوه پی ده لئین پیشمه رگه، من یه کیک بووم له وانیه ی هیرشمان کرده سه ره نه و مۆلگه سه ربازییه ی سیروانی تیدا بوو، خویتی شی له گه ردنی مندایه، ده توانن هه ر ئیستا به هه ر رینگه یه ک بتانه وی، سبزام بدهن و توله م لی بکه نه وه!"

دایکه که به ده نگینکی خنکاو و زمانیکی شیواوه وه به خیرایی سهیری نه ملا و نه ولای خوی کرد و وه که نه وه ی چاو

له شتیک بگپریت گوتی:

- نانا...؟! تۆ به شداریت له کوشتنی کورپه که مدا کردوو؟ نه خیر...!

پیاوه پیره کهش که هه موو گیانی هه لده له رزی گوتی:

- که واته تۆ بۆچی هایتیه لاما؟! له وانه یه هه ر خویش ته قهت له کورپه کهم کردییت...!

- به لئی منم من، بۆیه هاتووم و کفنه که ی خویشم له گهل خۆمدا هیتاوه، به لککوو له و نازاره ده روونییه ی ده مسوویتییت و ناخم ده رزی ئازن ده کات، رزگارم بکه ن و هه ر لیتره بمکوژن، ئیمه هه ردوو کمان قوربانی قه ده رین، هه ردوو کمان قوربانی ئه م رۆژگاره نه فره تییه ی که یه کتری ده کوژین، بی ئه وه ی یه کتریش بناسین. راده ستی رژیتم بکه نه وه، به لککوو له سیداره م ده دات و کولی دلی خۆتان دابمرکینته وه، به لام من تاوانبار نیم... ئیمه له پیناوی ئیوه دا ده جه نگین، زولم و زۆرداری هه موومان ده خنکیتییت و ئیمه ش له پیناوی نه هیشتییدا له شه ریکی ده سه وه یه خه و به رده وامداین.

ژنه که به ده موچاوی خۆیدا کینشا و گوتی:

- ئه وه چ زولم و سه میکه ده ته وی له سه رمانی لابده ییت و دا کو کیمان لی بکه ییت، تۆ دییت و کورپه که ی من ده کوژییت؟ هه ی نه فره ت لی بییت، ئه و زولم و سه مکارییه له پرتگی ته رمی کورپه تا قانه که مه وه هه لده گریت؟! ئه وه چ سه مکارییه که زیاتر له وه ی تۆ له گهل ئیمه دا کردوو ته؟! ئه وه چ سه مکارییه که باسی ده که ییت؟! ئه ی بۆچی روو له جه لاده کانی به غدا نا که ییت؟! بۆچی له وی کۆشک و ته لاره به رزه کانیان به سه ردا ناروو خیتییت؟! دییت و کورپه که ی من ده کوژییت؟! من ئاماده م کورپه که ی خۆم له گهل ئه و هه موو سه مکارییانه ی ئه ماندا بویت

و بهبئی ئەویش نەفرەت لە بەهەشتەکەى تۆش دەکەم و نامەوێت. ئیستا چیت لى بکەم؟! بتکوژم یان ڕادەستى جەللادەکانى ڕژىمت بکەم؟! بەلکوو لەتوبەت و زیندەبەچالت دەکەن، وەك ئەوەى کورپەکەمت کوشت؟! بەهەشتەکەى تۆم ناوێت! نامەوێ ئەو ستمکارىیەم لەسەر هەلبگریت، من هیچم ناوێ جگە لە کورپەکەم. گویت لیمە کورپەکەم بۆ بیئەو؟! دەتکوژم و جەرگى داىکت دەسووتینم، لى ناگەرێم داىکت پیت دلخۆش بىت و منیش بە مردنى کورپەکەم بسووتیم، کورپەکەم بۆ بیئەو کورپەکەم! هەر ئیستا کورپەکەم لىت دەوێ! خۆ ئەگەر کورپەکەم جەللادىکى درندە بوواى دەمگوت قەیناکا سزای تاوانەکانى خۆى وەرگرت کە جەرگى داىکانى سووتاندوو، بەلام کورپە خۆشەویستەکەم، نە درندە و نە جەللاد و نە جاشیش بوو، کورپەکەم قوربانى ئەو چارەنووسە بوو گەیاندىیە ئەوێ، لە چاوەروانى ئەو دا بووین بەم نزیکانە چاومان بە بینى کلرێژ بکەین، کەچى وا تۆ هاتوویت و وامان لى دەکەیت بە گریان بۆ کۆستەکەى چاومان کوێر بکەین؟!

ئىدى داىکەى جگەرسووتاو داىە پرمەى گریانىکى بە کول و چاوى بەملا و بەولایدا دەگێرا.

پیاوێ پیرە کە بە دەنگ و زمانىک کە هەرگیز لىبوردەبىان تىدا بە دى ناکریت گوتى:

- ئیوێ لە کلکى مارە کە دەدەن و واز لەسەرى دینن، تاکوو ژيانمان ژەهراوى بکات، ئەگەر ناتوانن سەرى پلشیننەو، واز بێتن و ملی خۆتان بشکینن و بپۆنەو مالهەکانى خۆتان، ژيانىکى ئاساى بژین، لایەنى کەم لەو هەموو خەم و ناسۆرە دوورمان دەخەنەو کە ئیوێ هۆکارى بەشیکین، نازانین ڕوو لە کوێ بکەین؟! ئەگەر لە ئەهریمەنەکان دەربازمان بىت، فریشتەکان دەمانکوژن، هەى بکوژى کورپەکەم دەى ملی خۆت

بشکینه و چتر له بېرده مېدا مه مېنه وه، با کارېک نه کم لني په شيمان بېمه وه.

له کاتېکدا پياوه پيره که نه و قسانه ي پي ده گوتم، دايکه جگه رسووتاوه که به زلله تيم وهرهات، زلله له دواي زلله و جار جارهش مشته کوله ي له سهر سينگم دېدا، ئنجا بهره و ژووره وه پای کرد و چه قويه کي هينا، پياوه پيره که پالي به سينگمه وه دنا و هاواري ده کرد: ده ي برؤ، برؤ بؤ دوزه خ، نه گه پريسته دواوه! نه و بره پاره يه ي به زور پيم دابوون هر هه مووي به دموچاومدا دايه وه. له و کاته ي ژنه که به چه قووه هيرشي بؤ هينام به چوکدا هاتم و دلنيا بووم له وه ي نه وه دوا سته کاني ژيانمه و ده مرم. به لام پياوه پيره که باوه شي پيدا کرد و توند دهستي گرت، که چي نه و خوي له ناو دهسته کاني راده پسکاند و ده يوېست داخي ناخي سووتاوي خوي پيم دابريژيت، هر چوتيك بوو چه قوکه ي له ناو دهستي دهرهينا و تووري هه لدايه نه و لاوله، ژنه که به چوکدا هات و له تاوان مشته کاني به زه ويدا ده کيشا، پياوه پيره که له باوه شي گرت. ماوه يه که بهم جزره مانه وه، تاکوو که ميک هير بووه وه، ئنجا هه ستانه پيوه و پشتيان تي کردم و به ههنگاوي تیکشکاوه وه بهره و ژووره که ي خويان رويستن و دهرگا که يان له دواي خويانه وه داخست. منيش هر له وي نزيکه ي پينج خوله کينک له کر نو شبردندا مامه وه، ئنجا به چاوي پر له فرميسک و دلنکي پر له ناسور و جهسته يه کي شه که ت و گرانه وه هه ستامه سهر پي و به هه موو خهم و نازاريکه وه ماله که يانم به جي هيشت.

به‌شی بیست و نۆپم

دوای ئەوێی رەحمان گوێی لەو بەسەرھاتە گرت کە
مامۆستا عومەر ئازاری پتوێ دەچەشت، ئەویش بەو پرووداوێ زۆر
نیگەرانی و خەمبار بوو. بە هیواشی و خەمەوێ گوتی:

- ئەشەدو مافی خۆتە... بە راستی لەو نەھامەتیە تییدا
دەژیت، بەزەیم پتیدا دیتەوێ. هەر یەکەو لە ئیمە کارەساتیکی
بەسەردا هاتووێ و بێ ئەوێ بەزەیی پیماندا بیتەوێ تالووی ئازار
و ئەشکەنجەمان بە ناخدا دەکات. وەک ئەوێ هەرگیز ژیانمان
بەبێ غەم و ناسۆر و حەسرەت راستەپێ نەبیت و ژیانمان لێ
تال نەکات.

مامۆستا عومەر دوای هەناسە کێشانیکی قوول گوتی:

- رەحمان، ئیستا هەست بەو خەم و ناسۆرێ ناخ
دەکەیت؟

رەحمان هەر لە هەولی دلدانەویدا بوو، تاکوو هیور بووێو
و هاوسەنگی بۆ گەپایەوێ.

پاشان بابەتە کەیان داخست و هەردووکیان گەپانەوێ لای
دەستە کەیان، لە پێنگا مامۆستا عومەر گوتی:

- پێم وابوو گالتەت بە خەم و ئەندێشە کانم دیت.

- بۆچی گالتەم پێی بیت؟!

- لەبەر ئەو رەقە کاری و سەرسەختییە هەتە، هەستە کانم
زۆر بە لاوازی بیتە بەر چاوت.

ئەم وشانە پەرحمانیان وروژاندا، بۆيە پەرحمان بە
سەرسامییەو ھاواری کرد:

- ئەو ئىنە چىتانه؟! بۆچى ئەو گومانە خەراپەم لى
دەكەن؟! ھەمووتان بەو جۆرە ناخۆشە ناوم دەزرىنن! ئىمە
ھاتووين لەگەل دېندەترىن دىكتاتورىيەتدا بىجەنگىن كە ئەم
ولاتە بەخۆوئى بىنىيىت. لە پىناوئى ئەو ھەدا چە كمان ھەلگرتووە،
ئەى تۆ لە چە كدارى وا چاوەروانى چى دەكەيت؟!

- مەبەستم ئەو نەبوو. بەلكوو دەنگ و ھەرايەكى زۆر
بلاو بووئەو كە دەستدرىژىيەت كەردۆتە سەر ھەندىك لە
گوندنشىنەكان و شوانىكىشت داركارى كەردووە، ھەروھە
ئەشكەنجەى زىندانىيەكانىشت داو، بەلكوو ھەتا ھەپەشەت لە
خودى پىرەكانىش كەردووە، ئەمەش توو پەى كەردوون، بەلكوو
لە راستىدا لىت تۆقوون و قسە و ھەپەشەكانىيان بە راست
و ھەرگرتووە و ھەتا لە پىناوئى ئەو ھەدا ھەندىك پىوشوتىشىيان
بەرابەرت گرتۆتەبەر.

- عومەر ئەو قسانە زىندەپۇييان تىدايە، ئەوئى ھەيە ئەوئەيە
جارىكىان لە "پشتاشان"، پىنگەم بە شوانىك نەدا پانەكەى بەئىتتە
ناو بارەگا، خۆت دەزانىت ئاخىر ئىمە ناسنامەى ئەو شوانانە
نازانىن و نايانناسىن، لەوانەيە سىخووپىمان بەسەردا بىكەن و ھەر
زانارىيەكىان لە سەرمان دەست بىكەوئىت بىفرۆشن. جارىكىانىش
بە دوو سى زللەيەك ھەندىك جاشم تەمىن كەرد، خۆتیش باش
دەزانىت ئەگەر ئىمە بىكەوئىنە بەردەستىيان چۆن نامەردانە قووتمان
دەدەن و ھەر بە زىندوويىتى و بەبى خوي دەمانخۆن. سەبارەت
بە پىرەكانىش، ئەوانە كەسانى شىكستخواردوون و پىويستە بە
كەسانى لە خويان بە تواناتر بگۆردىن، لەبەر ئەوئەيە دەيىنە
قوربانى پىرىتىيەكەيان، تۆ تەماشاي ھالمان بىكە گەيشىنە كوئى

و چیمان به سەر هاتوو، به عه قلی کیدا ده چیت وا به بی سوود
 بمرین و له پینگه یه کی زۆر هه زانیش؟! ئەمه سووکایه تیکردنه
 به ژیانمان، هه چهنده ته گهر به نه نقه ستیش نه بیت. مردن له
 پشتاشان به هۆی هیرشی له ناکاوه وه نه بوو بۆ سه رمان، ته وه ی
 به و دهرده ی بر دین و ته وه موو قوربانیه مان دا، خه راپ
 خویندنه وه و ته گبیر کاری و خو شبا وه پری بوو. ئیمه دوای ته وه ی
 دونیامان لێ به رته سک بووه وه بۆ مردن روومان لیره نه کردوه،
 ئیمه بۆ ته وه روومان لیره کردوه، تا کوو واقعی خه راپی
 کۆمه لگه بگۆرین، له گه له ته مانه دا توانای گۆرینی هه چمان نیه،
 ته وان وه کوو ده ستوپیوه ند و خزمه تکار و پیاوی خو یان
 ته ماشامان ده کهن، ته وان ده یانه وی ئیمه ملکه چ و گو پرایه لیان
 بین، هه رچییه کیان پێ گوتین بۆ جینه جیکردنی له ناماده باشیدا
 بین، وه که ته وه ی کو پانی خیل بۆ سه رۆک خیله که یان ده یکه ن،
 ئیمه رانه مه ر و ته وانیش شو انیککی بالاده ست. تۆ سه رنج له
 بێزاری و توو په یی هه موو پێشمه رگه کان بده، سه رنجی ته وه پیره
 بده که له لایه ن هێزه کانی مام جه ماله وه به دیل گیرا، ته وان
 باوه شیان بۆ کرده وه و ده مانچه یه کیشیان به دیاری پێ به خشی و
 رینکه که وتنامه یه کیشیان له گه لیدا وا ژۆ کرد، له و کاته ی له یه ک
 رۆژدا هه فتا که سیان لێ شه هید کردین، که زۆر به یان که سانی
 بی چه ک بوون و نه یانده زانی شه پش بکه ن، ته وه جگه له
 ته شکه نه چه دانی دیله کان و سووکایه تی و ده سترێژیکردنه سه ر
 هه ندیککی دیکه یان و دو اتریش گولله باران کردنیان. هاو پری عومه ر
 که میک و یژدانان هه بیت، من له بهر ته وه توو په و بێزارم به
 ده ستی خو مان گه نه چه کانمان له پێناوی هه چدا له گۆر ده نین،
 هه تا به م جو ره ش ب مینینه وه مه حاله نه هه چمان ده ست ده که ویت
 و نه سه رکه وتنیش به چاوی خو مان ده بین.

- گویم لى بوو يە كىك له پىره كان هەرەشەى لەسیداره دانى له هەندىك لهو هاوړئ بىزار و توورانه كړدبوو كه گوايه هۆكارى ئازاوه و دەنگەدەنگى ناو باره گاكائن، به پاساوى ئەوہى گوايه ئەو سزادانە توندە دەسەلاتى بەرپرسان بەسەر پىشمەرگه توورە و بىزاره كاندا دەسەپىنتەوہ.

- منىش گويم لهوہ بووہ، ئەرى بۆ ئەو پىره وا باشتەر نەبوو لەجياتى هەرەشە كړدن، جىگە كەى خۆى بۆ كەسىك له خۆى شايستە تر چۆل بكات؟ ئاخىر به دەيان كەسمان لى شەهيد بوون، ئەویش تازە به تازە له لەدەستدانى پىگە و پلەوپايە كەى خۆى دەترسیت، ئەمە چ بىويزدانىيە كە؟! جگە لهوہش نازانم بۆچى پىره كان لهو كەسانەى وازيان هینا و پابەندى بپارە كان نەبوون، دلئەنگ و توورەن؟ بۆچى دەبى لىيان بترسن؟ ئەوانە جگە له هەندىك زۆربلىيە هيجى تر نين و هەرگىز هيجيشيان له دەست نايەت. من به راشكاوويەوہ دەيليم و باكىشم به كەس نىيە، چى دەلین و چىم بەرانبەر دە كەن من زۆر جياوازىم له گەل ئەوانەدا هەيه، ئەوانەى تەنها و تەنها هەر قسان دە كەن و جگە له زۆربلىيى و چەنەچەن بەولاوہ هيجى تريان پى نىيە!

- هەلبەتە تۆ جياوازىت، لەبەر ئەوہى زۆر گوئى به زۆربلىيى ئەوان نادەيت، بەلكوو...

لەم كاتەدا مامۆستا عومەر قسە كەى پى برئ و دەستى لەسەر مىلى دانا وەك ئەوہى بىهويت بىخنىكىت، پەحمان ئۆفنىكى لى هەستا، عومەرىش هەولى دا به زۆر زەردەخەنەيه كى بۆ بكات و گوتى:

- چىتە بۆ وا پف درايەت، من گالئەت له گەل دە كەم، بەلام پەحمان تۆ دەزانىت قسەى پىره كان رىك شايستەى

ئەوانە، لەبەر ئەوەی لە ھەمبەر ڤووداوە کانددا ھیچ ھەلوئەستیکیان نییە، تەنھا ھەلومەرجێک بە ڤێککەوت ئەوانی گەیانە ئەو پلە و پێگە، گەلیش چەپلە ی بۆ کوتین و بەدوایاندا کەوتنە ڤێکردن، ئەوەیان لە یاد چوو کە گەل چەپلە بۆ ھەموو کەسیکی تازە و ھاتووێ کە نوێ لێ دەدات و نەفرەتیش لە ھەموو کۆن و ڤۆشتووێ کە دەکات. گەلیکی دواکەوتوون، دروشمە ھەمیشەییە کەیان: "ھەرکەسێک دایکم بەیتت پیتی دەلیم مامە"، دەزانێ ئەم وتە نەستەقە چی دەگەیتت؟! بەھەر حال ئەو پیرانە لە ماوەی پەنجاکاندا خەریک بوون ببنە مامە میللەت، ھەتا خودی سۆفیەتیەکان ڤیروزبایان لەو ھاوسەرگیرییە کرد و ڤەزامەندییان لەسەری دەربری، بەلام پیرەکان ھیوا و ئومیدی خەلکیان تێک شکاند و شایانی ئەو زاواوەتیە نەبوون و ھەر لە بنەرەتووە ئەم ھاوسەرگیرییەیان ڤەت کردووە.

ڤەحمان گوتی:

- ھەلبەتە ژنە کە ناشیرین بوو.

دیسانەووە مامۆستا عومەر گوتی:

- بە پێچەوانەووە، ژنە کە جوان و شۆخوشەنگیش بوو، ھەموو لایەنەکان لیکێ دەمیان بە لالغاووەیاندا بۆی دەھاتەخواری، ئاخەر کێ لە دونیادا ھەزی لە دەسەلات نییە؟ بۆیە خەلکی پستی تێ کردن و ڤرسیاری ئەوەی لێ کردن، کەواتە پیرەکان بۆچی و بەرەو کوێ ڤیہەرایە تیمان دەکەن، ئەگەر نەمانگەیتنە دەسەلات؟

- لەوانە ھەر بە ڤاستی خەسێنراڤن.

مامۆستا عومەر بە داوای لیبوردنەووە گوتی:

- رېښ شېڅى لهو جوړه يه، يان ده توانين بليين پيره كان كه سانى باش و چاوچنوك نين و داواكار يه كانيشيان ساده و ساكار و كه من، خو له وانه يه دروشمى "قناعه ت گه نچينه به كه و له بن نايه ت" يان بهرز كورد يته وه. تنها كه ميگ ناوبانگ و پله وپايه ي ناو سهر كرده ي هيزه چه كداره كانى تر و له لايه ك دؤستايه تى و پيزى مام جه مال و له لايه كسى ديكه شه وه ريزگر تى مه محمود بوره انى بؤيان بهس بوويت، بهلكوو هه تا خودى ديكتاتوريش ريزيان لى ده گريت و نازاريان نادات، به مهرچيك ئاستى جه ماوه ريبان فراوانتر نه كهن، له بهر نه وه ي لهو حاله ته دا هر كاتيك نينوكيان دريژتر ييت، نه وا بؤيان قوت ده كات، وهك نه وه ي ئيستا بؤى قوت كردين، نه وه نده بهسه كه ديكتاتور بهو خويتر پيژى و سهرشيتيه ي خويه وه به خه رابه ده ستى بؤ هيچ كه سيكيان دريژ نه كرد، له كاتيكدا تواناي قركردنى هه موويانى هه بوو، كه چى ناوه ناوه په لامارى ئيمه ي رؤلئى ره نجه در و ره نجه رؤكان ده دات و نه وه ي ناكريست پيمانى ده كات، ناخر ديكتاتوريش پيلان و پلانى خوى هه يه، نه و بير له قركردنى هه موو نه وانه ناكاته وه كه پيره كان پشتيان پى ده بهستن، چونكه مانه وه ي پيره كان بؤ نه وي به سووده، نه وان له گؤره پانه كه دا به ره له ستكارن و به ئاسانيش تواناي به سه رياندا ده شكيت، ده يه وي ت په نجه يان پاشه لى نه رووشيتيت، نه مه يان له گه مه سياسيه كاندا زور گرنگه، تا نه و ئاسته ي نه گه ر پيره كان په نجه شيان نه مي يتيت، نه وا ديكتاتور په نجه يان بؤ دروست ده كاته وه، به لام كورتر له پيوانه ي پاشه لى و به بى نينوكيش، هه تا هه ستى پى نه كات، هى هى هى، ناخر نه وه سياسه ته نه ريزم.

- واي لهو كاره ساته. واته ئيمه جگه له سه ربازى

شەترەنج بەولاولە شتیکی دیکە نین، خەون دەیینین و دەنالیئین و بەبێ هیچ ھۆیکە دەکوژرین و تەنھا خۆمان فریو دەدەین، ئەوێ گەورەکان نەخشەکاری و پلان و پیلانپێژی بۆ دەکەن، ھەر ئەو دەبیت؟

- رێک وابە.

- کەواتە نەفرەت!

دوای ئەوێ دەروونی مامۆستا عومەر لە ئەنجامی ئەو گفتوگۆیە کەمێک ئارام بوو، دەروون و ناخی پەرحمان گەرت و هیچ رێگەیکە نەبوو بۆ کوژاندنەوێ و دامرکاندنەوێ. دوو پۆزیش تێپەری بوو، هیتشا توو پەییەکی دانەمرکابوو و ھەر لە زیادبووندا بوو، ھەستکردنی بە تەنیایی بالی بەسەردا کیشابوو، ئەو دووری و نامۆییە سەختە، خەریک بوو دەبخنکاند. بە قوولی ھەناسەییەکی وەرگرت و بە منگەمنگیکەوێ گوتی: "دەستەکی پۆستیش وەکوو جارێ نەماوێ". زۆر بەی ھاو پێکانی لە دەست داو، بە تەیبەتی ئەو ھاو پێکانی پەرحمان بێ بوونی ئەوان ناتوانیت ژبانی راستە پێت، ھەندێکیان بەرەو شویتی دیکە دوور کۆچیان کرد و ھەر نەگەرانەوێش، ھەندێکی دیکەشیان لە شەپەکان کوژران و جگە لە یادەوێریەکانیان شتیکی دیکەیان بەجێ نەھیتشت، دەموچاوی تازەش ھاتبوونە ریزی دەستەکەوێ کە زۆر بەیان ئەوانە بوون کە لە "پشتاشان" وێ پاشەکشەیان کردبوو لایان و پێوستیان بە پۆزگارێکە تا کوو فیری ھەز و ئارەزووی شەپکردن دەبن، کاتیکی کۆپتەرەکان دەھاتن، زۆر بەیان نەیان دەزانن چۆن ھەلسو کەوت بکەن، گەری کوانووی خۆراک و دوو کەلی زۆپاکیان وەکوو خۆی دەھیتشتەوێ و نەیان دەکوژاندەوێ، ئەمەش ئاماژە و پێتەییەکی باش بوو بۆ ئەوێ فرۆکەکان بارەگا

سەنگەرە كانيان بزانن و دايانكوتن، يان ھەر بە پئوھ رادەوھەستان و دەستىكيان دەخستە سەرچاويان تاكوو بەرى خۆرە كە بگرن و بە جوانى لە ئاسمانى ناوچە كەدا فرۆكە و كۆپتەرە كان بىين و ئەوانىش بيانىين و بيانكەنە نىشانەى رۆكيت و شەستىرە كانيان، وەك ئەوھى بۆ ئەوھ ھاتىيتنە ئاسمانى ناوچە كە تاكوو نمايشىكى فرۆكەوانى تىدا بگەن، ياخود تەنھا بۆ ئەوھ ھاتوون بە دواى پىشمەرگە كۆنە كانى دەستەى رۆستدا بگەرپن و پەيوەنديان بەوانەى دىكەوھ نەيىت. ئەوانەى لە پشتاشانىشەوھ ھاتبوون پىشمەرگە كانى دەوروبەرى خۆيان دەيىنى بە قەلەمبازىك و لە چاوتروو كاتىكدا خۆيان دەگەياندە پەنا بەرد و ناو سەنگەرە كان، يان لەسەر سەك رادە كشان و جوولەيان لە خۆيان دەبەرى و بە دەنگى بلندەوھ بەوانەى دىكەيان دەگوت: "ئاگرە كاتتان بكوژىتنەوھ... بىكوژىتنەوھ و پەرتەى لىج بگەن". كاتىكىش كۆپتەرە كان بەيى تەقە و شەرپەردن ئاسمانى ناوچە كەيان بەجى دەھىشت، يەكەك لەوانەى لە پشتاشانەوھ ھاتبوون، بە سەرسامىيەوھ دەپرسى: "ئەوھ چىتانە بۆ ئەوھندە لىيان دەترسىن؟! خۆ ئەوانە زۆر لىمانەوھ دوورن!" يەكەك لە پىشمەرگە كانى ئەوئ بە تەوسەوھ وەلامى دەدايەوھ: "ئىمە ترسنۆكىن و فرۆكە كان دەمانتۆقتن". ئىدى ھەموويان دەياندايە قاقاي پىكەنىن و دەستيان بە توانج و پەلارى جۆراو جۆر دەكرد و درىژەيان دەدايى، پاشان ھەر كەسە و دەگەرپايەوھ سەر كارە كەى خۆى، ئەو ئافرەتەى نەيىيە كەى رەحمانى دەزانى بە پەرۆشەوھ بە دوايدا دەگەرپا، لىرە و لەوئ پرسیارى زۆرى كەردبوو، تا لە كۆتايدا دۆزىيەوھ، نزيكەى دوو سەد ھەنگاويك دوور لەوانەى دىكە لەژىر سوورە چنارىكى بچووك دانىشتبوو، پىشتى بە بەردىكى گەورەوھ دابوو، نوقمى خويندنەوھى يەكەك لە كىتتە كان بوو، لەبەردەمىدا دانىشت بىج ئەوھى يەك پىتىش بلىت،

چیلکه یه کی وشکی به دهسته وه بوو و له زهوییه که خه ریکی هیلکاری بوو، وا پئی ده چوو چاوه پروانی ته واو کردنی دوا دپړه کانی دهقه که ی بهردهستی بیت و کتیبه که دابخات، وهك نه وه ی له گهل که سانی دیکه ش پروو ده دات، کاتیک له ناکاو خویندنه وه که ی لئ ده پستین، وه لئ بیده نگیه که ی نیوانیان درپړه ی کیشا، په حمان لاپه په یه کی دیکه یشی هلدایه وه بو خویندنه وه و بهرده وام بوو له سه ری، وا پئی ده چوو نه م هه لسو که ته ی به نه نقه ست بو بیت، چونکه هر که بینی بو لای هات، ئیدی نه م وا خو ی نشان ددها که ده خوینتته وه، له بهر هویه که خویشی نه یده زانی چیه، ئیدی ئافره ته که به ده نگیکی نه رمونیا نه وه، به لام جیگیر و چه سپاو گوتی:

- گوندنشینه کان زانیویانه... پیشینی چی ده که بیت پروو بدات؟!

په حمان بی نه وه ی پرووی له کتیبه که لا بدات گوتی:

- باسی چی ده که بیت؟!

- ده باره ی قاسم و عه ولا... هه ردوو کوژراوه که؟!

په حمان سه ری له سه ر کتیبه که هه لپری و به پرسیاره وه سه رنجی سه روانده پوخساری:

- چیان لئ هاتووه؟!

- گوندنشینه کان به مه رگیان زانیون.

- گورگه کان هیچی وایان لئ هیشتونه ته وه، تاکوو

بدوزرینه وه؟!

نه مه ی گوت و دیسانه وه وا خو ی نشان دایه وه که ده خوینتته وه و نه و کاره هیچ په یوه ندی به وییه وه نه بیت،

ئافره تەكە ديسانەوہ پرسیەوہ، بەلام ئەم جارەیان كەمێك دوودلی بە دەنگیەوہ دیار بوو:

- پتیشینی چی دەكەیت ڤوو بدات؟!

- هیچ شتێك!

بە كورتی وەلامی دایەوہ و كتیبەكەى داخستەوہ. كە سەرنجی لە ڤوخساری گرت، بینى ورژووینەر و خۆشەویستە، وەك ئەوہى یەكەم جارى ییت بیینت، جۆشوخروۆشێكى جوان بالی بەسەردا كیتشا و توانای شاردنەوہى نەما، بە تاییەتى دواى ئەوہى لە چاوەكانیدا بریسكە یەكی ڤڤ لە سۆزى بینى تیشك دەداتەوہ و ئاماژەى ھەلگیرسانی گركناتیكى ئارەزووہ و لە ماوہى ئەم دوو ڤۆژەى ڤاڤردوودا كۆ بوونەتەوہ، چیتەر لە توانايدا نەماوہ بیچەپیتت و بیشاریتەوہ، ڤرسی دۆزینەوہى تەرمى قاسم و عەولاش لە لایەن گوندنشینەكانەوہ شتێك نیە، جگە لە دەرفەتێك كە لە ئاسمانەوہ بۆى دابەزیپیت، تاكوو پاساوى گەڤان بە دواى و پەرۆشى و خرۆشى دیدار و بینینی بۆ بەییتتەوہ.

بە كەمێك ڤووگیریەوہ گوتی:

- دەزانى بیرم لى دەكردیتەوہ و ئارەزووی بینت بووم.

بزەیه كى مەكربازانەى بۆ كرد و دەستى لەسەر گۆشە یەكی لێوہكانى دانا و بەرزى كردهوہ و گوتی:

- دەبزەیه كت بیتى خۆ دنیا و یران نابیت، بۆ وا مڤومۆچیت و برۆكانت بە یەكدا داون؟

بزەیه كى دروستكراوى خیرا لەسەر ڤوخساری ڤەحمان دەرکەوت و لە نیو چرکەدا ڤەویەوہ:

- له هه مان شویندا ده تینم؟!
- هه تا بمینم جارنکی دیکه پروو ناکه مه وه نه وئ.
- که واته له کوئ بتینم؟
- له دو له که، پیچه وانه ی پرپه وی ئاوه که، دوا ی تافگه که، پیش نانی ئیواره به دوو کاتر میتر له وئ به دوامدا بگه پرئ.
- بوچی به دو اتدا بگه پریم هه ی مه کرباز؟!
- چونکه نه گهر له مه و دوا به وئ بمینیت ده بی به دوامدا بگه پریت.
- چیه ده ست به مه کر و فیلی ژنانه کرده وه، هه ی خو به خو بن.
- بیده نگ به ماموستا عومهر و سعود هاتن.
- چهند چرکه ساتیکی کورت تیه پرین به رله وه ی بگه نه لایان، هه ر که دانیشن، سعود یه کسه ر گوتی:
- هاو پریکه ت له گه ل براده ره که ی مردن.
- ره حمان به گو پینه دانه وه پرسی:
- مه به ست کینه؟!
- ماموستا عومهر گوتی:
- قاسم و عه ولا!
- ره حمان به منگه منگ و ساردیه که وه گوتی:
- به راستی مردوون؟ چو ن مردن؟!
- له تاشه به رده که وه که و توونه ته خواره وه.

- مردنيكى چاكه!
- سعوود به سهرساميه وه گوتى:
- دوو پوژ به سهر مردنه كه ياندا تپه رپوه و بوئى هيچمان نه كړدوه.
- گورگ هيچى لى نه هيتوونه ته وه تاكوو بوئى بكهيت. ماموستا عومهر به سهرساميه وه گوتى:
- چ وه لام و په رچه كړداريكي ساردوسپت هه به.
- ده ته وئ چى بكه م!؟
- كه ميگ سهرسام بوون، بو نمونه.
- باشه، پيت سهر ده بيت و سهرت سوور ده مينى نه گهر بليم سعوود به پاژنه كاني دوو دوو پشكى پليشان دوته وه؟
- به لايه نى كه مه وه بيزم ده بيته وه.
- زور باشه، نه وه تا منيش به مردنيان بيزم ده بيته وه، چيرت ده وئ؟
- سعوود به دواى قسه كاني په حمان و ونبوونى هه ردوو جهسته كه گوتى:
- جووتياره كانيش جه ختيان له وه كرده وه كه تنها هه نديك تيسكوپرووسكى په رشوبلاويان له دوورى به كتر دوزيوه ته وه.
- نافره ته چه كداره كه گوتى:
- كه واته گوندن شينه كان چون نه وانيان ناسيوه ته وه!؟

مامۆستا عومەر له کاتی کدا سه رنجی بریووو پوخساری
ره حمان، به منگه منگه وه گوتی:

- دیاره عهولا پیشتر به باوکی راگه یاندووو که ئه وان
ده چن لای تاشه بهرده که ههنگوین دههینن، دوای تیه پریووونی
دوو رۆژ که نه گه راونه ته وه، ئیدی ئه مانیش نیگه ران بوون و
له گه ل جووتیارانی دیکه دا به دوایاندا گه راون، له وێ ته نه که ی
دوو که له که و دۆلکه ی ههنگوینه که و پاشماوه ی له توپه تی ئه وان
و له سه ره وه ی تاشه بهرده که ش چهک و تاخمی ههردوو کیانیان
دۆزیوه ته وه، دواتر دوو گوندنشین هاتن و ئیمه یان له و پرووداوه
ئاگادار کرده وه، له بهر ئه وه ی ده یانزانی قاسم له گه ل ئیمه یه.
ره حمان به منگه منگی که وه:

- له ده ستدانی ئه و قاسمه زیانیکی گه و ره یه.

مامۆستا عومەر به ده نگیکی داخداره وه گوتی:

- له پایدۆز و کنه کردن و ده رچوونه کانمان سوودیکی
بۆمان هه بوو.

دیسانه وه ره حمان به منگه منگه وه:

- هه لبه ته بۆته مایه ی ژانگیکی گه و ره له گه ده ی
گورگه کان.

سهوود له و کاته ی پوخساری کرانه وه یه کی پنه ده بینرا و
ده یویست بابه ته که بگوریت، گوتی:

- ژماره مان لیره زیادی کردووو و له و دیو لوتکه ی ئه و
شاخه وه به دووری نیو رۆژه ریگا باره گایه کی دیکه مان
دروست کردووو، له گه لمان دیت، یان لیره ده مینیته وه؟

- نه گهر ئيوه بميننهوه، منيش ده مينمهوه، نه گهر برؤن،
منيش ده پؤم.

- كهواته توش له گه لمان ديت.

- به لى ديم، باره گاكه ي پؤستيش وه كوو جاران نه ماوه.

- ئيدى له مه ودوا چيتر تيكرپاي شاخه كان توزقاليك
خوشيم پى نابه خشن.

ههروه ها مامؤستا عومهريش واى گوت و ههستا و پؤيشت،
له كاتيكداسعود و ئافره ته كه له گه ليدا مانه وه و ئيدى گفتوگو
و قسه وباسه كانيان له بابه تيكه وه به بابه تيكي ديكه وه گري ده دا،
تا ئافره ته كه گوتى:

- ره حمان تو بؤچى وات لى هاتووه؟!

- من چيم لى هاتووه؟! له مهبهسته كهت تينه گه يشتم!

- مهبهستم نه وه به تو كه سىكى نهرمونيان و هيمن
دياريت، كهس نوقلانەى نه وه لى نادات كه تو نه وه هموو رِق
و تووره ييه تيدا بيت، و پراى گالته و شوخييه كانت له
هه نديك جarda.

ره حمان به سه رساميه وه گوتى:

- چ ترسيكه؟! نه وه چيه هه مووتان به هه مان شيوه و به
هه مان رپگه باسى من ده كه ن؟! بهر له دوو پؤژ مامؤستا
عومهريش هه مان قسه ي كرد. ده ي ده ي پيم بلنى باسى چيى من
ده كه ن؟! شتيك له پشتى منه وه روو ده دات، ده بى چى بيت؟!

- هيچ شتيك له پشت تووه روو نادات و هيچ كه سيكيش
باست ناكات، نه وه رپككه وته مامؤستا عومهر پيش دوو پؤژ

ئەو باسەى لە گەل کردییت، پوخساری تۆ ھەمیشە گرزەو وا
دەردە کەویت کە دلرەق بییت، ئەمە ھەموو کیشە کە یە.

- ئی با کەللەرەق بییت، ئیوہ چ زیانیکتان لەوہ کردووە؟!
سعوود ئەمەى بە دەنگیکەوہ گوت، کەمیک بونی داخ و
خەمى لى دەھات:

- ئەو ھەرگیز رۆژیک مپومۆچ نەبووہ، تەنھا مەگەر ئەو
کاتەى بۆ خوۆشى وا خوۆى نمایش کردییت.

رەحمان بە خەفەتیکەوہ، کە ناخى مرۆفى دەھەژاند گوتى:

- ئیوہ ھیچ شتیک نازانن.

ئافرەتە کە گوتى:

- دەى کەواتە پیمان بلی و بەرچاومان پوون کە.

- بۆچى؟

- بەلکوو یارمەتیت بدەین.

- لەبەر چى؟!

- ئەى ھاوړئ نین؟

- کەس توانای یارمەتیدانى منى نییە. من ئامادەم نیوہى
تەمەنمى پى بېخشم ئەگەر توانای یارمەتیدانى منى ھەبییت....
وہ لى ھەیھات!

ئافرەتە کە بە ناسکى و بەزەییە کەوہ گوتى:

- دەى قسە بکە شتیک لە دەست نادەیت.

رەحمان ماوہ بەک بیدەنگ بوو. پاشان بە دەنگیکى
ناومیدانەوہ گوتى:

- ژيانم زنجيره يه كى به رده وامه له ژان و نازار.

سعووديش به زه رده خه نه يه كه وه گوتى:

- تو ته نها كه سيك نيت وا بيت، ئيمه هه موومان ژيانمان زنجيره يه كى به رده وامه له نه شكه نجه و خه م.

په حمان دريژهي به قسه كانى دا، وهك نه وهى بيه ويت لهو مۆته كه يه ي ماندووى ده كات بارى خوئ سووك بكات، وهك نه وهى هه له كار و گونا هباري ك له جزوورى قه شه يه كدا داده نيشيت و دان به هه موو تاوانه كانى خويدا ده نيت، تاكوو له خه م و نازاره كانى كه م بكاته وه. پي ك وهك نه وهى مامؤستا عومهر بهر له دوو پؤژ هه رچى نازارى ده دا دركاندى و ئاسووده بوو، له وانه يه په حمانيش ناره زووى هه مان دلنه وايى بكات، تاكوو له به ده سته ينانى كه مي ك ئاسووده يى يارمه تى بدات، بؤيه گوتى:

- من تاكه كه سم نازار ده چيژم و هه تا پؤژى دوايى ژيانيشم هه ر ده بيى نهو نه شكه نجه و نازاره بخؤم، من تاكه كه سم نه مرؤكه مهرگى خوؤم ده خوازم بهر له سبه ينى، من ئيره يى به ژيانتان ده به م، ئيوه له به هه شتدا ده ژين، چهنده ناره زووى دزىنى چر كه ساتيكي ژيانى پر له خو شيتان ده كه م! دوايى با هه ر بمرم. خوؤزگه هه ر گيز رووم له م شاخه نه فره تيسانه نه كردبووايه، هاتم بؤ ئيره تاكوو تۆله لهو درپندانه بكه مه وه كه له زينداندا نه شكه نجه يان دام، نه وانه ي نه شكه نجه و كاره دزيوه كانيان هه موو درپنده كانى دونياى به ئاگا هيناوه ته وه و له ناخى مندا نيسته جئى كردوون، پاشان تۆله م كرده وه، خوؤزگه هه ر نه مكردبووايه.

سعوود ليوه كانى خوئ كرؤشت و گوتى:

- سى سالە لە گەل تۆدا دەژىم، پۆژىك لە پۆژان بىرم لەوہ نە كەردبووہوہ كە تۆ ئەو ھەموو رڤق و كىنە و توورپەيە لە ناخى خۆتدا ھەلدە گرىت.

- سعوود ئەوہ بە دەستى خۆم نىيە، ھەموو شتىك لە دەستم دەرچووہ، منىش دەمتوانى نەمايش بىكەم، تاكوو وە كوو ئىوہ بىم. پىدە كەنىم و چەنە بازىي زۆرم دە كەرد و فەلسەفەي زۆرم لىي دەدا. شتىك دە گوت و لە ھەمان كاتىشدا ھەستم بە شتىكى دىكەي زۆر جىاوازتر دە كەرد، جارى وا ھەيە دەرندە كە سەر دەرە كات و لە جەلەوي خۆي دەرە چىت و رەشمە دە پىستىت، جارى واش ھەيە ھىمەن دە پىستەوہ و مرۆڤىكى سادە دەرە كەوئىت، ھەرچەندە ئە گەر سەر خۆشيش پىت و بەلادا بىي.

ئافرە تە كە گوتى:

- ھەر ھەموو ئەمانە بە ھۆي زىندان و ئەشكەنجەوہ؟

- تۆ پىت وايە ئەشكەنجەدان كارىكى وا ئاسانە؟! ئاخىر زىندان دۆزەخە دۆزەخ، لەوئى لە شوئىتىكى وا قىزەون و پىس و گەنيو داتدەنن و دە تەستەوہ و خەلقەندە مرۆڤە بەدەرەوشت و ھىچو پوچە كان قونكە جگەرە كانىيان لە سەر جەستەت دە كوژىننەوہ، چزە چزى ئەو پىست و گوشتەت بۆنكرووزى بەرى ئاسمانى تەسكى زوورە كە دە گرىت، يان بەر تەزووى كارەبات دەدەن، زىرە لە رۆختەوہ دەرە كەن، واى لە ئازارى تەزووى كارەبا... واى! ئەوانىش قاقاي پىكەنىنى رابواردنن و سووكايە تىكەردنن بە زىندانىيە كان بەرى ئاسمان دە گرىت و دە گاتە كەشكەلانى فەلەك. تۆ لە ئازارى خۆت ھاوار دە كەيت و ئەوانىش قاقا پىت پىدە كەنن. ھەر خولە كىك، خولە كى چى تۆ بلى ھەر چىر كە يەك كە ئەشكەنجەت دەدەن و بەسەرتدا

تېدە پەرىت لە ناختدا ھەزاران درپندە و جنۆكە دەخولقېنن و چرنووك و كەلبەيان لە ناخت گير دەكەن. خۆ ئەگەر بال بەسەر جىھاندا بكېشن، بېگومانم ھەلپدەلووشن، بۆ كەس ھەيە بتوانىت لە چنگيان دەربازى بىت.

سعوود گوتى:

- لە ھەموو لايەكەو دەپندە و جنۆكەيان بەرداوەتە و پزەى ئەم ولانە و كەس نىيە بەشى خۆى تىرى لەو ئازار و ئەشكەنجانە نەخواردبىت كە ئەمانە كرددوويانەتە پىشەيان.

- پىك واىە، ولاتى درپندە و جنۆكەكان، وەلى ھىشتا ماويەتى، دلنيام پوژىك دىت مرؤفەكان يەكترى حەپەلووش دەكەن.

ئافرەتە كە گوتى:

- بەلام تو كەسىكى پوژنىير و ھەستيارىت، ھەر دەبى پوژى مرؤفەكان لە ناختدا بەسەر درپندەكاندا زال بن.

پەحمان گوتى:

- لەوانەيە پىشتر... ئى، بەلام تازە ھەيات، كات تىپەپى و مەحالە شتى وا پوو بدات.

سعوود بە ھاندانەوە گوتى:

- پەحمان ھىشتا كات تىنەپەپىو.

- بەلكوو دەمىكە تىپەپىو، لەبەر ئەوئى ئازار و ئەشكەنجەدان ھىشتا لە جەستەمدا بەردەوامە و نەپراوەتەو، ئىستاش چزە و ئازارى ئاگرى جگەرەكانيان، بۆنكپووزى كونە لووتم دەچزىتتەو، ھەر چركە و ساتىكم ژان و ئەشكەنجە

چه شته، تا ټو ټاسته‌ی درپنده کان بوونه به شټک له خوږم و تيامدا ده ژين، ده ژين و هه رگيزيش نامرن.

ټافره ته که گوتی:

- ټیستا چی ټازارت ده دات؟!!

- ټه وهی ټیستا پوڅم ده رزيټازن ده کات و ټازارم ده دات، ټه وهیه که هه رگيز ناتوانم په‌ی به ټارامی و ټاسووده‌یی بیه، تا مردن، من له به ردهم ټیوه دا نمايشی ټارامی ده کهم، ټه گه رنا هه ر ټیستا که له گه ټاندا ده دوټم خه ریکه شیت و پارچه پارچه ده بم، ټیکرپای ټه وانهش له سوڼگه‌ی ټه و ټازار و ټالووی مه رگه وهیه که ده ټیوشم و ټییدا کینگل ده دم و خوږم ده خوږمه وه.

- چوڼ؟!!

- شټک، له ناخمددا له کار که وتووه، هویه که‌ی نازانم، ده نگیک له می شکمدا ده ټی ټاشی ټاولیپراوه خه ریکه و ټرانم ده کات و دونیا هه لده گریټ هه ر زرم و کوتیه تی، پڼک ده ټی ته فه ته قی مه نجه ل و هازه‌ی ټافگه یه کی سه رشیته و گابه رده کانی خواره وهی کونکون ده کات، ده نگی ته قینه وهی به رده وام، بو ساتیکیش گرمه وزرمه یان پراوه ستان نازانم، بویه ناچارم هه تا له کاتی خه وتیشدا خوږم له گه لیاندا پابه ټنم ټه گه رنا ده بی ده موده ست کوټایی به ژيانی خوږم به ټنم، ټه مه چ ټازاریکه منی ټیدام؟!!

سه وود په‌ی به دژواری و ټالوژی ټه و دوخه بررد که په حمان به ده سټیه وه زه لازه لایه تی، بویه ویستی به سوژه وه بیدویتیت و به ده نگیکی خه مبار و ناسکه وه گوتی:

- ټه‌ی بوچی پیشتر باسی ټه وه ت نه کردووه؟! ټیستاش

گویت لهو ژاوه ژاو و ههراوزه نایه ی ناو میشکی خوت ده بیت؟!

- ئیستا و لهو کاته وهی هیژشان کرده سهر فرمانگهی
 گوپینی مرویی، یان روونتر بلیم دایره ی ئەمن، لهو کاته وه و
 تا ئیستاش من هه موو چرکه ساتیکی ژیانم نازار ده چیژم و
 ده مرم، هه موو پوژیک ئەو ههراوزه نایه زیاتر ده بیت و کم
 ناکات و نارپه و یته وه، بهم بیده نگیه م فریو مه خو و ئەو شوخی و
 گالته و گه پانه شم هه لته خه له تینن که هه ندیک جار ده یانکه م،
 هه موو ئەمانه درۆ و نواندن، سه رجه میان را کردنیکی ئاشکران
 بو خو سه رقا لکردن له چیرۆکیک له چیرۆکه کانی، که ساتیکی
 کم بیر و هزرم لهو ههراوزه نا توانا پروو کینه دوور ده خه نه وه که
 هه میسه پیمه وه نووساون و مه حاله خو میان لئ ده رباز بکه م.

په حمان چاوه کانی داخست و نوقمی فرمیسیکی کردن،
 دلۆپه فرمیسیکیک بهرگهی قه تیسمانی له ناو پیلووی چاوه کانیدا
 نه گرت و وه کوو په نجه ماسیه کی غه مگین، خو ی هه لدایه
 نامیزی هاتونه هاته وه، "یا هورمان له جیی نه رمان"، خو ی له سه ر
 گزنا شه قارشه قار بووه که ی گرت وه، ده یویست به هه رحالیک بیت
 خو ی بخزینتته ناو درزی روخساره خه مباره که یه وه و دلنه وایی
 بکات، وه لئ له ویش خو ی بو نه گیرا و که وته خواره وه، سه ری
 خسته قه د گابه رده که ی پشتی و ده ستی به منگه منگ کرد و
 ژنه که و سه وودی له بیر کرد، وه ک ئەوه ی هه ر له ویش نه بن.
 ئافره ته که به بیده نگی ته ماشای سه وودی کرد، ئەویش ئامازه ی
 پیندا که به بیده نگی دابنیشیت و هیچ قسه یه ک نه کات، هه ستی
 به وه کرد که په حمان هوشی لای ئەوان نه ماوه و بی ئەوه ی

په ی پښ ببات و درکی پښ بکات له خه یالئکی قوول پښ چووه،
وهک که سیک دهرده کهوت که به دهنگی بهرز بیر ده کاتهوه.

په حمان به هیمنی و خه مباری و ناسۆریکی ئه وتۆوه له
قسه کردن له بهر خۆیهوه بهردهوام بوو، خه ریک بوو بیخنکیتیت،
ئافره ته که بیته ندازه دلّی پښ سووتا و بهزه یی پښدا هاتهوه، ئه ویش
له گهل خۆیدا بیرى کردهوه: "که واته ئه م شته یه که ژیانى
له تلهت و کاول ده کرد، منیش به هه وه سى خۆم داواى
خهنده یه کی لی ده کم، ئاخړ چۆن توانای بزه یه کی هه بیته و
خهنده یه که له پوخساریه وه ده رکه ویت، که ئه و به و به لایه ی
هاتۆته سه رى ئازار ده چیژیت و ده نالیتیت و هه ر به راستى نغرو
بووه، وای چ ئه شکه نجه و ئازار ینکه؟! "سه وودیش له نیوان
خۆی و ئه ودا که وته بیر کردنه وه: "ئه گه ر من له جینگه ی ئه و
بووما یه خۆم ده کوشت و له و ئازار و ئه شکه نجه یه خۆم ئاسووده
ده کرد، به دریزایی پښ دهنگه دهنگ و ژاوه ژاو و هه راوزه نا له
میشکیدا، هه تا له کاتی خه وتیشدا، ئه وه چ ژیانیکه...؟! ". وه لى
که په حمان وه خۆ هاته وه، یه کسه ر قسه کانی برى و بهرله وه ی
خۆی بخزیتته جیهانی بیده نگی و تیدا نقوم بیته، به دهنگیکی
په له تکا و پارانه وه پښی گوتن:

- به یارمه تى خۆتان ئه گه ر به ته نها جیم بهیلن.

سه وود راسته وخۆ بی ئه وه ی وشه یه کیش بللی هه ستا و
پښت، ئافره ته کهش که میک دوودل و پارا بوو، به لام ئه ویش
هه ستا و به بیده نگی پښت، هه ردووکیان سوور بوون له سه ر
ئه وه ی بهزه یی خۆیانى بو دهرنه خه ن و دلنه واییشی نه ده نه وه،

چونکه دلنوايي و بهزويي پيداهاڼتي نهو جوړه كه سانه زياتر
نغروؤي نه شكه نجه و خهم و نه نديشه ي ده كهن، ئيدى به
ههنگاوى له سه رخؤ و هئواش لئى دوور كه و تنه وه.

هر كه به تنهاله گهل خهم و نه نديشه كانيدا مايه وه،
سامانى وهير هاته وه كه چؤن به ره و ئيران سه رى هه لگرت و
رؤيشت. له به رخويه وه ده يگوت: "خؤزگه سامان گيان زووتر
ده مناسيت، كه ميكيش له و ژيرى و بليمه تيه ي توشم ده بووا!"
قسه كانى سامان له ميشكيدا ده زرينگانه وه و ده نكيان ده دايه وه،
باوه رى به و قسه يه ي كرد كاتيك گوتى: "هر كه سيك له م ولاته
بمئيتته وه، يان بكوژ يا خود كوژراو ده رده چيټ"، ئا ئه وه تا
ره حمانيش له يه ك كاتدا بووه بكوژ و كوژراو پيش، واته ههم
جه لاد و ههم قوربانى، ئه وه چ لوژيك و فله سه فه يه كه؟!
حيكايه تيكه دريژه ي كيشاوه و به رده و اميش ده بيت، ئه وه تنه ها
حيكايه تى ره حمان نيه، به لكوو حيكايه تى هه موو خه لكى و
هر ولاتيكى هاوشيوه ي ئه م ولاته يه، حيكايه تيكه خه ريكه
به سه ره اڼى ولانگه لنيك بگيرته وه درنده و مرؤفى تيدا ده مرن!
درنده چر نووك به خوټه كه ي ناخى ره حمان هاوسه نكيه كه ي
لئى زه وت كرد، ئه و مي رده زمه يه بالى به سه ردا كيشا و
رؤزگارنيك به ره و لاي درنده مرؤيه كانى ديكه ي برد. بؤيه به
نه ئنى هاواري كرد: "ئيدى كاتى توله سه نده وه يه، ئه وه تاننى
هاتووم و مهرگ به سه ر سه رتاندا بباريتم!" هه تا زه و پيش پي كه وه
جئى نه ده كردنه وه و رقى توله سه نده وه ش له دلدا ده ته قئيتته وه،
يان نه و ده مريت، يا خود نه وان، ئه م جاره يان جله وى
ده سټيشخه ريه كه لاي خوټه تى، له گهل ده سته كه ي رؤست له

په پرگه‌ی شار و له تاریکیه کی نه‌نگوسته چاودا له بۆسه یه کی پۆلاییندان، سه‌رنجیکی ساردوسپی سره‌وانده به‌رده‌می خۆی، له و چرکه‌ساته‌دا بیره‌وه‌ری شتیك بالی به‌سه‌ردا کیشا و وای لڼ کرد هه‌موو شته‌کانی ده‌وروبه‌ری بچووک بیته به‌ر چاو، هه‌موو شته‌کانی ده‌وروبه‌ری پووج و بی واتان، هه‌موو شته‌کانی ده‌وروبه‌ری قیزه‌ونن، خۆیشی به به‌شتیك له و پووجی و قیزه‌ونیه‌ی ده‌وروبه‌ری خۆی ده‌زانی. هه‌ر چرکه‌یه‌ك شتیکی تۆقینه‌ر له ناخی جه‌سته‌یدا گه‌شه ده‌کات و ده‌ئاوسیت، هه‌تا خه‌ریکه جه‌سته‌ی ده‌ته‌قینیت. ئەم ئاده‌میه په‌حمان نیه، به‌لکوو تارمایه‌که‌یه‌تی، هه‌چ شتیك له و په‌حمانه نه‌رمونیا نه‌ماوه‌ته‌وه باسی بکریت، هه‌ر رۆژنیک تیده‌په‌ری شتیك له ناخیدا ده‌مرد و شتیکی دیکه له‌سه‌ر داروپه‌ردوووه‌که‌ی ده‌ژیا‌یه‌وه، په‌حمانی ئەم‌رۆکه، په‌حمانه‌که‌ی به‌ر له سالتیک نیه و په‌حمانه‌که‌ی به‌ر له سالتیکیش، په‌حمانه‌که‌ی به‌ر له دوو سال نیه، ئەو خه‌ریکه له ونبووندا ون ده‌بیت و وه‌کوو ئەستیره‌یه‌کی دا‌کشاو به‌ره‌و نه‌مان داده‌کشیت، هه‌سته‌کانی وشک ده‌بن و ده‌بنه یابانیتی پراوپه‌ر له تۆز و تراویله‌که و وشکوبرینگ، چیتر ئەو گالته و شو‌خیه‌ی نه‌ماوه، هه‌تا ئە‌گه‌ر نمایشی گالته‌و‌گه‌پیش بکات، له‌گه‌ل خۆیدا زۆر هه‌ولی دا قه‌واره‌ی خۆی نووژن بکاته‌وه، وه‌لڼ شکستی هیتا و چۆکی دادا، ئیستاش: ده‌بی کی به‌سه‌ر کیدا زال بیت؟! د‌رنده‌که یان مرۆفه‌که؟

د‌رنده‌که‌ی ناخی خودان هیتزیکي تۆقینه‌ر و ترسناکه، خه‌ریکه مارئاسا ده‌فیشکینیت و شیرئاسا ده‌نه‌پ‌تیت، ده‌یه‌وی قه‌فه‌سه‌که‌ی وردوخاش بکات و خۆی ده‌رباز بکات و ئازاد

بیت. به راستی توقینەر و ترسناکه، شتیکی سهیریش نیبه نه گەر مروّف بکه ویتته نهو ممللانیه وه، نه گەر له بهردهم ترسناکیی نهو دیوه زمه رۆچووهی ناخیدا به شه که تی و بیهیزی به لادا بیت، نهو دیوه زمه فیله تهنه ی له ناو نهشکه نجه و ئازاریکی پر له ژان گه شه ی کردووه. مشتته کۆله ی توند کرد و بیرى له وه کرده وه که که یفسازییه که ی لیل و ته مومزاوی ده کات: "بۆ کوئ ده چن هه ی چه په لینه، هه ر ده بی ته فروتووناتان بکه م، ئیوه لاقه ی پیروزییه کانی ژیانتان کرد، کاتیک له خاکی خه رابات و ویرانه دا ژیانتان بۆ تاوانتیکی قیزه ون گوپی، لاقه ی پیروزیی ژیانتان کرد، کاتیک مروّفه کانتان کوشت و به مروّفیرونی خۆی تاوانبارتان کرد، بۆ کوئ ده چن هه ر ده بی پارچه پارچه و له توپه تان بکه م! نه ک ته نها خۆتان، ته نانه ت نه وانه ی دلشیان پیتان ده سووتیت. هه ر ده بی ئازار و ژانه کانتان بکه مه خۆشی و کاتبه سه ربردنی رۆحم، هه ر ده بی خه م و نهشکه نجه کانتان بکه مه پرسه ی دلّم، من ته نها بۆ تۆله سه ندنه وه هاتووم، کورانی نه فره تلیکراو، کورانی جنۆکه و نه هه ریمه نه کان، کورانی قیزه ونیه کانی گه رددوون ئیوه مروّفایه تیتان کوشت!"

هه ستا، وه ک نه وه ی به زۆر خه ویتسدرابیت و خواست و ئیراده ی لی زهوت کرابیت، هه ر به پیوه و بی نه وه ی خۆی تیک بدات، رووی له ته لاری درنده کان کرد، به هه ر دوو پینی خۆی بی هیچ بیر کردنه وه یه ک به ره و مه رگی مسۆگه ری خۆی هه نگاوی نا، بی نه وه ی حساب بۆ هیچ یه کیک له وانه بکات که له بۆسه که دا له گه لیدان، به مه ش نه نداهانی ده سته که بیزاریی خۆیان ده ربری، سه وود خۆی به باسکیه وه هه لواسی، به لکوو

هۆشى بېتهوه خۆى و بگه پېتهوه، به لام خۆى له دهستى راپسكاند، ئەم شېته دهيهوئ چى بكات؟! خستيانيه تهنگزه به كى ترسناكهوه، مامۆستا عومهر خۆى گه ياندئ و شانى راکيشا، تاكوو عه قلى بېتهوه سه رخۆى، به توورپه ييهوه به گوويدا چاندا: "ئيره ره بايه نيه و لهوه زياتر ناکرئ دزهى بۆ بکرئت". خۆى له دهستى مامۆستا عومهر يش راپسكاند و ههر به پتوه و بئ نهوهى خۆى بجه مېنتيهوه و كوورپه كوورپك بكات، به رهو مهرگى خۆى بهرپتوه بوو، مامۆستا عومهر به ناچارى گهرايهوه لای دهسته كه و به چهوه نارەزايى خۆى ده رپرى: "ئەم گەمژەى سەر شېته به پنى خۆى بۆ دۆزهخ دە پروات، ئىستا چى بکهين؟!" ئەندامانى دهسته كه كه له بۆسه دابوون، كهوتنه نهوپه پرى ناماده باشيهوه و خۆيان بۆ چركه ساته كانى دواتر ناماده كرد كه ده بئ چى له گه ل خۆيدا به ئيتت؟! ره حمان كۆمه له درنده به كى بينى له به كىك له ژووره كان قه ره په ستانئان كرددوه و به دهورى به كتر ييهوه دانشتوون، ره حمان ئارپيجيه كهى خسته سهرشانى و سېرهى لئ گرتن و له گه ل داروپه ردووى ژووره كه دا لاشهى درنده كانىشى هه پروون به هه پروون كرد و به ئاسمانئى وهركردن، وا پئ ده چوو ئەم پياوه شېته ههر به راستى نيازى كارپكى خۆكوژى بووئيت، ئە گه رنا بۆ واى ده كرد. چونكه دواى تەفروتوونا كردنى ژووره كەش ئەو هەر به پتوه، وه كوو كه رولال راوه ستابوو و جوولهى نه ده كرد، پئ ده چوو ديسانهوه كه له لى به زاوه زاو و ته قه مى مه نجه له كان پر بووئيت. گولله ئارپيجيه كى ديكهى له كۆله پشته كهى راکيشا و سه ره كهى كردهوه و له لوولهى ئارپيجيه كهى په ستاو، ديسانهوه خستيهوه

سەرشانى و سىرەى لى گىرتەو، ئەم جارەيان ئاراستەى ژوورپىكى دىكەى كرد، ئىدى لە تەواوى مۆلگە كەدا ھاوار و پۇرپۇ بەرى ئاسمانى گرت، دواى چەند ساتىك ئىدى دەستپىژى گوللەى چەكى دىرندە كانىش بە ھەموو ئاراستەى كەدا گىزەى دەھات. ناوچە كە بوو بە پارچە بەرەى جەنگ، پىكدادانىكى دژوار لە گەل دەستە كەدا دەستى پى كرد كە تەنھا چەند ھەنگاوتىك لە مۆلگە كەو دەوور بوون، پەحمان وەك ئەوەى نە باى دىيىت و نەباران و بى ئەوەى ساتىك گوى بداتە گىزەى گوللەى ھەردوولا كە وەكوو گەوالە تەزرەى بەھار ھەموو لايەكى گرتبوو وە قىرمەژنى گوللە گويچكەى كەرى دەھىنايە بىستن، وەلى ئەو وەك ئەوەى بە راستى كە پىت ھەر گويىشى پى نەدەدا، وئ دەچى بە ھۆى ئەو ژاوە ژاوەى مېشكەى وە بىت، ھەرچەندە لەو ساتەدا مەترسىي گوللەى ھاورپىكانى زۆر لە مەترسىي گوللە كانى دوژمن زياتر بوون بۆ گىانى، ئىدى ئەو مەرگە و ئەگەر پەى بە پۇحى كەسىك نەبات و دەستپىژى گوللەش ئەگەر كەسىك نەگىرتەو، نايگىرتەو خۆ بە زۆر نىە، ئەگەرنا ئەو پەحمانە دەبوو ئىستا سەرتاپاى جەستەى وەكوو سەرنەدو پىژىنگ لى بەھابووايە، دەربازبوونى لە مردن جۆرىك بوو لە مەھال، پاشان دەستە كە شارە كەيان بە ھىمنى بەجى ھىت بى ئەوەى شتىك لە دواى خۇيانەو بەجى بەئىلن و بى ئەوەى پەنجەى كەسىكىان بە خوئىن بىت. پەحمان وەكوو سەرخۆشنىك كە كارىگەرىي شەرابە كە ھاوسەنگى پى نەھىشتىت بەو جۆرە پى دە كرد، جارىك بەملا و جارىك بەولادا دەچوو، بى ئەوەى بزائىت چى لە دەوروبەرى پوو

دهدات. خهم و نازار و ژانی ناخی زۆر لهوانه دژوارتر بوو که له هیرشه کهدا له ناو چوون. جهللاده کان مردن و کۆتایان هات، بهلام ئەو له ئیستاوه هەر چرکه ساتیک سهدان جار خهم دهخوات و نازار دهچیزیت، به دواى مهرگدا را دهکات و مهرگ خۆی لی دهشارپتهوه. ئیدی لهم کاتهوه ژیانیکی وا دهژیت بو ساتیکیش ئاسوودهیی به خۆیهوه نایینیت، ئاخردهنگی تهقینهوه کان به بهرهوامی له ناو کهللهسهریدا زرموهوپرانه و ههرچی ئارامی و ئاسوودهیی ههیه لێی دهدزن و ناخی دهکهن به وشکهسالی و ناارامی، تا وای لی دهکهن له دایک نهبوونی خۆی به ئاوات بخوازیت: "تهری ئەم ژاوه ژاو و ههراوزه نایه... بو وا بهو جووره کۆتایی نایه؟! هەر له گهڵ خۆیدا ده کهویته مشومر و هیچ وهلامیکیشی دهست ناکهویت، ئەو دهسته واژه بهی سهروهه دهیسته دهروازهی قسه کردن له گهڵ خودی خۆی و ههموو چرکه و خوله کیک هەر دهیلیت و دهیلتهوه، بی ئەوهی وهلامیکی چنگ بکهویت و ئاسوودهی بکات و بحهسپتهوه. ئەى چى بکات و چۆن خۆی لهم نازار و ژانه دهرباز بکات؟! به دلناییهوه ئەم نهفرهته له ناوی دهبات. له ئیستا به دواوه چرکه ساتیکی ئارامی به ئاوات دهخوازیت، دواى ئەوه هیچ خهفەت له مهرگی خۆی ناخوات، له ئیستا به دواوه ئومیدی ئەوه دهخوازیت بزانیت ژیان بهبی ئەم ژاوه ژاوه نهپراوهیه چۆن بهرهوام دهییت. ئەو ژاوه ژاوهی له شهقامه کانداهیه زۆر سووک و ساده تره لهوهی له ناو کهللهسهریدا وه کوو مریشکی سههرپراو ههلیدهپریتیت. ئیرهیی به ههموو زینده وهریک دهبات نازهل ییت یان مرۆف که بو ساتیک به ئارامی چاو لیک بنیت، دهبی کی

لهم دونيايه دا هه بئيت به شهو و رۆژ دهنگي ته قه ته قى مه نجه ل و ژاوه ژاو و هه راوزه ناي به رده وام له ميشكيدا بئيت و بژئيت؟! ئهم دهنگه دهنگه نه فره تيه كتومت ده ئئي تافگه يه كى به خوورپه و له وهرزى لافاودا يه. ههر هاژه و هاژه و هاژه يه و نابريته وه. نه راده وه ستيت و ئيستك ده دات و نه ئۆقره ده گريئ و جگه له هاژه هاژ شتيكى ديكه نازانيت، و اى چ خهم و ژانئيكى به رده وامه و هئنده ي به شه چركه يه كى كاتيش چاويك لينك نائيت و لهو هاژه هاژه ي ناكه ويئ و به دريژايي ژيان به رده وام ده بئيت.

كچه كه كاتيك له گه ل سعود لاي په حمان دوور كه وتنه وه پرسى:

- بئيت وايه بهرگه بگريئ، يان په نا بو خۆ كوشتن ده بات؟!

- له وانده يه كارئيكى خۆ كوژى بكات، به لام له بهر هاژه هاژ و ژاوه ژاوه كه نا!

- ئه ي بۆچى؟!

- له بهر ئه و جلە ي له بهرى كردوو.

كچه كه به منگه منگه وه:

- چ جلوبه رگئيك؟! مه به ستت چييه؟!

سعود وه لامى دا يه وه:

- ئه و مرؤفئيكى ناسك و نهرمونيانه، له وانده يه درنده كان بهرگئيكى جيا له وه ي خويان پى پۆشيبئيت، ئه و هونه رمه نده و

حەز لە ژيان دە کات، وەلئى بە قىزە و نترىن شىوہ ستمى لئى
 کراوہ و دەستى لئى وە شتىراوہ، دەزانى ئە گەر تۆز قالىک هیواى
 بەم تىکۆشانەى ئىمە ھەيىت، ئەو کارەساتانە لە یاد دە کات و
 دەبىتەوہ کە سىکى ئاسايى، بە لام ھەست بە ونبوونى ژيانى خۆى
 و بەردەوامبوونى ئەو ئازار و ئەندىشە خویناويیەى ناخى خۆى
 دە کات، ناچارە دا برمىت و برووخىت، ئەو وا ھەست دە کات
 فرىدوراوہ و لە بەک کاتىشدا قوربانى دەستى پرۆىم و
 پىرە کانىشە.

- ئەرى ئەوہ راستە ھەر پەشەى مردنى لە پىرە کان کردوہ؟
 - لە راستىدا من گویم لئى نەبووہ وا بلىت، بە لام
 دەنگۆ کان دە لئىن: لە ئەنجامى جۆرىک لە ناومىدبوون، بە
 پىرە کانى گوتوہ چە قۆبە کى تىز لە سەر مى ھەر یە کىکتان
 دادەنیم و ھەر کاتىک پئوىستى کرد دەستى پىدا دىنم و قرتان
 دە کەم.

- من گویم لئى بووہ، گوايە نامە یە کى بۆ پىرە کان ناردوہ
 و وە کوو بىزارى بە لئىان پئى گوتوون: ھەر پىرىکىان بە قەيتانى
 پىلاوہ کانى خۆيان ھەل دە واسىت. پىت وایە شانەى نەيتى دروست
 کرد بىت!؟

- راشکاوانە بلىم، ھىچ شتىک بە دوور نازانم. ئەم شىتە
 مەتەلى و لە ناخىدايە کەس پەى بە وە لام و ئەنجامە کەى
 نابات، ئەو بىزارى و توورە بىيەى دواى قەسابخانە کەى پشتناشان
 لە ناو رىزە کانى پىشمەرگەدا بلاو بوو تەوہ و تەشەنەى کردوہ،
 خاك و زەمىنە یە کى بە پىتە بۆ چاندنى تۆوى ھەر کارىکى

سەرشتانه، په حمانیش بهم دۆخه یه وه سهر کرده و پابه ری
بیرکابه ری ئه و سهرکیشی و سهرشتانه یه ده بیت.

وه لښ په حمان به دواى خۆده رباز کردندا ده گه پږت. توانای
ژیانی له ناو جلو به رگی درنده ییدا نه ماوه، سعوود پیناسه یه کی
جوانی کرد، خه می گه وره ی ئه و گه پاندنه وه ی هاوسه نگی
خۆی و نۆزه نکرده وه و دووباره بونیادنه وه و
مشتومالکرده وه ی مرۆفه که ی ناخی خۆیه تی. هه لبه ته ئه مه ش له
شاخ ناکریت، چونکه لیره مرۆف یان ده بی کوزراو بیت، یان
بکوژ، بژارده ی سیه م نیه!

دواى چهند مانگیك له گواستنه وه یان بۆ باره گا نویه که، که
سعوود ئامازه ی پږ دا، په حمان به تنها بریاری کۆچکردنی دا
و هیچ که سیکیش نه یوانی له و سووربوونه ی ساردی بکاته وه و
رینگه ی لښ بگریت!

بهشی سییهم

- رەحمان بگەرپۆه، پیاوی چاک بە بە قسهمان بکه!
- مامۆستا عومەر پەر بە گەرۆوی هاواری کرد. ئەویش بە دەنگیکی بەرز وەلامی دایهوه:
- ناتوانم، من دەپۆم بۆ کوشتنی درندهکەى ناخى خۆم.
- مەوداکە دوورە و پێگاش ون دەکەیت و وێڵ دەبیت!
- دەبا کۆتاییم بێت، هەتا لە خودی خۆیشم بێزارم!
- مامۆستا عومەر بە دەنگیکی پەر لە سۆز و پارانهوه گوتی:
- رەحمان گوی بگره، تەنھا گویم لێ بگره، تۆ لە ئێستادا خەمۆکی وێران و داغانی کردوویت، بەلێنم پێ بدە دواى يەك دوو پۆزى تر ئەگەر ئەو بێزاریبەت رەووییهوه، بگەرپۆهوه لامان. نایشارمەوه منیش بپاریاری رۆیشتم داوه، بەلام هیشتا نا، ئەگەر بگەرپۆهوه، دواتر پیکهوه دەپۆین.
- رەحمان گوتی:
- هەول دەدەم.
- مامۆستا عومەر بە پەرۆشهوه گوتی:
- قسهکەت لای من وەکوو بەلێندان وایه ها.
- رەحمان بە سەرسامی و منگەمنگهوه:
- لەوانەیه... بەلام بەلێنت پێ نادەم. من سوورم لەوهی

نەگەرپمەو، ئەگەر درپندەكە لە ناخدا مرد، ئىدى لەم شاخانە سوودىكم نامىتت.

ئەمە دوا قسەى ئەو مرؤفە شارستانىيە بوو، بەرلەوہى لە يەكەم پىنچدا ون بىت، ئاورپىكى دايەوہ و رۆيشت.

بەو جورە رۆيشت و بۇ يەكەم جارە چەكى بە شانەوہ نەبىت، ئەمە يەكەم جارى بوو بەبى چەك بەناو دۆل و قەدپالى چياكاندا رى بكات. رەحمانى بەدبەخت جگە لە نيزەيەك و پەتوويەكى تەنك و چەند كولىرەيەك و زەمزەمىيەك ئاو بەولاوہ هيجى ترى پى نەبوو، وەرزيش سەرەتاي زستان و بەفريش لە لوتكەى شاخەكاندا چاوبازىي لەگەل رېبوارەكاندا دەکرد و ترسى سەرماى بەسەردا دەباراندن، بە تايەتى لە شەودا، ئاراستەى بەرەو رۆژئاوا بوو، خۆرەكە رېبەر و رېتشاندەرى بوو، پارچە كاغەزىكىشى لە گىرفانى ناخنى بوو، ناوى ئەو گوندانەى تىدا تۆمار كەردبوو كە پىئاندا تىدەپەپىت. بىرى لەوہ كەردەوہ بە ھەر گوندىكدا تىبەپىت، پرسىارى ئاراستەى گوندەكەى دواتر لە جووتياران بكات، جا بۇ ئەوہى كەسايەتى خۆى بگۆپىت، دەبى بە جلو بەرگى كوردىيەوہ وا خۆى پىشان بدات كە رېبوارىكى كەرولالى كوردە و دەبى ھەر بە ئامازە خەلكى تىبگەيەنىت كە دەيەويت لەم گوندەوہ بچىت بۇ ئەو گوند، چونكە ئەو زمانە كوردىيەى دەبزانتىت، وەك دەلین دووكەل دەكات و بەمەش ئاشكرا دەبىت. ئەگەر چاوپۆشى لەو دواكەوتوويى و گۆشەگىرى و دوورەبەرتىيەى گوندنشىنان بكەين كە بەسەرياندا سەپاوە و لە شارستانى دابراون، وەلى لەگەل ئەوہشدا خاوەن دلپكى باش و مياندۆست و بەرپىزن، ھەرچەندە لە كاتى وادا ئاگايى و خۆپارتىزى كارىكى ھەرە لە پىش و پىويستە، ئاخىر دوژمن سىخوړ و بەكرىگىراوانى خۆى بە

زۆرى له ناوياندا ده چيټيټ، هەر به هۆى ئەوانه شهوه لهوانه يه تووشى پيشهاتيك بيت هەر له خه يالشيذا نه بوويټ. به وهى باش بوو ماوهى پينج پوژه ريڭگاي به ناو ئەو دۆل و قه دپال و لوتكه شاخانه دا شارەزا بوو، وه لىن دواى ئەوه ئىدى مەرگى مسوگەر چاوه پوانى ده كات، ئە گەر به بىج پرسوپا و پيتويى جووتيارىك يان شوانىك بچووكترين ههنگاوى هه له ش بهاويټ.

ئىستا ده بىج ئەو شاخه به رزهى به رانبه رى بپريت و پاشان ريڭگه ي خۆر هه لئيريت و خوريش به ره و ئامانجه كه ي بيات، به لام له بهر هەر هۆيه ك بيت، ئاراسته كه ي گۆرپى و پرووى كرده لوتكه شاخىكى به رز و دوور كه هه ميشه به فر جامانه ي سه رى بوو، وا خۆى نمايش ده كرد كه به رزترين لوتكه ي ناوچه كه بيت. دواى چهند كاتزميرىك گه يشته دۆله كه ي و به ناويدا كه وته گه ران، پووبه پرووى قه دپالى وا تووش و تاشه به ردى زه به للاحى وا ده بووه وه، مرؤفى تووشى سه ره گيژه ده كرد، به وهى ئە گەر به ناويدا به روات، ويل ده بيت و هەر گيز ريڭگه ده رناكات و تواناي ده ربا زبوونى نايټ، دواى ئەوهى چهند ههنگاوىكى تيدا هاويشت، هاته وه سه رخۆى و واى به باش زانى ئەو ريڭگه تاريك و هاتونه هاته نه گريته بهر، له به رانبه ر ئەو شاخه زلانه دا خۆى زۆر بچووك هاته پيش چاو، وا خۆى بينى "ميروله يه كه و ده چيټ به گز قولله ي قافا". ئاخىر ته نهايى له ناو ئەو هه موو گابه رد و تاشه تووش و تاويرانه، نه ك هەر گه مژه يى، به لكوو شىټيه كى ته واوه، ئىستىكى كرد و له چر كه ساتىكى هه ستياردا، هه ستى به نه بوونى خۆى كرد و واى لى كرد، ترس له هه موو شىټىك بالى به سه ردا بكيشت و شپزه ي بكات، به تايه تى ترسى ته نهايى كه سه ر له مرؤف ده شيوتيت و هەر به ساغى ده ست له بينه قاقاي ده نيت و ده بخنكىټ. كه ميك له پال

گابهردیڼکدا دانیشت و پشوویه کی دا، چ گابهردیڼک؟! خو به هر هۆیه کهوه، خلۆر بیتهوه، ئیدی ئەم وه کوو ئەسپیی ئیوان نینۆکی په نجه گه وړه ی ههردوو دهسته کانی دهیلشیتتهوه و ونی ده کات، ئەو ئەسپیانە ی سالانیکه ناشنای پۆحیی په حمان و هاوسهنگه ره کانین، ئەو ئەسپیانە ی به خویتی ئەو نه بیته ناماده نین بژین و سوکنایی دلان دانایهت. بۆیه له ترسی ئەو پلشانه وه و ونیونه ی، بیرى له شتیک کردهوه که زۆر جار خۆی تیدا له بیر ده چوووه، سه ره تا به دهنگیکى بیستراو له گه ل خۆیدا کهوته گفتوگو، له گه ل بزه یه کی گالته جارپیانه که له سه ر لیوه کانی ویتە ی کیشان: "ته ی چی ده بوو ئە گه ر میروویه ک بوومایه؟ به لئى میروو؟! بۆچی ئەو هه موو سه رسامیه؟! خو هه موومان خو مان له درز و کونوقوژنه کان، یان بۆشاییه کاندا هه شار ده ده یین، وه ک ئەوه ی ئەسه پئ له ناو لۆچی کراس و پزووی شه روالی پيشمه رگه دا خۆی په نا ده دات، ئەم دۆله نه فره تیه ش پیک ئەو بۆشایی و په ناگه یه یه که ده بیخ خو می تیدا هه شار بده م. باشه بۆچی میروو؟! با بلین به کتريا، یان هه ر بوونه وه ریکى زه په بینیم و هه ر شویتیک بیت، ده یکه م به نیشتمانی خو م. هه هه هه نیشتمان! له سه ر ئەو به رده بۆ نموونه، خو ئەو به رده بچووکه ش له سه ر سینە ی خۆیدا ئەوه نده بوونه وه رى وردیله ی هه لگرتوه، زیاتر له ژماره ی مرقفه کانی سه ر گۆی زه وى. ئاخه ر ئە گه ر به ره و ئاسمان له زه وى دوور بکه وینه وه، تا ئەم گۆی زه ویه له به رچاومان هینده ی ئەم به رده بچووکه ی لئى دیت، ئەو کاته کئى باوه ر به وه ده کات که ئەو به رده بچووکه ی پئى ده لئین گۆی زه وى، له سه ر خاکه که ی و ناو ده ریا و زه ریاکانیدا ئەو هه موو ئازهل و مرقف و ئاوات و خه ونانه له خو ده گریته؟ کئى باوه ر ده کات ئەو ئەشکه وته به ردینه گه وریه ی که خو می تیده په ستم، شتیک نیه جگه له درزیکی هه لکه ندرایى سه ره ده رزیه کی گۆیه کی

خرپ و لووسی شووشه‌یی؟ نه و درز و پرووشانه‌ی که هر به چاویش نابینیت، بهو هموو خواست و ئاوات و خولیا و نه‌ندیشه و خهون و ترس و ئازارانهمه‌وه ده‌مگرتته خو‌ی. تیکرای نهو گیانله‌به‌رانه‌ی تیشیدا ده‌ژین به‌وانه‌ی به زه‌په‌بینیش ده‌بیرین هه‌ست ده‌که‌ن و ده‌ترسین و ئازار و ژانیش ده‌چیژن. ریک و ه‌کوو مروّف، هه‌رچه‌نده نه‌گه‌ر ئیمه هه‌ستیش به ئازاره‌کانیان نه‌که‌ین، نه‌مه واتای نه‌وه نیه که نه‌وانیش ئازار ناچیژن، نه‌گه‌ر نا له کاتی هه‌ستکردنیا به ترس رایان نه‌ده‌کرد و خو‌یان نه‌ده‌شارده‌وه، کی ده‌زانیت چی له ناخی جیهانی به‌کتیریا و سیسرکه‌دا ده‌خولتته‌وه، هه‌لبه‌ته جیهانی نه‌وانیش په‌یوه‌ندی وایان تیدایه پوژیک له پوژان به‌خه‌یالی ئیمه‌دا نه‌هاتیت! نه‌ی بوچی وای پی سه‌رسام ده‌بین؟ نه‌دی نه‌وانیش له پیناوی ده‌سه‌لات و ده‌ستکه‌وته‌کاندا به‌رنا‌به‌ ویزه‌ی به‌کتیری و به‌کتیری و نجر و نجر ناکه‌ن؟ نه‌مه له جیهانی ئازله‌لانی‌شدا هه‌یه، به‌لکوو هه‌تا له جیهانی میروو و زینده‌وه‌ره به‌چوو‌که زه‌په‌بینیه‌کانی‌شدا هه‌یه و ته‌نها په‌یوه‌ست نیه به‌ ئیمه‌ی مروّفه‌وه. به‌لکوو به‌ کۆمه‌له‌ی میرووه‌کانی‌شه‌وه په‌یوه‌سته. هه‌ر سیسرکه‌به‌کیش ده‌خوازیت ده‌سه‌لات و قه‌له‌مره‌ویی به‌سه‌ر خاک و ناوچه‌که‌ی خویدا هه‌بیت، جیهانیککی سه‌یر و نامۆن، جیاوازیه‌کی نه‌وتویان له‌گه‌ل جیهانه‌که‌ی ئیمه‌دا نیه، هه‌تا دابونه‌ریته‌کانیشیان زور لیمانه‌وه‌ نزیکن، خوژگه‌ ئه‌م جیهانه‌ی ئیمه‌ نه‌هاتبو‌وایه‌ته‌ بوونه‌وه، مادام ئیمه‌ له‌ نه‌ریته‌کانماندا له‌گه‌ل جیهانی سیسرکه‌کاندا هاوشیوه‌ین، کی ده‌زانین؟! خو له‌وانه‌یه ئیستا سیسرکیک بیزاری و نار‌ه‌زایی ده‌ربیزیت له‌وه‌ی نه‌ریته‌ مروّیه‌ قیزه‌ونه‌کان به‌ نه‌ریتی په‌سه‌نی سیسرکه‌کان ده‌چویتین...؟! په‌حمان قاقابه‌کی کرد و دوای که‌میک له‌ په‌نای گابه‌رده

گهوره که ههستا و ئهو وینلانگه تۆقینه‌ره‌ی به‌جی هیتشت و له رینگه‌ی قه‌دپاله‌ی پرووته‌نه‌که‌وه به‌ره‌و لوتکه‌که هه‌نگاوی نا، ئهو قه‌دپاله‌ی له ئه‌زه‌له‌وه هیچ که‌سیک نه‌یگر تۆته‌به‌ر، به سه‌رنجدانیکی ورد له لوتکه‌که‌وه ئاراسته‌کانی ده‌ستیشان کرد، ئه‌وه‌ته‌ توانی ئاراسته‌ی رۆیشتنی خۆی دیاری بکات و پروو له سه‌رماوسۆله‌ی تواناپروو کینه‌که و زریان و باهۆزه‌ دژواره‌که بکات. ئه‌وه‌ی جینگه‌ی هه‌له‌سته‌کردن و سه‌رسامبوونه، مرۆف له‌و شاخه‌سه‌ختانه، ئهو هه‌موو وزه و توانا یینه‌ندازه‌یه له کوی دیتیت، بیئ ئه‌وه‌ی هه‌ست به‌ برسیتی، یان نه‌خۆشی، یاخود شه‌که‌تی بکات؟! چۆن مرۆف ده‌توانیت به‌ ئاسمان خۆی داپۆشیت و زه‌ویش له‌ژیر خۆی رابخات، هه‌موو ئه‌وانه‌ش به گه‌ده‌یه‌کی به‌تاله‌وه، بیئ ئه‌وه‌ی له‌ناو بچیت و بۆگه‌نیش بیت؟! ره‌حمان ئیستا ئازه‌لیکی کیوییه و له‌ شیوه‌ی مرۆفدایه، له‌ به‌ختی ئهو ئازه‌له‌ کیوییه‌ش ئهو پۆژه هیچ زریان و باهۆزیکی ترسناک بوونیان نه‌بوو، سه‌رنجه‌ کزۆله‌کانیشی به‌ره‌و ئاسۆ ده‌یانروانی و توانیان رپچکه‌ی ئاوابوونی خۆری بۆ ده‌ستیشان بکه‌ن. ئیستاش سووره‌ بگاته ئهو لوتکه‌یه، ته‌نها ئهو لوتکه‌یه‌ی مه‌به‌سیتتی، نه‌ک ئه‌وانی تر، هه‌رچه‌نده‌ش به‌رزتر ده‌بووه‌وه له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه کلۆبه‌فری زیاتری لئ کۆ ده‌بوونه‌وه، تا له‌ کۆتاییدا به‌ ته‌واوی که‌وته‌ ناو ئابلقه‌ی به‌فره‌وه، ژیری به‌فر و هه‌رچوار لایشی هه‌ر به‌فر و به‌فر... ئیستیککی کرد و هزر و میشکی دوور رۆیشتن و به سه‌رنجه‌کانی لوتکه‌ به‌ لوتکه‌ و شاخ به‌ شاخی ئهو ده‌قه‌ره‌ی پروویو کرد، وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌ دوا‌ی شتیکی ونبودا بگه‌ریت، پاشان گه‌راپه‌وه و به‌ ده‌وری هه‌مان لوتکه‌دا خولایه‌وه. کاتیکیش نه‌گه‌یشه‌ مه‌به‌ستی خۆی و سه‌رنجه‌که‌ی توانای پیکانی ئامانجه‌که‌ی نه‌بوو، به‌ ناچار‌ی لوتکه‌که‌ی له‌ پشتی خۆیه‌وه به‌جی هیتشت و سه‌رله‌نوئ به‌ره‌و دۆله‌که‌ خلۆر بووه‌وه،

دوای ئەوێ سەرماوسۆلە که زیاتر تەنگیان پێ هەلچنی و تووشی ناوئێدیان کرد. لە دۆلە که پەتوووە لوولدراوە کهی سەرشانی دامالی و کردیەووە و خۆی پێ لوول دا، پاشان دەستی بە حەپەلووشکردنی پارچە نانەکان کرد و پشووێ کی دا، دوای پشووێ کی که متر لە کاتژمێرێک، جارێکی تر بە پاست و چەپدا بە ناو دۆلە کهدا کهوتەووە گەپان و بە دوای ئەو شتەدا دەگەپا که سەرقالی کردبوو، ئەو تانی دوای ماندوو بوونێکی زۆر، لە بەردەم پووبارە کهدا پراووستاوە، ئەو پووبارە ی قەلبەزە ی ئاوە که ی خوڕە ی دیت و خۆی بەملا و بەولادا دەدات و سپی سپی دەچیتەووە، پێک پەنگی بەفری گرتوو، ئیدی شانەشانی پووبارە که شۆر دەیتەووە و تا دەگاتە ئەو پێچەبە ی ئاوی کانیاوەکان دەپژینە پووبارە کهووە، پێک لەو شویتە کاریتە گەورە که ی سەر ئاوە که ی بینێ کی ئەمبەر و ئەوبەری پووبارە که ی بە یەکتیریەووە گری داو و بۆتە پردی پەپینەووە ی پیادەپۆکان، زەردەخەنەبە کی وای بە پوخساردا هات، هەرچی شەکتی و ماندویتی هەبوو لە جەستەیدا پەوینەووە، لەبەر خۆبەووە دەستی بە قسان کرد: "دەزانی چەندت ماندوو کردم...؟! وەلێ دنیابوووم هەر دەتدۆزمەووە ئە ی دارە نەفرەتیە که!" پێک ئەو دارە بوو که پۆژتیک لە پۆژان و لەو شویتە پردیکیان بۆ پەپینەووە پێ دروست کرد، ئەو کاتە ی پووبەپووی پووبارە که بوونەووە و بۆ پەپینەووە لێی سەریان سوورمابوو. پاشان پووبارە که ی بەجێ هیشت و بەرەو پاشماووە و داروپەردووی گونە پووخواوە که هەنگاوی نا، تەنھا چەند خولە کێکی کهم لەوئ مایەووە و چاوی بپریە ئەو کۆمەلە دارە سووتاووە ی بەردەمی، وەک ئەوێ لەو پۆژگارەووە جگە لەمان کهس بپرەدا تێنەپەپیت، ئەو کۆمەلە دارە سووتاوە، پاشماووە ئەو ئاگرەبە که لە شەوێکی سارد و سەھۆلبەنداندا چۆن گیریان خواردبوو

لهوهی به چ شیویهك ئاگر بکهنهوه و خۆیان گهرم بکهنهوه، تا له سه رما گه یشتنه ئاستی نزیکیبونهوه له رهقبونونهوه و مهرگ، وهلی دواتر توانییان ئاگره که بکهنهوه و له مهرگی مسۆگهر دهبازیان بییت، شویته که به تهواوی له میشکی رهحماندا پروون بووهوه، جارێکی دیکه دهستی به هه لگژان به شاخه که دا کرد به رهو لوتکه که ی، ململانیی له گه ل کاتدا ده کرد بو گه یشتن به لوتکه. دیسانهوه له گه ل خۆیدا گوئی: "هه ر که مه رخمی و خۆگنخاندينك، شهوی نه فره تاوی په لامارم ده دات و له تاریکیه که یدا ویل و سه رگه ردان ده بم، وهلی له به ختی من وا دیاره نه مشه و مانگ له چوارده یه و تیشکی مانگه که په نگدانهوه و کاریه گه ربی له سه ر به فره که ده بییت و تاریکیه که ده په ویتته وه." له لوتکه که دا چرپی به فره که وه کوو وه رزی زستان نه مابووهوه، به ئاسانی سه ری تیژی گابه رده کان که به فر دایپۆشیوون ده بیزان وهك نه وهی نوو که به ردی ده ره پۆقیوی سه ر په و به ریکی ته خت بن و به فر که میك دایپۆشین، ئیدی په رحمان دهستی به رامالین و لادانی به فره که کرد له سه ر به رده کان و ده ورو به ری، پاشان ده سه ته کانی خسته وه بن ههنگلی و که میك گه رمی کردنه وه و ئینجا زیاتر ههستی به لیدانی ترپه ی دلی کرد و زیاتر و زیاتریش هه لچوو و به هه موو دهنگیه وه هاواری کرد:

- خۆیه تی ئیره یه.

به ره له وهی ده ست به چالکردنی شویته که بکات، دیسانه وه گوئی:

- نه خیر ئیره نییه... ئەم نوو که به رده زۆر گه و ره یه، نه و قه باره که ی نه وه نده نه ده بوو، له وانه یه له وئ بیت.... هۆ له وئ!

به دهستی ئاماژەى بۆ شویتىك کرد و خۆى گەياندى،
 دهستی به هەلکەندنى بەفرە کە کرد، بەردە کە دەرکەوت خۆى
 لى لادا و له هەلکەندنى بەفرە کە بەردەوام بوو، هەتا دۆزىيەو،
 به هياوشى و پىزەو وە کوو شویتەوارناسىك لەسەر خۆى
 بەفرە کەى له سەرى لادەدا. پىك وە کوو خۆى بوو، هەردوو
 دەستى له پشتهو به دارىكى چەقنراو وە بەسترا بوونەو،
 روخسارى كەمىك بەسەر شانىدا شۆر بوو تەو، چاوە كانى به
 كراو یى برىك دەدەنەو و رەق راوستان و جوولە ناکەن،
 وەك ئەو یى ئومىدى ئەو بەخوازىت بگەرپتەو لای وە کوو چۆن
 رۆيشتن و جىيان هیشت، بەلام هەرگىزاو هەرگىز..... نە.....
 نە هاتنەو!

رەحمان نىزە کەى راکىشا و به زەحمەت توانى پەتە
 بەستوو کەى بچپىت، پاشان پەتوو کەى لەسەر بەفرە کە
 راخت، هەولى دا هەلىگرت، بەلام ئەو به جۆرىك چەقىوو،
 وەك ئەو یى رەگى درەختىك يىت و به قوولایى ئەو خاکەدا
 رۆچوو يىتە خوارو، بۆیە دەستى به هەلکەندنى زیاترى
 بەفرە کەى دەورو بەرى کرد و چالە کەى قوولتر کرد، تا له
 ئەنجامدا توانى له گەل زەویيە کە جىای بکاتەو، پاشان
 پەتوو کەى لى ئالاند و هەولى دا به كۆلیدا بدات، هەستى به
 گرانییە کەى نە کرد، هیندە سووك بوو، پىك هیندەى كىشى
 پەرەسلىكە یەك، رەحمان بەرەو دۆلە کە به خۆى و ئەو یى
 دۆزىو یەو و له پىناویدا هاتوو، شۆر بوونەو و له ساردى و
 بەفرە کە دوور دەكوتنەو. ترسى گەورەى رەحمان لەو دا بوو،
 نەبادا له كۆلى بترازىت و وە کوو پارچە كرىستالىك بکەو يىتە
 سەر بەردىك و بشكىت، كاتىك شەكەتى هیرشى بۆ هینا،
 ئىستىكى کرد و كەمىك دانىشت، تاكوو پشوو بەك بدات، وەلى

ههستی بهوه کرد که دانیشن پرقی ده کاتهوه و دوور نییه بیهستیت، بۆیه ههستایهوه و دیسان کردییهوه کۆل، دواتر کردییه باوهشی و زۆر له سه رخۆ و به وریاییهوه پئی ده کرد، له ترسی ئهوهی نه بادا بکهوئته خوارهوه و وردوخاش بیته، بهردهوام بوو تا گه یشته ناو دۆله که، تاریکایی گه یشت و بایه سارده کهش هیرشی دهست پی کرد، ئهوه کریستاله به فرینهی سهر سینگیشی هه رچی گه رمایی جهستهی هه بوو هه لیمژیوو، هه ر که راوهستا ههستی به سه رمایه کی زۆر کرد، وای زانی خه ریکه ساردییه که به مۆخی ئیسکیدا پۆ ده چیتته خواری، بۆیه ناچاره له رۆیشن بهردهوام بیته، تا کوو گه رمایه که بۆ جهستهی بگه پستهوه. پاش که میکی تر رۆیشن، ئینجا دهستی به کۆ کردنهوهی چیلکه و پووشوپه لاش کردهوه، کاتیکیش کۆ کردنهوهی ئهوه پووشوپه لاشه گه رمایه کی پی به خشی، بیری لهوه کردهوه که به پی جووله دانه نیشت، بۆیه زهوییه کی نه رمی هه لبارد و به نیزه کهی دهستی و له بهر رۆشنایی مانگه شهوه که دهستی به هه لکه ندنی زهوییه که کرد، تا نیوه شهوی تیه پاند، دواي ئهوه له بهرانه ر که چه به فرینه که دانیشن، به لام سه رماکه ریگه ی نه دا چیژ و خووشی له و پشوودان و خاوبوونه وهیه وه ربگریته، بۆیه جاریکی دیکه دهستی به قوولتر کردنی چاله که کرد و هه تا نزیکه ی به ره به یان و کازیوه بهردهوام بوو، ئهوه ده یزانی سخاته کهی له بیر کردوو. به لام ماوهیه که ناوه ناوه له گیرفانه کانی به دوایدا ده گه ریته و نایدۆزیتتهوه: "سخاته که له کوییه؟! چۆن به پی سخاته، یان چه رخی نهوتی ده رچووم و نه م ریگه سه خته م گه رته بهر؟! ده که به دۆزه خ بی! چ به دبه ختییه که تووشی من بووه؟! ئه ری چ شیتیک هه یه له وه رزی زستان به پی نامرازیک بۆ ناگر کردنهوه به ناو ئه و شاخ و داخانه دا ری بکات؟! ئه مه چ گه مژه ییه که من کردم، هه تا گه مژه و کالقامه کانیش

کاری وا ناکهن، ئیستا ده بئ چئ بکه م؟! تو بلئی بتوانم به بهرد ناگر بکه مه وه، ئەمه کاریککه له مه حاله وه نزیکه، زۆر به مان ههتا توانای هه لکردنی سو به یه کی دارینیشمان نییه، ههتا نیوهی ده نکه سخاته کان به هه در نه ده یین، به لکوو هه ندیکیان ههتا توانای هه لکردنی جگه ره یه کیشیان له شاخدا نییه، ههتا ژماره یه کی زۆری ده نکه سخاته کان نه که نه قوربانی و به فیرووی نه دهن، ئیدی من چۆن ئەم پووشه شیدار و تهره به بهرد دابگیرسیم. خو ئەگه ره یه کییک له چاخئ به ردینیشه وه به ینم و هه رچه ند هه ولئش بدات، باوه ر ناکه م بتوانیت سه رکه و توو بیت. نازانم ئەو درۆیه کئ به به روکی میژووی گه لانی سه ره تاییه وه ی کردووه. ئەرئ چ گه مزه یه که هه یه باوه ر به وه بکات که که سئیک هه ییت بتوانیت به بهرد ناگر بکاته وه؟! مه گه ر ته نها که مئیک به نزنئی هه بوو ییت، ئای ئەگه ر ئیستا که مئیک به نزنیم پئ ده بوو، له وانیه بمتوانیبووایه. ناخر له وانیه به به لچه یه که هه لمئی به نزنیه که گر بگریت و دابگیرسیت، وه لئ پووشه په لاش به ته نها گر بگریت، ئەمه یان نه خیر". کاتیکئش سه رمایه که زیاتر هیرشی بو هئنا، دهستی به پئکدادانی بهرد کرد له ناو کۆمه له پووشه په لاشئیک، کاتیک بئ ئومئد بوو، به نئزه که ی دهستی به تاشینی لقه دارئیکی وشک کرد و لایه کی وه کوو نووکی قه له م تیژ کرد، پاشان به نووکی نئزه که ی کوئیکی بچووکی له سه ر دارئیکی وشک و گه وره دروست کرد، ئینجا پووشه نه رمه که ی په ستایه ناو ئەو کونه بچووکه و سه ری داره تیژه که یشئ خسته ناو کونی داره که و به قیتی رایگرت، ئەو به شه ی داره که ی ما بووه وه خستیه ناو هه ردوو له پی دهستی و له ناوقه دی داره که وه به چه پ و راست و راست و چه پدا دهستی به سووراندنی کرد، رئیک وه که ئەوه ی ئەفریقیه کان له ده شتوده ردا ئەنجامی ده دهن، به سووراندنی داره که و به رکه وتنی به پووشه په لاشه که،

له جياتی نهو هی پووشه که گر بگریت، یان دوو که لیک بکات، ناوله پی دهستی له نهنجامی بهر که وتنی به داره که گهرم داهات، ماوهیه کی باش بهرده وام بوو، تا بیتومیدی بالی بهسردا کیتشا و لقه داره وشکه نووک تیژه که ی توور ههلدا و تفیکی کرد و گوتی: "دلنیام ناوله پم ناگر ده گریت و دهسووتیت، وهلی نه م پووشه نه فره تیبه ههرگیز گر ناگریت و ناسووتیت، به نه فرهت بیت". پاشان راهوستا و له شویتی خویدا دهستی به ههلبه زودابهز کرد، وهک نهو هی سمکولان بکات، بهلام زور دریژه ی نه دایب، بیری لهوه کرده وه که خوی بخزیتته ناو نهو پووشوپه لاشه ی کوی کردبووه وه، بهلکوو بتوانیت توزیک جهسته ی گهرم بیتته وه، له مه یاندا که میک سهرکه وتوو بوو و بو ماوهیه کی کهم چاوی لیک نا، بهلام خهویکی سووک و پر له دله راوکئ، پالکه وتنه که ی نیو کاتزمیر زیاتری نه خایاند و له ناکاو له شویتی خویه وه قه له مباریکی دا و جاریکی تر دهستی به ههلبه زودابهز کرده وه، به مه بهستی به دهسته تانی گهرمایهک، ئینجا به پرته و بوله وه گوتی: "وای سهرمای بهر به بیان چهنده دژواره؟! پاشان له بهر پاشماوه ی پروونا کایی مانگه ونبووه که ی پشت لوتکه کان، به دوا ی لقه داره نووک تیژه که دا دهستی به گهران کرده وه و دوزیه وه، ههروه ها که وته گهران به دوا ی داره پانه کونکراوه کهش، نهویشی دوزیه وه، جاریکی تر ورده پووشوپه لاشی له چالی داره که په ستایه وه، نهو کاته ی هیتتا له ناو پووشوپه لاشه که خوی مه لاس دابوو، بیرۆکه یه کی شیاوی به خه یالدا هات و ئیستا وا خه ریکه جیه جیتی ده کات، به کهم شتیک کردی تاشینی لایه که ی دیکه ی لقه داره وشکه که بوو، پاشان پارچه داریکی بچووکی هینده ی مشتیک هیتا و کونیککی لی کرد بی نهو هی دووبه ده ری بکات، ئینجا له پشتوتیه که ی پشتی به دریژی مه تریک و سی په نجه پان، پارچه یه کی بری و

پارچه پهړۆکه‌ی لوول دا، تا وه کوو په‌تی لڼ هات و کورتیش بووه‌وه، به‌لام به‌هیز و قایم، ئینجا هه‌ردوو سه‌ری په‌ته‌که‌ی به هه‌ردوو سه‌ری شووپه‌ داره سه‌وزه په‌ته‌وه‌که‌وه به‌سته‌وه و بایدا هه‌تا شیوه‌که‌ی وه کوو که‌وانی لڼ هات، پاشان لقه‌ داره تیژکراوه‌که‌ی به په‌تی که‌وانه‌که له ناوه‌راستییه‌وه به‌که‌ جار لولدا، سه‌ریکی داره تیژکراوه‌که‌ی خسته ناو کونی‌ئو پارچه‌ داره‌ی هینده‌ی مشتیک بوو، به ده‌ستی چه‌پی به داره‌که پاله‌په‌ستوی خسته سه‌ر په‌ته‌ بادراوه‌که و به ده‌ستی راستیشی ده‌ستی به سووراندن و جوولاندن و هیتان و بردنی دار که‌وانه‌که کرد، وه‌که‌ئوه‌ی ئامیزی په‌بابه‌ بژه‌نیت، هینده‌ی نه‌خایاند، دوا‌ی که‌میک ماندوو‌بوون له ئه‌نجامی به‌رکه‌وتن و پاله‌په‌ستوو سووراندنی په‌ته‌که‌وه، ئاوانگه‌ ته‌په‌که له پووشوپه‌لاشه‌که‌وه بووه‌هلم و گه‌رماییه‌که‌ی به‌رزتر بووه‌وه، په‌حمان باوه‌پی به‌چاوه‌کانی خوی نه‌کرد، ئایا نه‌وه‌ خه‌یاله‌ یان راستیه‌؟ که‌مه‌ دوو‌که‌ئیکیشی لڼ به‌رز بووه‌وه، به‌لکوو هه‌تا بونیشی کرد، وای له بونی دوو‌که‌ل له و کاتانه‌دا چند خۆشه، زیاتر خرۆشا و خیرایی به‌رکه‌وتنی داره‌کان له‌گه‌ل به‌کتری زیاتر بوون و له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا فووی له پووشه‌کش ده‌کرد، ئا نه‌وه‌تانن له‌ناو دوو‌که‌له‌که‌وه‌ گپ‌یک وه‌کوو ئاگری جگه‌ره خوی نمایش ده‌کات، په‌حمان وازی له‌ بادانه‌که‌ هیتا و چه‌مایه‌وه سه‌ر ژيله‌مۆکه و به‌هه‌موو توانایه‌وه‌ که‌وته‌ فوو لیکردنی و پووشی نه‌رمه‌ی زیاتر و ورده‌ چیلکه‌یشی له‌سه‌ر داده‌نا، هه‌تا له‌ ژيله‌مۆکه‌وه‌ گپ‌یکی کز سه‌ری ده‌ره‌یتا و به‌ دانانی پووش و چیلکه‌ی زیاتر بو سه‌ری، گپه‌کش زیاتر ده‌بوو. په‌حمان به‌بئ‌ ئاگایه‌وه‌ هاواریکی وای کرد له‌ ناوه‌ ده‌نگی دایه‌وه و وه‌کوو گوپ‌گ ده‌یلوو‌راند و له‌ خۆشیاندا هه‌لده‌په‌ری و پپ به‌ گه‌رووی خۆشی ده‌رده‌بپری، هه‌رچی

چیلکه داری وشکی ئەو دەور و بەره هەبوو، هەمووی کۆ دە کردەو و لە نزیك ئاگرە کە کەلە کە ی دە کردن، لە کۆتاییدا توانی بە پینگە ی سەرەتایی ئاگر بکاتەو، پاشان تەرمە کە ی بە پەتۆکەو و هینا و لە نزیك بلیسە ی ئاگرە کە داینا و گوتی: "فەریشتە کەم وەرە ئێرە... وەرە ئێرە هە ی بێنازە بەدەختە کەم! وەرە نزیك ئاگرە کە، ئەم ئاگرە خەلاتی منە بۆ تۆ، پۆزگارێك تیپەری و تۆ هێشتا خەون بە گەرمبوونەو و دەبینیت، دەبێ هەست چۆن بوویت و بیرت لە چی کردبیتەو، ئەو کاتە ی بە دلی شکاو و روخساری شتواو و لەم چۆلەوانیە پشتگۆیان خستی و بەجیان هێشتی؟! هەر دەبێ خەونت بە ئاگر و گەرمایەو و بێنییت. هەلبەتە لە ناخی خۆتدا گوتووتە: ئەگەر چارەنووسی من هەر مردن بیت، خۆزگە لە ژوورێکی گەرم بەر چەقویان دەدام و دەمردم، بۆچی بۆ ئێرە یان هینام؟! بۆچی بە زیندوویتی ئێرە بەو ستوونە یان بەستمەو و بەجیان هێستم و خۆیان زۆیشتن؟! ئەم ئەشکەنجە یە بۆ باو کە گیان؟! ئە ی نەتاندە توانی بە شەتە کدراوی بمکوژن و ئینجا برۆن؟! بۆچی ئەم جۆرە لە سەرما رەقبوونەو و یەتەن بۆ هەلبژاردم بۆ؟! بۆچی ئەم هەموو ئازار و ئەشکەنجە یەتەن پێ بەخشیتم؟! لەسەر تاوانتێک کە من هەرگیز ئەنجامم نەدابوو... هەرگیز!"

پاشان رەحمان لە گەل خۆیدا گوتی: "ئەم پۆکە وات لێ دە کەم لە گۆرپێکی وشک و شایستە بەخۆتدا رابکشیت و ئارام بیت، ناو گۆرپە کەشت بە پووشوپە لاشی نەرم بۆ رادەخەم و بەو گۆلە کتیبیانیە ی ماونەتەو و ش داتدە پۆشم، ئە ی ستەملیکراوترین مرقفی ئەم سەر زەمینە، ئە ی کچی بەفر و بەستەلەک!"

ئاگرە کە بە داگیرسای و جوانی و پرووناکییەو و مابوو و وە نیتلە ی دەهات. هەر کەمێک دابمرکایەتەو، باو شە دارێکی

وشك و تەڤرى بۆ دەھىتا و بە گەر و ویدا دە کرد و سەرلەنوی ئەویش بلیسەى دەدایەو و گەرمايى بە دەور و بەرى خۆى دەبەخشیەو، وای لەو گەرمايەى مرؤف لەناو بەفردا دەستی دەکەویت، چ خۆشى و چىژىكى هەیه! گەرمايە کە هەستەکانى خا و کردەو و ھەر بە دانىشتەو خۆى دایە دەستی خەوئىكى کورتەو، ناوہناو بە تەوہزەلیە کى زۆرەو چاوەکانى دە کردەو و بۆ ماوہیە کى تر دايدەخستەو. دوا جار کە چاوەکانى کردەو وا هەستى کرد تەرمى کچە جمکە بەفرینە کە دەلەرپتەو. لە دلى خۆیدا گوتى: "دەبى ژيانى بۆ بگەرپتەو؟! ھەندىك بوونەوەر لە زستاندا رەق دەبنەو و دەچنە دۆخى مەبوونەو، ھەر کە سەرماوسۆلەى زستانىش باروونەى لىك دەنى و دەروات، ئىدى سەرلەنوی ژيانىان بۆ دە گەرپتەو. بۆ ئەم شۆخە وا باشتەر و شیاوترە گالتهى وا نەکات و نە گەرپتەو، ئاخەر ئەم ژيانە ھىچو پوچ و بىمانايە شايانى ئەوہ نىبە مرؤف تىیدا بژیت، خۆ ئە گەر ژيانىشى بۆ بگەرپتەو، دەبى حاشاى لى بکات و ھەرچى پەيوەندى ھەيە بەم ژینگە قىزەون و پىسەوہ بچرپتیت کە ھەتا شايانى ئاوردانەوہ بە کىش نىبە."

تەرمە کە ھىدى ھىدى بەلادا دەھات و پەحمانىش ھەردوو چاوەکانى زەق بووونەو، ئەو کاتەى تەرمە کە بەرپووەو و سەرى بەر پىنەکانى کەوتن، ئەم لە شوپتى خۆى راجلە کى، بەفرى بەستوى تەرمە کە بە گەرمايى ئاگرە کە توایەو، زۆرى حەز دە کرد پەتۆکەى لەسەر لابىدات و روخسارى بىنیت، بۆ ھىچ نا، تەنھا بۆ زياتر رقتەستووربوونى بەرانبەر کەسوکارى و خەلکى نەفامى گوندەکەى و کوپى ئاغا کە ھاوسەرگىرى لەگەلدا کردبوو. ترسى ئەوہى ھەبوو، سەرشتىيەك بنويتیت و بگەرپتەو و تۆلەى بکاتەو، ئارەزووى تۆلە کردنەوہى لەو

کاتهوه له ناخی له تهقینهوه دا بوو که به شاخه که دا هه لژنا بو
 نهوهی بیلدۆزیتهوه، ئاره زووی سه رنجدانی روخساره فریشته یه
 شیویتندراوه که ی بوو که چاره نووسی نه فره تاوی به دهستی
 نزیکترین که سی خۆی وای لێ کرد، له و کاته دا ههستی به وه
 کرد ئه گهر ئه و کاره بکات، له وانه یه پیوه ری رقی سه ر بکات و
 توانای جلوه کردنی ئه و رق و کینه هه لقوولاوه ی ناخی نه میتیت.
 ئه و بیروکانه خهویان له چاوی تۆران، ههستا و داری وشکی
 زیاتری کۆ کرده وه، تا دههات گهر و بلیسه ی ئاگره که بهرز و
 بلاوتر ده بووه وه و دهنگی سووتانی داره کان قرچوهۆرپکی
 سهیریان به سرووشت ده به خشی، ئه و گۆرپه ی کچه شوخه که
 تیایدا راده کشا لئیه وه دوور نه بوو، پووناکی پۆژ پهنگی تیدا
 ده دایه وه، به لای په حمانه وه شیدار و سارد بوو، هه ندیک
 پووشوپه لاش و چیلکه داری هه لگرت و فرپی دایه ناوییه وه و به
 پشکۆی داره کان ئاگری له گۆرپه کهش کرده وه.

کاته که زۆر خه مۆکیانه و بیزار که رانه تیده په ری، پاشان
 خۆره که له سه ر لوتکه ی شاخه کان ده ر کهوت و هیدی هیدی
 دابه زیه خواره وه، تا گه یشته ناو دۆله که و که مه گه رمایه کی
 پی به خشی، سمۆره کان له سه ر لق و چلی داره کان کهوتنه
 راکه پاک و زیکه زیک و هه ندیکیان دابه زینه سه ر زهوی و به
 دوا ی ژمه خۆراکی خۆیاندا له هه لپه دابوون، به خه یالی هه یچ
 یه کینکیاندا نه دههات بینه ژمه خۆراکی په حمان، به لکوو هه تا
 خودی په حمانیش پێشبینی نهوه ی نه ده کرد، په حمان به ردیک
 هاویشه یه کینکیان که خه ریک بوو له تهرمی شوخه که ی نزیک
 ده کهوته وه، لئی نه دا و پای کرد، وه لێ چه ند مه تریک له ولاتر
 بهر سمۆره یه کی دیکه کهوت و په له واژ بووه وه، په حمان
 گرتی، له جورجیک گه وهره تر نه بوو، نه خاسمه کاتیک پسته که ی
 دامالی و کلکی باریک و درپژی ده ر کهوت. پووشوپه لاش و

چیلکه و داری ناو گۆرپه که سووتابون و بووبوونه خۆله میس، رهحمان دابهزیه ناوی و به دوی پشکویه کدا ده گهرا، نه گهر تا نهو کاته به گهشی ماییت به پینه کانی بیکوژیتتهوه، پاشان له بهرخویهوه گوتی: "نهی کچه شوخه که، ئیستا گۆرپه کهت وشک و گهرمیسه، پووشوپه لاشی نهرمیشیت بۆ راده خهم!"

دوی نهوهی گۆرپه کهی به دل و داو بۆ ناماده کرد، به کفنه کهیهوه ههلیگرت، کفنی چی؟! کفنه کهی په توکهی رهحمان بوو، ئینجا له ناو گۆرپه که، یان راستر بلین نهو چالهی رهحمان بۆ لی دابوو درپژی کرد، بهرلهوهی خۆلی به سهردا بکات، دهستی بۆ درپژکرد و په توکهی له سهر پوخساری لادا، که بینی وا به دوو چاوی کراوه و جوانهوه ته ماشای ده کات، رهحمان له شویتی خۆی راجله کی و شوک بوو، سهرنجدا ئیک مرؤف توانای باسکردنی نیه، سهرنجدا ئیک پراوپر له حه په سان و دۆشدامان و شوکبوون، تهژی له ترس و توقین، لیوانلیو له گر و حه سهرت و بلیسه، له نووکی پینی تا تهوقی سهری پر له پاکیزهیی و شکۆمندی، سهرنجیک لهو چاوهی که ئاراسته ی بکوژه کانی کرد لهو کاتهی بهو جۆره جیان هیشت و دایانه دهستی چاره نووسیکی رهش و نادیاره وه. وهک نهوهی هیشتا له ژباندا بیت و زیندوو بیت، رهحمان دهستی له شاده ماره کانی لاملی دا، تا کوو دلنیا بیت له مان و نهمانی، له لیدانی دل و هه ناسهی، پاشان به نهرمییه کهوه و به ناو له پی چاوه کانی بۆ داخستن و بۆ هه تاهه تابه نهو فریشته پاکیزه ییه شوخوشه نگه به حه سهره تهوه مالمشاوایی بکات، بی نهوهی لهو ماوه درپژه دا ههروه کوو چۆن جیان هیشتبوو، بی نهوهی بۆ ساتیکیش چاوه کانی لیک بیتت، وهک نهوهی له چاوه روانی فریاد په سیکدا بوو بیتت، ههر وه کوو خۆی مابووه وه، وهلی نه فریاد پهس گه یشت و نه که سیش لهو مهرگه پر له سوئییهی ده ربازی کرد.

ئەو سەرنجەي وا پەرحمانى سەرقال كەرد نەبەتتەو، ئەوەي ئەو دەرندانە بە پەرخسارى ئەو پەريەيان كەردبوو، ئازەلى دەرندەش نايكات، لووتىك و دوو گوئي بېراو! پەرحمان بە شلەژاتىكى دەروونى بارگاوى بە سۆز و پق و كىنەو بە خىرايى پەتوكەي دادايەو سەر پەرخسارى و بە توندى چاوەكانى خۆي گەرت. پاشان سەري بۆ ئاسمان هەلبېرى و هەردوو باسكەكانى و دەستى وا گەرز و پەق بووبوون لە حەژمەتا نەيدەزانى هاوار بۆ كوئ و بۆ كئ بكات، وەلى بە دلئىكى شكاوو هەستايە سەر پى و دەستى بە كۆكەردنەوئى پووشوپەلاشى وشكى زياتر كەرد و تەرمەكەي پى داپۆشى و ئىنجا خۆلى بەسەردا كەرد و ژمارەيەك بەرد و چەوي بچوو كى لەسەر زەويە كۆ كۆ كەردنەو و لەسەر خۆلى گۆرەكەي پىزى كەردن و بە دەنگىكى بىستراوئەو دەيگوت: "تۆلەت دەستىم كچە شوخەكە، تۆ دلئابە، پەريە شەنگەكە".

ئەم شوخە بۆ هەتاھەتايە لە يادەوئەرييدا بە زىندووئى دەمبەتتەو. خۆشەيەكانى ژيانى لى لىل و تال و تارىك دەكات، ئەگەر بەلئەكەي خۆي نەبەتتە دى و تۆلەي نەكاتەو. "ئەو چ سوودئىكى دەبەت؟! ئەو شوخە بە گوئي يادەوئەري پەرحماندا چپاندى و ئەمەيشى بۆ زياد كەرد: "ئەكەي ئەوئەي لە مېشكتدايە ئەنجامى بەدەت، ئەوانە كەسو كارى من، سزادانى براكەم بەس نىيە، ئەگەر وا بکەيت و ئازاريان بەدەت، ئەم چارەيان لىت زوير و دلگران دەبم، مافى منت لەو ساتەوئە وەرگەرت و تۆلەي منت كەردەوئە كە هاتيت و لەو سەھۆلەندانەدا پزگارت كەردم، ئەوئەندەم بەسەكە لە پىتاوى مندا كەردت".

ئىدى ناخى پەرحمان دواي ئەو هەموو خرۆشان و شلەژانە كەمىك ئارام بووئەو و سوكنايى دلئى داھات. لەبەر خۆيەوئە گوئي: "لە سزادانى براكەي لىم زوير نىيە... ئەمەيان بۆ من

باشه... هەر زۆریش باشه". گه پرایه وه و له نزیك ئاگره كه دانیشت، تا ئه و كاته داره كان دامر كاپوونه وه بوو یونه پشكو، جارێكى تر جۆشى دایه وه و بلیسه ی بهرز كرده وه، دواى نه وه ی هه ندێك دارى دیکه ی خسته سه ر پشكو كان و فووی لى كردن، هه ستى به گرانوونى پیلوه كانى چاوى ده كرد، سه رى خسته سه ر به ردێكى نزیكى و خۆى دایه ده ست سووكه خه وێكه وه. هه ستى كرد له سه ر لى و چلو پۆبى داره كه ی سه رى كه لقه كانى ئه وه نده په لو پۆیان هاویشته بو، هه تا بان سه رى ها تيوون، سمۆره كانیش را كه راك و بازباز تیان بو، له و لقه گه و ره یه وشكه وه بو وه ی بان سه ریشه وه، سمۆره كان وه كوو مشار به شیوه یه كى باز نه یى به ددانه تیژه كانیان خه ریکى قرتاندى داره كهن و په یتا په یتا زیاتر هه لیده كو لن، له ناكاو داره كه به و گه و ره و گرانیه ی خۆیه وه دای به ته پلى سه رى په حمان و سه رى پلیشانده وه، په حمانیش له و سووكه خه وه ی پاپه پرى و ده ستى به سه رى پلیشاویه وه گرت و وى ستى راپكات. بى نى سه رى سه لامه ته و لقى داره كه ش نه كه وتۆته خواره وه، زانى ئه وه خه و نێكى له ناكاو بو وه و هېچى تر... مۆته كه یه كى سووك بو وه و پیندا تپه پیه، تاكوو به ناگای به یتته وه، ئاو پرى له ده ورو به رى خۆى دایه وه، سمۆره كه و لكراره كه ی له ته نى شتى خۆیه وه بى نى كه به هه له كو شته بو ی، هه لیگرت و له سه ر به ردێكى دانا و هه ندێك پشكو و په ژووی له ده و رانده و رى كو كرده وه، گو شتیكى ناسك، ته نها به چه ند خوله كێكى كه م بو وه ژه مێكى ناماده، گو شتى سمۆره كه ی ده خوارد و له بهر خۆیه وه ده یگوت: "واى ئه گه ر كه مێك خو یم پى ده بوو، چۆن ئه وه شم له بىر چوو؟!". ئه وه نده ی به خۆى زانى ته نها ئیسكو پرووسكى سمۆره كه ماونه ته وه و هه مووی خواردو وه، به هه رحال خۆ له دوو پارووی بچووك زیاتر نه بوو، به ناچارى ئیسكه باریکه له كانیشى له سه ر گه لادارێكى بچووك كو كرده وه و له

پشکوکانی نزيك خسته‌وه، تاكوو زياتر بيرژين، پاشان هاته‌وه‌سهری و ئيسكوپرووسكه كانيشی خوارد. ئينجا له‌به‌رخۆيه‌وه گوتی: "واي ئيمه چهند درنده‌ين، خو ئه‌و سمۆره به‌سته‌زمانه‌م چه‌په‌لووش كرد، بئ ئه‌وه‌ی به‌ها و سه‌نگيک بۆ ئه‌وانه‌ی سهر داره‌كان دابنيم که هه‌ست به‌چی ده‌که‌ن؟! هه‌لبه‌ته‌ کرداری پيستامالين و برژاندنی سهر ئاگره‌که‌شيان بينيوه و لتي تۆقيون"، پيک وه‌ك ئه‌وه‌ی به‌م کچه‌به‌سته‌زمانه‌ کرا، به‌لام له‌ شوين و کاتي جياوازدا. به‌خه‌ميکی قورسه‌وه پيسته دامالراوه‌که‌ی هه‌لگرت و له‌ نزيك سهری کچه‌ شوخه‌که‌وه چاليکی بچووکي بۆ کرد و داپۆشی. ديسانه‌وه له‌به‌رخۆيه‌وه گوتی: "هه‌ردووکتان قورباني درنده‌یي مرۆفه‌کانن، که پيشان له‌ هه‌ر شوپيک داناه، ئيدي خه‌م و مالویرانی و کاولکاری و هه‌سه‌رتی تيدا جي ده‌هیلن". پاشان له‌ شوپته‌که‌ دوور که‌وته‌وه و بویري ئه‌وه‌ی تيدا نه‌بوو سه‌رنجي سمۆره‌ نه‌رمونيان و رووخۆشه‌کانيش بدات که له‌سه‌ر چلوپۆی داره‌که‌نه‌وه به‌ گومان و ترسه‌وه لتيان ده‌روانی، ده‌يوست داوای لتيوردنيان لئ بکات... وه‌لئ چ داوای لتيوردنيک تازه سوودی ده‌بيت؟! ئه‌مه‌يان ده‌نگدانه‌وه‌ی هه‌ستی مرۆفيکه‌ له‌ ناخی په‌حمان که له‌ گیانه‌لادايه. تۆ بلئي بتوانيت سه‌رله‌نوئ هه‌ستته‌وه سه‌ر پئ، داوای ئه‌وه‌ی درنده‌كان به‌ دريژايی چهندين سال به‌ر نووکه نيزه‌ی درنده‌یي و ئازار و ئه‌شکه‌نجه‌ی هزر و ييروکه گه‌نيوه‌کانی خۆيان دا؟! ئايا تواناي هه‌سته‌نه‌وه‌ی هه‌يه، داوای ئه‌وه‌ی درنده‌که‌ی ناخی خۆيشی به‌ر نووکه نيزه‌ی دا؟ ئه‌و درنده‌يه‌ی له‌ ناخيدا خۆی مه‌لاس داوه. بيري کرده‌وه بگه‌رپته‌وه لای هاوړپيکاني، به‌رله‌وه‌ی شه‌ودا بيت، گه‌يشته‌وه لايان، تاكوو وه‌رزی زستانيشيان له‌گه‌لدا به‌ پئ بکات.

بهشى سى و يەك

زىستانى ئەم سال زۆر نەرمونيان و جوان و لىوانلىو له بهزه يى بوو، و ئىراي ئەوهى هەمووان داينابوو زىستانىكى تەپروتووش و سەخت يىت.

شەوھەكەيان ئەوھندە سارد نەبوو، لە گەل ئەوھشدا زۆپا كە بەوپەرى برسېتییەوھ دارەكانى يەك لە دوای يەك ھەلدەلووشى، تا ھەر چوار لای وەكوو دەندووكى كەو سوور ھەلگەرا، ئەوانەى لە دەوراندەورى دانىشتبون، ھىدى ھىدى بە خۆھەلكراندنەوھ لىي دوور دەكەوتنەوھ، چ لەبەر گەرمای ئاگرى زۆپا كە، چ بە ھۆى كەوتنە جوولەى كىچ و ئەسپى ناو پزووى شەروال و بنھنگل و كا كە تۆ بلى سەرتاپاى جەستەيان. تارىكايش بە تەواوى بالى بەسەر ناوچە كە و كونوقوژىنى ئەو ژوورەشدا كىشابوو كە ئەوانى تىدا نىشتەجىن، چونكە فانتوسە نەوتىنەكە، ھاوشىوھى ھەموو فانتوسە ھاوشىوھەكانى خۆى لە گوندەكان، تەنھا پووناكى بۆ خۆى ھەيە و گوئ بە كەسى دەوروبەرى خۆى نادات، وەك ئەوھى پووناكىيە كە بىرارى جيانەبوونەوھى لە گرى فتيەكە دايت. ژوورە كە جمەى دەھات، خۆى لە بنەپەتدا جىنگەى ھەوت كەسى لى دەبووھە، كە چى ئىستا سىانزە كەس خۆيان تىي پەستاندووھ، لە ناوياندا چوار ئافرەتیش، دووانيان بە ھاوسەرە كانىشيانەوھ. بە سرووشتى خۆى شەوھەكان درىژى و يىدەنگى و خەمۆكى دەبنە پالەوانى تەمەنيان و خەرىكن بيانخكىنن، وەلى شەو لەبەردەستى ئەم پۆلە مرۆفە و لەناو ئەو ژوورە بچوو كەدا چۆن رىگە بەو مۆتەكانە دەدا توخنيان

بکه ویت؟! هر چه نده ده موچاوه کان بی نهوهی یه کیکیان وشه یه کیشی له زار بیتته دهر، به یه کتری ده لاین: "چۆن ئەم شهوه درێژ و پر له خهم و ئەندیشه یه به رێ بکه یین؟ ئەوه تانێ مامۆستا عومەر بیروکه ی سازدانی ئاههنگیکێ بچووکی لا گه لاله بووه و ده یه وئ وه کوو پینیارێک بیخاته به رده ستیان:

- ئه رێ راتان چیه به سازدانی ئاههنگیکێ بچکولانه، درێژی ئەم شهوه ی بئ بکوژین؟

دکتۆر به دهنگیکێ ماندوو و بیزار و له ژیر لئوه وه:

- وای له شهوه ی درێژی زستان چهند بیزار که ره و ته و او ناینت.

مامۆستا عومهریش ئەمه ی ده خاته سه ر و ده لیت:

- به لکوو تو بلی چهند ناخۆش و ناشیرینه و شه وانی هاوینیش چهنده جوان و خۆشن. ئەم زستانه ژووره که ی کردۆته قووتوو یه ک وه همومانی وه کوو ماسی سه ردین له ناویدا به سه ریه کدا په ستاندوو ه.

یه کیک له کچه کان ئەملا و ئەولایه کی کرد و له ناوه پاستی ژووره که دانیشته، مامۆستا عومهریش هاواریکێ لئ کرد و گوتی:

- توو خودا له به رانه ر فانتۆسه که دامه نیشه، پیتی رووناکیه که ت گرت، خه ریکه رۆحم له لووتمه وه دیته ده رئ.

له پشتیه وه و له تاریکاییه که په حمان دانیشتوو ه و پشتی به دیواره که وه داوه، به دهنگیکێ کز و شه که ته وه پرسی:

- چۆن رۆح له لووتمه وه ده رده چیت؟!

ماموستا عومهر به دهم قسه کردنه وه خوی سووړاند و گوتی:

- کامه پړوح و کامه لووت!؟

پرحمان که مینک دهنگی بهرتر کرده وه و دووباره گوتی:

- تو وات گوت! چ زوو له بیرت چوو!؟

- من وام گوت!؟ له وانه یه! بهه رحال تنها پرسته یه کی

باوه و مرؤف له کاتی بیزاریدا ده یلیت. ئینجا کئی ده زانیت پړوح له کوپوه دهرده چیت!؟ له وانه یه له دهمه وه بیت، یان له گویچکه وه.

- یان له دواوه هه هه هه هه هه هه هه هه هه...

پرحمان به قاقای پیکه نین و بیزه وقیه کی زوره وه وای

گوت و نهمه شی بو زیاد کرد:

- جا نه گهر دهرچوونی پړوح له دهرچه یه که وه بیت، دها

هموو دهرچه و دهر وازه کان بگرین، به لکوو چتر هیچ گیانله بهرینک نه مریت. یان هموو دهرچه و دهر وازه کان داده خهین و تنها ههردوو گویچکه به کراوه یی ده هیلینه وه، کاتیک گیانله بهرینک دهر مریت، نازهل بیت یان مرؤف، دهبی ههردوو گویچکه کی پشکنین، تاکوو بزاین پهرده یی که کیک له گویچکه کانی دپاوه یان نا، نهو کاته دلنیا دهبین که پړوح له وپوه دهرچووه، خپو نه گهر نه شد پابوو، له وانه یه دهرچه و دهر وازه یه کی دیکه یی دوزیته وه که به خه یالی هیچ کامیکماندا نه هاتوو دایخه یی. له وانه یه له کونه وردیله کانی سر جهسته مان بیت، نه وانه یی دلپوه ناره قی شه که تی و گهرمایان لپوه دهرده چیت، که واته دهبی جهسته مان به که تیره، یان قیر و زفت سواخ بدین، تاکوو پړوح له ناو جهسته ماندا به ند بکه یی.

هه هه هه هه هه هه هه هه هه

ئەو كچەى لە نزيك فانۆسه كهوه دانىشتبوو گوتى:

- من دەمهوى شتيك دەربارهى رۆح بزانم، بەلام بەبى
گالته جارى.

مامۆستا عومەر دواى چركه ساتيك لچولتيوى هه لگير و
وه رگير كرد و گوتى:

- ناتوانين بريار له سەر بوونى، يان نەبوونى بدەين، تا ئىستا
زانست نەگەيشتۆتە ئەنجامى كۆتايى و لىي دلىيا نەبۆتەوه، بۆبە
ئەمەش مەتەلێكه لە مەتەلەكان.

رەحمان دوواندى و بە دەنگيك كه هه موويان گوييان لى
بوو گوتى:

- من گەيشتوو مەتە هه لهتانی مەتەلە كه!

كچە كه بە پەرۆشهوه گوتى:

- دەى كهواته پيم بلن.

رەحمان لە بەرزبونزىمى دەنگيدا هيج جۆره گالته به كى
پتوه ديار نەبوو، گوتى:

- رۆح بە يەك رستهى ساده برىتيه له شۆربايه كى نيسك
و كوليريه كى گەرم، له گەل كه ميتك چاى و له كه شوهه وايه كى
خۆش و كراوه دا.

كچە كه ديسانەوه گوتى:

- گوتمان بە بەبى گالته جارى و توانج!

- من بە راستيمه و هيج گالتهش ناکەم.

- دەى پيمان بلن بليمه تى زۆرزان، رۆح كه يە كێكه له

ئالۇزترین مەتەلە كان، چۆن لە لۆژىكە سەيروسە مەرە كەى تۆدا
گۆرپاوه و بۆتە شۆرباى نىسك؟!

رەحمانىش بە كەمىك توندىيەوه گوتى:

- دە تۆيە كەم جار بەردەم فانۆسە كە چۆل كە، لەبەر
ئەوهى ھەر بە راستى رۆحمان خەرىكە لە لووتمانەوه
دەردەچىت، ئىستا من مەتەلى رۆحت بۆ شىتەل دە كەم، نازانم
بۆچى فانۆس لەسەر زەوى دادەنەين، ئەى ئەوه نىيە شویتى
ھەلواىنىشى بۆ كراوه؟!

كچە كە بە بىزارىيەوه گوتى:

- لەبەر ئەوهى وەكوو كۆيرە كان بە رىنگەدا دەپۆن، ھەر
كاتىك بە تەكىدا دەپۆن سەرتانى پىدا دە كىشن.

دىسان رەحمان گوتى:

- لە سەر زەوىش بە پىمان ساتمەى لى دە كەين.

كچە كە خۆى لە پىش فانۆسە كە لادا و گوتى:

- دەى ئەوه پووناكىي فانۆسە كەش بۆ تۆ، ئىستا پىمان بلى
و تىمانبگەيەنە و شروڤەى رۆحمان بۆ بكە، كە لای تۆ بۆتە
شۆرباى نىسك.

رەحمان لە كاتىكدا چاوه كانى بە تىشكى كزى فانۆسە كە
دەبرىسكايەوه گوتى:

- ئەو رۆحەى گریمانەى بوونى دە كەين، شىوہى تەتىك
و ەردە گرىت، يان شىتىكى بەبى رەھەند و شىوہە كى
دىارىكراوه؟

مامۇستا عومەر ھەلى داىە و گوتى:

ئاميرىكى پەرسەندوۋە بەستۆتەۋە، لە ئاميرانەى لە ژوورە كانى نەشتەرگەرىدا زۆرن، ئاميرەكەش جگە لە پەمپىك بۆ بەستەۋەى خويىنبەرە كانى دەست بەۋلاۋە شتىكى تر نىن و ھەموو پىداۋىستىيە كانى مانەۋەى بۆ دابىن دەكەن و خانە كانى جەستە بە زىندوۋىتى دەھىلنەۋە، ۋەك ئەۋەى دەستەكە لە جەستە نەبوۋىتەۋە، تا ئىستا پۈونە؟ ھەرچەندە پىۋىستىش بە خەيالنىكى ۋا ژىر و بلىمەت ناكات لىتى تىگىگات، ھەندىك جار دلش لە سىنە دەردەكەنە دەرەۋە و خويىنبەرە سەرەككىەكەى جەستە بە جۆرىك لە ئاميرەۋە دەبەستەۋە و جەستە بە زىندوۋىتى دەمىننەۋە، تاكوو چارەسەرى دلە پەككەۋتوۋەكە دەكەن و دەيگەرپىننەۋە شوپىتى خۆى. كەۋاتە دەست و ھەموو پارچە بىراۋ و پەريۋە كانى دىكە گىيانىن سىپارد و لە ژياندا نەمان، بەبى خۆراك و ھەۋا، كە لە پىنگەى خويىنبەرە دەگوازىتەۋە بۆيان، ۋەك دەزانىن ھەر پەل و شوپىتىكى بىراۋ ئەۋ پىداۋىستىيەنى پى نەگەيەنرەت، ھەلبەتە كۆتايى دىت. دەرئەنجام ئەۋ بەشە بىراۋانە بە شوپىتى خۆيانەۋە بلكىندىرتەۋە، يان نا، ئەۋا بە زىندوۋىتى دەمىننەۋە مادام خۆراك و ھەۋايان دەگاتى.

لەۋ كاتەدا چاۋە كانى كچەكە پىر لە پىرسىيار بوون، مامۇستا
عومەر ھەلى داىە و گوتى:

- ئەى چى دەپىت ئەگەر سەرى مرۇف بىردرا و لە
جەستە جودا كرايەۋە؟

پەھمان گوتى:

- ئەۋەى بۆ پەلوپۇ بىراۋە كان دەكرىت، بە ھەمان شىۋە بۆ
ئەۋىش دەكرىت، سەرىش بە زىندوۋىتى دەمىننەۋە لە كاتىكدا
لە جەستەش جودا بوۋتەۋە. تاكىكردنەۋە بەكى كۆنىش ھەيە و

وه كوو فيلمیكى ديكۆمیتتاری له په نجاكان یان پیشترو وینهی گیراوه و به پیداو یستییه کانی مانه وهی خانه کان به زیندوویتی لکیندراوه ته وه. سه ره که به بی جهسته له ژباندا ماوه.

کچه که له کاتیکدا ده یویست له بیرو که که تیگات گوتی:

- مه به ستت نه وه یه روچ هوشیاری و ههسته؟

- هه رگیز واییت و ته نانهت وه کوو هوشیاری و هه ستیش ناییت، چونکه ده کری مروف زیندوو بیت و روچه گریمانیه که شی لی جودا نه بیته وه، که چی له هوش خوی چوو و نه هوشی هه به و نه ههست، ههست به وهش ناکات له ده و روبه ریدا روو ده دات.

- که واته روچ چیه؟ بهو شوو ه و شیکردنه وانته بیزار و وه پست کردین و هیشتا بیت نه گوتووین روچ چیه.

ره حمان به ناوچه وانی خویدا کیشا و به کچه که ی گوت:

- دوای نهو هه مووه ی گوتم، هیشتا ده پرسى روچ چیه؟!

ماموستا عومه ر ئاورپکی له کچه که دایه وه و پی گوت:

- من باوه ریم به وه هینا که نهو گوتی. روچ به لای تیمه ی پیشمه رگه ی شاخه وه، بریتییه له شو ربای نيسك و ژاژی ن فره تی، له گه ل هه وا و ئاو، سه بارهت به خه لکه ره شو کیه که ش پاقله و نو که، بو ده وله مهنده کان و هه موو گیرفانپه کانیش له رووی دارایه وه مریشک و نهرمه گوشتی نه نجنکراو و باشترین مه ی و شه رابه.

ره حمان ئاماژه ی بو کچه که کرد و گوتی:

- واته به وشه یه ک روچ بوونی نییه. نه م بیرو که یه ش ئاستی

نەزانی لای خەلکە رەشۆکیە بە ھەتریان کرد، ئە گەرنا شتیکی
 دیکە نییە، دواتریش بازرگانانی ھونەر و فەنتازیا جۆرەھا چیرۆک
 و حیکایەتیان بۆ ھۆنییەو و فیلمیان بۆ ساز دا و ملیاران
 دۆلاریان لە سایەیدا چینییەو. واتە ھەر لە منداڵی تیبی
 بەدبەختیمانەو ھەرچیەکیان ویستوو و نەو ھوای نەو بۆ
 باوانمان گوازاو ھەتەو، لە مێشکیان بەستاوین و جگە لە درۆ و
 شتی تر ھات بەولاو ھیچی تر نییە. نە عزرائیل پۆح دەکێشیت
 و نە ھیچ تارماییەکیش ھەبە، ئەو ھەم چیرۆکانەشی ھەر لە
 دێر زەمانەو داھێناو، ئامانجی نەپنکاو و کەسێکی وردەکار
 نەبوو، وەکوو چۆن مرۆف لە مێشکی خۆیدا ئەو ھەمەمی
 خولقاندوو، کە لە بنەپەتدا بوونی نییە و پێی دەگوتریت
 و ھەمی پۆح، ئیدی بە دەوراندەو و یدایا و سووړا و بە ھوای
 شروڤەر کردنی کدا دەگەریت بۆی. ھەر ھوھا بیرۆکەکی خوا ی زال
 و دەسەلاتدار بە سەر ملیۆنان کەس، ئیدی وەسفێکی خەیاڵیانە
 ئەو خوا بەشیان کرد و چەندین خەسلەتی ئەفسووناویان دایە
 پالی، بەلام ئەو، واتە خوا بە ھەموو ئەو توانایەکی کە گەمژەیی
 مرۆف پێی بەخشیو، نە خۆی و نە ھیزە ئامادەکی عزرائیل
 توانای کێشان پۆحی زۆرێک لەو خەلکەیان نییە کە لە لایەن
 پزیشکەکان و لە نەخۆشخانەکان چاک بوونەتەو، ھوای ئەو ھوای
 خوا ھەولێ دا و ئومیدی ئەو ھوای خواست پۆحیان لێ بستینتەو.
 ھەندێک جار خەیاڵ دەکەم کە خوا عزرائیلی بۆ ئەو ناردوو
 گیانی ھەندێ کەس لە رێگەکی پووداوی دیاریکراو ھو
 بکێشیت، کەچی پزیشکەکان بە ھانای تووشبوو کەنەو چوون و
 خۆیان بە کلکی پۆحە کەو ھەلواسیو و نەیانھێشتوو دەربچیت.
 وەلێ عزرائیلیش خۆی بە لایەکی دیکە پۆحیان ھو
 ھەلواسیو و ھەولێ کێشان و دەرکردنی لە جەستەیان دەدات،
 تا شەکەت و ماندوو بوو و ئارەقی پشوو و پێی نەکراو و

هه موو ههول و کۆششه کانی به ههدهر چوووه. کاتیکیش دلیابوووه هیچ نهنجامیکی لهو ههوله تاکه کهسییه دهسنگیر نابیت، داوای یارمه تی له خوا ده کات و هاوړپکه شمان ههلبه ته مه به ستمان عیزرائیله- له گهل هه رچی جنۆکه و خیو و دیو هه یه له گهلیدا رۆح ده کیشن، به لام هه مووشیان شکست ده خۆن و سه ر ناکهون، زۆر جاریش دکتۆره کان به سه ر خوادا سه رکه و توون، کاتیک عیزرائیل به دهستی به تاله وه گهراوه ته وه و توانای کیشانی رۆحیانی نه بووه که خوا داوای لی کردبوو، و پرای نه و توانسته نه فسوناوویه بیته ندازانه ی له لایه ن خودی مرۆفه وه پتی دراوه.

کچه که دیسان پرسیه وه:

- مه به ست روونه، که رۆح بیرۆکه یه که و له هۆینه وه ی عقل و ئاوه زی مرۆفه.
- ههروه ها خواش.

- چ قه دیدیه... خواش، به لام نیستا با له گهل رۆحدا بین...
پرسیاره که مه نه وه یه: بۆچی مرۆف بیرۆکه ی رۆحی خولقاندوووه و له گهلیدا ژیاوه!؟

په حمان به منگه منگ و له سه رخۆ:

- ترسی خۆرپسک له مردن و بردن و پالنانی مرۆف بۆ خولقاندنی بیرۆکه ی رۆح و بیرۆکه ی خوا، شتیکی نامۆیه بۆ په یوه ندیکردنیکی به رده وام و هه میسه یی. خوا و رۆح په یوه ست و گریدراوی یه کترین، نه گه ر بیرۆکه ی رۆح سپردرایه وه و نه ما، نه وا خواش بوونی نامینیت، واته بۆ نه وه ی مرۆف دوا ی مردنی به زیندوویی بژییت، نه وا هه لبه ته ده بی رۆح هه ییت، هه ر ده شییت ئاینده به ک بۆ نه م رۆحه هه ییت که خوایه، تاکوو نه و

ئاوات و ئومىدانەى بەھىتتە دى كە لە ژيانى يە كەمدا بە دەستى دەھىتت و سزاش لەوانە وەربگرىتەووە كە ستەميان لى كىر دووہ.

پاشان پەحمان يىدەنگىي ھەلبژارد و درىژەى بە يىدەنگىيە كەيشى دا، مامۇستا عومەرىش ھەر وای كىرد. كچە كە بۆ ماوہ يەك بە سەرنجە كانى روخسارى پەحمانى دەپشكىنى، وەك ئەوہى چاوەپوانى قسەى زياترى لى بىكات، چونكە بە قسە كانى ھەستى بە ئارامى زياتر دە كىرد، زياتر لە يىدەنگىي ئەو گۆرەى كە لووليان دەدات. بەلام لە كۆتايىدا پىشتى تى كىرد و لە تارىكايىدا نقومى كىرد. دواى تىپەپوونى نىو كاتزىمىرلىك، كچە كە بە دوودلى و شلەژان و ترسەوہ ئاوپرى لە جەستە پراكشاوہ كانى دەووروبەرى داىوہ و بى ئەوہى لە شوپتى خۆى بىجوليت ھاواری كىرد:

- ئەوہ چىتان بەسەر ھا تووہ؟! بۆ وە كوو مردوو پراكشاوون؟! دەى... دەى چەپلە لىدەن و با كەمىك گۆرانىش بلىن.

مامۇستا عومەر بە پرووہ كى خۆش و پەزنامە ندىيەوہ لە ھەلبەدابوو:

- دەى گۆرانى بلىن... ھەمووتان چەپلە لىدەن و ئىمەش گۆرانى دەلىن.

وہلى كاتىك ھىچ كەسىكىان وەلامى بانگەوازە كەيان نەدايەوہ، دەستى بە چەپلە لىدان كىرد و ئەوانەى پراكشاوون بە زۆرى زۆردارى قىت دە كىردەوہ.

- دەى با ھەموومان گۆرانى بلىن... پىكەوہ گۆرانى بلىن. دواى سووربوونى مامۇستا عومەر لەسەر داواكارىيە

بېزار كره كهى، يه كىكى دىكه شىان هاته پالى، پاشان ئهوانهى چه پله يان لى دده بوونه كورسىكى تهواو، هر كه خوله كىكى تر تىده پهرى يه كىكى دىكه ده هاته رىزى ئه لقهى ئاههنگىترانهوه، ئىدى به خوشى و كه يفسازىبه كى زوره وه پىده كه نىن، تا جوړه ژيانىكيان خسته وه بهر ژوره كه. ئه وهى جىگهى ئماژه يه، ئه گهر سه رنج بده ينه روخسارى ئهوانهى ژوره كه، بومان روون ده بىته وه كه به بى هو پىده كه نىن، به لكوو ته نانهت هو يه كىش نه بوو بو خه نده و پىكه نىنيان، به لام وا ديار بوو بى ئه وهى دركى پى بكه ن دروستيان ده كرد، تاكوو وا بكه ن جوړه خوشى و ئاههنگ و ههرايهك بال به سهر ئه و كه شه خه مو كىه ياندا بكىشىت، ئىنجا كچه كانىش هاته ناو كورى گورانىيژانه وه و سه رنجه كان هه موو ئاراستهى ئه وان بوون، وه لى هىندهى نه خايند دهنگى سيانان كپ بوو و دهنگى چواره م به سه رياندا زال بوو و به خوشىيه وه گورانى ده چرى. ئىدى هه موويان يارمه تىيان دده و هر كه گورانىيه كهى ده هاته كوتايى، ئه وان بو به رده وامبوونى زياتر هانان دده ايه وه:

- بلى بلى پامه وهسته گورانى بلى... هر شتىك ده زانى بلى، دهى بىنه رى ته وه زه لمان ناويت هه موو چه پله لىده ن، دهنگى كچه كه به گورانىيه كى دىكه ژوره كهى پر ده كرده وه، ئه م جاره يان رهمىكى خىراى هه بوو و پىوستى به جوولهى زور بوو، ئىدى زوربه يان ده ستيان به شايى و هه لپه ركى مىللى كرد، توانج و پىكه نىنه كانىان ده گه يشته ده ره وهى ژوره كه، ئه وه نده هه لپه رىن و چه پله يان لى دا، سه رتاپاى جه سته يان ئاره قهى لى ده چورا و هه راوزه نايان ئه و ژوره چكولانه يهى پر كرد بوو:

- ها ها ها، ئافه رىن... ده ست خوش، گورانىيژه كه وه كوو

تیر له کهوان دەرچوویت، دەستی پێ کرد، دەبێ تا بهیانی بهبێ بێزاربوون بەردەوام بێت، بە مەرجیک له چەپلەلێدان نەکهون.

له راستیدا کاتیک لهو "شایبولۆغانه"یان بەردەوام بوون، ئەو کەشه خەمۆکییە پێشتر بەسەر ژوورە کەدا زال بوو، گۆرا بۆ پێکەنین و خۆشی، تەنانهت پێکەنینە کانیشیان ھۆیەکیان بۆ دروست بوو، بەلام شەو و پۆژەکانی زستان زۆرن، دەبێ چەند شەویان گۆرانی بلێن و ئەھرمەنی بێزاری له خۆیان بپەڕێنن و ھ؟! ھیچ شتیکی نوێ له ژیانی دوورەپەریزی و گۆشەگیریدا نییە، دویتیش وەکوو ئەمپۆیە و ئەمپۆش ھیچ جیاوازییەکی له گەل سەبەیی نایت و سەبەیتیش وەکوو دووسەبی دەیت، لەوانەبە ئەو دەستە پێشمەرگانەبە گوندەکاندا له گەپان و سوورپانەو ھن بارودۆخیان باشتر بێت، چونکە گەپان و سوورپانەو بە گوندەکاندا ئەو بێزاری و شلوخواویە دەپەوتیتتەو. ئەگەر راستییە کەمان بویت، جوولەبە خۆکردەبی ژیان و وەرزی و سوورپە ساردوسرەکانی، بێزاری دەھیتتە ھەتا بۆ ئەوانەبە له گوندەکانیشدا له گەپان و سوورپانەو ھەن، ئەوانیش له نەبوونی گۆرانیکاری و نوێبوونەو بێزار بووبوون و ھەستیان بەبێ ئەنجامی ئەو دەکرد کە دەیکەن، یەکیکیان بە خەمۆکی گرانەو گوتی:

- لەم کارەمان چیمان دەستکەوت و چیمان چینیەو؟! سالانیکە ئیمە ھەموو شتیک ھەرزان دەکەین و ھەر کاتیک بمانەوئ ھەنگاویک بەرەو قوولایی زەویەکانمان بچینە پێش، دەبینین چەند ھەنگاویک دەگەڕینە داو، ئەو تانی ئیمەش خۆمان له نزیك سنوورە نیو دەولەتیەکان پەنا داو و وەکوو کەسانی بیانی و نامۆ دەژین، ھەتا نامۆ له خۆمانیش، بەلکوو نازانین چیمان دەوێت و راستیش له کوێدا بە؟!!

تېستا تازه دواى چى؟!؟

هرگيز هيچ... لهو ژووره چكۆلانه و تاريخكه دا كچه كه له گۆرانىگوتن بهرده وامه و پشووويهك نادات، ئهوانى تريش له سه ما و شايى و گالته و شوخى بهرده وامن، كه چى چه پله ليدانه كه هيدى هيدى كه م بووه وه، هه تا دوا كه س كه چه پله لى ددها شهرم گرتى و خهنده به كى گه مژانه ي كرد و پراوه ستا، كچه كه ش بهرله وهى گۆرانىيه كه ته واو بكات، برى.

به كى كيان گوتى:

- نه وه چيه وزه و بارگه ي پيله كانتان دابه زى؟!؟

- بىگۆرن و پىلى تازه ي بۆ ذابتن.

به كى كى ديكه شيان كه وته گالته و شوخى به وهى ته نىشتى ده كرد، به لام روخسارى هه مووان نه و جۆشوخرۆشه ي تيدا نه ما كه تواناى شوخى و قسه ي خو شيان مايت.

به كى ك له نافرته كان به دهروونىكى شيو اووه به پرووى مېرده كه يدا هاوارى كرد و گوتى:

- ئه رى نه و بېدهنگيه تان له چى؟!؟ من هه ست به ترس

ده كه م، ده ي با له گۆرانىگوتن بهرده وام بين.

- هاوسه ره كه يشى وه لامى دابه وه:

- بېزار بووين.

- نه ي له بېدهنگى بېزار نه بوون؟!؟

كه س وه لامى نه دابه وه جگه له قرچوهوورى داربه پرووى گرگرتووى ناو سۆبه كه، پاشان به كى كيان له ناكاو روخسارى كرايه وه، وهك نه وهى بېرۆكه به كى باش و به سوود خزايته ناو

که لله سه ریه وه، بویه به ده نگیکی پر له جو شو خرو شه وه گوتی:

- شتیکتان بو پیشنیار ده که م... شتیکی جوان و نوب، به لکوو پیشتر که س نه یکردیت، دهی بزنام کنی ده زانیت چیه؟ نه خیر نایلیم پیش ته وهی ئیوه مه زندهی لی بگرن... بزنام مه زندهی کیتان ته او ده بیت؟ به لی به لی، مه زندهی چی ده که ن؟! ده مه وی چ مه ته لیکتان پی بلیم!؟

توقره ی نه گرت تا وه لامیکی ده ست بکه ویت، خوی هلی دایه و به خیرایی گوتی:

- راتان چیه بقیرتین!؟

یه کیکیان لئی نریک که وته وه. نه وانه ی دیکه ش سه رنجیان دایه رو خساری یه کتری، له سه ر نه و ییده نگیه یان ژووره که ییده نگیه کی ته او بالی به سه ردا کیشا، هینده ی نه خایاند هه ندیکیان به قنگه خشکی لئی نریک که وته وه و نه لقه یه کیان به ده وریدا دروست کرد و چاوه کانشیان زه ق زه ق ده پروانی.

- ده قیرتین!؟

یه کیکی دیکه ش تفی ده می قوت ده دا و ده یگوت:

- ده قیرتین!؟ به لی ده قیرتین!

- بیرو که یه کی باشه! با بقیرتین!

- دهی هه موومان.

- هه.....هه موومان!؟

- به به زرتین ده نگمانه وه!؟

- به لی به به زرتین ده نگمان، ئی باشه له م گوشه گیری و دووره ده سته دا کنی گوئی لیمان ده بیت!؟

- دہبا بہ ہرزترین دہنگمان بیت.

ہمووان لہ دہوراندہوری بہ شہرمہوہ بہ دوای ٹہو کہسہدا دہگہران کہ دہست پین دہکات. دہنگی قیژہی بہ کیکیان کہ پین دہچوو بوپرتترین کہسیان بیت، ئیدی ہموویان بہ خہندہ و پیکہنین و چاوی زہقیانہوہ بہ شہرمہوہ سہیریان دہکرد، ٹہوانی دیکہش دایانہ قاقای پیکہنین، تاکوو لہو شہرمہی ہہیانہ کہم بکہنہوہ. پاشان ہیندہی نہخایاند دوہم کہسیش بہ دہنگیکی ہرز و بہہیزہوہ قیژاندنکی دریژ و ہردہوام قیژاندی و دہنگدانہوہیہکی توقینہری ہہبوو، ئیدی بہکیکی تر و ٹہوی تر و ٹہوی تر و ٹہوی تر و ٹہوی تر... دہستیان بہ قیژاندن کرد، دہنگی قیژہیان ہہموو شتیکی ٹہو ناوہی داگرتہوہ، وہ کوو گورگ دہیانقیژاند و دہیانلووراند، وہ کوو دیو و درنجہ کان دہیان نہراند، وہ کوو ٹہہریمہنہ کان دہیانقیژاند، وہ کوو درندہ کان، شیتہ کان، ہہژار و بہستہزمانہ کان، سہرشیت و سوالکہرہ کان، تووشی ہیستریا بوون، پیکہنین، فرمیسک بہ چاویاندا ہاتہ خواریہوہ، چلم و لیکی دہم و لووتیان تیکہلی بہکتری بوو و بہو ناوہدا پہرشوبلاو بووہوہ، لہسہر روخساریان جؤرہ ترسیک دہرکہوت... ترس لہ خودی ترس! لہ قیژہ و ہاوار ہردہوام بوون، زیاتر لہ گؤرانیکوتنہ کہ. لہ قوولایی ناخ و دہروونی جؤشہندووہیانہوہ چہقوی تیژ ناو ہہناوی پارچہ پارچہ دہکردن و لہ گہلشیدا ہہست و نہستیشیانی بہوپہری دژواریہوہ لہ توہت دہکرد. لہ ٹہنجامی ٹہو قیژہ و ہاوار و گالٹہ جارپیہ سہرشیتانہیہ و ناخ خویتاویانہیاندا ٹہو چہقو تیژانہیان دہرشاندہوہ.

- دہی رہحمان لہ گہلمان بقیژتہ. نہفرہت لی بیت ٹہوہ

بؤ وا بیدہنگیت!؟

- بقيرئته رهحمان بقيرئته.
 - توو شەيتانه كانى دەريا بقيرئته. هەتا هيزت تىدايه بقيرئته.
 - لەو بىدەنگىيەى خۆيدا لئى گەپئ، لەوانەيه شتیک لەم جيهانه بۆگەنييهدا بدۆزئتهوه.
- يه کيکيان به هه موو دەنگى هاواری کرد:

- رهحمان دەتەوئ چى بدۆزئتهوه؟! ئەتۆم دەمئیکه دۆزويوانه تەوه، پۆکيت ئەوه نده زۆر بووه لەو هيزترانه زۆرتەرن که هەمانه، بەلام عەقله ئەليکترۆنييه کان و مرؤفى خودرؤ، سبهينئ شوئيمان دەگرهوه، ئەم جيهانه شتیکى تيدا نەماوه بىرى خۆتى پئوه سەرقال بکهيت و بیدۆزئتهوه... بقيرئته رهحمان بقيرئته. نەفرت لەوهى بىدەنگ دەبئت و بىدەنگى هەلدەبژئرت.

قيرانديان و قيرانديان و هەر قيرانديان، هەتا هەموو کۆتوبەندەکانى جيهانى کۆنيان تئک شکاند. شتیک لە ناخى شلەزاو و تئککشکاوياندا هەبوو، هەر دەبئ دەربکەنه دەرەوه، بەلئ شتیکى وه کوو چەقۆ، شمشير، تيروکەوان، رم، درنده، نەفرت، شتى دیکهى زۆروزه وهند، هەر دەبئ هەليئتنهوه و خۆيانى لئ بەتال و دەرباز بکهن.

"بقيرئته رهحمان بقيرئته". لەگەل خۆيدا دەدوا و چاوه کانى پەر بووبوون لە فرميسک. "بقيرئته رهحمان، هەر دەبئ تۆش وه کوو ئەوان بکهيت، چى وات لئ دەکا شەرم بکهى؟! بقيرئته و ئەوهى لە ناخدايه بەتال بکه رهوه!". بە جۆره خرؤش و تالاوئیکه وه وهلامى خۆى دەداتهوه: "نەخیر، من ناتوانم... هەرگيز ناتوانم. بەلام هەر دەبئ ئەوه بکهم. سبهينئ دەچمه سەر بەرزترین لوتکه، لەوانەى تا ئئستا مرؤف پئيان نەگەيشتوه!

لهوئ دوور له چاوی هه مووان و دوور له گوئیچکهی هه مووان داده نیشم و پر به دهنگم هاوار ده کهم... به دلنیا یه وه وا ده کهم، به وپه پری هیزه وه ده قیژتیم و هاوار ده کهم. هه تا هیزم تیدایه هاوار ده کهم و ده قیژتیم، هه تا قورگ و دهنگم ده نووسین، به لکوو من ته نها به قیژاندن سوکنایی دلم داناییت، ده گریتم و زۆریش ده گریتم، به وپه پری دلسووتان و چه شتنی تالاولی مهرگه وه ده گریتم، ههر ده بیته نه و گرگانه هه لچووهی تیمدایه دابمر کینمه وه، یان بیته زه یانه خۆم ده کوژم.

له و گالته و شوخییه شه کهت و ماندوو بوون، ده روونیان نارام بووه وه و بیزاریه کهی روخساریان ره و بیه وه، هتلی رِق و تووپه یی سهر ناوچه وانیان نه ما، پاشان که شه که بو گالته جارپی پیکه نین گۆرا و سهره ووژیر بووه وه... پیکه نین به هه موو شتیک، به خۆیان، به ژیان، به مردن، به دواکه وتن، به شارستانی، به جیهان، پیکه نین به خودی خۆیان، به هه موو شتیک، هه... مس... وو... ش... ت... ټک!

یه کینکیان به گالته جارپیه وه گوتی:

- ئیسوه بیر له وه بکه نه وه، چی ده بیته نه گهر مروؤفی رۆبۆت به ینن و له جیاتی ئیمه نه م جهنگی پارتیزانییه بکه ن؟

هه موویان پیکه نین و یه کینکیان نه مه ی بو زیاد کرد:

- پاتان چیه به هیستری رۆبۆتیش؟ دروستکردنی رۆبۆتی هیستر پئویستی به توانایه کی زۆر نییه و نرخه که یشی هه رزانه، چونکه نه وان وه کوو پیاوه رۆبۆته کان عه قلیان پئویست نییه.

ههر که سیکیان رسته یه کیان بگوتبایه، له هه موو لایه که وه توانجیان لئی ده دا و ده نگدانه وهی پیکه نین و قاقایان وای لئ ده کردن له زه ویدا بگه وزین، ههر که ناخیان نارام و ئاسووده

دەبوو، بە کینکی دیکەیان دە یگوت:

- کاتیکیش دە گەنە گوندە کان ھەر سنی پیاوینکی رۆبۆت بە سەر مالتیک لە ماله جووتیارە کاندایا دەش دەبن.

- ئەوانیش وەك ھەمیشە ژاڤیان پێشکەش دە کەن.

بەم قسە یە قاقای پێکەنینیان بەرز دەبوو، و بە کینکی دیکەیان شتیکی لەم جۆرە ی بۆ زیاد دە کرد:

- ئیو، بێر لەو پیاو، رۆبۆتە بکەن، وە کە لەبەر بونی گەنوی ژاڤی لووتی خۆی توند دە گریت.

- بێر لە پیاوینکی رۆبۆتی بکەن، وە سواری ھینستریکی رۆبۆتی بیت.

- ھا ھا ھا ھا ھا ھا ھا...!

- دەستە یەك لە پیاو، رۆبۆتیە کان لەناو مزگەوتی گوندە کە دەخەون و لە بەر زۆری کێچ و ئەسپ خەویان دەزپیت و دە کەونە پرتە و بۆلە.

- تیرامین و سەرنج بەدەن، پیاوینکی رۆبۆتی کلاو و جامانە یەك لەسەر سەری دەبەستیت و سکی خۆی بە پشتوینکی دە مەتری توند توند شەتەك دەدات.

ئەم تەوانجە وای لێ کردن بە توندی پێکەن، ھەتا کەوتنە سەر زەوی. بە کینکی دیکەیان بێ ئەو ی بەك چرکە مۆلەتی پشوو یان پێ بدات ئەمە ی بۆ زیاد کرد:

- پیاوینکی دیکە ی رۆبۆتی چاو لە کچیکێ گوندنشین دادە گریت.

- پیاوینکی رۆبۆتی دیکەش چوار سال لە گەل

جووتیاره كاندا ده ژيټ، بيټ ئه وهى هيچ له زمانه كه يان فير
بيټ، تهنه ئه وهنده نه بيټ بلټ: "نان هه يه؟"

- بير له هيستريكي رۆبۆتى بکه نه وه جووتکه ده هاويټ و
ليټ ناگه پيټ ئازوو قه كه ي ليټ بار بکه ن، پياويكي رۆبۆتى
ديکەش له سهر پشتي هيستره كه ده كه ويته خواره وه و سه ري
به ره و دۆله كه خلۆر ده بيته وه.

- ئه ي راتان له سه ر ئه و پياوه رۆبۆته چيه كه كي سه
تووتنه كه ي به ناوقه ده وه هه لواسيوه و خه ريكي پيچانه وه ي
جگه ره يه؟

- باشه باشه... بير له و پياوه رۆبۆته بکه نه وه كه له ترسان
خۆي له شه ره كه ده دزيته وه و له شه رمه زاريدا ئاره ق له
ناوچه واني داده چۆر پيټ.

بيټ ئه وهى هه ست به خۆيان بکه ن، قسه وباسه كانيان به ره و
لاي جه نگ و كوشتاردا رۆيشت، پاشان به ره و لاي خيانه ته كه ي
مام جه مال و ئه و غه ذره ي له باره گاكانى "پشتاشان" يان كرد، به
خويټيكي سارديشه وه هاوړئ شه هیده كانيان هاته وه ياد، ئه و
دهنگه ناشتيخوازانه و گالته جار ييانه گۆران بۆ هاوار و قيژه و
مشتومړي توندوتيز، هه تا پييه وه داخ بوون و هه تا ئه و
رووداوانه شيان گيټراييه وه كه پيستر سه دان جار مشتومړيان له سه ر
كردوون.

به كيكيان به توندى هاواري كرد:

- نازانم چ نه فره تيه كه ئيمه به ره و گيټرانه وه ي ئه و

ړووداوه ماندوو کهرانه دهبات؟ باشه بابه تی دیکه نه ماوه قسه ی له سر بکه ی، ته نها هم کاره سات و خه فه تانه نه بیته؟! نه وه کنی بوو قسه که ی گواسته وه بو کوشتر که ی پشتاشان؟! به راستی ماندوو بووین و ماندوو بووین و چیر ناتوانین زیاتر گوئ بگرین. سویتدان ددهم، که سیک له ناوتان هه یه ده یان جار گوئی له م قسانه نه بوو بیته؟! به سه ده با توژیک به زه ییمان به خو ماندا بیته وه. یه کیک ی دیکه یان گوئی:

- به لئ، من هاوړام له گه لندا. ده با لاپه په یه کی نوی هه لده یه وه و بابه ته که ش بگوړین. نه وه چ زوړزان و بلیمه تیکه هه موو جاریک مشتومړ و گفتوگو کانمان به ره و ناراسته یه که ده بات، هچ سوو دیک ی نه بیته، جگه له خه م و ژان؟ توو خودا با به س بیت، بابه ته که دابخه ن و لیمان گه پین با نه و کاره سات و خه مه گورچکیرانه له یاد بکه ین.

دهنگی یه کیک له کچه کان به رز ده بیته وه و ده لیت:

- ده ی با پیکه نین و ده ست به گالته جار ی بکه ین، چونکه پیکه نین ته من دروژ ده کات. نه ری بگه پینه وه لای پیاوه رږبوته کان یان گورانی بلین؟

- له هه ردوو کیان بیزار بووین. من پیم باشه بخه وین.

یه کیک یان به ته وسه وه ده لیت:

- نایا نیمه مریشکین له کاتر میتر حهوت و نیوه وه بنووین؟! به پرته و بو له وه یه کیک ی دیکه یان ده لیت:

- ده بڼی له خهوتن زیاتر بتوانین چی بکهین، بؤ نهوهی
درندهیی شهوی نهفره تاوی بکوژین؟!

یه کیکی دیکه یان به بیزاریه وه ده لیت:

- خه و خه و خه و، نه مه چ ژیانیکه؟! سبه بڼی بؤ هه تاهه تابه
چاو لیک ده نین و دهنووین، بؤ پیتان وایه کوشتارگه که ی
پشتاشان سهرله نوی دووباره نایته وه؟

دهستی به سهرزه نشتکردنی خوی کرد: "توف، نه فرهت له
زمانم بدات، چون دیسانه وه باسی نه وه م کرده وه!"
پاشان تیروتوانجه کان کو تایان هات. و بیده نگی قووتی دان.

کۆتایی

په حمان خۆی کوشت و ئهمه‌ی نووسیوو:
"مروڤه‌که‌ی ناخم مرد، بۆیه ده‌بێ درنده‌که‌ش بمریت...!"

عامر حوسین (نووسەر)

- له سالی ۱۹۵۷ له عێراق له دایک بووه.

- له سالی ۱۹۷۹ به هۆی بیروپراکانی زیندانی کراوه. هەر ئهوکاتهش په شنووسی به کهم رۆمانی "القرف" له لایهن پرژیمهوه دهستی به سهردا گیرا.

- هەر له سالی ۱۹۷۹ بووه ته پێشمه رگه و به شداریی چهن دین چالاکیی چه کداریی کردوو.

- هه لگه ری په گه زنامه ی دانمارکیه و له سالی ۱۹۸۵ هوه له کۆپنهاگن دهژی.

- له سالی ۱۹۹۱ رۆمانی (خلف الطواحين - پشتاشان) ی ته و او کردوو، که رۆمانیکی رپالیزمییه و ویتایه کی واقیعیانه ی هه لومه رگی شه ری پارتیزانی و چه کداریی کوردستانی هه شتایه کانه له دژی دیکتاتورییه ت، هاوکات باسی شه ر و نازاوه ی نیوان براکانیش ده کات.

پابەر پەشید (وەرگێر)

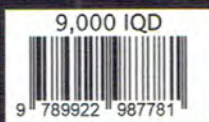
- لە دایکبووی ۱۹۶۵ گوندی کتکه - پردی - کەرکوک
- دەرچووی خانەیی مامۆستایان - بەشی وەرزش / ۱۹۸۳
- ئەندامی دەستەیی نووسەرانی پۆژنامەیی "ئالای ئازادی و گۆفاری پێشکەوتن" قۆناغی شاخ - ناوەراستی هەشتاکان.
- ئەندامی کارای سەندیکی رۆژنامەنووسانی کوردستان و فیدراسیۆنی پۆژنامەنووسانی جیهانی.
- بەرپرسی سەنتەری پۆشنیری پردی و سەرنووسەری پۆژنامەیی "پردی ئازاد".
- بەرپرسی بەشی راگەیانندی لقی کەرکوککی سەندیکی رۆژنامەنووسانی کوردستان و لقی کەرکوککی کۆمەلەیی پێشمەرگە دێرینەکانی کوردستان.
- بە سەدان وتار و بابەتی لە پۆژنامە و گۆفار و مالبەرە ئەلیکترۆنیە کوردیەکان بلاو کردوووەتەو.

- خاوهنى "۱۲" كتيبي چاپكراوى جوراوجوره.
- "۲۵" كتيبي وەرگيراي تاييهت به بواى راگه ياندىن و رۇزنامه نووسى تامادهى چاپه، له گهل ژماره يه ك رۇمان و ناميلكهى تاييهت به ئه ده بى مندانان.

پشتاشان

هەندیک لە جووتیارانی گوندی پشتاشانی کاول و وێرانکراو لە هاوینی رابردوووە گەرابوووە گوندەکەمی خۆیان، گوندەکە لە سەرووی بارهگای پیرهکانەو تەنها دە خولەکێک بە پت دوور بوو. جووتیارەکان خاوەنی رەسەنی خاک و باغ و بیستانەکان بوون. بە درێژایی پوژ سەرقالی کۆکردنەوهی بەری دارگوێزەکانیان بوون و بایەخیان بە درەختە بەریهەکانی دیکەشیان دەدا، بوونیان جوړیک لە ژبانی بەو ناوچە جوان و دابراوە لە جیهان بەخشیوو. ئەم ناوچەیه پیشبینی ئەوهی لێ دەکرا لە نایندەدا هەلاتوووەکان سوودی لێ وەرگرن و وەکوو ئەلقەمی گرێدانی نیوان ئەو گوندانەمی دەکەونە ناو سنووری ئێران و گوندەکانی ئەمدیو پۆ دایبەکردنی پێداویستییهکانی خەلکی بەکاری بهێنن، بە تاییهتی لەو قهیرانانەمی کە خەلکی بە هۆی ئەو شەرە نەگریسەمی نیوان هەردوو ولاتەوه توشی هاتبوون.

دەزگای فام
بۆ چاپ و بڵاوکردنەوه

FAM PUBLICATION

+964 750 773 71 76

info@fam.pub • www.fam.pub

FAMpublication